การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ปริญญานิพนธ์
ของ
ทวีศักดิ์ ปันคำมูล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ธันวาคม 2556

การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ปริญญานิพนธ์

ของ

ทวีศักดิ์ ปันคำมูล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

ธันวาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

ทวีศักดิ์ ปันคำมูล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

ธันวาคม 2556

ทวีศักดิ์ ปันคำมูล. (2556). *การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (สุขศึกษาและพลศึกษา: การจัดการเรียนรู้พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์, รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา โดยศึกษาภายใต้บริบทของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี และนำระบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้เป็นเวลา 1 ภาคเรียนกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 165 คน ใช้ลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยประยุกต์ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Method Approach) และแนวคิดการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม ของ เคมมิส และแมคแทกการ์ต (Kemmis; & McTaggart. 1988) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบ 2) การสร้างระบบ 3) การทดลองใช้และปรับปรุงระบบ 4) การประเมินประสิทธิผลของระบบ โดยผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาระบบฯ ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนกีฬาจำนวน 2 คน ครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนกีฬาจำนวน 15 คน และนักเรียนของโรงเรียนกีฬาจำนวน 15 คน รวมทั้งสิ้น 32 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบฯ พบว่า ครูพลศึกษาและนักเรียนของโรงเรียนกีฬา ยังขาดความรู้และไม่เห็นความสำคัญของการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา มีการประเมินด้านทักษะกีฬาด้านเดียว และกระบวนการประเมินเป็นไปตามความเข้าใจของแต่ละบุคคล ขาดระบบและการวางแผน ขาดหลักฐานเกี่ยวกับเครื่องมือการประเมินผล การประเมินส่วนใหญ่เกิดจากการประเมินด้วยสายตา และประสบการณ์ของครูพลศึกษาในแต่ละบุคคล

2) ผลการสร้างระบบฯ พบว่า ระบบฯที่เหมาะสมควรประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ 1) การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง 2) การกำหนดเป้าหมายการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน 3) การตั้งเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ 4) การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัด 5) เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน 6) ผลงานเชิงประจักษ์ 7) การนำไปใช้ และ 8) ผลการประเมิน

3) ผลการทดลองใช้และปรับปรุงระบบฯ พบว่า เมื่อนำระบบฯที่พัฒนาขึ้นไปใช้ส่งผลให้ครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการรับรู้ เข้าใจ เห็นความสำคัญ มีส่วนร่วม และปฏิบัติตามรูปแบบการประเมิน ซึ่งส่งผลต่อการรับรู้ที่ดีของนักเรียน นำไปสู่การตั้งเป้าหมายร่วมกัน

โดยเกิดประโยชน์ทั้งครูและนักเรียนโดยผลลัพธ์ที่เกิดกับครูพลศึกษา คือ กระบวนการประเมินผลของครูมีขั้นตอนที่ชัดเจน มีความถูกต้อง และรวดเร็วมากขึ้น ส่วนผลลัพธ์ที่เกิดกับนักเรียน พบว่า ผลการประเมินถูกต้องตามความสามารถที่แท้จริงของนักเรียนเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากผลคะแนนปลายภาคเรียน และความสำเร็จทางด้านกีฬาสามารถนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินได้อย่างเป็นรูปธรรม

4) ผลการประเมินประสิทธิผลของระบบฯ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง ด้านความเหมาะสม ด้านความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของระบบฯ อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 86.70, 88.50, 87.90 และ 87.90 ตามลำดับ และจากการที่นักเรียนเข้าสู่ระบบการประเมินผลการเรียนรู้ส่งผลให้นักเรียนมีระดับผลการเรียนดีเยี่ยม ดีมาก และดี คิดเป็นร้อยละ 82.43, 12.72 และ 4.85 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินของผู้บริหารและครูพลศึกษาที่พบว่ามีความพึงพอใจต่อระบบในทุกด้านที่ประเมิน

THE DEVELOPMENT OF LEARNING ASSESSMENT SYSTEM FOR JUNIOR HIGH SCHOOL STUDENTS IN SPORT FOR EXCELLENCE STRAND OF SPORT SCHOOL UNDER INSTITUTE OF PHYSICAL EDUCATION

AN ABSTRACT
BY
THAWEESAK PHANKUMMOON

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Doctor of Education degree in Health Education and Physical Education
at Srinakharinwirot University
December 2013

Thaweesak Phankummoon. (2013).*The Development of Learning Assessment System for Junior High School Students in Sport for Excellence Strand of Sport School under Institute of Physical Education.* Dissertation, Ed.D. *(Health Education and Physical Education)*. Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr. Anan Malarat, Assoc. Prof. Dr. Wasana Kuna-apisit.

The purpose of the study was to develop a "Learning Assessment System" for Junior High School level students at the Chonburi Sports School. The make-up of the study group was made up of the school's Head Director, the Director of Academic Program, fifteen sports school teachers and fifteen sports school's Student Athletes. Totaling a number of 32 active participants for the study! The outcome of the study has then been applied to the entire student body numbering 165 students that are currently enrolled at the sports Institution. It should also be pointed out that the concentration of the study was conducted during the first semester of the academic year. The methods and applications of this "Research and Development" process was based on a participatory action research, followed by the use of Kemmis & McTaggart (1988) Four Steps Theory establishing the questions of 1) Problems and Needs 2) The Development of the Learning Assessment System, 3) The application of the Assessment and Revision Process, moving on the final Fourth step, The Direct Effects of the Assessment System.

The Results of the Study are as follows:

STEP 1. Problems and Needs: The study showed that both, students and teachers were basically unaware of the impact, the use, as well as the necessities of the assessment process. It was also obvious that the importance of the purpose and means to measure each participants' performance in their respective field of excellence.

STEP 2. The Development of the "Learning Assessment System": Consisting of the following areas, and starting off with 1. Participation 2. Objective Specification Towards Physical Education 3. Establishing of the Assessment Protocols and Scoring System 4. Standardizing Learning and Performance Values 5. Analyzing Equipment and Measuring Means 6. Actual Performance and Competition Results 7. Applicators of Enhancements and 8. Assessment Scoring and Grading Process.

STEP 3. Assessment and Revision Process: This Learning Assessment System will permit physical Education Teachers to retain important sports specific Information, and also to apply the study and utilize the results towards the implementation of a standardize

developmental process for their sports school students. In return student-athletes will directly benefit from this assessment system in ways that will allow a more effective self-improvement program in their specific field of excellence.

STEP 4. The Effect of The Assessment System: The system will then provide a measurable and more useful scoring or grading chart, which in turn will categorize participants based on their level of performance, ranging from Excellent, moving down to “Very Good,” and ending at “Good.” These three layers of categories above received a respective scale of 82.43%, 12.72% and 4.85 percent. In addition, the direct feedback from the study group were very favorable, with reactions ranging from satisfaction on Self-Benefits at 86.70%, Realistic Approach at 88.50%, Sport’s Specification or Appropriateness at 87.90%, and the Identical percentage rate of 87.90 on the Credibility of the Assessment process.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา
ของ
ทวีศักดิ์ ปันคำมูล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา: การจัดการเรียนรู้พลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่ ..... เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2556

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน .....ประธาน
(อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ชอบธรรมสกุล)

..... กรรมการ ..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์) (อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สาธิน ประจันบาน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความเมตตา เอาใจใส่และช่วยเหลือจากคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเฉพาะ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ที่ให้คำปรึกษา คอยดูแลให้คำแนะนำ กำกับติดตามการทำงาน พร้อมทั้งตรวจแก้ไขความผิดพลาดและชี้แนะทางวิชาการที่ถูกต้องทำให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์ทรงคุณค่า และเหมาะสมสำหรับปริญญานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีกทั้งยังให้กำลังใจอย่างดียิ่งในขณะที่ผู้วิจัยเกิดปัญหา อุปสรรค และความท้อแท้ ระหว่างการดำเนินการวิจัยทุกขั้นตอนที่ผ่านมา ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

กราบขอบคุณ ดร.สาธิน ประจันบาน อาจารย์ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ความกรุณา สละเวลามาเป็นกรรมการสอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์ และกรรมการสอบปากเปล่า ซึ่งได้ให้คำแนะนำตรวจสอบข้อผิดพลาด ทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องในส่วนต่างๆ ของการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ชอบธรรมสกุล จากภาควิชาพลานามัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ให้เกียรติมาเป็นประธานการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้ พร้อมทั้งได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อีกทั้งยังให้คติในการทำงานต่อไปในอนาคต ทำให้ผู้วิจัยเกิดความตระหนักและซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต คะนึงสุขเกษม รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจันทร์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.กรรวี บุญชัย ที่รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในส่วนของคู่มือการใช้ระบบ พร้อมกันนั้น ผู้วิจัยยังได้รับความกรุณาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีฬาอีก 15 ท่าน รับตรวจสอบเครื่องมือในส่วนของการประเมินผลทางพลศึกษาในกีฬาทั้ง 5 ชนิด ซึ่งไม่ได้เอ่ยนามในที่นี้ ทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์และนำมาปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป ผู้วิจัยต้องกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

งานวิจัยนี้จะสำเร็จไม่ได้ ถ้าไม่ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากท่านผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ทุกท่านเห็นความสำคัญของงานวิจัยครั้งนี้ และมีส่วนร่วมโดยการให้ความร่วมมือในทุกกระบวนการวิจัยจนทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลครบถ้วน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และน้องๆ ผู้ให้ความรักและกำลังใจ รวมทั้งเพื่อนนิสิตปริญญาเอก สาขาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา รุ่นที่ 1 ทั้ง 7 ท่าน ที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขในการเรียนด้วยกันมาตลอดหลักสูตร และที่สำคัญคือลูกศิษย์ในชนิดกีพายูโดของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีทุกคนที่คอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือ ซึ่งถือว่าเป็นกำลังใจสำคัญที่ผู้วิจัยได้รับ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความอุตสาหะที่จะทำงานวิจัยนี้ให้สำเร็จ

สำหรับคุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา ซึ่งเป็นที่ทำงานของผู้วิจัยและเป็นที่ที่ให้โอกาสดีๆ ในชีวิตแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาในส่วนของการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ก้าวหน้าต่อไปในอนาคต

ทวีศักดิ์ ปันคำมูล

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	7
	ความสำคัญของการวิจัย	8
	ขอบเขตของการวิจัย	9
	นิยามศัพท์เฉพาะ	11
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	13
2	**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	15
	การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้	15
	การประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	24
	สาระเพิ่มเติม สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา	48
	แนวคิดและปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม	55
	บริบทของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี	69
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	74
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน	80
3	**วิธีดำเนินการวิจัย**	92
	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	92
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	111
4	**ผลการวิเคราะห์ข้อมูล**	123
	ผลการสร้างเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา	149
	ผลการหาคุณภาพเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	151
	ผลการตรวจสอบโครงร่างระบบและคู่มือการใช้ระบบการประเมินผลการเรียนรู้	158

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	183
บรรณานุกรม	202
ภาคผนวก	212
ภาคผนวก ก	213
ภาคผนวก ข	220
ภาคผนวก ค	265
ภาคผนวก ง	335
ภาคผนวก จ	367
ภาคผนวก ฉ	391
ภาคผนวก ช	410
ประวัติย่อผู้วิจัย	414

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	เปรียบเทียบความแตกต่างของการประเมินขนาดใหญ่กับการประเมินระดับชั้นเรียน	26
2	เปรียบเทียบประเด็นแนวคิดการประเมินแบบเก่ากับแนวคิดการประเมินแบบใหม่	28
3	เปรียบเทียบแนวคิดการประเมินแบบเก่ากับแนวคิดการประเมินแบบใหม่	29
4	หลักการให้คะแนนด้านต่าง ๆ ในสาระพลศึกษา	41
5	แบบทดสอบสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ (Physical Best)	42
6	ความแตกต่างระหว่างสมรรถภาพทางกายกับความสามารถทางกลไก	42
7	จำนวนนักเรียนแยกเป็นรายชั้น	72
8	ข้อมูลบุคลากร แยกตามวุฒิการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2555	73
9	จำนวนนักเรียนแยกตามชนิดกีฬา ประจำปีการศึกษา 2555	73
10	จำนวนครูผู้สอนแยกตาม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้	74
11	การวางแผนเก็บข้อมูลในขั้นตอนที่ 1	100
12	สรุปรายละเอียดของแผนการดำเนินการสร้างระบบ ฯ	104
13	สรุปรายละเอียดของการทดลองใช้และปรับปรุงระบบ	108
14	สรุปรายละเอียดการประเมินประสิทธิผลของระบบ ฯ	111
15	สรุปผลการวิเคราะห์ระบบการประเมินผลการเรียนรู้ของโรงเรียนกีฬาโดยใช้เทคนิค SWOT	135
16	เกณฑ์การกำหนดค่าคะแนน 100 คะแนน (80: 20)	140
17	ลักษณะของเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์หลักสูตร/แผนการจัดการเรียนรู้	150
18	สถานที่ ระดับชั้น และจำนวนนักเรียนที่ทอดลองใช้เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้	152
19	ผลการหาคุณภาพของแบบวัดความรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	153
20	ผลการหาคุณภาพของแบบวัดทักษะกีฬา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	155
21	ผลการหาคุณภาพของแบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	156
22	ผลการหาคุณภาพของแบบวัดเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	157
23	ผลการหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันถึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา	157

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
24	ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ระบบการประเมินผลการเรียนรู้	158
25	ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	160
26	ผลการประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	162
27	กำหนดการดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	165
28	จำนวนนักเรียนแยกตามชนิดกีฬา ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556	166
29	ตัวอย่างแบบรายงานผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายและกลไก	170
30	ตัวอย่างผลการประเมินด้านทักษะกีฬายูโด ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1	171
31	ตัวอย่างแบบบันทึกผลการประเมินผลทางพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	171
32	ระดับผลการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556	172
33	ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบประเมินประสิทธิผลของระบบตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	175
34	ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินประสิทธิผล ฯ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	176
35	ร้อยละของความพึงพอใจของนักเรียนต่อระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	177

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	14
2 องค์ประกอบของระบบที่สมบูรณ์	18
3 ระบบการสร้างหรือจัดระบบ	21
4 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดตามงานกับการประเมินผลงาน	22
5 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการประเมินกับขอบเขตงาน	25
6 คุณลักษณะการประเมินตามสภาพจริง	35
7 ความสัมพันธ์ของการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกับการประเมินตามสภาพจริง	36
8 สรุปผลการศึกษาตามเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการเรียนรู้	47
9 สาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีพา	51
10 ความสัมพันธ์ของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีพา สังกัดสถาบันการพลศึกษา	52
11 วงจรกิจกรรมการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของเคมมิสและแมคเทกการ์ต	65
12 รูปแบบระบบที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้	79
13 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ ฯ	93
14 การสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ ฯ	94
15 การทดลองใช้และการปรับปรุงระบบการประเมินผลการเรียนรู้ ฯ	95
16 การประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ ฯ	96
17 ระบบการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	126
18 สรุปปัญหาการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีพาเพื่อความเป็นเลิศ	134
19 บทบาทและหน้าที่ของครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีพาเพื่อความเป็นเลิศ	138
20 องค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีพาเพื่อความเป็นเลิศ	139

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ **หน้า**

21 ผลของพฤติกรรมที่เกิดจากกระบวนการปฏิบัติการและสังเกตในวงรอบที่ 1 166

22 สรุปการดำเนินงานขั้นการสะท้อนผลในวงรอบที่ 1 168

23 สรุปผลที่เกิดขึ้นจากระบวนการทดลองใช้และปรับปรุงระบบการประเมินผล
การเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6
กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา 174

24 สรุปประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา 182

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยมีการปฏิรูปการศึกษาดังปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545 เพื่อใช้เป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษา โดยได้ให้ความหมายของคำว่า “การศึกษา” หมายถึง “กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 15) จากความหมายนี้แสดงให้เห็นชัดเจนว่า การศึกษาเป็นกระบวนการที่มีระบบแบบแผนในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนให้เป็นไปในแนวทางที่พึงประสงค์ และได้กำหนดให้มีการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นแนวทางในการนำสาระสำคัญตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ (มาตรา 33) แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน เป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2545-2559) ที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญาพื้นฐานในการกำหนดแผน โดยมีคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา มีการนำศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และธรรมชาติมาบูรณาการเชื่อมโยงเป็นกระบวนการโดยรวม ซึ่งจะเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน มีดุลยภาพทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม และมุ่งไปสู่การอยู่ดีมีสุขของคนไทยทั้งปวง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2546: 1-4) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวง ศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวง ศึกษาธิการ. 2551: 3)

การพัฒนาประเทศมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” จะต้องพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้อย่างเท่ากัน พึ่งตนเองได้ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี (สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550: 7) ทั้งยังกล่าวไว้ในวิสัยทัศน์แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 ว่า “เด็ก เยาวชน และประชาชน เล่นกีฬาและออกกำลังกายอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิต มีความสุข และสมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม น้ำใจนักกีฬา พัฒนาศักยภาพของนักศึกษาให้มีมาตรฐานระดับสากล นำไปสู่การกีฬาอาชีพโดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาและการบริหารจัดการที่ดี (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2550: 35) ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่กำหนดให้หน่วยงานด้านการศึกษาทุกระดับนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดการศึกษาด้านต่างๆ

ได้กำหนดอุดมการณ์และหลักการจัดการศึกษาไว้ 3 มาตรฐาน 11 ตัวบ่งชี้ดังปรากฏในมาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนไทยทุกคนให้เป็น “คนเก่ง คนดี และมีความสุข” โดยมีการพัฒนาที่เหมาะสมกับช่วงวัย พัฒนาคนตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ตรงตามความต้องการทั้งด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ ทักษะ คุณภาพ และจิตสำนึกที่พึงประสงค์และอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ในมาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการศึกษามุ่งการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนเห็นแบบอย่างที่ดี ได้ฝึกการคิด ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่หลากหลายตรงตามความต้องการ และมีความสุขในการเรียนรู้ ครู คณาจารย์รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล จัดหาและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และพัฒนาความคิดของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ ด้วยการจัดหลักสูตรการเรียนรู้และสภาพ แวดล้อมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2548)

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรที่ใช้แนวคิดหลักสูตรอิงมาตรฐาน (Standards-based Curriculum) โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยมาตรฐานการเรียนรู้ได้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ และปฏิบัติได้เมื่อสำเร็จการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พร้อมกันนี้ได้ปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วม ในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการของท้องถิ่น

ผู้วิจัยได้ศึกษาและทบทวนสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สรุปได้ว่า หลักสูตรนี้ต้องการสร้างให้เยาวชนไทย “เป็นคนดี เป็นคนเก่ง และมีความสุขในชีวิต” จุดเด่นที่สำคัญของหลักสูตรฯ นอกจากจะกำหนดภาพความสำเร็จที่ชัดเจนที่มุ่งสู่ตัวผู้เรียนดังที่ได้กล่าวมาแล้วยังมีจุดเด่นอื่นที่สำคัญอีก 4 ประการ คือ 1) กำหนดตัวชี้วัดเป็นชั้นปี เพื่อที่ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองจะได้ทราบว่า เมื่อผู้เรียนเรียนจบแต่ละปีในแต่ละรายวิชา ผู้เรียนควรจะมีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อะไรบ้าง 2) กำหนดสาระการเรียนรู้แกนกลาง เพื่อให้โรงเรียนทุกแห่งสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนให้ทัดเทียมกันได้ โดยโรงเรียนสามารถจะเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเข้าไปได้ 3) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานการจบหลักสูตรและแนวปฏิบัติการวัดผล เพื่อให้โรงเรียนสามารถนำไปใช้วัดผลจากความสามารถจริงของผู้เรียน และ 4) กำหนดให้ผู้เรียนให้บริการสังคมเพื่อเป็นกิจกรรมของผู้เรียนที่ต่อเนื่องทุกปี จากจุดเด่นดังกล่าว หากโรงเรียนนำไปจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ คุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องดีขึ้นอย่างแน่นอน ปัจจัยต่อความสำเร็จของการใช้หลักสูตรฯ จะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยปัจจัยสำคัญ 5 ประการ คือ 1) ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องเข้ามามีส่วนร่วม (All for

Education) กล่าวคือ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน นักเรียน ตลอดจนผู้ปกครอง ชุมชน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (สพท.) ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเข้ามามีส่วนร่วม 2) ครูจะต้องปรับเปลี่ยนการสอนโดยเน้นการสอนให้ผู้เรียนรู้จักคิดและมีคุณธรรมนอกเหนือจากความรู้ที่ให้ นักเรียนจะปรับวิธีการเรียนรู้ของตนเองไปด้วย 3) สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ ต้องมีความหลากหลายและมีคุณภาพ เช่น ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ เป็นต้น ห้องสมุดควรมีหนังสือดีๆ มีจำนวนเพียงพอ และมีกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเพื่อสร้างศักยภาพของห้องสมุดให้เป็นหัวใจของแหล่งเรียนรู้อย่างแท้จริง 4) ระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียน ต้องมีความเข้มแข็ง และประการสุดท้ายคือ 5) หนังสือเรียน จะต้องมีคุณภาพและสอดรับกับจุดมุ่งหมายมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรใหม่ ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรใหม่ คือ ความสำเร็จที่มุ่งสู่ตัวผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดีของสังคม เป็นคนเก่งในระดับสากลได้ และสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

โรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา เป็นโรงเรียนที่มีเจตนารมณ์ในการจัดการ ศึกษาให้แก่ผู้เรียนกลุ่มพิเศษ คือ กลุ่มที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา โรงเรียนจึงจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรสำหรับโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษาขึ้นมาใช้ อันเป็นไปตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 ซึ่งดำเนินการพัฒนาและใช้หลักสูตรฉบับแรกเรียกว่า “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545 สำหรับโรงเรียนกีฬา” เมื่อกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ขึ้นมา โรงเรียนกีฬาก็ได้ปรับหลักสูตร โดยได้วิจัยเพื่อประเมินผลการใช้หลักสูตร หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สำหรับโรงเรียนกีฬา ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง ส่วนใหญ่เห็นว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สำหรับโรงเรียนกีฬาสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและผู้เรียน เป็นไปตามจุดเน้นของโรงเรียนกีฬา และของสถาบันการพลศึกษา ครอบคลุมเนื้อหารายวิชา สาระการเรียนรู้ของหลักสูตรฯ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติ มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการพัฒนาด้านบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตในสังคม มีความสอดคล้องของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก มีเฉพาะด้านบริบทที่เกี่ยวกับสาระวิชามีมากเกินไป ผู้เรียนมีเวลาเรียนน้อยทำให้ไม่มีเวลาเรียนซ่อมเสริม ด้านกระบวนการการบริหารและการจัดการเรียนการสอนทั้งวิชาการและกีฬายังขาดเป้าหมายที่ชัดเจน (สถาบันการพลศึกษา. 2552: 1-3) จากข้อค้นพบดังกล่าว ประกอบกับข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคนในสังคมไทย และจุดเน้น ของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนสู่ศตวรรษที่ 21 จึงเกิดการทบทวนหลักสูตรเดิม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา

ขึ้นมา เพื่อให้มีความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน โดยเฉพาะสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ซึ่งแตกต่างจากโรงเรียนทั่วไป เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำสาระหลักสูตร การจัดเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ในแต่ละระดับ นอกเหนือจากการกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ตามเงื่อนไขหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา. 2552: 29-31)

สรุปได้ว่า สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา แตกต่างจากโรงเรียนโดยทั่วไป ในส่วนของสาระเพิ่มเติม ได้แก่ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ 3 มาตรฐาน เพื่อให้เป็นไปตามบริบทและจุดเน้นของโรงเรียนกีฬา ความสำเร็จของ การจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐาน สามารถพิจารณาได้จากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นสำคัญ การกำหนดวิธีการและเครื่องมือการประเมินผลที่สอดคล้อง แม่นตรงจึงมีผลโดยตรงต่อความสำเร็จของหลักสูตร ในการใช้หลักสูตรสำหรับโรงเรียนกีฬาที่ผ่านมา ยังมิได้มีการกำหนดระบบหรือรูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้สาระเพิ่มเติมขึ้นมา โดยเฉพาะในโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยจึงมุ่งความสนใจที่จะพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งย่อมแตกต่างจากการประเมินผลของโรงเรียนอื่นๆ ทั่วไป ซึ่งจัดสาระเพิ่มเติมเป็นลักษณะอื่น

การประเมินผลการเรียนรู้ (Learning Assessment) เป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลจะช่วยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนว่าเป็นอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับที่ไพศาล หวังพานิช (2545: 1, 4-5) ได้กล่าวถึงบทบาทของการประเมินผลว่า เป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน เป็นหน้าที่โดยตรงของผู้สอนทุกระดับที่ต้องดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียนทุกคน เพื่อตรวจสอบความสามารถในการเรียนรู้ และขณะเดียวกันก็เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพในการสอนของผู้สอนด้วย แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2539: 3-4) ที่กล่าวว่าการวัดและประเมินผลเป็นเทคนิคสำคัญที่ช่วยให้ทราบว่าการเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายหรือไม่เพียงใด ทั้งยังเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้ครูได้ข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ในการพิจารณาวิธีแก้ไขข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนของนักเรียนในด้านต่างๆ อันนำ ไปสู่การพัฒนาคุณภาพของการศึกษาให้ดีขึ้นและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งหมดสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545ก: 15) ที่ได้ให้ความสำคัญกับการวัดและประเมินผล โดยกำหนดแนวทางและ

บทบาทของสถานศึกษาไว้ในหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 26 “ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา.....” สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวง ศึกษาธิการ (2552: 14) ได้กำหนดหลักการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ว่าเป็นกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่างๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตร นำผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินผลการเรียน สถานศึกษาต้องมีกระบวนการจัดการที่เป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และให้ผลการประเมินที่ตรงตามความรู้ ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายในและการประเมินภายนอก ตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาต่อไป

จากการสำรวจและติดตามผลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานการติดตามและประเมินผลคือ ปัญหาด้านการดำเนินงานพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศในเขตพื้นที่การศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขาดการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศที่ชัดเจนในทุกระดับ วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย อีกทั้งยังขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการสัมมนาการประเมินผลการปฏิรูปการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่ง ชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งจัดโดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษามีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลว่า ต้องเร่งพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากมีข้อค้นพบที่สำคัญคือ ครูมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอน แต่ยังวัดผลแบบเดิมคือ เน้นด้านเนื้อหา ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการตรวจเยี่ยมโรงเรียนของคณะกรรมการประเมินผลการปฏิรูปการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยได้ข้อมูลจากนักเรียนคือ ครูเปลี่ยนวิธีการสอนแต่ยังวัดผลโดยใช้ข้อสอบเหมือนเดิม ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาครูให้เกิดความรู้ความเข้าใจในแนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลแนวใหม่ และควรมีการพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลในระดับชั้นเรียนให้เป็นระบบที่ชัดเจน ในช่วงเวลาที่ผ่านมา มีหลายหน่วยงานที่ได้จัดการฝึกอบรมครูในด้านการวัดและประเมินผลเพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการวัดและประเมินผลตามแนวการปฏิรูปการเรียนรู้ แต่จากการประเมินผลการอบรมพบว่า แม้ครูจะได้รับการฝึกอบรมด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงหลายครั้ง แต่ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการวัดและประเมินแบบเดิม ความก้าวหน้าในการปฏิรูปการเรียนรู้ด้านการประเมินผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2547: 29, 79) นอกจากนี้ยังพบว่า สิ่งที่ครูยังทำได้น้อย ได้แก่การส่งเสริมให้

นักเรียนประเมินการสอนของครู การวางระบบประเมินทั้งโรงเรียน การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของผลการประเมินที่ใช้อยู่ การร่วมมือกับผู้ปกครองนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ และยังพบว่ามีประเด็นที่ควรปรับปรุงในการพัฒนารูปแบบการประเมินการเรียนรู้ เนื่องจากบางโรงเรียนปฏิบัติไม่สอดคล้องกับหลักการประเมินการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 106, 162) ปัญหาดังกล่าว สอดคล้องกับปัญหาที่ผู้วิจัยประสบจากการทำงานเป็นครูสอนพลศึกษาในสาระเพิ่มเติม สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีเป็นเวลา 13 ปีที่เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์จากการสังเกต พบว่าครูพลศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไม่สามารถประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องตามหลักการของหลักสูตรฯ ได้ อีกทั้งยังไม่มีระบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่ชัดเจน ต่างคนต่างประเมินตามความเข้าใจของตนเอง และยังประเมินไม่ครบตามตัวชี้วัดตลอดจนจุดประสงค์การเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ปัญหาที่ผู้วิจัยประสบสอดคล้องกับการศึกษาของ สมบูรณ์ ตันยะ (2545) ที่พบว่า การวางแผนหรือการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ของครูส่วนใหญ่มักจะใช้ประสบการณ์ส่วนตัวหรือความคิดฉับพลันมากกว่าใช้ข้อมูลที่รวบรวมมาอย่างเป็นระบบโดยการประเมิน และสิ่งหนึ่งที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ความไม่ชัดเจน และไม่มีระบบที่แน่นอน ปัญหาดังกล่าวยังสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541: 103) ซึ่งกล่าวว่า ครูผู้สอนพลศึกษาไม่ค่อยเข้าใจในปรัชญาวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องของการวัดผล ครูมักจะมุ่งวัดผลในด้านทักษะเสียเป็นส่วนใหญ่ประมาณ ร้อยละ 90 โดยละเลย และดูเหมือนจะมองไม่เห็นความสำคัญของการวัดผลด้านสมรรถภาพทางกายซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับในชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552: 28-29) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งการประเมินในระดับชั้นเรียน การประเมินระดับในชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน/หน่วยการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ เป็นต้น โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน การประเมินในระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในแต่ละระดับชั้น การประเมินตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในระดับชั้นเรียนจึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่ส่งผลต่อตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดว่า การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา สามารถใช้เป็นแนวทางแก้ปัญหานี้ได้ทางหนึ่ง เพราะครูสามารถจะประเมินผลการเรียนรู้ได้ครอบคลุมและหลากหลายตรงตามหลักการที่ถูกต้องของหลักสูตรฯ อีกทั้งยังสามารถประเมินผลการเรียนรู้ได้ครบตามจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน โดยผู้วิจัยเลือกดำเนินการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ซึ่งมีจุดเน้นสำคัญในการพัฒนาระบบภายใต้บริบทของสถานศึกษาคือโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี โดยดำเนินการพัฒนาระบบในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Research Approach) ซึ่งผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวิจัย โดยเน้นการปฏิบัติอย่างมีส่วนร่วม ร่วมกันคิด ร่วมกันแก้ปัญหา วิธีการนี้สามารถแก้ปัญหาที่ผู้เกี่ยวข้องประสบอยู่ได้ตามสภาพจริงที่เกิดขึ้น (สุวิมล ว่องวานิช. 2550: 34) ผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาที่พัฒนาขึ้น จะเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนพลศึกษาผู้เกี่ยวข้อง และโรงเรียนกีฬาอื่นๆ ในสังกัดเดียวกันหรือต่างสังกัด ที่จะนำไปประยุกต์ในสถานศึกษาของตนเองต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายหลักและความมุ่งหมายเฉพาะไว้ดังนี้

ความมุ่งหมายหลัก

เพื่อพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายคือโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ทั้งนี้เพื่อทราบสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

2. เพื่อสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาที่สามารถใช้ได้จริงตรงกับมาตรฐานและตัวชี้วัด สามารถแก้ปัญหา และความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง คือ การประเมินผลการเรียนรู้กระทำภายใต้บริบทของสถานศึกษาคือโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

3. เพื่อทดลองใช้ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาที่พัฒนาขึ้นและปรับปรุงระบบในสถานการณ์จริง

4. เพื่อประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาที่พัฒนาขึ้น

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา และเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ครบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสอนพลศึกษา 5 ด้านสำหรับโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีที่มีประสิทธิภาพและมาตรฐานเดียวกัน

2. ครูพลศึกษาสามารถนำระบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ได้ครอบคลุมตามหลักการประเมินของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา

3. โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีมีระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่สอดคล้องกับบริบท สภาพ ปัญหา และความต้องการอย่างแท้จริง

4. ระบบที่พัฒนาขึ้นสามารถเป็นแนวทางให้แก่โรงเรียนกีฬาอื่นๆ ในสังกัดเดียวกันหรือต่างสังกัด นำไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาตนเองได้

ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาครั้งนี้ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามแนวทางของการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) และใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Method Approach) โดยจำแนกตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการ ในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อทราบสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบ ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ ประกอบด้วย 3 แหล่ง คือ

1. สถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย คือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัดสถาบันการพลศึกษา

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลและมีส่วนร่วมในการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 จำนวน 32 คน ประกอบด้วย

2.1 **ผู้บริหาร** จำนวน 2 คน คือ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

2.2 **ครูพลศึกษา** คือ ครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่สอนสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ใน 5 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด ชนิดกีฬาละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 15 คน

2.3 **นักเรียน** คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยคัดเลือกตัวแทนนักเรียนที่มีคุณสมบัติสำคัญ คือ การกล้าแสดงออก เต็มใจให้ความร่วมมือในการวิจัย และสามารถประสานงานกับเพื่อนนักเรียนในชั้นเรียนของตนเองได้ใน 5 ชนิดกีฬา ประกอบด้วยกรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด ชนิดกีฬาละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 15 คน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี และแนวทางการปฏิบัติในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยม ศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในการแก้ปัญหา และความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยในส่วนของเครื่องมือการประเมินผลที่ใช้ในระบบฯ นั้น ผู้วิจัยพัฒนาตามกรอบแนวคิดของซิงเกอร์ และคอร์บิน (Singer. 1974; Corbin. 1976; อ้างอิงจาก วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527; กรมวิชาการ. 2545) ที่ระบุว่าการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาจะต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

แหล่งข้อมูลที่ใช้ ประกอบด้วย 4 แหล่ง คือ

1. **ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการพัฒนาระบบ ภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่ม เป้าหมาย** ประกอบด้วย สภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา จากกระบวนการเก็บรวมรวบข้อมูลภาคสนามในขั้นตอนที่ 1

2. **กลุ่มผู้มีส่วนร่วมในการสร้างระบบฯ** ได้แก่ ครูพลศึกษาซึ่งเป็นครูกลุ่มเดิม (กลุ่มเดียวกับขั้นตอนที่ 1 ข้อ 2.2) จำนวน 15 คน

3. **ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ 5 ชนิดกีฬา** โดยกำหนดเงื่อนไขคุณสมบัติสำคัญ คือ มีประสบการณ์ในการสอนชนิดกีฬานั้นๆ ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และ/หรือ เคยเป็นนักกีฬาทีมชาติในชนิดกีฬานั้นๆ มาก่อน เพื่อดำเนินการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ ชนิดกีฬาละ 3 คน รวมจำนวน 15 คน

4. **ผลการตรวจสอบร่างระบบฯ** ที่พัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัยและครูพลศึกษากลุ่มเดิม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มใหม่ จำนวน 3 คน (คนละกลุ่มกับขั้นตอนที่ 2 ข้อ 3) ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

4.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลการเรียนรู้ จำนวน 1 คน โดยกำหนดคุณสมบัติ คือ

- มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป
- มีประสบการณ์ในการสอนหรือเป็นวิทยากรในการอบรมเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้
- มีผลงานวิจัยทางด้านการประเมินผลการเรียนรู้

4.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 2 คน โดยกำหนดคุณสมบัติ คือ

- มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป
- มีประสบการณ์ในการสอนหรือเป็นวิทยากรเกี่ยวกับการพลศึกษา
- มีผลงานวิจัยทางด้านการพลศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้และปรับปรุงระบบ ฯ โดยให้ครูพลศึกษากลุ่มเดิมนำระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาที่สร้างขึ้นไปใช้ในสถานการณ์จริง

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม (P-A-O-R) ตามแนวคิดของ เคมมิส และแมคแทกการ์ต (Kammis & McTaggart. 1988) มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบฯ โดยดำเนินการเป็น 2 วงรอบซึ่งในแต่ละวงรอบมี 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกตผล (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection)

แหล่งข้อมูลที่ใช้ ประกอบด้วย 3 แหล่ง คือ

1. **ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่สร้างขึ้น**ซึ่งผ่านตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของระบบฯ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

2. **ครูพลศึกษา**ซึ่งเป็นกลุ่มเดิม (กลุ่มเดียวกับขั้นตอนที่ 1 ข้อ 2.2) จำนวน 15 คน

3. **นักเรียน**ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ทั้งหมด จำนวน 165 คน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับชั้นดังนี้

3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 56 คน

3.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 62 คน

3.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 47 คน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา หลังการทดลองใช้ระบบฯ

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์มาตรฐานสำหรับการประเมินของสตัฟเฟิลบีม และคณะ (Stufflebeam, et al. 1981; อ้างอิงจาก ศิริชัย กาญจนวาสี. 2545: 178-180) โดยมุ่งหาข้อสรุปร่วมกันในด้าน 1) ความเป็นประโยชน์ 2) ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง 3) ความเหมาะสม 4) ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ ประกอบด้วย 2 แหล่ง คือ

1. **ผลการทดลองใช้ระบบ**การประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

2. **กลุ่มผู้มีส่วนร่วมในการสร้างระบบ** จำนวน 17 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี 1 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 1 คน และ ครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน

3. **กลุ่มนักเรียน**ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 165 คน ในการประเมินความพึงพอใจ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

2. ประสิทธิผลของการดำเนินการใช้ระบบฯที่เกิดกับผู้เกี่ยวข้องและสถานศึกษา 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความเป็นประโยชน์ 2) ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง 3) ความเหมาะสม 4) ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ระบบ หมายถึง กระบวนของกลุ่มที่ได้รับการออกแบบอย่างตั้งใจร่วมกัน โดยอาศัยองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และความสัมพันธ์นี้ได้ก่อให้เกิดสัมฤทธิผลต่อจุดมุ่งหมายปลายทางที่ได้ตั้งไว้

2. ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา หมายถึง กระบวนการที่เน้นการเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้สอดคล้องและครอบคลุมตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัด การเรียนการสอนในแต่ละแผน/หน่วยการเรียนรู้ ใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลาย การประเมินตามสภาพจริง มีความสะดวก เหมาะสม และสามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนและปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอนได้

3. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตามเจตนารมณ์ของกระทรวงศึกษาธิการ และสอดคล้องกับ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ โดยได้ระบุถึงสิทธิของกลุ่มบุคคลดังกล่าวว่า จะต้องได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม ตามความสามารถของบุคคลนั้น ในมาตรา 10 วรรค 4 มาตรา 28 หรือมาตรา 60 และยังปรากฏในสาระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย โดยเฉพาะในหมวดแนวการจัดการศึกษา ตลอดจนปัจจัยเกื้อหนุนต่างๆ รวมถึงงบประมาณที่จะต้องช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้ของบุคคลกลุ่มนี้เกิดการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพเช่นเดียวกับผู้เรียนปกติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545ก) โดยเพิ่มสาระเพิ่มเติม สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามบริบทและจุดเน้นของโรงเรียนกีฬา

4. การประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ ตีความ บันทึกข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนตามแผน/หน่วยการเรียนรู้ นับตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด นำผลที่ได้มาตีค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดในตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ของสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ข้อมูลที่ได้จากการประเมินนำไปใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้า จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุงให้แก่ผู้เรียน การตัดสินผลการเรียนรู้รวบยอดในเรื่อง แผน หรือหน่วยการเรียนรู้หรือในรายวิชา และการวางแผน การออกแบบการจัดการเรียนการสอนของครู (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553: 81)

5. การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ผู้วิจัยกับผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholders) ได้ร่วมกันดำเนินการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ขึ้นมาใช้ในโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

6. สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง สาระการเรียนรู้เพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา เพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญาและพันธกิจของการจัดตั้งโรงเรียนกีฬา ประกอบด้วย 3 มาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้คือ

มาตรฐาน พ 6.1 มีความสามารถในการเล่นและการแข่งขันเฉพาะชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

มาตรฐาน พ 6.2 มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักกีฬา และมีจิตวิญญาณการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

มาตรฐาน พ 6.3 มีความสามารถในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพจิตเพื่อศักยภาพด้านกีฬา

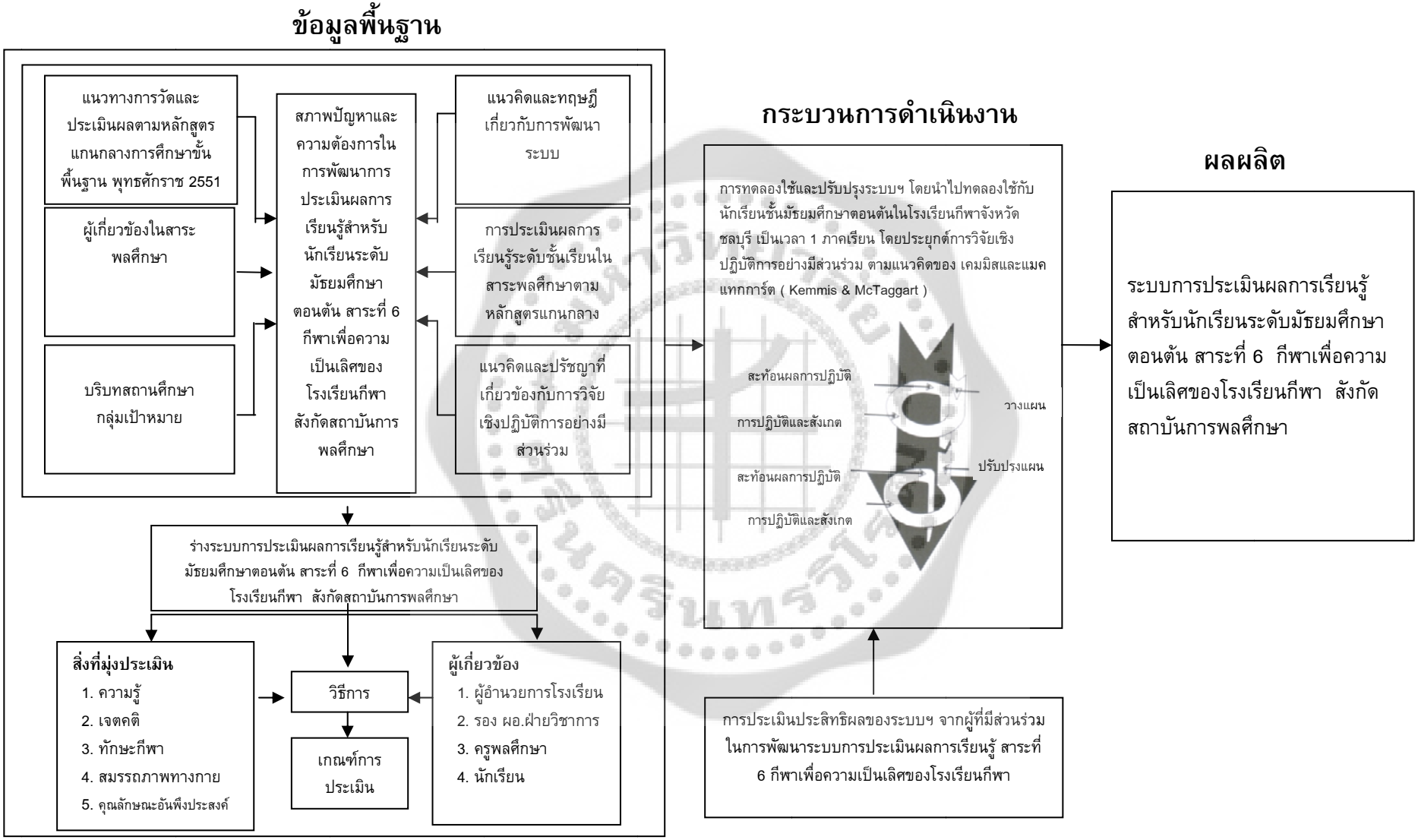
7. เป้าหมายการประเมินการเรียนรู้พลศึกษา หมายถึง สิ่งที่กำหนดไว้เบื้องต้นเพื่อเป็นสิ่งนำทางสำหรับการวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา ซึ่งต้องดำเนินไปตามขอบข่ายของจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา คือ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ 2) ด้านเจตคติ 3) ด้านทักษะกีฬา 4) ด้านสมรรถภาพทางกาย และ 5) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

8. ผู้เกี่ยวข้อง หมายถึง ผู้ที่มีส่วนร่วมหรือตัวแทนกลุ่มในสาระพลศึกษาที่ได้รับผลกระทบทางบวกหรือทางลบจากการประเมินผลการเรียนรู้ในระดับชั้นเรียนสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และ นักเรียน

9. ประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา หมายถึง ผลของการนำระบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปใช้ได้จริง ตรงตามมาตรฐานตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ตลอดจนสภาพปัญหา และความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ดำเนินการวิจัยตามแนวทางของการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) และใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Method Approach) โดยนำวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม ตามแนวคิดของ เคมมิส และแมคแทกการ์ต (Kammis & McTaggart. 1988) มาประยุกต์เพื่อให้ระบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับบริบท สภาพปัญหาและความต้องการของผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง ซึ่งสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ประมวลและสังเคราะห์แนวคิดจากหลักทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ นักคิดและนักวิชาการในปัจจุบัน เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการประเมิน ผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้
2. การประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. สาระเพิ่มเติม สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา
4. แนวคิดและปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม
5. บริบทของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
   - 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบ
   - 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการเรียนรู้
   - 6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา
   - 6.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม

การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้

1. ความหมายของระบบ

คำว่า “ระบบ” มีผู้ให้คำจำกัดความไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

กานเย และบริกส์ (Gagne & Briggs. 1974: 19) กล่าวว่า ระบบหมายถึง วิธีการใดๆ ก็ได้ที่ได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบเพื่อเป็นหลักให้สามารถทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุผลตามเป้าหมาย ซึ่งอาจจะเป็นเป้าหมายในวงกว้าง เช่น เพื่อสังคม หรือเป้าหมายย่อย เช่น เพื่อคนส่วนหนึ่งของสังคม หรือเป้าหมายในวงแคบ เช่น เพื่อครูคนเดียวก็ได้

เซียเลส (Searles. 1967) กล่าวว่า ระบบเป็นการจัดสิ่งต่างๆ ให้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระเบียบเป็นลำดับขั้นตอนเพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

บานาธี (Banathy. 1968) ได้ให้ความหมายของระบบไว้ว่าเป็นการรวบรวมส่วนประกอบซึ่งมีความสัมพันธ์และส่งเสริมต่อกันเพื่อทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ธีระ สุมิตร (2519: 3) กล่าวว่า ระบบเป็นองค์ประกอบผสมผสานที่ได้รับการออกแบบอย่างตั้งใจ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และความสัมพันธ์นี้ได้ทำให้เกิดสัมฤทธิผลในจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้

สงัด อุทรานันท์ (2526: 5) กล่าวว่า ระบบหมายถึงสิ่งต่างๆ ที่อยู่ร่วมกันและต่างทำหน้าที่ของตนอย่างมีระเบียบ เพื่อให้บรรลุจุดหมายปลายทางที่กำหนดไว้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2528: 67) ได้สรุปไว้ว่า ระบบเป็นผลรวมของหน่วยย่อย ซึ่งทำงานเป็นอิสระจากกัน แต่มีปฏิกิริยาสัมพันธ์กัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องกับ กิดานันท์ มลิทอง (2540: 63) ที่กล่าวถึง “ระบบ” ว่าหมายถึงส่วนร่วมทั้งหมดซึ่งประกอบด้วยส่วนย่อยหรือสิ่งต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งอาจเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ เช่น ร่างกายมนุษย์ซึ่งประกอบด้วยระบบการหายใจ ระบบการย่อยอาหาร ฯลฯ โดยแต่ละระบบต่างทำงานของตนแล้วมามีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อให้ร่างกายสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ หรือเป็นสิ่งต่างๆ ที่มนุษย์ออกแบบและสร้างสรรค์ขึ้นอย่างมีระบบระเบียบ แล้วนำสิ่งเหล่านั้นมารวมกันเพื่อให้สามารถดำเนินงานบรรลุไปได้ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้แล้ว เช่น ระบบเครื่องยนต์ ระบบการ จราจร เป็นต้น เช่นเดียวกับ รวีวัตร์ สิริภูบาล (2543: 70) ซึ่งได้สรุปความหมายของระบบว่า ระบบเป็นกระบวนการดำเนินงานที่เกิดจากการรวบรวมส่วนประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันให้ทำงานร่วมกันอย่างมีระเบียบแบบแผน โดยการนำหน่วยย่อยหรือองค์ประกอบย่อยหรือระบบย่อยที่เป็นอิสระต่อกัน แต่มีความสัมพันธ์และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน มารวมกลุ่มไว้ภายในโครงสร้างเดียวกัน เพื่อเป้าหมายในการดำเนินงานใดๆ ให้ประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งการดำเนินงานของแต่ละหน่วยย่อยหรือองค์ประกอบย่อยหรือระบบย่อยจะช่วยให้การดำเนินงานของระบบใหญ่หรือหน่วยใหญ่บรรลุจุดมุ่งหมายได้อย่างรวดเร็วขึ้น ทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและประหยัดคุ้มค่า ส่วนใหญ่แล้วโครงสร้างของทุกระบบจะประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญคือ 1) ปัจจัยนำเข้า (Input) อันหมายถึง ข้อมูล สิ่งของ พลังงาน หรือทรัพยากรที่ถูกนำเข้ามาในระบบ 2) กระบวนการ(Process) คือกรรมวิธีที่ทำให้ปัจจัยนำเข้าเกิดการเปลี่ยนแปลง และ 3) ผลผลิตจากการทำงานของระบบเรียกว่าผลลัพธ์ (Product หรือ Output) อันเป็นผลสำเร็จที่เกิดขึ้น และ ไพฑูรย์ ศรีฟ้า (2544: 10) ได้สรุปความหมายของ “ระบบ” ไว้ว่า “ระบบ” หมายถึงการทำงานร่วมกันของส่วนประกอบแต่ละส่วนอย่างมีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

จากความหมายของระบบที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ระบบเป็นหน่วยย่อยหรือองค์ประกอบย่อยต่างๆ ที่ถูกจัดรวมเข้าเป็นโครงสร้างเดียวกัน มีกระบวนการทำงานร่วมกันและมีความสัมพันธ์กันเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ จะเห็นได้ว่า ถึงแม้จะมีการกล่าวถึงระบบต่างกันไปบ้างก็ตาม แต่ก็มีสาระตรงกันว่า ระบบจะต้องประกอบไปด้วยสิ่งสำคัญอย่างน้อย 3 สิ่งด้วยกัน คือ

1. องค์ประกอบสำคัญ ๆ ของระบบ
2. ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของระบบนั้น
3. เป้าหมาย หรือจุดหมายของระบบนั้น

เนื่องจาก “ระบบ” มีความสำคัญในการช่วยให้การดำเนินงานต่างๆ เกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย จึงได้เกิดความคิดและนวัตกรรมในด้านนี้ขึ้นที่เรียกกันว่า “System Approach” หรือ “วิธีการเชิงระบบ” ซึ่งได้แพร่หลายไปในวงการต่าง ๆ รวมทั้งวงการศึกษา

แนวคิดเรื่องวิธีการเชิงระบบ หรือ “System Approach” นี้ เดิมทีเดียวเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นในวงการวิศวกรรมและวงการทหาร ต่อมาได้แพร่หลายเข้ามาในวงการศึกษา เล่ากันว่าแนวคิดนี้เกิดขึ้นระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อมีการสร้างเครื่องบินประจัญบานขึ้น ผู้ออกแบบและวิศวกรพบว่า การสร้างเครื่องบินรบนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องง่ายๆ ที่เพียงแต่นำเครื่องบินที่มีอยู่มาติดอาวุธระเบิด ถังเก็บน้ำมัน ติดตั้งอุปกรณ์สื่อสารและตรวจจับศัตรูเพิ่มขึ้นเพียงเท่านั้น เพราะการติดตั้งอุปกรณ์ดังกล่าวเข้าไป จะทำให้มีปัญหาในเรื่องสมรรถนะในการบิน ความเร็ว การบังคับควบคุมเครื่อง และปัญหาอื่นๆ ตามมาอีก นอกจากการแก้ปัญหาดังกล่าว ทำให้เกิดวิธีการใหม่ ในการวางแผนขึ้น โดยที่ผู้ออกแบบและวิศวกรต่างก็เรียนรู้ว่า ขั้นแรกเขาจะต้องระบุจุดหมายและความคาดหวังในผลของระบบ ก่อนที่จะสามารถพัฒนาส่วนต่างๆ ที่จะมารวมกันเป็นระบบ เพราะสิ่งสำคัญนั้นไม่ได้อยู่ที่ว่า ส่วนประกอบแต่ละส่วนจะทำหน้าที่อย่างไร แต่อยู่ที่ว่าส่วนประกอบเหล่านั้นควรจะมีความสัมพันธ์กันอย่างไร จึงจะช่วยให้เกิดสัมฤทธิผลตามเป้าหมายได้ แนวคิดนี้นับได้ว่าเป็นต้นกำเนิดของวิทยาการที่เรียกว่า “วิธีการเชิงระบบ”

2. วิธีการเชิงระบบ

เป็นแนวคิดที่ใช้ในการจัดสิ่งต่างๆ ให้เป็นระเบียบเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งต้องอาศัยความสามารถในการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบที่สำคัญของสิ่งนั้น และการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเหล่านั้นให้ส่งเสริมกันอย่างเป็นระเบียบ โดยที่มองว่า ระบบควรประกอบไปด้วยส่วนสำคัญอย่างน้อย 3 ส่วน คือ

1. ตัวป้อน (Input) คือ องค์ประกอบต่างๆ ของระบบนั้น หรืออีกนัยหนึ่งก็คือสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบนั้น องค์ประกอบต่างๆ ของระบบใดระบบหนึ่งจะมีจำนวนและความสำคัญมากน้อยเพียงใด มักขึ้นอยู่กับความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของผู้จัดระบบ

2. กระบวนการ (Process) หมายถึง การจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ของระบบให้มีลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการบรรลุเป้าหมาย ระบบใดระบบหนึ่งอาจมีองค์ประกอบเหมือนกัน แต่อาจมีลักษณะของการจัดความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันได้ แล้วแต่ความคิด ความรู้ และประสบการณ์ของผู้จัดระบบ

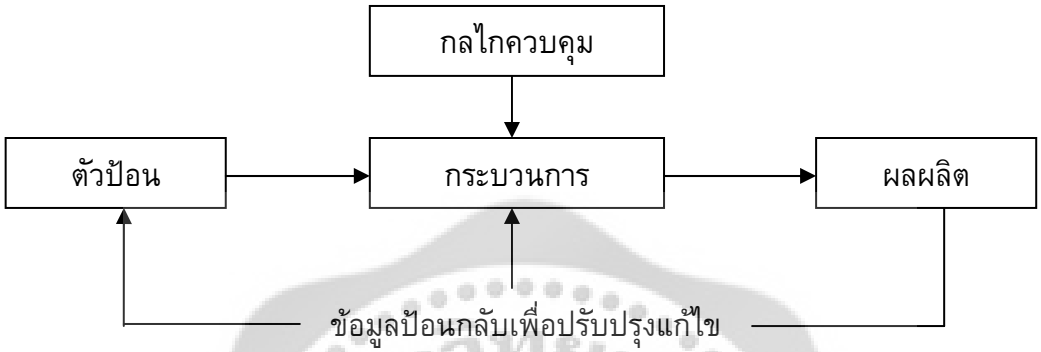
3. ผลผลิต (Product) คือ ผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการดำเนินงาน หากผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ แสดงว่า ระบบนั้นมีประสิทธิภาพ หากผลที่เกิดขึ้นไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง แสดงว่าระบบนั้นยังมีจุดบกพร่อง ควรที่จะพิจารณาแก้ไขปรับปรุงกระบวนการหรือตัวป้อนซึ่งเป็นเหตุให้เกิดผลนั้น

ส่วนประกอบทั้ง 3 ส่วนนี้ ถือว่าเป็นส่วนประกอบเบื้องต้นของระบบ ระบบที่สมบูรณ์ ควรจะมีส่วนสำคัญเพิ่มขึ้นอีก 2 ส่วน คือ

4. กลไกควบคุม (Control) คือ กลไกหรือวิธีการที่ใช้ในการควบคุมหรือตรวจสอบกระบวนการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) หมายถึง ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตกับจุดมุ่งหมายซึ่งจะเป็นข้อมูลป้อนกลับไปสู่การปรับปรุงกระบวนการและตัวป้อน ซึ่งสัมพันธ์กับผลผลิตและเป้าหมายนั้น

ระบบที่สมบูรณ์แบบ จึงมีลักษณะดังแสดงในภาพประกอบ 2 ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบของระบบที่สมบูรณ์

การใช้วิธีการเชิงระบบในการจัดระบบของสิ่งต่างๆ จึงหมายถึงการจำแนกองค์ประกอบ และการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของสิ่งต่างๆ ในกรอบความคิดของตัวป้อน กระบวนการ กลไกควบคุม ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของระบบ

ถึงแม้ว่า “วิธีการเชิงระบบ” จะเริ่มเข้ามาแพร่หลายเมื่อไม่นานนัก แต่ความจริงเรื่องของการคิดเป็นระบบ (Systematic Thinking) มีคู่กับความคิดมนุษย์มาช้านานแล้ว โดยแสดงออกมา ในลักษณะของการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างเป็นขั้นตอนตามลำดับที่จะสามารถช่วยให้งานนั้นบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย หรือแม้แต่การคิดเชิงระบบหรือใช้วิธีการเชิงระบบ (System Approach) ในการจัดระบบให้แก่สิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งในกรอบความคิดของตัวป้อน กระบวนการ กลไกควบคุม ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับนั้น ความจริงมีมานานแล้ว เพียงแต่อาจไม่ได้แสดงออกเป็นระบบที่เห็นเด่นชัด หรือมีความสมบูรณ์มากนัก

ดังนั้น สรุปได้ว่า ความคิดเรื่อง “ระบบ” นั้นมีลักษณะที่สื่อสารกันอยู่ 2 แนวคิด

1. ระบบในแง่ของ “การคิดเป็นระบบ” (Systematic Thinking) หมายถึง การกำหนดองค์ประกอบและการจัดองค์ประกอบของระบบให้มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนด ระบบในลักษณะนี้ จะมีลักษณะเป็นผังการดำเนินงาน หรือการทำงานใดงานหนึ่งอย่างเป็นลำดับขั้นตอน

2. ระบบในแง่ของ “การคิดเชิงระบบ” หมายถึง การจัดระบบด้วยวิธีการเชิงระบบ (System Approach) ได้แก่ การจัดองค์ประกอบของระบบในกรอบความคิดของตัวป้อนกระบวนการ กลไกควบคุม ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ และนำเสนอผังของระบบนั้นในรูปแบบของระบบที่สมบูรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ 5 ส่วนดังกล่าวข้างต้น

3. วิธีการสร้างระบบ

ในการจัดระบบการเรียนการสอน นักการศึกษา นักบริหารการศึกษา หรือครูอาจารย์ทั้งหลายสามารถนำกระบวนการดังกล่าวไปใช้ในการจัดระบบการเรียนการสอนที่มีลักษณะเฉพาะ มีความเป็นเอกลักษณ์ตามความคิดเห็นหรือประสบการณ์ของตน หรืออาจเริ่มจากการวิเคราะห์ระบบที่ใช้อยู่ โดยใช้แบบจำลองการจัดระบบของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2528) ซึ่งมีอยู่ 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นการวิเคราะห์ระบบ (Analysis) หมายถึง การนำระบบเดิมที่ใช้อยู่มาวิเคราะห์เพื่อศึกษาปัญหาความต้องการ และจุดบกพร่องต่างๆ รวมทั้งการสำรวจทรัพยากรที่มีอยู่และที่ต้องการ

2. ขั้นการสังเคราะห์ระบบ (Synthesis) เป็นขั้นของการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ระบบเดิม และนำมาใช้ในการสร้างระบบใหม่

3. ขั้นสร้างแบบจำลองระบบการสอน (Construct of System Model) เป็นขั้นของการนำเอาขั้นตอนต่างๆ ที่กำหนดไว้ในขั้นสังเคราะห์ระบบมาใส่แบบจำลองเพื่อแสดงลำดับขั้นเพื่อสะท้อนให้เห็นองค์ประกอบทั้ง 4 ของแบบจำลองระบบคลาสสิก คือ ตัวป้อนกระบวนการ กลไกควบคุม และผลผลิต

4. ขั้นการทดลองใช้ระบบในสถานการณ์จำลอง (system simulation) เป็นขั้นของการพิสูจน์ทดสอบว่าระบบที่สร้างขึ้น สามารถใช้ได้ผลตามที่คาดหวัง

จากแนวความคิดต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า การสร้างระบบหรือจัดระบบ ใดๆ ควรจะเป็นไปตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายของระบบ ระบบทุกระบบจะต้องมีจุดมุ่งหมายของตน ดังนั้นในการสร้างระบบใด ๆ สิ่งสำคัญประการแรกก็คือ ต้องกำหนดจุดมุ่งหมาย

2. การศึกษาหลักการ/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังได้กล่าวมาแล้วว่า ผู้ใดมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ทำมากเพียงใด ย่อมสามารถกำหนดองค์ประกอบและเห็นแนวทางในการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบได้รอบคอบขึ้น ดังนั้นการศึกษาหลักการ หรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จะช่วยทำให้ระบบมีพื้นฐานที่มั่นคงขึ้น

3. การศึกษาสภาพการณ์และปัญหาที่เกี่ยวข้อง จะช่วยให้ผู้สร้างหรือจัดระบบได้ค้นพบองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้ระบบมีประสิทธิภาพเมื่อนำไปใช้จริง ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เป็นสิ่งที่ต้องนำมาพิจารณาในการจัดองค์ประกอบและจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งหลาย การนำข้อมูลจากความเป็นจริงมาใช้ในการจัดสร้างระบบจะช่วยขจัดหรือป้องกันปัญหาอันจะทำให้ระบบนั้นขาดประสิทธิภาพ

4. การกำหนดองค์ประกอบของระบบ ได้แก่ การพิจารณาว่า มีอะไรบ้างที่สามารถช่วยให้เป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายบรรลุผลสำเร็จ ผู้มีประสบการณ์มากย่อมมองเห็นปัญหาต่างๆ ได้มาก จึงมักกำหนดองค์ประกอบของระบบได้ละเอียดรอบคอบมากกว่าผู้มีประสบการณ์น้อย ผู้มีความรู้และความคิดสร้างสรรค์มากย่อมเห็นแนวทางที่จะช่วยให้เป้าหมายบรรลุผลสำเร็จได้ จึงมักกำหนดองค์ประกอบของระบบได้ละเอียดรอบคอบมากกว่าผู้มีประสบการณ์น้อย ผู้มีความรู้

และความคิดสร้างสรรค์มากย่อมเห็นแนวทางที่จะช่วยให้เป้าหมายบรรลุผลสำเร็จได้ นอกจากนั้น การกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรของระบบสามารถใช้วิธีการทดสอบทางสถิติเข้ามาช่วยคัดสรรหาองค์ประกอบที่สำคัญๆ ได้ด้วย

5. การจัดกลุ่มองค์ประกอบ ได้แก่ การนำองค์ประกอบที่กำหนดไว้ มาจัดหมวดหมู่เพื่อความสะดวกในการคิดและดำเนินการในขั้นต่อไป

6. การจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ต้องใช้ความคิด ความรอบคอบมาก ผู้จัดระบบต้องพิจารณาว่าองค์ประกอบใดเป็นเหตุและเป็นผลขึ้นต่อกันในลักษณะใด สิ่งใดควรมาก่อนมาหลัง สิ่งใดสามารถดำเนินการคู่ขนานกันไปได้ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ใช้เวลาในการคิดพิจารณามาก ซึ่งนอกจากจะอาศัยหลักตรรกะแล้ว ยังสามารถใช้วิธีการทดสอบทางสถิติเข้ามาช่วยหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหลายได้ว่า อะไรสัมพันธ์กันโดยตรงหรือโดยอ้อม

7. การจัดผังระบบ เมื่อจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบได้ลงตัวแล้ว ผู้จัดระบบสามารถนำเสนอความคิดของตนออกมาเป็นผังจำลองความคิดของตน ซึ่งในขั้นนี้อาจจัดเป็นผังแสดงลำดับขั้นตอนตามที่ตนเห็นสมควร ซึ่งลำดับขั้นตอนนี้ ก็คือผลของการกำหนดองค์ประกอบของระบบ และการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบนั่นเอง หรืออาจนำเสนอเป็นผังระบบที่สมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ 5 ส่วน คือ ตัวป้อน กระบวนการ ผลผลิต กลไกควบคุม และข้อมูลป้อนกลับ

อนึ่ง ในการจัดผังระบบนั้น นิยมใช้กรอบรูป ▭ เป็นสัญลักษณ์แสดงองค์ประกอบระบบ และเส้นตรง ——— เส้นโค้ง ⌒ เส้นประ -------- พร้อมด้วยหัวลูกศร ——▶ เป็นสัญลักษณ์แสดงทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ ลักษณะของการเขียนผังมีหลายลักษณะดังนี้

7.1 เขียนแนวนอน โดยใช้รูปเรขาคณิตเป็นสัญลักษณ์แสดงองค์ประกอบของระบบต่อเนื่องกัน และแสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโดยใช้เส้นและหัวลูกศรแสดงทิศทางของความสัมพันธ์ไปในแนวนอน

7.2 เขียนแนวตั้ง โดยใช้รูปเรขาคณิตเป็นสัญลักษณ์เช่นเดียวกับแบบ ก. แต่การเรียงลำดับองค์ประกอบเป็นไปในแนวตั้ง

7.3 เขียนผสมทั้งแนวนอนแนวตั้ง วิธีนี้เป็นวิธีที่ใช้กันมากที่สุด เพราะสามารถใช้แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบได้หลายทิศทาง

7.4 เขียนผสมรูปภาพและสัญลักษณ์ผสมกัน การใช้ภาพผสมจะช่วยให้ความคิดชัดเจนขึ้น

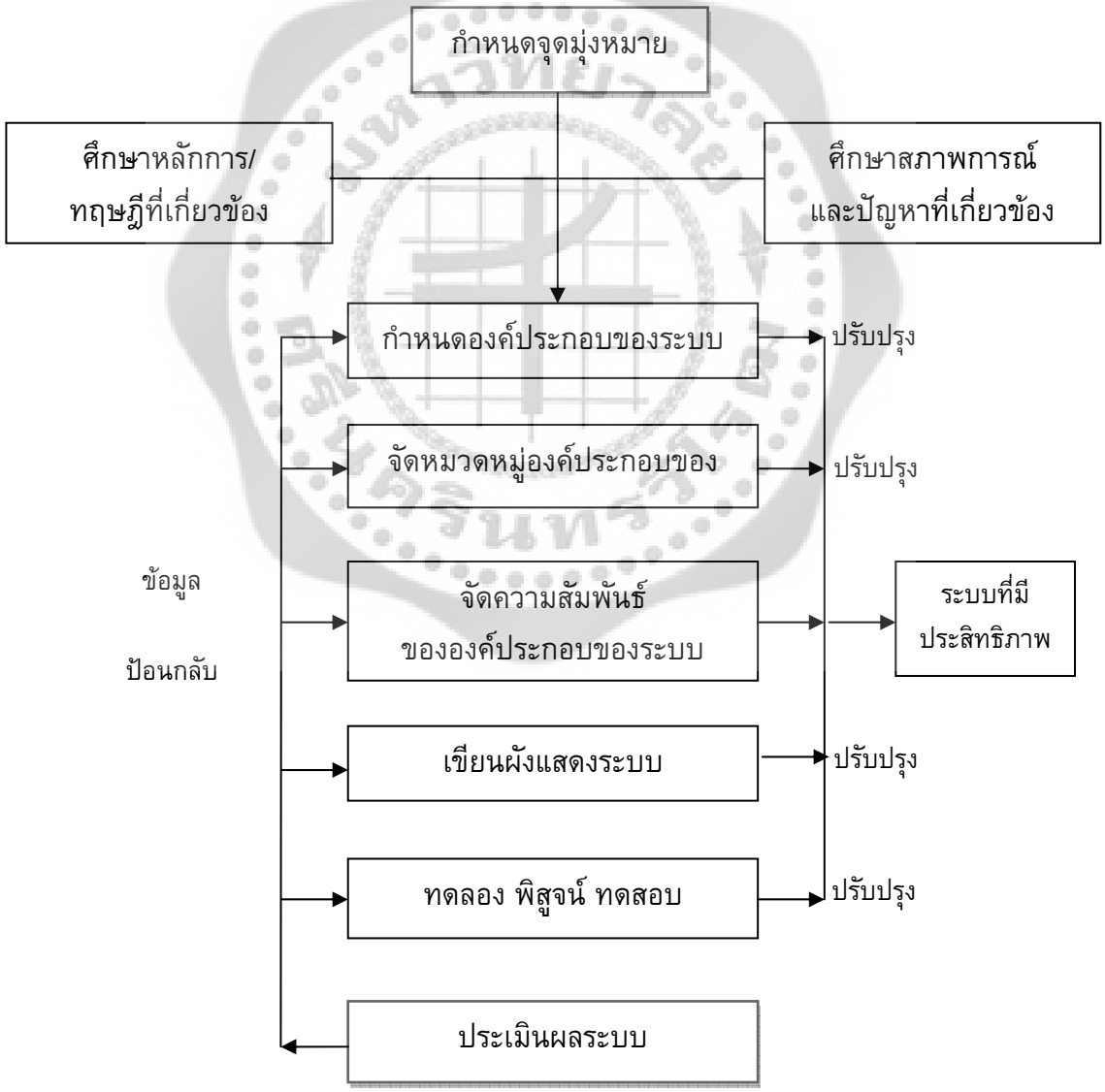
7.5 เขียนเป็นสัญลักษณ์เชิงคณิตศาสตร์ วิธีนี้ใช้มากในการเขียนโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ และบทเรียนแบบโปรแกรม

8. การทดลองใช้ระบบ ขั้นตอนดังกล่าวเป็นขั้นตอนหลักในการคิดและเขียนผังระบบออกมาให้ชัดเจน ระบบที่คิดจะต้องผ่านการคิดพิจารณาอย่างรอบคอบทั้งทางด้านทฤษฎี/หลักการ และการปฏิบัติจริง อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าระบบที่สร้างขึ้นจะได้ผ่านกระบวนการอย่างรอบคอบเพียงใด ก็ยังไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นระบบที่ดีมีประสิทธิภาพ จนกว่าจะได้นำไปทดลองใช้และใช้จริง เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้น ดังนั้นการนำระบบไปทดลองใช้จึงเป็นสิ่งจำเป็น

9. การประเมินผลระบบ ได้แก่ การศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้ระบบ ระบบใดใช้แล้วได้ผลตามเป้าหมายหรือใกล้เคียงกับเป้าหมายมากที่สุด ระบบนั้นจึงจะเรียกได้ว่าเป็นระบบที่ดีมีประสิทธิภาพ

10. การปรับปรุงระบบ ระบบที่มีประสิทธิภาพส่วนใหญ่จะต้องผ่านการทดลองและประเมินผลมาแล้ว ผลจากการทดลองใช้จะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงระบบนั้นให้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า ในการจัดสร้างระบบหนึ่งขึ้นมา กระบวนการที่จำเป็นก็คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของระบบ การศึกษาหลักการ/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การประมวลสภาพการณ์ และปัญหาที่เกี่ยวข้อง การกำหนดองค์ประกอบของระบบ การจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ การเขียนผังระบบ ดังแสดงในภาพประกอบ 3 ดังต่อไปนี้ (ทิศนา แขมมณี. 2553)

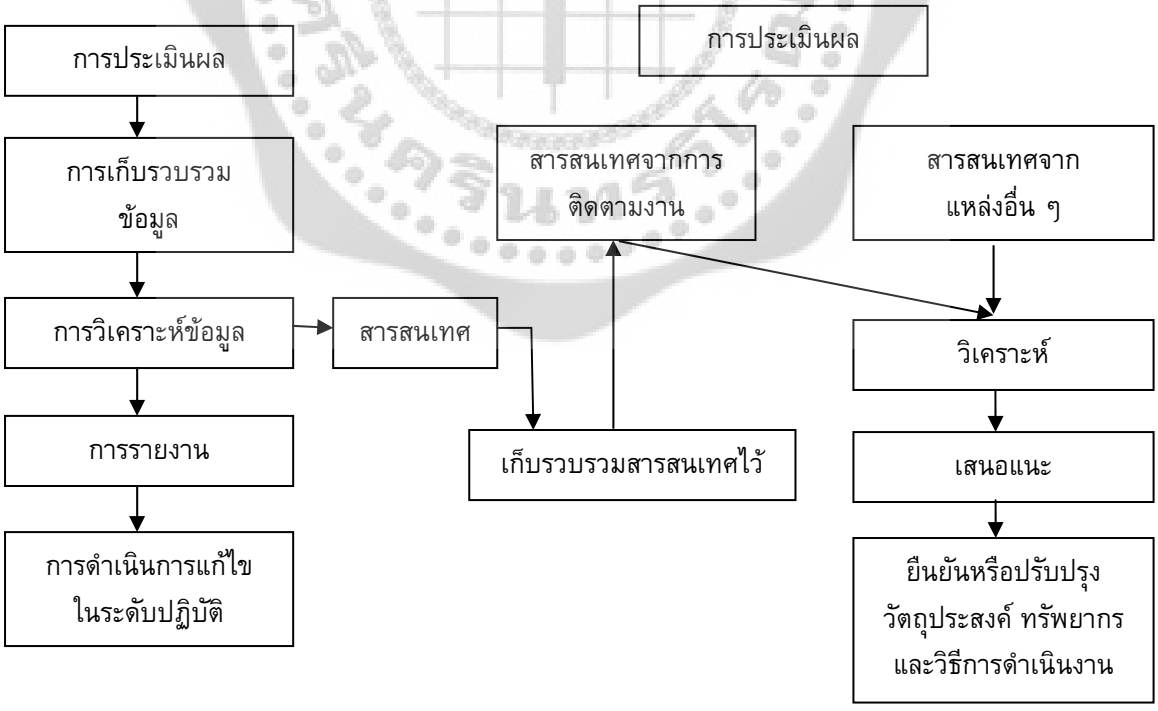

ภาพประกอบ 3 ระบบการสร้างหรือจัดระบบ

4. การนำระบบไปใช้

การติดตามงานเป็นกิจกรรมหนึ่งในกระบวนการบริหารที่เกิดขึ้นเมื่อมีการนำแผนหรือโครงการหรือระบบต่างๆ ไปปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อที่จะได้รับทราบความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคแล้วใช้ข้อมูลที่ได้ประกอบการพิจารณาประเมินผลการดำเนินการเพื่อการตัดสินใจ ปรับปรุงแก้ไขให้การดำเนินงานได้ผลงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นการติดตามงาน และการประเมินผลงาน จึงเป็นกิจกรรมที่อยู่ในกระบวนการควบคุมงานซึ่งผู้ปฏิบัติและผู้ที่เกี่ยวข้องมีความจำเป็นที่ต้องทราบความก้าวหน้าของงาน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานเพื่อหาทางแก้ไขให้ได้งานเป็นไปตามแผนที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การติดตามงานและการประเมินผลจึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของโครงการเป็นอย่างมาก ดังที่ มาเธอร์ (Mathur. 1979: 47) ได้เสนอว่า การติดตามงานเป็นวิธีการที่จะทำให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวกับความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามระบบงาน และใช้ข้อมูลนั้นประกอบการพิจารณาปรับปรุงและแก้ไขปัญหาต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานตามระบบงานนั้นได้ผลตามที่กำหนดไว้

การติดตามงานกับการประเมินผลงานมีความสัมพันธ์กันตลอดระยะเวลาที่มีการดำเนินงานตามโครงการนั้นๆ ข้อมูลหรือสารสนเทศ (Information) ที่ได้จากการติดตามงาน จะใช้สำหรับการประเมินผลงาน (ณรงค์ พิมพ์สาร. 2536: 20-21; อ้างอิงจาก Mclean. 1988: 3) ดังแสดงในภาพประกอบ 4 ดังนี้

ภาพประกอบ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดตามงานกับการประเมินผลงาน

แนวคิดดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า กระบวนการบริหารงานใดๆ ก็ตาม นอกจากจะมีการจัดทำแผนงานแล้ว การนำแผนงานนั้นไปปฏิบัติจำเป็นจะต้องติดตามงานเพื่อให้ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลานับตั้งแต่เริ่มลงมือปฏิบัติงานจนถึงวันสิ้นสุดการปฏิบัติงาน ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ทันท่วงทีจากความสำคัญของการติดตามงานดังกล่าวจึงได้เกิดข้อสรุปจากการประชุมสัมมนาทางวิชาการ ที่ได้เสนอหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการติดตามงานสำหรับโครงการพัฒนาต่างๆ เป็นหลักการสำหรับการพัฒนาการติดตามงาน ดังนี้

1. การติดตามงานจะต้องดำเนินการตั้งแต่เมื่อนำแผนหรือโครงการไปปฏิบัติจนกว่าการปฏิบัติงานตามแผนหรือโครงการนั้นจะสิ้นสุดลง การติดตามงานจะต้องดำเนินการไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

2. ก่อนที่จะทำการติดตามงานจะต้องมีการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ ปัจจัยนำเข้า (Inputs) กระบวนการหรือวิธีการปฏิบัติงานหรือกิจกรรม (Process/Activities) และผลการดำเนินงานที่ต้องการของแต่ละแผนหรือโครงการว่าในเรื่องดังกล่าวได้กำหนดไว้อย่างไร ทั้งนี้เพื่อสามารถกำหนดประเภทของข้อมูล และตัวชี้วัดความสำเร็จ (Indicators) ได้ถูกต้อง

3. การติดตามงานจะต้องให้มีความสอดคล้องกับระบบการบริหารงานของหน่วยงาน

4. การติดตามงานจะต้องดำเนินการในทุกระดับชั้นของการบริหารงาน

5. การติดตามงานควรบรรจุหรือมอบหมายให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และการรายงาน

6. ผู้บริหารทุกระดับชั้นต้องถือว่ากิจกรรมการติดตามงานเป็นกิจกรรมหนึ่งของกระบวนการบริหารที่ต้องเอาใจใส่และดำเนินการ

7. การติดตามงานจะต้องมีการใช้ข้อมูลที่ได้เพื่อการตัดสินใจ และส่งเป็นข้อมูลย้อนกลับไปยังผู้ปฏิบัติงานภาคสนามอย่างสม่ำเสมอ

8. การติดตามงานควรให้กลุ่มเป้าหมายหรือชุมชนมีส่วนร่วม

9. การติดตามงานต้องมีการกำหนดเนื้อหาที่ต้องติดตาม ประเภทของข้อมูล กำหนดแหล่งข้อมูล ผู้ใช้ข้อมูล ตัวชี้วัดความสำเร็จ เครื่องมือสำหรับการติดตามงาน เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำระบบการรายงาน และการจัดระบบสารสนเทศ

10. การติดตามงานต้องมีงบประมาณและเครื่องมือสำหรับการดำเนินการ

จากหลักการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่จะทำให้การติดตามงานประสบความสำเร็จได้นั้นมี 3 ประเด็น คือ 1) ผู้ติดตามงานควรเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในกระบวนการของงาน 2) ควรมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของงานในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินการ และ 3) ควรใช้ข้อมูลที่ได้จากการติดตามและปรับปรุงงานหรือตัดสินใจเกี่ยวกับงานอย่างสม่ำเสมอ

การประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

การประเมินผลการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญในระบบการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงข้อบกพร่อง จุดเด่น จุดด้อย ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่าเป็นอย่างไร จึงเป็นกิจกรรมที่จำเป็น ผลการวัดจะถูกใช้มาเป็นข้อมูลในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำบางอย่าง ซึ่งส่งผลต่อผู้เรียนทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ถึงแม้การตัดสินใจในบางครั้งของครูผู้สอนอาจจะมีความผิดพลาด อาจจะไม่ส่งผลในทันทีทันใดเหมือนบุคคลที่ประกอบวิชาชีพอื่น แต่ครูผู้สอนควรจะมีการวัดและประเมินอย่างเป็นระบบแบบแผน ใช้เทคนิควิธีการที่ถูกต้องตามหลักวิชา มีวิธีการที่จะรวบรวมรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับผู้เรียนด้วยเครื่องมือที่มีความหลากหลาย เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (ชวลิต ชูกำแพง. 2553: 14) ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอรายละเอียดที่สำคัญของการประเมินผลการเรียนรู้ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้

ในการวัดและประเมินการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ผู้ประเมินควรเริ่มต้นวางแผนดำเนินกิจกรรม ด้วยการตอบคำถามหลัก 4 คำถาม ดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2543: 36)

1. วัดและประเมินไปทำไม ผู้ประเมินจะต้องตอบคำถามให้ได้ว่า ข้อมูลหรือสารสนเทศนั้นวัดและประเมินเพื่อประโยชน์อะไร สามารถตอบคำถามประโยชน์ของการประเมินตามประเภทของการประเมิน ดังนี้

1.1 การวัดและประเมินก่อนเรียน เพื่อจัดวางตำแหน่งผู้เรียนหรือประเมินความรอบรู้ของผู้เรียนก่อนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความสอดคล้องเหมาะสม

1.2 การวัดและประเมินระหว่างเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียน ขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการติดตามดูความก้าวหน้า หรือพัฒนาการในการเรียนรู้รวมทั้งข้อบกพร่องในการเรียนของผู้เรียน

1.3 การวัดและประเมินหลังเรียน เพื่อสรุปผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับการเรียนของผู้เรียน

2. วัดและประเมินอะไร ผู้ประเมินจะต้องตอบคำถามให้ได้ว่า จะต้องการวัดและประเมินคุณลักษณะใดจากผู้เรียน ต้องการข้อมูลด้านใดเป็นสำคัญ ซึ่งผู้ประเมินควรคำนึงถึงประเภทของการเรียนรู้ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน เช่น

2.1 การเรียนรู้ทางด้านสติปัญญา เกี่ยวกับความรู้ความจำ ความคิด การแก้ปัญหาต่างๆ

2.2 การเรียนรู้ทางด้านอารมณ์และความรู้สึก เช่น ความสนใจ ทัศนคติ เป็นต้น

2.3 การเรียนรู้ทางด้านทักษะและการปฏิบัติ เช่น ความสามารถในการปฏิบัติงาน การมีทักษะในงานต่าง ๆ

3. วัดและประเมินอย่างไร ผู้ประเมินจะต้องตอบคำถามให้ได้ว่า จะต้องใช้เครื่องมือชนิดใดถึงจะมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสิ่งที่ประเมิน ซึ่งควรพิจารณาในประเด็นต่อไปนี้

3.1 ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ เช่น ข้อมูลเชิงปริมาณ หรือ เชิงคุณภาพ

3.2 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างในการประเมิน เช่น จำนวน และความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง

3.3 ระยะเวลาในการประเมิน เช่น การมีเวลาที่จำกัดอาจจะต้องใช้แบบสอบถาม เป็นต้น

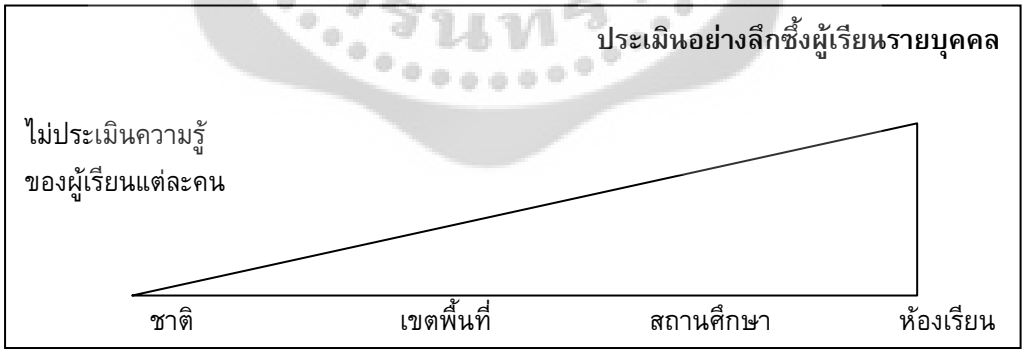
4. ตัดสินผลด้วยวิธีใด ผู้ประเมินจะต้องตอบคำถามให้ได้ว่า จะต้องตัดสินผลการประเมินโดยพิจารณาจากคุณลักษณะใด ใช้เกณฑ์อย่างไรในการประเมิน ซึ่งควรพิจารณาในประเด็นต่อไปนี้

4.1 การตัดสินอิงกลุ่ม เพื่อพิจารณาตัดสินผลการเรียน

4.2 การตัดสินอิงเกณฑ์ เพื่อพิจารณาผลการเรียนรู้ ใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เป็นต้น

การประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่จะต้องกระทำกับผู้เรียนทุกคน ตลอดระยะเวลาของการเรียนการสอน ครูจะต้องใช้การประเมินเป็นกลไกสำคัญในการติดตามพัฒนา ช่วยเหลือให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายแห่งการเรียนรู้

ขอบเขตของการประเมินจึงขึ้นอยู่กับลักษณะงานและความรับผิดชอบของหน่วยงานนั้นๆ สามารถแสดงความสัมพันธ์ของการประเมินกับขอบเขตความรับผิดชอบ ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการประเมินกับขอบเขตงาน

จากภาพประกอบ 5 แสดงให้เห็นว่าการประเมินในระดับใหญ่หรือในภาพรวมของประเทศไม่ได้ประเมินความรู้ความสามารถเฉพาะเจาะจงเหมือนกับการประเมินในระดับห้องเรียน ดังนั้นในการประเมินในระดับใหญ่และระดับชั้นเรียน จึงมีข้อตกลงในการประเมินที่แตกต่างกันใช้วิธีการประเมินที่มีพื้นฐานต่างกัน ครูผู้สอนที่ยังไม่เข้าใจหลักแห่งความแตกต่างนี้ ทำให้นำวิธีการและ

หลักการไปใช้ไม่ถูกต้องและเหมาะสม บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2544: 17) ได้เปรียบเทียบการประเมินกลุ่มขนาดใหญ่กับการประเมินในระดับชั้นเรียน ดังตาราง 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 เปรียบเทียบความแตกต่างของการประเมินขนาดใหญ่กับการประเมินระดับชั้นเรียน

ประเด็น	การประเมินขนาดใหญ่	การประเมินระดับชั้นเรียน
เป้าหมาย	1. เพื่อเข้าใจ จัดประเภท รักษามาตรฐานชั้นสูง 2. เพื่อให้ได้คะแนนสูงสุด 3. เพื่อให้คะแนนที่ได้นั้นมาเป็นตัวแทนในทางที่ดีต่อโรงเรียน	1. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนให้ตอบสนองความถนัดและความต้องการของผู้เรียน 2. เพื่อได้คะแนนถูกต้องแม่นยำละเอียดรอบคอบ 3. เพื่อตัดสินใจผลที่ก่อให้เกิดกับผู้เรียน
จุดเน้น	1. ทดสอบคุณลักษณะที่แยกย่อยที่มีร่วมกันในผู้เรียนทุกคน 2. ทดสอบผลสัมฤทธิ์ในแต่ละแขนงวิชา 3. เน้นคุณลักษณะที่คงที่ตลอดเวลา	1. ทดสอบคุณลักษณะรวม ๆ ของผู้เรียนแต่ละคน 2. ประเมินทักษะที่เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ชีวิตจริงนอกโรงเรียน 3. เน้นคุณลักษณะที่แปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลา
บทบาทผู้ประเมิน	ผู้ประเมินไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินเป็นผู้ดำเนินการสอบข้อสอบมาตรฐาน	ผู้ประเมินคือครูผู้สอนเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้แปลผล และผู้ใช้การประเมิน
วิธีการประเมิน	1. สอบวัดครั้งเดียว หรือไม่บ่อยครั้ง 2. มีแนวโน้มการให้คะแนนเป็นปรนัย 3. ความสามารถเปรียบเทียบกันได้เป็นหัวใจสำคัญ 4. ใช้วิธีการที่มีประสิทธิภาพสูงไม่กี่วิธี	1. ประเมินอย่างต่อเนื่อง 2. ให้คะแนนเป็นปรนัยและอัตนัย 3. ความสามารถเปรียบเทียบกันได้สำคัญน้อย 4. ใช้วิธีการที่หลากหลาย

ตาราง 1 (ต่อ)

ประเด็น	การประเมินขนาดใหญ่	การประเมินระดับชั้นเรียน
การบริหารการประเมิน	1. มีมาตรฐานเดียวกันทุกคน 2. มีแนวโน้มจำกัดเวลาหรือแบบตอบเร่งรีบตอบ	1. อาจไม่เป็นมาตรฐานเดียวสำหรับ ทุกคนในห้องเรียนเดียว 2. โดยทั่วไปเป็นการประเมินแบบไม่จำกัดเวลา หรือเป็นแบบระดมความคิด
ผลการประเมิน	1. ผลการประเมินบอกคะแนนภาพรวม 2. ผลการประเมินส่งผลย้อนกลับล่าช้า	1. ผลการประเมินออกมาในรูปของคะแนน คำบรรยาย การตัดสิน สรุปภาพรวม (profile) 2. ผลการประเมินส่งผลย้อนกลับทันที
ความหมายของคุณภาพ	1. ใช้มาตรฐานทางเทคนิคด้านความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น 2. นิยามโดยบุคคลสาขาการประเมิน	1. ยึดการส่งผลกระทบในทางบวกต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน 2. นิยามโดยครูผู้สอนแต่ละคน

จากการศึกษาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการประเมินการเรียนรู้ สรุปได้ว่าการประเมินการเรียนรู้ เป็นกระบวนการหนึ่งที่ทำให้ครูผู้สอนมองเห็นความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด และหลักการทางด้านการประเมินการเรียนรู้ เพื่อเป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังเจตนารมณ์ของหลักสูตรต่อไป

2. แนวคิดการประเมินผลการเรียนรู้

จากสาระตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เปรียบเสมือนแนวทางในการจัดการศึกษาของครูผู้สอนจะต้องประยุกต์ให้สะท้อนกับจุดหมายดังกล่าว ดังนั้นในกระบวนการประเมินการเรียนรู้จึงต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับแนวทางดังกล่าว แนวความคิดการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงมีลักษณะแตกต่างไปจากแนวความคิดแบบเก่าที่ครูเคยใช้ปฏิบัติกันมา บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2544: 24-30) ได้เปรียบเทียบแนวคิดการประเมินแบบเก่ากับการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังตาราง 2 ต่อไปนี้

ตาราง 2 เปรียบเทียบประเด็นแนวคิดการประเมินแบบเก่ากับแนวคิดการประเมินแบบใหม่

ประเด็นพิจารณา	การประเมินแบบเก่า	การประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
1. พื้นฐานผู้เรียน	คล้ายกัน เรียนรู้วิชาเดียวกัน	แตกต่างกัน การเรียนการสอนต้องเหมาะกับแต่ละคน
2. ตัวบ่งชี้ความรู้ที่ดี	ดูจากแบบทดสอบอิงเกณฑ์หรืออิงกลุ่มเท่านั้น	ทางตรง จากการประเมินอย่างหลากหลายผู้เรียนจัดทำปรับปรุงพัฒนางานตนเอง
3. เครื่องมือการประเมิน	แบบทดสอบประเภท กา ขีดเขียนตอบ เหมาะสมที่สุดในการประเมินความก้าวหน้า	ด้วยพอตโฟลิโอ โดยมีสารสนเทศที่หลากหลาย
4. รูปแบบประเมิน	แยกจากหลักสูตรและการเรียนการสอน	กลมกลืนกับหลักสูตรและการเรียนการสอน
5. คุณภาพเครื่องมือ	เป็นการทดสอบจากภายนอก	เกี่ยวข้องกับผู้เกี่ยวข้องของนักเรียน
6. ผลจากการสอน	นิยามชัดเจนว่าต้องเกิดอะไรในโรงเรียน สามารถตอบข้อสอบได้เกณฑ์ใด	ประเมินวิธีเรียน วิธีคิด และวิธีการแก้ปัญหาด้วยวิธีหลากหลาย
7. วิธีการประเมิน	แบบทดสอบปรนัย มาตรฐานรูปแบบเดียวกัน	ให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้
8. มุมมองต่อผู้เรียน	ผู้รับ ภาชนะว่างเปล่า	มีศักยภาพ มีส่วนร่วมในการวางแผนการประเมิน
9. การขับเคลื่อนของโรงเรียน	การทดสอบและคะแนนสอบ	ศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน
10. การตัดสินผู้เรียน	แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม เก่ง ปานกลาง อ่อน	ดูที่ความเจริญงอกงามของผู้เรียน
11. ทฤษฎีจิตวิทยา	พฤติกรรมนิยม	พัฒนาการมนุษย์
12. เกณฑ์การประเมิน	ปกปิด	เปิดเผย
13. การเรียนการสอน	ตามสาระของหลักสูตร	สัมพันธ์กับชีวิต
14. การเรียนรู้	รอบรู้ข้อเท็จจริง สารสนเทศต่าง ๆ	ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจแต่ละคนในการปรับเปลี่ยนเสริมต่อ
15. ความสำเร็จของผู้เรียน	บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามแบบทดสอบ	ตระเตรียมชีวิตที่มีประสิทธิภาพตลอดช่วงชีวิต

ไวเนอร์ และโคเฮน (Wiener & Cohen. 1994) ได้สรุปเปรียบเทียบการประเมินแบบเก่ากับการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สาระดังตาราง 3 ต่อไปนี้

ตาราง 3 เปรียบเทียบแนวคิดการประเมินแบบเก่ากับแนวคิดการประเมินแบบใหม่

การประเมินแบบเก่า	การประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
1. เน้นพฤติกรรมพื้นฐาน	1. เน้นพฤติกรรมที่เป็นความคิดซับซ้อนและวิธีการที่ใช้ในการเรียนรู้
2. ยกการเรียนและการสอบออกจากกัน	2. ไม่แยกการเรียนและการสอบออกจากกัน เปิดโอกาสให้การเรียนรู้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง
3. วัดได้ในวงจำกัด	3. วัดได้อย่างกว้างขวาง (expansive)
4. เชื่อในตัวเลขที่ได้จากการสอบ	4. เชื่อในคำที่ใช้เขียนบรรยาย
5. ดึงการวัดออกจากบริบทของการเรียนการสอน	5. การวัดถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน
6. ครูเปรียบเสมือนผู้ประเมินภายนอก	6. ครูเป็นส่วนหนึ่งของการสอบ
7. เชื่อในการให้ผู้อื่นเป็นผู้ประเมิน	7. เชื่อในการประเมินตนเอง
8. มีเกณฑ์มาตรฐานเพื่อบ่งบอกความสำเร็จ	8. มีเกณฑ์หลากหลายตามสภาพเพื่อบ่งบอกความสำเร็จ
9. เชื่อเรื่องความคิดเอกนัย (convergent thinking) และมีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียว	9. เชื่อเรื่องความคิดอเนกนัย (divergent thinking) และมีคำตอบที่หลากหลาย
10. เน้นการประเมินโดยแยกทักษะ	10. เน้นการประเมินโดยบูรณาการทักษะ
11. เน้นรายวิชา	11. เน้นสหวิทยาการ

จากทั้งสองตารางข้างต้น สรุปได้ว่าแนวคิดในด้านการประเมินการเรียนรู้ได้ปรับ เปลี่ยนจากแนวคิดเดิม ซึ่งทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการประเมินการเรียนรู้ ตลอดทั้งเครื่องมือต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิด อันส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนต่อไป

3. การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

หลักการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

หลักการที่ 1 ความคิดที่ชัดเจนและสื่อสารเข้าใจ

การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ต้องอาศัยความคิดที่ชัดเจนและการสื่อสารให้เข้าใจได้อย่างแท้จริง โดยสามารถใช้คำ ภาพ การแสดง ตัวอย่าง และวิธีการอื่นๆ ในการสื่อความหมายเกี่ยวกับผลการเรียนของผู้เรียนได้ ครูผู้สอนต้องมีความคิดที่ชัดเจนเกี่ยวกับความหมายของความสำเร็จทางวิชาการในชั้นเรียน และการสื่อสารที่มีความหมาย ซึ่งเป็นผลประโยชน์อย่างแท้จริงแก่ผู้เรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง และโรงเรียนด้วยการใช้กรอบการประเมินการปฏิบัติพร้อมตัวอย่างการปฏิบัติของผู้เรียน

หลักการที่ 2 เป็นการประเมินในระดับชั้นเรียน

การประเมินการเรียนรู้เกือบทุกชนิด ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งจะต้องอาศัยเวลาในการประเมิน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด โดยการตีความหมายคำตอบ เฝ้าดูการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน การตรวจการบ้าน และใช้การทดสอบย่อยๆ ซึ่งเป็นการประเมินที่ต่อเนื่องติดต่อกันควบคู่ไปกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละวัน

หลักการที่ 3 ผู้ใช้ผลการประเมินที่สำคัญที่สุดคือผู้เรียน

สารสนเทศของการประเมินในชั้นเรียนเสมือนแรงกระตุ้นที่จำเป็น ก่อให้เกิดเป็นพลังในระบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ถ้าผู้เรียนได้พบหลักฐานที่แสดงว่าตนเองมีความสำเร็จแล้ว ผู้เรียนจะสร้างความหวังในความสำเร็จและคาดหวังความสำเร็จที่สูงขึ้นต่อไป หลักฐานดังกล่าวจะได้รับจากครูผู้สอนที่ทำการประเมินในระดับชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากขาดความรู้ความสามารถ ครูผู้สอนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อป้องกันความล้มเหลวต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยค้นหาวิธีการที่ต่างไป เพื่อทำให้ผู้เรียนมีความหวังต่อความสำเร็จในอนาคต และต้องใช้การประเมินในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อเปิดเผยความสำเร็จต่อผู้เรียน

หลักการที่ 4 จุดหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจนและเหมาะสม

การประเมินการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ สิ่งสำคัญแรกสุด คือ ต้องนิยามจุดหมายการเรียนรู้ที่ต้องการประเมินให้ชัดเจนและเหมาะสม เราไม่สามารถประเมินผลการเรียนอย่างแท้จริงได้ถ้าเราไม่รู้และเข้าใจว่าจุดหมายการเรียนว่ามีคุณค่าอะไรบ้าง เนื่องจากผลการเรียนรู้ที่มีคุณค่าหลากหลายชนิดอยู่ในระบบการศึกษาของเรา ตั้งแต่ความรู้ความจำเนื้อหาวิชา จนถึงความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนในการประเมินจุดหมายเหล่านี้ได้ดี เราต้องถามตัวเองก่อนว่า เรารู้หรือไม่ว่าสิ่งที่จะทำให้ดีหมายถึงอะไร หรือสิ่งที่จะทำให้สำเร็จทางวิชาการคืออะไร เราพร้อมที่จะประเมินในสิ่งที่เราสามารถตอบคำถามได้ชัดเจนและมั่นใจเท่านั้น

หลักการที่ 5 เป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง

การประเมินการเรียนรู้เป็นกระบวนการเดียวกับการเรียนและการสอน แม้ว่าในบางครั้ง เราใช้การประเมินในลักษณะการตรวจสอบที่เชื่อมต่อกับกระบวนการเรียนการสอนโดยทันทีก็ตาม แต่เราสามารถปรับเปลี่ยนความคิดให้กระบวนการประเมินกลาย เป็นเครื่องมือของการสอนที่มีคุณภาพ ได้วิธีการที่ดีที่สุดที่จะทำได้ คือ การให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะผู้ร่วมประเมินคนหนึ่ง เราสามารถนำผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในระดับต่างๆ ได้ เช่น เข้ารับทำการทดสอบและรับเกรด ให้ข้อคิดเห็นต่อครูในการปรับปรุงแบบทดสอบ แนะนำชิ้นงานสำหรับการประเมินเท่าที่จะทำได้ พัฒนาแบบประเมินจริง ช่วยครูสร้างเกณฑ์การให้คะแนน สร้างเกณฑ์การให้คะแนนประเมินผลการปฏิบัติของตนเอง เป็นต้น

หลักการที่ 6 ต้องมีความเข้าใจความรู้สึกส่วนบุคคล

การประเมินเป็นกิจกรรมระหว่างบุคคลชนิดหนึ่ง มีลักษณะสำคัญสองข้อคือ 1) ผลการตัดสินอาจมีความลำเอียงเกิดขึ้น ครูจะต้องตระหนักและระมัดระวังการประเมินด้วย ดุลยพินิจจะเป็นที่ยอมรับได้อย่างแท้จริง เมื่อเราสามารถควบคุมแหล่งความลำเอียงส่วนตัวได้ 2) การประเมินเป็นกิจกรรมระหว่างบุคคลที่สลับซับซ้อน เนื่องจากการประเมินเป็นการเชื่อมโยงนักเรียนของเรากับความรู้ทางวิชาการที่เกิดขึ้น และสังกัปแห่งตนของแต่ละคนอยู่ตลอดเวลา นักเรียนมักจะสามารถควบคุมความรู้สึกในทางที่จะเป็นคนดีในโรงเรียนได้ ถ้ารู้ว่าสามารถประสบผลสำเร็จ และรู้สึกว่าสามารถไปสู่ที่หมายของตนเองได้ แต่เขาจะไม่สามารถควบคุมความรู้สึกในทางจะเป็นคนดีได้ถ้าเขาไม่เข้าใจความหมายของความสำเร็จ หรือรู้สึกผิดหวัง หมดกำลังใจต่อความล้มเหลวของตนเอง การประเมินผลที่ดีต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่จะควบคุมความรู้สึกตนเองได้

หลักการที่ 7 ต้องมีคุณภาพสูง

การประเมินที่ดีควรประกอบด้วยเกณฑ์คุณภาพที่เฉพาะเจาะจง การประเมินทุกชนิดต้องเป็นไปตามเกณฑ์ ซึ่งได้แก่ การมีจุดมุ่งหมายของการประเมินชัดเจน มีจุดมุ่งหมายการเรียนชัดเจนและเหมาะสม มีวิธีการประเมินเหมาะสม มีสุ่มตัวอย่างการปฏิบัติได้ดี และการประเมินต้องแม่นยำ ปลอดจากความลำเอียงและบิดเบือน

การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยสำคัญ ซึ่งดำเนินการภายใต้ข้อตกลงเบื้องต้นดังต่อไปนี้ (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2544: 43-47)

1. ข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการประเมินการเรียนรู้

1.1 ไม่เน้นการเปรียบเทียบผลงานระหว่างกันในกลุ่ม

1.2 เป็นการสะท้อนปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม และความสามารถที่เกิดขึ้นมากกว่าปริมาณความรู้ที่มีอยู่

1.3 เป็นการประเมินสภาพจริงที่มีรากฐานของการสร้างหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ในการให้ข้อมูลทางด้านพัฒนาการความคิดและจิตวิทยา

1.4 เป็นการประเมินสภาพจริงที่ให้ข้อมูลสารสนเทศที่เที่ยงตรงเกี่ยวกับผู้เรียน รวมทั้งกระบวนการทางการเรียนรู้

1.5 เป็นการประเมินสภาพจริง ต้องพิจารณาถึงสติปัญญาที่แตกต่างกัน ลีลาการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และสภาพการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และสะท้อนความเข้าใจได้ถูกต้องที่สุดจากความแตกต่างของมนุษย์

1.6 เป็นการประเมินสภาพจริงที่มีรากฐานจากความรู้ด้านการเจริญงอกงามและพัฒนาการของผู้เรียนที่สามารถทำนายการปฏิบัติในอนาคตได้เที่ยงตรง

1.7 รูปแบบการประเมินเชิงคุณภาพสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนได้ อย่างเป็นปรนัยและเชื่อถือได้

1.8 การประเมินที่เหมาะสมกับพัฒนาการได้มาจากการพัฒนาหลักสูตรได้อย่างเหมาะสมกับพัฒนาการ และในทางกลับกัน หลักสูตรมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียนได้มาจากการประเมินที่เหมาะสมกับพัฒนาการ

1.9 เป็นการประเมินสภาพจริง จ้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและครูผู้สอนสะท้อนความคิดเห็นต่อเป้าหมายและแนวทางสู่ความสำเร็จได้

2. ลักษณะสำคัญของการประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จากพื้นฐานแนวคิดและหลักการการประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถสรุปลักษณะสำคัญของการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนี้

2.1 เป็นการประเมินสภาพจริงที่มุ่งรวบรวมสารสนเทศของพัฒนาการและการเรียน

2.2 เป็นการประเมินสภาพจริงที่มุ่งเน้นพัฒนาการที่เกิดขึ้นอย่างเด่นชัด

2.3 เป็นการประเมินสภาพจริงที่ให้ความสำคัญกับจุดเด่นของผู้เรียน

2.4 เป็นการประเมินสภาพจริงที่เป็นผลพวงมาจากการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.5 เป็นการประเมินสภาพจริงที่สถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง

2.6 เป็นการประเมินสภาพจริงที่อาศัยการปฏิบัติ

2.7 เป็นการประเมินสภาพจริงที่สอดคล้องกลมกลืนกับการเรียนการสอน

2.8 เป็นการประเมินสภาพจริงที่เน้นการเรียนรู้อย่างมีจุดหมาย

2.9 เป็นการประเมินสภาพจริงที่ต้องดำเนินควบคู่ไปกับทุกสภาพแวดล้อม

2.10 เป็นการประเมินสภาพจริงต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างผู้ปกครอง ครู และนักเรียน รวมทั้งบุคคลในวิชาชีพอื่น ๆ ตามความจำเป็น

4. การประเมินตามสภาพจริง

มีนักการศึกษาได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริงไว้อย่างหลากหลาย สามารถสังเคราะห์ความหมายของการประเมินตามสภาพจริง ดังนี้

1. เป็นการประเมินที่ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลายวิธี เพื่อจะตรวจสอบคุณภาพของงานของนักเรียน เพื่อแสดงออกถึงทักษะจากการเรียนรู้ ตลอดจนการแสดงถึงการกระทำการหรือวิธีการที่นักเรียนใช้ ซึ่งต้องอาศัยหลักการที่ว่านักเรียนต้องมีการลงมือกระทำหรือปฏิบัติ หรือแสดงออก (Mitchell. 1992; Baker O'Neil & linn. 1993) ประเด็นสำคัญที่เรียกว่าการประเมินตามสภาพจริง เพราะการประเมินโดยวิธีนี้ ผู้เรียนต้องแสดงให้คนอื่นเห็นว่าตนเองทำอะไรได้บ้าง เช่นเดียวกับวิธีของคนที่ปฏิบัติในสังคม

2. เป็นวิธีการประเมินที่สะท้อนให้เห็นพฤติกรรม และทักษะที่จำเป็นของนักเรียนในสถานการณ์ที่เป็นจริงแห่งโลกปัจจุบัน ที่เน้นงานที่นักเรียนแสดงออกในภาคปฏิบัติ (Performance) เน้นกระบวนการเรียนรู้ (Process) ผลผลิต (Products) และแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลและมีส่วนร่วมในการจัดกระบวน การเรียนรู้ของตนเองด้วย กระบวนการที่ใช้ในการประเมินอาจใช้การสังเกต การบันทึก และการรวบรวมข้อมูลจากผลงานและวิธีการที่นักเรียนทำ (กรมวิชาการ. 2539) หากครูตัดสินใจจะใช้วิธีประเมินตามสภาพจริง ครูต้องคำนึงถึงเสมอว่า หลักสูตร(Curriculum) การเรียนการสอน (Instruction) การประเมิน (Assessment) มีความสัมพันธ์กัน

3. เป็นการประเมินเชิงปฏิบัติที่สัมพันธ์และมีความหมายที่แท้จริงกับชีวิตประจำวัน เหตุผลประการหนึ่งของความพยายามพัฒนารูปแบบทางเลือกใหม่สำหรับการประเมิน คือ การประเมินโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน การประเมินผลโดยวิธีการอิงกลุ่ม การใช้แบบทดสอบชนิดเลือกตอบนั้น มีความล้มเหลว ทั้งในเรื่องการประเมินทักษะระดับสูง และความสามารถของผู้เรียนที่จะปฏิบัติงานที่สัมพันธ์กับโลกแห่งความเป็นจริง การปฏิบัติงานหรือการประกอบอาชีพในชีวิตจริงต้องการผู้ที่มีทักษะทางสติปัญญา (Intellectual Skills) เช่น ทักษะการวางแผนร่วมกัน (Cooperative Planning) และการแก้ปัญหา (Problem-Solving) ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็น

4. การประเมินโดยใช้เครื่องมือหลากหลายชนิด แทนการใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการวัดเพียงอย่างเดียว เทคนิคการประเมินจากสภาพจริงมักนิยมทำโดยการรวบรวมงานภาคปฏิบัติที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน

เมเยอร์ (Meyer. 1992) กล่าวว่า การประเมินตามสภาพจริงและการประเมินจากการปฏิบัติมักใช้ร่วมกัน แต่แท้จริงแล้วมีลักษณะแตกต่างกัน การประเมินจากการปฏิบัตินั้น ผู้เรียนต้องปฏิบัติพฤติกรรมให้สมบูรณ์ หรือแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่ผู้ประเมินต้องการให้แสดงออกให้ได้ หรือกล่าวได้ว่าพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออก เป็นพฤติกรรมเดียวกับพฤติกรรมที่ผู้ประเมินต้องการจะวัด ขณะที่การประเมินจากสภาพจริงนั้น ผู้เรียนไม่เพียงแต่แสดงพฤติกรรมให้ได้สมบูรณ์ตามที่ผู้วัดต้องการเท่านั้น แต่พฤติกรรมที่แสดงออกนั้นต้องทำในบริบทของความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน

กล่าวได้ว่า การประเมินตามสภาพจริง มีลักษณะร่วมกัน 2 ประการ คือ

1. เป็นการประเมินที่เป็นทางเลือกใหม่แทนการใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ

2. เป็นการประเมินที่เป็นการตรวจสอบการปฏิบัติของผู้เรียนในขณะทำกิจกรรมบางอย่างที่มีความสำคัญ และจำเป็นต่อชีวิตประจำวัน

ลักษณะของการประเมินตามสภาพจริง

เมเยอร์ (Meyer. 1992) กล่าวโดยสรุปว่า คุณลักษณะของการประเมินตามสภาพจริงมีลักษณะดังนี้

1. การปฏิบัติในสภาพจริง การประเมินตามสภาพจริงออกแบบขึ้นเพื่อประเมินการปฏิบัติในสภาพจริง เช่น นักเรียนเรียนการเขียนก็ต้องเขียนให้ผู้อ่านจริงเป็นผู้อ่าน มิใช่เรียนการเขียนแล้ววัดผู้เรียนด้วยเพียงการใช้แบบทดสอบวัดการสะกดคำ หรือตอบคำถามเกี่ยวกับหลักการเขียน หรือถ้าให้นักเรียนเรียนวิทยาศาสตร์ก็ต้องให้นักเรียนทำการทดลองวิทยาศาสตร์ ทำงานค้นคว้าวิจัย หรือทำโครงงานแทนการทดสอบเพียงความจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในเนื้อหาวิทยาศาสตร์

2. เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินที่เป็นแก่นแท้ เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินต้องเป็นเกณฑ์ประเมิน “แก่นแท้” (Essentials) ของการปฏิบัติมากกว่าเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่สร้างขึ้นจากผู้หนึ่งผู้ใด โดยเฉพาะเกณฑ์ที่เป็นแก่นแท้นี้เป็นเกณฑ์ที่เปิดเผยและรับรู้กันอยู่ในโลกของความเป็นจริงของทั้งตัวนักเรียนเองและผู้อื่น ไม่ใช่เกณฑ์ที่เป็นความลับปกปิดอย่างที่การประเมินแบบดั้งเดิมใช้อยู่ การให้นักเรียนรู้ว่าตนเองทำภารกิจอะไรและมีเกณฑ์อย่างไร การเปิดเผยเกณฑ์การประเมินไม่ใช่เป็นการ “คดโกง” ถ้าภารกิจนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติจริง แต่ถ้าภารกิจที่ให้ทำเป็นการหาคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว เช่น ข้อสอบแบบเลือกตอบ การเปิดเผยคำตอบก่อน ย่อมไม่ควรทำ

3. มีการประเมินตนเอง (Self-Assessment) จุดประสงค์ของการประเมินตามสภาพจริงก็คือ 1) เพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการประเมินงานของตน โดยเทียบวัดกับมาตรฐานทั่วไปของสาธารณชน (Public Standard) 2) เพื่อปรับปรุง ขยับขยาย และเปลี่ยนทิศทางการดำเนินงาน 3) เพื่อริเริ่มในการวัดความก้าวหน้าของตนในแบบต่างๆ หรือจุดต่างๆ อย่าง ที่ไม่มีการวัดเช่นนี้มาก่อน จะเห็นได้ว่าการประเมินตนเองเป็นการทำงานที่ตนเป็น ผู้ชี้นำตนเอง ปรับปรุงจากแรงจูงใจของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อมนุษย์ในโลกของความเป็นจริง

4. มีการนำเสนอผลงาน กิจกรรมการนำเสนอทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หยั่งรากลึก เนื่องจากนักเรียนได้สะท้อนความรู้สึกของตนว่ารู้อะไร และนำเสนอเพื่อให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้แน่ใจว่านักเรียนได้เรียนรู้ในหัวข้อนั้นๆ อย่างแท้จริง นอกจากนี้คุณลักษณะของการประเมินผล ตามสภาพจริงเช่นนี้มีประโยชน์ตอบสนองต่อเป้าประสงค์ที่สำคัญอีกหลายประการคือ 1) เป็นสัญญาณบ่งบอกว่างานของนักเรียนมีความสำคัญมากพอที่จะให้ผู้อื่นรับรู้และชื่นชมได้ 2) เปิดโอกาสให้ผู้อื่น เช่น ครู เพื่อนนักเรียน ผู้ปกครอง ได้เรียนรู้ ตรวจสอบ ปรับปรุง และชื่นชมในความสำเร็จด้วยอย่างต่อเนื่อง และ 3) เป็นตัวแทนของการบรรลุถึงเป้าหมายในการวัดทางการศึกษาอย่างแท้จริงและมีชีวิตชีวา สอดคล้องกับเฮอร์แมนและวินเตอส์ (Herman and Winters. 1993) ซึ่งได้จำแนกคุณลักษณะของการประเมินจากทางเลือกใหม่ไว้ 6 ประการหลัก ดังนี้

1. การประเมินจากทางเลือกใหม่นี้ ผู้สอนต้องจัดโอกาสการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้แสดงออกในภาคปฏิบัติ คิดสร้างสรรค์ ผลิตผลงาน หรือกระทำบางสิ่งบางอย่างให้สัมพันธ์กับสิ่งที่เรียน

2. ต้องดึงหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ระบบการคิดชั้นสูง และใช้ทักษะในการแก้ปัญหา

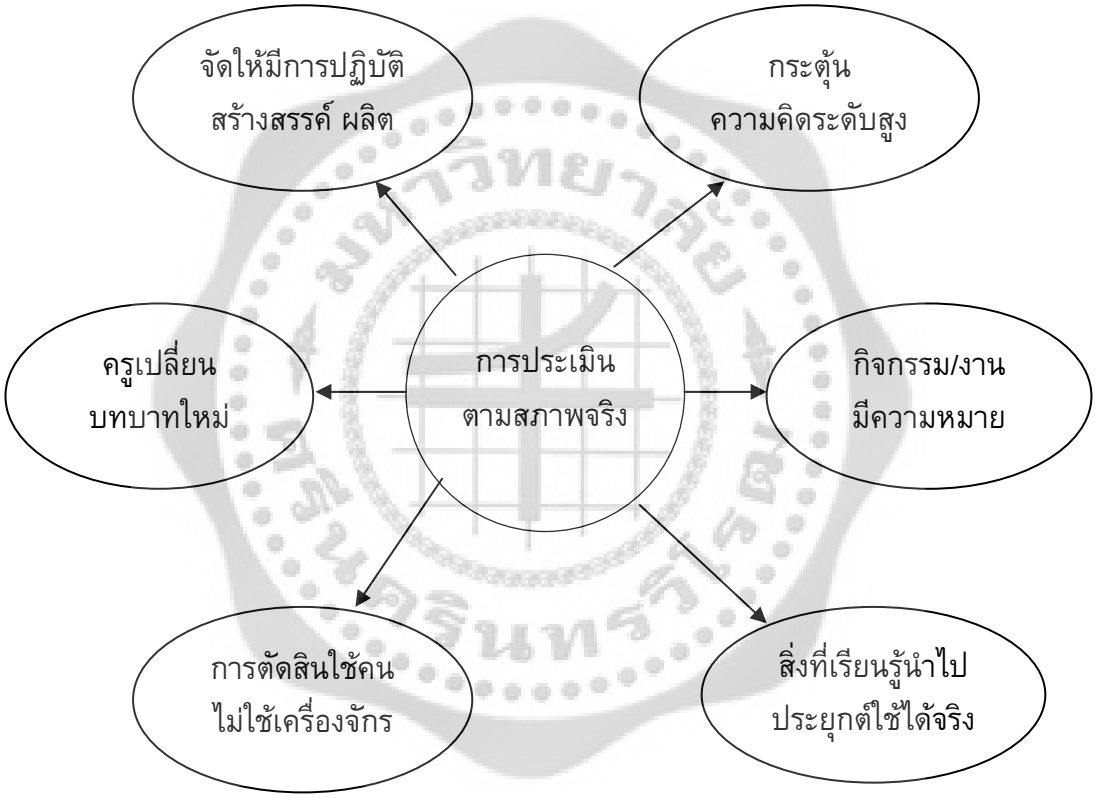
3. งานหรือภารกิจ หรือกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำต้องเป็นสิ่งที่มีความหมายสำหรับผู้เรียน

4. สิ่งที่เรียนต้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในโลกแห่งความเป็นจริงในชีวิตประจำวันได้

5. ต้องใช้คนเป็นผู้ตัดสินการประเมิน ไม่ใช่เครื่องจักรตัดสิน

6. ผู้สอนจะต้องเปลี่ยนบทบาทใหม่ทั้งในด้านการสอนและการประเมิน

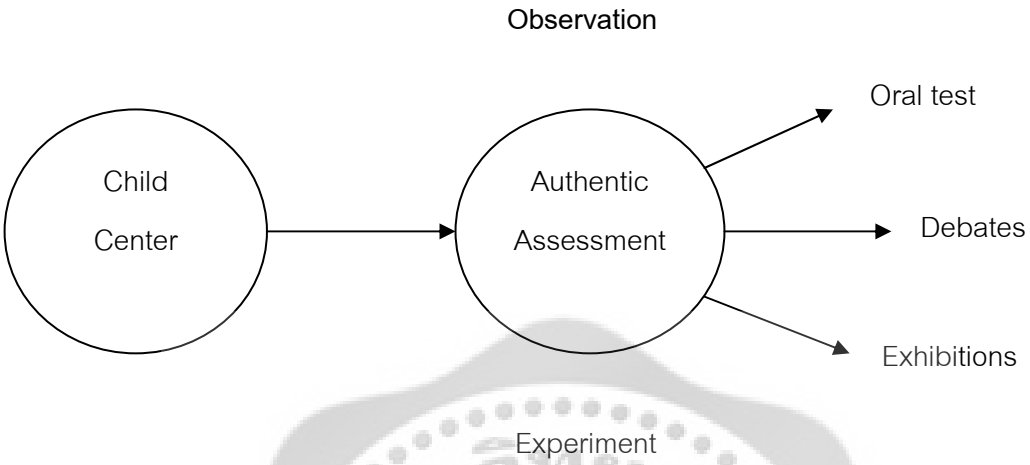
สรุปคุณลักษณะการประเมินตามสภาพจริงดังภาพประกอบ 6 ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 6 คุณลักษณะการประเมินตามสภาพจริง

เนื่องจากการประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นผลมาจากแนวคิดของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับการประเมินตามสภาพจริงเป็นแนวคิดหนึ่งที่เหมาะสมกับการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ให้ความสำคัญกับการประเมินที่วัดความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินตามสภาพจริงจึงครอบคลุมถึงวิธีการต่างๆ ที่หลากหลาย เช่น การเสนอด้วยปากเปล่า การโต้วาที การจัดนิทรรศการ การแสดงกิจกรรม การประดิษฐ์ การสืบค้น ทดลองต่างๆ และยังรวมไปถึงการสังเกต การสำรวจ การปฏิบัติงานกลุ่มของครู (Archbald & Newman. 1998)

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นแนวคิดที่นำไปสู่วิธีการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งอาศัยวิธีการที่หลากหลายดังภาพแสดงความสัมพันธ์ ดังภาพประกอบ 7 ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 7 ความสัมพันธ์ของการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกับการประเมินตามสภาพจริง

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการประเมินตามสภาพจริง เป็นการประเมินการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน ทั้งนี้เป็นผลจากปรัชญา แนวคิดการจัดการศึกษาที่เปลี่ยนไป ครูผู้สอนจะต้องเข้าใจถึงข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับหลักการ ลักษณะสำคัญ ข้อตกลงเบื้องต้น ตลอดทั้งวิธีการประเมินแบบต่างๆ เพื่อสามารถนำไปใช้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

5. การประเมินผลการเรียนรู้สาระพลศึกษา

จากแนวคิดของ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541: 187-189) การประเมินผลผู้เรียนรู้เป็นการประเมินสัมฤทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนในด้านต่างๆ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการให้คะแนน (Grading) ต่อไป การประเมินผลผู้เรียนจะดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านความรู้ เจตคติ ทักษะ สมรรถภาพทางกาย และสังคม โดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การใช้แบบทดสอบทักษะกีฬา (Sports Skill Tests) การใช้แบบ ทดสอบ เจตคติ และความสนใจ (Attitude and interest Inventories) การใช้แบบสอบถามต่างๆ (Questionnaires) และการสำรวจรายการหรือการเลือกตอบ (Checklist) เป็นต้น

1. จุดมุ่งหมายและประโยชน์ของการประเมินผลนักเรียน

1.1 เพื่อการจัดตำแหน่ง (Placement) การวัดและประเมินผลใช้ในการจัดตำแหน่งผู้เรียนในชั้น หรือในกลุ่มตามความสามารถ คะแนนที่ได้จากการวัดผล เช่น การวัดส่วนสูงและการชั่งน้ำหนัก ใช้ในการแบ่งกลุ่มผู้เรียนเพื่อการจัดโปรแกรมพลศึกษาและการสอนโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน

1.2 เพื่อการวินิจฉัย (Diagnosis) การวัดผลและประเมินผลใช้ในการวินิจฉัยสมรรถภาพทางกาย จุดมุ่งหมายของการวินิจฉัยก็เพื่อตรวจสอบความอ่อนแอ และรักษาบำบัดด้วยกิจกรรมเฉพาะบุคคล การจัดกลุ่มผู้เรียนอาจทำตามผลการวินิจฉัยคือ การจัดแบ่งกลุ่มตามความแข็งแรง หรือความอ่อนแอก็ได้วินิจฉัยจึงเป็นความพยายามอย่างยิ่งยวดในการแยกแยะลักษณะเฉพาะของนักเรียนออกมาโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน

1.3 เพื่อการประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluation of Learning) เป้าหมายของการวัดและประเมินผลผู้เรียน คือ เพื่อการตัดสินว่าผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของการสอนหรือไม่ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานการจัดตำแหน่ง การวินิจฉัยและการประเมินผล การเรียนรู้ โดยนำมาประกอบกันเพื่อสรุปผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อการสอนของครูต่อไป

1.4 เพื่อการทำนาย (Prediction) ครูอาจใช้ผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลทำนายระดับสัมฤทธิผลของผู้เรียนในกิจกรรมต่อ ๆ ไปภายภาคหน้าได้

1.5 เพื่อการประเมินผลโปรแกรม (Program Evaluation) เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาที่จัดให้โรงเรียน โดยการเปรียบเทียบกับโปรแกรมของโรงเรียนอื่นๆ

1.6 เพื่อการสร้างแรงจูงใจ (Motivation) การวัดและประเมินผลความ สามารถใช้ประโยชน์สำหรับการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน การประสบความสำเร็จในการเรียนหรือสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนจะนำไปใช้กระตุ้นผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำให้อยากปรับปรุงตนเองได้มีความสามารถสูงขึ้นต่อไป

2. ข้อควรคำนึงในการประเมินผลผู้เรียน

2.1 ต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการสอนอย่างชัดเจน และเลือกจุดมุ่งหมายที่สำคัญๆ

2.2 ต้องวางแผนการสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ต้องกำหนดโปรแกรมการประเมินผลนักเรียนให้มีความน่าเชื่อถือ และมีความแม่นตรงเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดสัมฤทธิผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3. การวางแผนการประเมินผลผู้เรียน

3.1 กำหนดเป้าหมายของการทดสอบ โดยการให้เหตุผลว่าทำไมต้องมีการวัดผลสิ่งนั้น สิ่งนี้

3.2 เลือกข้อสอบย่อยอย่างระมัดระวัง และให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวัดผล

3.3 ประกาศ วัน เวลา และสถานที่ที่จะใช้ในการทดสอบ

3.4 ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และเอาใจใส่ต่อเป้าหมายและความสำคัญของโปรแกรมการทดสอบ

3.5 อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจแบบทดสอบทุกข้อโดยละเอียด

3.6 ควรมีการสำรวจอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ประกอบการทดสอบและมีการแก้ไขข้อทดสอบย่อยๆ ให้เหมาะสมที่สุด

3.7 มีการสำรวจสถานที่ที่จะใช้ในการทดสอบและมีการเตรียมไว้ล่วงหน้า

3.8 คำนึงถึงองค์ประกอบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการบริหารข้อทดสอบ

4. กระบวนการในการประเมินผลผู้เรียน (วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2539: 340-342)

4.1 การบริหารห้องเรียนในการทดสอบ เพื่อป้องกันการเสียเวลาโดยไม่จำเป็น การจัดชั้นเพื่อการบริหารข้อทดสอบควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

4.1.1 การทดสอบผู้เรียนจำนวนมาก (Mass Testing) ข้อสอบบางอย่างใช้ได้กับผู้เรียนจำนวนมากๆ พร้อมๆ กัน เช่น ลุกนั่ง ดันพื้น โดยแบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกทำการทดสอบ ส่วนอีกกลุ่มทำการนับ

4.1.2 การทดสอบผู้เรียนเป็นกลุ่ม (Squad Testing) การแบ่งกลุ่ม เพื่อทำการทดสอบเป็นวิธีบริหารการทดสอบที่นิยมกันมาก ผู้เรียนจะเข้าทำการทดสอบตามสถานีต่างๆ ทีละกลุ่ม ผลการทดสอบจะบันทึกเป็นกลุ่มๆ (มีระเบียบกลุ่ม)

4.1.3 การทดสอบเป็นรายบุคคล (Individual Testing) ครูบางคนชอบทดสอบผู้เรียนเป็นรายบุคคล และทำการบันทึกผล หรือทำระเบียน (record) เป็นรายบุคคล ผู้เรียนจะเข้าทำการทดสอบตามสถานีต่างๆ ทีละคน (ไม่ใช่ทีละกลุ่ม) จนครบทุกสถานี หลังจากนั้นผู้เรียนจะไปร่วมกิจกรรมอื่นๆ ที่ครูจัดไว้ให้ต่อไป การทดสอบเป็นรายบุคคลทำให้ครูเอาใจใส่ในการทดสอบ และจัดกิจกรรมต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนมากขึ้น การจัดกิจกรรมหลังจากเสร็จสิ้นการทดสอบจะช่วยลดปัญหาในการปกครองชั้น และลดอุบัติเหตุลงได้

4.2 การควบคุมการทดสอบ ครูต้องบริหารทดสอบอย่าราบรื่นและแม่นยำโดย

4.2.1 อธิบายถึงความสำคัญของการทดสอบ

4.2.2 สาธิตการปฏิบัติการทดสอบให้ถูกต้อง

4.2.3 เตือนให้ผู้เรียนระมัดระวังเรื่องความปลอดภัย

4.2.4 ใช้สิ่งจูงใจให้ผู้เรียนทำการทดสอบให้ดีที่สุด โดยการประกาศคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบไว้ใกล้ๆ กับบริเวณที่ทดสอบ

4.3 การทำงานหลังการทดสอบ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 206-208) ได้กล่าวไว้มีดังนี้

4.3.1 การเก็บรวบรวมระเบียบการบันทึกให้เป็นระเบียบ ผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนสามารถบันทึกไว้ด้วยรูปแบบ หรือระเบียน ดังนี้

4.3.1.1 ระเบียนบุคคล (individual Record) ครูควรมีวิธีเก็บระเบียนสะสมของผู้เรียนแต่ละคนอย่างง่ายๆ ระเบียนบุคคลจะมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ช่วยแนะแนวให้แก่ผู้เรียนและใช้เป็นข้อมูลประกอบการทำความเข้าใจกับพ่อ แม่ ผู้ปกครองของผู้เรียน รวมทั้งผู้บริหารโรงเรียนด้วย ดังตัวอย่าง ในส่วนต้นใช้บันทึกรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับตัวผู้เรียน ส่วนหลังใช้บันทึกความคิดเห็นและสรุปเรื่องต่างๆ

4.3.1.2 ระเบียนกลุ่ม (Squad Record) ระเบียนกลุ่มใช้ประโยชน์ได้มากและกว้างขวาง ครูบางคนจึงชอบใช้ระเบียนกลุ่มมากกว่าระเบียนบุคคล ระเบียนกลุ่มควรจะออกแบบให้มีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้ เช่น ชื่อของผู้เรียนในกลุ่ม เวลามาเรียน ผลการทดสอบ ผลการฝึกปฏิบัติภายในกลุ่ม การเล่นเป็นทีม ฯลฯ

4.3.1.3 ระเบียนถาวร (Permanent Record) นอกจากการทำระเบียนบุคคลหรือระเบียนกลุ่มแล้ว ครูและผู้บริหารควรจัดทำระเบียนถาวรที่มีรายละเอียดมากกว่าระเบียนสองชนิด ดังกล่าว เช่น มีคะแนนการเรียนแต่ละปี คะแนนที่ได้จากการแข่งขันกีฬาภายในแต่ละปี ข้อคิดเห็นของครู และรายละเอียดอื่นๆ ซึ่งแสดงถึงสิ่งที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนตลอดปี ควรจัดทำระเบียนถาวรอย่างมีระบบเพื่อประโยชน์ต่อการที่จะนำไปใช้ได้สะดวกสำหรับครู พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และผู้บริหารเมื่อจำเป็น

4.3.1.4 ระเบียนยกเว้นการเรียนภาคปฏิบัติแบบถาวร(Permanent Excuse Record) ไม่ควรแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่พิการ หรือมีความผิดปกติ หรือมีลักษณะพิเศษอื่นๆ ออกจากกลุ่มผู้เรียนปกติ แต่ควรจะแบ่งกลุ่มตามความสามารถ แล้วค่อยปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนพิเศษเหล่านั้น เหตุผลเพราะแยกผู้เรียนพิเศษออกไปเรียนต่างหากจากกลุ่มผู้เรียนปกติ โดยสิ้นเชิง (เช่น แยกคาบสอน แยกวิชาสอน) อาจก่อให้เกิดความกดดันแก่ผู้เรียนพิเศษมากขึ้น หรือถ้าจะเปลี่ยนให้ไปเข้าร่วมกิจกรรมทดแทนอื่นๆ เช่น เชียร์ ลีดเดอร์ ฝึกดนตรี ฯลฯ ในบางครั้ง ก็ไม่สมควรเช่นกัน ตามปกติกิจกรรมพลศึกษาสำหรับผู้เรียนพิเศษโดยเฉพาะผู้ที่มีความบกพร่องต่างๆ ควรจะจัดขึ้นตามคำแนะนำของแพทย์

5. การให้คะแนน วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 340-342) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

การวัดผล ประเมินผลและการให้คะแนนเป็นของคู่กัน จึงทำให้ครูบางคนไม่ชอบที่จะประเมินผลผู้เรียน แต่ความจริงแล้วกระบวนการดังกล่าวเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของครู ปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ ครูมักจะใช้คะแนนเพื่อการให้รางวัลหรือลงโทษผู้เรียนเมื่อครูเกิดความยุ่งยาก หรือเกิดความลำเอียง มากกว่าจะนำการให้คะแนนไปใช้ให้เกิดความน่าเชื่อถือแรงจูงใจและความแม่นตรงในการวัดสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน นี่คือ ข้อควรระวังอย่างยิ่ง

การให้คะแนนในสาระการเรียนรู้พลศึกษาเป็นการแปลความหมายที่ได้จากการประเมินผลเป็นกระบวนการที่ค่อนข้างซับซ้อนและต่อเนื่อง เพราะคะแนนในแต่ละตัวที่ได้มานั้น จะแสดงให้เห็นถึงสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในแต่ละด้าน ฉะนั้นคะแนนทุกตัวจึงมีความสำคัญทั้งสิ้น

5.1 จุดมุ่งหมายของการให้คะแนน การให้คะแนนมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

5.1.1 เพื่อแจ้งผลการเรียนของผู้เรียนให้พ่อแม่ ผู้ปกครองได้ทราบ

5.1.2 เพื่อแจ้งผลการเรียนของผู้เรียนให้พ่อแม่ ผู้ปกครองได้ทราบ(ว่าอยู่ตรงไหนหรือระดับไหนของกลุ่มหรือของชั้น)

5.1.3 เพื่อเป็นสิ่งเร้าให้แก่ผู้เรียนบางคน

5.1.4 เพื่อแนะแนวทางในการวางแผนหลักสูตร และการจัดกลุ่มผู้เรียนเสียใหม่ให้เหมาะสม เพราะคะแนนเป็นตัวบ่งบอกถึงข้อดี และข้อบกพร่องของหลักสูตร และยังบ่งบอกถึงความอ่อนแอ และความแข็งแรงของผู้เรียนด้วย

5.1.5 เพื่อเป็นพื้นฐานในการแนะแนวผู้เรียน เพราะคะแนนเป็นตัวบ่งถึงปัญหาของผู้เรียนได้เช่นกัน

ดังนั้น การให้คะแนนจึงไม่ควรให้เพื่อเป็นการผลักดัน หรือบังคับผู้เรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา เพราะผู้เรียนอาจเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาได้

5.2 ปัญหาในการให้คะแนนนักเรียน การให้คะแนนผู้เรียนเป็นสิ่งที่เป็นปัญหายุ่งยาก เพราะมีการแปรมากกว่าวิชาอื่นๆ ครูพลศึกษาต้องประเมินผลผู้เรียนในพฤติกรรมด้านต่างๆ แล้วแปลงเป็นรูปคะแนนที่เหมือนกันหรือรวมกันเป็นคะแนนตัวเดียวกัน ปัญหาที่ประสบมากที่สุดคือ การพิจารณาให้คะแนนผู้เรียนจำนวนมากๆ ในห้องเดียวกัน รองลงมาคือ ปัญหาการจัดความถี่ของคะแนน และการรวมเอาพฤติกรรมทั้งหลายมาเป็นคะแนนในหน่วยเดียวกัน ก่อนการประเมินผลจึงควรตั้งปัญหา 2 ข้อเสียก่อน คือ

5.2.1 ควรจะวัดอะไร (What should be tested?)

5.2.2 ควรจะวัดอย่างไร (How tests should be given?)

สิ่งที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งก็คือ แบบทดสอบที่มีความแม่นตรง และความเชื่อมั่นไม่ได้ ถูกนำไปใช้เนื่องจากต้องใช้เวลามากเกินไป ครูจึงจำเป็นต้องใช้แบบทดสอบที่เหมาะสมตามความคิดของตน โดยไม่มีเกณฑ์มาตรฐานและเทคนิคที่ถูกต้อง และอาจจะให้คะแนนผู้เรียนจากการประเมินผลด้านอื่นๆ เช่น เวลามาเรียน การแต่งกาย เจตคติ ความมีน้ำใจนักกีฬา ความมีระเบียบวินัย แทนการวัดสัมฤทธิ์ผลอื่นๆ ของผู้เรียน ซึ่งการวัดในลักษณะนี้บางครั้งก็ไม่สามารถให้คะแนนได้อย่างแม่นยำและยุติธรรมได้

5.3 หลักการให้คะแนน เพื่อคุณค่าที่แท้จริงควรมีหลักการให้คะแนนในสาระการเรียนรู้พลศึกษา ดังนี้

5.3.1 คะแนนควรเป็นสิ่งที่บ่งบอกสัมฤทธิผลของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของพลศึกษามากน้อยเพียงใด แต่ไม่ควรเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ระหว่างผู้เรียนแต่ละคน

5.3.2 การให้คะแนนควรคำนึงถึงพัฒนาการทั้ง 5 ด้าน หรือจุดมุ่งหมายของพลศึกษาและควรเน้นพัฒนาการทางด้านทักษะเท่าๆ กับพัฒนาการทางด้านสมรรถภาพทางกาย

5.3.3 ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจในการให้คะแนน รู้ถึงส่วนประกอบของการให้คะแนน วิธีการให้คะแนน และการแบ่งน้ำหนักคะแนนในแต่ละส่วน

5.3.4 พ่อแม่ ผู้ปกครอง สามารถทำความเข้าใจถึงการให้คะแนนโดยอาศัยจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาเป็นหลัก

5.3.5 ควรนำเสนอคะแนนในรูปแบบที่เหมือนกับการให้คะแนนในวิชาอื่นๆ เพราะไม่ใช่แต่จะมีประโยชน์ต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล และการเทียบคะแนนกับจำนวนหน่วยกิตเท่านั้น แต่ยังทำให้วิชาพลศึกษามีคุณค่าเป็นที่ยอมรับว่าอยู่ในระดับเดียวกับวิชาอื่นๆ เช่นกัน

5.3.6 ใช้เทคนิคการประเมินผลหลายๆ แบบ ทั้งปรนัย และอัตนัย

5.3.7 มีความยุติธรรมในการให้คะแนน ทั้งด้านสัมฤทธิผลและด้านอื่นๆ ของผู้เรียน เช่น ความก้าวหน้า ความพยายาม ความมีน้ำใจ และความเป็นพลเมืองดี

5.4 เกณฑ์หรือน้ำหนักการให้คะแนน จะแบ่งออกเป็นน้ำหนักตามจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาแต่ละข้อ ซึ่งการแบ่งน้ำหนักออกเป็นเท่าไร จึงจะเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครู แต่การให้คะแนนต้องครบถ้วนทุกด้านของจุดมุ่งหมายเสมอ ดังแสดงในตาราง 4 ต่อไปนี้

ตาราง 4 หลักการให้คะแนนด้านต่าง ๆ ในสาระพลศึกษา

ด้าน	ระหว่างภาค (75)	ปลายภาค (25)
ความรู้	15	5
เจตคติ	15	5
ทักษะ	15	5
สมรรถภาพทางกาย	15	5
คุณธรรม	15	5
รวม	75	25
	100	100

ที่มา: วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา*. หน้า 76.

6. วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541: 191-196) ได้กล่าวถึงวิธีการและเครื่องมือที่ใช้วัดสัมฤทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมาย ดังนี้

6.1 **การวัดพัฒนาการทางกลไกและสมรรถภาพทางกาย** แบ่งออกเป็น 2 วิธี

6.1.1 การตรวจสอบทางการแพทย์ ผู้เรียนควรได้รับการตรวจร่างกายจากแพทย์โดยตรงอย่างน้อยปีละครั้ง

6.1.2 การวัดสมรรถภาพทางกายเป็นการวัดสมรรถภาพทางกายของผู้เรียนโดยรวม แต่ไม่ใช่การวัดสมรรถภาพเพื่อการกีฬา เป็นสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ (Health Related Fitness) หมายถึง สถานภาพทางสมรรถภาพเพื่อแสดงถึงความเป็นผู้มีสุขภาพดีหรือไม่เพียงใด ของนักเรียนแต่ละคน เพราะผู้เรียนแต่ละคนจะมีลักษณะเฉพาะของตนเอง

แบบทดสอบที่ใช้วัดเรื่องนี้โดยเฉพาะคือ แบบทดสอบที่สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ และการเต้นรำแห่งอเมริกาพัฒนาขึ้นมา ชื่อว่า AAHPERD Youth Fitness Test และพัฒนามาเป็น Physical Best ในที่สุด จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบเพื่อพัฒนา หรือปรับปรุงสมรรถภาพและสุขภาพของผู้เรียนทั้งในปัจจุบัน และในกิจวัตรประจำวัน หรือในอนาคต เมื่อผู้เรียนเข้าทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) แล้ว ผู้เรียนจะได้ทราบถึงสถานภาพและสุขภาพของตนเอง ก่อนการแก้ไขและปรับปรุงด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาต่อไป

สมรรถภาพทางกายที่ดีโดยนัยของ “Physical Best” คือ สภาพความเป็นดีอยู่ดี (Wellness) ที่ทำให้ผู้เรียน

1) ประกอบกิจกรรมประจำวันโดยปราศจากความเหนื่อยล้ามากเกินไป

2) ลดความเสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพในกิจวัตรประจำวันที่ขาดการออกกำลังกาย เช่น โรคหัวใจ โรคความดันเลือดสูง โรคเกี่ยวกับหลอดเลือด

3) สร้างสมรรถภาพพื้นฐานเพื่อการเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ

ได้แบบทดสอบ “Physical Best” เพื่อเป้าหมายข้างต้น ปรากฏในตาราง 5 ต่อไปนี้

ตาราง 5 แบบทดสอบสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ (Physical Best)

องค์ประกอบของสมรรถภาพ	แบบทดสอบ
• ความอดทนของระบบไหลเวียนเลือด และระบบหายใจ	เดิน/วิ่ง 2.5 กิโลเมตร
• ความแข็งแรง/อดทนของกล้ามเนื้อส่วนบน	ดึงข้อ (Pull ups)
• ความแข็งแรง/อดทนของกล้ามเนื้อท้อง	ลุก-นั่ง (Modified sit-ups)
• ความอ่อนตัว	นั่ง-แตะ (Sit and reach)
• องค์ประกอบของร่างกาย (เปอร์เซ็นต์ไขมัน)	การวัดไขมันใต้ผิวหนัง (Skin fold-triceps and Calf)

ที่มา: วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา.* หน้า 78.

ผู้เรียนหรือบุคคลทั่ว ๆ ไปที่ไม่ใช่นักกีฬา จึงสมควรมีสมรรถภาพทางกาย 5 องค์ประกอบเป็นพื้นฐาน เพื่อจะได้มีสุขภาพดี และนอกจากองค์ประกอบ 5 รายการนี้แล้ว ผู้เรียนอาจพัฒนาองค์ประกอบอื่นๆ ได้อีก เรียกว่าเป็นองค์ประกอบของความสามารถทางกลไก ซึ่งส่งผลให้เล่นกีฬาต่างๆ ได้ดี หรืออาจเรียกว่าเป็นทักษะกีฬาทั่วๆ ไปได้ดังแสดงในตาราง 6 ต่อไปนี้

ตาราง 6 ความแตกต่างระหว่างสมรรถภาพทางกายกับความสามารถทางกลไก

องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ	**องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกลไก (เพื่อทักษะกีฬาที่ดี)**
• ศักยภาพของระบบหายใจและระบบไหลเวียนเลือด (ความอดทน)	• การทำงานประสานสัมพันธ์
• ความอ่อนตัว หรือความยืดหยุ่น	• ความคล่องตัว
• ความอดทนของกล้ามเนื้อ	• ความสมดุล
• ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ	• พลัง
• องค์ประกอบของร่างกาย (เปอร์เซ็นต์ไขมัน)	• ความเร็ว
	• เวลาปฏิกิริยา
	• เวลาเคลื่อนไหว

ที่มา: วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา.* หน้า 78.

6.2 **การวัดพัฒนาการทางทักษะ** เนื่องจากการสอนพลศึกษาเป็นเรื่องของการสอนทักษะปฏิบัติเพื่อเป็นการนำทางในพัฒนาการด้านอื่นๆ ฉะนั้น จึงต้องมีการทดสอบทักษะในกิจกรรมและกีฬาต่างๆ แต่ละประเภท โดยแยกออกไปทำการทดสอบตามกลุ่มอายุ ความสามารถหรือระดับชั้นของผู้เรียน จะทำในลักษณะใดก็ได้ พิจารณาตามความเหมาะสม การทดสอบทักษะกีฬามีดังนี้

6.2.1 **การทดสอบทักษะทั่ว ๆ ไป** เป็นการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับกีฬาต่างๆ โดยเฉพาะ หรือเป็นการทดสอบความสามารถทางกลไก โดยจะทำการวัดความสามารถในการเรียน (Motor Educability) และประสิทธิภาพทางกลไก (Motor Efficiency) เป็นต้น ส่วนการจะเลือกใช้แบบทดสอบใดนั้นก็ต้องเลือกให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการทดสอบ แบบทดสอบที่นิยมใช้ เช่น แบบทดสอบความแข็งแรงของโรเจอร์ส (Rogers Strength Test) แบบทดสอบความสามารถทางกลไกทั่วๆ ไป ของแมคคลอย (McCloy's General Motor Ability and Capacity Tests) แบบทดสอบความเข็งแรงของกล้ามเนื้อของ ลาร์สัน (Larson Muscular Strength Test) แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาทั้งชายและหญิงของรัฐอินเดียนา (Indiana P.F. Test of Hight School Boys and Girls) และแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายของรัฐนิวยอร์ก (New York State Physical Fitness Test) เป็นต้น

6.2.2 **การทดสอบทักษะกีฬาโดยตรง** เป็นการทดสอบทักษะกีฬาในแต่ละชนิดที่ผู้เรียนได้เรียนในหลักสูตรทั้งวิชาบังคับ และวิชาเลือก เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล แบดมินตัน ฯลฯ การเลือกใช้แบบทดสอบต่างๆ จะคำนึงถึงระดับอายุของนักเรียน เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ และคำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการใช้แบบทดสอบนั้นๆ ทักษะที่ทำการทดสอบควรเป็นทักษะพื้นฐานและเป็นทักษะเฉพาะที่จำเป็นของกีฬาเหล่านั้น เป็นลักษณะการวัดทักษะที่ผู้เรียนนำไปใช้ในสภาพการเล่นกีฬาจริงๆ นอกจากนั้น แบบทดสอบควรมีข้อแนะนำถึงวิธีการให้คะแนนมีเกณฑ์มาตรฐานไว้เปรียบเทียบไม่ใช้เวลามาก มีความเชื่อมั่น และมีความแม่นตรงสูง แบบทดสอบดังกล่าวได้มีผู้ทำไว้เป็นมาตรฐานแล้วในกีฬาบางประเภทโดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา เช่น ยิงธนู แบดมินตัน เบสบอล บาสเกตบอล ฮอกกี้สนาม ฟุตบอล ซอฟท์บอล ว่ายน้ำ เทนนิส กรีฑาลู่ และลาน วอลเลย์บอลและยิมนาสติก เป็นต้น สำหรับในประเทศไทยก็ได้มีการนำเอาแบบ ทดสอบมาตรฐานในกีฬาบางอย่างของต่างประเทศมาใช้ และกีฬาบางอย่างก็สร้างขึ้นมาใช้เอง หรือบางทีก็ดัดแปลงให้เหมาะสมก่อนนำมาใช้

6.2.3 **การทดสอบทักษะด้วยแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง** ถ้าไม่ใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่มีผู้ทำเอาไว้ หรือว่ากีฬาบางชนิดยังไม่มีผู้ใดทำขึ้นมา หรือไม่เหมาะสม ครูผู้สอนก็อาจสร้างแบบทดสอบทักษะขึ้นมาเองได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสม แม่นยำ บกพร่องน้อยที่สุด และสอดคล้องกับสภาพการณ์ในการสอนจริง แบบทดสอบชนิดนี้อาจต้องใช้เวลา และมีกระบวนการมากกว่าแบบทดสอบที่มีผู้ทำไว้แล้ว ข้อแนะนำสำหรับการสร้างแบบทดสอบขึ้นมาใช้เองมีดังนี้

6.2.3.1 ต้องทำการวิเคราะห์ และเลือกทักษะที่จะนำมาวัดให้เหมาะสม

6.2.3.2 มีคำอธิบายวิธีการใช้แบบทดสอบทักษะอย่างชัดเจน

6.2.3.3 ควรแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่จะทำการวัดให้เหมาะสม

6.2.3.4 มีการตรวจสอบความแม่นยำ หรือความแม่นตรงของการให้คะแนน และดูความสัมพันธ์ของคะแนนแต่ละกลุ่ม

6.2.3.5 ผลการวัด หรือทดสอบควรมีการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

6.2.3.6 แปลงคะแนนดิบไปเป็นระบบคะแนนตามหลักสถิติเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

6.2.4 **การทดสอบทักษะด้วยเทคนิคการวัดผลแบบอื่น ๆ** การวัดทักษะของผู้เรียน นอกจากจะกระทำได้ด้วยการให้ผู้เรียนปฏิบัติแล้ว ทักษะบางอย่างที่ยากต่อการวัดให้ตรงตามจุดหมายก็อาจใช้วิธีการอื่นๆ ได้ เช่น การให้คะแนนโดยใช้ตารางประมาณค่า (Rating Scales) การทำแผนภูมิแสดงถึงความก้าวหน้าในทักษะของนักเรียน เป็นต้น

การให้คะแนนโดยใช้ตารางประมาณค่าทำให้การวัดผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น การวัดความถูกต้องของท่าทางในการตีลูกขนไก่ การวัดความถูกต้องของท่าทางการยิงประตูบาสเกตบอลแบบต่างๆ การว่ายน้ำท่าต่างๆ เป็นต้น นอกจากนั้น ยังจำเป็นต่อการใช้วัดการเคลื่อนไหวต่างๆ ที่แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ด้วย เช่น การใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหา การเล่นเป็นทีม และความยากง่ายของการเคลื่อนไหวประกอบไปด้วย ส่วนมากการวัดผลแบบนี้ จะใช้วัดผู้เรียนเป็นรายบุคคล

การทำแผนภูมิแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของผู้เรียนในลักษณะการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ ทำให้การวัดผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่ไม่ใช่เป็นการให้คะแนน

6.3 การวัดพัฒนาการทางความรู้ และเจตคติ เป็นกระบวนการทดสอบที่ต่างจากการวัดสมรรถภาพทางกายและการวัดทักษะ เพราะมีเรื่องของสติปัญญา (intellectual) และความรู้สึกเข้ามาเกี่ยวข้องมากกว่าการเคลื่อนไหว หรือทักษะกลไก

6.3.1 การวัดความรู้ กีฬาบางชนิดแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวัดความรู้โดยเฉพาะอยู่แล้ว แต่ดีที่สุดครูควรสร้างขึ้นมาเอง เพื่อความเหมาะสมและแม่นยำ โดยอาจใช้วิธีการสอบปากเปล่า การเขียนเรียงความ การเขียนแผนภูมิต่างๆ โดยเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมกับอุปกรณ์และอายุของผู้เรียน หลักการสร้างแบบทดสอบความรู้ในกีฬาต่างๆ มีดังนี้

6.3.1.1 ข้อสอบควรครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด และจุดสำคัญๆ ของกีฬานั้นๆ

6.3.1.2 มีความยาวเหมาะสมกับเวลา

6.3.1.3 การใช้ถ้อยคำในข้อสอบควรให้เหมาะสมกับระดับอายุของนักเรียน

6.3.1.4 มีคำแนะนำการใช้ข้อสอบที่ง่ายและชัดเจนมีเทคนิคอีกหลายแบบที่นำมาใช้ในการวัดความรู้ของผู้เรียนได้ เช่น การเช็คถูก-ผิด การจับคู่ การเติมคำ การเลือกคำตอบ การเขียนแผนภูมิ การเขียนตอบสั้นๆ เป็นต้น

6.3.2 การวัดเจตคติ การวัดเจตคติต้องใช้เทคนิคแตกต่างจากการวัดความรู้ เทคนิคการวัดทัศนคติ ความรู้สึก ความซาบซึ้งต่างๆ ควรใช้วิธีการดังนี้ เช่น การตอบคำถามสั้นๆ การให้แสดงถึงอุดมคติ การสำรวจโดยครู เป็นต้น การวัดทัศนคติเป็นการใช้เทคนิคเพื่อการค้นหาว่าผู้เรียนมีความชอบอะไรมากกว่าอะไร ในเนื้อหาวิชาต่างๆ ของหลักสูตร หรือค้นหาว่าผู้เรียนมีทัศนคติต่อการจัดชั้นเรียนอย่างไร ผลที่ได้จากการวัดเจตคติจะไม่สรุปตามความคิดเห็นของผู้เรียนเพียงคนเดียว หรือ ผู้เรียนจำนวนน้อยแต่จะสรุปจากความคิดเห็นของผู้เรียนทั้งหมด หรือโดยส่วนรวมของชั้น แบบทดสอบเจตคติจึงควรสร้างขึ้นมาเองโดยครูผู้สอน

การบริหารการวัดเจตคติควรมีคำชี้แจงในการทำข้อสอบที่ชัดเจนและง่ายต่อการทำความเข้าใจ และสั้นๆ ไม่ใช้เวลามากเช่นกัน

6.4 **การวัดพัฒนาการทางสังคมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์**พัฒนาการทางสังคมเป็นจุดมุ่งหมายของการสอนวิชาพลศึกษา ข้อหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นต้องมีการวัดผลและประเมินผลผู้เรียน แต่มักจะถูกละเลยจากครูผู้สอน การวัดพัฒนาการทางสังคมจะมีขอบข่ายเกี่ยวกับการปรับตัว เจตคติ และความสนใจที่มีต่อสังคมของผู้เรียน รวมทั้งประสิทธิภาพในการเข้าไปอยู่ในสังคมและสถานภาพในสังคมด้วย ดังรายละเอียด

6.4.1 **การวัดการปรับตัวเข้ากับสังคม** อาจทำได้โดยใช้แบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน เช่น แบบทดสอบการปรับตัวของเบล (Bell Adjustment Inventory) ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคม ผู้ที่ควรใช้แบบทดสอบนี้ คือ ฝ่ายแนะแนว (นักจิตวิทยาและครูแนะแนว) ของโรงเรียน โดยมีครูพลศึกษาให้ความร่วมมือด้วย การทดสอบจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคม ความวิตกกังวลเกี่ยวกับบ้านและครอบครัว สุขภาพ การคบเพื่อนๆ และอื่นๆ แบบทดสอบการปรับตัวนี้สามารถนำไปใช้ในวิชาอื่นๆ ได้ด้วย

6.4.2 **การวัดเจตคติและความสนใจต่อ**สังคม เป็นการให้ความร่วมมือกันระหว่างฝ่ายแนะแนวกับครูพลศึกษา เทคนิคการวัดทำได้หลายวิธี เช่น

6.4.2.1 การวัด และประเมินผลด้วยครูผู้สอน โดยใช้วิธีการสังเกตและการบันทึก

6.4.2.2 การเขียนตอบเป็นรายบุคคล

6.4.2.3 การใช้ตารางประมาณค่า

6.4.3 **การวัดประสิทธิภาพในการเข้าไปอยู่ในสังคม** ใช้ตารางประเมินค่า ที่จัดทำขึ้นโดยหัวหน้าหมวดพลศึกษาในโรงเรียน หรือครูพลศึกษา เป็นแบบ ทดสอบวัดความถี่ของพฤติกรรมผู้เรียนด้วยวิธีการสังเกต ประกอบการใช้ตารางประมาณค่าหรืออื่นๆ

6.4.4 **การวัดสถานภาพในสังคม** เป็นการวัดมนุษยสัมพันธ์ในสังคมตามปกติ สภาพการณ์ในสังคมจริงๆ นั้น จะนำมาใช้ในห้องเรียนวิชาพลศึกษาอยู่แล้ว โดยถือเป็นห้องปฏิบัติการทางพฤติกรรม (behavioral laboratory) การวัดสถานภาพในสังคมสามารถทำได้ในชั้นเรียน ในทีมการแข่งขัน หรือในกลุ่มการฝึก ผลของการทดสอบจะแสดงให้เห็นถึงลักษณะความเป็นผู้นำ-ผู้ตามในกลุ่ม และความพยายามเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม เช่น การตั้งคำถามสมาชิกในกลุ่มให้เปรียบเทียบว่าระหว่างบุคคลสองคน ว่าใครจะได้รับเลือกให้เป็นผู้นำมากกว่ากัน เป็นต้น

การวัดผลด้านเจตคติและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อาจทำไปพร้อมกันได้เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติและเพื่อประหยัดเวลา

6.4.5 **ข้อแนะนำในการประเมินสัมฤทธิผลของนักเรียน** การประเมินสัมฤทธิผล และการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจำเป็นต่อการนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนในอนาคต ฉะนั้นครูจึงควรคำนึงถึงปัญหาในการประเมินผล ดังนี้

6.4.5.1 การกำหนดเวลาในการประเมินผล เวลา มีความสำคัญต่อความเพียงพอ และความมากน้อยในการประเมินสัมฤทธิผลของผู้เรียน จึงควรจัดเวลาที่ใช้ในการประเมินผลเข้าไปไว้ในหลักสูตรด้วยส่วนหนึ่ง เช่น ถ้าผู้เรียนต้องเรียนทุกวัน ควรมีการประเมินผลสัปดาห์ละ 1 คาบ ถ้านักเรียนเรียน 2-3 คาบต่อสัปดาห์ควรประเมินผลอย่างน้อยในคาบแรกและในคาบสุดท้ายของหลักสูตร (2 ครั้ง)

6.4.5.2 การเลือกแบบทดสอบ ควรมีการสำรวจเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ การเลือกแบบทดสอบที่เหมาะสมจะช่วยขจัดปัญหา เมื่อมีผู้เรียนมากเกินไป มีเวลาน้อย และมีความแตกต่างของการสนองตอบต่อความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน นอกจากนั้นจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดการบริหารแบบทดสอบ และความฉลาด ในการใช้แบบทดสอบของครูด้วย การทดสอบนับเป็นวิธีสอนแบบหนึ่ง เพราะจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น เกณฑ์การเลือกแบบทดสอบที่สำคัญๆ มีอย่างน้อย 5 ประการ คือ ความแม่นตรง ความน่าเชื่อถือ ความเป็นปรนัย มีเกณฑ์มาตรฐาน และมีการบริหารการทดสอบง่ายๆ ดังกล่าวมาแล้ว

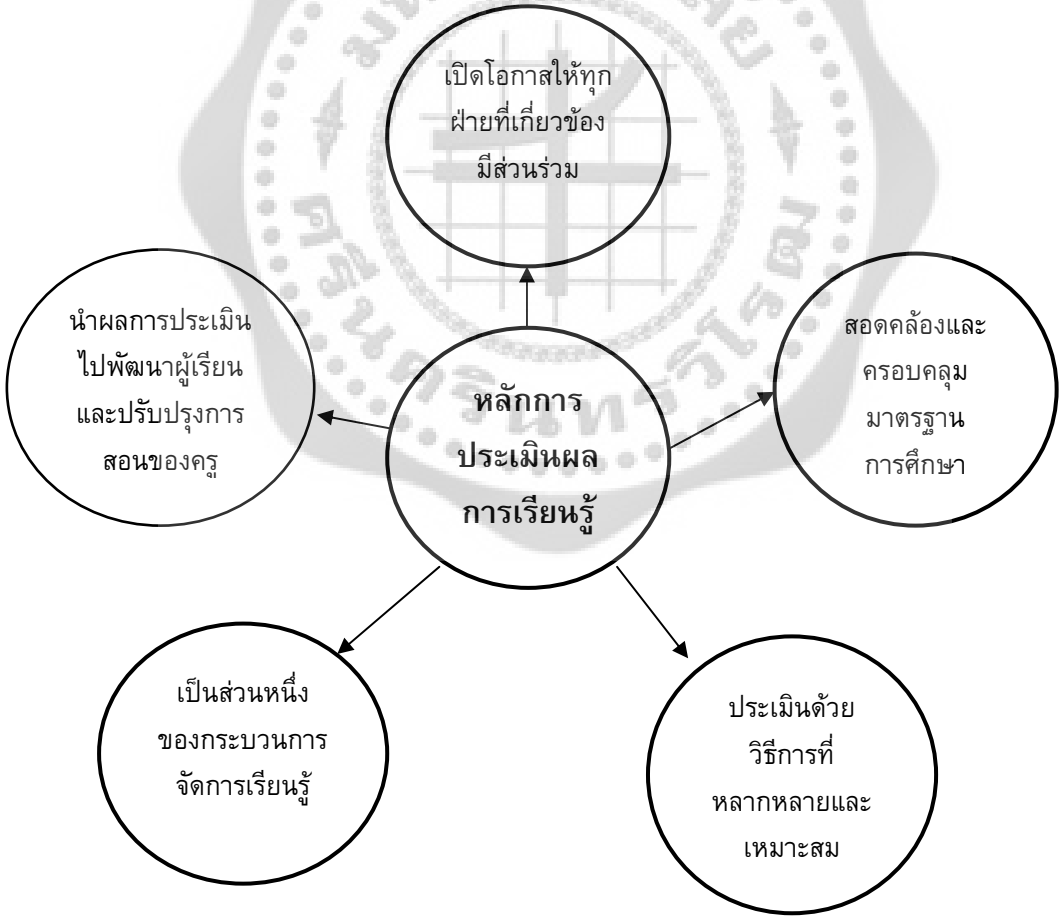
6.4.5.3 การบริหารแบบทดสอบมีคำแนะนำและมีวิธีการใช้แบบทดสอบง่ายๆ ไม่ยุ่งยาก มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการบันทึกผลอย่างมีระบบ ระเบียบ และง่ายๆ

6.4.5.4 การนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลไปใช้ ผลที่ได้จากการวัด และประเมินสัมฤทธิผลของนักเรียนในแต่ละด้านควรนำไปใช้ประโยชน์ได้ และมีความหมายต่อตัวผู้เรียน ครูต้องตีความหมายของผลที่ได้จากการวัด และประเมินผล เพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอน ส่วนผู้เรียนก็จะได้รู้ตนเองว่ามีความก้าวหน้า และความสามารถมากน้อยเพียงใด และประโยชน์สุดท้ายคือ การนำผลไปปรับปรุงหลักสูตรพลศึกษาต่อไป

กล่าวโดยสรุปการประเมินผลการเรียนรู้สาระพลศึกษา จะดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ซึ่งมุ่งเน้น พัฒนาด้านความรู้ เจตคติ ทักษะกีฬา สมรรถภาพทางกาย และสังคม ข้อควรคำนึงถึงคือ เป้าหมายที่ตั้งไว้ต้องมีประสิทธิภาพ มีความน่าเชื่อถือ มีความแม่นตรง ช่วยให้นักเรียนเกิดสัมฤทธิผลตามเป้าหมายพลศึกษาที่ตั้งไว้ โดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและหลากหลายในการตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลจะพบว่าเป้าหมายสำคัญของการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระต่างๆ โดยการนำผล

การประเมินไปใช้ปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียน รวมทั้งนำผลไปปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่จากงานวิจัยต่างๆพบว่า ครูเคยชินกับการวัดและประเมินผลแบบเดิม คือ การใช้แบบทดสอบวัดความรู้ไม่ว่าจะเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ เติมคำในช่องว่าง ฯลฯ วัดเฉพาะด้านพุทธพิสัยเท่านั้น ไม่สามารถวัดครอบคลุมกระบวนการเรียนรู้ทุกด้าน จึงเกิดแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้แบบใหม่ ซึ่งก็คือการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งใช้กระบวนการที่หลากหลายในการประเมินผลผู้เรียน เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การทำแฟ้มสะสมงาน ฯลฯ ประเมินผู้เรียนในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย เป็นการประเมินที่สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงของผู้เรียน ซึ่งจะประเมินผู้เรียนทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และประเมินผลรวม ซึ่งจะสัมพันธ์ บูรณาการไปกับการเรียนการสอน จะไม่แยกระหว่างการสอนกับการวัดและประเมินผล มีการนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาผู้เรียน ปรับปรุงการเรียนการสอนและเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องในการวัดและประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาเรื่องการประเมินได้ดังภาพประกอบ 8 ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 8 สรุปผลการศึกษาตามเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้

สาระเพิ่มเติม สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา

การใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ เป็นการสร้างกลยุทธ์ใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการ ศึกษาให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคมไทย ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการจัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกระทรวงศึกษาธิการ สถาบันการพลศึกษาจึงได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬาขึ้น โดยเพิ่มเติมในกลุ่มสาระเพิ่ม ได้แก่ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ 3 มาตรฐาน เพื่อให้เป็นไปตามบริบทและจุดเน้นของโรงเรียนกีฬา ผู้วิจัยได้สรุปแล้วนำเสนอในหัวข้อสำคัญดังนี้

1. สาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา มุ่งพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้เป็นมนุษย์ที่มีสมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความรู้ความสามารถในด้านกีฬาควบคู่ไปกับวิทยาการด้านต่างๆ มีความสุข มีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับโรงเรียนกีฬา มุ่งให้ผู้มีความสามารถพิเศษด้านกีฬา เกิดสมรรถนะสำคัญ 6 ประการ ดังนี้ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา. 2552: 4-7)

1. ความสามารถในด้านกีฬา เป็นความสามารถในการพัฒนาตนเองด้านกีฬา เพื่อให้ถึงศักยภาพสูงสุดแห่งตน มีความสามารถในการเล่นและการแข่งขันเฉพาะชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักกีฬา และมีจิตวิญญาณในการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีความสามารถในการเสริมสร้างสมรรถภาพกลไกและสมรรถภาพจิตเพื่อศักยภาพทางด้านกีฬา เข้าใจปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของนักกีฬา และสามารถนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

2. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือ ไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

3. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

4. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

5. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

6. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับโรงเรียนกีฬา มุ่งพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษด้านกีฬา ให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ
9. มีน้ำใจนักกีฬา

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษา และพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้มีความสามารถพิเศษด้านกีฬา มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประเมินคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

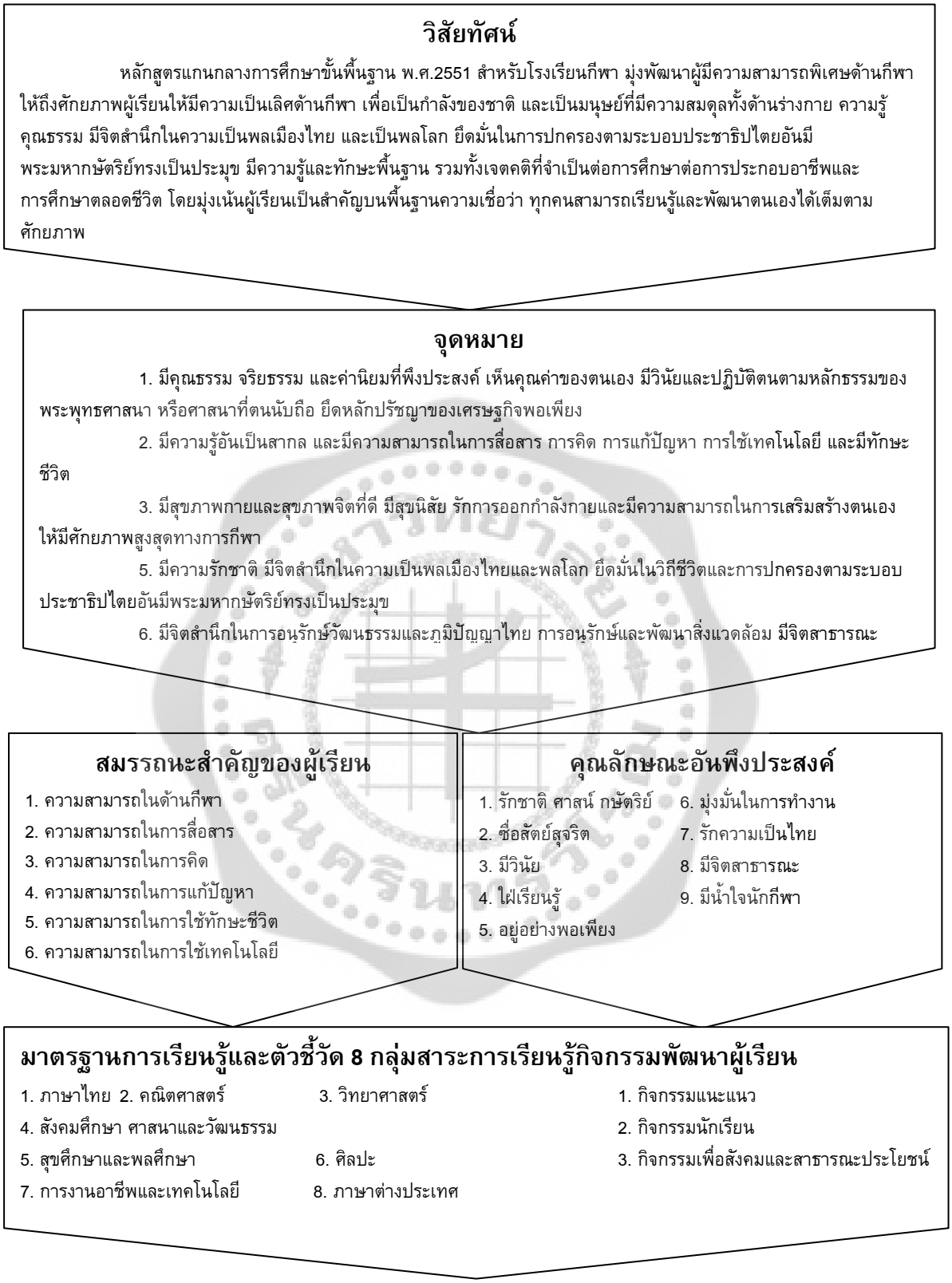
1. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1-มัธยมศึกษาปีที่ 3)
2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังภาพประกอบ 9 ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 9 สาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา

ภาพประกอบ 10 ความสัมพันธ์ของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

2. กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับโรงเรียนกีฬา

กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เฉพาะชนิดกีฬา การเสริมสร้างสมรรถภาพกลไก (Minor Fitness) หรือสมรรถภาพทางการกีฬา (Sport-Physical Fitness) จิตวิทยาการกีฬา (Sport Psychology) นำความรู้และหลักการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้เพื่อพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (สาระเพิ่มเติม)

มาตรฐาน พ 6.1 มีความสามารถในการเล่นและการแข่งขันเฉพาะชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

มาตรฐาน พ 6.2 มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักกีฬา และมีจิตวิญญาณการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

มาตรฐาน พ 6.3 มีความสามารถในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพจิต เพื่อศักยภาพด้านกีฬา

ตัวชี้วัด

สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (สาระเพิ่มเติม)

มาตรฐาน พ 6.1 มีความสามารถในการเล่นและการแข่งขันเฉพาะชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 1)

1. แยกแยะข้อมูล ข่าวสาร ระเบียบ ข้อบังคับ กฎ กติกากีฬาให้ทันเหตุการณ์
2. แสดงพัฒนาการของทักษะการเล่นกีฬาของตนเอง
3. ประเมินความสามารถทางทักษะกีฬาของตนเอง
4. นำปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเล่นกีฬาไปใช้ฝึกซ้อมกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 2)

1. วิเคราะห์เทคนิคการเล่นและการแข่งขันกีฬา
2. มีเทคนิคการเล่นกีฬา
3. วางแผนการเล่นและการแข่งขันกีฬาให้เหมาะสมกับตนเอง
4. เลือกปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเล่นกีฬาไปใช้ฝึกซ้อมและการแข่งขันได้

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 3)

1. วิเคราะห์กลวิธีการเล่นและการแข่งขันกีฬา
2. ใช้กลวิธีการเล่นและการแข่งขันกีฬาได้อย่างเหมาะสม
3. ประเมินปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการเล่นและการแข่งขันกีฬา

มาตรฐาน พ 6.2 มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักกีฬา และมีจิตวิญญาณการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 1)

1. วิเคราะห์คุณลักษณะของนักกีฬาที่ดี
2. แสดงตนเป็นนักกีฬาที่ดีอย่างสม่ำเสมอ

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 2)

1. สังเคราะห์คุณลักษณะของนักกีฬาที่ดี และนำมาใช้ในการแข่งขัน
2. แสดงตนเป็นแบบอย่างของการเป็นนักกีฬาที่ดี

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 3)

1. ประเมินคุณค่าของคุณลักษณะของนักกีฬาที่ดี และนำมาใช้ในการแข่งขันกีฬา
2. แสดงค่านิยมของการเป็นนักกีฬาที่ดีและมีจิตวิญญาณในการแข่งขัน

มาตรฐาน พ6.3 มีความสามารถในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพจิต เพื่อศักยภาพด้านกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 1)

1. จำแนกองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกลไก
2. บอกระดับสมรรถภาพทางกลไกของตนเอง
3. บอกความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพทางจิต

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 2)

1. อธิบายความหมายของแต่ละองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกลไก
2. ทดสอบสมรรถภาพทางกลไกได้
3. อธิบายความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพทางจิต

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 3)

1. บอกคุณค่าของการทดสอบสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพทางจิต ที่มีต่อความสามารถทางการกีฬา

2. ประเมินระดับสมรรถภาพทางกลไกของตนเอง

3. มีระดับสมรรถภาพทางกลไกตามเกณฑ์

แนวคิดและปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา โดยประยุกต์ใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม เข้ามาพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นการทบทวนวรรณกรรม เพื่อให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงแนวคิด ปรัชญา หลักการ และลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม ดังจะนำเสนอรายละเอียดสำคัญต่อไปนี้

1. แนวคิดและปรัชญาของการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม

การวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม หมายถึง การเรียนรู้และแสวงหาความรู้จากประสบการณ์โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยคือ ระหว่างชาวบ้านผู้มีส่วนได้เสีย นักปกครองและผู้วิจัย โดยอาจจะเริ่มต้นตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมประเมินผลและร่วมรับผลที่เกิดจากการดำเนินงาน รวมทั้งมีการสรุปบทเรียนร่วมกันตลอดจนร่วมหาวิธีแก้ไขปัญหา และร่วมพัฒนาต่อไป

การวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม เป็นวิธีการวิจัยที่สร้างสรรค์การเปลี่ยนสังคมในเชิงบวกด้วยการอาศัยจุดเด่นของแรงขับเคลื่อนเป็นหลักสำคัญ การวิจัยวิธีนี้เจริญ เติบโตมาจากการวิจัยทางสังคมศาสตร์และทางการศึกษา และยังเป็นวิธีวิจัยประเภทหนึ่งในจำนวนหลายวิธี ที่ใช้ในปัจจุบันที่เกี่ยวกับหลักการมีส่วนร่วม การสะท้อนกลับ การเสริมพลังอำนาจและการมีอิสรภาพของกลุ่ม หรือคณะบุคคลที่แสวงหาการปรับปรุงสภาพสังคมของตนเอง โดยมีเคิร์ส ลิววิน (Kurt Lewin) ซึ่งเป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้สร้างสรรค์การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research : AR) ในปีทศวรรษ 1940's (Holter; & Schwartz-Barcott. 1993: 298-304) อย่างไรก็ตามธรรมชาติของการวิจัยเชิงปฏิบัติการได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากตั้งแต่นักวิชาการหลายคน เช่น เคมมิส และแมคแทกการ์ต (Kemmis; & McTaggart. 1988) กรุนดี (Grundy. 1986: 1987) ซูเบอร์-สเกอร์ริต (Zuber-Skerritt. 1991) และแมคเคอร์แมน (McKerman. 1991) เข้ามาเกี่ยวข้องในการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมนี้

โดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม จะเน้นการยอมรับหรือความเห็นพ้องจากชาวบ้านและชุมชนเป็นสำคัญ ดังนั้น การวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมจึงนับว่าเป็นกระบวนการประชาธิปไตย จากการที่ประชาชนได้เรียนรู้กระบวนการวิจัยด้วยตนเองและใช้ความรู้ที่ได้จากการวิจัยนั้นไปใช้เพื่อเปลี่ยนสภาพสังคมของตน โดยผ่านกระบวนการ 3 อย่าง คือ การสำรวจและศึกษาสังคม (Social Education) และมีการปฏิบัติทางสังคม (Social Action) เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปจัดการเปลี่ยนแปลงสังคม (Social Change) เพื่อปรับปรุงสภาวะชีวิตความเป็นอยู่ตลอดจนสภาพโครงสร้าง (Social Structure) และความสัมพันธ์พื้นฐาน (Fundamental Relationship) ในสังคมของตนด้วย

การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเป็นวิทยาการวิจัยที่นักปฏิบัติการ หรือนักกิจกรรมใช้ในการเสริมพลังอำนาจให้แก่ชุมชนท้องถิ่น หรืออาจกล่าวว่าเป็นวิทยาการวิจัยที่เป็นตัวแทนของการควบคุมโครงสร้างที่มีพลังในระดับสูง และเป็นที่ยอมรับว่าเป็นวิธีที่มีการกระทำที่หลากหลาย การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมสามารถเสริมพลังงานอำนาจให้ท้องถิ่นด้วยการจัดตั้งผู้นำท้องถิ่น ด้วยความตระหนักว่าการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมจะเน้นการมีส่วนร่วม (Participation) การสร้างศักยภาพ (Capability Building) และการเป็นเจ้าขององค์ความรู้ของท้องถิ่น และการให้อำนาจแก่ท้องถิ่นในการร่วมพัฒนาหรือแก้ปัญหาของท้องถิ่น นอกจากนี้ยังสามารถเป็นรากฐานที่ดีในการฝึกฝนกลั่นกรองปัญญา ประโยชน์ของการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมสามารถนำท้องถิ่นรับรู้ถึงบางสิ่งที่จับต้องไม่ได้ หรือแม้แต่ความไม่พอใจ การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานที่เกี่ยวกับการเมือง รวมถึงการพัฒนาศักยภาพท้องถิ่น โครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน ตัวแทนท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ และการคงทนต่อการเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์เชิงอำนาจกับส่วนกลาง หากสามารถหลีกเลี่ยงอันตรายจากการคุกคาม จากผู้นำท้องถิ่นด้วยการเน้นที่ความซื่อสัตย์ว่าเป็นทางเลือกระยะยาวในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร บางทีอาจเป็นวิธีการที่มีศักยภาพในการอธิบายถึงความมั่นคงในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนอย่างยั่งยืนได้อย่างแท้จริงจากการสร้างศักยภาพของคนในท้องถิ่นเอง

การวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม มีปรัชญาหลักในการมุ่งช่วยเหลือกลุ่มผู้ด้อยโอกาสในสังคม และกลุ่มชายขอบบนพื้นฐานความเชื่อในความสามารถของมนุษย์ที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเองได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหาวิธีแก้ปัญหาของตนเองเมื่ออยู่ในภาวะที่ตนจะต้องตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรเพื่อให้สามารถเอาชนะปัญหาและอุปสรรค ทั้งนี้เพราะเป็นสัญชาตญาณของการอยู่รอดของสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลาย หรือแม้แต่ในมิติ การพัฒนาตนเอง ทั้งนี้เพราะว่ามนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่มีความสามารถในการเรียนรู้และเลียนแบบพฤติกรรมของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ดังนั้นการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมจะมีส่วนสำคัญอย่าง

การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม หรือการวิจัยแบบมีส่วนร่วม หรือการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมจึงเป็นการเรียนรู้และแสวงหาความรู้จากประสบการณ์โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของหมู่คณะ คือ ระหว่างชาวบ้านและชุมชนกับผู้วิจัย โดยจะเริ่มตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมประเมินผลและร่วมรับผลที่เกิดจากการดำเนินงาน และสรุปบทเรียนตลอดจนร่วมหาวิธีแก้ไขปัญหา และร่วมพัฒนาต่อไป โดยการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมจะเน้นการยอมรับ หรือความเห็นพ้องจากชาวบ้านเป็นสำคัญ

การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม (PAR) จึงได้ถือกำเนิดขึ้นจากแนวความคิดที่ว่าการวิจัยเป็นกิจกรรมทางสังคมที่ได้ทรัพยากรของสังคมในการศึกษา จึงเป็นสมบัติของสังคมซึ่งกระทำโดยมีความมุ่งหมายที่จะรับใช้สังคม ด้วยเหตุนี้จึงควรคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่สังคมจะได้รับโดยเฉพาะสังคมที่เป็นหน่วยของการศึกษาวิจัยนั้นๆ และการที่จะให้ชุมชนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการวิจัยก็ต้องทำให้การวิจัยนั้นเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนา หรือการวิจัยและพัฒนา โดยการที่การพัฒนาและการเป็นหุ้นส่วนจะต้องเดินทางร่วมกัน เพราะการพัฒนาจะต้องเป็นประโยชน์แก่ทุกคนและแต่ละคนในสังคม ดังนั้น ทุกคนและแต่ละคนในสังคมจึงต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนานั้นทุกขั้นตอนอย่างมีเสรีและเป็นประชาธิปไตย

ในการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม ซึ่งเริ่มเกิดขึ้นเมื่อประมาณกลางปี ค.ศ.1970 จึงมีแนวคิดใกล้เคียงกับการวิจัยปฏิบัติการ ซึ่งเริ่มมาตั้งแต่ปี ค.ศ.1940 และมีส่วนคล้ายกับการพัฒนาชุมชนที่มีมาตั้งแต่ปี ค.ศ.1920

การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมมีชื่อเรียกแตกต่างกันไปในแต่ละแห่ง บางแห่งเรียกการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เป็นต้น หรือบางทีก็เรียกการวิจัยปฏิบัติการแบบร่วมมือกัน แต่ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร นัยแห่งความหมายก็คล้ายกันคือ เป็นการวิจัยทางสังคมศาสตร์เพื่อทางเลือกที่ดีกว่าการวิจัยในรูปแบบเดิมที่เคยทำมาหรือในแนวเก่า

การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม เป็นกระบวนการทางประชาธิปไตยอย่างหนึ่งที่บุคคลจำนวนหนึ่งนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิจัยและการลงมือกระทำด้วยตนเองมาปรับปรุงแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสังคมของตน

ดังนั้น ในการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม จึงเป็นรูปแบบของการวิจัยที่ประชาชน ผู้เคยเป็นประชากรที่ถูกวิจัยกลับบทบาทเปลี่ยนเป็นผู้ร่วมในการกระทำวิจัยนั้นเองโดยการมีส่วนร่วมนี้จะต้องมีตลอดกระบวนการวิจัย นับแต่การตัดสินใจว่าควรจะต้องมีการริเริ่มศึกษาวิจัยในชุมชนนั้นๆ หรือไม่ การประมวลเหตุการณ์ หลักฐาน และข้อมูลเพื่อกำหนดปัญหาวิจัยการเลือกระบุประเด็นปัญหา การสร้างเครื่องมือ การเก็บข้อมูลการวิเคราะห์และการเสนอสิ่งที่ค้นพบจนกระทั่งการกระจายความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปสู่การลงมือปฏิบัติ

ในการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม มีความเกี่ยวเนื่องกับการศึกษาผู้ใหญ่ที่มองเห็นการต่อสู้ของมนุษยชาติเพื่ออิสรภาพและเสรีภาพว่าเป็นกระจำเงาที่สะท้อนถึงการที่บุคคล

และกลุ่มมีความพยายามจะทำความรู้ให้เป็นประชาธิปไตย ซึ่งการต่อสู้นี้รวมถึงการที่บุคคลร่วมมือกับนักวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมที่จะสร้างรอยเชื่อมระหว่างความรู้ที่เป็นทางการ ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐ ความรู้ของผู้เชี่ยวชาญที่เป็นตัวแทนของวิชาชีพกับความรู้พื้นบ้านที่เป็นตัวแทนของเขาเองด้วย

การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม อาจนิยามว่าเป็นวิธีที่ช่วยประชาชนให้สามารถควบคุมชีวิตของตนเองผ่านกระบวนการของสหวิทยาการ (Multidisciplinary Approach) โดยสร้างความรู้ใหม่ขึ้นจากการผสมผสานความรู้ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเข้าด้วยกัน แล้วใช้ความรู้ใหม่นั้นเปลี่ยนแปลงหรือปฏิรูปความเป็นจริงในสังคม (Realities) ของเขาเอง

นิยามคำจำกัดความ และการตีความของการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมมีความเกี่ยวข้องกัน บางคนมองว่า การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเป็นวิถีชีวิต แนวคิดของการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมมีหลายทัศนะ ซึ่งบางอย่างก็ใกล้เคียงกันมาก เช่น การวิจัยอย่างมีส่วนร่วม (Participatory Research) การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) และการฝึกอบรมโดยใช้บุคคลเป็นแกนกลาง (People Oriented Training) เป็นต้น ในการศึกษาผู้ใหญ่ก็มีแนวคิดคล้ายๆ กัน เช่น การพัฒนาชุมชน การศึกษามุ่งแก้ปัญหาการศึกษาเน้นปัญหา การศึกษาโดยการใช้ปัญหาที่ตอบยาก (Freire. 1970: 85) การศึกษาโดยใช้ปัญหาเป็นแกนกลาง (Cer. 1976) และใช้สถานการณ์เป็นวิธีเรียนรู้ (Lindeman. 1926) แม้แต่ว่าถ้อยคำ (Terms) ต่างๆ ที่กล่าวมาจะมีแนวคิดคล้ายคลึงกับการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมก็ตาม แต่ผลลัพธ์ที่ออกมานั้นแตกต่างกันอย่างมาก เช่น ทางด้านการศึกษา โนเลส (Knowles. 1970) จะสนใจเกี่ยวกับการบรรลุความปรารถนาของบุคคล ส่วน ลินเดอร์แมน (Lindeman. 1926) จะสนใจกับการปรับปรุงบุคคลและสังคม และฟรีเออร์ (Freire. 1970: 85) สนใจการปฏิรูปสังคม แต่สำหรับการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมมุ่งหวังให้เกิดการเปลี่ยนรูปบุคคลและสังคม กล่าวคือ การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมพยามยามเปลี่ยนรูปจากสังคมที่แข่งขัน ทำลาย และขัดแย้งกันให้เป็นสังคมที่ร่วมมือสร้างสรรค์ และสันติ

กระบวนการวิจัยแบบที่เราคุ้นเคยไม่ว่าจะเป็นการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ หรือทางสังคมศาสตร์ก็ตาม นักวิจัยจะเป็นผู้แสดงบทบาทนำในการริเริ่มการทำวิจัย และเป็นผู้มีอำนาจรับผิดชอบในกระบวนการวิจัยทั้งหมด ตั้งแต่การตัดสินใจเลือกและกำหนดปัญหาที่จะวิจัย วางแผนการวิจัย ดำเนินการวิจัย จนกระทั่งนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ตามที่ผู้วิจัยเห็นสมควรตลอดกระบวนการดังกล่าวประชาชนหรือชุมชนที่เป็นประชากร หรือตัวอย่างของการวิจัยนั้นๆไม่เคยมีโอกาสหรือมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็น หรือร่วมรับรู้ในการวิจัยนั้นๆ เลย หากแต่เป็นการสนองความอยากรู้ของผู้วิจัยเพียงฝ่ายเดียว ดังนั้น จึงพบอยู่เสมอว่าผลการวิจัยมักจะอยู่บนหิ้งเมื่อทำเสร็จแล้ว สำหรับเป็นเอกสารทบทวนของผู้จะทำวิจัยต่อไปเท่านั้น หรือหากจะถูกนำไปใช้ในการกำหนดนโยบาย วางแผน หรือเพื่อแก้ปัญหาบ้าง ก็จะเป็นไปตามความคิดและวินิจฉัยของผู้วิจัยหรือผู้ใช้ผลการวิจัยที่ไม่เคยได้นำเอาความคิด ความต้องการ และความสนใจของประชาชนผู้ถูกวิจัยไปร่วมพิจารณาด้วยเลย

2. หลักการสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

หลักการสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมที่แตกต่างจากการวิจัยเชิงคุณภาพชนิดอื่น กล่าวคือ ผู้ทำวิจัยซึ่งมักจะเป็นนักวิชาการที่เป็นบุคคลมาจากภายนอกชุมชน หรือหมู่บ้าน และผู้วิจัยจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะทำการวิจัยเรื่องใด โดยมีการกำหนดเรื่องที่จะทำวิจัยด้วยการตั้งโจทย์ ดำเนินการออกแบบวิธีวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล แต่การทำวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมนั้นจะเป็นการประสานความร่วมมือกันระหว่างนักวิจัยจากภายนอกกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นชาวบ้านหรือสมาชิกขององค์กรชุมชนที่ตัดสินใจร่วมกันทำวิจัย กล่าวคือเป็นความต้องการของชาวบ้านเองที่เล็งเห็นปัญหาที่ต้องการแก้ไขในชุมชนของตนเอง ซึ่งปัญหาที่ว่านี้คือโจทย์วิจัย หรือเป็นเรื่องที่ต้องการทำวิจัยเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหา และรวมทั้งวางแผนปรับปรุงพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ดังนั้น ชาวบ้านหรือสมาชิกขององค์กรชุมชนจะต้องมีบทบาทหลักในการเป็นนักวิจัยภายในชุมชนโดยมีนักวิจัยที่เป็นนักวิชาการจากภายนอกมาร่วมสนับสนุนแนะนำวิธีการออกแบบวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลโดยการส่งเสริมและกระตุ้นของนักวิจัยที่เป็นนักวิชาการภายนอกดังกล่าว ดังนั้น การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมนี้จึงสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง และแนวคิดการแก้ปัญหาด้วยกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน เป็นหลักการสำคัญอันจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นความยั่งยืนบนพื้นฐานของการดำรงอยู่ของคุณภาพชีวิตทั้งของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมร่วมกัน (สุริยา วีรวงศ์. 2546; นงนภัส เที่ยงกมล. 2549)

จึงอาจกล่าวได้ว่าการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมชาวบ้านเป็นผู้รู้เท่าๆ กับนักวิจัยหรือนักพัฒนาแต่จะเป็นผู้ที่รู้มากกว่านักวิจัยในมิติที่เกี่ยวกับบริบทของท้องถิ่นของตนเองและปัญหาการวิจัยหรือโจทย์วิจัยเริ่มจากชาวบ้านจึงไม่ใช่จากสมมุติฐานของผู้วิจัยหรือนักพัฒนาแต่ฝ่ายเดียว และการกำหนดแนวทางและการเลือกแนวทางปฏิบัติร่วมกันเพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต จึงเป็นการกำหนดและดำเนินการร่วมกันทั้งสามฝ่าย คือ ชาวบ้าน นักวิจัยและนักพัฒนา (ในกรณีที่มีนักพัฒนาเข้ามาเกี่ยวข้อง) ที่ต่างก็มีบทบาทเท่าเทียมกันแต่แตกต่างตามบทบาทของตนเอง การวิจัยนี้จึงเป็นการผสมผสานระหว่างความรู้เชิงทฤษฎีและระเบียบวิธีของนักวิจัยกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนักพัฒนาผนวกกับความต้องการและความรอบรู้ของชาวบ้านในท้องถิ่น (กมล สุดประเสริฐ. 2537; สุริยา วีรวงศ์. 2546)

ดังนั้น การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจึงมุ่งเน้นถึงการให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการแก้ปัญหาท้องถิ่นหรือการพัฒนาร่วมกันที่จะต้องมาจากการเริ่มต้นกำหนดและวิเคราะห์ปัญหาโดยประชาชนในท้องถิ่นหรือชุมชนเป็นหลักหากไม่ให้ความสำคัญแก่ประชาชนในท้องถิ่นตั้งแต่แรกแล้ว โอกาสที่โครงการวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาจะประสบกับความสำเร็จย่อมเกิดขึ้นได้ยากเพราะการดำเนินการโครงการดังกล่าวไม่สามารถตอบสนองการแก้ปัญหาและความต้องการของประชาชนที่แท้จริง

ความสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การที่จะกระตุ้นจิตสำนึกประชาชนท้องถิ่นให้ตระหนักถึงความเป็นสมาชิกของชุมชนและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการแก้ปัญหาและการพัฒนาในทุกมิติไม่ว่าจะเป็นทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนการสำนึกถึงหน้าที่ของการเป็นบุคคลสำคัญในชุมชนที่จะมีส่วนช่วยกระตุ้นบุคคลอื่นๆ ในชุมชนให้เกิดการมีส่วนร่วมในทุกมิติในฐานะที่ประชาชนเป็นสมาชิกของชุมชนจึงควรที่จะมีหน้าที่รับผิดชอบ ในการที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) หรือการรับผลประโยชน์ด้วยความเท่าเทียมกันอย่างเป็นธรรม ดังนั้นการมีส่วนร่วมในการวิจัยนี้ จึงหมายความถึงการที่ประชาชนต้องเข้ามามีบทบาทในกระบวนการการเคลื่อนไหวในการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมด้วยการเข้าร่วมปฏิบัติการและตัดสินใจร่วมกันในการแก้ไข และพัฒนาสถาบันต่างๆ ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้เหมาะสมหรือสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม

ในการวิจัยด้วยการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจึงเน้นความสำคัญของการศึกษาชุมชนโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวบ้าน มีการประเมินปัญหาและความต้องการของชุมชน (Need Assessment) รวมทั้งเป็นการช่วยกันวิเคราะห์สถานการณ์ (Situation Analysis) ในชุมชนว่าปัจจุบันมีข้อบกพร่องหรือปัญหาอะไรบ้าง และมีความต้องการที่จะแก้ไขหรือพัฒนาในเรื่องใดบ้าง นอกเหนือจากการศึกษาสภาพชุมชน จะทำให้สามารถเข้าใจปัญหาที่ต้องการแก้ไขแล้วจึงกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว อีกทั้งมีการสำรวจทรัพยากรในชุมชน (Resource Assessment) ซึ่งจะรวมถึงทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรมนุษย์ บริการของหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อร่วมกันกำหนดกิจกรรม หรือโครงการแก้ไขปัญหาและโครงการพัฒนาที่เหมาะสมร่วมกัน (สุริยา วีรวงศ์. 2546; Thiengkamol. 2005)

หลักการที่สำคัญของการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2553: 67-68) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมมีหลักการที่สำคัญอยู่ 16 ประการดังนี้

1. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเป็นวิธีปรับปรุงการปฏิบัติในสังคมด้วยการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติในสังคม และเรียนรู้จากกระบวนการเปลี่ยนแปลงนั้น โดยการเน้นความสำคัญของการศึกษาชุมชน โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวบ้าน การประเมินปัญหาและความต้องการของชุมชน เป็นการช่วยกันวิเคราะห์สถานการณ์ ปัจจุบันว่าในชุมชนมีข้อบกพร่องหรือปัญหาที่ใดบ้าง ในเรื่องอะไรบ้าง และมีความต้องการที่จะแก้ไขหรือพัฒนาในเรื่องใดบ้าง

นอกจากการศึกษาสภาพชุมชนเพื่อเข้าใจปัญหาที่ควรแก้ไขดังกล่าวแล้ว เมื่อมีการกำหนดแนวทางแก้ไขแล้วคณะวิจัยควรจะต้องมีการสำรวจทรัพยากรในชุมชน ซึ่งจะรวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรมนุษย์ บริการของหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ทั้งภาครัฐและเอกชนด้วย ทั้งนี้เพื่อร่วมกันกำหนดกิจกรรมหรือโครงการแก้ปัญหา หรือพัฒนาร่วมกัน เพื่อให้มีโอกาสประสบความสำเร็จในการดำเนินกิจกรรม หรือโครงการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

2. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเป็นการมีส่วนร่วมเป็นการมีส่วนร่วมที่แท้จริงซึ่งเกี่ยวกับความต่อเนื่องของการหมุนเวียนของการวางแผน การกระทำ คือ การดำเนินการตามแผนนั่นเอง การสังเกตอย่างเป็นระบบ การสะท้อนกลับ (Reflecting) และย้อนกลับไปที่การวางแผนอีก และเริ่มรอบการหมุนเวียนอีกครั้ง อย่างไรก็ตามกระบวนการนี้สามารถเริ่มต้นด้วยวิธีที่แตกต่างกัน ดังเช่น

2.1 เก็บข้อมูลเบื้องต้นในพื้นที่ที่สนใจด้วยการสำรวจทั่วไปแล้วไตร่ตรอง จากนั้นทำแผนเพื่อกระทำการเปลี่ยนแปลง

2.2 การสำรวจการเปลี่ยนแปลงโดยการเก็บข้อมูลสิ่งที่เกิดขึ้น และไตร่ตรอง จากนั้นสร้างแผนที่ละเอียดรอบคอบสำหรับปฏิบัติการ

ในทั้งสองกรณีดังกล่าวเป็นการสะท้อนการหมุนเวียนที่เต็มไปด้วยความคิดและเป็นระบบที่ติดตามโดยความนิยมภายใต้บริบทของกลุ่มด้วยความเข้าใจและปฏิบัติตนประการหนึ่ง ส่วนอีกทางหนึ่งจะเป็นการพัฒนา ซึ่งเป็นวิวัฒนาการ อีกประการหนึ่ง

3. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม เป็นความร่วมมือความรับผิดชอบสำหรับการกระทำจะเกี่ยวกับการปรับปรุงด้วยความร่วมมือของกลุ่มและจะขยายวงกว้างออกไปจากที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงอย่างมากไปสู่การเกี่ยวข้องโดยตรงมากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้จากผลกระทบเหล่านั้นจากการสนใจในการปฏิบัติ

4. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเป็นการสร้างชุมชนแห่งการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง ของประชาชนที่มีส่วนร่วม และที่ให้ความร่วมมือในกระบวนการวิจัยของการวางแผน (Planning) ลงมือกระทำ (Acting) สังเกต (Observing) และไตร่ตรอง (Reflecting) ด้วยจุดมุ่งหมายการสร้างชุมชนของประชาชนที่ให้คำมั่นที่จะบรรลุการหยั่งรู้ด้วยปัญญาญาณ ด้วยตนเองเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อม การกระทำ ผลที่ตามมา และการปลดปล่อยตนเองจากระบบสถาบันและความบีบคั้นส่วนตัวที่ปิดกั้นพลังของการออกเสียงตามสิทธิของตนเอง และอิสระที่จะเลือกค่านิยมของสังคม

5. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบที่ประชาชนผู้ปฏิบัติจะสามารถตอบสนองและแสดงออกตามโอกาสที่เปิดกว้างให้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ใช้ปัญญาวิเคราะห์วิจารณ์ เพื่อสื่อสารถึงการกระทำ และเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ดังนั้น การปฏิบัติทางสังคมจึงเป็นสิ่งที่ได้รับรู้และยอมรับ การปฏิบัติดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับความสนใจใคร่รู้และต้องการมีความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อม การกระทำ และสิ่งที่ตามมาในสภาพความเป็นอยู่ของตนเอง ดังนั้นทฤษฎีการวิจัยเชิงปฏิบัติจึงถูกพัฒนาขึ้นโดยอาจจะแสดงออกในตอนต้นในรูปแบบของเหตุผลสำหรับการปฏิบัติ เหตุผลที่เริ่มต้นเหล่านี้จึงเป็น สิ่งที่ต้องพินิจพิเคราะห์ผ่านกระบวนการการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

6. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเป็นการเกี่ยวข้องกับประชาชนทั้งในเชิงทฤษฎีและการปฏิบัติของเขา

7. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมต้องการประชาชนให้มีส่วนร่วมทั้งด้านการปฏิบัติ ด้านแนวความคิด และด้านการตั้งสมมุติฐานเกี่ยวกับสถาบัน ที่จะต้องทดสอบด้วยการรวบรวมหลักฐานที่น่าเชื่อถือเพื่อการพิสูจน์ให้เห็นประจักษ์ชัดเจน

8. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมจึงเกี่ยวข้องไม่แค่เพียงการรักษารายงานที่อธิบายว่ามีอะไรเกิดขึ้นในปัจจุบันมากที่สุด แต่ยังเป็นการรวบรวมและวิเคราะห์กลุ่มผู้ทำหน้าที่ตัดสินในส่วนที่เกี่ยวกับปฏิกิริยาและความประทับใจเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังจะเกิดต่อไปภายหน้าอีกด้วย

9. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเกี่ยวกับผู้เข้ามามีส่วนร่วมให้ได้ประจักษ์เห็นชัดในประสบการณ์ของตนเอง ซึ่งสามารถกระทำได้โดยการเก็บรักษาบันทึกส่วนบุคคลของผู้ที่เข้ามามีส่วนในการร่วมบันทึกความก้าวหน้าของตนเอง และสะท้อนความคิดของตนเองเกี่ยวกับการเรียนรู้ของกลุ่มที่ขนานกันไปเกี่ยวกับ (ก) การปฏิบัติตนเอง (ว่าการปฏิบัติของปัจเจกบุคคลและกลุ่มกำลังพัฒนาอย่างไร) และ (ข) กระบวนการศึกษาการปฏิบัติ (โครงการวิจัยปฏิบัติการดำเนินการอย่างไร)

10. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม เป็นกระบวนการทางการเมือง เพราะว่าเกี่ยวกับประชาชนที่ทำการเปลี่ยนแปลงที่จะกระทบตนเองด้วยเหตุผลที่บางครั้งจะเป็นการสร้างแรงต่อต้านการเปลี่ยนแปลงทั้งในผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมและบุคคลอื่น ๆ

11. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการวิเคราะห์อย่างพินิจพิจารณาในการสร้างสถานการณ์ของสถาบัน (โครงการ รายการ และระบบ) ในที่ซึ่งประชาชนทำงานอยู่ นักวิจัยอาจรู้สึกถึงการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากความขัดแย้งระหว่างการเสนอวิธีปฏิบัติแบบใหม่และการยอมรับการปฏิบัติ เช่น การสนใจ การสื่อสาร การตัดสินใจ และงานการศึกษา การวิเคราะห์อย่างวิพากษ์วิจารณ์นี้จะช่วยให้การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมมีการกระทำที่เป็นการเมืองโดย 1) เกี่ยวกับการประสานความร่วมมือในกระบวนการวิจัยและเชิญชวนให้ผู้เข้ามามีส่วนร่วมสำรวจการปฏิบัติของตนเอง และ 2) การทำงานในบริบทของสถาบันที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้นต่อการเข้าใจอย่างมีเหตุผลมากขึ้น กระบวนการตัดสินใจมากขึ้น และในรูปแบบการทำงานที่เกี่ยวข้องที่สามารถตอบสนองความพึงพอใจของบุคคลในชุมชน

12. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมจะเริ่มต้นอย่างเล็กๆ ด้วยการทำงานบนพื้นฐานการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยที่ปัจเจกบุคคลสามารถบริหารจัดการและควบคุมได้ และทำงานกันต่อไปในรูปแบบที่ขยายการเปลี่ยนแปลงมากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจรวมถึงแนวความคิดที่วิพากษ์วิจารณ์ของสถาบันที่อาจจะนำไปสู่ความคิดเพื่อการปฏิรูปทั่วไปของโครงการ รายการ หรือระบบที่กว้างขวางมากขึ้นในนโยบายและการปฏิบัติ ผู้เข้ามามีส่วนร่วมต้องสามารถนำ เสนอหลักฐานว่าเขาจะต้องสามารถเชื่อมต่ออย่างไรในหัวข้อที่สนใจที่จะยึดกลุ่มไว้ด้วยกัน และการจัดตั้งการตกลงการแบ่งปันที่แท้จริงอย่างไรในกลุ่มดังกล่าว

13. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเริ่มต้นด้วยวงจรเล็กๆ ของการวางแผน กระทำ สังเกต และการสะท้อนที่สามารถช่วยกันกำหนดประเด็น ความคิด และสมมติฐานที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังนั้น สิ่งที่เกี่ยวข้องนั้นจะสามารถระบุคำถามที่ทรงพลังมากกว่าสำหรับความก้าวหน้าในงานที่ตนเองทำอยู่

14. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเริ่มต้นด้วยวงจรเล็กๆ ของผู้ประสานความร่วมมือแต่ขยายกว้างขึ้นในชุมชน ดังนั้น ผู้วิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมและผู้ที่เกี่ยวข้องจะมีผลของคำถามจากการปฏิบัติการ

15. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมต้องการผู้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างการบันทึกเกี่ยวกับการปรับปรุงของผู้เข้ามามีส่วนร่วมในกลุ่มดังกล่าว โดยบันทึก

15.1 การเปลี่ยนแปลงของกลุ่มผู้ที่มีส่วนร่วมเกี่ยวกับกิจกรรมและการปฏิบัติต่างๆ

15.2 การเปลี่ยนแปลงในภาษาและวาทกรรมในกลุ่มที่มีส่วนร่วมที่จะบรรยาย อธิบาย และตัดสินการปฏิบัติของกลุ่มตนเอง

15.3 การเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์ทางสังคม และรูปแบบของการจัดองค์กรที่แสดงคุณลักษณะและบีบบังคับการปฏิบัติของกลุ่ม

15.4 การพัฒนาความเชี่ยวชาญของกลุ่มผู้มีส่วนร่วมในการนำวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ผู้มีส่วนร่วมเหล่านี้ต้องสามารถแสดงหลักฐานบรรยากาศของกลุ่มที่ประชาชนคาดหวังและให้หลักฐานสนับสนุนการเรียกร้องต่อกันภายในกลุ่ม และแสดงความเคารพสำหรับคุณค่าของหลักฐานที่รวบรวมและวิเคราะห์อย่างเคร่งครัด อีกทั้งสามารถแสดงและอธิบายทำให้ผู้อื่นเชื่อถือได้

16. การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมต้องการให้ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมให้เหตุผลในการตัดสินใจเกี่ยวกับงานสังคมหรือการศึกษาแก่ผู้อื่น เพราะว่ากลุ่มผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมสามารถแสดงหลักฐานที่เขารวบรวมได้ และสามารถสะท้อนอย่างวิพากษ์ว่าสิ่งที่พวกเขาทั้งหลายได้กระทำไป จะช่วยพวกเขาเองในการสร้างสรรค์ การพัฒนาทดสอบและตรวจสอบอย่างสมเหตุ สมผลสำหรับสิ่งที่พวกเขากำลังกระทำ การมีการพัฒนาเหตุผลดังกล่าวทำให้เขาสามารถสอบถามผู้อื่นอย่างมีเหตุผลว่าบุคคลอื่นตัดสินการปฏิบัติของพวกเขาในรูปแบบทฤษฎีของพวกเขาเองและหลักฐานที่สะท้อนโดยพวกเขาเองนั้นเป็นอย่างไร

อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่าการวิจัยเชิงปฏิบัติอย่างมีส่วนร่วมนั้น นักวิจัยต้องให้ความสำคัญและเคารพต่อภูมิปัญญาของชาวบ้าน รวมถึงการยอมรับต่อกระบวนการสั่งสมและกระบวนการสร้างองค์ความรู้ที่มีรากฐานมาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งย่อมแตกต่างจากกระบวนการเรียนรู้ของนักวิจัย ในกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมนี้มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพ และความสามารถของชาวบ้านด้วยการส่งเสริมยกระดับ และพัฒนาความมั่นใจในตัวเองของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อให้สามารถจะวิเคราะห์และสังเคราะห์สถานการณ์ปัญหาของตนเอง นอกจากนี้นักวิจัยต้องมีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับชาวบ้านเพื่อให้

สามารถได้พัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่ร่วมกัน เพื่อพัฒนาและปรับปรุง และสามารถที่จะนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม โดยที่นักวิจัยต้องมีความเข้าใจในบริบทของชาวท้องถิ่น นอกจากนี้การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมจะช่วยค้นหาคำถามที่ตรงกับปัญหาของชาวบ้าน เช่น การมีปัญหาในเรื่องการบุกรุกป่าสงวน ปัญหาการขาดที่ทำกินจากการสร้างเขื่อนเก็บน้ำ และปัญหาที่ต้องเผชิญกับความแปลกแยก จากผืนดินและทรัพยากรธรรมชาติอันเนื่องมาจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (Tandon. 1988; พันทิพย์ รามสูตร. 2545: 62)

การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมจะช่วยให้ชาวบ้านสามารถแสดงความคิดความเห็นตามทัศนคติและความเชื่อของตนอย่างเสรีเป็นประชาธิปไตยเกี่ยวกับปัญหาและสถานการณ์ที่เป็นอยู่โดยการใช้วิจารณญาณของตนเองในการวิเคราะห์ ตรวจสอบปัญหาและสถานการณ์ และสามารถยืนหยัดต่อต้านพลังอิทธิพลจากภายนอก หรือจากอำนาจกดขี่ของผู้มีอำนาจ หรือผู้บริหารทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ดังนั้น การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมจึงเป็นรูปแบบของการวิจัยที่ประกอบด้วยกระบวนการศึกษาค้นคว้าทางสังคมด้วยการให้การศึกษา และมีการกระทำที่จะให้กลุ่มผู้ถูกกดขี่หรือผู้ด้อยโอกาสในสังคมมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ของชุมชนหรือสังคมที่ตนอาศัยอยู่ องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นนี้จึงเป็นแนวทางที่จะช่วยปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงแนวคิดและการปฏิบัติการศึกษาของบุคคลและสังคมอย่างเป็นระบบ และส่งเสริมการพัฒนาจิตสำนึกของชาวบ้านให้มีการไตร่ตรอง วิเคราะห์ปัญหา และสถานการณ์ต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้เกิดการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของตนเอง รวมทั้งอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์และโครงสร้างพื้นฐานในสังคมด้วย (Maguire. 1987; พันทิพย์ รามสูตร. 2545)

การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเป็นการวิจัยที่เป็นความร่วมมือระหว่างประชาชนในท้องถิ่นและนักวิจัยจากภายนอกชุมชนมาร่วมมือกันดำเนินการวิจัยโดยการแบ่งปันความรู้ที่มีอยู่ที่แตกต่างกันของทั้งสองฝ่ายเพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาหรือเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าว จึงเป็นการวิจัยที่เน้นวิธีการเรียนรู้จากประสบการณ์โดยอาศัยการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมวิจัย นับตั้งแต่การระบุปัญหาและแนวทาง แก้ไข และร่วมมือกันดำเนินการโครงการ หรือกิจกรรมเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนา รวมถึงการติดตามผล จนถึงขั้นประเมินผลโครงการ หรือกิจกรรมที่กำลังดำเนินงานและที่เสร็จสิ้นลงแล้ว ในการวิจัยประเภทนี้มีคำว่าปฏิบัติการ (Action) หมายถึง ดำเนินเกี่ยวกับกิจกรรม หรือโครงการในกระบวนการวิจัยที่ต้องการจะดำเนินการ อาจเป็นเรื่องพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชนในด้านต่างๆ เช่น การต่อต้านและกำจัดยาเสพติด การพัฒนาศักยภาพขององค์กรชุมชน การเสริมสร้างความเข้มแข็งองค์กรชุมชน การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น ส่วนใหญ่แล้วการปฏิบัติการมักเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาด้านใดด้านหนึ่ง ส่วนคำว่า การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของทุกฝ่ายที่เข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมของการวิจัยในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวิเคราะห์สภาพปัญหาหรือสถานการณ์แล้วร่วมกันในกระบวนการตัดสินใจที่จะดำเนินการโครงการ หรือกิจกรรม ตลอดกระบวนการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดการวิจัย

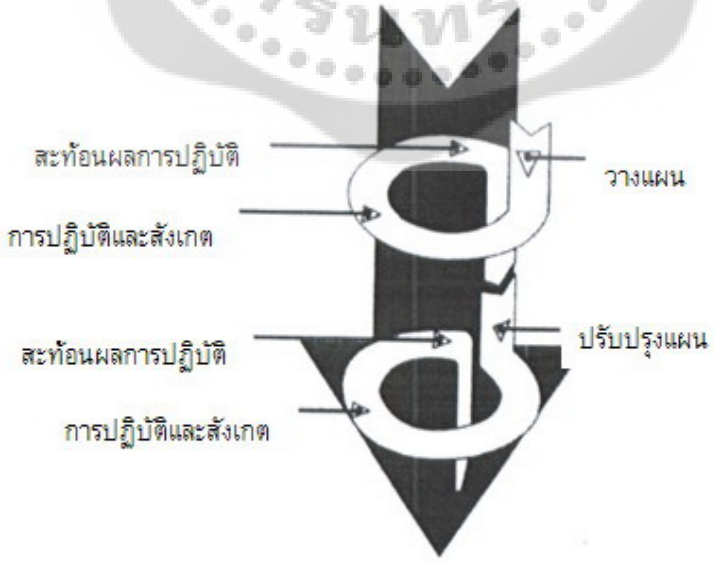
3. การวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม สำหรับการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

กระบวนการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการประกอบด้วยขั้นตอนดำเนินกิจกรรมการวิจัยที่มีลักษณะเป็นเกลียวเวียนหรือวงจรต่อเนื่องกันไป แนวคิดในเรื่องการกระทำทางสังคมของ เลวิน (Lewin. 1946) แสดงกระบวนการดำเนินงานวิจัยเชิงปฏิบัติการว่าประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก คือ

1. ขั้นตอนเตรียมการเบื้องต้น (Pre-Step)
2. การวางแผน (Planning)
3. การลงมือปฏิบัติการ (Action)
4. การค้นหาข้อเท็จจริง (Fact Finding)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ เคมมิสและแมคแทกการ์ต (Kammis & McTaggart. 1988) มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา โดยขั้นตอนหลักของกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการจำแนกกิจกรรมการวิจัยเชิงปฏิบัติการออกเป็น 4 ขั้นตอนหลัก คือ

1. การวางแผนงาน (Planning)
2. การลงมือปฏิบัติงาน (Action)
3. การสังเกตผลการปฏิบัติงาน (Observation)
4. การสะท้อนกลับการปฏิบัติงาน (Reflection)

ภาพประกอบ 11 วงจรกิจกรรมการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของเคมมิส และแมคแทกการ์ต

1. การวางแผน (Planning) เป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติการไว้ก่อนล่วงหน้า โดยอาศัยการคาดคะเนแนวโน้มของผลลัพธ์ที่คาดหมายว่าอาจเกิดขึ้นจากการลงมือปฏิบัติการตามแผนที่วางไว้กับการระลึกถึงเหตุการณ์หรือเรื่องราวในอดีตที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาที่ต้องการแก้ไขตามประสบการณ์ทางตรงและอ้อมของผู้วางแผน ภายใต้การตระหนักและไตร่ตรองถึงปัจจัยสนับสนุนหรือขัดขวางความสำเร็จในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งสภาวการณ์อันเป็นเงื่อนไขอื่นๆ ที่แวดล้อมปัญหาอยู่ในเวลานั้น โดยทั่วไปการวางแผนจะต้องคำนึงถึงหลักการในเรื่องความยืดหยุ่น ทั้งนี้เพื่อจะได้สามารถปรับเปลี่ยนให้กลมกลืนกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอาจไม่เป็นไปตามเงื่อนไขหรือยากต่อการควบคุมให้เป็นไปในทางที่พึงปรารถนาได้ กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการจะต้องประกอบด้วยกิจกรรมที่ส่งผลต่อการแก้ไขปัญหาได้ในระดับหนึ่งเป็นอย่างดี และจะต้องเป็นกิจกรรมที่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับบริบททางด้านสังคม วัฒนธรรม การเมือง และอื่นๆ ที่เป็นอยู่ในสภาวการณ์เวลานั้น

2. การปฏิบัติการ (Action) เป็นการลงมือดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้อย่างระมัดระวัง และควบคุมการปฏิบัติการให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในแผน อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงการปฏิบัติการตามแผนที่กำหนดไว้มีโอกาสเกิดการพลิกผันหรือแปรเปลี่ยนไปตามเงื่อนไขและข้อจำกัดในสภาวการณ์เวลานั้นได้ ด้วยเหตุนี้แผนปฏิบัติการที่ดีจะต้องมีลักษณะเป็นเพียงแผนทดลองหรือแผนชั่วคราว ซึ่งเปิดช่องทางให้ผู้ปฏิบัติการสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามเงื่อนไขปัจจัยที่เป็นอยู่ในขณะนั้น ดังที่กล่าวมาแล้ว การปฏิบัติการที่ดีจะต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเป็นพลวัตภายใต้การใช้ดุลยพินิจตัดสินใจ สิ่งใดควรกระทำตามแผนที่วางไว้ สิ่งใดควรปรับเปลี่ยนให้เข้ากับปัจจัยเงื่อนไขในขณะนั้นแล้วจึงดำเนินกิจกรรมอื่นต่อไป ผู้ปฏิบัติการอาจใช้ประสบการณ์ที่ผ่านมาช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการกระทำของตนได้บางส่วน แต่ประสบการณ์เหล่านั้น ก็เป็นเพียงสมมติฐานชั่วคราวซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในเวลานั้นก็ได้

3. การสังเกตการณ์ (Observation) เป็นการรวบรวมข้อมูลหลักฐานด้านกระบวนการและผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานที่ได้ลงมือกระทำลงไป (ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ) ตลอดจนการสังเกตการณ์ปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยจัดขวางการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ และประเด็นปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างลงมือปฏิบัติการตามแผนว่ามีสภาพลักษณะเป็นอย่างไร โดยการสังเกตการณ์ที่ดีจะต้องมีการวางแผนไว้ก่อนล่วงหน้าอย่างคร่าวๆ โดยจะต้องมีขอบเขต ไม่แคบ (จำกัด) หรือกว้างมากจนเกินไป เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางสำหรับการสะท้อนกลับกระบวนการและผลการปฏิบัติที่จะเกิดขึ้นตามมา นอกจากนี้ จะต้องตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่มองเห็นได้ด้วยตาและสัมผัสได้ด้วยกายหรือใจ และจะต้องมีความยืดหยุ่นต่อการเก็บรายละเอียดของสรรพสิ่งต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในหลายแง่มุมและหลายรูปแบบ ดังนั้น นักวิจัยเชิงปฏิบัติการจะต้องมีความไว (Sensitivity) กล่าวคือ มีความพร้อมและตื่นตัวอยู่เสมอต่อการ “รับรู้และเข้าใจ” การเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่างๆ ทั้งที่อาจเกิดขึ้นและไม่เกิดขึ้นตามแผนที่ได้วางไว้ โดยผ่านทาง การสังเกตการณ์

4. การสะท้อนกลับ (Reflection) เป็นการหวนระลึกถึงการกระทำตามที่บันทึกข้อมูลไว้จากการสังเกตอย่างครุ่นคิดไตร่ตรองในเชิงวิพากษ์กระบวนการและผลการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ ตลอดจนการใคร่ครวญเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยขัดขวางการพัฒนา รวมทั้งประเด็นปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นว่าเป็นไปตามที่พึงประสงค์หรือไม่ กลยุทธ์อย่างหนึ่งที่ช่วยให้กระบวนการสะท้อนกลับเกิดขึ้นอย่างได้ผล ได้แก่ การอภิปรายซักถามในลักษณะวิพากษ์วิจารณ์หรือประเมินผลการปฏิบัติงานระหว่างบุคคลที่มีส่วนร่วมในการวิจัยภายใต้การยึดมั่นต่อเป้าหมายของกลุ่มเป็นหลัก การสะท้อนกลับโดยอาศัยกระบวนการกลุ่มดังกล่าวนี้ จะนำไปสู่การรื้อถอน (Deconstruction) แนวคิดความเชื่อและการปฏิบัติงานอย่างเดิมไปสู่การฟื้นฟูหรือปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานตามแนวทางดั้งเดิมเปลี่ยนไปเป็นการปฏิบัติงานตามวิธีการใหม่ ซึ่งใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการทบทวน และปรับปรุงวางแผนปฏิบัติการในวงจรกระบวนการวิจัยในรอบหรือเกลียวต่อไป

นอกจากนี้ เคมมิส และแมคแทกการ์ต (Kemmis & McTaggart. 1988: 47-48) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นวัฏจักรของกระบวนการวางแผน การปฏิบัติ การสังเกต และการสะท้อนผล กระบวนการหนึ่งวงจรนั้นใช้ระยะเวลาในการดำเนินการไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของกิจกรรมที่ทำในแต่ละขั้นตอนในแต่ละวงจร กิจกรรมบางอย่างการดำเนินการจนครบวงจรอาจใช้ระยะเวลาเพียง 7-10 วันเท่านั้น เช่น การจัดการเรียนการสอน ขณะที่กิจกรรมบางอย่างอาจใช้ระยะเวลาในการดำเนินการนานถึง 1 ปี ซึ่งเคมมิส และแมคแทกการ์ต เสนอว่า สำหรับนักวิจัยปฏิบัติการมือใหม่ไม่ควรใช้ระยะเวลาใน แต่ละวงจรยาวนานมากนัก เนื่องจากจะทำให้เกิดความยากลำบากในการรับผิดชอบและการมองเห็นความก้าวหน้า รอบวงจรหนึ่งๆ ไม่ควรมีระยะเวลานานกว่า 1 เดือน จะทำให้นักวิจัยได้รับประโยชน์จากการศึกษากระบวนการต่างๆ ได้ดีกว่า และสิ่งที่นักวิจัยเชิงปฏิบัติการควรเข้าใจเบื้องต้นก่อนดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการคือ

1. ปัญหาการวิจัยเชิงปฏิบัติการ การวิจัยเชิงปฏิบัติการให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติบนพื้นฐานของการพัฒนาการปฏิบัติ และการเพิ่มความเข้าใจกันเกี่ยวกับการปฏิบัติในกลุ่มคน ที่ทำงานร่วมกัน การวิจัยเชิงปฏิบัติการจึงสามารถนำประยุกต์ใช้ได้เพียงในสถานการณ์ การทำงานที่ต้องการการแก้ปัญหาที่สมาชิกของกลุ่มมีความสนใจหรือในสถานการณ์ที่ต้องการการปฏิบัติบางอย่างที่จะนำมาซึ่งการพัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลง ปัญหาการวิจัยปฏิบัติการจึงไม่ใช่ปัญหาที่ต้องการคำตอบในเรื่องของความสัมพันธ์ของตัวแปร แต่เป็นปัญหาที่เชื่อมโยงกับการปฏิบัติที่กลุ่มเห็นว่ามีคุณค่าและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกันได้ ข้อค้นพบที่ได้จากปัญหาการวิจัยเชิงปฏิบัติการจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งหรือการพัฒนาการปฏิบัติงานที่ดีมากขึ้น

2. การจดบันทึกประจำวัน สมาชิกทุกคนในกลุ่มวิจัยควรจะทำการจดบันทึกประจำวัน ซึ่งอาจจะจดบันทึกที่บ้านหรือที่ทำงานเมื่อเสร็จสิ้นงานในแต่ละวัน การจดบันทึกจะมีประโยชน์ในการช่วยทบทวนว่า ในแต่ละวันเราได้ทำอะไรไปบ้างกับงานวิจัยของเรา ความก้าวหน้าของเราในการพัฒนางานที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดที่เราสนใจร่วมกันมีอะไรบ้าง

3. การนิยามกลุ่มเป้าหมายที่จะปฏิบัติงานด้วย กลุ่มผู้วิจัยปฏิบัติการจะประกอบด้วยตัวผู้วิจัยและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่กำลังศึกษาหรือบุคคลอื่นที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมที่เรากำลังจะศึกษา กลุ่มผู้วิจัยควรจะร่วมตัวกันด้วยเหตุผลว่า มีความสนใจในประเด็นหรือปัญหาร่วมกัน นักวิจัยปฏิบัติการที่ฉลาดควรจะเริ่มต้นการวิจัยด้วยกลุ่มผู้ร่วมงานขนาดเล็กๆ มากกว่าการเริ่มต้นด้วยกลุ่มขนาดใหญ่ ๆ แต่ไม่ว่ากลุ่มเล็กหรือใหญ่ สิ่งสำคัญ คือต้องมีความเห็นที่ตกลงกันในการทำงานร่วมกันในประเด็นหรือแนวคิดที่ต้องการศึกษา โดยทั่วไปแล้วกลุ่มบุคคลที่ทำงานร่วมกันในการวิจัยปฏิบัติการมักแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ กลุ่มที่เป็นเพื่อนร่วมงานกันที่มีบทบาทเดียวกัน กลุ่มครู กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มที่มีบทบาทต่างกันแต่มีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันในบางกิจกรรมเช่น ครูกับนักเรียน ครูกับผู้บริหาร เป็นต้น กลุ่มผู้วิจัยปฏิบัติการทางการศึกษามักจะเป็นกลุ่มประเภทแรกมากกว่าเนื่องจากการวิจัยเชิงปฏิบัติการจะเกี่ยวข้องกับการเปิดเผยความคิดและการปฏิบัติของตนเองไปสู่ผู้อื่น อย่างไรก็ตาม กลุ่มผู้วิจัยที่ประกอบด้วยกลุ่มประเภทที่สองก็มีประโยชน์ในแง่ที่จะทำให้มีความเป็นไปได้ที่เกิดความเข้าใจในปัญหาได้หลากหลายแง่มุม ครอบคลุมและมีความเป็นไปได้มากในทางปฏิบัติ

จากสาระสำคัญข้างต้น สรุปได้ว่า การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม เป็นประเภทวิจัยอย่างหนึ่งของการวิจัยปฏิบัติการ ที่ใช้หลักประชาธิปไตยการร่วมมือร่วมใจกันระหว่างนักวิจัยกับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย รวมทั้งหลักความเสมอภาค หลักการเรียนรู้ หลักอิสระทางความคิด หลักการเคารพภูมิความรู้ นอกจากนั้นการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมยังมีลักษณะสำคัญคือ เป็นการสร้างความรู้ที่มีลักษณะสัมพันธ์ เป็นสิ่งที่เป็นรูปธรรมมีตัวตนที่ใช้ความรู้ลงสู่การปฏิบัติจริง โดยเป็นกระบวนการแบบเบ็ดเสร็จ ซึ่งเป็นสังคมนิเวศน์ที่มีการมองโลกในแง่ดีและมองอนาคต

สำหรับขั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมประกอบด้วย การกำหนดปัญหาในการวิจัย การกำหนดพื้นที่ในการวิจัย ตัวแปรในการวิจัยซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขได้เมื่อลงพื้นที่การวิจัยจริงแล้ว รวมทั้งการเตรียมกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย การออกแบบการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผล การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำผลไปสู่การปฏิบัติจริง ซึ่งคุณลักษณะของนักวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม ควรมีลักษณะเป็นที่ยอมรับ มีความรู้สึกร่วม มีความเป็นมิตรจริงใจ รู้จักมองโลกในแง่ดี ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือผู้อื่นได้ รวมทั้งควรเป็นคนที่ยิ้มแย้ม รู้จักเป็นผู้ฟังที่ดี เปิดใจกว้างและเป็นคนเปิดเผย จากการศึกษาทำให้ทราบว่าการใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการสามารถพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน พัฒนากระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนดีขึ้น ทำให้นักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติกิจกรรม นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มวิชาที่ต้องฝึกทักษะ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาการประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บริบทของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยกำหนดสถานศึกษากลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้คือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา โดยศึกษาเป็นกรณีตัวอย่าง เพื่อพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา และประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมในการวิจัยครั้งนี้ ดังนั้น จึงจำเป็นที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องยินยอมให้ความร่วมมืออย่างเต็มใจ ตั้งแต่ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูพลศึกษา และนักเรียน เพื่อทำให้ได้ระบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอบริบทด้านต่างๆ ของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประวัติโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2542 ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรีหัวหน้าพรรคชาติไทย พร้อมด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี ทำการสำรวจพื้นที่วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรีเพื่อดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ในปีการศึกษา 2542 อาศัยอำนาจตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พ.ศ.2531 และ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 5 มกราคม 2536 ตามหนังสือสำนักเลขาธิการรัฐมนตรี ที่ นร 0202/ 15568 ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2536 ประกาศตั้งโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 ลงนามโดย นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ศึกษาธิการ และดำเนินการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2543 เป็นต้นไป

กรมพลศึกษามอบหมายให้โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ดำเนินการรับสมัครนักเรียนเพื่อเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 ถึงปัจจุบัน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โดยเปิดการเรียนการสอนและฝึกกีฬา 6 ชนิด ได้แก่ กรีฑา เซปักตะกร้อ ฟุตบอล มวยไทย มวยสากล และยกน้ำหนัก

ปัจจุบันบริหารงานโดยนายปรีชา ศรีเขียวพงษ์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2547 เป็นต้นมา จัดการเรียนการสอนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 5 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา เซปักตะกร้อ ฟุตบอล ยกน้ำหนัก และยูโด สถานที่ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 222 หมู่ 1 ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี รหัสไปรษณีย์ 20000 โทรศัพท์ (038) 457247, แฟกซ์ (038) 457247 website: www.cbss.ac.th

คำขวัญโรงเรียน

เด่นกีฬา	วิชาการก้าวไกล
นำสมัยสังคม	ชื่นชมคุณธรรม

สีประจำโรงเรียน

สีฟ้า	หมายถึง	ความกว้างไกล ยิ่งใหญ่ไพศาล
สีขาว	หมายถึง	ความบริสุทธิ์

ปรัชญา

สร้างสรรค์กีฬา พัฒนาสังคม

พันธกิจ

สร้างนักกีฬาเป็นตัวแทนทีมชาติไทย

วิสัยทัศน์

โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี จะเป็นผู้นำในการสร้างนักกีฬาที่ได้มาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและสากล

2. วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

1. จัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนที่มีความถนัดและความสามารถพิเศษทางการศึกษา ให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางการกีฬาให้ถึงขีดสูงสุดไปพร้อมกับการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

2. ผลิตและเตรียมนักเรียนให้มีความสามารถและมีสุขภาพ เข้าร่วมการแข่งขันระดับชาติและระดับนานาชาติให้ทัดเทียมอารยประเทศ

3. ศึกษา ทดลอง ค้นคว้าวิเคราะห์ และวิจัยเพื่อพัฒนาการกีฬาและนักกีฬาของประเทศ กีฬาเพื่อการแข่งขันและกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

3 ลักษณะของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

1. จัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6)

2. จัดการเรียนการสอนในวิชากีฬาทั้งหมด 5 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา เซปักตะกร้อ ฟุตบอล ยกน้ำหนัก และยูโด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา

3. เป็นโรงเรียนประจำ (กิน – นอน)

4. นักเรียนทุกคนจะได้รับงบประมาณจากรัฐบาล เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา อาหาร เครื่องนุ่งห่ม การดูแลรักษาสุขภาพ เป็นต้น

4 ลักษะพิเศษของโรงเรียนกีฬา

โรงเรียนกีฬาเป็นสถาบันการศึกษาหนึ่งที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียน โดยมุ่งเน้นในเรื่อง การส่งเสริม พัฒนาร่างกายและการกีฬาควบคู่กันไปอย่างเต็มประสิทธิภาพ เพื่อก้าวขึ้นสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา ดังนั้น จึงมีลักษณะการดำเนินงานแตกต่างจากสถาบันการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วไป โดยจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามแบบของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีการปรับปรุงให้เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียนกีฬา และให้ความสำคัญใน

เรื่องของกีฬาตามชนิดกีฬาที่เลือกฝึกโดยทำการฝึกซ้อม เช้า-เย็น ตั้งแต่วันจันทร์-วันเสาร์ สำหรับการฝึกซ้อมในช่วงเช้าจะเป็นการฝึกสมรรถภาพทางกาย ส่วนมากจะเริ่มฝึกตั้งแต่ 06.00-07.00 น. โดยประมาณ ทั้งนี้แล้วแต่โปรแกรมการฝึกของกีฬาต่างๆ ซึ่งกำหนดขึ้น ในเวลา 08.30-14.30 น. จะเป็นเวลาสำหรับการเรียนวิชาการตามรายวิชาต่างๆ ที่โรงเรียนกำหนด สำหรับการฝึกซ้อมในช่วงเย็น ใช้เวลาการฝึกซ้อมหลังเลิกเรียนตามชนิดกีฬาที่เลือก ส่วนใหญ่จะเป็นการฝึกเทคนิคเฉพาะกีฬา และใช้เวลาในการฝึกซ้อมตั้งแต่ 16.00-18.00 น.โดยประมาณ แต่อาจจะมีบางประเภทกีฬาลดเวลา หรือ เพิ่มเวลา แล้วแต่โปรแกรมการฝึกที่ผู้ฝึกสอนกำหนดขึ้น ซึ่งการฝึกซ้อมทั้งสองช่วงดังกล่าวคือการจัดการเรียนรู้อย่างหนึ่งของนักเรียนด้วย และครูพลศึกษาต้องมีแผนการจัดการเรียนรู้ มีกิจกรรมที่เป็นลายลักษณ์อักษร มีการวัดและประเมินผล สำหรับผลการเรียนรู้จะมีการออกเป็นระดับคะแนนให้กับนักเรียน ซึ่งกีฬาชนิดต่างๆ จะอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และแยกออกมาเป็นสาระเพิ่มเติม คือ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยเป็นรายวิชาเพิ่มเติมที่โรงเรียนกีฬากำหนดขึ้นและยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการกำหนด สำหรับรายวิชากีฬาเพื่อความเป็นเลิศในแต่ละชนิดกีฬานั้นจะมีหลักสูตรกีฬานั้นๆ เป็นตัวกำหนด โดยในแต่ละรายวิชาจะมีรหัสรายวิชากำหนดในแต่ละภาคเรียน ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 พร้อมทั้งคำอธิบายรายวิชา เพื่อให้ครูได้นำไปจัดทำแผนจัดการเรียนรู้ต่อไป ส่วนสำคัญของการกำหนดค่าหน่วยกิตและเวลาเรียน แยกออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดย เวลาเรียนของระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น กำหนดไว้ 2.5 หน่วยกิต/ภาคเรียน เวลาเรียน 100 ชั่วโมง/ภาคเรียน รวมแล้วใน 1 ปีการศึกษา นักเรียนจะต้องได้เรียน 5 หน่วยกิต คิดเป็น 200 ชั่วโมง สำหรับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น กำหนดไว้ 3 หน่วยกิต/ภาคเรียน เวลาเรียน 120 ชั่วโมง/ภาคเรียน รวมแล้วใน 1 ปีการศึกษา นักเรียนจะต้องได้เรียน 6 หน่วยกิต คิดเป็น 200 ชั่วโมง สำหรับระดับคะแนนที่ได้ให้ยึดหลักการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า โรงเรียนกีฬาเหมาะสมที่จะเป็นกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ในสาระพลศึกษา เพราะมีการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากสถานศึกษาในขั้นพื้นฐานโดยทั่วไปโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีมีลักษณะเป็นโรงเรียนประจำแบบ กิน-นอน ที่แบ่งหอพัก ชาย-หญิง ตามชนิดกีฬา นักเรียนที่เรียนอยู่ในชนิดกีฬาเดียวกันจะพักอยู่ในหอพักเดียวกันทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีระเบียบวินัยที่เคร่งครัดพร้อมๆ กับการฝึกนักกีฬา ดังนั้นเมื่อถึงเวลาพักผ่อน ครูเวรจะเป่านกหวีดให้สัญญาณปิดไฟและเข้านอนในเวลา 22.00 น. นักเรียนส่วนมากจะนอนหลับสนิทเนื่องจากอ่อนเพลียและเหน็ดเหนื่อยจากการเรียนและการฝึกซ้อมมาทั้งวัน

สำหรับการแข่งขันกีฬานักเรียนจากโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีจะเข้าร่วมในระดับเยาวชนภูมิภาค เขตการศึกษา ระดับประเทศและระดับนานาชาติ นักเรียนบางคนที่ต้องไปเก็บตัวทีมชาติ หรือเดินทางไปแข่งขัน จะมีการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนเพิ่มเติมให้ภายหลัง มี

นักกีฬาหลายคนที่สามารถพัฒนาขีดความสามารถไปสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติ ทั้งระดับเยาวชนและทีมชาติชุดใหญ่ในการแข่งขันระดับนานาชาติ เช่น กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชี่ยนเกมส์ กีฬาชิงแชมป์โลก กีฬาโอลิมปิกเกมส์ เป็นต้น การดูแลความประพฤติและความเป็นอยู่ของนักเรียนส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับผู้ฝึกสอน โดยมีครูฝ่ายปกครองคอยดูแลความประพฤติโดยทั่วไปอีกลำดับหนึ่ง

5. สภาพการจัดการศึกษา

โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ในสังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาเปิดทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยข้อมูลดังกล่าว เป็นข้อมูลประจำปีการศึกษา 2555 ซึ่งเป็นข้อมูลปัจจุบัน

จำนวนนักเรียนรวมทั้งสิ้น 433 คน
แยกเป็นนักเรียนชาย 225 คน
นักเรียนหญิง 208 คน
จำนวนครูรวมทั้งสิ้น 55 คน
แยกเป็นครูชาย 18 คน
ครูหญิง 37 คน
คนงานสนับสนุน 10 คน
จำนวนนักเรียนแยกเป็นรายชั้น ดังข้อมูลในตาราง 7 ต่อไปนี้

ตาราง 7 จำนวนนักเรียนแยกเป็นรายชั้น

ชั้น	จำนวนห้อง	จำนวนนักเรียน			หมายเหตุ
		ชาย	หญิง	รวม	
มัธยมศึกษาปีที่ 1	2	39	38	77	
มัธยมศึกษาปีที่ 2	2	48	45	93	
มัธยมศึกษาปีที่ 3	2	33	39	72	
รวม	**6**	**120**	**122**	**242**	
มัธยมศึกษาปีที่ 4	2	38	36	74	
มัธยมศึกษาปีที่ 5	2	34	27	61	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	2	33	23	56	
รวม	**6**	**105**	**86**	**191**	

จำนวนบุคลากรแยกตามวุฒิการศึกษา ดังข้อมูลในตาราง 8 ต่อไปนี้

ตาราง 8 ข้อมูลบุคลากร แยกตามวุฒิการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2555

รายการ	ระดับการศึกษา								รวม
	เอก		โท		ตรี		ต่ำกว่า		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
1. ผู้บริหารโรงเรียน	-	-	2	1	1	2	-	-	6
2. ข้าราชการครู	-	-	2	2	4	3	-	-	11
3. พนักงานราชการ	-	-	-	-	2	1	-	-	3
4. ครูผู้สอนสายกีฬา	-	-	-	-	4	8	-	1	13
5. ครูผู้สอนสายสามัญ	-	-	-	-	2	10	-	-	12
6. บุคลากรสนับสนุน	-	-	-	-	1	9	-	-	10
รวม	-	-	4	3	14	33	-	1	55

จำนวนนักเรียนแยกตามชนิดกีฬา ดังข้อมูลในตาราง 9 ต่อไปนี้

ตาราง 9 จำนวนนักเรียนแยกตามชนิดกีฬา ประจำปีการศึกษา 2555
(ข้อมูล ณ วันที่ 18 พฤษภาคม 2555)

ลำดับ	ชนิดกีฬา	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	รวม
1	กรีฑา	6	5	11	13	8	10	53
2	เซปักตะกร้อ	9	23	10	16	7	12	77
3	ฟุตบอล	10	3	7	16	14	8	58
4	ยกน้ำหนัก	13	16	14	12	11	6	72
5	ยูโด	19	26	15	2	6	5	73
	รวม	57	73	57	59	46	41	333

จำนวนครูผู้สอนทั้งหมดของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี แยกตาม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

ตาราง 10 จำนวนครูผู้สอนแยกตาม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ระดับการศึกษา								รวม
	เอก		โท		ตรี		ต่ำกว่า		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
1. ภาษาไทย	-	-	-	1	2	1	-	-	4
2. ภาษาต่างประเทศ	-	-	-	-	3	2	-	-	5
3. คณิตศาสตร์	-	-	-	-	2	3	-	-	5
4. วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	1	5	-	-	6
5. สังคม ศาสนา และวัฒนธรรม	-	-	-	-	1	3	-	-	4
6. การงานอาชีพและเทคโนโลยี	-	-	-	-	1	3	-	-	4
7. ศิลปะ	-	-	-	-	1	1	-	-	2
8. สุขศึกษาและพลศึกษา	-	-	-	1	1	1	-	-	3
- กรีฑา	-	-	-	-	2	1	-	-	3
- ฟุตบอล	-	-	-	-	2	3	-	-	5
- เซปักตะกร้อ	-	-	-	-	3	3	-	-	6
- ยกน้ำหนัก	-	-	1	-	1	3	-	-	5
- ยูโด	-	-	1	-	-	2	-	-	3
รวม	-	-	2	2	20	31	-	-	55

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบ ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยภายในประเทศ ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการวัดและประเมินผล ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในสถานศึกษา ดังจะนำเสนอต่อไปนี้

สุวิมล ว่องวาณิช (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิจัยและพัฒนาระบบประเมินผลภายในของสถานศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อการวิจัยเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ขั้นวางแผน มีวัตถุประสงค์ย่อยดังนี้ 1) เพื่อระบุและจัดลำดับความสำคัญของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่สำคัญและจำเป็นที่สถานศึกษาควรใช้ในการตรวจสอบตนเอง เพื่อศึกษาสภาพการประเมินผลภายในของสถานศึกษาและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลภายใน เพื่อคัดเลือกสถานศึกษานำร่องสำหรับการวิจัยนี้และศึกษาลักษณะของสถานศึกษานำร่องในการวิจัยนี้

ตอนที่ 2 ขั้นการพัฒนาระบบการประเมินผลภายในและการพัฒนาบุคลากร มีวัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อพัฒนาระบบประเมินภายใน พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลภายใน พัฒนาจิตสำนึกที่ดีต่อการประเมินผลภายใน และสร้างแรงจูงใจในการทำประเมินภายในแก่บุคลากรในสถานศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้ เพื่อพัฒนาระบบประเมินผลภายในจากการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมตามหลักการที่กำหนดในระบบการประเมินผลภายในและดำเนินการฝึกอบรมเกี่ยวกับการประเมินผลภายในแก่บุคลากรในสถานศึกษาและประเมินผลการฝึกอบรม เพื่อจัดทำคู่มือการประเมินผลภายในสำหรับบุคลากรในสถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการทำการประเมินผลภายในและตรวจสอบคุณภาพของคู่มือ เพื่อพัฒนาระบบการนิเทศและให้การนิเทศสถานศึกษาด้านการประเมินผลภายในและประเมินผลการนิเทศ

ตอนที่ 3 ขั้นติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการประเมินผลภายในที่สถานศึกษาดำเนินการตามองค์ประกอบที่กำหนดในระบบการประเมินผลภายในที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เพื่อติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา โดยเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานด้านการประเมินผลภายในของสถานศึกษาก่อนและหลัง เข้าโครงการนำร่อง ตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการทำการประเมินผลภายในของสถานศึกษาและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานด้านการประเมินผลภายในของสถานศึกษา

ตอนที่ 4 ขั้นเสนอระบบการประเมินผลภายในและแนวทางการขยายผล มีวัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อนำเสนอระบบการประเมินผลภายในและรูปแบบการปฏิบัติงานของสถานศึกษา เพื่อศึกษาแนวทางการขยายผลโดยการระดมความคิดจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีประสบการณ์ในการประเมินภายในของสถานศึกษานำร่อง โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้ เพื่อตรวจสอบและปรับรูปแบบการประเมินผลภายในของสถานศึกษาที่เหมาะกับการนำไปขยายผล เพื่อวิเคราะห์และเสนอเกณฑ์มาตรฐานที่ควรใช้ในการประเมินตนเองของสถานศึกษา และเป็นแนวทางในการจัดทำเกณฑ์การประเมินผลภายนอกต่อไป เพื่อศึกษาแนวทางการขยายผลการประเมินผลภายใน ซึ่งดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา โดยใช้ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสอบถาม สัมภาษณ์ การสนทนากลุ่มแบบเจาะจง การบันทึกข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า ผลการสำรวจมาตรฐานการศึกษาที่มีความจำเป็นและสำคัญที่สถานศึกษาควรทำการประเมินได้แก่ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน สุขภาพกาย สุขภาพจิต สุขนิสัยของผู้เรียน ทักษะการทำงานของผู้เรียน คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน การเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและช่วยสังคมของผู้เรียน คุณธรรมจริยธรรมของครู ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และความสามารถของครูในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ สภาพและความพร้อมของสถานศึกษาในการทำการประเมินผลภายในพบว่า ส่วนใหญ่จะทำการประเมินตนเองอย่างไม่เป็นระบบ บุคลากรภายในไม่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผล และไม่ได้นำผลไปใช้ในการวางแผนการบริหารหรือพัฒนาปรับปรุงการจัดการศึกษาตามหลักการที่ควรจะเป็นการคัดเลือกสถานศึกษานำร่องในการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามความสมัครใจของผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษา โดยได้เลือกสถานศึกษาที่มีความหลากหลาย

ในด้านต่างๆ จำนวน 30 แห่ง ผลผลิตที่ใช้ในการพัฒนาความรู้และส่งเสริมการดำเนินงานด้านการประเมินผลภายในแก่สถานศึกษา ซึ่งมี 4 ประการ คือ ระบบการประเมินผลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น หลักสูตรฝึกอบรมเรื่องเทคนิควิธีการประเมินผลภายในตามมาตรฐานการศึกษาคู่มือการประเมินผลภายในและระบบการนิเทศโดยคณะผู้นิเทศเป็นอาจารย์ จากสถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่น องค์ประกอบของการทำงานในระบบการประเมินผลภายใน ซึ่งระบบการประเมินผลภายในที่พัฒนาขึ้นเรียกว่า ระบบ TEAM-D ประกอบด้วยระบบย่อย 5 ระบบ (DDDDD) ได้แก่ 1) ระบบการวางแผนและปฏิบัติ (Design of Operation Plan and Evaluation Frame) 2) ระบบข้อมูลและประมวลผล (Database and Information Processing) 3) ระบบการตรวจสอบการประเมิน (Detection of Evaluation Standards) 4) ระบบการรายงานผลการประเมิน (Dissemination of Evaluation Results) และ 5) ระบบการใช้ผลการประเมิน โดยระบบการประเมินผลภายในที่พัฒนาขึ้นเป็นระบบที่ผูกติดกับ การทำงานตามปกติตามวงจรการทำงานแบบ PDCA และเป็นการประเมินที่อิงโรงเรียน (School-based Evaluation) เพื่อให้ระบบการประเมินผลดังกล่าวดำเนินไปได้ด้วยดีสถานศึกษาต้องสนับสนุนการทำงานแบบ TEAM ซึ่งมีหลักการ 4 ประการคือ มีการทำงานเป็นทีม (Team-work) มีการประเมินที่ต่อเนื่องยั่งยืน (Eternity) มีความตระหนักในคุณค่าของการประเมิน (Awareness) และมีการกำกับติดตามการทำงานอย่างเป็นระบบ (Monitoring) เพื่อบรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานหลัก 3 ด้านคือ มาตรฐาน IPO ได้แก่ มาตรฐานด้านปัจจัย (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) โดยองค์ประกอบของการทำงานที่สำคัญที่อยู่ในระบบการประเมินผลภายใน ได้แก่ การเตรียมและพัฒนาบุคลากร การกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษา การกำหนดมาตรฐาน ที่ต้องการประเมิน การวางแผนการประเมิน การออกแบบระบบข้อมูลและประมวลผลการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของผลการประเมินและคุณภาพของวิธีการประเมินการออกแบบรูปแบบ การรายงานผลการประเมินและวางแผนการใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาปรับปรุงการทำงานของสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษานำร่องแต่ละแห่งได้พัฒนาวิธีการปฏิบัติด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ผลการประเมินจากการประเมินตนเองของสถานศึกษานำร่อง พบว่าส่วนใหญ่ดำเนินงานได้คุณภาพในระดับปานกลาง ปัญหาของการดำเนินงาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและผลกระทบของโครงการพบว่า โครงการวิจัยนี้ส่งผลกระทบทางบวกต่อกลุ่มครูอาจารย์ แรงจูงใจและความรู้ ในการประเมินผลภายในสูงขึ้น ปัญหาที่พบคือระยะเวลาในการทดลองสั้น ทำให้สถานศึกษาต้องทำการประเมินอย่างเร่งรีบและมีตัวบ่งชี้ที่ต้องประเมินมาก จนดูเหมือนเป็นการเพิ่มภาระให้กับครูและกระทบต่อการสอนในช่วงแรกของการดำเนินงาน ความสำเร็จของการประเมินผลภายในวัดด้วยตัวแปร 4 ตัวคือ ความรู้ความเข้าใจในการทำการประเมินภายในของบุคลากร บุคลากรในสถานศึกษา มีการทำงานเป็นทีม โอกาสของการทำการประเมินผลภายในอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และการทำงานด้วยความมุ่งมั่นที่จะนำผลไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา ปัจจัยที่นำมาใช้ในการอธิบายความสำเร็จของการประเมินผลภายในมี 5 ชุด ได้แก่ ระบบการประเมินผลภายใน ลักษณะการนิเทศ คุณลักษณะของครูอาจารย์ในสถานศึกษา คุณลักษณะของผู้บริหาร และลักษณะของสถานศึกษา นำร่อง แนวทางการขยายผลสรุปได้ดังนี้ ควรระบุกรณีตัวอย่างสถานศึกษานำร่องที่ประสบความสำเร็จเพื่อให้สถานศึกษาอื่นดูงาน ประชาสัมพันธ์การประเมินผล

ภายในให้เป็นที่ทราบทั่วไป จัดทำเอกสารคู่มือแจก ควรมีวิทยากรหรือที่ปรึกษาที่สามารถส่งเสริมสนับสนุนการทำงานแก่สถานศึกษาในภูมิภาคต่างๆ

ทิพย์ฆัมพร เกษโกมล (2545) ศึกษาเรื่อง การวิจัยและพัฒนาระบบการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลตามแนวคิดการประเมินแบบร่วมมือรวมพลัง โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้าง ทดลองใช้ และตรวจสอบระบบประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลตามแนวคิดการประเมินแบบร่วมมือรวมพลัง ใช้เวลาในการดำเนินการวิจัย 7 เดือน เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสังเกต การสัมภาษณ์ และการสำรวจ การบันทึกประจำวัน การระดมความคิด การรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติภาคบรรยาย การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ระบบการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลตามแนวคิดการประเมินแบบร่วมมือรวมพลังประกอบด้วย 4 ระบบย่อย ได้แก่ ระบบการสร้างปฏิสัมพันธ์ ระบบฐานข้อมูล ระบบประเมินเชิงปฏิบัติการ และระบบการให้ข้อมูลป้อนกลับ กระบวนการพัฒนาให้วิทยาลัยพยาบาลตำรวจเกิดการประเมินแบบร่วมมือรวมพลัง ประกอบด้วย การสร้างความตระหนักในคุณค่าของการประเมินแบบร่วมมือรวมพลัง การสนับสนุน การกำกับติดตาม และการให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการประเมินแบบร่วมมือรวมพลัง การสนับสนุน การกำกับติดตาม และการให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการประเมินแบบร่วมมือ รวมพลัง ค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ศึกษาทุกตัวเกี่ยวกับการประเมินแบบร่วมมือรวมพลังของทุกกลุ่มมีค่าสูงขึ้นจากระดับปานกลางก่อนการใช้ระบบเป็นระดับค่อนข้างมากหลังจากการใช้ระบบ ปัญหาและอุปสรรคจากการใช้ระบบที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ การขาดความเข้าใจในระบบของผู้บริหาร การขาดความตระหนักในคุณค่าและความพร้อมของผู้ใช้ระบบและความไม่ต่อเนื่องของการนำระบบไปใช้ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประเมินแบบร่วมมือรวมพลังในกลุ่มคณาจารย์และนักศึกษาพยาบาล ได้แก่ ปัจจัยส่งเสริมจากภายนอก ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของผู้ประเมินและปัจจัยเงื่อนไขการทำงาน กระบวนการพัฒนาให้วิทยาลัยพยาบาลเกิดการประเมินแบบร่วมมือรวมพลังและการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลตามแนวคิดการประเมินแบบร่วมมือรวมพลังที่เหมาะสม คือรูปแบบที่สนับสนุนกระบวนการกลุ่มในการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ทางเลือกที่ยืดหยุ่นหลายทางเลือก การแก้ปัญหาร่วมกันและการสร้างบรรยากาศแบบประชาธิปไตยและดำเนินกิจกรรมการประเมินทั้ง 16 ขั้นตอน

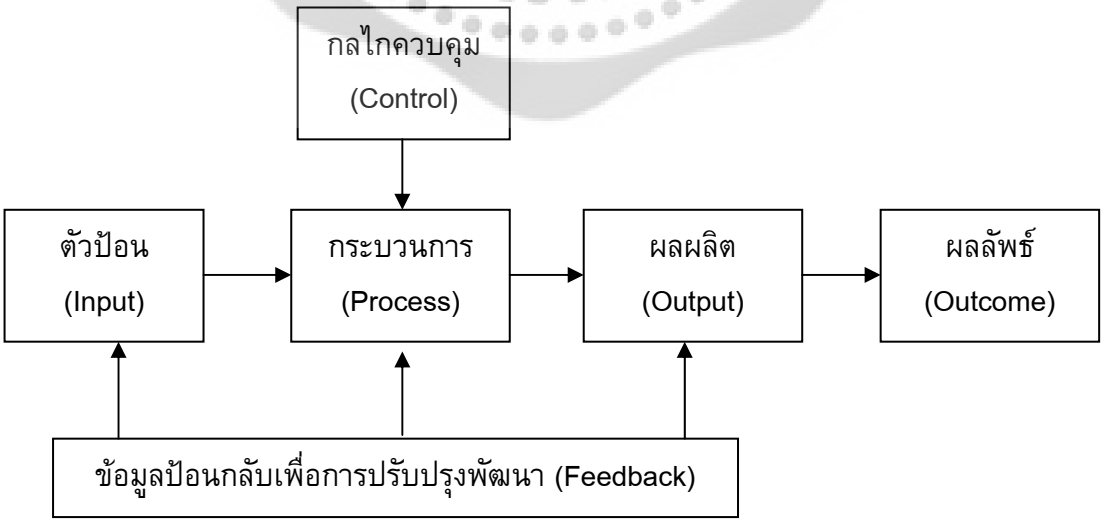
ธีรนัย เนตรถนอมศักดิ์ (2550) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาด้วยตนเองในระดับประถมศึกษา ที่พัฒนาขึ้นภายใต้แนวคิดเชิงระบบ อันประกอบไปด้วย องค์ประกอบด้านตัวป้อน ได้แก่ ตัวหลักสูตรสถานศึกษาที่ดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ องค์ประกอบด้านกระบวนการ เป็นการบูรณาการแนวคิดในการประเมินตนเอง (Self-Evaluation) การประเมินเพื่อเสริมพลังอำนาจ (Empowerment Evaluation) และการประเมินผลงานด้วยเทคนิค Balanced Scorecard องค์ประกอบด้านกลไกควบคุม ใช้การประยุกต์แนวคิดการประเมินอภิมานเชิงความก้าวหน้า (Formative Meta-Evaluation) และการประเมินอภิมานเชิงรวมสรุป (Summative Meta-Evaluation) ผลที่เกิดขึ้นจากการกำหนดตัวป้อนเข้าสู่กระบวนการ และกลไกควบคุมของระบบ ทำให้ได้องค์ประกอบด้านผลผลิต

ซึ่งได้แก่รูปแบบการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาด้วยตนเองในระดับประถมศึกษา และจากการศึกษาถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการนำผลผลิตไปสู่การปฏิบัติ โดยอาศัยการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารรายงานผลการประเมินเพื่อตรวจสอบตนเองในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม กับกลุ่มเป้าหมายการวิจัยทั้ง 2 แห่ง สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นพลวัตของหลักสูตรที่เกิดขึ้น ทั้งจากตัวนักเรียน กระบวนการภายในของสถานศึกษา การเรียนรู้และพัฒนาของบุคลากรในสถานศึกษา รวมถึงงบประมาณและทรัพยากร เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ได้กำหนดไว้ร่วมกัน ส่วนข้อมูลที่ได้จากองค์ประกอบด้านตัวป้อนกลับเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา พบว่า มีการปรับเปลี่ยนรายละเอียดในบางกิจกรรมของการวางระบบในแต่ละองค์ประกอบเพื่อให้เกิดความเหมาะสมตามบริบทของกลุ่มเป้าหมายการวิจัยทั้งสองแห่ง โดยมีองค์ประกอบที่เพิ่มขึ้นมาในระบบ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนผลผลิตสู่การปฏิบัติ

อังคณา ตุงคะสมิต (2550) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านนาศรีดงเค็ง จังหวัดขอนแก่น โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นที่ 2 การสร้างระบบการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน ขั้นที่ 3 การทดลองใช้ระบบโดยการนำระบบการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนไปสู่การปฏิบัติ ขั้นที่ 4 การประเมินและปรับปรุงระบบการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน และผลการวิจัยพบว่า 1) ระบบการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่พัฒนาขึ้น มีองค์ประกอบของระบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย ระบบย่อยซึ่งดำเนินการต่อเนื่องเป็นวงจร 4 ระบบ ได้แก่ ระบบวางแผน (Plan) ระบบปฏิบัติการ (Act) ระบบตรวจสอบ (Observe) ระบบสะท้อนผล (Reflect) ซึ่งทุกระบบมีขั้นตอนในการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติการ ขั้นตรวจสอบ และขั้นสะท้อนผล 2) ผลการใช้ระบบโดยการนำระบบการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนไปสู่การปฏิบัติด้านการใช้ประโยชน์ของระบบ มีความชัดเจนในทุกขั้นตอน ตอบสนองต่อความต้องการของทุกฝ่าย และทำให้เกิดการพัฒนาการสอนของครูและการเรียนของผู้เรียน ผลการประเมินเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายในการร่วมมือแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงเป็นที่ยอมรับ เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของ ทุกฝ่าย ด้านความเหมาะสม ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการประเมิน เป็นธรรม โปร่งใส คำนึงถึงประโยชน์ผู้เรียนเป็นหลัก ดำเนินการด้วยความรับผิดชอบและมีจรรยาบรรณ ด้านความถูกต้องน่าเชื่อถือ มีความสอดคล้องกับความสำคัญและความจำเป็นในการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน วัตถุประสงค์สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการบรรยายกระบวนการดำเนินการชัดเจน สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการของสถานศึกษา กำหนดบทบาทหน้าที่ชัดเจน ด้านผลที่เกิดขึ้น กับผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายมีความพึงพอใจ มีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียน ประเมินผู้เรียนในทิศทางเดียวกัน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ด้านการวัดและประเมินผล ทำให้ครูได้ใช้การวัดการประเมินที่หลากหลาย สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ใช้การประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการสอน และนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาผู้เรียนและการสอนของครู

ไอลดา คล้ายสำริด (2551) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบงานประเมินผลระดับสถานศึกษา กรณีศึกษา โรงเรียนวัดอัยยิการาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาระบบงานประเมินผลระดับสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ได้ระบบย่อยของงานประเมินผลระดับสถานศึกษา 3 ระบบย่อย ได้แก่ ระบบตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ระบบเทียบโอนผลการเรียนรู้ และระบบการประเมินตัดสินผล โดยระบบที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 รายการ คือ ผังกระบวนการ วิธีการมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ เกณฑ์หรือระดับคุณภาพความสำเร็จ และบันทึกมาตรฐาน การดำเนินการพัฒนาระบบปรากฏว่า ระบบตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ มีผลการดำเนินการ 2 กระบวนการที่ไม่มีคุณภาพ ตามตัวบ่งชี้ความสำเร็จ แต่คณะกรรมการพัฒนาระบบได้ปรับปรุงผลการดำเนินการให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ก่อน จึงดำเนินการตามกระบวนการในขั้นต่อไป ผู้วิจัยได้ปรับปรุงระบบงานประเมินผลระดับสถานศึกษาด้านแผนผังการดำเนินการในระบบตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ให้มีความชัดเจนในการดำเนินการ เพิ่มระยะเวลาของกิจกรรมในหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะในการสร้างเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ และปรับปรุงเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพ ระบบงานประเมินผลที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพและสามารถนำข้อมูลจากระบบนี้ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบพบว่า ในการพัฒนาระบบส่วนใหญ่จะใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (R & D) เข้ามาร่วมในการพัฒนาระบบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาในการพัฒนาระบบและประยุกต์ใช้วิธีการเชิงระบบร่วมในการกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยม ศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา และสรุปนำเสนอเป็นภาพประกอบ 12 ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 12 รูปแบบระบบที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้มีผู้ทำการวิจัยหลากหลายแนวทางด้วยกัน ผู้วิจัยจึงเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

งานวิจัยต่างประเทศ

ชาวาเกอร์ (Shawager. 1995) ได้ศึกษากระบวนทัศน์ของการประเมิน โดยได้ศึกษาการประเมินผลตามสภาพจริงในทัศนะในโลกของความเป็นจริง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกระบวนทัศน์ในการประเมิน จากการทบทวนเอกสารพบว่ากระบวนทัศน์ในการประเมินจำแนกได้ 3 ประเภท ได้แก่ กระบวนทัศน์ของการประเมินการสอน กระบวนทัศน์ของการประเมินการวัดผล และกระบวนทัศน์ของการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งในแต่ละกระบวนทัศน์จะประกอบด้วยมิติดังต่อไปนี้ 1) วิธีการที่แต่ละกระบวนทัศน์ตีความสมเหตุสมผลของโดเมนการประเมิน 2) หลักการสำคัญของการประเมิน 3) ความรับผิดชอบต่อการประเมิน 4) ความยุติธรรมในการประเมิน 5) ความเหมาะสมในการประเมิน ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษากระบวนทัศน์ในการประเมินของครูระดับประถมศึกษาของรัฐแคลิฟอร์เนีย (California) โดยสุ่มครูมา 95 คน จากครูทั้งหมด 252 คน แล้วสำรวจเกี่ยวกับ ภูมิหลัง เจตคติ ความเชื่อ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลการสอน การเรียนรู้ และบริบทของโรงเรียน แล้วแบ่งครูเป็นสามกลุ่มตามกระบวนทัศน์ของการประเมิน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มที่มีกระบวนทัศน์เกี่ยวกับการวัดผล จะเน้นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบและวัดทักษะพื้นฐาน สำหรับกลุ่มกระบวนทัศน์เกี่ยวกับการเรียนรู้ จะคล้ายกับกระบวนทัศน์เกี่ยวกับการสอน คือมีแนวโน้มที่จะประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นรายบุคคล และเน้นการบันทึกความ ก้าวหน้าและร่องรอยของการเรียนรู้ เพื่อแสดงถึงการเรียนรู้ของตนเองในอนาคต ในขณะที่กระบวนทัศน์เกี่ยวกับการสอนมีแนวโน้มที่จะเน้นการประเมินประสิทธิภาพของนักเรียนหรือความรอบรู้ของนักเรียนตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรเสนอแนะของการวิจัยครั้งนี้คือ ให้หายุทธวิธีในการนำการประเมินผลแนวใหม่โดยเน้นที่ยุทธวิธีที่จะโน้มน้าวให้ครูเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ในการประเมิน

เมอร์ฟี่ (Merphy. 1995: Online) ได้ศึกษารูปแบบการประเมินจากสภาพจริง โดยใช้แฟ้มสะสมผลงานของนักเรียนระดับประถมศึกษาพบว่า กลุ่มที่ประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงานจะได้รับความรู้ การพัฒนาด้านทักษะและความต้องการเรียนรู้ อีกทั้งกระบวนการของแฟ้มสะสมงานจะสนับสนุนการสนทนาติดต่อกันและการร่วมงานกันด้วย ซึ่งแฟ้มสะสมงานจะทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมด้วยตนเอง จะมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และคุณค่าของแฟ้มสะสมงานที่เห็นได้ชัดเจน คือ นักเรียนได้สะท้อนและวิเคราะห์ความก้าวหน้าและพัฒนาตนเอง

พีค (Peack. 1995: 101) ได้ศึกษาเรื่องการคัดเลือกผลงานการเขียนโดยการหาค่าความเที่ยงจากการวัดตามสภาพจริงของนักเรียน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้เรียนด้วยการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงและกลุ่มที่ไม่ได้เรียนด้วยการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยส่งผลงานจากการเขียนมาให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินผล ซึ่งผลการศึกษาพบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่

เป็นตัวชี้ทำให้ได้ค่าความเที่ยงตรงสูง โดยกลุ่มที่ไม่ได้เรียนด้วยการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงมีผลงานที่ดีจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ และเมื่อนำผลการประเมินของทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกันพบว่ามีความเที่ยงตรงแตกต่างกัน

ไซมอน (Simon. 1996) ได้ศึกษาบทบาทของการประเมินผลตามสภาพจริง ในการประเมินการคิดวิจารณญาณ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การประเมินผลตามสภาพจริงในการตรวจสอบการคิดวิจารณญาณ โดยได้แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ 1) การประเมินเชิงธรรมชาติซึ่งครูใช้การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการคิดของนักเรียนระหว่างเรียนในเวลาปกติ 2) การประเมินการปฏิบัติสิ่งที่นักเรียนถูกคาดหวังให้ปฏิบัติภาระงานที่มีความซับซ้อน 3) การประเมินแฟ้มสะสมงาน ซึ่งเป็นการรวบรวมงานของนักเรียนที่ใช้เพื่อแสดงถึงความสามารถของนักเรียน

ไมเซนไฮเมอร์ (Meisenheimer. 1996) ได้วิเคราะห์คุณลักษณะของครูผู้ปฏิบัติในฐานะผู้ประเมินผลตามสภาพจริง โดยในการศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ และเปรียบเทียบคุณลักษณะของครูผู้ปฏิบัติในฐานะผู้ประเมินผลตามสภาพจริง กับครูผู้ปฏิบัติในฐานะผู้ประเมินแบบดั้งเดิม ในการศึกษาครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อระบุคุณลักษณะของผู้ประเมินผลตามสภาพจริงโดยศึกษางานวิจัยของสติกกินส์ (Stiggins) และวิลสัน (Wilson) เพื่อนำมาออกแบบสอบถามในการกำหนดคุณลักษณะของผู้ประเมินผลตามสภาพจริงแล้วนำไปทดสอบกับครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่นอกเมืองของรัฐ

แพกสตัน (Paxton. 1996) ศึกษากรณีศึกษาในการแนะนำการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาระดับจังหวัด ระดับครูผู้สอน และระดับห้องเรียน โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาได้ศึกษาในประเด็นต่อไปนี้ 1) วิธีบริหารจัดการในการแนะนำการประเมินผลตามสภาพจริงให้แก่โรงเรียนในระดับจังหวัด 2) ศึกษาเจตคติของครูที่มีต่อการประเมินผลตามสภาพจริงในห้องเรียน และความคิดเห็นของครูที่มีต่อการใช้การประเมินผลเป็นเครื่องมือหนึ่งสำหรับการปฏิรูปเกี่ยวกับการศึกษาและการประเมินผลตามสภาพจริง ได้รับการเสนอว่าเป็นวิธีการที่เหมาะสมในการทดสอบความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับอนาคต ผลการวิจัยพบว่ายังมีประเด็นที่ถกเถียงเกี่ยวกับการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการไม่มีเวลาในการประเมิน ปัญหาการสื่อสารระหว่างครู ผู้บริหาร นักเรียน ผู้ปกครอง และการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร

เอจแลน (Egeland. 1996: 195) ได้ศึกษาการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนักเรียนเกรด 5 ที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองใช้วิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในชั้นเรียน กลุ่มควบคุมใช้วิธีการวัดและประเมินผลแบบดั้งเดิม โดยก่อนทดลองได้ทดสอบก่อนเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบสังเกตของสถาบันวัดผลการศึกษาแห่งชาติ และทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและมีเจตคติที่ดีแตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการวัดและประเมินผลแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เคลิร์ม (Klern. 1996: 120) ได้ศึกษาเรื่อง การตรวจสอบความเที่ยงตรงตามโครงสร้างที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียน โดยให้ผู้ประเมินคัดเลือกเนื้อหาที่มีความแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาวิชาต่างๆ ที่ได้รวบรวมมาประเมินกับการเรียนในสภาพจริงของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ซึ่งหมายความว่า ความเที่ยงตรงตามโครงสร้างของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงนั้นขึ้นอยู่กับการเลือกเนื้อหาที่มีความหมาย และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของชีวิตผู้เรียนมาบูรณาการเข้าด้วยกันแล้วทำการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ในขณะที่ทำการเรียนในโรงเรียน

แวกเนน และฮิบบาร์ด (Wagenan & Hibbard. 1998) ได้ศึกษาโดยใช้การพัฒนาแฟ้มสะสมงานของครูในการประเมินงานของตนเองและเพื่อนครู โดยช่วงแรกของการวิจัยจะเน้นการตอบคำถามในสิ่งที่ครูทำหรือปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยพิจารณาการเขียนบรรยายอย่างไตร่ตรองหรือจากการเขียนการสะท้อนของตนเอง ทำให้ครูสามารถรู้ตนเองว่าสิ่งใดที่ครูเรียนรู้และสิ่งใดจะต้องทำต่อไป โดยสรุปการพัฒนาแฟ้มสะสมงานของครูเป็นการทำให้ครูตระหนักในสิ่งที่ตนเองทำ รู้เป้าหมายของการทำ และรู้ผลกระทบที่จะส่งผลต่อนักเรียน สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ครูรายงานว่าแฟ้มสะสมงานของครูทำให้ได้เรียนรู้ที่จะใช้การเขียนบรรยาย การไตร่ตรองโดยแสดงสิ่งที่ครูได้เรียนรู้ และยังทำให้สามารถประเมินตนเองได้ เห็นคุณค่าของการร่วมมือ โดยเรียนรู้วิธีการวางแผนการประเมิน เพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การปฏิบัติต่อนักเรียน และเรียนรู้สิ่งที่จะทำให้สามารถกลายเป็นนักวิจัยได้

ยัง (Young. 1998) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของการสะท้อน (Reflection) ด้วยการวิเคราะห์ความเรียง โดยนักศึกษาปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเชื่อว่า ข้อความที่นักเรียนเขียนสะท้อนในแฟ้มสะสมงานเป็นส่วนที่มีความสำคัญ เพราะจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมองย้อนกลับไปพบสาระสำคัญของการเรียนรู้ที่ผ่านมา และวางแผนการเรียนรู้ในอนาคต และให้ประโยชน์ในด้านคุณค่าของความรู้สึก นักจิตวิทยาเชื่อว่าการสะท้อนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของความคิด จากการวิเคราะห์การเขียนและสะท้อนตนเองของนักเรียน พบว่านักเรียนสามารถเขียนอธิบายความรู้ และความคิด ว่าได้เรียนรู้อะไรบ้างทั้งในอดีต ปัจจุบัน และวางแผนการเรียนรู้ต่อไปในอนาคต

งานวิจัยในประเทศ

อรุณ โยธสิงห์ (2546: 81-82) ได้ศึกษาความเข้าใจ สภาพการปฏิบัติและปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงของครูผู้สอนในโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ซึ่งพบว่า ครูในโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงในระดับปานกลาง ด้านสภาพการปฏิบัติพบว่า โรงเรียนทุกโรงเรียนกำหนดหลักเกณฑ์ให้ครูทำการวัดและประเมินผลควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลายและให้มีการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยครูทำการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้จากมาตรฐานการเรียนรู้ร่วมกับครูโรงเรียนอื่นๆ ในช่วงอบรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ครูใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย โดยวิธีที่นิยมใช้ที่สุดคือ การสังเกตพฤติกรรมขณะทำการเรียนการสอน หลักการวัดและประเมินผลตาม

สภาพจริงที่ครูนำมาใช้มากที่สุดคือ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน ใช้น้อยที่สุดคือ การประเมินควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ด้านสภาพปัญหาพบว่า ปัญหาด้านวิธีการและการสร้างเครื่องมือที่ครูผู้สอนประสบมากที่สุดคือ มีความกังวลว่าเครื่องมือที่สร้างขึ้นอาจไม่ถูกต้องตามหลักการ รองลงมาคือ ครูผู้สอนขาดความรู้ในการสร้างเครื่องมือ ส่วนปัญหาที่ผู้บริหารพบคือ ครูยังไม่ใช้เครื่องมือที่หลากหลายและไม่ทำการและประเมินอย่างจริงจัง ส่วนปัญหาด้านเอกสารค้นคว้า วัสดุอุปกรณ์และเวลา พบว่าครูผู้สอนประสบมากที่สุดคือ ขาดแหล่งค้นคว้า ศึกษาเอกสารแล้วไม่เข้าใจ มีภาระการสอนและงานพิเศษมาก และโรงเรียนมีกิจกรรมอื่นๆ มากเกินไป

ศุภชัย สายสิงห์ (2547: 69-71) ได้ศึกษากระบวนการประเมินผลตามสภาพจริง: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านขอนแก่น (นิกรราษฎร์ศรัทธาคาร) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยศึกษาครูแกนนำ ผลการศึกษาพบว่า ครูแกนนำทุกคนมีการเตรียมความพร้อมล่วงหน้าในการวัดและประเมินผลทุกครั้ง โดยเป้าหมายการประเมินผลตามสภาพจริงของครูคือ จุดเด่นและความก้าวหน้าของนักเรียน ครูแกนนำใช้การประเมินผลที่หลากหลาย ผู้บริหารมีส่วนร่วมโดยการให้การสนับสนุนและส่งเสริมในด้านการผลิตสื่อ และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อนครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลน้อยเพราะติดการสอนปกติการมีส่วนร่วมของนักเรียนและเพื่อนนักเรียนพบว่า นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการประเมินผลตามสภาพจริงในระดับมากทุกครั้ง ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองพบว่า ได้เข้าร่วมน้อยเพราะมีภารกิจด้านอื่นมาก แต่ติดตามผลการเรียนของนักเรียนตลอดและสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนเสมอ

ไพศาล คงภิรมย์ชื่น (2547: 61-63) ได้ศึกษาสภาพการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูโรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนมากทำการประเมินก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบ การประเมินระหว่างเรียนใช้วิธีการประเมินแบบถามตอบระหว่างเรียน ประเมินจากสถานการณ์จริงและประเมินจากแฟ้มสะสมงาน ส่วนประเมินหลังเรียนมักใช้แบบทดสอบ สภาพปัญหาในการประเมินผลพบว่า มีปัญหาในการประเมินผลในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนด้านการพัฒนาตนเองพบว่าครูมีความต้องการพัฒนาตนเองในด้านการสร้างเครื่องมือและการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้และต้องการความช่วยเหลือในการประเมินผลการเรียนรู้ และพบว่าข้อเสนอแนะที่ครูต้องการมากที่สุดคือ ในการปฏิบัติในการประเมินผลการเรียนรู้ควรมีการวางแผนที่ชัดเจน เพื่อกำหนดแนวทางในการปฏิบัติที่เป็นแนวทางเดียวกัน ควรมีการประชุมครูเพื่อเสนอแนวทางร่วมกันในการวัดและประเมินผลของโรงเรียน

เฟื่องฟ้า เรืองเวช (2547: 125-128) ได้ศึกษาบรรณนิทัศน์ เรื่อง การวัดและประเมินผลการศึกษา ซึ่งผลการศึกษาประเด็นสำคัญของบรรณนิทัศน์สรุปได้ว่า

1. การวัดและประเมินผลเป็นการตัดสินคุณค่า คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลโดยอาศัยข้อมูลจากการวัด เพื่อนำผลไปพัฒนาและปรับปรุงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา ซึ่งจะทำให้มีการพัฒนาการศึกษาและส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาได้เป็นอย่างดี

2. หลักการวัดและประเมินผลการศึกษาต้องมีการกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์การเรียนให้ชัดเจน สอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร ต้องดำเนินการด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับสิ่งที่วัดและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล

3. กระบวนการวัดและประเมินผลการศึกษา มีการจัดกิจกรรมระหว่างการวัดและประเมินผลให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน เลือกวิธีการประเมินที่สอดคล้องกับภาระงาน เลือกใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพและเหมาะสม ประเมินด้วยความยุติธรรมและใช้ผลของการวัดให้คุ้มค่า

4. เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการศึกษา เป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ประเมินผู้เรียน มีหลายรูปแบบ ผู้ทำการวัดต้องวิเคราะห์ว่าสถานการณ์ใดควรใช้เครื่องมือชนิดใด

5. วิธีการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลต้องสอดคล้องสัมพันธ์กันทั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ ขั้นตอนการเรียนรู้ และพฤติกรรมของผู้เรียน ผู้สอนต้องศึกษาและดัดแปลงใช้ให้สัมพันธ์กับธรรมชาติและสภาพผู้เรียนซึ่งแตกต่างกัน

6. สภาพของการวัดและประเมินผลพบปัญหาครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผล ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกระบวนการ ครูมีภาระงานมากนอกเหนือจากการสอน วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ งบประมาณมีจำกัด และผู้บริหารไม่สนใจในการวัดและประเมินผล นักเรียนต้องมีความพร้อมในเรื่องที่จะเรียน และมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แสดงถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้า ความสำเร็จ สำหรับใช้เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนต่อไป

จะเห็นได้ว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลในปัจจุบันส่วนใหญ่จะเน้นการวัดและประเมินผลแนวใหม่ ซึ่งพบว่า ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดและประเมินผลแนวใหม่ คือตามแนวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และยังขาดระบบในการวัดและประเมินผล ทำให้ครูดำเนินการได้ค่อนข้างน้อย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาระพลศึกษาหลายรูปแบบทั้งด้านการเรียนการสอน และด้านการสร้างแบบทดสอบทักษะทางพลศึกษา ผู้วิจัยขอนำเสนอสาระสำคัญดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

จุฑามาศ บัตรเจริญ (2547) ได้ศึกษาการพัฒนาระบบและประเมินผลสาระการเรียนรู้พลศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ระบบการวัดและประเมินผล สาระการเรียนรู้พลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) ทรัพยากรที่จำเป็น ได้แก่ ครู นักเรียน เพื่อน ผู้ปกครอง ปรัชญาพลศึกษา หลักสูตร แผนการเรียนรู้ และเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผล 2) กระบวนการ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ 2.1) จุดมุ่งหมาย สาระการเรียนรู้พลศึกษา

2.2) กำหนดแผนการจัดเก็บข้อมูล 2.3) สร้างเครื่องมือและดำเนินการจัดเก็บข้อมูล (2.4) การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำผลไปใช้ประโยชน์ 3) ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ในระบบ ส่งผลให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณภาพ ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ครูเกิดการพัฒนาการเรียนการสอนและการนำไปสู่การพัฒนาครูมืออาชีพ และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการป้องกันดูแลสุขภาพของลูก จากการทดลองนำระบบไปใช้และผลการประเมินระบบ แสดงให้เห็นว่า ระบบการวัดและประเมินผลสาระการเรียนรู้ พลศึกษา ที่พัฒนาขึ้นมีประโยชน์ มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ มีความเหมาะสม มีความ ถูกต้อง นอกจากนี้ผู้ใช้ระบบมีความพึงพอใจในระบบการวัดและประเมินผล สาระการเรียนรู้ พลศึกษา

โกวิทย์ บุญเพ็ง (2550) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษา มีผลต่อการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาไม่แตกต่างกัน ปัจจัยด้านประสบการณ์การเป็นครูมีผลต่อการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และการใช้แผนการจัด การเรียนรู้ของครูพลศึกษาไม่แตกต่างกัน และปัจจัยด้านขนาดของโรงเรียนมีผลต่อการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา ซึ่งทำให้มีความเข้าใจในการนำความรู้ที่ได้ศึกษาไปประยุกต์ใช้กับวิธีดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 การสร้างระบบฯ ดังจะนำเสนอต่อไปนี้

สังคม ใจงาม (2541) ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาเซปักตะกร้อสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม จำนวน 60 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สร้างเกณฑ์ปกติเป็นนักเรียนโรงเรียนพิษณุโลก จ่านกร้อง และพิษณุโลกศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 300 คน ที่ผ่านการเรียนวิชาตะกร้อมาแล้ว โดยการสุ่มอย่างง่าย การวิเคราะห์คุณภาพ โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และคะแนนทีปกติในการสร้างเกณฑ์ ผลการศึกษาพบว่า

1. ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความเป็นปรนัยมีค่าเท่ากับ .943, .926 และ .998 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการศึกษาความสัมพันธ์ภายในพบว่า ทักษะการเสิร์ฟ และทักษะการเตาะเลี้ยงลูกสามารถใช้เป็นตัวแทนของแบบทดสอบทักษะกีฬาเซปักตะกร้อได้

2. เกณฑ์ปกติ รวมคะแนนทุกรายการ แบ่งตามความสามารถได้ 5 ระดับ ดังนี้

ดีมาก	104.0 - 118.0 คะแนน	คะแนนทีปกติที่ 69 ขึ้นไป
ดี	86.5 - 103.5 คะแนน	คะแนนทีปกติที่ 57-68

ปานกลาง 59.5 - 86.0 คะแนน คะแนนทีปกติที่ 44-56
พอใช้ 39.5 - 58.5 คะแนน คะแนนทีปกติที่ 32-43
ควรปรับปรุง 29.0 - 38.5 คะแนน คะแนนทีปกติที่ ต่ำกว่า 32

สุนทร ศรีเกตุ (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลและสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนวิเชียรมาตุ จังหวัดตรัง ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอล 1 มาแล้ว จำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ได้แก่ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดตรัง จำนวน 300 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ โดยใช้สัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน และใช้คะแนนทีในการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย 8 รายการ ได้แก่

1. แบบทดสอบการเดาะลูกฟุตบอล
2. แบบทดสอบการโหม่งลูกฟุตบอลกระทบฝาผนัง
3. แบบทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอลซิกแซก
4. แบบทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอล
5. แบบทดสอบการทุ่มลูกฟุตบอลเพื่อความแม่นยำ
6. แบบทดสอบการยืนทุ่มลูกฟุตบอลไกล
7. แบบทดสอบการยิงประตูฟุตบอล
8. แบบทดสอบการเตะลูกฟุตบอลไกล

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.97, 0.95 และ 0.98 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5
2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละรายการมีดังนี้

2.1 การเดาะลูกฟุตบอล	มีค่าเท่ากับ	0.94
2.2 การโหม่งลูกฟุตบอลกระทบฝาผนัง	มีค่าเท่ากับ	0.88
2.3 การเลี้ยงลูกฟุตบอลซิกแซก	มีค่าเท่ากับ	0.94
2.4 การเลี้ยงลูกฟุตบอล	มีค่าเท่ากับ	0.97
2.5 การทุ่มลูกฟุตบอลเพื่อความแม่นยำ	มีค่าเท่ากับ	0.98
2.6 การยืนทุ่มลูกฟุตบอลไกล	มีค่าเท่ากับ	0.99
2.7 การยิงประตูฟุตบอล	มีค่าเท่ากับ	0.88
2.8 การเตะลูกฟุตบอลไกล	มีค่าเท่ากับ	0.94
2.9 รวมทั้งฉบับ	มีค่าเท่ากับ	0.95

3. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.98 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. เกณฑ์ปกติในการแบ่งระดับความสามารถในการทดสอบทักษะฟุตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่

ดีเลิศ	คะแนนที 63 ขึ้นไป
ดี	คะแนนที 55 - 62
ปานกลาง	คะแนนที 46 - 54
พอใช้	คะแนนที 37 - 45
ควรปรับปรุง	คะแนนที ต่ำกว่า 37

สุกัลญา เกตุปลั่ง (2546) ได้สร้างแบบประเมินค่าทักษะยูโดสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินค่าทักษะยูโดและสร้างเกณฑ์ทักษะยูโดสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและใช้คะแนนทีในการสร้างเกณฑ์ของแบบประเมินค่าทักษะยูโด ผลการวิจัยพบว่า แบบประเมินค่ายูโดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทั้งหมด 3 รายการ นักเรียนชายมีค่าความเป็นปรนัยทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับนักเรียนหญิง มีค่าความเป็นปรนัยทางบวกในระดับสูงเช่นกัน ทั้งชายและหญิง ยังพบว่า แบบประเมินค่าความเชื่อมั่นทางบวก อยู่ในระดับสูงเหมือนกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเกณฑ์ปกติในการแบ่งระดับความสามารถของแบบประเมินค่าทักษะยูโด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีระดับความสามารถ 5 ระดับ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม

กรมวิชาการ (วินัย ดิสสงค์. 2543: 5-6; อ้างอิงจาก กรมวิชาการ. 2528: 2-3) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การจัดการศึกษามีคุณภาพสูงขึ้น หรือกล่าวได้ว่าเป็นองค์ประกอบให้การศึกษามีคุณภาพมีหลายประการ ได้แก่

1. การมีระบบข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่นเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการท้องถิ่น

2. การบริหารหลักสูตร ผู้บริหารต้องเข้าใจหลักสูตรและส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความเข้าใจตรงกัน กระตุ้นให้ครูทำแผนการสอน สนับสนุนให้ครูมีการวางแผนพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเน้นคุณภาพความรู้ความสามารถที่ตัวเด็กเป็นเป้าหมาย มีระบบติดตามผลการปฏิบัติ ตลอดจนการนิเทศภายใน มาเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ปรับปรุงแก้ไข การปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

3. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมครู ครูต้องอบรมวิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักการของหลักสูตรโดยเน้นไปที่การคิดค้นพัฒนานวัตกรรม และเทคนิควิธีสอนที่สอดคล้องกับสภาพชีวิตจริงให้มากที่สุด

4. การให้ชุมชนเป็นฐานการสนับสนุนจัดการศึกษา สภาพผู้ปกครองและชุมชนเป็นสำคัญของการช่วยเหลือสนับสนุนการให้การศึกษามีคุณภาพสูงขึ้น โดยการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการแสดงความต้องการ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน การริเริ่มโครงการที่ผู้ปกครองได้ประโยชน์จากการจัดการศึกษาการจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตรงกับความถนัดและความสนใจนักเรียนและผู้ปกครอง ให้ความร่วมมือพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ

5. ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและกรมสามัญศึกษามีเป้าหมายจัดการศึกษาให้โอกาสแก่ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษา จึงทำให้การศึกษามีคุณภาพสูงขึ้น

เทพวรินทร์ เขื่อนปัญญา และคณะ (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการครู เกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนปฏิรูปการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลำปาง พบว่า

1. องค์กรท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยเข้ามาเป็นคณะกรรมการโรงเรียน โรงเรียนจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน โรงเรียนได้ใช้แผนยุทธศาสตร์บริหารโรงเรียน โดยมีการวางแผนร่วมกัน และร่วมกันปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ส่วนใหญ่มีการตรวจความก้าวหน้าของการจัดการศึกษาให้กรรมการโรงเรียน ชุมชน และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอได้รับทราบ

2. โรงเรียนได้มีการจัดทำแผนผังการพัฒนาเต็มรูปแบบ วางแผนการใช้ประโยชน์จากอาคาร จัดสภาพแวดล้อมร่มรื่น สวยงาม จัดสิ่งแวดล้อมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน สะอาด น่าอยู่น่าเรียน จัดการเรียนการสอนสนองความต้องการของนักเรียน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมาย

3. จัดการเรียนการสอนมุ่งพัฒนาการเรียนให้เกิดผลถาวร โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาครู ผู้บริหารเป็นที่ปรึกษาในการปฏิบัติงาน และให้ความสำคัญในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครู มีความสอดคล้องกับนโยบายปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งพัฒนาคุณภาพนักเรียน โดยจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างได้ผลดี

4. การใช้ห้องปฏิบัติการให้เกิดประโยชน์สูงสุด ใช้สื่อเทคโนโลยีทันสมัย โดยมีการวางแผนการใช้ห้อง จัดทำปฏิทินส่งเสริมให้นักเรียนใช้ห้องปฏิบัติการให้เกิดความรู้ด้วยตนเอง

5. การส่งเสริมให้ครูบุคลากรทำงานอย่างเต็มศักยภาพ ผู้บริหารเป็นแบบอย่างที่ดีของครู และนักเรียน ผู้บริหารสร้างความตระหนักให้ครูยึดมั่นอุดมการณ์ ใจรักการสอน สนับสนุนให้ครูพัฒนาตนเอง มีจิตสำนึกและรับผิดชอบมุ่งมั่นต่อการปฏิบัติงาน

6. การพัฒนาโรงเรียนให้ได้มาตรฐาน ผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวางแผนดำเนินการ ติดตาม กำกับการปฏิบัติงาน ประเมินผลและนำผลไปใช้ในการพัฒนาโดยเปรียบเทียบกับมาตรฐาน มีการสรุปผลรายงานความก้าวหน้าในการพัฒนาโรงเรียน ซึ่งส่งผล

ต่อคุณภาพของนักเรียน เป็นที่ยอมรับจากชุมชน เป็นโรงเรียนคุณภาพและได้มาตรฐานและมีข้อเสนอแนะว่า การปฏิรูปการศึกษาควรจัดให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการการเรียนการสอน และการจัดการศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาควรจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคคล ชุมชน และสังคม เพื่อเสริมสร้างความเจริญเติบโตอย่างสมดุลทั้งด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ

วินัย ดิสสงค์ (2543) ทำการศึกษาการบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โรงเรียนวัดพรหมสาคร ประยุกต์การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยกำหนดให้ครูทุกคนในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนและสร้างยุทธศาสตร์ครูช่วยครูขึ้น ผลการศึกษาพบว่า

1. การบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพด้วยยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม

1.1 การบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพด้วยยุทธศาสตร์การให้ครูมีส่วนร่วมใน การบริหารในรูปแบบองค์คณะบุคคลที่มีความหลากหลาย โดยการมีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมรับผิดชอบ ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารเกิดประโยชน์สูงสุด ทำให้ครูอาจารย์ มีความพึงพอใจ โดยมีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมก่อนการดำเนินการเมื่อปีการศึกษา 2541 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.03 ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยและหลังการดำเนินการเมื่อปีการศึกษา 2543 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นต่อการบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมของครู อาจารย์ ในแนวทางที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.2 การบริหารงานนิเทศภายในโรงเรียนด้วยยุทธศาสตร์ครูมีส่วนร่วม เป็นการบริหารโดยให้ครูมีส่วนร่วม เป็นคณะกรรมการนิเทศภายในร่วมรับผิดชอบครบทุกขั้นตอนในการบริหารทำให้การบริหารงานนิเทศภายในโรงเรียนมีประสิทธิภาพ ผลการประเมินความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ต่อการบริหารงานนิเทศภายในโรงเรียน ก่อนดำเนินการเมื่อปีการศึกษา 2541 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และหลังการดำเนินการเมื่อปีการศึกษา 2543 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แสดงถึงการบริหารงานนิเทศภายในโรงเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.3 การบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพด้วยยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมด้วยการให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน และชุมชนมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีส่วนได้รับประโยชน์คือ ผู้ปกครองนักเรียน และตัวแทนของผู้ปกครองนักเรียนคือคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีส่วนร่วมการบริหารโรงเรียน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ จากการประเมินความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ก่อนการดำเนินการเมื่อปีการศึกษา 2541 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.90 ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และหลังดำเนินการเมื่อปีการศึกษา 2543 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แสดงถึงการบริหารโรงเรียน โดยชุมชนมีส่วนร่วมมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

2. ด้านการพัฒนาครูเพื่อให้ครูเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนด้วยยุทธศาสตร์ครูช่วยครู โดยมีวิธีการพัฒนาหลากหลายวิธี ได้แก่ การช่วยครูให้ครูพัฒนาตนเอง และพัฒนาเพื่อนร่วมงาน ด้วยวิธีการนิเทศแบบครูช่วยครู การประชุมปฏิบัติการครูช่วยครู การจัดกลุ่มพัฒนากันเอง การสร้างเครือข่ายครูสอนครู การจัดคลินิกครูเพื่อปรึกษาหารือช่วยเหลือกันแบบแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นการช่วยให้ครูพัฒนาตนเอง ด้วยการสร้างค่านิยมการพัฒนาตนเองและพัฒนาเพื่อนร่วมงาน มีผลการดำเนินการงานโดยสรุปดังนี้

2.1 ผลการพัฒนาครูโดยครูช่วยครูด้านการใช้หลักสูตรและการพัฒนาแผนการสอนจากผลการประเมินความคิดเห็นของครู อาจารย์ ก่อนดำเนินการในปีการศึกษา 2541 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.03 ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และหลังดำเนินการในปีการศึกษา 2548 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แสดงถึงการพัฒนาครูโดยครูช่วยครูให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

2.2 ผลการพัฒนาครูโดยครูช่วยครูให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนในด้านการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการสอนตามความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เมื่อก่อนดำเนินการในปีการศึกษา 2541 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และหลังดำเนินการในปีการศึกษา 2548 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แสดงถึงการพัฒนาครูให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการจัดการเรียน การสอนที่มีการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น และเมื่อนำความคิดเห็นของครู อาจารย์ ทั้งก่อนและหลังดำเนินการมาทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที t-test มีระดับความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 มีความแตกต่างกัน

2.3 ผลการพัฒนาครูโดยครูช่วยครูพัฒนาด้านการวัดประเมินผลตามสภาพจริงตามความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ก่อนดำเนินการปีการศึกษา 2541 โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 ซึ่งผลปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และเมื่อหลังดำเนินการในปีการศึกษา 2543 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ซึ่งผลปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แสดงถึงผลการพัฒนาครูด้านการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น และเมื่อนำความคิดเห็นของครู อาจารย์ ทั้งก่อนและหลังการดำเนินการมาทำการทดสอบความแตกต่างด้วย t-test ที่ระดับความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 มีความแตกต่างกัน

2.4 ผลการพัฒนาครูโดยครูช่วยครูด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ความคิดเห็นของครู อาจารย์ ก่อนดำเนินการปีการศึกษา 2541 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.94 ซึ่งมีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และเมื่อหลังดำเนินการในปีการศึกษา 2548 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ซึ่งมีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และเมื่อนำความคิดเห็นของครู อาจารย์ ทั้งก่อนและหลังการดำเนินการมาทำการสอบความแตกต่างด้วย t-test ที่ระดับความเชื่อมั่นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 มีความแตกต่างกัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ทำให้ทราบว่าการใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการสามารถพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน พัฒนากระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนดีขึ้น ทำให้นักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติ

กิจกรรม นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มวิชาที่ต้องฝึกทักษะ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยม ศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ดำเนินการวิจัยตามแนวทางของการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) และใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Method Approach) โดยนำวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมี ส่วนร่วม ตามแนวคิดของ เคมมิส และแมคแท็กการ์ต (Kammis & McTaggart. 1988) มาประยุกต์ใช้เพื่อให้ระบบที่พัฒนาขึ้นใช้แก้ปัญหาได้จริงตรงตามสภาพ ปัญหาและความต้องการของผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ดำเนินการพัฒนาระบบในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยประยุกต์ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Method Approach) ซึ่งผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวิจัย โดยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้และปรับปรุงระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

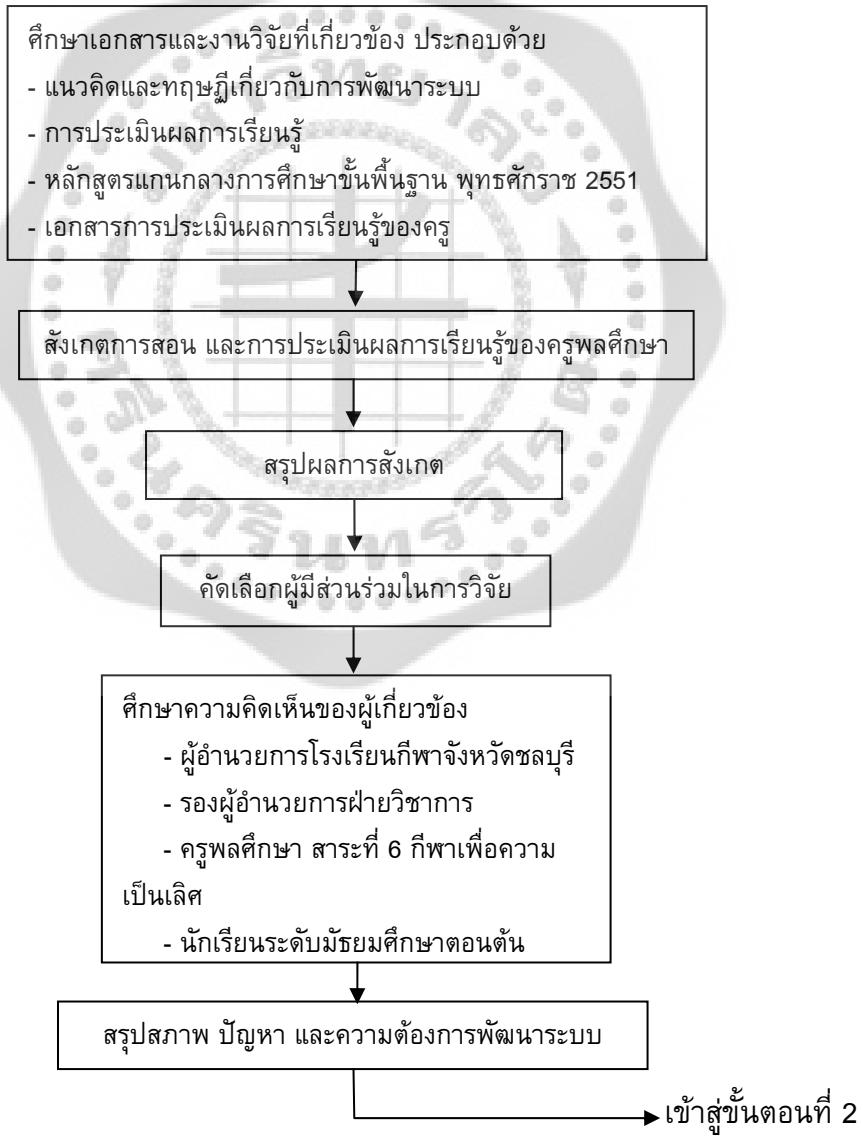
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบกาประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษา ภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย คือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ประยุกต์ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม ในการสร้างระบบและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้และปรับปรุงระบบ เป็นการนำระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ที่สร้างขึ้นจากขั้นตอนที่ 2 ไปใช้ในสถานการณ์จริง ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม ตามแนวคิดของเคมมิส และแมคแทกการ์ต มาประยุกต์ในกระบวนการทดลองใช้และปรับปรุงระบบ

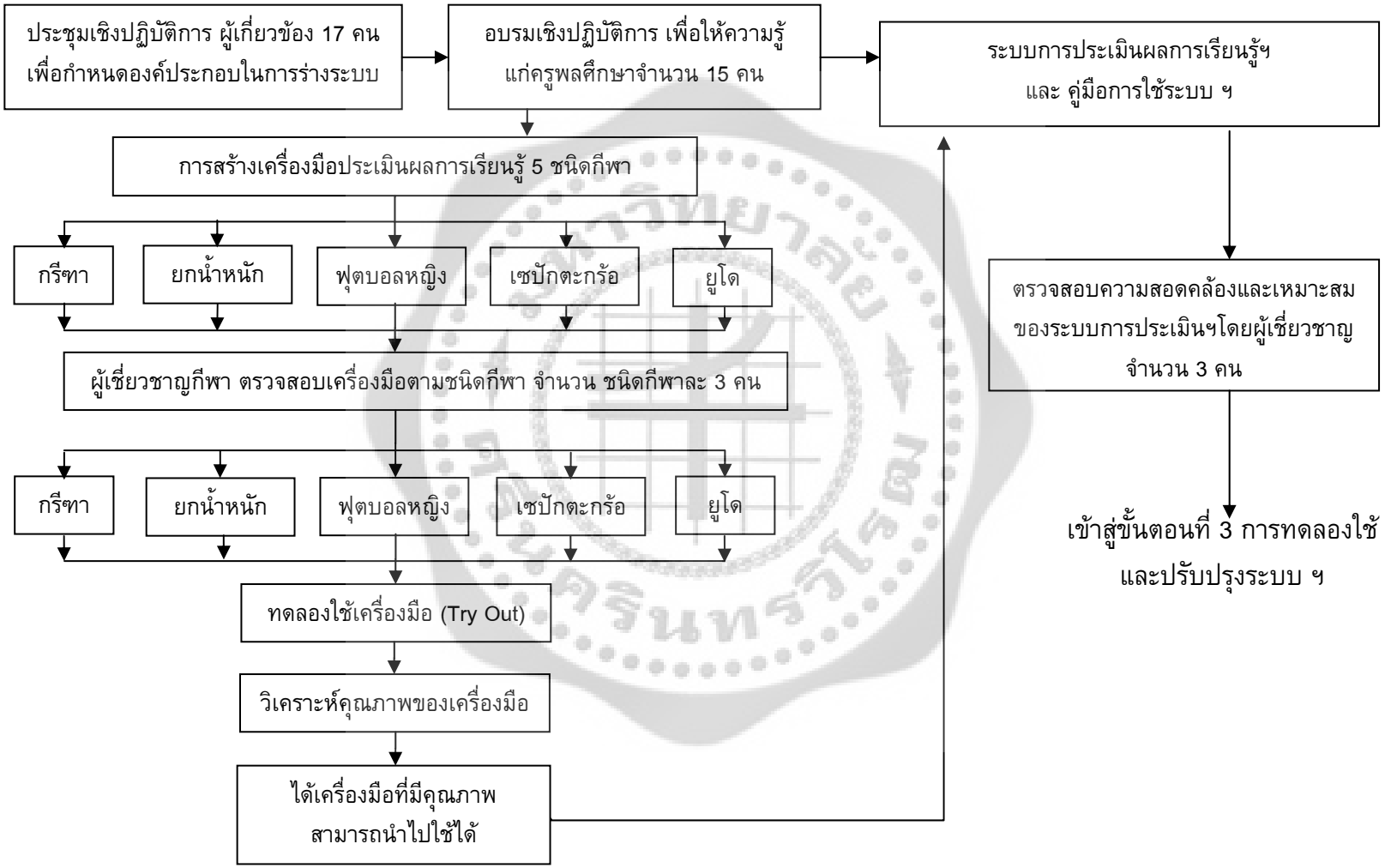
ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ภายหลังการทดลองใช้ในสถานการณ์จริง ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงประเมิน (evaluation research) โดยประยุกต์เกณฑ์มาตรฐานสำหรับการประเมินของสตัฟเฟิลบีม และคณะ (Stufflebeam, et al. 1981; อ้างอิงจาก ศิริชัย กาญจนวาสี. 2545: 178-180) ซึ่งประกอบด้วยการประเมินด้าน 1) ความเป็นประโยชน์ 2) ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง 3) ความเหมาะสม 4) ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล 5) ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อระบบ มาเป็นประเด็นหลักสำหรับสิ่งที่มุ่งประเมิน ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ได้ดังภาพประกอบ 13

ขั้นตอนที่1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ

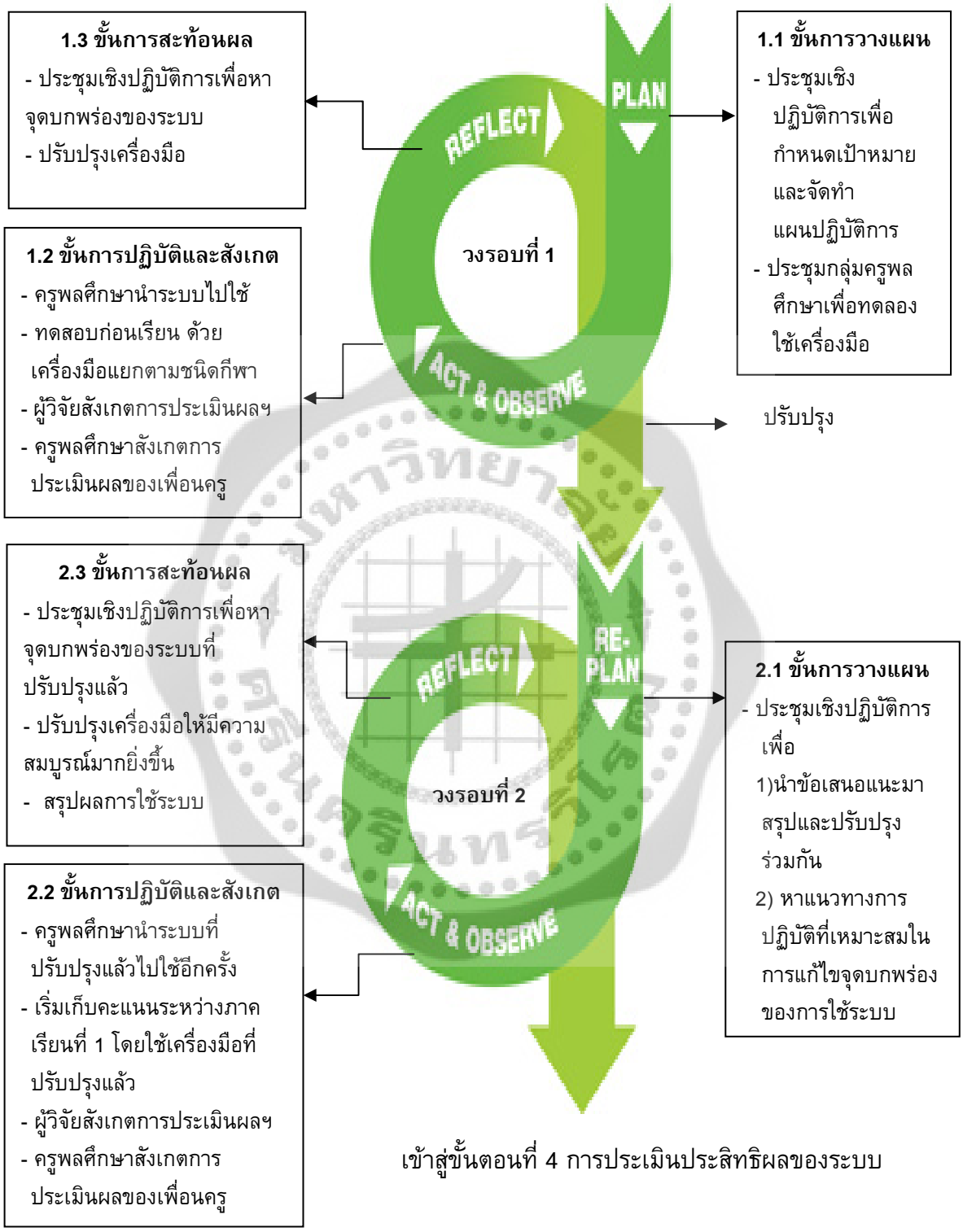
ภาพประกอบ 13 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ

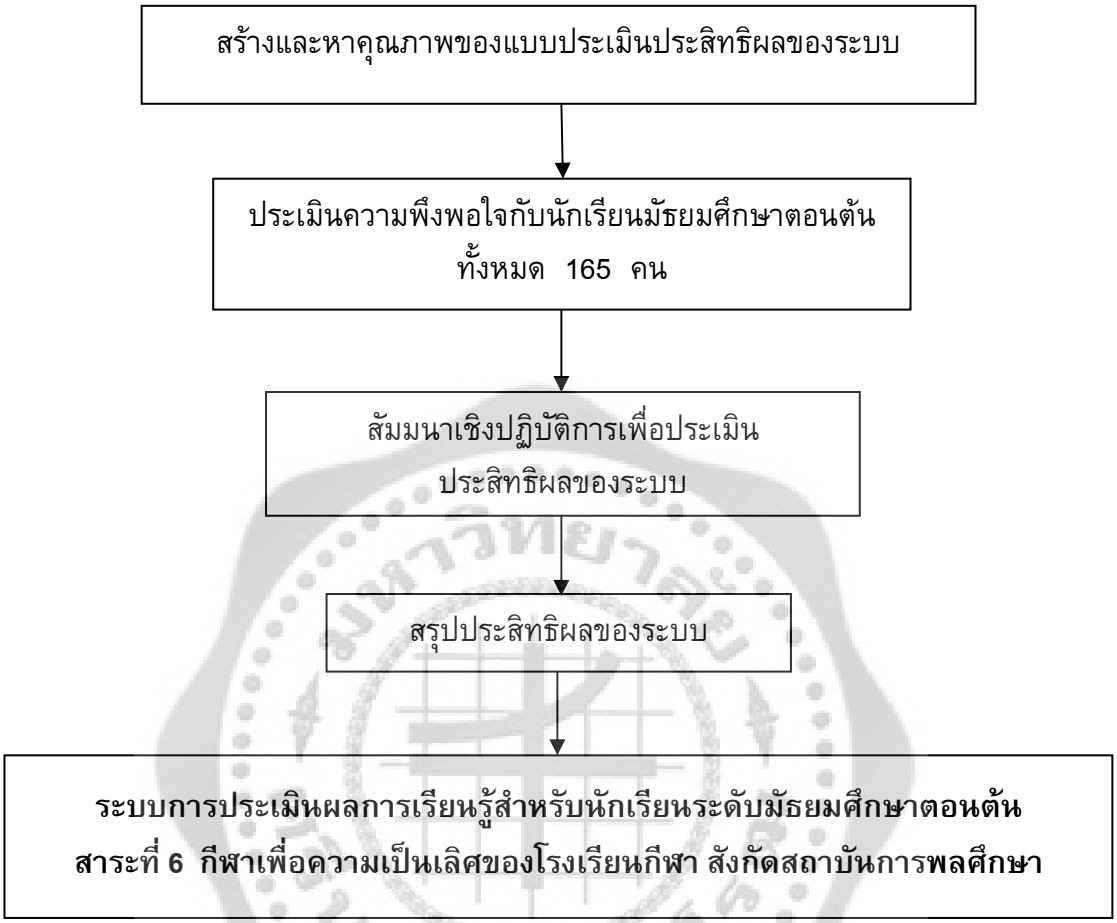
ภาพประกอบ 14 การสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้และปรับปรุงระบบการประเมินผลการเรียนรู้ ฯ

ภาพประกอบ 15 การทดลองใช้และการปรับปรุงระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ

ภาพประกอบ 16 การประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ

จากขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังแสดงในภาพประกอบ 16 สามารถแจกแจงรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน ตามลำดับดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบ การประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

วัตถุประสงค์

เพื่อทราบสภาพ ปัญหา และความต้องการ การประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศแบบเดิม แล้วนำสภาพ ปัญหา และความต้องการ ดังกล่าวมาหาข้อสรุปเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

วิธีดำเนินการ

ศึกษาข้อมูลพื้นฐานภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อทราบสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบฯ ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบ การประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนของมัธยมศึกษาตอนต้นในสาระพลศึกษา โดยศึกษาดังนี้ 1) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาระบบ 2) การประเมินผลการเรียนรู้ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา 3) แนวคิดและปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม 4) บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

2. สรุปและสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการสร้างระบบประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา

3. เลือกสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ในขั้นตอนการสร้างและทดลองใช้ระบบฯ ผู้วิจัยได้ประยุกต์วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเข้ามาเป็นวิธีการดำเนินการวิจัยหลัก ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องยินดีให้ความร่วมมืออย่างเต็มใจ ผู้วิจัยจึงเลือกโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีเป็นสถานศึกษากลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากผู้บริหารและครูผู้สอนเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือตลอดกระบวนการวิจัย

4. เข้าสู่สนามวิจัยอย่างเป็นทางการ โดยผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมด้านสภาพจิตใจและสภาพร่างกาย และเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานภาคสนาม ได้แก่ สมุดบันทึก กล้องถ่ายรูป กล้องวีดีทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง เป็นต้น และเข้าพบผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ วิธีการ และประสิทธิผลของการวิจัยครั้งนี้

5. คัดเลือกผู้เกี่ยวข้องซึ่งเป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและมีส่วนร่วมในการวิจัย ซึ่งในขั้นตอนที่ 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 32 คน ประกอบด้วย

5.1 ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี 1 คน

5.2 รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 1 คน

5.3 ครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่สอนในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ใน 5 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด ชนิดกีฬาละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 15 คน

5.4 นักเรียนซึ่งเป็นตัวแทนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยมีคุณสมบัติสำคัญ คือ กล้าแสดงออก เต็มใจให้ความร่วมมือในการวิจัย สามารถประสานงานกับเพื่อนนักเรียนในชั้นเรียนของตนเองได้ ใน 5 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด ชนิดกีฬาละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 15 คน

โดยการคัดเลือกผู้เกี่ยวข้องครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้เทคนิคก้อนหิมะ (Snowball Technique) สำหรับการคัดเลือกในกลุ่มครูพลศึกษาและนักเรียน โดยให้แกนนำแนะนำบุคคลอื่นที่สามารถให้ข้อมูลได้ จนได้ครบตามจำนวนและคุณสมบัติที่กำหนดไว้เบื้องต้น

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานศึกษากลุ่มเป้าหมาย ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

6.1 สังเกตการสอนและการประเมินผลของครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้ง 5 ชนิดกีฬา ประกอบด้วย กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโดเครื่องมือที่ใช้ขั้นตอนนี้ คือ แบบสังเกตการสอนและแบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

6.2 สรุปสภาพปัญหาที่พบจากการสังเกต และแยกออกมาเป็นประเด็นสำคัญต่างๆ โดยผู้วิจัย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์ และแบบสนทนากลุ่มในขั้นตอนต่อไป

6.3 ศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ตามประเด็นสำคัญที่พบ โดยใช้วิธีการดังนี้

6.3.1 ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ เพื่อให้ได้รายละเอียดตรงกับประเด็นปัญหาที่พบ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับผู้อำนวยการโรงเรียน และ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ซึ่งมีโครงสร้างแนวคำถามที่กำหนดไว้ประกอบด้วยคำถามหลัก (Main Questions) และคำถามขยาย (Probe Questions) ที่มีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์และสภาพจริง ซึ่งมีประเด็นคำถามเกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบันของการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียน บทบาทผู้เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เกี่ยวข้องในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

6.3.2 จัดดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อให้ทราบถึงสภาพ ปัญหา และความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง โดยจัดกลุ่มสนทนา 2 กลุ่ม ดังนี้

6.3.2.1 กลุ่มครูพลศึกษา จำนวน 15 คน ประกอบด้วย

1. ครูพลศึกษาซึ่งมีหน้าที่สอนกรีฑา 3 คน ในระดับชั้น ม.1, ม.2 และ ม.3 ชั้นละ 1 คน
2. ครูพลศึกษาซึ่งมีหน้าที่สอนยกน้ำหนัก 3 คน ในระดับชั้น ม.1, ม.2 และ ม.3 ชั้นละ 1 คน
3. ครูพลศึกษาซึ่งมีหน้าที่สอนฟุตบอลหญิง 3 คน ในระดับชั้น ม.1, ม.2 และ ม.3 ชั้นละ 1 คน

4. ครูพลศึกษาซึ่งมีหน้าที่สอนเซปักตะกร้อ 3 คน ในระดับชั้น ม.1, ม.2 และ ม.3 ชั้นละ 1 คน

5. ครูพลศึกษาซึ่งมีหน้าที่สอนยูโด 3 คน ในระดับชั้น ม.1, ม.2 และ ม.3 ชั้นละ 1 คน

6.3.2.2 กลุ่มนักเรียน จำนวน 15 คน ประกอบด้วย

1. นักเรียนที่มีความเชี่ยวชาญในชนิดกีฬากรีฑา 3 คน ในระดับชั้นม.1, ม.2 และ ม.3 ชั้นละ 1 คน

2. นักเรียนที่มีความเชี่ยวชาญในชนิดกีฬายกน้ำหนัก 3 คน ในระดับชั้นม.1, ม.2 และ ม.3 ชั้นละ 1 คน

3. นักเรียนที่มีความเชี่ยวชาญในชนิดกีฬาฟุตบอลหญิง 3 คน ในระดับชั้นม.1, ม.2 และ ม.3 ชั้นละ 1 คน

4. นักเรียนที่มีความเชี่ยวชาญในชนิดกีฬาเซปักตะกร้อ 3 คน ในระดับชั้นม.1, ม.2 และ ม.3 ชั้นละ 1 คน

5. นักเรียนที่มีความเชี่ยวชาญในชนิดกีฬายูโด 3 คน ในระดับชั้นม.1, ม.2 และ ม.3 ชั้นละ 1 คน

โดยเครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสนทนากลุ่มสำหรับครูพลศึกษา และแบบสนทนากลุ่มสำหรับนักเรียน ซึ่งในกระบวนการนี้ผู้วิจัยดำเนินการสนทนากลุ่มโดยมีบทบาทเป็นผู้นำสนทนา และมีผู้ช่วยในการดำเนินการสนทนากลุ่ม จำนวน 5 คน ซึ่งผู้ช่วยทำหน้าที่บันทึกภาพ จดบันทึกข้อมูล และอำนวยความสะดวกในการสนทนากลุ่ม

7. สรุปสภาพ ปัญหา และความต้องการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างระบบต่อไป โดยขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้การประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ ผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี 1 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 1 คน และครูพลศึกษา 15 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบบันทึกการประชุม

โดยผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 เป็นเวลา 2 เดือน ซึ่งสามารถแสดงการวางแผนเก็บข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 ดังตาราง 11

ตาราง 11 การวางแผนเก็บข้อมูลในขั้นตอนที่ 1

วัน เดือน ปี	รายการ	แหล่งข้อมูล	เวลา	เครื่องมือที่ใช้
26-30 ธันวาคม 2555	สังเกตการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้	- ครูพลศึกษา - นักเรียน	08.00-20.00 น.	- แบบสังเกตการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้
7 มกราคม 2556	สัมภาษณ์	ผู้อำนวยการ 1 คน	08.00-10.00 น.	- แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหาร
11 มกราคม 2556	สัมภาษณ์	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 1 คน	08.00-10.00 น.	- แบบสัมภาษณ์สำหรับรองผู้อำนวยการฯ
14 มกราคม 2556	สนทนากลุ่ม	ครูพลศึกษา 15 คน	08.00-12.00 น.	- แบบสนทนากลุ่มสำหรับครูพลศึกษา
15 มกราคม 2556	สนทนากลุ่ม	นักเรียน 15 คน	08.00-12.00 น.	- แบบสนทนากลุ่มสำหรับนักเรียน
25 มกราคม 2556	ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสรุปสภาพ ปัญหา และความต้องการ	- ผู้อำนวยการ 1 คน - รอง ผอ.ฝ่ายวิชาการ 1 คน - ครูพลศึกษา 15 คน	09.00-12.00 น.	- แบบบันทึกการประชุม

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา เพื่อใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เกี่ยวข้องตามสภาพ ปัญหา และความต้องการ โดยอาศัยข้อมูลพื้นฐานจากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1

วิธีดำเนินการ

การสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในการแก้ปัญหา และความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยในส่วนเครื่องมือของระบบฯนั้น ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของ ซิงเกอร์ และคอร์บิน (Singer. 1974; Corbin. 1976 อ้างอิงจาก วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527) และจาก (กรมวิชาการ. 2545) ซึ่งเน้นว่า การประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาจะต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของสาระพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยดำเนินการดังนี้

1. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นเวลา 1 วัน สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวน 17 คน เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจให้ตรงกันในการดำเนินการ รวมทั้งร่วมกันกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน โดยนำเอาเทคนิค SWOT มาใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อค้นหาจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และอุปสรรค (Threat) ในระบบการประเมินผลของโรงเรียนกีฬา และสร้างความตระหนักร่วมกันจากปัญหาและความต้องการในการพัฒนาระบบ ซึ่งข้อมูลนี้ได้มาจากการศึกษา และข้อสรุปในขั้นตอนที่ 1 โดยเครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึกการประชุม สิ่งที่จะได้ในขั้นตอนนี้ คือ ร่างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

2. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ 1 วัน เพื่อให้ความรู้แก่ครูพลศึกษา จำนวน 15 คน ตามสภาพ ปัญหาและความต้องการที่ได้จากข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ครูพลศึกษา เพื่อเข้าสู่กระบวนการสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา โดยวิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการประเมินผลทางพลศึกษา สำหรับหัวข้อในการอบรมนั้น เกิดจากข้อสรุปหลังจากเสร็จสิ้นการประชุมเชิงปฏิบัติการในขั้นตอนที่ 1 เพื่อให้ได้ประเด็นที่มีความสำคัญและสอดคล้องกับความต้องการได้รับความรู้ของครูพลศึกษาอย่างแท้จริง

3. การสร้างเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา โดยเครื่องมือที่สร้างขึ้นนั้นดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของสาระพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และ ด้านพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยกระบวนการของการสร้างเครื่องมือนั้น มีดังนี้

3.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยแยกกลุ่มตามชนิดกีฬาเพื่อสร้างเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ฯ มีวิธีการดังนี้

3.1.1 กลุ่มครูพลศึกษาผู้สอนกรีฑาในระดับชั้น ม.1, ม.2 และ ม.3 จำนวน 3 คน ใช้เวลา 1 วัน ซึ่งเครื่องมือที่ได้ในขั้นตอนนี้ คือ

1. แบบวัดความรู้ ชนิดกีฬากรีฑา สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
2. แบบวัดทักษะกีฬากรีฑา สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
3. แบบวัดเจตคติ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
4. แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกของมัธยมศึกษาตอนต้น
5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

3.1.2 กลุ่มครูพลศึกษาผู้สอนยกน้ำหนักในระดับชั้น ม.1, ม.2 และ ม.3 จำนวน 3 คน ใช้เวลา 1 วัน ซึ่งเครื่องมือที่ได้ในขั้นตอนนี้ คือ

1. แบบวัดความรู้ ชนิดกีพายกน้ำหนัก สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
2. แบบวัดทักษะกีพายกน้ำหนัก สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
3. แบบวัดเจตคติ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
4. แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกของมัธยมศึกษาตอนต้น
5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีพา

3.1.3 กลุ่มครูพลศึกษาผู้สอนฟุตบอลหญิงในระดับชั้น ม.1, ม.2 และ ม.3 จำนวน 3 คน ใช้เวลา 1 วัน ซึ่งเครื่องมือที่ได้ในขั้นตอนนี้ คือ

1. แบบวัดความรู้ ชนิดกีพาฟุตบอลหญิง สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
2. แบบวัดทักษะกีพาฟุตบอลหญิง สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
3. แบบวัดเจตคติ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
4. แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกของมัธยมศึกษาตอนต้น
5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีพา

3.1.4 กลุ่มครูพลศึกษาผู้สอนเซปักตะกร้อในระดับชั้น ม.1, ม.2 และ ม.3 จำนวน 3 คน ใช้เวลา 1 วัน ซึ่งเครื่องมือที่ได้ในขั้นตอนนี้ คือ

1. แบบวัดความรู้ ชนิดกีพาเซปักตะกร้อ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
2. แบบวัดทักษะกีพาเซปักตะกร้อ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
3. แบบวัดเจตคติ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
4. แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกของมัธยมศึกษาตอนต้น
5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีพา

3.1.5 กลุ่มครูพลศึกษาผู้สอนกรีฑาในระดับชั้น ม.1, ม.2 และ ม.3 จำนวน 3 คน ใช้เวลา 1 วัน ซึ่งเครื่องมือที่ได้ในขั้นตอนนี้ คือ

1. แบบวัดความรู้ ชนิดกีพายูโด สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
2. แบบวัดทักษะกีพากรีฑา สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
3. แบบวัดเจตคติ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
4. แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกของมัธยมศึกษาตอนต้น
5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีพา

3.2 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยผู้เชี่ยวชาญใน 5 ชนิดกีฬา ซึ่งกำหนดคุณสมบัติสำคัญของผู้เชี่ยวชาญ คือ มีประสบการณ์ในการสอนชนิดกีฬานั้นตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และ/หรือเคยเป็นนักกีฬาทีมชาติในชนิดกีฬานั้นมาก่อน ชนิดกีฬาละ 3 คน รวมจำนวน 15 คน

3.3 การนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปจัด พิมพ์และนำไปใช้จริงซึ่งผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือเป็นไปตามรายละเอียดในบทที่ 4

4. การประชุมเชิงปฏิบัติการ กลุ่มครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน เพื่อจัดทำคู่มือการใช้ระบบ ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำหลังจากปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือหลังทดลองใช้ (Try Out) ร่วมกับการปรึกษาคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว เพื่อร่วมกันพิจารณาความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ ความเหมาะสมและความสอดคล้องของระบบแล้วตรวจสอบอีกครั้งโดยคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ จากนั้นจึงนำคู่มือการใช้ระบบ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องแล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ก่อนนำไปทดลองใช้ในขั้นตอนต่อไป

โดยผู้วิจัยใช้เวลาในการดำเนินการสร้างระบบในขั้นตอนที่ 2 เป็นเวลา 2 เดือน ซึ่งสามารถแสดงการวางแผนดำเนินการสร้างระบบ ดังตาราง 12

ตาราง 12 สรุปรายละเอียดของแผนดำเนินการสร้างระบบฯ

วัน เดือน ปี	รายการ	แหล่งข้อมูล	เวลา	เครื่องมือที่ใช้
25 มกราคม 2556	ประชุมเชิงปฏิบัติการ	- ผู้อำนวยการ 1 คน - รอง ผอ.ฝ่ายวิชาการ 1 คน - ครูพลศึกษา 15 คน	13.00-16.00 น.	- แบบบันทึกการประชุม - แบบวิเคราะห์สภาพ (SWOT)
4 กุมภาพันธ์ 2556	อบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ครูพลศึกษา	ครูพลศึกษา กลุ่มเดิม จำนวน 15 คน	08.00-17.00 น.	- เอกสารประกอบการอบรม
5 กุมภาพันธ์ 2556	ประชุมเชิงปฏิบัติการ (กรีฑา)	ครูสอนกีฬากรีฑา 3 คน	08.00-16.00 น.	- แบบบันทึกการประชุม
6 กุมภาพันธ์ 2556	ประชุมเชิงปฏิบัติการ (ยกน้ำหนัก)	ครูสอนกีฬายกน้ำหนัก 3 คน	08.00-16.00 น.	- แบบบันทึกการประชุม
7 กุมภาพันธ์ 2556	ประชุมเชิงปฏิบัติการ (ฟุตบอลหญิง)	ครูสอนกีฬาฟุตบอลหญิง 3 คน	08.00-16.00 น.	- แบบบันทึกการประชุม
8 กุมภาพันธ์ 2556	ประชุมเชิงปฏิบัติการ (เซปักตะกร้อ)	ครูสอนกีฬาเซปักตะกร้อ 3 คน	08.00-16.00 น.	- แบบบันทึกการประชุม
9 กุมภาพันธ์ 2556	ประชุมเชิงปฏิบัติการ (ยูโด)	ครูสอนกีฬายูโด 3 คน	08.00-16.00 น.	- แบบบันทึกการประชุม
11-17 กุมภาพันธ์ 2556	ผู้เชี่ยวชาญกีฬาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ	- ผู้เชี่ยวชาญกรีฑา 3 คน - ผู้เชี่ยวชาญยกน้ำหนัก 3 คน - ผู้เชี่ยวชาญฟุตบอลหญิง 3 คน - ผู้เชี่ยวชาญเซปักตะกร้อ 3 คน - ผู้เชี่ยวชาญยูโด 3 คน	-	1. แบบวัดความรู้ 2. แบบวัดเจตคติ 3. แบบวัดทักษะกีฬา 4. แบบวัดสมรรถภาพกีฬา 5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา
18-22 กุมภาพันธ์ 2556 วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ		- ผู้วิจัย - คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์		1. แบบวัดความรู้ 2. แบบวัดเจตคติ 3. แบบวัดทักษะกีฬา 4. แบบวัดสมรรถภาพกีฬา 5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬ

ตาราง 12 (ต่อ)

วัน เดือน ปี	รายการ	แหล่งข้อมูล	เวลา	เครื่องมือที่ใช้
4-15 มีนาคม 2556	ทดลองใช้เครื่องมือ (Try Out)	โรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ใน โรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา		1. แบบวัดความรู้ 2. แบบวัดเจตคติ 3. แบบวัดทักษะกีฬา 4. แบบวัดสมรรถภาพกีฬา 5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา
18-22 มีนาคม 2556	วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ	- ผู้วิจัย - คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์	-	1. แบบวัดความรู้ 2. แบบวัดเจตคติ 3. แบบวัดทักษะกีฬา 4. แบบวัดสมรรถภาพกีฬา 5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา
25 มีนาคม 2556	ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำคู่มือการใช้ระบบ	ครูพลศึกษา 15 คน	08.00 -12.00 น.	- คู่มือการใช้ระบบ
1-7 เมษายน 2556	ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้อง	ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประกอบด้วย - ด้านการประเมิน 1 คน - ด้านพลศึกษา 2 คน	-	- แบบประเมินคู่มือการใช้ระบบสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้และปรับปรุงระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

วัตถุประสงค์

เพื่อนำระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ที่สร้างขึ้นไปสู่การปฏิบัติในสถานการณ์จริง พร้อมทั้งปรับปรุงระบบให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

วิธีดำเนินการ

ครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน เป็นผู้นำเอาระบบฯ ที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมตามแนวคิดของ เคมมิส และแมคแทกการ์ต (Kammis & McTaggart. 1988) มาประยุกต์ใช้โดยดำเนินการเป็น 2 วงรอบซึ่งแต่ละวงรอบมี 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกตผล (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) โดยดำเนินการดังนี้

วงรอบที่ 1

1. ขั้นการวางแผน (Planning) มีวิธีดำเนินการดังนี้

1.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน เพื่อรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการในขั้นตอนที่ผ่านมา เกี่ยวกับเป้าหมายร่วมกัน เป้าหมายเฉพาะและเป้าหมายที่ขัดแย้ง และจัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

1.2 ประชุมกลุ่มครูพลศึกษา โดยแยกกลุ่มชนิดกีฬา ทั้ง 5 ชนิด คือ กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด เพื่อวางแผนการใช้เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาและซักซ้อม / ทดลองใช้เครื่องมือ

2. ขั้นการปฏิบัติ (Action) มีวิธีดำเนินการดังนี้

2.1 ครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน นำระบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ในตอนต้นของภาคการศึกษาที่ 1 (ตั้งแต่เปิดเรียนวันแรก จนกระทั่งทำการสอบกลางภาคเรียนที่ 1) จำนวนนักเรียน 165 คน ประกอบด้วย

2.1.1 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 56 คน

2.1.2 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 62 คน

2.1.3 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 47 คน

2.2 ทดสอบก่อนการเรียนการสอนโดยใช้ เครื่องมือ 5 ชนิดที่สร้างขึ้น คือ แบบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติ แบบวัดทักษะกีฬา แบบวัดสมรรถภาพทางกาย และแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา เพื่อวัดสมรรถนะของนักเรียนก่อนทำการสอน

3. ขั้นการสังเกตผล (Observation) มีวิธีดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษา จำนวน 15 คน ด้วยตนเอง ตั้งแต่เริ่มทำการเรียนการสอนในตอนต้นภาคการศึกษาที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556 โดยใช้แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้

3.2 ครูพลศึกษาสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาคนอื่น โดยครูพลศึกษาทุกคน กระทำสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ เพื่อนำวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาคนอื่นมาประยุกต์ในการประเมินผลการเรียนรู้ของตน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครู

4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection) มีวิธีดำเนินการดังนี้

4.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูพลศึกษาสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 15 คน หลังเสร็จสิ้นการสอบกลางภาค เพื่อหาจุดบกพร่องของระบบ และเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติ

4.2 ปรับปรุงระบบและเครื่องมือที่ใช้ให้เหมาะสม ตามมติของการประชุม ก่อนนำไปใช้จริงในวงรอบที่ 2

วงรอบที่ 2

1. ขั้นการวางแผน (Planning) มีวิธีดำเนินการดังนี้

1.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน เพื่อนำข้อเสนอแนะในมติของที่ประชุมในขั้นการสะท้อนผล ของวงรอบที่ 1 มาสรุปและปรับปรุงแก้ไขเป้าหมายและแผนปฏิบัติการร่วมกัน

1.2 ประชุมกลุ่มครูพลศึกษา โดยแยกกลุ่มชนิดกีฬา ทั้ง 5 ชนิด คือ กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด เพื่อทบทวนการใช้เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาหลังจากที่ปรับปรุงเครื่องมือตามข้อเสนอแนะเสร็จเรียบร้อย

2. ขั้นการปฏิบัติ (Action) มีวิธีดำเนินการดังนี้

2.1 ครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน นำระบบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มเดิม ในครึ่งหลังภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 165 คนอีกครั้งหนึ่ง

2.2 เริ่มเก็บคะแนนระหว่างภาคโดยใช้ เครื่องมือ 5 ชนิดที่สร้างขึ้น คือ แบบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติ แบบวัดทักษะกีฬา แบบวัดสมรรถภาพทางกาย และแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา เพื่อประเมินสรุปผลการเรียนหลังเสร็จสิ้น การเรียนการสอนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556

3. ขั้นการสังเกตผล (Observation) มีวิธีดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษา จำนวน 15 คน ด้วยตนเอง ตั้งแต่เริ่มการเรียนการสอนในครึ่งหลังของภาคเรียนที่ 1 โดยใช้แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ชุดเดิม

3.2 ครูพลศึกษาสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาคนอื่นตั้งแต่ เริ่มการเรียนการสอนในครึ่งหลังของภาคเรียนที่ 1 โดยครูพลศึกษาทุกคนกระทำสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ เพื่อนำวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาคนอื่นมาประยุกต์ ในการประเมินผลการเรียนรู้ของตน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครูชุดเดิม

4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection) มีวิธีดำเนินการดังนี้

4.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด จำนวน 17 คนหลังเสร็จสิ้นการสอบปลายภาค เพื่อร่วมกันสรุปผลการใช้งานของระบบ จุดบกพร่องของระบบที่ปรับปรุงแล้วในรอบที่ 1 และเสนอแนะแนวทางปรับปรุง

4.2 ปรับปรุงระบบและเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ต่างๆ ตามมติของการประชุม

โดยผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองใช้และปรับปรุงระบบ เป็นเวลา 6 เดือน ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดของการทดลองใช้และปรับปรุงระบบ ดังตาราง 13

ตาราง 13 สรุปรายละเอียดของการทดลองใช้และปรับปรุงระบบ

วงรอบ	ขั้นตอน	ระยะเวลา	แหล่งข้อมูล	การดำเนินการ	เครื่องมือ
1	1. ขั้นการวางแผน	1 พ.ค. 2556 (ใช้เวลา 1 วัน ก่อนเปิดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556)	1.ผู้วิจัย 2. ครูพลศึกษา จำนวน 15 คน	1. ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน 2. ประชุมกลุ่มครูพลศึกษาโดยแยกกลุ่มชนิดกีฬาทั้ง 5 ชนิด	-คู่มือการใช้ระบบ - แบบบันทึกการประชุม
	2. ขั้นตอนการปฏิบัติ	13 พ.ค.-13 ก.ค. 2556 (ครึ่งภาคเรียนแรกของการเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556)	1. ครูพลศึกษา จำนวน 15 คน 2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 165 คน	1. ครูพลศึกษา นำระบบ ที่พัฒนาขึ้น ไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี 2. ทดสอบก่อนการเรียนการสอน	1. ร่างระบบฯ 2. คู่มือการใช้ระบบ 3. เครื่องมือ 5 ชนิด ประกอบด้วย - แบบวัดความรู้ - แบบวัดเจตคติ - แบบวัดทักษะกีฬา - แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก - แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา
	3. การสังเกตผล	13 พ.ค.-13 ก.ค. 2556 (ระหว่างทำการการเรียนการสอน)	1. ผู้วิจัย 2. ครูพลศึกษา จำนวน 15 คน	1. ผู้วิจัยสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษา 2. ครูพลศึกษาสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาคนอื่น	- แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ - แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครู
	4. การสะท้อนผล	15 ก.ค. 2556	1. ผู้วิจัย 2. ครูพลศึกษาสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ จำนวน 15 คน	1. ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับผู้เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงระบบและเครื่องมือที่ใช้ให้เหมาะสมตามมติของการประชุมก่อนนำไปใช้จริงในวงรอบที่ 2 2. ปรับปรุงระบบและเครื่องมือที่ใช้ให้เหมาะสมตามมติของการประชุม	- แบบบันทึกการประชุม - แบบวัดความรู้ - แบบวัดเจตคติ - แบบวัดทักษะกีฬา - แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก - แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

ตาราง 13 (ต่อ)

วงรอบ	ขั้นตอน	ระยะเวลา	แหล่งข้อมูล	การดำเนินการ	เครื่องมือ
2	1. ขั้นการวางแผน	29 ก.ค 2556	1.ผู้วิจัย 2.ครูพลศึกษา จำนวน 15 คน	1. ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูพลศึกษากลุ่มเดิม 2. ประชุมกลุ่มครูพลศึกษาโดยแยกกลุ่มชนิดกีฬาทั้ง 5 ชนิด คือ กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด	- คู่มือการใช้ระบบ - แบบบันทึกการประชุม - แบบวัดความรู้ - แบบวัดเจตคติ - แบบวัดทักษะกีฬา - แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก - แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา
	2.ขั้นการปฏิบัติ	1 ส.ค– 4 ต.ค 2556 (ช่วงเปิดเรียนครึ่งหลังของภาคเรียนที่ 1 ปี 2556)	1. ครูพลศึกษา จำนวน 15 คน 2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 165 คน	1. ครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน นำระบบที่พัฒนาขึ้น ไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มเดิม ในครึ่งหลังภาคเรียนที่ 1 2. เก็บคะแนนระหว่างภาคโดยใช้ เครื่องมือ 5 ชนิดที่สร้างขึ้น	- คู่มือการใช้ระบบ - แบบวัดความรู้ - แบบวัดเจตคติ - แบบวัดทักษะกีฬา - แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก - แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา
	3. ขั้นการสังเกตผล	1 ส.ค.-4 ต.ค. 2556	1. ผู้วิจัย 2. ครูพลศึกษา	1. ผู้วิจัยสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษา 2. ครูพลศึกษาสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาคนอื่น	- แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ - แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครู
	4. ขั้นการสะท้อนผล	21 ต.ค. 2556 (ช่วงปิดภาคเรียนประจำภาคเรียนที่ 1)	1. ผู้วิจัย 2. ครูพลศึกษา 3. ผู้บริหาร	1. ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 17 คน 2. ปรับปรุงระบบ ตามมติของการประชุม	- แบบบันทึกการประชุม

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา หลังการทดลองใช้ระบบในด้านต่างๆ ดังนี้คือ 1) ความเป็นประโยชน์ 2) ความเป็น ไปได้ในการปฏิบัติจริง 3) ความเหมาะสม 4) ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

วิธีดำเนินการ

การประเมินประสิทธิผลของระบบขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยประยุกต์เกณฑ์มาตรฐานสำหรับการประเมินของ Stufflebeam และคณะ (1981. อ้างอิงจาก ศิริชัย กาญจนวาสี. 2545: 178-180) คือ 1) ความเป็นประโยชน์ 2) ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง 3) ความเหมาะสม 4) ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างขึ้นใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 165 คน ระหว่างเสร็จสิ้นการสอบวิชาสุดท้ายของการสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการดำเนินการขั้นต่อไป
2. จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการสำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด จำนวน 17 คน เพื่อประเมินประสิทธิผลในด้านความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง ความเหมาะสม ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลโดยใช้เครื่องมือ คือ แบบประเมินประสิทธิผลของระบบ
3. สรุปประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาร่วมกัน

โดยผู้วิจัยสามารถสรุปรายละเอียดการประเมินประสิทธิผลของระบบ ดังตาราง 14

ตาราง 14 สรุปรายละเอียดการประเมินประสิทธิผลของระบบ ฯ

วัน เดือน ปี	รายการ	แหล่งข้อมูล	เวลา	เครื่องมือที่ใช้
1-4 ตุลาคม 2556	ประเมินความพึงพอใจของนักเรียน	- นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 165 คน	ในวิชาสุดท้ายของการสอบปลายภาคเรียนที่ 1	แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักเรียน
16 ตุลาคม 2556	สัมมนาเชิงปฏิบัติการ	ผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 17 คน ประกอบด้วย - ผู้อำนวยการ 1 คน - รองฯ ฝ่ายวิชาการ 1 คน - ครูพลศึกษา 15 คน	08.00-12.00 น.	- แบบประเมินประสิทธิผลของระบบ - แบบบันทึกการประชุม
16 ตุลาคม 2556	สรุปประสิทธิผลของระบบ	ผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 17 คน ประกอบด้วย - ผู้อำนวยการ 1 คน - รองฯ ฝ่ายวิชาการ 1 คน - ครูพลศึกษา 15 คน	13.00-16.00 น.	- แบบบันทึกการประชุม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเครื่องมือตามขั้นตอนที่ทำการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ขั้นตอนที่ 1 เครื่องมือมี 4 ชนิด ประกอบด้วย

1.1.1 แบบสังเกตการสอนและประเมินผลการเรียนรู้

1.1.2 แบบวิเคราะห์เอกสารการประเมินผลการเรียนรู้

1.1.3 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

1.1.4 แบบสนทนากลุ่ม

1.2 ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือมี 11 ชนิด ประกอบด้วย

1.2.1 แบบบันทึกการประชุม

1.2.2 แบบวิเคราะห์ SWOT

1.2.3 แบบวัดความรู้

1.2.4 แบบวัดเจตคติ

1.2.5 แบบวัดทักษะกีฬา

1.2.6 แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก

1.2.7 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

1.2.8 คู่มือการใช้ระบบ

1.2.9 แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ระบบ

1.2.10 แบบประเมินความเหมาะสมและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบระบบ

1.2.11 แบบประเมินความสอดคล้องของระบบ

1.3 ขั้นตอนที่ 3 เครื่องมือมี 2 ชนิด ประกอบด้วย

1.3.1 แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับผู้วิจัย

1.3.2 แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครูพลศึกษา

1.4 ขั้นตอนที่ 4 เครื่องมือ ประกอบด้วย

1.4.1 แบบประเมินความพึงพอใจต่อประสิทธิผลของระบบ

1.4.1.1 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อระบบฯ สำหรับนักเรียนฯ

1.4.1.2 แบบประเมินความพึงพอใจตามประเด็นการสัมมนาสำหรับผู้บริหารและครูพลศึกษา

2. วิธีสร้างและตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การสร้างเครื่องมือในขั้นตอนที่ 1

2.1.1 แบบสังเกตการสอนและแบบประเมินผลการเรียนรู้ มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

2.1.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพ ปัญหาการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

2.1.1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสังเกต และกำหนดรูปแบบของการสังเกต

2.1.1.3 สร้างแบบสังเกต โดยร่างประเด็นย่อยและองค์ประกอบของแบบสังเกต

2.1.1.4 นำแบบสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์เพื่อตรวจสอบแก้ไข

2.1.1.5 ปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์พร้อมทั้งจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

2.1.2 แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

2.1.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.1.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาที่ทำการวัดโดยการสัมภาษณ์

2.1.2.3 ร่างข้อคำถามจากเนื้อหาที่วิเคราะห์ออกมาเป็นประเด็นสำคัญต่างๆ

2.1.2.4 นำแบบสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์เพื่อตรวจสอบแก้ไข

2.1.2.5 ปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์พร้อมทั้งจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

2.1.3 แบบสนทนากลุ่ม มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

2.1.3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพ ปัญหาและความต้องการของการประเมินผลการเรียนรู้ในสาระพลศึกษา

2.1.3.2 กำหนดรูปแบบของการสนทนากลุ่ม

2.1.3.3 สร้างแบบสนทนากลุ่ม โดยร่างประเด็นย่อยและองค์ประกอบของการสนทนากลุ่ม

2.1.3.4 นำแบบสนทนากลุ่มเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์เพื่อตรวจสอบแก้ไข

2.1.3.5 ปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ พร้อมทั้งจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

2.2 การสร้างเครื่องมือในขั้นตอนที่ 2

2.2.1 แบบบันทึกการประชุม และแบบวิเคราะห์ SWOT มีวิธีการสร้างและขั้นตอนดังนี้

2.2.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพ ปัญหาของการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา

2.2.1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบบันทึกการประชุม และแบบวิเคราะห์ SWOT เพื่อกำหนดรูปแบบ

2.2.1.3 ตรวจสอบด้วยตนเอง เพื่อนำผลการตรวจมาปรับปรุง

2.2.1.4 นำแบบบันทึกการประชุม และแบบวิเคราะห์ SWOT เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์เพื่อตรวจสอบแก้ไข

2.2.1.5 ปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ พร้อมทั้งจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

2.2.2 แบบวัดความรู้ ประกอบด้วย แบบวัดความรู้กีฬากรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

ผู้วิจัยได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยการแบ่งกลุ่ม (Focus Group) ตามชนิดกีฬาแล้วร่วมการสร้างเครื่องมือประเมินด้านความรู้ตามระดับชั้นตั้งแต่ มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ออกมาตามชนิดกีฬา ซึ่งมีอยู่ 5 ชนิดได้แก่ กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด โดยวางแผนออกข้อสอบ มีรายละเอียดดังนี้

2.2.2.1 การระบุจุดมุ่งหมายในการทดสอบ โดยจุดมุ่งหมายในการทดสอบมาจากจุดมุ่งหมายทางการศึกษาซึ่งเน้นพัฒนาการด้านต่างๆ ของคน 3 ด้าน คือ ด้านสมอง ด้านจิตใจ ด้านทักษะทางร่างกายและสังคม

2.2.2.2 การระบุเนื้อหาที่จะทดสอบ ซึ่งเนื้อหาที่ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่อยู่ในหลักสูตรสถานศึกษาในชนิดกีฬานั้นๆ

2.2.2.3 การทำตารางเนื้อหาและการกำหนดน้ำหนัก การกำหนดให้น้ำหนักทั้งหมดเป็นร้อยละ 100 โดยเนื้อหาใดซับซ้อนมาก เนื้อหาใดเข้าใจยาก ให้น้ำหนักมาก ซึ่งจำนวนข้อที่ออกข้อสอบ ก็เป็นไปตามสัดส่วนที่กำหนดร่วมกัน

2.2.2.4 กำหนดรูปแบบของข้อสอบหรือข้อคำถามในการออกข้อสอบ

2.2.2.5 กำหนดเวลาสอบ ผู้วิจัยกำหนดเวลาสอบ

2.2.2.6 กำหนดจำนวนข้อและคะแนน

2.2.2.7 การเขียนข้อสอบ การตรวจสอบ ตามรูปแบบที่กำหนดร่วมกัน ในการประชุมกลุ่มกีพา โดยในการเขียนข้อคำถาม พยายามใช้ภาษาที่ชัดเจนกระชับ ไม่กำกวมและอ่านเข้าใจง่าย เมื่อเขียนข้อสอบได้ครบแล้ว พิจารณาว่าคำถามเหล่านั้น อ่านเข้าใจตามความต้องการหรือไม่ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการทดสอบหรือไม่ เมื่อพบว่ามีความสอดคล้องดีแล้วจึงเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องพร้อมให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงก่อน

2.2.2.8 นำแบบวัดความรู้ทั้ง 5 ชนิดกีพา ให้ผู้เชี่ยวชาญชนิดกีพานั้นๆ ชนิดกีพาละ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสม และความเป็นไปได้

2.2.2.9 ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปทดลองใช้

2.2.2.10 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีพาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีพาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีพาสังกัดสถาบันการพลศึกษา

2.2.2.11 ดำเนินการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือในด้านค่าความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนก ค่าความยากง่าย และค่าความเชื่อมั่น

2.2.2.12 นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปจัดพิมพ์และนำไปใช้จริง

2.2.3 แบบวัดเจตคติ มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

2.2.3.1 ผู้วิจัยได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ แล้วร่วมกันสร้างแบบวัดเจตคติขึ้น

2.2.3.2 กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการวัด ก่อนที่ผู้วิจัยจะสร้างเครื่องมือวัด ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะที่ต้องการวัดให้ชัดเจน คุณลักษณะที่ต้องการวัดได้แก่ เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองต่อความสำเร็จในการเล่นกีพา ซึ่งได้ระบุไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2.3.3 กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ ของคุณลักษณะที่ต้องการวัด พร้อมอธิบายความหมายของคุณลักษณะดังกล่าวให้ชัดเจน เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับนำไปสร้างเครื่องมือวัดเจตคติต่อไป

2.2.3.4 กำหนดวิธีวัด และการสร้างเครื่องมือวัด เมื่อกำหนดพฤติกรรมคุณลักษณะด้านเจตคติที่ต้องการวัดได้แล้ว ผู้วิจัยร่วมกับผู้เกี่ยวข้องร่วมสร้างเครื่องมือวัดเจตคติแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท (Likert's Method) หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำไปตรวจสอบคุณภาพของข้อความ ดังนี้

2.2.3.5 ตรวจสอบคุณภาพของข้อความ เพื่อให้แน่ใจว่าข้อความนั้นเหมาะสมและตรงกับคุณลักษณะที่จะวัดจริง ผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลการเรียนรู้ 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านด้านพลศึกษา จำนวน 2 คน ช่วยกันตรวจสอบข้อความในแง่ความตรง และตรวจสอบข้อความให้มีจำนวนข้อความทางบวกและทางลบจำนวนใกล้เคียงกัน และข้อความครอบคลุมพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดหรือไม่

2.2.3.6 ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปทดลองใช้

2.2.3.7 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา

2.2.3.8 ดำเนินการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือในด้านค่าความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่น

2.2.3.9 นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปจัดพิมพ์และนำไปใช้จริง

2.2.3.10 จัดทำคำอธิบาย ดังนี้

1) คำอธิบายจุดมุ่งหมายของการวัดโดยให้นักเรียนเลือกตามความรู้สึกหรือสิ่งที่นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติเป็นประจำ ตามข้อความในแบบสอบถาม ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้สะท้อนสิ่งที่ครูผู้สอนต้องการทราบจากนักเรียนอย่างแท้จริง

2) คำชี้แจงการตอบมาตรวัดว่าต้องการให้นักเรียนตอบอย่างไร

3) คุณลักษณะที่ต้องการวัด คือ อธิบายว่าแบบวัดนี้ต้องการวัดคุณลักษณะ คุณค่าและความสำคัญของการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา

4) วิธีการใช้แบบวัดเจตคติ จะวัดนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี โดยใช้ในการวัดและประเมินผลนักเรียนทั้งก่อนการเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน และต้องการให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริง

5) การตรวจ และการแปลผลของคะแนนที่ได้จากการสอบแบบวัดเจตคติโดยคำนึงถึงทิศทางของข้อความในทำนองลบ ผู้ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งจะได้คะแนนน้อย ในทางตรงข้าม ถ้าข้อความมีทิศทางไปในทำนองบวก ผู้ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งก็จะได้คะแนน

2.2.4 แบบวัดทักษะกีฬา ประกอบด้วย แบบวัดทักษะกีฬากรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

ผู้วิจัยได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยการแบ่งกลุ่มย่อยตามชนิดกีฬา แล้วร่วมการสร้างเครื่องมือประเมินด้านทักษะกีฬาตามระดับชั้นตั้งแต่ มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ออกมาตามชนิดกีฬา ซึ่งมีอยู่ 5 ชนิดได้แก่ กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด โดยวางแผนดังนี้

2.2.4.1 การระบุจุดมุ่งหมายในการทดสอบ

2.2.4.2 การระบุเนื้อหาที่จะทดสอบ ซึ่งเนื้อหาที่ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่อยู่ในหลักสูตรสถานศึกษาในชนิดกีฬานั้นๆ

2.2.4.3 กำหนดรูปแบบของแบบวัดทักษะกีฬา

2.2.4.4 ร่างประเด็นสำคัญและองค์ประกอบของแบบวัดทักษะกีฬา

2.2.4.5 นำแบบวัดทักษะทั้ง 5 ชนิดกีฬา ให้ผู้เชี่ยวชาญชนิดกีฬานั้นๆ ชนิดกีฬาละ 3 คน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสม และความเป็นไปได้

2.2.4.6 ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปทดลองใช้

2.2.4.7 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา

2.2.4.8 ดำเนินการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือในด้านค่าความเที่ยงตรง และค่าความเชื่อมั่น

2.2.4.9 นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปจัดพิมพ์และนำไปใช้จริง

2.2.5 แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก ได้นำเอาแบบวัดจากสถาบันการพลศึกษามาปรับใช้ ทั้งวิธีการปฏิบัติและการกำหนดค่าคะแนน โดยมีวิธีการสร้างและขั้นตอนดังนี้

ผู้วิจัยได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยการแบ่งกลุ่มย่อยตามชนิดกีฬา แล้วร่วมกันวิเคราะห์แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก แล้วประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีการวางแผนดังนี้

2.2.5.1 การระบุจุดมุ่งหมายในการทดสอบ

2.2.5.2 การระบุเนื้อหาที่จะทดสอบ ซึ่งเนื้อหาที่ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่อยู่ในหลักสูตรสถานศึกษาของชนิดกีฬานั้นๆ

2.2.5.3 กำหนดรูปแบบของแบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2.5.4 ร่างประเด็นสำคัญและองค์ประกอบของแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย

2.2.5.5 นำแบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกที่ร่วมกันประยุกต์ ให้ผู้เชี่ยวชาญชนิดกีฬานั้นๆ ชนิดกีฬาละ 3 คน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสม และความเป็นไปได้

2.2.5.6 ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปทดลองใช้

2.2.5.7 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา

2.2.5.8 ดำเนินการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือในด้านค่าความเที่ยงตรง และค่าความเชื่อมั่น

2.2.5.9 นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปจัดพิมพ์และนำไปใช้จริง

2.2.6 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

2.2.6.1 ผู้วิจัยได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ แล้วร่วมกันสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาขึ้น

2.2.6.2 กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการวัดให้ชัดเจน คุณลักษณะที่ต้องการวัดใช้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา

2.2.6.3 กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ ของคุณลักษณะที่ต้องการวัด พร้อมอธิบายความหมายของคุณลักษณะดังกล่าวให้ชัดเจน เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับนำไปสร้างเครื่องมือต่อไป

2.2.6.4 กำหนดวิธีวัด และการสร้างเครื่องมือวัด เมื่อกำหนดพฤติกรรมคุณลักษณะที่ต้องการวัดได้แล้ว ผู้วิจัยร่วมกับผู้เกี่ยวข้องพิจารณาพฤติกรรมบ่งชี้นั้นเหมาะที่จะใช้วัดแบบใด

2.2.6.5 ตรวจสอบคุณภาพเพื่อให้แน่ใจว่าข้อความนั้นเหมาะสมและตรงกับคุณลักษณะที่จะวัด

2.2.6.6 ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปทดลองใช้

2.2.6.7 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา

2.2.6.8 ดำเนินการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือในด้านค่าความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่น

2.2.6.9 นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปจัดพิมพ์และนำไปใช้จริง

2.2.7 คู่มือการใช้ระบบ มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

2.2.7.1 ศึกษา และรวบรวมข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับ สภาพ ปัญหา และความต้องการ ระบบการประเมินผลการเรียนรู้

2.2.7.2 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำคู่มือการใช้ระบบ ตามองค์ประกอบและสิ่งที่มุ่งประเมินทางพลศึกษา

2.2.7.3 สรุปประเด็นสำคัญต่างๆ เพื่อเรียบเรียงในคู่มือการใช้ระบบ

2.2.7.4 นำคู่มือการใช้ระบบที่ตรวจสอบแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2.2.7.5 นำคู่มือการใช้ระบบให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประเมินความเหมาะสมต่อไป

2.2.8 แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ระบบ มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

2.2.8.1 กำหนดประเด็นจากการสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยแล้วเขียนข้อคำถามร่วมกัน

2.2.8.2 ตรวจสอบโดยคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.2.8.3 ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ระบบโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลการเรียนรู้ 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้าน พลศึกษา 2 คน แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.2.8.4 วิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ระบบโดยผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ด้วยค่าร้อยละ โดยนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาให้ค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

มีความเห็นว่า เหมาะสม ให้ 1 คะแนน

มีความเห็นว่า ไม่เหมาะสมให้ 0 คะแนน

จากนั้นคำนวณค่าร้อยละจากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ระบบ คะแนนความเหมาะสม คือ ถ้าค่าร้อยละตั้งแต่ 60 ขึ้นไป ถือว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าคู่มือการใช้ระบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม

2.2.9 แบบประเมินความเหมาะสมและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบระบบ และแบบประเมินความสอดคล้องของระบบ แบบประเมินทั้ง 2 ชุด มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

2.2.9.1 กำหนดประเด็นจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยแล้วเขียนข้อคำถามร่วมกัน

2.2.9.2 ตรวจสอบโดยคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.2.9.3 ประเมินความสอดคล้องของโครงร่างระบบโดยผู้เชี่ยวชาญ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.2.9.4 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบประเมินที่ได้รับ กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา หาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย ประเมินความสอดคล้องโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ดังนี้

2.2.9.5 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินความเหมาะสมและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ของโครงร่างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาให้ค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

มีความเห็นว่า เหมาะสม ให้ 1 คะแนน

มีความเห็นว่า ไม่เหมาะสม ให้ 0 คะแนน

จากนั้นคำนวณค่าร้อยละจากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม คะแนนความเหมาะสมคือ ถ้าค่าร้อยละความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าร้อยละตั้งแต่ 60 ขึ้นไป ถือว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าโครงร่างระบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม

2.2.9.6 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินความสอดคล้องของโครงร่างระบบ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาให้ค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

มีความเห็นว่า สอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น + 1

มีความเห็นว่า ไม่แน่ใจ กำหนดคะแนนเป็น 0

มีความเห็นว่า ไม่สอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น - 1

จากนั้นนำมาแทนค่าโดยประยุกต์ใช้สูตรการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence = IOC) เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ หมายถึง คะแนนความคิดเห็น

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าโครงร่างระบบมีความสอดคล้องกัน อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ต้องปรับปรุง

2.3 การสร้างเครื่องมือในขั้นตอนที่ 3

2.3.1 แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับผู้วิจัยและครูพลศึกษา มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

2.3.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพ ปัญหาการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

2.3.1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสังเกต และกำหนดรูปแบบของการสังเกต

2.3.1.3 สร้างแบบสังเกต โดยร่างประเด็นย่อยและองค์ประกอบของแบบสังเกต

2.3.1.4 นำแบบสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์เพื่อตรวจสอบแก้ไข

2.3.1.5 ปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์ พร้อมทั้งจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

2.4 การสร้างเครื่องมือในขั้นตอนที่ 4

2.4.1 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อประสิทธิผลของระบบในส่วนของนักเรียน (เชิงปริมาณ) มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

2.4.1.1 ผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนดขอบข่ายของการประเมินความพึงพอใจในการใช้ระบบ

2.4.1.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจ (ได้ข้อมูลเชิงปริมาณ)

2.4.1.3 นำแบบประเมินเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแก้ไข

2.4.1.4 ปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ พร้อมทั้งจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

2.4.1.5 ใช้แบบประเมินความพึงพอใจส่วนของนักเรียนประเมินนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งหมด จำนวน 165 คน ในวันสอบปลายภาคเรียนวันสุดท้ายหลังเสร็จสิ้นการสอบชั่วโมงสุดท้าย

2.4.2 แบบประเมินประสิทธิผลของระบบในส่วนของผู้บริหารและครูพลศึกษา (เชิงคุณภาพ) มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

2.4.2.1 ผู้เกี่ยวข้องและผู้วิจัยร่วมกันกำหนดเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิผลของระบบ โดยประยุกต์เกณฑ์มาตรฐานสำหรับการประเมินที่กำหนดโดย สตัฟเฟิลบีมและคณะ (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2545: 178-180; อ้างอิงจาก Stufflebeam, et al. 1981) โดยพิจารณาจากด้านความเป็นประโยชน์ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงานจริง ความเหมาะสม ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

2.4.2.2 สร้างแบบประเมินประสิทธิผลของระบบในส่วนของผู้บริหารตามประเด็นข้างต้น (ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ)

2.4.2.3 นำแบบประเมินฯ เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์เพื่อตรวจสอบแก้ไข

2.4.2.4 ปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ พร้อมทั้งจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

2.4.1.5 ใช้แบบประเมินฯในการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อหาประสิทธิผลของระบบฯที่พัฒนาขึ้น กับผู้บริหาร 2 คน และครูพลศึกษา 15 คน

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยประยุกต์ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนั้นข้อมูลที่รวบรวมได้จึงมีจำนวนมาก และมีความหลากหลายโดยส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการจัดกระทำข้อมูลจากการวิจัย ดังนี้ (ศิริพร จิรวัฒน์กุล. 2552: 156-159)

1. จำแนกหมวดหมู่ข้อมูลที่รวบรวมได้ตามประเภทข้อมูลที่มีลักษณะเชิงปริมาณ (Quantitative Data) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Data)

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ระยะ คือ

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ผลทันทีที่รวบรวมข้อมูลภาคสนามเสร็จ เพื่อพิจารณาความเพียงพอและความสมบูรณ์ของข้อมูลที่รวบรวมได้

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลอย่างละเอียด หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นแล้ว เพื่อทบทวนดูแลความสอดคล้องและความตรงของข้อมูล เพื่อนำไปสะท้อนผลร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง

2.3 การวิเคราะห์เพื่อสรุปภาพรวม หลังจากสะท้อนผลร่วมกับผู้เกี่ยวข้องและเมื่อดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ของการวิจัยครบแล้ว จึงสรุปภาพรวมของการวิจัยร่วมกับผู้เกี่ยวข้องแล้วนำผลการวิเคราะห์สรุปเป็นรายงานการวิจัย

3. การตรวจสอบข้อมูลและการยืนยันข้อสรุป ใช้วิธีการดังต่อไปนี้ (พิสนุ ฟองศรี. 2554: 88)

3.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ ดำเนินการดังนี้

3.1.1 ใช้ตรวจสอบผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสังเกต แบบสอบถามต่างๆ กับสภาพจริงในโรงเรียนที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ และนำผลการวิเคราะห์นั้นมาสะท้อนผลร่วมกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาร่วมกันว่าสอดคล้องกับความเป็นจริง และมีความน่าเชื่อถือมากน้อยแค่ไหน

3.1.2 ใช้การตรวจสอบจากผู้รวบรวมข้อมูลหลายคนและหลายกลุ่ม เพื่อยืนยันความสอดคล้องกันในแต่ละกลุ่ม แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปสะท้อนผลร่วมกัน หากข้อมูลที่ได้ไม่สอดคล้องกัน ก็จะมีการอภิปรายและหาข้อสรุปร่วมกัน

3.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ดำเนินการดังนี้

3.2.1 ใช้การตรวจสอบวิธีการสามเส้า (Triangulation) โดยใช้แหล่งข้อมูลหลายๆ แหล่ง และใช้วิธีการต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่า ข้อมูลที่เก็บมามีความตรง ความเที่ยงและ ความสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสามเส้า 2 วิธีการได้แก่

3.2.1.1 วิธีการสามเส้าภายนอก (External Triangulation) ผู้วิจัยตรวจสอบโดยการเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการวิจัยกับข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ ภายนอก ได้แก่ ข้อมูลอื่นๆ ของโรงเรียน ภาพถ่ายผลงาน ข้อมูลจากผู้ปกครองและนักเรียนที่ไม่ได้เป็นผู้ร่วมวิจัย เป็นต้น

3.2.1.2 วิธีการสามเส้าภายใน (Internal Triangulation) ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้เทคนิคต่างๆ ภายในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างความตรงในการวิจัยซึ่งเทคนิคที่นำมาใช้ได้แก่

3.2.1.2.1 การใช้ข้อมูลจากกลุ่มที่หลากหลาย เพื่อเปรียบเทียบทรรศนะที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มที่ต่างกันย่อมมีการรับรู้ความจริงที่ต่างกัน คือ ผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียน

3.2.1.2.2 การใช้การตรวจสอบโดยบุคคลในกลุ่มเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน หากตรวจสอบแล้วเห็นขัดแย้งกันก็จะมีการหาฉันทามติ และตรวจสอบจากบุคคลภายนอกกลุ่มคือผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นคนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องการประเมินผลการเรียนรู้ในสาระพลศึกษา จะทำให้ข้อมูลที่ได้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.2.2 การตรวจสอบร่องรอยหลักฐานในการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ผู้วิจัยไม่ได้เข้าไปร่วมในกระบวนการ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลกับเอกสารต่างๆ ของทางโรงเรียนที่เก็บรวบรวมมา เช่น บันทึกการประชุม บันทึกการสอนของผู้สอน เครื่องมือต่างๆ เป็นต้น

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับขั้นตอนการดำเนินการวิจัย โดยจำแนกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษ

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้และปรับปรุงระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

โดยลักษณะของการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะมีลักษณะของการผสมผสานกันทั้งในส่วนของข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ในขั้นตอนที่ 1 นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการ การประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ใช้อยู่เดิม แล้วนำสภาพ ปัญหา และความต้องการ ดังกล่าวมาหาข้อสรุปเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างระบบฯ โดยในกระบวนการวิจัยนั้นผู้วิจัยศึกษาข้อมูลภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายคือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ด้วยการประยุกต์ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีผลการศึกษาดังนี้

1. สภาพและบริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย คือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนกีฬาในสังกัดสถาบันการพลศึกษา จากการทบทวนเอกสาร สารสนเทศ คู่มือนักเรียน แผนผังการปฏิบัติงานของโรงเรียนและสังเกตการสอนของผู้วิจัย ผลการศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้

ด้านบริบทของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีมีลักษณะเป็นโรงเรียนประจำแบบ กิน-นอน ที่แบ่งหอพัก ชาย-หญิง ตามชนิดกีฬา นักเรียนที่เรียนอยู่ในชนิดกีฬาเดียวกันจะพักอยู่ในหอพักเดียวกันทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีระเบียบวินัยที่เคร่งครัดพร้อม ๆ กับการฝึกนักกีฬา และเป็นสถาบันการศึกษาหนึ่งที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียน โดยมุ่งเน้นในเรื่อง การส่งเสริมพัฒนาร่างกายและการกีฬาควบคู่กันไปอย่างเต็มประสิทธิภาพ เพื่อก้าวขึ้นสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา โดยยึดตามพันธกิจหลักของโรงเรียนดังนี้ คือ พัฒนานักกีฬาให้ขึ้นสู่ทีมชาติ โดยนโยบายหลักจะมาจากสถาบันการพลศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางให้กับโรงเรียนกีฬาในสังกัด ทั้ง 11 โรงเรียนยึดถือเป็นแนวทาง

ด้านกิจกรรม พบว่า นักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีทุกคน จะทำการฝึกซ้อม เช้า-เย็น ตั้งแต่วันจันทร์-วันเสาร์ สำหรับการฝึกซ้อมในช่วงเช้าจะเป็นการฝึกสมรรถภาพทางกาย ส่วนมากจะเริ่มฝึกตั้งแต่ 06.00-07.00 น. โดยประมาณ ทั้งนี้แล้วแต่โปรแกรมการฝึกของกีฬาต่าง ๆ ซึ่งกำหนดขึ้น ในเวลา 08.30-14.30 น. จะเป็นเวลาสำหรับการเรียนวิชาการตามรายวิชาต่างๆ ที่โรงเรียนกำหนด สำหรับการฝึกซ้อมในช่วงเย็น ใช้เวลาการฝึกซ้อมหลังเลิกเรียนตามชนิดกีฬาที่เลือก ส่วนใหญ่จะเป็นการฝึกเทคนิคเฉพาะกีฬา และใช้เวลาในการฝึกซ้อมตั้งแต่ 16.00-18.00 น.โดยประมาณ แต่อาจจะมีบางประเภทกีฬาลดเวลา หรือ เพิ่มเวลา แล้วแต่โปรแกรมการฝึกที่ผู้ฝึกสอนกำหนดขึ้น สำหรับการแข่งขันกีฬานักเรียนจากโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีจะเข้าร่วมในระดับเยาวชนภูมิภาค เขตการศึกษา ระดับประเทศและระดับนานาชาติ นักเรียนบางคนที่ต้องไปเก็บตัวทีมชาติ หรือเดินทางไปแข่งขัน จะมีการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนเพิ่มเติมให้ภายหลัง มีนักกีฬาหลายคนที่สามารถพัฒนาขีดความสามารถไปสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติ ทั้งระดับเยาวชนและทีมชาติชุดใหญ่ในการแข่งขันระดับนานาชาติ เช่น กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชี่ยนเกมส์ กีฬาชิงแชมป์โลก กีฬาโอลิมปิกเกมส์ เป็นต้น การดูแลความประพฤติและความเป็นอยู่ของนักเรียนส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับผู้ฝึกสอน โดยมีครูฝ่ายกิจการนักเรียน (ฝ่ายปกครอง) คอยดูแลความประพฤติโดยทั่วไปอีกลำดับหนึ่ง

สภาพการจัดการเรียนการสอน พบว่า ลักษณะการดำเนินงานแตกต่างจากสถาบันการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วไป โดยจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามแบบของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีการปรับปรุงให้เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียนกีฬา ซึ่งให้ความสำคัญในเรื่องของกีฬาตามชนิดกีฬาที่เลือกเรียน ซึ่งการฝึกซ้อมทั้งสองช่วงดังกล่าวข้างต้น คือการจัดการเรียนรู้อย่างหนึ่งของนักเรียนด้วย และครูพลศึกษาต้องมีแผนการจัดการเรียนรู้ มีกิจกรรมที่เป็นลายลักษณ์อักษร มีการวัดและประเมินผล สำหรับผลการเรียนรู้จะมีการออกเป็นระดับคะแนนให้กับนักเรียน ซึ่งกีฬาชนิดต่างๆ จะอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และแยกออกมาเป็นสาระเพิ่มเติม คือ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยเป็นรายวิชาเพิ่มเติมที่โรงเรียนกีฬากำหนดขึ้นและยึดตามหลักสูตร

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการกำหนด สำหรับรายวิชากีพาเพื่อความเป็นเลิศในแต่ละชนิดกีพานั้นจะมีหลักสูตรกีพานั้นๆ เป็นตัวกำหนด โดยในแต่ละรายวิชาจะมีรหัสรายวิชากำหนดในแต่ละภาคเรียน ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 พร้อมทั้งคำอธิบายรายวิชา เพื่อให้ครูได้นำไปจัดทำแผนจัดการเรียนรู้ต่อไปยกตัวอย่างเช่น กีพาเซปักตะกร้อ ม.1 ภาคเรียนที่ 1 คือ เซปักตะกร้อ 1 รหัส พ21210, กีพาเซปักตะกร้อ ม.1 ภาคเรียนที่ 2 คือ เซปักตะกร้อ 2 รหัส พ21255, กีพาเซปักตะกร้อ ม.2 ภาคเรียนที่ 1 คือ เซปักตะกร้อ 3 รหัส พ22210, กีพาเซปักตะกร้อ ม.2 ภาคเรียนที่ 2 คือ เซปักตะกร้อ 4 รหัส พ22255, กีพาเซปักตะกร้อ ม.3 ภาคเรียนที่ 1 คือ เซปักตะกร้อ 5 รหัส พ23210 และกีพาเซปักตะกร้อ ม.3 ภาคเรียนที่ 2 คือ เซปักตะกร้อ 6 รหัส พ23255 เป็นต้น ส่วนสำคัญของการกำหนดค่าหน่วยกิตและเวลาเรียน แยกออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดย เวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตของทั้งสองระดับได้กำหนดเท่ากัน คือ 5 หน่วยกิต/ภาคเรียน เวลาเรียน 200 ชั่วโมง/ภาคเรียน รวมแล้วใน 1 ปีการศึกษานักเรียนจะต้องได้เรียน 10 หน่วยกิต คิดเป็น 400 ชั่วโมง

2. ระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีพาเพื่อความเป็นเลิศที่มีอยู่เดิม ผู้วิจัยใช้วิธีการค้นหาข้อมูลดังนี้

2.1 วิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ต่างๆ ทั้งหมดที่ผ่านมาของโรงเรียน ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551สำหรับโรงเรียนกีพา หลักสูตรเฉพาะกีพา และเอกสารเกี่ยวกับแนวทางการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่า ระดับคะแนนยึดหลักการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในส่วนของความแตกต่างจากสถานศึกษาในขั้นพื้นฐานโดยทั่วไปคือ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในสาระที่ 6 กีพาเพื่อความเป็นเลิศ เพราะยังไม่มีระบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่ชัดเจนที่สามารถนำมาปฏิบัติได้

2.2 สังเกตการสอนของครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีพาเพื่อความเป็นเลิศของผู้วิจัย พบว่า การประเมินผลส่วนใหญ่ทำตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นซึ่งไม่ตรงกับหลักการประเมินทางพลศึกษาซึ่งต้องประเมินให้ครบพัฒนาการ 5 ด้านของผู้เรียน และการประเมินในเรื่องของความเป็นเลิศทางกีพา ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มุ่งประเมินความสามารถด้านต่างๆ ของผู้เรียนได้ครบ เช่น ด้านความรู้ ด้านทักษะกีพา ด้านสมรรถภาพ ด้านเจตคติ และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของการเป็นนักกีพา ซึ่งข้อมูลที่พบ สามารถแสดงรายละเอียด ดังภาพประกอบ 17

ภาพประกอบ 17 ระบบการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

จากภาพประกอบ 17 แสดงระบบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งทางโรงเรียนยึดตามแบบของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นสิ่งที่สมควรกระทำ แต่ยังขาดรายละเอียดที่มุ่งเน้นในเรื่องของการประเมินผลการเรียนรู้ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เช่น วิธีการประเมินของครูผู้สอนจะต้องกระทำอย่างไรและต้องประเมินผู้เรียนในด้านใดบ้าง แล้วใครเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการประเมินดังกล่าว ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลจริงสำหรับการนำมาใช้ในลำดับการวิจัยขั้นตอนต่อไป

3. ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องด้วยการสัมภาษณ์ผู้บริหารจำนวน 2 คน การสนทนากลุ่มนักเรียนจำนวน 15 คนและครูพลศึกษาจำนวน 15 คน จากการศึกษา สามารถสรุปประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

สภาพ และปัญหาในการประเมินผลการเรียนรู้ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีนั้นพบว่า บทบาทในการประเมินเป็นหน้าที่ของครูพลศึกษาที่รับผิดชอบในชนิดกีฬานั้นๆ โดยการประเมินส่วนใหญ่ เน้นการประเมินในด้านของทักษะกีฬา ซึ่งผลของการประเมินจะออกเป็นระดับคะแนนแล้วนำส่งห้องทะเบียน เพื่อกรอกข้อมูลลงในระเบียนแสดงผลการเรียน หรือ ปพ.1 (Transcript) ของนักเรียน ดังสะท้อนจากคำพูดต่อไปนี้

"เรื่องการประเมินกีฬา ส่วนใหญ่ก็ต้องเป็นหน้าที่ของครูกีฬา เพราะทางโรงเรียนต้องให้ครูทุกคนส่งผลการเรียนให้กับทางทะเบียน โดยจะมีกำหนดเวลาให้อย่างชัดเจน ครูทุกคนต้องส่ง เพราะต้องนำเกรดที่ได้ไปลงไว้ใน ปพ.1"

(รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ: สัมภาษณ์)

"ส่วนใหญ่เราก็ประเมินทางทักษะเสียส่วนใหญ่ เช่น เตะลูกหลังเท้าได้ตามกำหนดหรือไม่ ตัวยิงทำได้อย่างที่ตั้งเกณฑ์ไว้หรือเปล่า...ส่วนใหญ่ทำอย่างนี้นะ"

(รหัส TK 01: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มครูพลศึกษา ซึ่งพบว่า ครูบางคนยังไม่เห็นความสำคัญของการประเมินผลการเรียนรู้และส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าการประเมิน 5 ด้านทางพลศึกษาเป็นอย่างไร ส่วนมากจะเน้นการฝึกซ้อมและทดสอบทักษะกีฬา และลงความเห็นว่าการทดสอบทักษะจะนำไปสู่ความเป็นเลิศทางกีฬา ซึ่งประเมินได้จากผลการแข่งขันที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้วิจัย พบว่าครูจะทดสอบทักษะกีฬาทั้ง 5 ชนิด เพื่อประเมินความก้าวหน้าในการเล่นกีฬานั้นๆ ของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด ตรงกับความคาดหวังที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งบางชนิดกีฬาทำทุกวัน บางชนิดกีฬาทำทุกอาทิตย์ ดังตัวอย่างคำพูดต่อไปนี้

“ผมคิดว่าการประเมินผลกีฬาเรา ทักษะน่าจะสำคัญกว่าสิ่งอื่น เพราะเราเพื่อความเป็นเลิศ ได้เหรียญก็น่าจะจบ...เป็นเลิศแล้ว”

(รหัส FB 03: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

“เห็นด้วยนะ ถ้าเรามัวแต่มุ่งประเมินแต่ความรู้...ประวัติความเป็นมาอะไรต่างๆ คงไม่ได้เป็นแชมป์แน่นอน...ผมว่าโรงเรียนกีฬาอื่นเค้าก็คิดเหมือนเราเหมือนกัน ไม่งั้นไม่มีทางเป็นเลิศได้เลย”

(รหัส WT 01: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

“ไม่ทราบมาก่อนเลยว่าการประเมินทางพลศึกษานั้นเป็นอย่างไร...พอดีจบวิทย์กีฬา(วิทยาศาสตร์การกีฬา) มาก็เลยไม่รู้ มันจำเป็นหรือเปล่า...แต่ก็น่าสนใจเหมือนกันนะคะ ถ้ามันจะทำให้เด็กพัฒนาดีขึ้น”

(รหัส TK 02: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

แต่ในขณะเดียวกัน พบว่า มีครูพลศึกษาเกิดความไม่แน่ใจ ลังเล ว่าการประเมินเพียงแค่ทักษะกีฬาเพียงอย่างเดียวเป็นสิ่งที่เพียงพอสำหรับนักเรียนหรือไม่ เพราะเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ทั้งหมด มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่สามารถก้าวขึ้นสู่จุดสูงสุดทางกีฬาได้ ดังสะท้อนจากคำพูดที่ว่า

“การประเมินเพียงแค่ทักษะเห็นจะไม่เพียงพอ...เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ของเราก็ไม่ได้เป็นทีมชาติกันทุกคน ที่เหลือน่าจะต้องมีความรู้ในเรื่องอื่น ๆ อีก”

(รหัส TK 02: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

“ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬานั้นสำคัญไม่น้อยกว่าทักษะ...พอเด็กจบจากเราไปแล้ว หรือไม่ก็หมดสภาพการเป็นนักกีฬาแล้ว สิ่งที่เขาควรรู้ก็น่าจะเป็นความรู้นั่นแหละ อย่างน้อยๆ กลับมาเป็นโค้ช เอาไว้ทำมาหากินต่อไป”

(รหัส AT 01: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

“อันที่จริง เด็กที่เก่งทักษะกีฬา มันก็ต้องรู้เกี่ยวกับกีฬานั้นอยู่แล้ว อย่างเด็กผม ก็มีความรู้เกี่ยวกับยูโดมันไปพร้อมๆ กันกับการฝึกนะผมว่า”

(รหัส JD 02: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

“แต่เราจะเน้นเรื่องของการประเมินทักษะมากเกินไปหรือเปล่า น่าจะต้องประเมินหลายๆ ด้าน เด็กอื่นๆ ที่ฝีมือพอใช้ได้ อย่างเช่นเป็นตัวแทนจังหวัด นักกีฬาที่ทำเหรียญให้กับโรงเรียน แมตช์อะไรก็ได้...ก็น่าจะต้องพิจารณาให้คะแนนเขานะ เพราะนั่นแสดงว่าเขาก็เป็นเลิศได้เหมือนกัน”

(รหัส JD 01: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่า ครูพลศึกษามีความคิดหรือความต้องการที่จะมีการประเมินด้วยวิธีการหลากหลาย แต่กลับให้คำตอบว่าตนเองยังไม่ได้กระทำเพราะไม่รู้แนวทางการปฏิบัติ ซึ่งสวนทางกับการวิเคราะห์เอกสารข้อมูลของผู้วิจัย ซึ่ง พบว่า ครูมีการประเมินหลากหลายรูปแบบ แต่เป็นการกระทำโดยต่างคนต่างกระทำกันตามความเข้าใจ ยังขาดระบบการประเมินที่ชัดเจน ขาดเกณฑ์การให้คะแนน และขาดการวางแผนร่วมกัน เช่น มีครูพลศึกษาบางชนิดกีฬา ให้นักเรียนเก็บผลงานไว้ในแฟ้มสะสมผลงานส่วนตัว บางชนิดกีฬาให้นักเรียนเขียนความภาคภูมิใจของตนเองในลักษณะของเรียงความ และบางกีฬาให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาที่เลือกเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้รูปแบบหนึ่ง แต่ครูไม่ได้ตั้งเกณฑ์การประเมินในสิ่งเหล่านี้ขึ้นมา ที่ถือปฏิบัตินั้น เป็นเพียงแค่แสดงผลงานของกีฬาตนเองว่าผลสัมฤทธิ์เป็นอย่างไร แต่ไม่ได้ให้คะแนนกับนักเรียนคนที่ทำผลงานเป็นผลคะแนนที่จะแสดงถึงความเป็นเลิศ ดังสะท้อนจากคำพูดต่อไปนี้

"การประเมินหลากหลายก็น่าจะเป็นผลดีกับเด็กนักเรียนนะ เพราะว่าจะได้ให้คะแนนได้หลายๆ ทาง อย่างคนที่ทักษะดีแล้ว ก็น่าจะต้องมีความรู้ดีด้วย แต่คนที่ทักษะไม่ค่อยเท่าไหร่ ถ้ามีความรู้มาเสริมเข้าไปอีกก็น่าจะทำเกรดได้ โอเค.ขึ้น"

(รหัส WT 02: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

"เราน่าจะยังไม่มีใครทำมั้ง...ที่เห็นอยู่ก็น่าจะเป็นวัดทักษะกีฬามากกว่า...อย่างสอบวัดความรู้เกี่ยวกับเรื่องทั่วไปนั้น ยังไม่ค่อยเห็นใครทำกันนะครับ...มีวิชาการแจ้งมาเหมือนกันว่ามีกีฬาไหนบ้างจะสอบตามตาราง (หมายถึงการสอบปลายภาค) แต่ก็ไม่มีใครทำ ส่วนใหญ่สอบนอกตารางกันทั้งนั้น (หมายถึงการสอบวัดความรู้)"

(รหัส JD 03: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

"ที่ให้ทำก็คือการทำแฟ้มสะสมผลงานของแต่ละคน...เอาไว้ตั้งโชว์เวลาเขา (ประกันคุณภาพการศึกษา) มาประเมินไง... แล้วเห็นยูโดเขาก็ให้เขียนเรียงความ หรือไม่ก็ให้เด็กช่วยงานตอนเราจัดการแข่งขันต่างๆ เช่นกีฬาเยาวชนคัดภาค..."

(รหัส TK 03: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

แต่เมื่อนำข้อมูลข้างต้นมาวิเคราะห์ร่วมกับเอกสารและหลักสูตรเชิงประจักษ์อื่นๆ พบว่าความคิดเห็นของครูพลศึกษาดังกล่าวยังไม่สอดคล้องกับการวิเคราะห์เอกสาร หลักฐาน และการสังเกตการสอนของผู้วิจัย ซึ่งพบว่า การที่ครูพลศึกษาบอกว่าเน้นการประเมินทางทักษะกีฬา และให้ความสำคัญกับการประเมินด้านนี้ แต่ปรากฏว่า ไม่พบหลักฐานเกี่ยวกับเครื่องมือการสอบวัดความรู้ หรือ แม้แต่เครื่องมือการทดสอบทักษะกีฬา การประเมินส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นเป็นการประเมินจากสายตา และประสบการณ์ของครูพลศึกษาเป็นส่วนใหญ่ หรือไม่ ก็ประเมินตามผลแพ้-ชนะ จากการประลอง ประกบทีม ทดสอบน้ำหนัก หรือสถิติของน้ำหนักที่ยกได้ในกีฬายกน้ำหนักเท่านั้น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่า ครูสอนพลศึกษา ในสาระที่6: กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่วนใหญ่มีความสนใจในการที่จะประเมินการเรียนรู้ให้หลากหลาย แต่ทว่ายังไม่รู้จักกระบวนการ หรือไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นการประเมินอย่างไร ทั้งนี้จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ไม่มีครูท่านใดเลย ที่ได้เข้าอบรมเรื่องของการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนมากครูที่โรงเรียนส่งไป จะเป็นครูสายวิชาการซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เมื่อกลับมาแล้วก็ไม่ได้มีการกระจายความรู้ที่ได้รับให้แก่ครูพลศึกษาที่มีหน้าที่สอนโดยตรงแต่อย่างใด ดังสะท้อนจากคำพูดต่อไปนี้

"เป็นเรื่องที่น่าสนใจมากเกี่ยวกับการประเมิน...แต่พูดตามตรงนะครับ ยังงงๆ กับหลักสูตรเหมือนกันทำนั่นทำนี่...ไม่รู้จะเริ่มตรงไหนก่อน...ถ้าทางวิชาการให้ทำแล้วส่ง (ปพ.7) ส่วนมากก็ทำเหมือนเขา(เหมือนครูวิชาการ) แต่ให้ละเอียดลงลึกนั้น...ไม่"

(รหัส WT 01: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

"ที่จริงมันก็ไม่ใช่ภาระหนักอะไร...แต่เป็นหน้าที่เสียมากกว่าที่เราต้องประเมิน...เสียอย่างเดียว เราไม่รู้กระบวนการว่าทำอย่างไรถึงจะถูกต้องเท่านั้นเอง...ที่ทำๆอยู่ก็ตามเขาไป เอาความคิดเราว่านั่นแหละ"

(รหัส TK 03: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

"ถ้าพูดกันตรงๆ ...ครูพละอย่างเราไม่เคยได้เข้าอบรมเรื่องเหล่านี้หรอก ส่วนใหญ่ที่ได้ไปก็จะเป็นพวกอบรมวิทยาศาสตร์การกีฬา อบรมเรื่องการตัดสินอะไรพวกนี้มากกว่า...แทบทุกกีฬาเลย...ส่วนใหญ่ที่ได้ไปอบรมพวกหลักสูตรเป็นสายวิชาการมากกว่า"

(รหัส FB 01: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

"เรื่องมาแชร์ความรู้เรื่องประเมินนั้น ไม่เคย...เหมือนกับว่าใครไป (เข้าอบรม) ใครได้...เรื่องมาจัดอบรมกันเองโดยเอาครูที่ไปอบรมมาสอนนั้นไม่มี..."

(รหัส TK 01: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

นอกจากนี้ ยังพบว่า ครูส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการประเมินทางพลศึกษา เมื่อผู้วิจัยพูดคุยและอธิบายให้เห็นถึงความสำคัญจึงเบนให้ความสนใจกับการประเมินทางพลศึกษา ว่าจำเป็นต้องประเมินให้ครบทั้ง 5 ด้าน ด้วยเหตุผลที่ว่าจะสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก ซึ่งจะส่งผลดีต่อการทำงานของตนเองและของโรงเรียนในภาพรวมด้วย ดังสะท้อนจากคำพูดต่อไปนี้

"ไม่ค่อยเข้าใจในกระบวนการเท่าไหร่...อย่างการประเมินตามหลักสูตรแกนกลางตั้งแต่ปี 44 (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544) ก็ยังไม่ค่อยเข้าใจเท่าไหร่ เดี๋ยวนี้เปลี่ยนมาเป็นหลักสูตร 51 ก็ยิ่งทำให้เราสับสนนะ..."

(รหัส WT 01: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

“ถ้าอย่างงั้นมันก็คงจำเป็น...แต่ทางปฏิบัตินะซิ มันจะทำได้หรือเปล่า...อะไรก็แล้วแต่ ถ้าเป็นแค่ทฤษฎี มันยังไม่ถูกนำมาใช้ เราก็ไม่รู้ว่ามันเหมาะกับเราหรือเปล่า”

(รหัส FB 03: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

“การประเมินที่ว่า ถ้ามันเป็นเรื่องดีต่องานเราก็น่าทำอยู่นะ ยิ่งกับการประเมินแล้ว ก็ไม่ต้องมานั่งปวดหัว อย่างก่อนๆ พอประเมินเข้าทีก็แย่กันไปตามๆกันเลย แต่ถ้าโรงเรียนจะได้ประโยชน์ในเรื่องของการประกันมันก็คุ้มนะ”

(รหัส TK 03: สนทนากลุ่มครูพลศึกษา)

จากข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มครูพลศึกษาผู้วิจัยยังได้ข้อมูลสนับสนุนในเรื่องสภาพปัญหาของการประเมินผลการเรียนรู้จากการสนทนากลุ่มนักเรียน ซึ่งพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องของการประเมินผลการเรียนรู้ มีบางคนไม่แน่ใจในสิ่งที่ตนเองรู้ในเรื่องของการประเมิน เพราะไม่มีครูคนไหนที่อธิบายชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องของการประเมินผลการเรียนรู้ให้ฟัง โดยนักเรียนเข้าใจเองว่า การประเมินคือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการฝึกซ้อม ซึ่งสะท้อนออกมาจากคำพูดในการใช้ศัพท์ในชนิดกีฬาที่ทำการฝึก ซึ่งหมายถึงการประเมินผลการเรียนรู้ เช่น ลงทีม ประกบทีม ประลอง ทดสอบน้ำหนักเหล็ก ทดสอบสถิติ ดังสะท้อนจากคำพูดต่อไปนี้

“อาจารย์ให้ลงทีม...ให้เหมือนการแข่งขันจริง มีกรรมการ มีทีมที่สู้ด้วยแล้วมีการวางแผนว่าจะเล่นอย่างไร อาจารย์ก็บอกให้เล่นแผน 1 แผน 2 แล้วก็ได้ผล...ชนะ...อาจารย์ก็บอกว่าดี...หนูก็คิดว่ามันก็น่าเป็นการประเมินเหมือนกัน”

(รหัส TK 002: สนทนากลุ่มนักเรียน)

“อาจารย์ไม่เคยบอกว่าการประเมินเป็นอย่างไร แต่ผมคิดว่า คงอันเดียวกันกับที่ให้ทดสอบน้ำหนักเหล็ก เพราะถ้ายกได้หนักกว่าเดิม (ยกลูกเหล็ก) ถือว่าเราทำสถิติพัฒนาขึ้น”

(รหัส WT 003: สนทนากลุ่มนักเรียน)

“ที่เข้าใจน่าจะเป็นการประลอง...ใช่มั้ยครับ...อย่างกีฬาผมจะมีการประลองกันทุกวันหลังจากที่เราฝึกเทคนิคกันเสร็จ อาจารย์ก็เลือกคู่ต่อสู้ที่ฝีมือสูสีกันให้รันโดรี่ (ทับศัพท์ภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในกีฬายูโด แปลว่า ต่อสู้)... แล้วก็มีกรรมการตัดสิน...มีแพ้มีชนะด้วย”

(รหัส JD 002: สนทนากลุ่มนักเรียน)

“ฟุตบอลของหนูก็มีการลงทีมเหมือนกัน ส่วนมากจะให้ลงกับรุ่นพี่ ม.ปลายแข่งแบบจริงๆ เลย มีคนเป่า (นกหวีด) มีลายแมน (คนกำกับเส้น)...ส่วนใหญ่พวกหนูจะแพ้ พอแพ้มาอาจารย์ก็เรียกรวมแล้วบอกข้อบกพร่องต่างๆ ”

(รหัส FB 003: สนทนากลุ่มนักเรียน)

พบว่าในปัจจุบันการประเมินผลการเรียนรู้ในชนิดกีฬาที่นักเรียนเลือกนั้น เน้นในเรื่องการประเมินด้านทักษะและนักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะกีฬามากกว่าการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนปลายภาค เพราะถ้าครูผู้สอนประเมินแล้วว่าทักษะกีฬาอยู่ในเกณฑ์ดีจะทำให้ถูกเลือกเป็นส่วนหนึ่งของทีม หรือเป็นตัวแทนของโรงเรียน จังหวัด หรือมีรายชื่อส่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬารายการสำคัญ ๆ และสิ่งที่นักเรียนเกือบทั้งหมดให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ครูส่งเข้าร่วมการคัดเลือกตัวแทนเยาวชนทีมชาติในชนิดกีฬาที่ตนเองเลือกเรียน ดังสะท้อนจากคำพูดที่ว่า

"...สำคัญมากครับ เพราะถ้าประลองแล้วอาจารย์เห็นว่าผมเล่นไม่ดี ผมก็อดได้เป็นตัวแทนชิครับ... เพื่อนผมแต่ละคนเก่งๆ ทั้งนั้น น้อง ม.2 ก็มาแรง วันก่อนลงทีมกันระหว่าง ม.2 กับ ม.3 พวกผมเสียไปเซตหนึ่ง... ปีนี้ผมอยากติดเยาวชนไปมหาสารคาม คงต้องซ้อมให้หนักขึ้น"

(รหัส TK 003: สนทนากลุ่มนักเรียน)

"ถ้าโค้ชเลือกก็แสดงว่าฝีมือเราใช้ได้...ผมก็อยากให้โค้ชเลือกเหมือนกัน อยากเป็นเหมือนพี่ๆที่เป็นทีมชาติ...โค้ชบอกว่าจะเป็นทีมชาติได้ มันก็ต้องผ่านแมตช์เล็กๆ ไปก่อน...เป็นการหาประสบการณ์"

(รหัส JD 001: สนทนากลุ่มนักเรียน)

"หนูว่าถ้าได้เกรด 4 แต่ไม่ได้เป็นตัวแทน หนูเลือกเป็นตัวแทนดีกว่า...ติดศูนย์เดี๋ยวค่อยมาแก้ก็ได้ แต่ถ้าไม่ได้เป็นตัวแทนก็ต้องรอใหม่อีกตั้ง 1 ปี ไม่รู้ว่าอีกหนึ่งปีหนูจะคัดติดหรือเปล่า"

(รหัส FB 002 : สนทนากลุ่มนักเรียน)

"ถ้าเราเก่ง คัดผ่าน คงไม่ติดศูนย์หรอก...แค่คัดผ่านแสดงว่าเราก็เก่งแล้ว ตั้งแต่ผมเรียนมา 3 ปี ยังไม่เคยติดศูนย์เลย ได้ 4 ตลอด (เกรด 4)"

(รหัส AT 003: สนทนากลุ่มนักเรียน)

"ใครๆ ก็อยากให้อาจารย์ส่งเข้าคัดทีมชาติหมดแหละ อย่างปีที่แล้ว ม.3 ยังได้ไปแข่งที่สิงค์โปรเลย ได้เหรียญทองแดงด้วย"

(รหัส AT 002: สนทนากลุ่มนักเรียน)

สำหรับการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนนั้น ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ ยังคงต้องการให้คนที่ประเมินคือครูผู้สอนของตนเองเป็นคนประเมินเพียงคนเดียวถึงจะยุติธรรม ไม่มีการลำเอียง และนักเรียนยังคงคิดว่าการประเมินคือการทำให้ตนเองได้เป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์และพบว่า การประเมินดังกล่าว เป็นการประเมินด้านทักษะกีฬาเพียง

ด้านเดียว และการประเมินด้านนี้เป็นการประเมินตรงตามความต้องการของนักเรียนมากที่สุด และมีผลทางจิตใจ ซึ่งก่อให้เกิดหลายสิ่งตามมา เช่น ความพยายาม การตั้งความหวัง ความภาคภูมิใจ ดังสะท้อนจากคำพูดของนักเรียนที่ว่า

"หมายถึงให้ครูคนอื่นมาประเมินหรือครับ...ผมว่ามันไม่ยุติธรรม เราเรียนกับครูคนนี้ ครูเราก็ต้องประเมินเราถึงจะถูก ไม่ลำเอียงดี...อย่างผมเล่นดี แต่ครูคนอื่นบอกไม่ดี ไม่ผ่าน ไม่ได้เป็นตัวแทน ผมก็แย่..."

(รหัส TK 003: สนทนากลุ่มนักเรียน)

"แข่งกันเลยดีกว่า ยุติธรรมที่สุด อยากเป็นตัวแทนก็มาคัด แต่ส่วนมากจะเป็นแบบนี้นะคะ...สมมุติคัดตัวแทนเยาวชนจังหวัด (ตัวแทนนักกีฬาจังหวัดชลบุรี) อาจารย์ก็จะบอกว่ามีรุ่นไหน อายุเท่าไหร่ พ.ศ. ไหน น้ำหนักอะไรบ้างแล้วก็กำหนดวันคัด อาจจะสองสัปดาห์...ให้ลงชื่อก่อน จากนั้นเราก็เริ่มคุมน้ำหนักเพื่อจะได้คัดให้ติด"

(รหัส JD 003: สนทนากลุ่มนักเรียน)

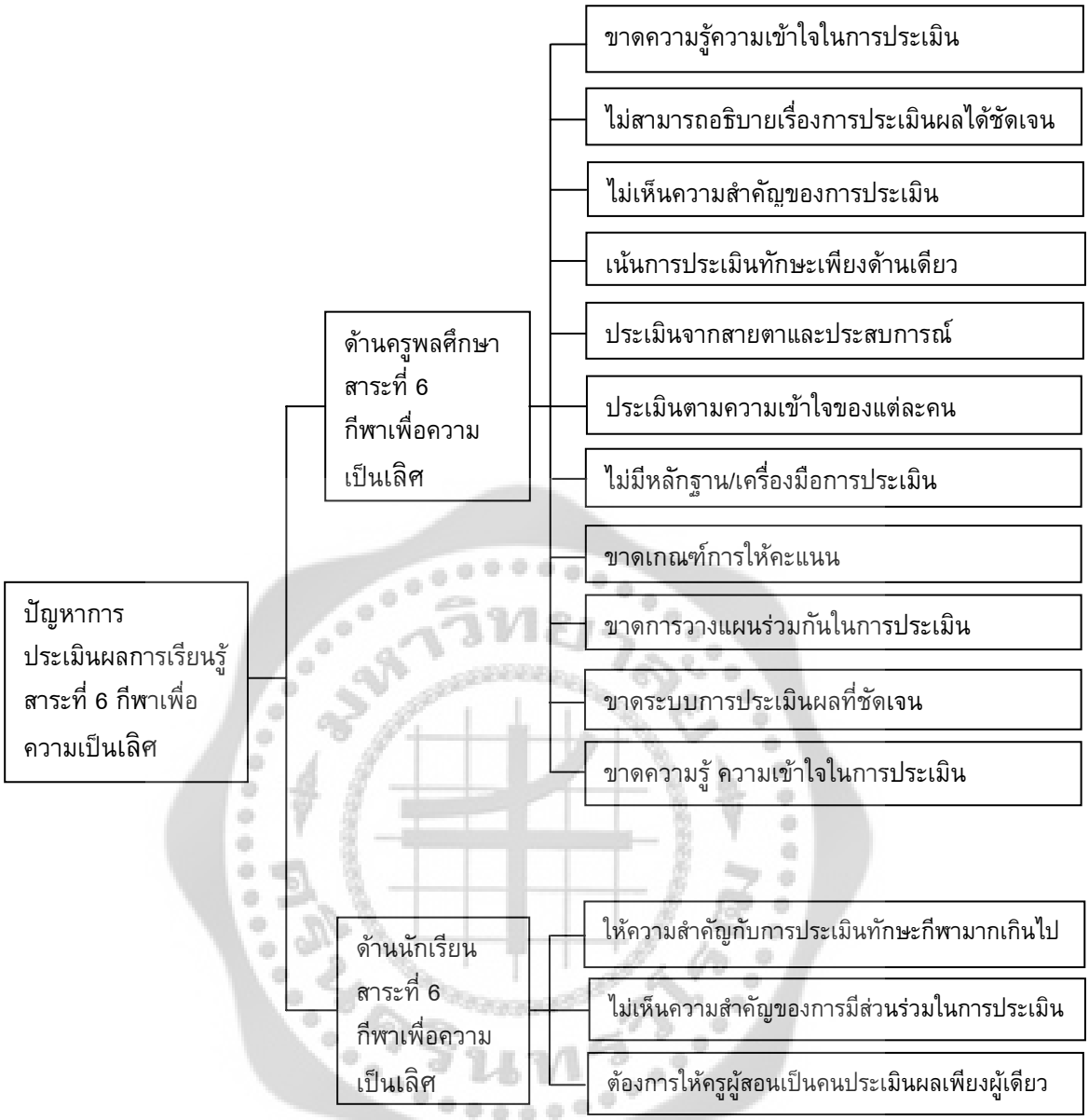
"คงไม่จำเป็นหรอก...อาจารย์ (หมายถึงครูสอนยูโด) คนเดียวก็น่าจะจบ...เอาคนอื่นมาก็ไม่รู้เรื่อง อย่างผมจะคัดยูโด เอาอาจารย์อ๊อด(ครูสอนเซปักตะกร้อ) มาตัดสินแล้วให้ไป...ไม่ได้หรอก"

(รหัส JD 002: สนทนากลุ่มนักเรียน)

"ถ้าอยากคัดติดหนูก็ต้องซ้อม ไม่ซ้อมไม่ได้...ขี้เกียจบางครั้งเหมือนกัน แต่ทำไงได้ อนาคตหนูอยากติดทีมชาติก็ต้องพยายามให้มากขึ้น"

(รหัส WT 002: สนทนากลุ่มนักเรียน)

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปปัญหาการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ได้ดังภาพประกอบ 18

ภาพประกอบ 18 สรุปปัญหาการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ตอนที่ 2 ผลการสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ในขั้นตอนที่ 2 นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา เพื่อใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เกี่ยวข้องตามสภาพ ปัญหา และความต้องการ โดยอาศัยข้อมูลพื้นฐานจากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 โดยวิธีดำเนินการในขั้นตอนนี้ คือ ประยุกต์ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในส่วนเครื่องมือของระบบฯ ใช้กรอบแนวคิดของ ซิงเกอร์ และคอร์บิน (Singer, 1974; Corbin, 1976 อ้างถึงใน วรศักดิ์

เพียรชอบ. 2527) และจาก กรมวิชาการ (2545) ที่ว่าการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาจะต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของสาระพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และ ด้านพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งดำเนินการโดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นเวลา 1 วัน สำหรับผู้บริหาร 2 คน และครูพลศึกษา 15 คน รวมทั้งสิ้น 17 คน เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจในการดำเนินการให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งร่วมกันกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน โดยนำเอาเทคนิคการวิเคราะห์ SWOT ในการหาจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และอุปสรรค (Threat) ของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ และ เพื่อสร้างความตระหนักร่วมกันจากปัญหาและความต้องการในการพัฒนาระบบ ซึ่งผลของการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT ปรากฏผลดังตาราง 15

ตาราง 15 สรุปผลการวิเคราะห์ระบบการประเมินผลการเรียนรู้ของโรงเรียนกีฬาโดยใช้เทคนิค SWOT

ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก
จุดอ่อน (Weakness) - ครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศขาดความรู้เรื่องของการประเมินและหลักสูตร - เนื่องจากธรรมชาติของแต่ละชนิดกีฬาที่ครู สาระที่ 6 ทำการสอบมีความแตกต่างกันจึงทำให้เกิดการประเมินที่ต่างกัน ไม่ไปในรูปแบบเดียวกันหรือทิศทางเดียวกัน - นักเรียนให้ความสำคัญกับการซ้อมเพื่อเข้าแข่งขันและเป็นทีมชาติ มากกว่าการซ้อมเพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น - ครูพลศึกษาฯให้ความสำคัญกับการซ้อมเพื่อให้นักกีฬาก้าวหน้าในเชิงเป็นเลิศแต่ให้ความสำคัญกับการประเมินผลการสอนน้อยเกินไป - ครูพลศึกษาฯ ขาดแนวทางปฏิบัติของการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	**อุปสรรค (Threat)** - ขาดโอกาสในการเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับงานวิชาการโดยเฉพาะเรื่องหลักสูตรหรือการประเมิน การอบรมส่วนใหญ่ของครูพลศึกษา สาระที่ 6 จะเกี่ยวข้องกับกีฬาเสียส่วนใหญ่ - ขาดผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้เรื่องระบบหรือให้การอบรมในเรื่องแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ - นักเรียนเห็นค่าของสิ่งตอบแทน เช่น ของรางวัล ค่าตอบแทน เงินเดือน มากกว่าจะเห็นประสิทธิภาพของการประเมินผลที่ถูกต้อง ชัดเจนและหลากหลาย - การประเมินผลให้ครอบคลุมเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับครูพลศึกษาซึ่งมีภาระงานหนักอยู่แล้ว

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก
จุดอ่อน (Weakness) - ยังมีการประเมินการเรียนรู้ที่ไม่หลากหลาย - ยังไม่มีระบบการเรียนรู้ที่ชัดเจน - ยังไม่มีรูปแบบการประเมินที่ชัดเจน - ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ แต่ให้ความสำคัญน้อยกับระบบการประเมินที่มีประสิทธิภาพ	**อุปสรรค (Threat)** - ขาดเครื่องมือการประเมิน หรือ แนวทางการประเมินอย่างชัดเจน - การประเมินที่หลากหลายเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ - ขาดหลักเกณฑ์ หรือ ข้อบังคับในการประเมินสาระเพิ่มเติมสาระที่ 6 ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศจากสถาบันการพลศึกษา
จุดแข็ง (Steargth) - ครูพลศึกษาสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีความสามารถทางด้านกีฬาที่รับผิดชอบ โดยส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาทีมชาติมาก่อน - ครูพลศึกษาสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีวิธีฝึกทักษะให้สู่ความเป็นเลิศ หรือ การเข้าสู่การแข่งขันได้เป็นอย่างดี - ครูพลศึกษาสาระที่ 6 มีแรงจูงใจในการสอนนักเรียนเพราะถ้านักกีฬาประสบความสำเร็จจะมีเงินรางวัลอัดฉีดจากจังหวัด,ประเทศ ซึ่งค่อนข้างสูง - ครูพลศึกษาสาระที่ 6 เมื่อสร้างนักกีฬาให้มีชื่อเสียงได้สำเร็จ จะส่งผลให้ตัวครูพลศึกษา มีชื่อเสียงตามไปด้วย - โรงเรียนเปิดโอกาสให้ ครูพลศึกษา สาระที่ 6 ได้พัฒนาความรู้ ความสามารถ ของตนเองเกี่ยวกับกีฬาที่ตนเองได้รับผิดชอบ เช่น การฝึกอบรม sports hero,การอบรมเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา การศึกษาดูงานต่างประเทศ - ครูพลศึกษาสาระที่ 6 มีอุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียนที่ทันสมัย - มีหลักสูตรสำหรับโรงเรียนกีฬาใช้เองและสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ - มีเครือข่ายคือโรงเรียนกีฬาถึง 11 แห่งและมีสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตต่างๆ อีก 17 แห่งเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาความรู้ความสามารถด้านกีฬาอย่างแท้จริง	**โอกาส (Oppoutunity)** - มีโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างต่อเนื่อง - มีชื่อเสียงจากการทำทีมให้ประสบความสำเร็จ - ได้ค่าตอบแทน รางวัล จากผลสำเร็จทางการกีฬาที่นอกเหนือจาก เงินเดือนประจำ - มีโอกาสได้เดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ - คนที่มีผลงานมาก ประสบความสำเร็จ มีโอกาสได้พิจารณาให้บรรจุเป็นข้าราชการในสังกัดสถาบันการพลศึกษา - ทำงานประสานกับหน่วยงานอื่นมากมาย เช่น สมาคมกีฬาจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา - ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเต็มที่ - มีรายการแข่งขันให้นักเรียนได้ฝึกประสบการณ์จริง (ออกแข่งขัน) ตลอดปี - นักเรียนมีโอกาสได้ร่วมการแข่งขัน นานาชาติกับต่างประเทศในฐานะตัวแทนทีมชาติไทย - นักเรียนที่มีความสามารถทางการกีฬาระดับความเป็นเลิศ หรือเหรียญทอง จะได้รับพิจารณาเข้าโครงการ sports hero ของการกีฬาแห่งประเทศไทยและมีเงินเดือนประจำให้ - มีการส่งนักเรียน เพื่อไปแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างโรงเรียนกีฬาด้วยกันกับต่างชาติ เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย ญี่ปุ่น - ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจ้างผู้ฝึกสอนต่างชาติจากสถาบันการพลศึกษา

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก
จุดแข็ง (steargth) - โรงเรียนกีพาเป็นศูนย์การพัฒนากีพาเพื่อความเป็นเลิศอย่างแท้จริงเพราะมีข้อมูล ข่าวสาร ครบถ้วน - มีงบประมาณในการสร้างนักกีพาให้ประสบความสำเร็จในระดับชาติ และนานาชาติ ที่ชัดเจนและเหมาะสม - มีงบประมาณจัดจ้างผู้ฝึกสอนต่างชาติ ที่มีความรู้ความสามารถเพื่อมาให้ความรู้แก่ครูพลศึกษาสาระที่ 6 และนักเรียน - มีการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับกีพาอยู่เสมอเพื่อเพิ่มความรู้ให้กับครูพลศึกษาสาระที่ 6 จากต้นสังกัด	**โอกาส (Oppoutunity)** - ครูพลศึกษาสาระที่ 6 ได้รับความรู้หรือแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถระดับชาติ นานาชาติ หรือผู้ที่มีความถนัดหรือผู้ที่มีชื่อเสียงในกีพานั้นๆ - การประเมินที่หลากหลายและครอบคลุมส่งผลให้ระดับคุณภาพทางการศึกษาทั้งภายในและภายนอกเข้มแข็ง - ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก ในส่วนของการประเมินผลผู้เรียนผ่านเกณฑ์

จากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ SWOT ตามตาราง 15 ทำให้สามารถร่วมกันกำหนดบทบาทหน้าที่ของครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีพาเพื่อความเป็นเลิศ โดยวิเคราะห์จากข้อมูลพื้นฐานที่ได้และสรุปผลดังนี้

1. ครูพลศึกษาทุกคนที่สอนกีพาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องทำความเข้าใจกับหลักสูตรกีพาเพื่อความเป็นเลิศที่ตนเองทำการสอนให้ละเอียด พร้อมกับวิเคราะห์รายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบเพื่อนำมาเขียนเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

2. ครูพลศึกษาทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ในสาระที่ 6 กีพาเพื่อความเป็นเลิศ และดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ไปในแนวทางเดียวกันทุกชนิดกีพาที่ทำการเรียนการสอนในภาคการศึกษานั้นๆ

3. ครูพลศึกษาที่สอนกีพาเพื่อความเป็นเลิศในแต่ละชนิดกีพา ต้องรับผิดชอบเรื่องการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล รายกลุ่ม โดยยึดมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดให้ตรง และถูกต้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีพา

4. ครูพลศึกษาที่สอนกีพาเพื่อความเป็นเลิศในแต่ละชนิดกีพา ต้องจัดทำและ/หรือใช้เครื่องมือสำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ โดยยึดหลักการทางพลศึกษา 5 ด้าน และทำการประเมินผลการเรียนรู้ให้หลากหลายและครอบคลุมความรู้ความสามารถของผู้เรียนอย่างแท้จริง

5. ครูพลศึกษาต้องนำผลงานเชิงประจักษ์ หรือ ผลสัมฤทธิ์ทางการกีพาของนักเรียนมาเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินเพื่อแสดงระดับผลการเรียนตามที่หลักสูตรฯ กำหนด

6. ครูพลศึกษาที่สอนกีพาเพื่อความเป็นเลิศในแต่ละชนิดกีพา ต้องจัดทำเอกสารและดำเนินการประเมินผลให้สอดคล้องกับระบบการประเมินผลของฝ่ายวิชาการของโรงเรียนกำหนด

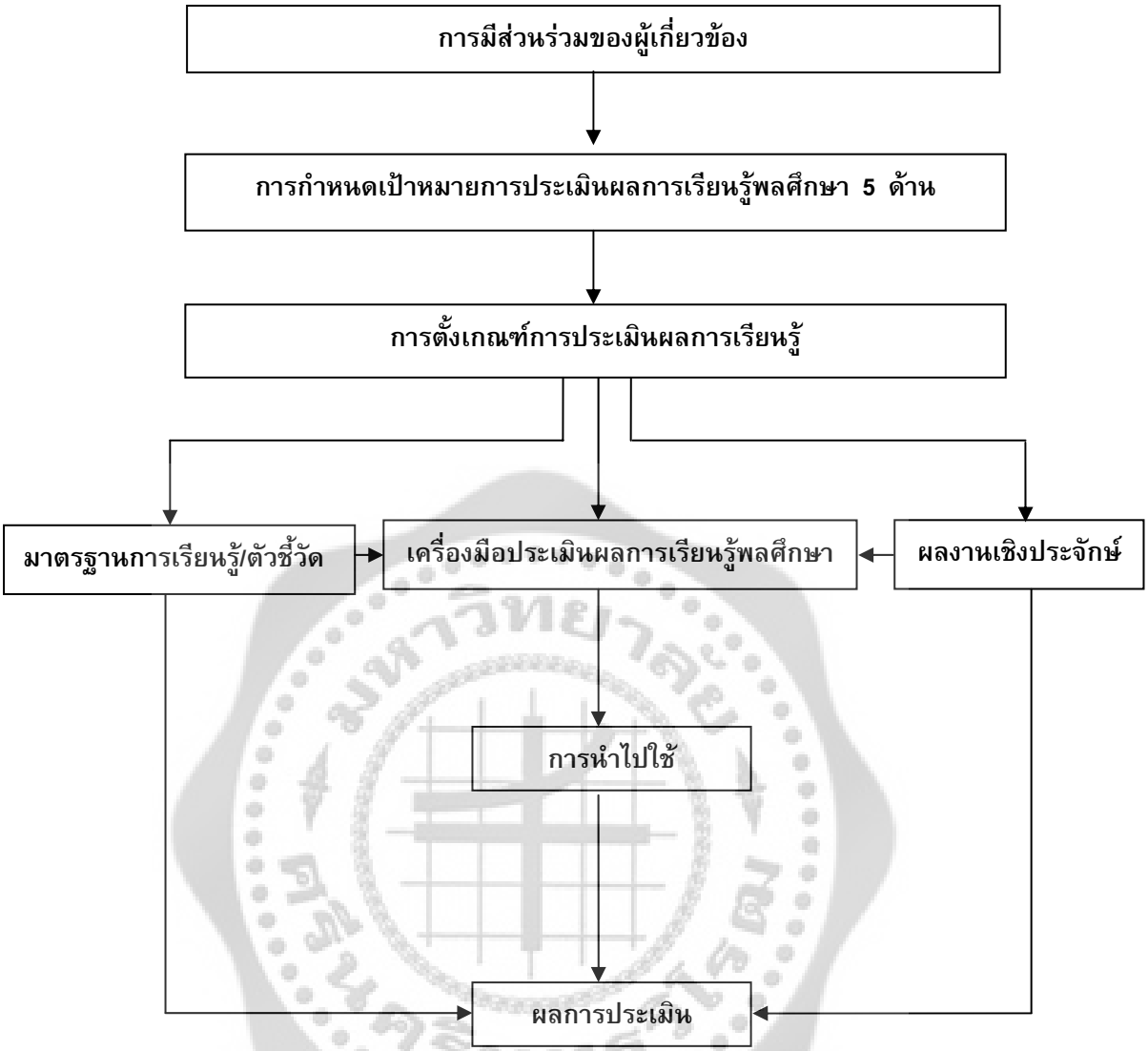
จากข้อสรุปข้างต้น สามารถนำมาเขียนเชิงแผนงานได้ดังภาพประกอบ 19

ภาพประกอบ 19 บทบาทและหน้าที่ของครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ผลการร่างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

จากการที่ผู้วิจัยและครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อร่วมการร่างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา โดยระบบที่สร้างขึ้นมีองค์ประกอบสำคัญจากข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการสนทนากลุ่มนักเรียนและครูเกี่ยวกับปัญหาของการประเมินผลการเรียนรู้ ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งสามารถแสดงได้ดังภาพประกอบ 20

ภาพประกอบ 20 องค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

จากภาพประกอบ 20 สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง

ในกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องนั้น ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย จากครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ใน 5 ชนิดกีฬาๆ ละ 3 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 15 คน(ดังรายชื่อในภาคผนวก ก) และดำเนินการโดยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นเวลา 1 วัน เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจให้ตรงกัน รวมทั้งร่วมกันกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน ส่งผลให้เกิดความตระหนักร่วมกันจากปัญหาและความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

โดยกระบวนการมีส่วนร่วมที่เหมาะสมนั้น จะต้องเริ่มตั้งแต่ 1) ร่วมคิด 2) ร่วมวางแผน 3) ร่วมตัดสินใจ 4) ร่วมดำเนินการ 5) ร่วมประเมินผล 6) ร่วมรับผลที่เกิดจากการดำเนินงาน 7) ร่วมสรุปผล 8)ร่วมหาวิธีแก้ไขปัญหา และ 9) ร่วมพัฒนาต่อไป โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมซึ่งเน้นการยอมรับ หรือความเห็นพ้องจากผู้เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ

2. การกำหนดเป้าหมายการประเมินการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน

องค์ประกอบส่วนนี้ กำหนดเป้าหมายตามกรอบแนวคิดของ ซิงเกอร์ และคอร์บิน (Singer, 1974; Corbin, 1976 อ้างถึงใน วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527) และจากกรมวิชาการ (2545) ในการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาจะต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของสาระพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และ ด้านพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ 1 วัน เพื่อให้ความรู้แก่ครูพลศึกษา จำนวน 15 คน ตามสภาพ ปัญหาและความต้องการที่ได้จากข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ครูพลศึกษา เพื่อเข้าสู่กระบวนการสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา โดยวิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการประเมินผลทางพลศึกษา ซึ่งผลสัมฤทธิ์ที่ต้องการคือ แนวทางการสร้างเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา โดยเครื่องมือที่สร้างขึ้นต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของสาระพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และ ด้านพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3. การตั้งเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้

ผลการประชุมเพื่อหาฉันทามติร่วมกันเรื่องของการใช้เกณฑ์การประเมิน เพื่อใช้ผลการประเมินในการพัฒนาผู้เรียน และตัดสินผลการเรียน ลงความเห็นในการตั้งเกณฑ์การประเมินผลทางพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดังตาราง 16

ตาราง 16 เกณฑ์การกำหนดค่าคะแนน 100 คะแนน (80: 20)

ลำดับ	การประเมินทางพลศึกษา	ระหว่างภาค (80)		ปลายภาค (20)
		คะแนนสะสม	ผลงานเชิงประจักษ์	
1	ด้านความรู้	-	-	20
2	ด้านเจตคติ	5	-	-
3	ด้านทักษะกีฬา	30	-	-
4	ด้านสมรรถภาพทางกลไก	20	-	-
5	ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	5	-	-
	รวม	60	20	20

4. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

ในส่วนของการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมองว่าควรใช้ตามหลักสูตรแกนกลางฯ คือ ข้อมูลนำมาจากการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา

มาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (สาระเพิ่มเติม)

มาตรฐาน พ 6.1 มีความสามารถในการเล่นและการแข่งขันเฉพาะชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

มาตรฐาน พ 6.2 มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักกีฬา และมีจิตวิญญาณการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

มาตรฐาน พ 6.3 มีความสามารถในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกลไก และสมรรถภาพจิต เพื่อศักยภาพด้านกีฬา

ตัวชี้วัด สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (สาระเพิ่มเติม)

มาตรฐาน พ 6.1 มีความสามารถในการเล่นและการแข่งขันเฉพาะชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 1)

1. แยกแยะข้อมูล ข่าวสาร ระเบียบ ข้อบังคับ กฎ กติกากีฬาให้ทันเหตุการณ์
2. แสดงพัฒนาการของทักษะการเล่นกีฬาของตนเอง
3. ประเมินความสามารถทางทักษะกีฬาของตนเอง
4. นำปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเล่นกีฬาไปใช้ฝึกซ้อมกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 2)

1. วิเคราะห์เทคนิคการเล่นและการแข่งขันกีฬา
2. มีเทคนิคการเล่นกีฬา
3. วางแผนการเล่นและการแข่งขันกีฬาให้เหมาะสมกับตนเอง
4. เลือกปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเล่นกีฬาไปใช้ฝึกซ้อมและการแข่งขันได้

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 3)

1. วิเคราะห์กลวิธีการเล่นและการแข่งขันกีฬา
2. ใช้กลวิธีการเล่นและการแข่งขันกีฬาได้อย่างเหมาะสม
3. ประเมินปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการเล่นและการแข่งขันกีฬา

มาตรฐาน พ6.2 มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักกีฬา และมีจิตวิญญาณการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 1)

1. วิเคราะห์คุณลักษณะของนักกีฬาที่ดี
2. แสดงตนเป็นนักกีฬาที่ดีอย่างสม่ำเสมอ

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 2)

1. สังเคราะห์คุณลักษณะของนักกีฬาที่ดี และนำมาใช้ในการแข่งขัน
2. แสดงตนเป็นแบบอย่างของการเป็นนักกีฬาที่ดี

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 3)

1. ประเมินคุณค่าของคุณลักษณะของนักกีฬาที่ดี และนำมาใช้ในการแข่งขันกีฬา
2. แสดงค่านิยมของการเป็นนักกีฬาที่ดีและมีจิตวิญญาณในการแข่งขัน

มาตรฐาน พ6.3 มีความสามารถในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพจิต เพื่อศักยภาพด้านกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 1)

1. จำแนกองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกลไก
2. บอกระดับสมรรถภาพทางกลไกของตนเอง
3. บอกความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพทางจิต

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 2)

1. อธิบายความหมายของแต่ละองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกลไก
2. ทดสอบสมรรถภาพทางกลไกได้
3. อธิบายความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพทางจิต

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 3)

1. บอกคุณค่าของการทดสอบสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพทางจิต ที่มีต่อความสามารถทางการกีฬา
2. ประเมินระดับสมรรถภาพทางกลไกของตนเอง
3. มีระดับสมรรถภาพทางกลไกตามเกณฑ์

5. เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน

เครื่องมือการประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบระบบที่พัฒนาขึ้นนั้น ผู้วิจัยพัฒนาตามกรอบแนวคิดของซิงเกอร์และคอร์บิน (Singer.1974; Corbin.1976 อ้างถึงใน วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527;กรมวิชาการ. 2545) ที่ระบุว่าการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาจะต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจต

คติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีวิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ โดยประชุมเชิงปฏิบัติการแยกตามกลุ่มชนิดกีฬาเครื่องมือที่จะได้ในขั้นตอนนี้ประกอบด้วย

1. แบบวัดความรู้ 5 ชนิดกีฬา สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
2. แบบวัดทักษะกีฬา 5 ชนิดกีฬา สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
3. แบบวัดเจตคติ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
4. แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

จากนั้น หาคุณภาพเครื่องมือ โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยผู้เชี่ยวชาญใน 5 ชนิดกีฬา โดยมีคุณสมบัติสำคัญ คือ มีประสบการณ์ในการสอนชนิดกีฬานั้นตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และ/หรือเคยเป็นนักกีฬาทีมชาติในชนิดกีฬานั้นมาก่อน ชนิดกีฬาละ 3 คน รวมจำนวน 15 คน (ดังรายชื่อในภาคผนวก ก) แล้วนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา (ดังแสดงในตาราง 18) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ก่อนนำไปใช้จริง

6. ผลงานเชิงประจักษ์

องค์ประกอบส่วนนี้ ได้จากมติที่ประชุมของครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ว่า ควรจะแยกเกณฑ์การให้คะแนนผลงานเชิงประจักษ์เป็นชนิดกีฬา เพราะโดยธรรมชาติของชนิดกีฬาย่อมมีความแตกต่างกัน โดยแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

6.1 กีฬายูโด ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3 กำหนดผลงานเชิงประจักษ์ที่เหมาะสมเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียนรู้ คือ

6.1.1 ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย เยาวชนทีมชาติไทย หรือเข้าร่วมการเก็บตัวเพื่อคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย โดยต้องมีหนังสือรับรองหรือหนังสือขอตัวจากสมาคมกีฬานั้นๆ เป็นหลักฐานโดยระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจน

6.1.2 เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งชาติ และ ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ในชนิดกีฬานั้นๆ โดยต้องมีหนังสือคำสั่งจากจังหวัด หรือ หนังสือรับรองจากโรงเรียนและระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจนเป็นหลักฐาน

6.1.3 ได้รับเหรียญรางวัลเหรียญใดก็ได้ และมีใบประกาศนียบัตรรับรองจากการแข่งขันชนิดกีฬานั้นๆ ในการแข่งขันรายการใดก็ได้ ภายในภาคเรียนที่กำลังศึกษา

6.1.4 ใบประกาศนียบัตรรับรองการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการแข่งขันกีฬานั้นๆ โดยได้ปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง เช่น เจ้าหน้าที่แลกสายการแข่งขัน เจ้าหน้าที่ทำความสะอาดเบาะการแข่งขัน เจ้าหน้าที่จับเวลาการแข่งขัน ฯลฯ

6.1.5 ได้รับวิทยฐานะ ขั้นใดขั้นหนึ่งจากสมาคมยูโดแห่งประเทศไทย ในการสอบเลื่อนวิทยฐานะในแต่ละครั้ง กำหนดว่าระยะเวลาตั้งแต่เปิดภาคเรียน จนถึงวันสุดท้ายของภาคการศึกษานั้นๆ

6.2 กีฬาเซปักตะกร้อ ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3 กำหนดผลงานเชิงประจักษ์ที่เหมาะสมเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียนรู้ คือ

6.2.1 ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย เยาวชนทีมชาติไทย หรือเข้าร่วมการเก็บตัวเพื่อคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย โดยต้องมีหนังสือรับรองหรือหนังสือขอตัวจากสมาคมกีฬานั้นๆ เป็นหลักฐานโดยระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจน

6.2.2 เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งชาติ และ ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ในชนิดกีฬานั้นๆ โดยต้องมีหนังสือคำสั่งจากจังหวัด หรือ หนังสือรับรองจากโรงเรียนและระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจนเป็นหลักฐาน

6.2.3 ได้รับเหรียญรางวัลเหรียญใดก็ได้ และมีใบประกาศนียบัตรรับรองจากการแข่งขันชนิดกีฬานั้นๆ ในการแข่งขันรายการใดก็ได้ ภายในภาคเรียนที่กำลังศึกษา

6.2.4 ใบประกาศนียบัตรรับรองการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการแข่งขันกีฬานั้นๆ โดยได้ปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง เช่น เจ้าหน้าที่จับเวลาการแข่งขัน นับคะแนน กำกับเส้น ฯลฯ

6.3 กีฬายกน้ำหนัก ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3 กำหนดผลงานเชิงประจักษ์ที่เหมาะสมเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียนรู้ คือ

6.3.1 ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย เยาวชนทีมชาติไทย หรือเข้าร่วมการเก็บตัวเพื่อคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย โดยต้องมีหนังสือรับรองหรือหนังสือขอตัวจากสมาคมกีฬานั้นๆ เป็นหลักฐานโดยระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจน

6.3.2 เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งชาติ และ ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ในชนิดกีฬานั้นๆ โดยต้องมีหนังสือคำสั่งจากจังหวัด หรือ หนังสือรับรองจากโรงเรียนและระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจนเป็นหลักฐาน

6.3.3 ได้รับเหรียญรางวัลเหรียญใดก็ได้ และมีใบประกาศนียบัตรรับรองจากการแข่งขันชนิดกีฬานั้นๆ ในการแข่งขันรายการใดก็ได้ ภายในภาคเรียนที่กำลังศึกษา

6.3.4 ใบประกาศนียบัตรรับรองการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการแข่งขันกีฬานั้นๆ โดยได้ปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง เช่น เจ้าหน้าเปลี่ยนน้ำหนักเหล็ก ทำความสะอาด บริการ ฯลฯ

6.4 กีฬากรีฑา ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3 กำหนดผลงานเชิงประจักษ์ที่เหมาะสมเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียนรู้ คือ

6.4.1 ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย เยาวชนทีมชาติไทย หรือเข้าร่วมการเก็บตัวเพื่อคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย โดยต้องมีหนังสือรับรองหรือหนังสือขอตัวจากสมาคมกีฬานั้นๆ เป็นหลักฐานโดยระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจน

6.4.2 เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งชาติ และ ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ในชนิดกีฬานั้นๆ โดยต้องมีหนังสือคำสั่งจากจังหวัด หรือ หนังสือรับรองจากโรงเรียนและระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจนเป็นหลักฐาน

6.4.3 ได้รับเหรียญรางวัลเหรียญใดก็ได้ และมีใบประกาศนียบัตรรับรองจากการแข่งขันชนิดกีฬานั้นๆ ในการแข่งขันรายการใดก็ได้ ภายในภาคเรียนที่กำลังศึกษา

6.4.4 ใบประกาศนียบัตรรับรองการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการแข่งขันกีฬานั้นๆ โดยได้ปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง เช่น เจ้าหน้าที่จับเวลา กำกับเส้น ฯลฯ

6.5 กีฬาฟุตบอล ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3 กำหนดผลงานเชิงประจักษ์ที่เหมาะสมเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียนรู้ คือ

6.5.1 ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย เยาวชนทีมชาติไทย หรือเข้าร่วมการเก็บตัวเพื่อคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย โดยต้องมีหนังสือรับรองหรือหนังสือขอตัวจากสมาคมกีฬานั้นๆ เป็นหลักฐานโดยระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจน

6.5.2 เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งชาติ และ ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ในชนิดกีฬานั้นๆ โดยต้องมีหนังสือคำสั่งจากจังหวัด หรือ หนังสือรับรองจากโรงเรียนและระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจนเป็นหลักฐาน

6.5.3 ได้รับเหรียญรางวัลเหรียญใดก็ได้ และมีใบประกาศนียบัตรรับรองจากการแข่งขันชนิดกีฬานั้นๆ ในการแข่งขันรายการใดก็ได้ ภายในภาคเรียนที่กำลังศึกษา

6.5.4 ใบประกาศนียบัตรรับรองการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการแข่งขันกีฬานั้นๆ โดยได้ปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง เช่น เจ้าหน้าที่กำกับเส้น เก็บลูกบอล บริการ ฯลฯ

7. การนำไปใช้

ในองค์ประกอบส่วนนี้ ครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน เป็นผู้นำเอาระบบฯ ที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมตามแนวคิดของ เคมมิส และแมคแทกการ์ต (Kammis; & McTaggart.1988) มาประยุกต์โดยดำเนินการเป็น 2 วงรอบแต่ละวงรอบมี 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกตผล (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) ซึ่งดำเนินการดังนี้

วงรอบที่ 1

1. ขั้นการวางแผน (Planning) มีวิธีดำเนินการดังนี้

1.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน เพื่อรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเป้าหมายร่วมกัน เป้าหมายเฉพาะ และเป้าหมายที่ขัดแย้ง และจัดทำแผนปฏิบัติการ

1.2 ประชุมกลุ่มครูพลศึกษา โดยแยกกลุ่มชนิดกีฬา ทั้ง 5 ชนิด คือ กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด เพื่อวางแผนการใช้เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา

2. ขั้นการปฏิบัติ (Action) มีวิธีดำเนินการดังนี้

2.1 ครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน นำระบบที่พัฒนาขึ้น ไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี เริ่มตั้งแต่เปิดเรียนวันแรกจนถึงการสอบกลางภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 กับนักเรียนจำนวน 165 คน ซึ่งประกอบด้วย

2.1.1 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 56 คน

2.1.2 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 62 คน

2.1.3 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 47 คน

2.2 ทดสอบก่อนการเรียนการสอนโดยใช้ เครื่องมือ 5 ชนิดที่สร้างขึ้น คือ แบบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติ แบบวัดทักษะกีฬา แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก และแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนก่อนทำการสอน

3. ขั้นการสังเกตผล (Observation) มีวิธีดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาจำนวน 15 คน ด้วยตนเอง ตั้งแต่เริ่มทำการเรียนการสอนในภาคการศึกษาที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556 โดยใช้แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้

3.2 ครูพลศึกษาสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาคนอื่น โดยครูพลศึกษาทุกคน กระทำสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ เพื่อนำวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาคนอื่นมาประยุกต์ใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของตน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครู

4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection) มีวิธีดำเนินการดังนี้

4.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดในขั้นตอนที่ 1 จำนวน 15 คนหลังเสร็จสิ้นการสอบกลางภาค เพื่อหาจุดบกพร่องของระบบ และเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติ

4.2 ปรับปรุงระบบและเครื่องมือที่ใช้ให้เหมาะสม ตามมติของการประชุม ก่อนนำไปใช้จริงในวงรอบที่ 2

วงรอบที่ 2

1. ขั้นการวางแผน (Planning) มีวิธีดำเนินการดังนี้

1.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน เพื่อนำข้อเสนอแนะในมติของที่ประชุมมาสรุปและปรับปรุงแก้ไขร่วมกัน

1.2 ประชุมกลุ่มครูพลศึกษา โดยแยกกลุ่มชนิดกีฬา ทั้ง 5 ชนิด คือ กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด เพื่อวางแผนการใช้เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาหลังจากที่ปรับปรุงเครื่องมือตามข้อเสนอแนะเสร็จเรียบร้อย

2. ขั้นการปฏิบัติ (Action) มีวิธีดำเนินการดังนี้

2.1 ครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน นำระบบที่พัฒนาขึ้น ไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มเดิม ในครึ่งหลังภาคเรียนที่ 1 จำนวน 165 คน

2.2 เริ่มเก็บคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนโดยใช้เครื่องมือ 5 ชนิดที่สร้างขึ้น เพื่อประเมินสรุปผลการเรียนหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556

3. ขั้นการสังเกตผล (Observation) มีวิธีดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาจำนวน 15 คน ด้วยตนเอง ตั้งแต่เริ่มการเรียนการสอนในครึ่งหลังของภาคเรียนที่ 1 โดยใช้แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ชุดเดิม

3.2 ครูพลศึกษาสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาคนอื่นตั้งแต่ เริ่มการเรียนการสอนในครึ่งหลังของภาคเรียนที่ 1 โดยครูพลศึกษาทุกคน กระทำสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ เพื่อนำวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาคนอื่นมาประยุกต์ใช้ ในการประเมินผลการเรียนรู้ของตน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครูชุดเดิม

4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection) มีวิธีดำเนินการดังนี้

4.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด จำนวน 17 คน หลังเสร็จสิ้นการสอบปลายภาค เพื่อร่วมกันสรุปผลการใช้งานของระบบ และเสนอแนะแนวทางปรับปรุง

4.2 ปรับปรุงระบบ ตามมติของการประชุม

8. ผลการประเมิน

ในส่วนขององค์ประกอบนี้ เน้นการใช้หลักการประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา โดยกำหนดหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน ระดับมัธยมศึกษา ดังนี้ 1) ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ 2) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด

และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด 3) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา 4) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องตรวจสอบความรู้ความสามารถที่แสดงพัฒนาการของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อีกทั้งต้องสร้างให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนด้วยการตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเองอย่างสม่ำเสมอเช่นกัน ตัวชี้วัดซึ่งมีความสำคัญในการนำมาใช้ออกแบบหน่วยการเรียนรู้นั้นยังเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนและผู้เรียนใช้ในการตรวจสอบย้อนกลับว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือยัง การประเมินในชั้นเรียนซึ่งต้องอาศัยทั้งการประเมินเพื่อการพัฒนาและการประเมินเพื่อสรุปการเรียนรู้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน สถานศึกษา

เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยผู้สอนกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ในการผ่านตัวชี้วัดทุกตัวให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา กล่าวคือ ให้ท้าทายการเรียนรู้ ไม่ยากหรือง่ายเกินไป เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินว่าสิ่งที่ผู้เรียนรู้ เข้าใจ ทำได้นั้น เป็นที่น่าพอใจ บรรลุตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ หากยังไม่บรรลุจะต้องหาวิธีการช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสูงสุด การกำหนดเกณฑ์นี้ผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนร่วมกำหนดด้วยได้ เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันและสร้างแรงจูงใจในการเรียน การประเมินเพื่อการพัฒนาส่วนมากเป็นการประเมินอย่างไม่เป็นทางการ เช่น สังเกต หรือซักถาม หรือการทดสอบย่อย ในการประเมินเพื่อการพัฒนานี้ ควรให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาจนผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ผู้เรียนแต่ละคนอาจใช้เวลาเรียนและวิธีการเรียนที่แตกต่างกัน ฉะนั้น ผู้สอนควรนำข้อมูลที่ได้มาใช้ปรับวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ อันจะนำไปสู่การบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ในท้ายที่สุดอย่างมีคุณภาพ การประเมินเพื่อการพัฒนาจึงไม่จำเป็นต้องตัดสินให้คะแนนเสมอไป การตัดสินให้คะแนนหรือให้เป็นระดับคุณภาพควรดำเนินการโดยใช้การประเมินสรุปผลรวมเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้และจบรายวิชาการตัดสินผลการเรียน ตัดสินเป็นรายวิชา โดยใช้ผลการประเมินระหว่างภาคและปลายภาคตามสัดส่วนที่สถานศึกษากำหนด ทุกรายวิชาต้องได้รับการตัดสินและให้ระดับผลการเรียน ทั้งนี้ ผู้เรียนต้องผ่านทุกรายวิชาพื้นฐาน

การให้ระดับผลการเรียน

การตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ การตัดสินผลการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้ระบบผ่านและไม่ผ่าน โดย กำหนดเกณฑ์การตัดสินผ่านแต่ละรายวิชาที่ร้อยละ 50 จากนั้นจึงให้ระดับผลการเรียนที่ผ่าน สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ แนวการให้ระดับผลการเรียน 8 ระดับ และความหมายของแต่ละระดับดังแสดงในตาราง ดังนี้

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
4	ดีเยี่ยม	80-100
3.5	ดีมาก	75-79
3	ดี	70-74
2.5	ค่อนข้างดี	65-69
2	ปานกลาง	60-64
1.5	พอใช้	55-59
1	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50-54
0	ต่ำกว่าเกณฑ์	0-49

ผลการสร้างเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

เมื่อได้องค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ แล้ว ผู้วิจัยและครูพลศึกษากลุ่มเดิม ร่วมกันสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ให้ตรงกับชนิดกีฬาที่ตนเองรับผิดชอบ โดยก่อนทำการสร้างเครื่องมือ ได้เชิญวิทยากร คือ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ มาให้ความรู้ในเรื่องของหลักสูตรและการสร้างเครื่องมือประเมินให้ตรงกับหลักสูตร ซึ่งประเด็นปัญหาในข้อนี้ได้มาจากข้อมูลพื้นฐานจากขั้นตอนที่ 1 ของการวิจัยรวมกับข้อมูลที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการในการร่างระบบฯ โดยมีรายละเอียดจากมติที่ประชุมลงความเห็นในการตั้งเกณฑ์การประเมินผลทางพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดังแสดงในตาราง 16 ในการสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับการประเมินทางพลศึกษา 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา (กระทำใน 5 กีฬาที่มีการเรียนการสอนในโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี) ด้านสมรรถภาพทางกายและกลไก และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และเอกสาร หลักฐานเดิมที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกชิ้นที่มีอยู่เพื่อนำมาวิเคราะห์และปรับปรุงให้เหมะสม พร้อมทั้งความรู้ที่ได้จากวิทยากรผู้ให้การอบรม แล้วนำหลักสูตรแต่ละชนิดกีฬาที่ตนเองรับผิดชอบมาวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปี พร้อมทั้งตัวชี้วัดในแต่ละมาตรฐานเพื่อนำมากำหนดเป็นประเด็นหลักในการสร้างเครื่องมือให้สอดคล้อง จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาฯ ทุกคนมาวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อมูลในการสร้างเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 1 โดยสรุปผลได้ดังตาราง 17

ตาราง 17 ลักษณะของเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์หลักสูตร/แผนการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือประเมิน 5 ชนิดกีฬา	ผลการวิเคราะห์หลักสูตร/ แผนการจัดการเรียนรู้	ลักษณะของเครื่องมือ	หมายเหตุ
แบบวัดความรู้	- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬา	- ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ	- ในส่วนของข้อสอบความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาจำนวน 10 ข้อจะมีความแตกต่างกันในแต่ละชนิดกีฬา ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของประวัติ กฎ กติกา วิธีการเล่น และข้อมูลข่าวสารของกีฬานั้นๆ ซึ่งถือว่าเป็นความรู้ที่ผู้เรียนสมควรจะทราบ - ในส่วนของความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและเรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬา จะเหมือนกันทุกกีฬา จำนวน 20 ข้อ - การออกแบบวัดต้องยึดมาตรฐานและตัวชี้วัด ตามหลักสูตรของแต่ละชนิดกีฬา เพื่อให้สอดคล้อง และตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้สำหรับนักเรียน - ในส่วนความรู้เกี่ยวกับทักษะกีฬานำมาจากแบบทดสอบทักษะกีฬาที่สอนในภาคเรียนที่ 1 แล้วให้นักเรียนอธิบายเป็นอัตนัย
	- ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและการสร้างสมรรถภาพทางกาย	- ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ	
	- ความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬา	- ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ	
	- ความรู้เกี่ยวกับทักษะกีฬา	- อัตนัย จำนวน 2 ข้อ	
แบบวัดทักษะกีฬา	-ทักษะกีฬาที่สอนในภาคเรียนที่ 1	แบบวัดทักษะปฏิบัติในแต่ละชนิดกีฬา ที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ของกีฬานั้นๆ	ใช้เกณฑ์การให้คะแนนที่ต่างกันแล้วแต่ชนิดกีฬา แต่ให้ประเมินผลคะแนนออกมา 30 คะแนน

ตาราง 17 (ต่อ)

เครื่องมือประเมิน 5 ชนิดกีฬา	ผลการวิเคราะห์หลักสูตร/แผนการจัดการเรียนรู้	ลักษณะของเครื่องมือ	หมายเหตุ
แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก	แบบทดสอบประกอบด้วย 1. วิ่งเร็ว 50 เมตร 2. ยืนกระโดดไกล 3. วิ่งเก็บของ 4. งอตัวข้างหน้า 5. แรงบีบมือ	ใช้การทดสอบโดยการปฏิบัติ เพื่อให้ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด	เกณฑ์การให้คะแนนในส่วนนี้ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ค
แบบวัดเจตคติ	ใช้แบบทดสอบเจตคติในการเล่นกีฬาที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองต่อความสำเร็จในการเล่นกีฬา	-แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ	แยกเป็นประเด็นดังนี้ -เจตคติเกี่ยวกับงาน -เจตคติเกี่ยวกับตนเอง
แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใช้แบบวัดการมีน้ำใจนักกีฬา โดยแบ่งระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เรียนออกเป็น 4 ขั้น คือ - ขั้นหลบเลี่ยงการถูกลงโทษ - ขั้นสนองความต้องการของตน - ขั้นการยอมรับของสังคม - ขั้นกฎเกณฑ์ของสังคม	- ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 28 ข้อ ในแต่ละข้อจะให้คะแนนแบบรูบริค (Rubic) 4 ระดับ	คุณลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วย 1. การรู้แพ้รู้ชนะรู้อภัย จำนวน 4 ข้อ 2. ความกล้าหาญ จำนวน 4 ข้อ 3. ความสามัคคี จำนวน 4 ข้อ 4. ความรับผิดชอบ จำนวน 4 ข้อ 5. ความอดทน จำนวน 4 ข้อ 6. ความมีระเบียบวินัย จำนวน 4 ข้อ 7. ความยุติธรรม จำนวน 4 ข้อ

ผลการหาคุณภาพเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 5 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่สร้างขึ้นดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของสาระพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และ ด้านพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่พึง

ประสงค์ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยใช้การประชุมเชิงปฏิบัติการและแยกกลุ่มตามชนิดกีฬาเพื่อสร้างเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ฯ สรุปเครื่องมือที่ได้ในขั้นตอนนี้ ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความรู้ แบบทดสอบทักษะกีฬา แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายและกลไก แบบทดสอบเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ แบบทดสอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

เมื่อสร้างเครื่องมือครบทั้ง 5 ชนิดกีฬาแล้ว ผู้วิจัย ได้นำเครื่องมือทั้ง 5 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยผู้เชี่ยวชาญใน 5 ชนิดกีฬา โดยมีคุณสมบัติสำคัญ คือ มีประสบการณ์ในการสอนชนิดกีฬานั้นตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และ/หรือเคยเป็นนักกีฬาทีมชาติในชนิดกีฬานั้นมาก่อน ชนิดกีฬาละ 3 คน รวมจำนวน 15 คน แล้วนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งผู้วิจัยสามารถแสดงรายละเอียดการทดลองใช้กับโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 18

ตาราง 18 สถานที่ ระดับชั้น และจำนวนนักเรียนที่ทดลองใช้เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้

เครื่องมือ	ชนิดกีฬา	โรงเรียน	ระดับชั้น	จำนวน (คน)
แบบวัดความรู้ และ แบบวัดทักษะกีฬา	กรีฑา	ลำปาง	ม.1	30
		นครสวรรค์	ม.2	30
		สุพรรณบุรี	ม.3	30
	เซปักตะกร้อ	อุบลราชธานี	ม.1	30
		ลำปาง	ม.2	30
		สุพรรณบุรี	ม.3	30
	ฟุตบอล	ขอนแก่น	ม.1	30
		อ่างทอง	ม.2	30
		สุพรรณบุรี	ม.3	30
	ยกน้ำหนัก	นครศรีธรรมราช	ม.1	30
		นครสวรรค์	ม.2	30
		สุพรรณบุรี	ม.3	30
	ยูโด	ศรีสะเกษ	ม.1	30
		ตรัง	ม.2	30
		สุพรรณบุรี	ม.3	30

ตาราง 18 (ต่อ)

เครื่องมือ	ชนิดกีฬา	โรงเรียน	ระดับชั้น	จำนวน (คน)
แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก	ใช้สำหรับทุกชนิดกีฬา	สุพรรณบุรี	ทุกระดับชั้นในมัธยมศึกษาตอนต้น	30
แบบวัดเจตคติ	ใช้สำหรับทุกชนิดกีฬา	สุพรรณบุรี	ทุกระดับชั้นในมัธยมศึกษาตอนต้น	30
แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ใช้สำหรับทุกชนิดกีฬา	สุพรรณบุรี	ทุกระดับชั้นในมัธยมศึกษาตอนต้น	30

หลังจากนำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try Out) เสร็จสิ้น ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติตามลักษณะของเครื่องมือในรูปแบบต่างๆ เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือครบทุกชนิดกีฬาซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นตารางโดยแยกตามลักษณะของเครื่องมือ ดังนี้

ตาราง 19 ผลการหาคุณภาพของแบบวัดความรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

	แบบวัดความรู้	ลักษณะของเครื่องมือ	จำนวนข้อ	ค่าความเที่ยงตรง	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
กรีฑา	กรีฑา 1 พ 21202 (ม.1 ภาคเรียนที่ 1)	ปรนัย 4 ตัวเลือก	30	1.00	0.45-0.73	0.40-0.93	0.84
		อัตนัย	2	1.00	-	0.47-0.60	
	กรีฑา 3 พ 22202 (ม.2 ภาคเรียนที่ 1)	ปรนัย 4 ตัวเลือก	30	1.00	0.53-0.70	0.40-0.80	0.85
		อัตนัย	2	1.00	-	0.60-0.67	
	กรีฑา 5 พ 23202 (ม.3 ภาคเรียนที่ 1)	ปรนัย 4 ตัวเลือก	30	1.00	0.33-0.75	0.40-0.87	0.84
		อัตนัย	2	1.00	-	0.53-0.60	
เซปักตะกร้อ	เซปักตะกร้อ 1 พ 21210 (ม.1 ภาคเรียนที่ 1)	ปรนัย 4 ตัวเลือก	30	1.00	0.32-0.70	0.40-0.93	0.86
		อัตนัย	2	1.00	-	0.60-0.73	
	เซปักตะกร้อ 3 พ 22210 (ม.2 ภาคเรียนที่ 1)	ปรนัย 4 ตัวเลือก	30	1.00	0.32-0.79	0.33-0.80	0.86
		อัตนัย	2	1.00	-	0.53-0.60	
	เซปักตะกร้อ 5 พ 23210 (ม.3 ภาคเรียนที่ 1)	ปรนัย 4 ตัวเลือก	30	1.00	0.35-0.77	0.33-0.87	0.86
		อัตนัย	2	1.00	-	0.47-0.73	

ตาราง 19 (ต่อ)

	แบบวัดความรู้	ลักษณะของเครื่องมือ	จำนวนข้อ	ค่าความเที่ยงตรง	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
ฟุตบอล	ฟุตบอล 1 พ 21224 (ม.1 ภาคเรียนที่ 1)	ปรนัย 4 ตัวเลือก	30	0.70-1.00	0.35-0.43	0.40-0.93	0.86
		อัตนัย	2	1.00	-	0.53	
	ฟุตบอล 3 พ 22224 (ม.2 ภาคเรียนที่ 1)	ปรนัย 4 ตัวเลือก	30	1.00	0.32-0.55	0.47-0.87	0.89
		อัตนัย	2	1.00	-	0.53-0.73	
	ฟุตบอล 5 พ 23224 (ม.3 ภาคเรียนที่ 1)	ปรนัย 4 ตัวเลือก	30	1.00	0.39-0.71	0.47-0.87	0.88
		อัตนัย	2	1.00	-	0.60-0.67	
ยกน้ำหนัก	ยกน้ำหนัก 1 พ 21228 (ม.1 ภาคเรียนที่ 1)	ปรนัย 4 ตัวเลือก	30	1.00	0.32-0.79	0.40-0.93	0.87
		อัตนัย	2	1.00	-	0.47-0.60	
	ยกน้ำหนัก 3 พ 22228 (ม.2 ภาคเรียนที่ 1)	ปรนัย 4 ตัวเลือก	30	1.00	0.32-0.70	0.40-0.80	0.87
		อัตนัย	2	1.00	-	0.53	
	ยกน้ำหนัก 5 พ 23228 (ม.3 ภาคเรียนที่ 1)	ปรนัย 4 ตัวเลือก	30	1.00	0.55-0.79	0.40-0.80	0.87
			2	1.00	-	0.47-0.60	
ยูโด	ยูโด 1 พ 21232 (ม.1 ภาคเรียนที่ 1)	ปรนัย 4 ตัวเลือก	30	0.70-1.00	0.32-0.79	0.40-0.93	0.97
		อัตนัย	2	1.00	-	0.40	
	ยูโด 3 พ 22232 (ม.2 ภาคเรียนที่ 1)	ปรนัย 4 ตัวเลือก	30	1.00	0.33-0.78	0.47-0.80	0.96
		อัตนัย	2	1.00	-	0.40-0.53	
	ยูโด 5 พ 23232 (ม.3 ภาคเรียนที่ 1)	ปรนัย 4 ตัวเลือก	30	1.00	0.32-0.76	0.40-0.87	0.94
		อัตนัย	2	1.00	-	0.40-0.53	

จากตาราง 19 พบว่า เครื่องมือทุกฉบับมีความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง 0.70-1.00 มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.32-0.79 มีค่าอำนาจจำแนกทุกด้านทุกเครื่องมืออยู่ระหว่าง 0.40-0.93 และมีความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.84–0.97 แสดงว่าแบบวัดความรู้กีฬาทั้ง 5 ชนิด มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ได้

ตาราง 20 ผลการหาคุณภาพของแบบวัดทักษะกีฬา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

แบบวัดทักษะกีฬา		ลักษณะของเครื่องมือ	จำนวนข้อ	ค่าความเที่ยงตรง	ค่าความเชื่อมั่น
กรีฑา	กรีฑา 1 พ 21202 (ม.1 ภาคเรียนที่ 1)	แบบวัดการปฏิบัติทักษะกรีฑา	3	0.70 – 1.00	0.89
	กรีฑา 3 พ 22202 (ม.2 ภาคเรียนที่ 1)	แบบวัดการปฏิบัติทักษะกรีฑา	3	0.70 – 1.00	0.88
	กรีฑา 5 พ 23202 (ม.3 ภาคเรียนที่ 1)	แบบวัดการปฏิบัติทักษะกรีฑา	3	1.00	0.83
เซปักตะกร้อ	เซปักตะกร้อ 1 พ 21210 (ม.1 ภาคเรียนที่ 1)	แบบวัดการปฏิบัติทักษะเซปักตะกร้อ	2	0.70 – 1.00	0.83
	เซปักตะกร้อ 3 พ 22210 (ม.2 ภาคเรียนที่ 1)	แบบวัดการปฏิบัติทักษะเซปักตะกร้อ	3	1.00	0.92
	เซปักตะกร้อ 5 พ 23210 (ม.3 ภาคเรียนที่ 1)	แบบวัดการปฏิบัติทักษะเซปักตะกร้อ	3	1.00	0.94
ฟุตบอล	ฟุตบอล 1 พ 21224 (ม.1 ภาคเรียนที่ 1)	แบบวัดการปฏิบัติทักษะฟุตบอล	2	1.00	0.93
	ฟุตบอล 3 พ 22224 (ม.2 ภาคเรียนที่ 1)	แบบวัดการปฏิบัติทักษะฟุตบอล	2	1.00	0.93
	ฟุตบอล 5 พ 23224 (ม.3 ภาคเรียนที่ 1)	แบบวัดการปฏิบัติทักษะฟุตบอล	2	1.00	0.95
ยกน้ำหนัก	ยกน้ำหนัก 1 พ 21228 (ม.1 ภาคเรียนที่ 1)	แบบวัดการปฏิบัติทักษะยกน้ำหนัก	2	0.70 – 1.00	0.92
	ยกน้ำหนัก 3 พ 22228 (ม.2 ภาคเรียนที่ 1)	แบบวัดการปฏิบัติทักษะยกน้ำหนัก	2	1.00	0.87
	ยกน้ำหนัก 5 พ 23228 (ม.3 ภาคเรียนที่ 1)	แบบวัดการปฏิบัติทักษะยกน้ำหนัก	2	1.00	0.89

ตาราง 20 (ต่อ)

แบบวัดทักษะกีฬา		ลักษณะของเครื่องมือ	จำนวนข้อ	ค่าความเที่ยงตรง	ค่าความเชื่อมั่น
ยูโด	ยูโด 1 พ 21232 (ม.1 ภาคเรียนที่ 1)	แบบวัดการปฏิบัติทักษะยูโด	5	0.70 – 1.00	0.86
	ยูโด 3 พ 22232 (ม.2 ภาคเรียนที่ 1)	แบบวัดการปฏิบัติทักษะยูโด	3	1.00	0.88
	ยูโด 5 พ 23232 (ม.3 ภาคเรียนที่ 1)	แบบวัดการปฏิบัติทักษะยูโด	3	1.00	0.89

จากตาราง 20 แสดงผลของการนำเครื่องมือไปหาคุณภาพ พบว่า เครื่องมือทุกฉบับมีความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง 0.70 - 1.00 และมีความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.83 – 0.95 แสดงว่าแบบวัดทักษะกีฬาทั้ง 5 ชนิดมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถนำไปใช้ได้

ตาราง 21 ผลการหาคุณภาพของแบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เครื่องมือ	ลักษณะเครื่องมือ	จำนวนข้อ	ค่าความเที่ยงตรง	ค่าความเชื่อมั่น
แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก (ใช้สำหรับทุกชนิดกีฬา)	เป็นแบบวัดการปฏิบัติให้คะแนนตามเกณฑ์ โดยทำการทดสอบตามรายการดังนี้			
	วิ่ง 50 เมตร	1	1.00	
	ยืนกระโดดไกล	1	0.70	0.86
	วิ่งเก็บของ	1	1.00	
	งอตัวไปข้างหน้า	1	1.00	
	แรงบีบมือ	1	1.00	

จากตาราง 21 แสดงผลของการนำเครื่องมือไปหาคุณภาพกับนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน พบว่า เครื่องมือมีความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง 0.70 -1.00 และมีความเชื่อมั่น 0.86 แสดงว่า แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถนำไปใช้ได้

ตาราง 22 ผลการหาคุณภาพของแบบวัดเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เครื่องมือ	ลักษณะเครื่องมือ	จำนวนข้อ	ค่าความเที่ยงตรง	ค่าความเชื่อมั่น
แบบวัดเจตคติ (ใช้สำหรับทุกชนิดกีฬา)	มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ	12 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น -เจตคติเกี่ยวกับตนเอง จำนวน 6 ข้อ - เจตคติเกี่ยวกับงาน จำนวน 6 ข้อ	0.70 – 1.00 0.70 – 1.00	0.93

จากตาราง 22 แสดงผลของการนำเครื่องมือไปหาคุณภาพกับนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน พบว่า เครื่องมือมีความเที่ยงตรงทั้งสองด้านอยู่ระหว่าง 0.70–1.00 และมีความเชื่อมั่น 0.93 แสดงว่าแบบวัดเจตคติมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถนำไปใช้ได้

ตาราง 23 ผลการหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

เครื่องมือ	ลักษณะเครื่องมือ	จำนวนข้อ	ค่าความเที่ยงตรง	ค่าความเชื่อมั่น
แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (ใช้สำหรับทุกชนิดกีฬา)	กำหนดสถานการณ์แล้วให้ผู้ตอบเลือกโดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 4 ระดับ ตามเกณฑ์การสร้าง Scoring Rubic ตามแนวคิดของ โคลเบอร์ก	28 ข้อ -การรู้แพ้รู้ชนะรู้อภัย 4 ข้อ - ความกล้าหาญ 4 ข้อ - ความสามัคคี 4 ข้อ - ความรับผิดชอบ 4 ข้อ - ความอดทน 4 ข้อ - ความมีระเบียบวินัย 4 ข้อ - ความยุติธรรม 4 ข้อ	0.70 – 1.00 0.70 – 1.00 1.00 0.70 – 1.00 1.00 0.70 – 1.00 1.00	0.85

จากตาราง 23 แสดงผลของการนำเครื่องมือไปหาคุณภาพกับนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน พบว่า เครื่องมือมีความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง 0.70 – 1.00 และมีความเชื่อมั่น 0.85 แสดงว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬามีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถนำไปใช้ได้

ผลการตรวจสอบโครงร่างระบบและคู่มือการใช้ระบบการประเมินผลการเรียนรู้

หลังจากร่วมกันร่างระบบเสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือการใช้ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษาขึ้น โดยเนื้อหาภายในคู่มือประกอบด้วย 1) คำนำ 2) แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ 3) บริบทของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี 4) ระบบการประเมินผลการเรียนรู้ 5) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ สำหรับรายละเอียดนั้นได้แสดงไว้ในภาคผนวก ข เมื่อผู้วิจัยได้เรียบเรียงคู่มือฯ เรียบร้อย ได้นำให้คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ตรวจสอบพร้อมข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับแก้ไข ก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องซึ่งผลการตรวจสอบโครงร่างฯ และคู่มือการใช้ระบบฯ สามารถสรุปได้ดังตาราง 24

ตาราง 24 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ระบบการประเมินผลการเรียนรู้

รายการประเมิน	ความคิดเห็น (ร้อยละ)		
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	สิ่งที่ควรปรับปรุง
ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้			
1.1 ความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้	100	-	
1.2 วัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้	100	-	
1.3 ประโยชน์ของการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้	100	-	
ตอนที่ 2 บริบทของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี			
2.1 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี	100	-	-ควรตัดคำว่าจังหวัดชลบุรีออกเพื่อนำไปใช้กับโรงเรียนกีฬา
2.2 วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี	100	-	-ควรตัดคำว่าจังหวัดชลบุรีออกเพื่อนำไปใช้กับโรงเรียนกีฬา
2.3 ลักษณะของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี	100	-	-ควรตัดคำว่าจังหวัดชลบุรีออกเพื่อนำไปใช้กับโรงเรียนกีฬา
2.4 ลักษณะพิเศษของโรงเรียนกีฬา	100	-	
2.5 สภาพการจัดการศึกษา	100	-	
2.6 สภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้	100	-	

ตาราง 24 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น (ร้อยละ)		
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	สิ่งที่ควรปรับปรุง
ตอนที่ 3 ระบบการประเมินผลการเรียนรู้			
3.1 ความหมาย	100	-	
3.2 วิธีดำเนินการพัฒนาระบบ	100	-	
3.3 องค์ประกอบของระบบ	100	-	
ตอนที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ			
4.1 การได้มาซึ่งเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้	100	-	-ควรแสดงให้เห็นถึงการตรวจสอบเครื่องมือในแต่ละ
4.2 แบบวัดความรู้	100	-	แบบวัดด้วย เพื่อให้สอดคล้อง
4.3 แบบวัดเจตคติ	100	-	กับหัวข้อในตอนที่ 4 การ
4.4 แบบวัดทักษะกีฬา	100	-	ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4.5 แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก	100	-	
4.6 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์	100	-	

จากตาราง 24 พบว่าผู้เชี่ยวชาญทุกคนเห็นว่าคู่มือการใช้ระบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมทุกรายการประเมินโดยคิดเป็นร้อยละ 100 และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะสรุปได้ดังต่อไปนี้

- ควรตัดคำว่าจังหวัดชลบุรีออกแล้วใช้คำว่าโรงเรียนกีฬาเพียงอย่างเดียว เพราะงานวิจัยนี้นำไปใช้กับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา แต่ถ้าจะใส่จังหวัดชลบุรีให้กลับไปเปลี่ยนชื่อเรื่องเป็น “กรณีศึกษาโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี”

- ในตอนที่ 4 ควรแสดงให้เห็นถึงการตรวจสอบเครื่องมือในแต่ละแบบวัดด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับหัวข้อ การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในส่วนของการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้วิจัยได้นำเสนอดังตาราง 25

ตาราง 25 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

รายการประเมิน	ความคิดเห็น (ร้อยละ)		
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	สิ่งที่ควรปรับปรุง
1. การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง			
1.1 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจให้ตรงกันในการดำเนินการ และกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน	100	-	- ดูความสมัครใจของผู้เข้าร่วมก่อน เพราะกระบวนนี้อาจทำให้เกิดปัญหา เพราะทำงานกับคน
1.2 สร้างความตระหนักร่วมกันจากปัญหาและความต้องการในการพัฒนาระบบ	100	-	
1.3 ร่วมกันร่างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ	100	-	
2. เป้าหมายการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน			
2.1 ให้ความรู้แก่ครูพลศึกษา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสู่กระบวนการสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ	100	-	
2.2 สร้างเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	100	-	-ไม่เห็นรายละเอียดของเครื่องมือยังสรุปไม่ได้ แต่เท่าที่ดูมีความถูกต้องในหลักการ
3. การตั้งเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้			
3.1 ประชุมเพื่อหาเกณฑ์การประเมิน	100	-	- การประชุมใช้ครั้งเดียวกันกับข้อ 1 หรือแยกกันทำ ถ้าแยกน่าจะยุ่งยาก
3.2 เกณฑ์การประเมินผลทางพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	100	-	
4. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด			
4.1 ใช้หลักเกณฑ์ มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา		-	
5. เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ พลศึกษา 5 ด้าน			
5.1 ใช้ตามกรอบแนวคิดของซิงเกอร์และคอร์บินโดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	100	-	
5.2 ครูพลศึกษาแยกตามกลุ่มชนิดกีฬา เพื่อสร้างเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้	100	-	

ตาราง 25 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น (ร้อยละ)		
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	สิ่งที่ควรปรับปรุง
5.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยผู้เชี่ยวชาญใน 5 ชนิดกีฬา ๆ ละ 3 คน	100	-	- ไม่น่าจะเพียงพอถ้าจะให้มีคุณภาพจริง ๆ
5.4 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา	100	-	- เครื่องมือต้องมีกระบวนการทดสอบคุณภาพที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ ก่อนนำไปใช้จริง
6. ผลงานเชิงประจักษ์			
6.1 เกณฑ์กีฬายูโด ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3	100	-	
6.2 เกณฑ์กีฬาเซปักตะกร้อ ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3	100	-	
6.3 เกณฑ์กีฬายกน้ำหนัก ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3	100	-	
6.4 เกณฑ์กีฬากรีฑา ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3	100	-	
6.5 เกณฑ์กีฬาฟุตบอล ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3	100	-	
7. การนำไปใช้			
7.1 วงรอบที่ 1			
1. ขั้นการวางแผน (Planning)	100	-	
2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)	100	-	
3. ขั้นการสังเกตผล (Observation)	100	-	
4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection)	100	-	
7.2 วงรอบที่ 2			
1. ขั้นการวางแผน (Planning)	100	-	
2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)	100	-	
3. ขั้นการสังเกตผล (Observation)	100	-	
4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection)	100	-	
8. การประเมินผลการเรียนรู้			
8.1 ใช้หลักการประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา	100	-	
8.2 การให้ระดับผลการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา	100	-	

จากตาราง 25 พบว่าผู้เชี่ยวชาญทุกคนเห็นว่าองค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมทุกรายการประเมินโดยคิดเป็นร้อยละ 100 และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะสรุปได้ดังต่อไปนี้

- การวิจัยอย่างมีส่วนร่วม ควรให้ความสำคัญกับความสมัครใจของผู้เข้าร่วมเป็นอันดับแรก เพราะการทำงานกับคนหลายคนย่อมเกิดปัญหา

- เครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ควรมีรายละเอียดให้ชัดเจน และมีการหาคุณภาพเครื่องมือตามกระบวนการที่ถูกต้อง และเชื่อถือได้ จึงถือว่าเครื่องมือชนิดนั้นๆ นำไปใช้จริงได้

ในส่วนของการประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้วิจัยได้นำเสนอดังตาราง 26

ตาราง 26 ผลการประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC
	1	2	3	
1. การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง				
1.1 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจให้ตรงกันในการดำเนินการ และกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน	1	1	1	1
1.2 สร้างความตระหนักร่วมกันจากปัญหาและความต้องการในการพัฒนาระบบ	1	1	1	1
1.3 ร่วมกันร่างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ	1	1	1	1
2. เป้าหมายการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน				
2.1 ให้ความรู้แก่ครูพลศึกษา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสู่กระบวนการสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ	1	1	1	1
2.2 สร้างเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	1	1	1	1
3. การตั้งเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้				
3.1 ประชุมเพื่อหาเกณฑ์การประเมิน	1	1	1	1
3.2 เกณฑ์การประเมินทางพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	1	1	1	1
4. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด				
4.1 ใช้หลักเกณฑ์ มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา	1	1	1	1

ตาราง 26 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	2	3	ค่า IOC
5. เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน				
5.1 ใช้ตามกรอบแนวคิดของซิงเกอร์และคอร์บินโดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	1	1	1	1
5.2 ครูพลศึกษาแยกตามกลุ่มชนิดกีฬา สร้างเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ฯ	1	1	1	1
5.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยผู้เชี่ยวชาญใน 5 ชนิดกีฬา ๆ ละ 3 คน	1	1	1	1
5.4 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่นที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา	1	1	1	1
6. ผลงานเชิงประจักษ์				
6.1 เกณฑ์กีฬายูโด ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3	1	1	1	1
6.2 เกณฑ์กีฬาเซปักตะกร้อ ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3	1	1	1	1
6.3 เกณฑ์กีฬายกน้ำหนัก ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3	1	1	1	1
6.4 เกณฑ์กีฬากรีฑา ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3	1	1	1	1
6.5 เกณฑ์กีฬาฟุตบอล ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3	1	1	1	1
7. การนำไปใช้				
7.1 วงรอบที่ 1				
1. ขั้นการวางแผน (Planning)	1	1	1	1
2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)	1	1	1	1
3. ขั้นการสังเกตผล (Observation)	1	1	1	1
4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection)	1	1	1	1
7.2 วงรอบที่ 2				
1. ขั้นการวางแผน (Planning)	1	1	1	1
2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)	1	1	1	1
3. ขั้นการสังเกตผล (Observation)	1	1	1	1
4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection)	1	1	1	1
8. การประเมินผลการเรียนรู้				
8.1 ใช้หลักการประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา	1	1	1	1
8.2 การให้ระดับผลการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา	1	1	1	1

จากตาราง 26 พบว่าผู้เชี่ยวชาญทุกคนเห็นว่าระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีพาเพื่อความเป็นเลิศที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องทุกรายการประเมินโดยคิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้และปรับปรุงระบบ

ในขั้นตอนนี้ ครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน เป็นผู้นำเอาระบบฯ ที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนกีพาจังหวัดชลบุรี เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา โดยนำวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมตามแนวคิดของ เคมมิส และแมคแทกการ์ต (Kammis; & McTaggart. 1988) มาประยุกต์ใช้โดยดำเนินการเป็น 2 วงรอบแต่ละวงรอบมี 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกตผล (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) ซึ่งในแต่ละวงรอบมีผลของการดำเนินการดังนี้

วงรอบที่ 1

ขั้นการวางแผน (Planning) ผู้วิจัยดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน เพื่อรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของครูพลศึกษา และจัดทำแผนปฏิบัติการ ซึ่งผลการดำเนินการขั้นการวางแผน (Planning)ในวงรอบที่ 1 พบว่า ครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีพาเพื่อความเป็นเลิศ มีความเข้าใจในคู่มือการใช้ระบบที่พัฒนาขึ้นเป็นอย่างดี วิเคราะห์ได้จากการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของตนเองว่าควรจะทำเพิ่มเติมในส่วนไหนที่ตนเองมีความคิดเห็นว่ายังบกพร่องอยู่ พร้อมทั้งมีการจัดเตรียมเครื่องมือ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการเรียนรู้ที่มีอยู่เดิม และที่สร้างขึ้นใหม่ เพื่อนำเสนอในการประชุมปฏิบัติการสำหรับการหาฉันทามติว่าควรจะนำไปใช้ประกอบการประเมินครั้งใหม่นี้ได้หรือไม่ พร้อมกับเสนอให้มีการกำหนดตารางการปฏิบัติงานสำหรับสาระที่ 6 กีพาเพื่อความเป็นเลิศขึ้นมาเพื่อให้ครูพลศึกษาที่สอนกีพาเพื่อความเป็นเลิศทุกคนนำไปปฏิบัติเพื่อเป็นแนวทางเดียวกัน และการปฏิบัติตามแต่ละขั้นตอนควรยึดตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีพา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ซึ่งเป็นต้นสังกัด พร้อมทั้งให้นำแนวทางปฏิบัติของโรงเรียนซึ่งกำหนดโดยฝ่ายวิชาการมาปรับใช้เพื่อให้งานการประเมินผลการเรียนรู้ ในสาระที่ 6 กีพาเพื่อความเป็นเลิศสอดคล้องในทุกประเด็นที่ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนต้องการ เริ่มตั้งแต่การเปิดภาคเรียน ปีการศึกษา 2556 การเริ่มการเรียนการสอน และการส่งแบบประกาศผลการเรียนพร้อมทั้งจัดทำ ระเบียนแสดงผลการเรียนของนักเรียนทุกคน (ปพ.5) ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า ผู้มีส่วนร่วมในการประเมินครั้งนี้ ให้ความร่วมมือ และช่วยคิดช่วยทำ พร้อมทั้งตระหนักในหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติในงานของตนเองมากขึ้น จากการสังเกตที่ผ่านมาของผู้วิจัยพบว่า ครูพลศึกษาไม่ได้ให้ความใส่ใจในเรื่องของการประเมิน ขาดเอกสาร ร่องรอยของการประเมิน จากการที่ผู้วิจัยวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับงานประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียน พบว่า ครูพลศึกษามีเพียงสมุดแสดงผลการเรียน ปพ.5 ที่ลงระดับผลการเรียนให้นักเรียนตามคำสั่งของฝ่ายวิชาการ แต่ค้นคว้าลึกลงไป ยังไม่พบเอกสารการประเมินใดๆ แม้แต่แบบวัดความรู้ที่ใช้สอบปลายภาคร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ดังนั้น ปัญหาที่ประสบอยู่นี้ส่งผลทำให้ครูพลศึกษาทุกคนเปลี่ยนพฤติกรรม โดยมุ่ง

ประเด็นความสนใจ และมีส่วนร่วมในงานวิจัยครั้งนี้ เพราะผู้วิจัยได้กล่าวกับผู้เกี่ยวข้องทุกท่านว่า งานวิจัยครั้งนี้ สามารถแก้ปัญหาที่ประสบอยู่ยาวนานนี้ได้ โดยขอให้ทุกคนสละเวลา เอาใจใส่ และให้ความร่วมมือในกระบวนการต่างๆ เมื่อปฏิบัติตามแล้ว จะทำให้ครูพลศึกษาทุกคนมีแนวทางการคิด การปฏิบัติ และเกิดความรู้ในเรื่องวิธีการประเมิน ซึ่งจะส่งผลต่อการทำงานและส่วนของการทำผลงานเพื่อเลื่อนวิทยะฐานะทางวิชาการในระยะยาวต่อไป เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการของขั้นวางแผนเรียบร้อย ผู้วิจัยได้สรุปผลและนำเสนอในตาราง 27

ตาราง 27 กำหนดการดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

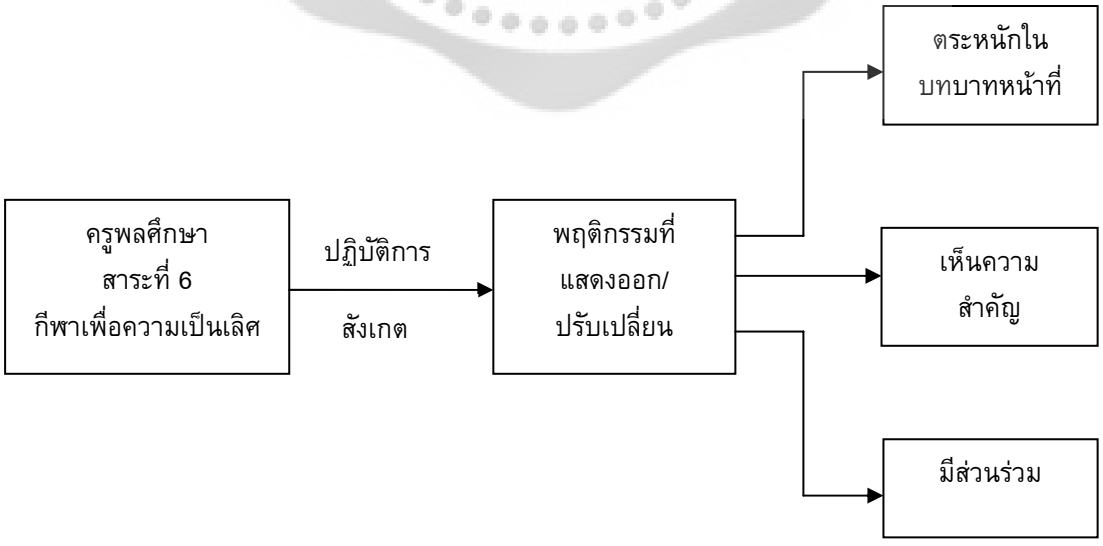
วงรอบ	วันเดือนปี	รายการ	วัตถุประสงค์
1	1 พ.ค 56	ขั้นวางแผน	-ศึกษาคู่มือการใช้ระบบ เพื่อกำหนดเป้าหมาย ทบทวนบทบาทหน้าที่ และจัดทำแผนปฏิบัติการ
	13 พ.ค – 13 ก.ค 56	ขั้นการปฏิบัติและสังเกต	-นำเครื่องมือไปทดสอบก่อนเรียน สังเกตการประเมินผลของเพื่อนครู ผู้วิจัยสังเกตการประเมินผลโดยรวม
	15 ก.ค 56	ขั้นการสะท้อนผลและปรับปรุง	-หาจุดบกพร่องของระบบ และร่วมกันปรับปรุงเครื่องมือ
2	29 ก.ค 56	ขั้นวางแผน	-นำข้อเสนอแนะและสิ่งที่ต้องปรับปรุงมาหาแนวทางการแก้ไขจุดบกพร่องร่วมกัน เพื่อการนำไปใช้ต่อไป
	1 ส.ค – 4 ต.ค 56	ขั้นการปฏิบัติและสังเกต	-ดำเนินการตามระบบต่อไป แล้วนำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขมาใช้ในการเก็บคะแนนระหว่างภาคและปลายภาค พร้อมกับนำผลการสังเกตการสอนของเพื่อนครูมาปรับใช้กับงานตนเองให้ดีขึ้น
	21 ต.ค 56	ขั้นการสะท้อนผล	-ประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนจากการประเมินที่หลากหลาย และตัดสินระดับผลการเรียนจากการประเมินที่ผ่านมา

ขั้นปฏิบัติการและสังเกต (Act & Observe) ในขั้นตอนปฏิบัติการนี้ ครูพลศึกษาสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เป็นผู้นำองค์ประกอบของระบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใน 5 ชนิดกีฬา ประกอบด้วย กรีฑา เซปักตะกร้อ ฟุตบอล ยกน้ำหนัก และยูโด จำนวนทั้งสิ้น 165 คน โดยสามารถแยกจำนวนนักเรียนตามชนิดกีฬาต่างๆ ได้ดังตาราง 28

ตาราง 28 จำนวนนักเรียนแยกตามชนิดกีฬา ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556

ลำดับ	ชนิดกีฬา	มัธยมศึกษาปีที่ 1		มัธยมศึกษาปีที่ 2		มัธยมศึกษาปีที่ 3		รวม
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
1	กรีฑา	2	10	2	2	5	2	23
2	เซปักตะกร้อ	4	5	13	8	6	3	39
3	ฟุตบอล	-	9	-	7	-	9	25
4	ยกน้ำหนัก	3	3	6	6	5	6	29
5	ยูโด	15	5	11	7	6	5	49
	รวม	24	32	32	30	22	25	**165**

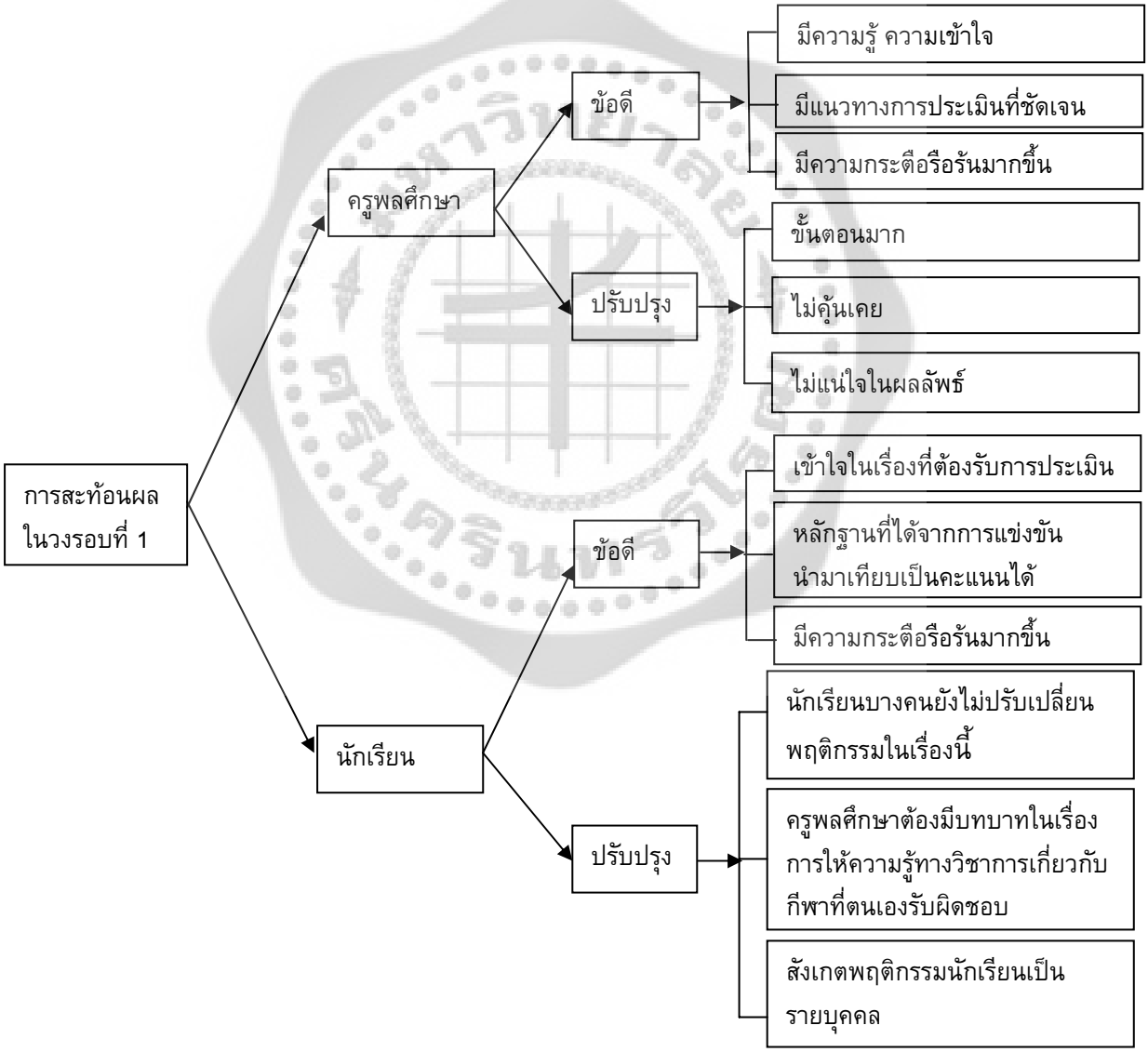
จากการสรุปผลการดำเนินงานขั้นปฏิบัติการและสังเกต (Act & Observe) ในวงรอบที่ 1 ร่วมกันระหว่างครูพลศึกษาและผู้วิจัย พบว่า ครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ นำเครื่องมือไปใช้ทดสอบก่อนเรียน ซึ่งผลการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า ครูพลศึกษาได้นำส่วนของแบบวัดความรู้และแบบวัดเจตคติ เพียง 2 แบบเท่านั้นในการนำมาทดสอบผู้เรียนก่อนเรียน ส่วนแบบทดสอบทักษะกีฬา สมรรถภาพทางกาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ยังไม่นำมาใช้ โดยให้เหตุผลว่า ต้องได้รับการฝึกและเรียนรู้ก่อนจึงจะสามารถปฏิบัติได้ นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังพบอีกว่า ครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการสังเกตการประเมินการสอนของเพื่อนครูด้วยกัน วิเคราะห์จากการสอบถามเรื่องการประเมินระหว่างอยู่ในห้องพักครู การเดินไปสังเกตระหว่างมีการเรียนการสอนในชั่วโมง หรือแม้แต่การขอดูเอกสารการประเมินอยู่เป็นระยะ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าพฤติกรรมเช่นนี้คือการตระหนักในบทบาทหน้าที่ เห็นความสำคัญ และมีส่วนร่วมในการประเมิน ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 21 ผลของพฤติกรรมที่เกิดจากกระบวนการปฏิบัติการและสังเกตในวงรอบที่ 1

ขั้นการสะท้อนผล (Reflection) ในขั้นตอนนี้ กระทำหลังจากการทดลองใช้เครื่องมือและดำเนินการตามองค์ประกอบของระบบ โดยยึดแผนการปฏิบัติงานการประเมินผลการเรียนรู้ที่ร่วมกันกำหนดขึ้น โดยใช้การประชุมกลุ่มย่อยแต่ละชนิดกีฬา เพื่อปรึกษาหารือถึงแนวทางและความถูกต้องในการประเมิน โดยมีผู้วิจัยคอยให้คำแนะนำ และเป็นที่ปรึกษาเมื่อครูพลศึกษาพบปัญหาระหว่างการปฏิบัติตามคู่มือการใช้ระบบที่สร้างขึ้น ซึ่งผลการสะท้อนผล ผู้วิจัยพบว่า ครูพลศึกษาทุกคน มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการสอนเป็นอย่างดี และรู้ล่วงหน้าว่าเรื่องที่จะสอนมีวิธีการประเมินอย่างไร ควรประเมินให้ครอบคลุมเนื้อหา และความสามารถของผู้เรียน เพราะมีคู่มือการประเมินที่สร้างขึ้นเป็นแนวทาง จากการสะท้อนผลในครั้งนี้ ยังพบอีกว่า ครูพลศึกษา มีความเข้าใจในสิ่งที่สอน พร้อมทั้งรับรู้ว่าส่วนที่สอนสมควรจะประเมินผู้เรียนในด้านใด เช่น การสอนเตะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในเป็นส่วนของการฝึกทักษะ แน่นอนว่าจะต้องประเมินทักษะ แต่ในส่วนของความรู้ ครูพลศึกษารับรู้ว่าผู้เรียนต้องนำเอาความรู้ทักษะที่เรียนมา นำมาบรรยายเป็นขั้นตอนแสดงให้เห็นว่า นอกจากปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ยังสามารถมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียน และสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นขั้นตอนได้อย่างถูกต้องอีกด้วย นอกจากนั้น ยังพบว่า ครูพลศึกษา กระตือรือร้นในเรื่องของการประเมินผลมากขึ้น และใส่ใจที่จะทำงานด้านการประเมินของตนเองให้ดี ปัจจัยที่เป็นตัวเสริมนอกจากงานวิจัยที่สร้างขึ้น คือ งานประเมินที่ครูพลศึกษากำลังกระทำอยู่ คือ งานประจำของตนเอง ซึ่งถ้าทำให้สมบูรณ์ และเป็นระบบ ในภาคเรียนต่อไปก็สามารถนำไปประยุกต์ได้อย่างเป็นขั้นตอน รวดเร็ว ถูกต้อง และชัดเจน ในส่วนของขั้นตอนที่ปรับปรุงให้ดีขึ้น พบว่า ครูพลศึกษา ไม่แน่ใจว่าเกณฑ์ที่นำมากำหนดใช้ครั้งนี้นักเรียนจะสามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ได้หรือไม่ ยังเห็นว่าเกณฑ์การประเมินผลงานเชิงประจักษ์ควรมีการปรับแก้เกณฑ์เพื่ออำนวยต่อความสามารถในระดับชั้นของนักเรียนเป็นชั้นปีไป เช่น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ควรตั้งเกณฑ์เพื่อความเป็นเลิศให้เหมาะสม เพราะในระดับนี้ยังไม่สามารถออกแข่งขัน หรือยังเป็นการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน จึงทำให้ผลงานด้านความเป็นเลิศมีน้อย เมื่อเทียบกับระดับชั้นที่สูงกว่า งานที่สอดคล้องกับวิชาการ พบว่า การประเมินของสาระการเรียนรู้อื่นจะทำการประเมินทีละตัวชี้วัด เพราะในแต่ละภาคการศึกษาได้กำหนดตัวชี้วัดที่จะสอนเพียง 1-2 ตัวชี้วัดเท่านั้น แต่สำหรับการประเมินกีฬาเพื่อความเป็นเลิศต้องนำมาตรฐานและตัวชี้วัดที่มีอยู่ทั้งหมดมาบูรณาการแล้วสอน และแยกประเมินให้ครบตัวชี้วัดที่กำหนด โดยแบ่งเป็น 2 ภาคเรียน และที่สำคัญ การเรียนการสอนของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศนั้นทำการเรียนการสอนแบบคละชั้น คละความสามารถ เช่น กีฬายูโดจะแยกกลุ่มความสามารถเพื่อทำการเรียนการสอนพร้อมกัน บางกลุ่มมีนักเรียนระดับ ม.1 – ม.3 เรียนร่วมกัน ดังนั้น ครูพลศึกษาจึงต้องมีแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 ระดับชั้น แล้วสอนแบบบูรณาการความรู้ สำหรับการประเมินนั้นแยกการประเมินในแต่ละดับชั้นเพื่อให้เห็นพัฒนาการและตัดสินระดับผลการเรียนปลายภาค และยังไม่แน่ใจว่า ขั้นตอนที่ปฏิบัตินั้นมีความสับสน ยุ่งยากหรือไม่ เพราะยังไม่คุ้นเคยกับการประเมินที่พัฒนาขึ้น ในส่วนของนักเรียน สะท้อนผลจากการประชุมครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่จัดขึ้น พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่ต้องประเมินมากขึ้น เนื่องจากรับรู้จากการที่ครูพลศึกษาอธิบายก่อนเรียนทุกครั้ง เมื่อรับรู้แล้วทำให้เกิดความกระตือรือร้นในเรื่องของการปฏิบัติ การเก็บสะสมผลงานความเป็นเลิศของตนเองที่ทำได้ ครูพลศึกษาบางคน มีการถ่ายสำเนาเอกสาร

เกี่ยวกับการประเมินบางอย่าง เช่น ผลงานด้านความเป็นเลิศแจกแก่ผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติ บางคนแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับคะแนนการประเมินในแต่ละส่วนให้ผู้เรียนรับรู้ ซึ่งสิ่งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการรับรู้ในสิ่งที่ตนเองต้องกระทำ เพราะสิ่งที่ตนเองกระทำจะส่งผลต่อการประเมินปลายภาคเรียน ซึ่งก่อให้เกิดความกระตือรือร้นแก่ผู้เรียนในทุกด้าน นักเรียนบางส่วนยังไม่สนใจในเรื่องของการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน ยังคงมุ่งหวังที่จะเรียนรู้เพื่อให้ตนเองมีพัฒนาการด้านทักษะเพื่อก้าวขึ้นสู่เป็นนักกีฬาทีมชาติ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ยังไม่ปรับเปลี่ยนแนวคิด ซึ่งในส่วนนี้ครูพลศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ต้องให้เพื่อนทั้งหมดในชั้นเรียนส่งงาน แล้วทำเป็นตัวอย่าง แล้วนักเรียนคนนั้นก็จะเริ่มรับรู้ และตระหนักว่าตนเองสมควรต้องทำ เพราะสุดท้าย จะส่งผลดีกับตนเองทั้งด้านทักษะกีฬาและผลการเรียนปลายภาค ซึ่งการสะท้อนผลในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลเป็นภาพประกอบ 22

ภาพประกอบ 22 สรุปการดำเนินงานขั้นการสะท้อนผลในวงรอบที่ 1

วงรอบที่ 2

ขั้นการวางแผน (Planning) การดำเนินการในวงรอบที่ 2 นี้ ได้กระทำในวันเดียวกันในการประชุมสะท้อนผล และร่วมหารือในการวางแผนร่วมกัน ซึ่งผลปรากฏว่า ครูพลศึกษาสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ แสดงความคิดเห็นว่า ควรจะเริ่มดำเนินการเก็บคะแนนระหว่างภาคได้แล้ว และนำแบบทดสอบด้านต่างๆ มาใช้ในการประเมิน ในส่วนของการทดสอบสมรรถภาพทางกายและกลไกนั้น ได้เสนอว่า ควรจะให้ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาของโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบโดยการส่งเกณฑ์การทดสอบในคู่มือการใช้ระบบให้กับเจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาของโรงเรียน รับไป เพื่อทำโปรแกรมการประเมินค่าตามเกณฑ์ที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ เมื่อได้รับผลกลับมา ครูพลศึกษาจึงนำคะแนนที่นักเรียนได้รับมาแปรค่าตามเกณฑ์ที่ร่วมกันกำหนด เพื่อให้คะแนนในส่วนของสมรรถภาพทางกายและกลไกแก่นักเรียน ซึ่งกำหนดค่าไว้ที่ 30 คะแนน ในส่วนของการประเมินผลด้านความรู้ ได้ข้อสรุปว่า ให้นำแบบทดสอบวัดความรู้ไปใช้ประเมินนักเรียนตอนสอบปลายภาคร่วมกับสาระการเรียนรู้อื่น โดยลงในตารางสอบปลายภาคเรียนที่ 1 เป็นเวลา 40 นาที โดยให้ครูพลศึกษาทุกคนนำข้อคำถามที่ตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละชนิดกีฬาแล้วไปใช้ และปรับหัวข้อสอบให้สอดคล้องกับทางฝ่ายทะเบียนและวัดผลของโรงเรียน แล้วให้ส่งตรงตามกำหนดเวลา หลังจากดำเนินการเสร็จให้ยึดกำหนดการปฏิบัติงานฝ่ายวิชาการ ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 มาใช้ เพื่อจะได้ดำเนินการให้ตรงกันในขั้นตอนสุดท้ายของแผนงานฝ่ายวิชาการ คือ การตรวจข้อสอบ กรอกคะแนน จัดทำ ปพ.5 และส่งแบบประกาศผลการเรียน

ขั้นปฏิบัติการและสังเกต (Act & Observe) ในวงรอบที่ 2 ของการวิจัย พบว่า ครูพลศึกษาสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ทำการประเมินในส่วนต่างๆ ตามคู่มือการใช้ระบบโดยยึดแผนการประเมินผลการเรียนรู้ที่ร่วมกันกำหนดขึ้นเป็นเกณฑ์ นอกจากนั้น ผู้วิจัยสังเกตว่าครูพลศึกษาหลายท่านสังเกตการประเมินของเพื่อนครูด้วยกัน และมีการปรึกษาหารือซึ่งเกี่ยวข้องกับปัญหาที่ประสบอยู่ เช่น การแปรค่าคะแนนในด้านต่างๆ การคำนึงถึงเรื่องที่ต้องสอน เพราะทราบแบบประเมินล่วงหน้า และเกิดความวิตกว่าตนเองจะสอนได้ครอบคลุมเนื้อหาที่จะประเมินหรือไม่ นอกจากนั้น ได้มีการเก็บคะแนนระหว่างภาคเรียน ในด้านต่างๆ ที่กำหนด โดยยึดตามคู่มือการใช้ระบบที่ครูพลศึกษาได้รับมาใช้ในการประเมิน จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นกับครูพลศึกษา คือ การแปรค่าคะแนน ระยะเวลาสำหรับการประเมินด้านต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยได้เข้าไปแนะนำ และชี้แจงจนครูพลศึกษาเข้าใจและสามารถปฏิบัติการประเมินได้เป็นอย่างดี ส่วนในด้านของการประเมินสมรรถภาพทางกายและกลไกนั้น รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬาของโรงเรียน ได้ออกคำสั่งเป็นหนังสือบันทึกภายใน ให้ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ทำการทดสอบนักเรียนตามหัวข้อการทดสอบที่ครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของมัธยมศึกษาตอนต้นต้องการ ให้ทำโปรแกรมวิเคราะห์ผลการทดสอบในอุปกรณ์ต่างๆ แล้วทำเป็นเอกสารสรุปสำหรับนักเรียนแต่ละคนขึ้นมา เพื่อนำเอาผลการทดสอบนั้น ให้ครูพลศึกษาที่รับผิดชอบนักเรียนในแต่ละระดับชั้นนำมาแปรค่าคะแนนให้ตรงกับเกณฑ์ที่ร่วมกันกำหนดขึ้นในคู่มือการใช้ระบบ ซึ่งผลการประเมินที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยสามารถนำตัวอย่างบางส่วนเสนอเป็นตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 29 ตัวอย่างแบบรายงานผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายและกลไก

แบบรายงานผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายและกลไก

ชื่อ – นามสกุล เด็กชาย..... เพศ ชาย อายุ 13 ปี
ส่วนสูง 159.9 เซนติเมตร ตามเกณฑ์
น้ำหนัก 45.2 กิโลกรัม ตามเกณฑ์

ลำดับ	รายการทดสอบ	ผลการทดสอบ	หน่วย	แปลผล
1	50 Meters Sprint	6.08	วินาที	ดีมาก
2	Standing Broad Jump	173	เซนติเมตร	ดี
3	Shuttle Run	10.80	วินาที	ดีมาก
4	Trunk Forword Flexion	18	เซนติเมตร	ดีมาก
5	Grip Strength	41	กิโลกรัม	ดีมาก

ท่านควรพยายามออกกำลังกายเพื่อรักษาสภาพความสมบูรณ์ทางกายตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะหลังการออกกำลังกาย
- เริ่มจากเบาไปหนัก ง่ายไปยาก มีขั้นตอน : อบอุ่นร่างกาย > ออกกำลังกาย > ผ่อนคลายร่างกาย
- ออกกำลังกายให้เหมาะสมกับสภาพร่างกาย เพศและวัย อย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์ ควรใช้เวลาอย่างน้อย 20 นาที
- ควรออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง (แอโรบิค) โดยให้ชีพจรเต้นประมาณ 150 ถึง 170 ลบด้วยอายุ
- ควรเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย อายุ เพศ

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....
.....
.....

จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า การดำเนินการประเมินผลในส่วนของทักษะกีฬานั้น ส่วนมากทำการเรียนการสอนเหมือนการฝึกซ้อมเพื่อการแข่งขัน วิธีการ และเทคนิคกลยุทธ์เฉพาะกีฬาที่นำมาใช้ เป็นแผนการฝึกที่เป็นส่วนหนึ่งของแผนการจัดการเรียนรู้ จากการเข้ารับการอบรมให้ความรู้แก่ครูพลศึกษาในขั้นตอนที่ผ่านมา โดย วิทยากร คือ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ทำให้ครูพลศึกษาเกิดความเข้าใจว่า การฝึกซ้อมนั้นเป็นการเรียนรู้อย่างหนึ่ง ซึ่งต้องแสดงไว้ในหลักสูตรของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยครูพลศึกษาต้องนำเนื้อหามาแจกแจงทำเป็นแผนจัดการเรียนรู้ในรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ ในส่วนที่ต้องทำการประเมินสมควรแยกประเมินตามระดับชั้นให้มีความถูกต้องตามหลักเกณฑ์การประเมินของหลักสูตรแกนกลางฯ สำหรับโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำตัวอย่างงานมานำเสนอเป็นสรุปผลการดำเนินงานดังตาราง 30

ตาราง 30 ตัวอย่างผลการประเมินด้านทักษะกีฬายูโด ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1

ที่	รายชื่อ	ทักษะกีฬายูโด					รวม (30)
		นอนล้มหลัง (6 คะแนน)	นั่งล้มหลัง (6 คะแนน)	นั่งบนส้นเท้าล้มหลัง (6 คะแนน)	ยืนล้มหลัง (6 คะแนน)	ม้วนตัวตบเบาะ (6 คะแนน)	
1	ด.ช.ดำรงชัย บุญแต่ง	6	6	6	6	6	30
2	ด.ช. ธนากร ชายพระ	6	6	6	6	6	30
3	ด.ช.ธันยบูรณ์ แสวงมี	6	6	5	6	6	29
4	ด.ช. ศตวรรษ แสงทอง	6	6	5	6	6	29
5	ด.ช. อังคาร อุทัยชลานนท์	6	6	6	6	6	30
6	ด.ญ.บุบผา อยู่ในธรรม	6	6	6	6	6	30

เมื่อครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศทำการเก็บคะแนนระหว่างภาคเรียน และทำการทดสอบวัดความรู้ปลายภาคเรียนร่วมกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ ตามตารางการสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556 เป็นที่เรียบร้อย ได้นำข้อสอบมาตรวจเพื่อให้คะแนน พร้อมกับจัดทำบันทึกตามรูปแบบที่ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนกำหนด ซึ่งในส่วนนี้ ผู้วิจัยสามารถนำตัวอย่างบางส่วนมานำเสนอดังตาราง 31

ตาราง 31 ตัวอย่างแบบบันทึกผลการประเมินผลทางพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

แบบบันทึกการประเมินผลทางพลศึกษา : กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
รายวิชา ยูโด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1

ที่	รายชื่อ	รายการประเมินทางพลศึกษา						รวม (100)	ระดับผลการเรียน
		ความรู้ (20)	ทักษะกีฬา (30)	สมรรถภาพ (20)	เจตคติ (5)	คุณลักษณะ (5)	ผลงานเชิงประจักษ์ (20)		
1	ด.ช.ดำรงชัย บุญแต่ง	17.5	30	18	4	5	20	94.50	4
2	ด.ช. ธนากร ชายพระ	16.5	30	18	4	5	20	93.50	4
3	ด.ช.ธันยบูรณ์ แสวงมี	17	29	16	3	5	20	90	4

ตาราง 31 (ต่อ)

แบบบันทึกการประเมินผลทางพลศึกษา : กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
รายวิชา ยูโด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1

ที่	รายชื่อ	รายการประเมินทางพลศึกษา						รวม (100)	ระดับผลการเรียน
		ความรู้ (20)	ทักษะกีฬา (30)	สมรรถภาพ (20)	เจตคติ (5)	คุณลักษณะ (5)	ผลงานเชิงประจักษ์ (20)		
4	ด.ช. ศตวรรษ แสงทอง	17.5	29	18	4	5	20	93.50	4
5	ด.ช. อังคาร อุทัยชลานนท์	16.5	30	19	3	5	20	93.50	4
6	ด.ญ.บุบผา อยู่ในธรรม	17.5	30	18	3	5	20	93.50	4

ขั้นการสะท้อนผล (Reflection) ในวงรอบที่ 2 เป็นขั้นดำเนินการสุดท้ายในส่วนของขั้นตอนการทดลองใช้และปรับปรุงระบบที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยใช้การประชุมกลุ่มย่อยเฉพาะครูพลศึกษากลุ่มเดิมอีกครั้งเพื่อเป็นเวทีสำหรับการสะท้อนผลการปฏิบัติ โดยให้ครูพลศึกษาได้แสดงความคิดเห็น สรุปผลการดำเนินการต่างๆ พร้อมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงระบบให้ดีขึ้น เพื่อนำไปใช้ในภาคเรียนต่อไปอย่างมีประสิทธิผล ซึ่งผลการดำเนินการตามระบบที่พัฒนาขึ้น เป็นที่น่าพอใจอย่างยิ่ง โดยประเมินจากระดับผลการเรียนปลายภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556 ซึ่งพบว่านักเรียนมีระดับผลการเรียนในแต่ละรายวิชาอยู่ในระดับดีเยี่ยม ดีมาก และดี คิดเป็นร้อยละเรียงลำดับ ดังนี้ 82.43, 12.72, 4.85 ซึ่งผู้วิจัยสามารถรวบรวมและนำเสนอระดับผลการเรียนของนักเรียน ดังตาราง 32

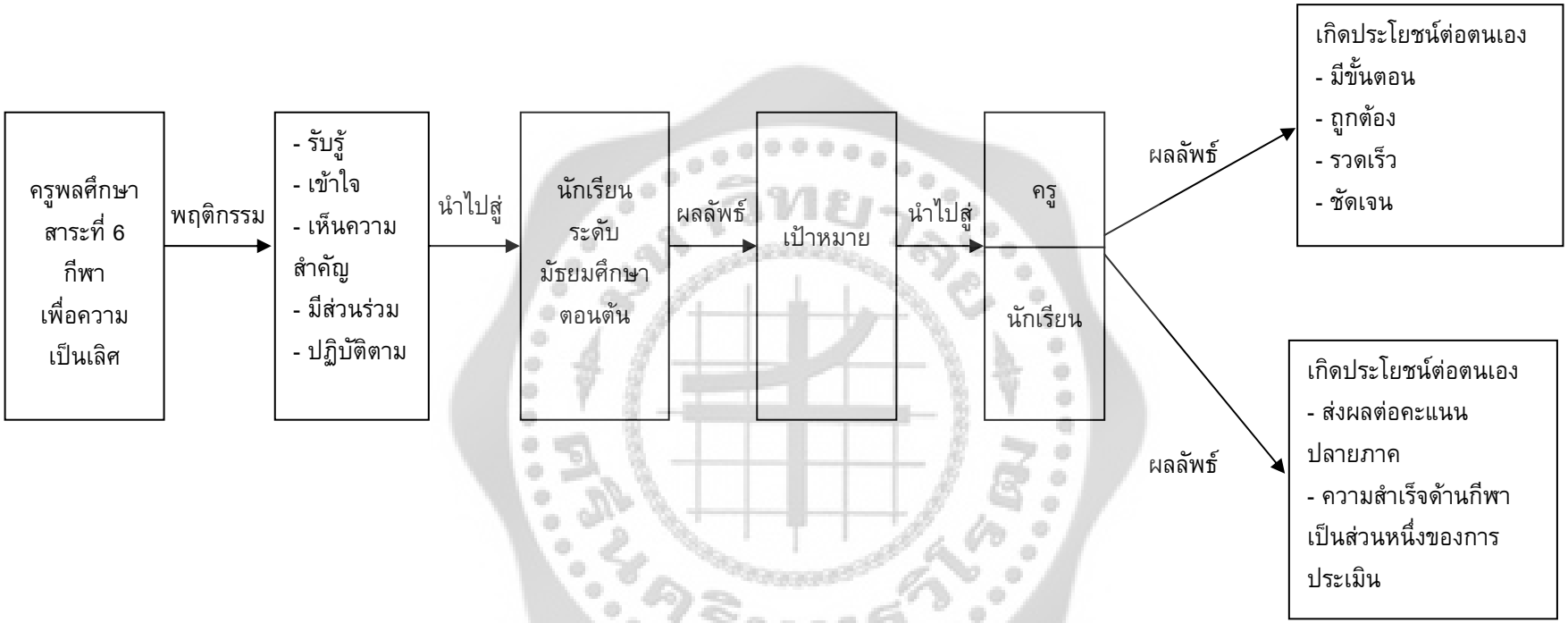
ตาราง 32 ระดับผลการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

ระดับชั้น	จำนวน (คน)	ระดับผลการเรียน (คน)									ร้อยละ
			4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	
มัธยมศึกษาปีที่ 1	56	4	43								76.80
		3.5		10							17.85
		3			3						5.35
		2.5									-
		2									-
		1.5									-
		1									-
		0									-

ตาราง 32 (ต่อ)

ระดับชั้น	จำนวน (คน)	ระดับผลการเรียน (คน)									ร้อยละ
			4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	
		4	53								85.48
		3.5		5							8.07
		3			4						6.45
มัธยมศึกษาปีที่ 2	62	2.5									-
		2									-
		1.5									-
		1									-
		0									-
			4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	
		4	40								85.10
		3.5		6							12.74
		3			1						2.13
มัธยมศึกษาปีที่ 3	47	2.5									-
		2									-
		1.5									-
		1									-
		0									-
		4	**136**								**82.43**
รวม	**165**	3.5		**21**							**12.72**
		3			**8**						**4.85**

จากการดำเนินการตามกระบวนการวิจัยในขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการทดลองใช้และปรับปรุงระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา เป็นภาพประกอบ 23

ภาพประกอบ 23 สรุปผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการทดลองใช้และปรับปรุงระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา

ตอนที่ 4 ผลการประเมินประสิทธิผลของระบบ

การประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา กระทำหลังจากนำระบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี จำนวน 165 คน โดยดำเนินการดังนี้

1. ผลการหาคุณภาพของแบบประเมินประสิทธิผลของระบบ

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ และแบบสัมภาษณ์สำหรับครูพลศึกษาขึ้นมา แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ตรวจสอบ ก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม ซึ่งผลการหาคุณภาพเครื่องมือดังกล่าว สามารถแสดงได้ดังตาราง 33

ตาราง 33 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบประเมินประสิทธิผลของระบบตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็น (ร้อยละ)		
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	สิ่งที่ควรปรับปรุง
1. ด้านความเป็นประโยชน์	100	-	-
2. ด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง	100	-	-
3. ด้านความเหมาะสม	100	-	-
4. ด้านความถูกต้องและความน่าเชื่อถือ	100	-	-
5. ด้านผลที่เกิดขึ้นกับผู้ที่เกี่ยวข้อง			
5.1 ความพึงพอใจ	100	-	-
5.2 การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา	100	-	-

จากตาราง 33 พบว่าผู้เชี่ยวชาญร้อยละ 100 เห็นว่าแบบประเมินประสิทธิผลมีความเหมาะสม

ด้านความสอดคล้องของแบบประเมินประสิทธิผลของระบบ ได้ผลการตรวจสอบตามตาราง 34

ตาราง 34 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินประสิทธิผลฯ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	2	3	ค่า IOC
1. ด้านความเป็นประโยชน์	1	1	1	1
2. ด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง	1	1	1	1
3. ด้านความเหมาะสม	1	1	1	1
4. ด้านความถูกต้องและความน่าเชื่อถือ	1	1	1	1
5. ด้านผลที่เกิดขึ้นกับผู้ที่เกี่ยวข้อง				
5.1 ความพึงพอใจ	1	1	1	1
5.2 การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา	1	1	1	1

จากตาราง 34 พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าแบบประเมินประสิทธิผลมีความสอดคล้องกันโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อระบบที่พัฒนาขึ้น

ผู้วิจัยนำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างขึ้นใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 165 คน ระหว่างเสร็จสิ้นการสอบวิชาสุดท้ายของการสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 แล้วนำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ สามารถสรุปผลข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดังตาราง 35

ตาราง 35 ร้อยละของความพึงพอใจของนักเรียนต่อระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีพาเพื่อความเป็นเลิศ

รายการ	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความเป็นประโยชน์					
1.ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจการประเมินผลการเรียนรู้	85.50	14.50	-	-	-
2.ช่วยทำให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของการประเมินผลการเรียนรู้	85.50	14.50	-	-	-
3. ช่วยทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการประเมินทางพลศึกษาทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ความรู้ เจตคติ ทักษะกีพา สมรรถภาพ และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์	86.10	13.90	-	-	-
4. ช่วยให้นักเรียนรู้ว่าตนเองต้องเรียนรู้เรื่องใด และมีวิธีการประเมินอย่างไร	87.30	12.70	-	-	-
5. ช่วยให้นักเรียนประเมินความสามารถในการเรียนรู้ของตนเองได้	86.10	13.90	-	-	-
โดยรวม	86.70	13.30	-	-	-
ด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง					
6. นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ครบตามเกณฑ์ของการประเมินทั้ง 5 ด้าน คือ ความรู้ เจตคติ ทักษะกีพา สมรรถภาพ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	86.10	13.30	0.60	-	-
7. เป็นการประเมินที่หลากหลาย ประกอบด้วย ความรู้ เจตคติ ทักษะกีพา สมรรถภาพ และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์	87.30	12.70	-	-	-
8. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	88.50	11.50	-	-	-
9. ครูพลศึกษา สามารถอธิบายความหมายของการประเมินได้ครอบคลุม และทำให้นักเรียนเข้าใจ	87.30	12.70	-	-	-
10. ครูพลศึกษา สามารถประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างยุติธรรมและมีความชัดเจน ซึ่งนักเรียนยอมรับได้	87.30	12.70	-	-	-
โดยรวม	88.50	11.50	-		
ด้านความเหมาะสม					
11.การประเมินด้านความรู้ มีค่าคะแนน เท่ากับ 20 คะแนน สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่นักเรียนได้เรียนมาในภาคเรียนที่ 1	87.30	12.10	0.60	-	-
12. การประเมินด้านเจตคติ มีค่าคะแนน เท่ากับ 5 คะแนน สอดคล้องกับสิ่งที่นักเรียนยึดถือและปฏิบัติมาตลอดในภาคเรียนที่ 1	87.30	12.70	-	-	-
13. การประเมินด้านทักษะกีพา มีค่าคะแนน เท่ากับ 30 คะแนน สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่นักเรียนได้เรียนมาในภาคเรียนที่ 1	86.10	13.30	0.60	-	-

ตาราง 35 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14. การประเมินด้านสมรรถภาพทางกายและกลไก มีค่าคะแนนเท่ากับ 20 คะแนน สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่นักเรียนได้เรียนมาในภาคเรียนที่ 1	84.20	10.30	5.50	-	-
15. การประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน มีค่าคะแนน เท่ากับ 5 คะแนน สอดคล้องสิ่งที่นักเรียนยึดถือและปฏิบัติมาตลอดในภาคเรียนที่ 1	87.30	12.70	-	-	-
โดยรวม	87.90	12.10	-	-	-
ด้านความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล					
16. ครูพลศึกษาประเมินผลการเรียนรู้ตรงกับสาระการเรียนรู้ที่สอน	87.30	12.70	-	-	-
17. ผลการประเมินของครูพลศึกษามีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ	88.50	11.50	-	-	-
18.ครูพลศึกษาแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินก่อนทำการเรียนการสอนในสาระการเรียนรู้นั้นๆ	87.90	12.10	-	-	-
19. ครูพลศึกษามีเทคนิคการประเมินที่หลากหลาย และครอบคลุมในสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน	85.50	13.90	0.60	-	-
20. นักเรียนเชื่อว่าระดับผลคะแนนปลายภาคเรียนที่ได้รับจากการประเมินของครูพลศึกษา เกิดจากความรู้ ความสามารถของตัวนักเรียนอย่างแท้จริง	86.10	13.90	-	-	-
โดยรวม	87.90	12.10	-	-	-

จากตาราง 35 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา ในด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 86.70, 88.50, 87.90 และ 87.90 ตามลำดับ

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศต่อระบบที่นำไปใช้

หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการเรียนการสอนและประเมินผลการเรียนรู้ ในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556 เรียบร้อย ผู้วิจัยได้เชิญผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และครูพลศึกษาสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ทั้งหมดรวม 17 คน เข้าร่วมการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อประเมินประสิทธิผลของระบบที่พัฒนาขึ้น ซึ่งผลการสัมมนา ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามประเด็นที่ตั้งขึ้นในการสัมมนาดังต่อไปนี้

3.1 ด้านความเป็นประโยชน์ พบว่า ระบบที่พัฒนาขึ้นและนำไปใช้กับนักเรียนที่ตนเองรับผิดชอบสามารถเกิดประโยชน์กับตนเองมากที่สุด เพราะทำให้เข้าใจการประเมินทางพลศึกษาทั้ง 5 ด้าน และทำให้รู้ว่าควรจะสอนเรื่องใดก่อน และจะนำวิธีการใดมาประเมินผู้เรียนให้ครอบคลุมในสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้ซึ่งทำให้เกิดความหลากหลายในการประเมิน เกิดแนวทางในการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ เช่น ด้านความสามารถทางกีฬา และความรู้ทางวิชาการซึ่งเกี่ยวข้องกับกีฬาที่ผู้เรียนเลือกอย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังแสดงร่องรอยหลักฐานในการประเมินระดับผลการเรียนให้กับผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ตามเกณฑ์การประเมินของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา พร้อมกับนำส่งผลการเรียนของผู้เรียนให้ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ตามวันและเวลาที่กำหนด ผู้บริหารเห็นประโยชน์ที่เกิดจากการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ครั้งนี้มาก เพราะเป็นระบบที่ตอบสนองงานประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก ทำให้งานในส่วนของการประเมินผลการเรียนรู้ของสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่เป็นปัญหาทุกครั้งในการประกันคุณภาพการศึกษาได้รับการแก้ไขในทางที่ดีขึ้น ประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมากขึ้นในเรื่องของการประเมิน สังเกตได้จากการที่ผู้เรียนมักถามถึงวุฒิบัตร เหรียญรางวัล หรือหลักฐานที่แสดงว่าผู้เรียนได้แสดงความเป็นเลิศในเรื่องของการแข่งขันเพื่อนำมาประกอบการประเมิน ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนจะมีแฟ้มสะสมผลงานเก็บไว้ส่วนตัวทุกคน ในส่วนของการทดสอบทักษะกีฬา นักเรียนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญ และตั้งใจปฏิบัติอย่างเต็มที่ เพราะการปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามเกณฑ์จะทำให้ได้คะแนนดีตามมาซึ่งส่งผลโดยรวมกับระดับคะแนนการประเมินผลปลายภาคเรียน

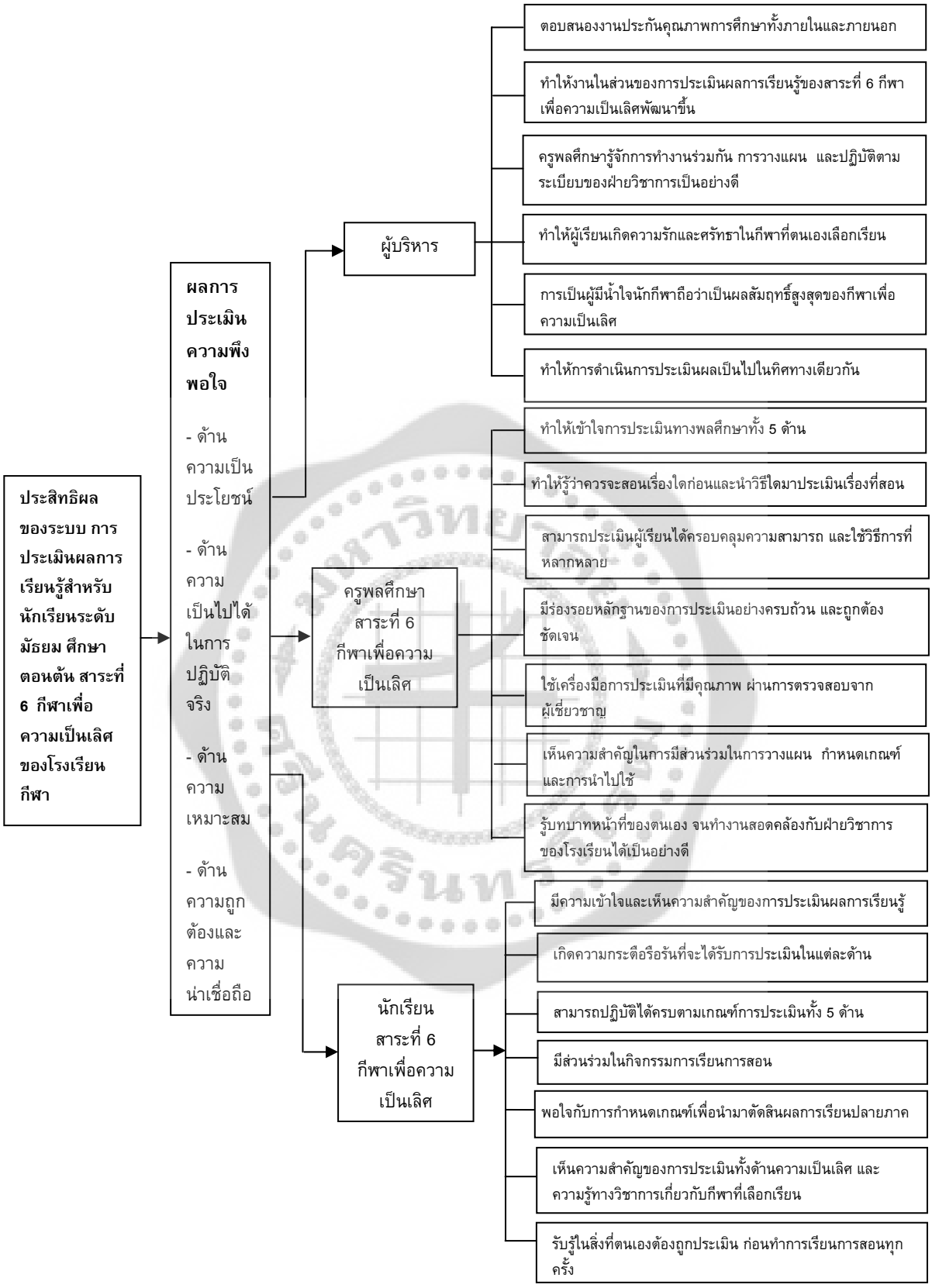
3.2 ด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง พบว่า ครูพลศึกษาสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้นี้และรับรู้ว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของระบบที่พัฒนาขึ้น เมื่อมีการวางแผนร่วมกัน ได้แสดงข้อคิดเห็น เสนอมุมมองการปฏิบัติงานต่างๆ เพื่อให้งานการประเมินผล ซึ่งตนเองต้องกระทำอยู่แล้ว มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ถูกต้องตามหลักการประเมินของหลักสูตร ทำให้ครูพลศึกษาเกิดความกระตือรือร้นอยากคิด อยากทำ และอยากทดลองใช้ โดยคาดหวังผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นของผู้เรียน ซึ่งผลการทดลองนั้น เป็นที่ยอมรับของครูพลศึกษาทุกคนที่เข้าร่วมสัมมนาในครั้งนี้ เพราะทุกคนลงความเห็นว่าระบบที่พัฒนาขึ้น สามารถปฏิบัติได้จริง โดยสามารถแสดงหลักฐานและร่องรอยของคะแนนในด้านต่างๆ ออกมาเป็นรูปธรรมจากการประเมินหลากหลายของครูพลศึกษา โดยมีแนวทางตามทฤษฎีการประเมินทางพลศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาการของผู้เรียนใน 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกายและกลไก และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งการปฏิบัติตามระบบที่พัฒนาขึ้นทำผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินทุกกระบวนการตั้งแต่ต้นจนจบ อีกทั้งยังมีความยุติธรรมและความชัดเจน ซึ่งผู้เรียนทุกคนยอมรับได้

3.3 ด้านความเหมาะสม พบว่า ครูพลศึกษาเห็นว่าระบบที่พัฒนาขึ้นเหมาะสมและจำเป็นต่อโรงเรียนเพราะทำให้เข้าใจการประเมินผลทางพลศึกษา การสร้างเครื่องมือและการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน พร้อมกันนั้นทำให้ครูพลศึกษาที่สอนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศร่วมมือกันวางแผน การนำไปใช้ และแก้ปัญหาร่วมกันในทุกกระบวนการของระบบ จนเกิดผลลัพธ์ที่น่าพอใจกับทุกคนที่เกี่ยวข้อง ความเหมาะสมในด้านของการกำหนดค่าคะแนนในด้านต่างๆ ครูพลศึกษาเห็นว่า เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่ทำการสอนนักเรียน และเป็นสิ่งที่สามารถประเมินผู้เรียนได้หลากหลายตามความสามารถที่แท้จริง และครอบคลุมทุกด้าน อีกทั้งยังมีหลักฐานร่องรอยของการประเมินในแต่ละด้านอย่างชัดเจน และมีคุณภาพ ในส่วนของผู้บริหาร เห็นว่า ระบบที่พัฒนาขึ้น สามารถทำให้ครูพลศึกษารู้บทบาทหน้าที่ของตนเองมากขึ้น ซึ่งสามารถเปรียบเทียบกับการประเมินที่ผ่านมาซึ่งไม่มีหลักฐานร่องรอย และครูพลศึกษาส่วนใหญ่เข้าใจบทบาทตนเองเพียงด้านเดียว คือ ต้องทำให้ผู้เรียนเป็นเลิศด้านกีฬา เช่น เป็นตัวแทนโรงเรียน ตัวแทนจังหวัดและตัวแทนประเทศไทย เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศ แต่ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องของการให้ความรู้ด้านอื่น ๆ เช่น ความรู้ด้านวิชาการเกี่ยวกับกีฬาที่ตนเองรับผิดชอบความรู้เรื่องเจตคติว่าควรจะสร้างให้ผู้เรียนเกิดความรักและศรัทธาในกีฬานั้นได้อย่างไร แม้แต่ในเรื่องของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พบว่าเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบระบบที่สร้างขึ้น ซึ่งเห็นสมควรอย่างยิ่งว่า ผู้เรียนที่เรียนในสาระเพื่อความเป็นเลิศนั้น ต้องยึดถือและปฏิบัติได้ตามหลักของการเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งสิ่งนี้ผู้บริหารเห็นว่าเป็นผลสัมฤทธิ์สูงสุดของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

3.4 ด้านความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล พบว่า ครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในแต่ละชนิดกีฬา สามารถวิเคราะห์หลักสูตรชนิดกีฬาตนเองได้ และนำมาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมกับสร้างเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ได้ตรงตามมาตรฐานและตัวชี้วัด โดยมีการนำหลักของการประเมินผลทางพลศึกษามาประยุกต์ใช้ จนได้เครื่องมือที่มีคุณภาพผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละชนิดกีฬา และผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือตามแนวการปฏิบัติอย่างถูกต้องและครบถ้วน ดังเสนอไว้ในขั้นตอนที่ 2 ของงานวิจัยครั้งนี้ ผลการประเมินทั้งในรูปของผลสัมฤทธิ์ทางการกีฬาถือว่ามีความพึงพอใจสูง ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ในด้านของงานวิชาการ เมื่อประเมินครบทุกด้าน ซึ่งด้านสุดท้ายเป็นการประเมินความรู้ ซึ่งที่ผ่านมา ครูพลศึกษาไม่ได้สร้างเครื่องมือทดสอบความรู้แก่ผู้เรียนเลย แต่ครั้งนี้ครูพลศึกษาได้สร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพ และใช้ในการสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556 ซึ่งมีตารางสอบร่วมกับรายวิชาอื่นของสาระการเรียนรู้หลักๆ ด้วย เมื่อเสร็จสิ้นการสอบปลายภาค ครูพลศึกษาได้รวบรวมคะแนนเพื่อออกเป็นระดับผลการเรียนให้ผู้เรียนได้รับรู้ พร้อมทั้งได้จัดทำคะแนนทั้งหมดที่ประเมินมาตั้งแต่เปิดภาคเรียนลงในสมุดบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (ปพ.5) เพื่อนำส่งให้ฝ่ายวิชาการดำเนินการต่อไป

3.5 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม พบว่า ครูพลศึกษาเห็นว่า การกำหนดเกณฑ์การประเมินควรจะมีการปรึกษาหารือกันทุกปี เพื่อหาข้อสรุปที่เหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ร่วมกัน ในส่วนของการให้คะแนนเชิงประจักษ์ นักกีฬาที่สามารถพัฒนาตัวเองสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติได้นั้น ควรพิจารณาเพิ่มคะแนนให้เป็นพิเศษ อาจจะต้องกำหนดลงไปในคู่มือการประเมินก็ได้ ผู้บริหารและครูพลศึกษา สาระที่ 6 แสดงความคิดเห็นตรงกันว่า ควรดำเนินการต่อไป เพราะระบบที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นเครื่องมือสำคัญในการตรวจสอบข้อบกพร่องทุกด้าน ทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนในภาพรวม อีกทั้งยังเสนอให้ครูพลศึกษาทุกคน ร่วมกันสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นมา โดยนำเอาหลักการปฏิบัติจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นแนวทาง เพื่อให้การดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จากการดำเนินการตามกระบวนการวิจัยในขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยสามารถสรุปประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา เป็นภาพประกอบดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 24 สรุปประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Method Approach) ซึ่งผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวิจัย เพื่อพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายหลักและความมุ่งหมายเฉพาะไว้ดังนี้

ความมุ่งหมายหลัก

เพื่อพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายคือโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ทั้งนี้เพื่อทราบสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา
2. เพื่อสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาที่สามารถใช้ได้จริงตรงกับมาตรฐานและตัวชี้วัด สามารถแก้ปัญหา และความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง คือ การประเมินผลการเรียนรู้กระทำภายใต้บริบทของสถานศึกษาคือโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย
3. เพื่อทดลองใช้ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาที่พัฒนาขึ้นและปรับปรุงระบบในสถานการณ์จริง
4. เพื่อประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาที่พัฒนาขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสัมภาษณ์ผู้อำนวยการ 1 คน และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 1 คน จัดสนทนากลุ่มครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 15 คน และสนทนากลุ่มนักเรียน 15 คน รวมผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยขั้นตอนที่ 1 จำนวน 32 คน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้การประชุมเชิงปฏิบัติการครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศกลุ่มเดิม (กลุ่มเดียวกับขั้นตอนที่ 1) จำนวน 15 คน เริ่มตั้งแต่กระบวนการแรกคือ การให้ความรู้ที่ถูกต้องจากวิทยากรจนกระทั่งกระบวนการสุดท้าย คือ การสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้และปรับปรุงระบบ โดยนำระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ที่สร้างขึ้น ไปใช้ในสถานการณ์จริง ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม ตามแนวคิดของ เคมมิส และแมคแทกการ์ต มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบฯ โดยครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศกลุ่มเดิม จำนวน 15 คน นำระบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้เป็นเวลา 1 ภาคเรียนกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี จำนวน 165 คน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ภายหลังการทดลองใช้ในสถานการณ์จริง โดยในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงประเมิน (evaluation research) โดยประยุกต์ใช้เกณฑ์มาตรฐานสำหรับการประเมินของสตัฟเฟิลบีม และคณะ (Stufflebeam et al.1981; อ้างอิงจาก ศิริชัย กาญจนวาสี. 2545: 178-180) คือ 1) ความเป็นประโยชน์ 2) ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง 3) ความเหมาะสม 4) ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 165 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อระบบฯ และจัดสัมมนาเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับประสิทธิผลของระบบฯ ผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ 1 คน รองผู้อำนวยการ 1 คน ครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 15 คน รวม 17 คน แล้วนำประเด็นสำคัญที่ได้จากการสัมมนาครั้งนี้รวมกับผลความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อสรุปประสิทธิผลของระบบฯที่พัฒนาขึ้น

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา สรุปผลได้ดังนี้

จากการศึกษาบริบทของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี พบว่า เป็นสถาบันการศึกษาที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียน โดยมุ่งเน้นในเรื่อง การส่งเสริม พัฒนาร่างกายและการกีฬาควบคู่กันไปเพื่อความเป็นเลิศทางด้านกีฬา และมีลักษณะการดำเนินงานแตกต่างจากสถาบันการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วไป โดยจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามแบบของกระทรวงศึกษาธิการ และมีการปรับปรุงให้เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียนกีฬาโดยให้ความสำคัญในเรื่องของกีฬา ในส่วนของสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศเป็นสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยแบ่งการเรียนการสอนออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงเช้า ตั้งแต่ 06.00-07.00 น. เป็นการสร้างสมรรถภาพทางกาย ช่วงเย็น ตั้งแต่ 16.00-19.00 น. เป็นการสอนเทคนิคเกี่ยวกับกีฬา โดยแต่ละชนิดกีฬาจะมีหลักสูตรกีฬานั้นๆ เป็นตัวกำหนด ในแต่ละรายวิชาจะมีรหัสรายวิชา ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 พร้อมทั้งคำอธิบายรายวิชา เพื่อให้ครูได้นำไปจัดทำแผนจัดการเรียนรู้ ส่วนสำคัญของการกำหนดค่าหน่วยกิตและเวลาเรียน แยกออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดย เวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตของทั้งสองระดับได้กำหนดเท่ากัน คือ 5 หน่วยกิต/ภาคเรียน เวลาเรียน 200 ชั่วโมง/ภาคเรียน รวมแล้วใน 1 ปีการศึกษา นักเรียนจะต้องได้เรียน 10 หน่วยกิต คิดเป็น 400 ชั่วโมง สำหรับระดับคะแนนยึดหลักการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา

ระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่มีอยู่เดิม พบว่า ยังไม่มีระบบการประเมินผลการเรียนรู้ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การประเมินผลส่วนใหญ่ทำตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นซึ่งไม่ตรงกับหลักการประเมินทางพลศึกษา และไม่ครอบคลุมการประเมินในเรื่องของความเป็นเลิศทางกีฬา การประเมินที่พบยังประเมินไม่ครบทุกด้านตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษา คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพ ด้านเจตคติ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของการเป็นนักกีฬา และสิ่งที่ผู้วิจัยพบ คือ ระบบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ทางโรงเรียนยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งยังขาดรายละเอียดที่มุ่งเน้นในเรื่องของการประเมินผลการเรียนรู้ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เช่น วิธีการประเมินของครูผู้สอนจะต้องกระทำอย่างไรและต้องประเมินผู้เรียนในด้านใดบ้าง แล้วใครเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการประเมิน

การศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง พบปัญหา 2 ด้าน คือ **1) ด้านครูพลศึกษา** สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ พบว่า ส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา และไม่เห็นความสำคัญของการประเมินผลการเรียนรู้ การประเมินผลส่วนใหญ่เป็นการประเมินด้านทักษะกีฬาเพียงด้านเดียว โดยในการประเมินผลนั้น ครูแต่ละคนจะมีการประเมินในหลายรูปแบบ แต่เป็นการกระทำโดยต่างคนต่างกระทำตามความเข้าใจ ยังขาดระบบการประเมินผลที่ชัดเจน ขาดเกณฑ์การให้คะแนน และขาดการวางแผนร่วมกัน และที่สำคัญ คือ ไม่พบหลักฐานเกี่ยวกับเครื่องมือการประเมินผลใดๆ นอกจากแผนการฝึกซ้อมรายวัน รายเดือน และรายปี การประเมินส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น คือ ประเมินจากสายตา และประสบการณ์ของครูพลศึกษา **2) ด้านนักเรียน** พบว่า ส่วนใหญ่ยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องของการประเมินผลการเรียนรู้ มีนักเรียนบางคนไม่แน่ใจในสิ่งที่ตนเองรู้ในเรื่องของการประเมินเพราะครูอธิบายไม่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องการประเมินผลการเรียนรู้ให้ฟัง อีกทั้งนักเรียนยังให้ความสำคัญกับการประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะกีฬามากกว่าการประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนปลายภาค เนื่องจากพบว่าหากทักษะกีฬาของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีนักเรียนจะถูกคัดเลือกให้เป็นตัวแทนโรงเรียน ตัวแทนจังหวัด และเข้าร่วมการคัดเลือกตัวแทนทีมชาติต่อไป ส่งผลให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ และต้องการให้ครูผู้สอนเป็นคนประเมินเพียงผู้เดียว เพราะสามารถตัดสินใจให้ตนเองเข้าร่วมในรายการแข่งขันต่างๆ ได้ ความต้องการเรื่องการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนส่วนใหญ่ คือ ต้องการประเมินด้านทักษะกีฬาเพียงด้านเดียวเพื่อตัดสินแพ้-ชนะ ซึ่งส่งผลต่อสภาพจิตใจในหลายๆ ด้านตามมา เช่น ความพยายาม การตั้งความหวัง และความภาคภูมิใจ

2. ผลการสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา เพื่อใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เกี่ยวข้อง สรุปผลได้ดังนี้

การวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของครูพลศึกษาในการประเมินผลการเรียนรู้ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สรุปบทบาทของครูพลศึกษา ดังนี้คือ 1) ทำความเข้าใจหลักสูตร/วิเคราะห์รายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ 2) มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 3) รับผิดชอบการประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคล/รายกลุ่ม โดยยึดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 4) จัดทำเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ โดยยึดหลักการทางพลศึกษา 5 ด้าน 5) นำผลงานเชิงประจักษ์หรือผลสัมฤทธิ์ทางการกีฬามาเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการเรียนรู้ 6) จัดทำเอกสารและดำเนินการประเมินผลให้สอดคล้องกับระบบประเมินผลของฝ่ายวิชาการของโรงเรียน

ระบบที่สร้างขึ้นมีองค์ประกอบ ดังนี้ **1) การมีส่วนร่วม** คือ ครูพลศึกษาสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศทุกคน ร่วมกันในขั้นการวางแผน ขั้นการปฏิบัติ ขั้นการสังเกต และขั้นการสะท้อนผล **2) เป้าหมายการประเมินการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน** คือ ตามจุดประสงค์ของพล

ศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกายและกลไก และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ **3) การตั้งเกณฑ์การประเมิน** กำหนดคะแนน 100 คะแนน โดยแบ่งการให้คะแนนตามสิ่งที่มุ่งประเมิน ดังนี้คือ ด้านความรู้ 20 คะแนน ด้านเจตคติ 5 คะแนน ด้านทักษะกีฬา 30 คะแนน ด้านสมรรถภาพทางกายและกลไก 20 คะแนน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 5 คะแนน และผลงานเชิงประจักษ์ 20 คะแนน **4) มาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัด** ใช้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา **5) เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน** ประกอบด้วย แบบวัดความรู้ 5 ชนิดกีฬา แบบวัดเจตคติสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แบบวัดทักษะกีฬา 5 ชนิดกีฬาแบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น **6) ผลงานเชิงประจักษ์** คือ ผลงานที่เกิดขึ้นจากความสามารถเชิงกีฬา เช่น วุฒิบัตร เหรียญรางวัลและอื่นๆ โดยสามารถนำมาเทียบเพื่อให้ได้รับคะแนนในส่วนของการประเมิน 20 คะแนนเพื่อนำไปรวมกับคะแนนการประเมินอีก 5 ด้าน **7) การนำไปใช้** คือ ครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ นำไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมตามแนวคิดของ เคมมิส และแมคแทกการ์ต (Kammis; & McTaggart.1988) มาประยุกต์โดยดำเนินการเป็น 2 วงรอบแต่ละวงรอบมี 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติการ สังเกตผล และการสะท้อนผล **8) ผลการประเมิน** คือ ใช้หลักการประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา โดยกำหนดหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน ระดับมัธยมศึกษาและใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ มีความหมายดังนี้ คือ 4 หมายถึง ดีเยี่ยม, 3.5 หมายถึง ดีมาก, 3 หมายถึง ดี, 2.5 หมายถึง ค่อนข้างดี, 2 หมายถึง ปานกลาง, 1.5 หมายถึง พอใช้, 1 หมายถึง ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และ 0 หมายถึง ต่ำกว่าเกณฑ์

ผลการหาคุณภาพเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า หลังจากผู้วิจัยได้นำเครื่องมือทั้ง 5 แบบ ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยผู้เชี่ยวชาญใน 5 ชนิดกีฬาชนิดกีฬาละ 3 คน รวม 15 คน แล้วนำไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา ระดับชั้นและกีฬาละ 30 คน สามารถสรุปผลได้ดังนี้ 1) แบบวัดความรู้ทั้ง 5 ชนิดกีฬา พบว่า เครื่องมือทุกฉบับมีความเที่ยงตรง 1.0 แบบวัดความรู้ของทุกชนิดกีฬามีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.32-0.79 มีค่าอำนาจจำแนกทุกด้านอยู่ระหว่าง 0.40-0.78 และมีความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.84 ขึ้นไป แสดงว่าแบบวัดความรู้กีฬาทั้ง 5 ชนิด มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถนำไปใช้ได้ 2) แบบวัดทักษะกีฬาทั้ง 5 ชนิด พบว่า เครื่องมือทุกฉบับมีความเที่ยงตรง 1.0 และมีความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.83 ขึ้นไป แสดงว่าแบบวัดทักษะกีฬามีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถนำไปใช้ได้ 3) แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า เครื่องมือมีความเที่ยงตรง 0.94 และมีความ

เชื่อมั่น 0.86 แสดงว่าเครื่องมือมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถนำไปใช้ได้ 4) แบบวัดเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า เครื่องมือมีความเที่ยงตรง 0.83 และมีความเชื่อมั่น 0.93 แสดงว่าแบบวัดเจตคติมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถนำไปใช้ได้ 5) แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา พบว่า เครื่องมือมีความเที่ยงตรง 0.89 และมีความเชื่อมั่น 0.85 แสดงว่าเครื่องมือมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถนำไปใช้ได้

3. ผลการทดลองใช้และปรับปรุงระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สรุปได้ดังนี้

การดำเนินแบ่งเป็น 2 วงรอบ คือ **1) วงรอบที่ 1** ในส่วนของครูพลศึกษาสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ พบว่า มีความรู้ ความเข้าใจ และมีแนวทางการประเมินที่ชัดเจน พร้อมทั้งมีความกระตือรือร้นในการประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนมากขึ้น สิ่งที่ควรปรับปรุง พบว่า ขั้นตอนการประเมินด้านต่างๆ มีมากและซับซ้อน ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่คุ้นเคย และส่งผลทำให้ไม่แน่ใจในผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น ในส่วนของนักเรียน พบว่า เข้าใจในเรื่องที่ต้องรับการประเมินด้านต่างๆ มากขึ้น หลักฐานที่เกิดจากการแสดงความสามารถในเชิงกีฬาสามารถนำมาเทียบเป็นคะแนนได้ และส่งผลทำให้มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะกีฬาและเก็บรวบรวมเอกสารเพื่อนำมาใช้ในการประเมินผลการเรียนของตนเองมากขึ้น สิ่งที่ควรปรับปรุง พบว่า นักเรียนบางคนยังไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเรื่องของการประเมินเท่าที่ควร ครูพลศึกษาต้องมีบทบาทในเรื่องการให้ความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับกีฬาที่ตนเองรับผิดชอบให้มากขึ้นพร้อมทั้งต้องสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล **2) วงรอบที่ 2** พบว่า ครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีพฤติกรรมในการรับรู้ เข้าใจ เห็นความสำคัญ มีส่วนร่วม และปฏิบัติตาม ซึ่งนำไปสู่ การรับรู้ที่ดีของนักเรียนในเรื่องการประเมินผลทางพลศึกษา 5 ด้าน และทำให้เกิดการตั้งเป้าหมายร่วมกัน คือ ประโยชน์จากการปฏิบัติตามระบบส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ผลลัพธ์ที่เกิดกับครูพลศึกษา พบว่า เกิดประโยชน์กับตนเองในด้านการมีขั้นตอน มีความถูกต้อง รวดเร็ว และชัดเจน ส่วนผลลัพธ์ที่เกิดกับนักเรียน พบว่า เกิดประโยชน์กับตนเองในด้านเกิดความตื่นตัวในการเรียนรู้และมีผลคะแนนปลายภาคดีขึ้น เนื่องจากความสำเร็จทางด้านกีฬาสามารถนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการประเมิน

4. การประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สรุปได้ดังนี้

ประสิทธิผลของระบบส่งผลต่อผู้เกี่ยวข้องทั้ง 3 กลุ่ม กล่าวคือ **1) ด้านผู้บริหาร** พบว่า ตอบสนองงานประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก ทำให้งานในส่วนของการประเมินผลการเรียนรู้ของสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศพัฒนาขึ้น สามารถบริหารให้ครูพลศึกษารู้จักการทำงานร่วมกัน การวางแผน และปฏิบัติตามระเบียบของฝ่ายวิชาการเป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนเกิดความรักและศรัทธาในกีฬาที่ตนเองเลือกเรียน การเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬาถือว่าเป็นผลสัมฤทธิ์สูงสุดของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และทำให้การดำเนินการประเมินผลเป็นไปในทิศทาง

เดียวกัน **2) ด้านครูพลศึกษา** สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ พบว่า ทำให้เข้าใจการประเมินทางพลศึกษาทั้ง 5 ด้าน ทำให้รู้ว่าควรจะสอนเรื่องใดก่อนและนำวิธีใดมาประเมินเรื่องที่สอน สามารถประเมินผู้เรียนได้ครอบคลุมความสามารถ และใช้วิธีการที่หลากหลายโดยมีร่องรอยหลักฐานของการประเมินอย่างครบถ้วน และถูกต้องชัดเจนและใช้เครื่องมือการประเมินที่มีคุณภาพ ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้เห็นความสำคัญในการมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดเกณฑ์และการนำไปใช้ พร้อมทั้งตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง จนสามารถทำงานให้สอดคล้องกับฝ่ายวิชาการของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี **3) ด้านนักเรียน** พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการประเมินผลการเรียนรู้ เกิดความกระตือรือร้นที่จะได้รับการประเมินในแต่ละด้าน สามารถปฏิบัติได้ครบตามเกณฑ์การประเมินทั้ง 5 ด้าน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน พอใจกับการกำหนดเกณฑ์เพื่อนำมาตัดสินผลการเรียนปลายภาค เห็นความสำคัญของการประเมินทั้งด้านความเป็นเลิศ และความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับกีฬาที่เลือกเรียน และรับรู้ในสิ่งที่ตนเองต้องถูกประเมิน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายตามข้อค้นพบในแต่ละขั้นตอนของการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นตอนที่ 1 เป็นการศึกษา สภาพปัญหา และความต้องการพัฒนาระบบฯ โดยใช้เทคนิคกระบวนการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการของผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง ซึ่งการได้มาของข้อมูลนั้นได้ใช้กระบวนการศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ทำให้พบปัญหาและความต้องการ ซึ่งนำไปสู่การสร้างระบบในขั้นตอนต่อไป แสดงให้เห็นว่า กระบวนการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้พัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของการวิจัยอย่างมีส่วนร่วมที่มุ่งเน้นถึงการให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการแก้ปัญหาที่จะต้องมาจากการเริ่มต้นกำหนดและวิเคราะห์ปัญหาโดยประชาชนในท้องถิ่นหรือชุมชนเป็นหลัก หากไม่ให้ความสำคัญแก่ประชาชนในท้องถิ่นตั้งแต่แรกแล้ว โอกาสที่โครงการวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาจะประสบกับความสำเร็จย่อมเกิดขึ้นได้ยากเพราะการดำเนินการโครงการดังกล่าวไม่สามารถตอบสนองการแก้ปัญหาและความต้องการของประชาชนที่แท้จริง (กมล สุดประเสริฐ. 2537; สุริยา วีรวงศ์. 2546) ซึ่งผลของการวิจัยได้แสดงถึงการมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการอย่างแท้จริงจากผู้เกี่ยวข้องเพื่อจะนำไปสู่การพัฒนาระบบเพื่อแก้ปัญหา ประเด็นนี้สอดคล้องกับเคมมิส และแมคแทกการ์ต (Kemmis; & McTaggart. 1988) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเป็นการเรียนรู้และแสวงหาความรู้จากประสบการณ์โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของหมู่คณะ คือ ระหว่างชาวบ้านและชุมชนกับผู้วิจัย โดยจะเริ่มตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ

ร่วมประเมินผลและร่วมรับผลที่เกิดจากการดำเนินงาน และสรุปผล ตลอดจนร่วมหาวิธีแก้ไขปัญหาและร่วมพัฒนาต่อไป โดยการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมจะเน้นการยอมรับ หรือความเห็นพ้องจากผู้เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ ซึ่งตรงกับ หลักการสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม ที่กล่าวว่าการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม แตกต่างจากการวิจัยเชิงคุณภาพชนิดอื่น กล่าวคือ ผู้ทำวิจัยซึ่งมักเป็นนักวิชาการที่เป็นบุคคลมาจากภายนอกชุมชน หรือหมู่บ้าน และเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะทำการวิจัยเรื่องใด โดยมีการกำหนดเรื่องที่จะทำวิจัยด้วยการตั้งโจทย์ ดำเนินการออกแบบวิธีวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล แต่การทำวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมนั้นจะเป็นการประสานความร่วมมือกันระหว่างนักวิจัยจากภายนอกกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นชาวบ้านหรือสมาชิกขององค์กรชุมชนที่ตัดสินใจร่วมกันทำวิจัย กล่าวคือ เป็นความต้องการของชาวบ้านเองที่เล็งเห็นปัญหาที่ต้องการแก้ไขในชุมชนของตนเอง ซึ่งปัญหาที่ว่านี้คือโจทย์วิจัย หรือเป็นเรื่องที่ต้องการทำวิจัยเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหา และรวมทั้งวางแผนปรับปรุงพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ดังนั้น ชาวบ้านหรือ สมาชิกขององค์กรชุมชนจะต้องมีบทบาทหลักในการเป็นนักวิจัยภายในชุมชนโดยมีนักวิจัยที่เป็นนักวิชาการจากภายนอกมาร่วมสนับสนุน แนะนำวิธีการออกแบบวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลโดยการส่งเสริมและกระตุ้นของนักวิจัยที่เป็นนักวิชาการภายนอกดังกล่าว ดังนั้น การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมนี้จึงสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง และแนวคิดการแก้ปัญหาด้วยกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน เป็นหลักการสำคัญอันจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นความยั่งยืนบนพื้นฐานของการดำรงอยู่ของคุณภาพชีวิตทั้งของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมร่วมกัน (สุริยา วีรวงศ์. 2546; นงนภัส เที่ยงกมล. 2549) จึงอาจกล่าวได้ว่าการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้รู้เท่าๆ กับนักวิจัยหรือนักพัฒนาแต่จะเป็นผู้ที่รู้มากกว่านักวิจัยในมิติที่เกี่ยวกับบริบทของสถานศึกษาของตนเอง และปัญหาการวิจัยหรือโจทย์วิจัยเริ่มจากผู้เกี่ยวข้องจึงไม่ใช่จากสมมุติฐานของผู้วิจัยหรือนักพัฒนาแต่ฝ่ายเดียว และการกำหนดแนวทางและการเลือกแนวทางปฏิบัติร่วมกันเพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต จึงเป็นการกำหนดและดำเนินการร่วมกันทั้งสามฝ่าย คือ ผู้เกี่ยวข้อง นักวิจัยและนักพัฒนา ที่ต่างก็มีบทบาทเท่าเทียมกันแต่แตกต่างตามบทบาทของตนเอง การวิจัยนี้จึงเป็นการผสมผสานระหว่างความรู้เชิงทฤษฎีและระเบียบวิธีของนักวิจัยกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนักพัฒนาผนวกกับความต้องการและความรอบรู้ของผู้มีส่วนร่วม ดังนั้น การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมจึงมุ่งเน้นถึงการให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการแก้ปัญหาในโรงเรียนหรือการพัฒนาร่วมกันที่จะต้องมาจากการเริ่มต้นกำหนดและวิเคราะห์ปัญหาโดยผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนหรือชุมชนเป็นหลัก หากไม่ให้ความสำคัญแก่ผู้เกี่ยวข้องตั้งแต่แรกแล้วโอกาสที่โครงการวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาจะประสบกับความสำเร็จย่อมเกิดขึ้นได้ยากเพราะการดำเนินการโครงการดังกล่าวไม่สามารถตอบสนองการแก้ปัญหาและความต้องการของผู้เกี่ยวข้องที่แท้จริง ความสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การที่จะกระตุ้นจิตสำนึกของผู้เกี่ยวข้องให้ตระหนักถึงความเป็นสมาชิกของโรงเรียนและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการแก้ปัญหาและการพัฒนาในทุกมิติไม่ว่าจะเป็นทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและ

ทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนการสำนึกถึงหน้าที่ของการเป็นบุคคลสำคัญในโรงเรียนที่จะมีส่วนช่วยกระตุ้นบุคคลอื่นๆ ในโรงเรียนให้เกิดการมีส่วนร่วมในทุกมิติ ในฐานะที่เป็นสมาชิกจึงควรที่จะมีหน้าที่รับผิดชอบ ในการที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) หรือการรับผลประโยชน์ด้วยความเท่าเทียมกันอย่างเป็นธรรม ดังนั้นการมีส่วนร่วมในการวิจัยนี้ จึงหมายความถึงการที่ผู้มีส่วนร่วมต้องเข้ามามีบทบาทในกระบวนการการเคลื่อนไหวในการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมด้วยการเข้าร่วมปฏิบัติการและตัดสินใจร่วมกันในการแก้ไข และพัฒนาระบบฯ ให้เหมาะสมหรือสอดคล้องกับความต้องการของทุกฝ่ายอย่างแท้จริง ในการวิจัยด้วยการวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมจึงเน้นความสำคัญของการศึกษาบริบท โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้มีส่วนร่วม มีการประเมินปัญหาและความต้องการ (Need Assessment) รวมทั้งเป็นการช่วยกันวิเคราะห์สถานการณ์ (Situation Analysis) ว่าปัจจุบันมีข้อบกพร่องหรือปัญหาอะไรบ้าง และมีความต้องการที่จะแก้ไขหรือพัฒนาในเรื่องใดบ้าง นอกเหนือจากการศึกษาสภาพปัญหาที่แท้จริงแล้ว จะทำให้สามารถเข้าใจปัญหาที่ต้องการแก้ไขแล้วจึงกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว อีกทั้งมีการสำรวจทรัพยากร (Resource Assessment) ซึ่งจะรวมถึงทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรมนุษย์ บริการของหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อร่วมกันกำหนดกิจกรรม หรือโครงการแก้ไขปัญหาและโครงการพัฒนาระบบฯ ที่เหมาะสมร่วมกัน

2. ขั้นตอนที่ 2 การสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในขั้นตอนนี้ ได้นำเอาข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาใช้ในการดำเนินการสร้างระบบฯ โดยระบบที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ คือ 1) การมีส่วนร่วม 2) เป้าหมายการประเมินการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน 3) การตั้งเกณฑ์การประเมิน 4) มาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัด 5) เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน 6) ผลงานเชิงประจักษ์ 7) การนำไปใช้ และ 8) ผลการประเมิน ซึ่งองค์ประกอบที่กำหนดขึ้นสอดคล้องกับแบบจำลองการจัดระบบของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2528) ซึ่งมีอยู่ 4 ขั้นตอน คือ 1)ขั้นการวิเคราะห์ระบบ (Analysis) หมายถึง การนำระบบเดิมที่ใช้อยู่มาวิเคราะห์เพื่อศึกษาปัญหาความต้องการ และจุดบกพร่องต่างๆ รวมทั้งการสำรวจทรัพยากรที่มีอยู่และที่ต้องการ 2)ขั้นการสังเคราะห์ระบบ (Synthesis) เป็นขั้นของการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ระบบเดิม และนำมาใช้ในการสร้างระบบใหม่ 3) ขั้นสร้างแบบจำลองระบบ (Construct of System Model) เป็นขั้นของการนำเอาขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในขั้นสังเคราะห์ระบบมาใส่แบบจำลองเพื่อแสดงลำดับขั้นเพื่อสะท้อนให้เห็นองค์ประกอบทั้ง 4 ของแบบจำลองระบบคลาสสิค คือ ตัวป้อนกระบวนการกลไกควบคุม และผลผลิต 4) ขั้นการทดลองใช้ระบบในสถานการณ์จำลอง (system simulation) เป็นขั้นของการพิสูจน์ทดสอบว่าระบบที่สร้างขึ้น สามารถใช้ได้ผลตามที่คาดหวัง นอกจากนั้น ผลงานวิจัยครั้งนี้ ยังสอดคล้องกับ การกำหนดองค์ประกอบระบบของ ทิศนา แขมมณี (2553) ที่ได้ให้ความหมายของการกำหนดองค์ประกอบของระบบ คือ การพิจารณาว่า มีอะไรบ้างที่สามารถช่วยให้เป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายบรรลุผลสำเร็จ ผู้มีประสบการณ์มากย่อมมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ได้มาก จึงมักกำหนดองค์ประกอบของระบบได้ละเอียดรอบคอบมากกว่าผู้มีประสบการณ์น้อย ผู้มีความรู้

และความคิดสร้างสรรค์มากย่อมเห็นแนวทางที่จะช่วยให้เป้าหมายบรรลุผลสำเร็จได้ จึงมักกำหนดองค์ประกอบของระบบได้ละเอียดรอบคอบมากกว่าผู้มีประสบการณ์น้อย ผู้มีความรู้และความคิดสร้างสรรค์มากย่อมเห็นแนวทางที่จะช่วยให้เป้าหมายบรรลุผลสำเร็จได้ นอกจากนั้น การกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรของระบบสามารถใช้วิธีการทดสอบทางสถิติเข้ามาช่วยคัดสรรหาองค์ประกอบที่สำคัญ ๆ ได้ด้วย จากข้อมูลข้างต้น สอดคล้องกับ แนวคิดเชิงระบบที่กล่าวว่า การจัดสิ่งต่างๆ ให้เป็นระเบียบเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งต้องอาศัยความสามารถในการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบที่สำคัญของสิ่งนั้น และการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเหล่านั้นให้ส่งเสริมกันอย่างเป็นระเบียบ โดยที่มองว่า ระบบควรประกอบไปด้วยส่วนสำคัญอย่างน้อย 3 ส่วน คือ1) ตัวป้อน (Input) คือ องค์ประกอบต่างๆ ของระบบนั้น หรืออีกนัยหนึ่งก็คือสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบนั้น องค์ประกอบต่างๆ ของระบบใดระบบหนึ่งจะมีจำนวนและความสำคัญมากน้อยเพียงใด มักขึ้นอยู่กับความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของผู้จัดระบบ 2) กระบวนการ (Process) หมายถึง การจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ของระบบให้มีลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการบรรลุเป้าหมายระบบใดระบบหนึ่งอาจมีองค์ประกอบเหมือนกัน แต่อาจมีลักษณะของการจัดความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันได้ แล้วแต่ความคิด ความรู้ และประสบการณ์ของผู้จัดระบบ 3) ผลผลิต (Product) คือ ผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการดำเนินงาน หากผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ แสดงว่า ระบบนั้นมีประสิทธิภาพ หากผลที่เกิดขึ้นไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง แสดงว่าระบบนั้นยังมีจุดบกพร่อง ควรที่จะพิจารณาแก้ไขปรับปรุงกระบวนการหรือตัวป้อนซึ่งเป็นเหตุให้เกิดผลนั้น ในส่วนประกอบทั้ง 3 ส่วนนี้ถือว่าเป็นส่วนประกอบเบื้องต้นของระบบ ซึ่งระบบที่สมบูรณ์ ควรจะมีส่วนสำคัญเพิ่มขึ้นอีก 2 ส่วน คือ 4) กลไกควบคุม (Control) คือ กลไกหรือวิธีการที่ใช้ในการควบคุมหรือตรวจสอบกระบวนการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 5) ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) หมายถึง ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ความ สัมพันธ์ระหว่างผลผลิตกับจุดมุ่งหมายซึ่งจะเป็นข้อมูลป้อนกลับไปสู่การปรับปรุงกระบวนการและตัวป้อน ซึ่งสัมพันธ์กับผลผลิตและเป้าหมายนั้น

ในส่วนขององค์ประกอบระบบฯ ด้านผลงานเชิงประจักษ์นั้น พบว่า เป็นผลงานที่เกิดจากความสามารถเชิงกีฬาที่นักเรียนเลือกเรียน ประเมินได้จาก การเข้าร่วมการแข่งขันในระดับชาติ หรือนานาชาติ แล้วแสดงความสามารถจนประสบความสำเร็จได้รับเหรียญรางวัล โดยถือว่านักเรียนได้นำเอาสิ่งที่เรียนรู้ทุกด้านออกมาใช้ได้เกิดประโยชน์สูงสุดตามแนวทางของหลักสูตรอย่างแท้จริง นอกเหนือจากนั้น นักเรียนยังสามารถนำเอาหลักฐานที่ได้จากความสามารถที่เกิดขึ้นมาเทียบเป็นคะแนนเก็บได้อีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งผลขององค์ประกอบส่วนนี้ สอดคล้องกับ หลักการประเมินตามสภาพจริง ที่กล่าวว่า เป็นการประเมินที่ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลายวิธี เพื่อจะตรวจสอบ คุณภาพของงานของนักเรียน เพื่อแสดงออกถึงทักษะจากการเรียนรู้ ตลอดจนการแสดงถึงการกระทำหรือวิธีการที่นักเรียนใช้ ซึ่งต้องอาศัยหลักการที่ว่านักเรียนต้องมีการลงมือกระทำหรือปฏิบัติ หรือแสดงออก (Mitchell. 1992 ; Baker O'Neil & linn. 1993) ประเด็นสำคัญที่เรียกว่าการประเมินตามสภาพจริง เพราะการประเมินโดยวิธีนี้ ผู้เรียนต้องแสดงให้คนอื่นเห็นว่าตนเองทำอะไรได้บ้าง เช่นเดียวกับวิธีของคนที่ปฏิบัติในสังคม และเป็นวิธีการประเมินที่สะท้อนให้

เห็นพฤติกรรม และทักษะที่จำเป็นของนักเรียนในสถานการณ์ที่เป็นจริงแห่งโลกปัจจุบัน ที่เน้นงานที่นักเรียนแสดงออกในภาคปฏิบัติ (Performance) เน้นกระบวนการเรียนรู้ (Process) ผลผลิต (Products) และแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลและมีส่วนร่วมในการจัดกระบวน การเรียนรู้ของตนเองด้วย กระบวนการที่ใช้ในการประเมินอาจใช้การสังเกต การบันทึก และการรวบรวมข้อมูลจากผลงานและวิธีการที่นักเรียนทำ (กรมวิชาการ. 2539) หากครูตัดสินใจจะใช้วิธีประเมินตามสภาพจริง ครูต้องคำนึงถึงเสมอว่า หลักสูตร (Curriculum) การเรียนการสอน (Instruction) การประเมิน (Assessment) มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อีกทั้งยังเป็นการประเมินเชิงปฏิบัติที่สัมพันธ์และมีความหมายที่แท้จริงกับชีวิตประจำวัน ข้อความข้างต้นสอดคล้องกับ เมเยอร์ (Meyer. 1992) ซึ่งกล่าวว่า คุณลักษณะของการประเมินตามสภาพจริงมีลักษณะการปฏิบัติในสภาพจริงซึ่งออกแบบขึ้นเพื่อประเมินการปฏิบัติในสภาพจริง เช่น นักเรียนเรียนการเขียนก็ต้องเขียนให้ผู้อ่านจริงเป็นผู้อ่าน มิใช่เรียนการเขียนแล้ววัดผู้เรียนเพียงการใช้แบบทดสอบวัดการสะกดคำ หรือตอบคำถามเกี่ยวกับหลักการเขียน หรือถ้าให้นักเรียนเรียนวิทยาศาสตร์ก็ต้องให้นักเรียนทำการทดลองวิทยาศาสตร์ ทำงานค้นคว้าวิจัย หรือทำโครงงานแทนการทดสอบเพียงความจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในเนื้อหาวิทยาศาสตร์ การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินที่เป็นแก่นแท้ เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินต้องเป็นเกณฑ์ประเมิน “แก่นแท้” (Essentials) ของการปฏิบัติมากกว่าเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่สร้างขึ้นจากผู้หนึ่งผู้ใด โดยเฉพาะเกณฑ์ที่เป็นแก่นแท้นี้เป็นเกณฑ์ที่เปิดเผยและรับรู้กันอยู่ในโลกของความเป็นจริงของทั้งตัวนักเรียนเองและผู้อื่น ไม่ใช่เกณฑ์ที่เป็นความลับปกปิดอย่างที่การประเมินแบบดั้งเดิมใช้อยู่ การให้นักเรียนรู้ว่าตนเองทำภารกิจอะไรและมีเกณฑ์อย่างไร การเปิดเผยเกณฑ์การประเมินไม่ใช่เป็นการ “คดโกง” ถ้าภารกิจนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติจริง แต่ถ้าภารกิจที่ให้ทำเป็นการหาคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว เช่น ข้อสอบแบบเลือกตอบ การเปิดเผยคำตอบก่อน ย่อมไม่ควรทำและควรอย่างยิ่งให้มีการประเมินตนเอง (Self-Assessment) จุดประสงค์ของการประเมินตามสภาพจริงก็คือ 1) เพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการประเมินงานของตน โดยเทียบวัดกับมาตรฐานทั่วไปของสาธารณชน (Public Standard) 2) เพื่อปรับปรุง ขยับขยาย และเปลี่ยนทิศทางการดำเนินงาน 3) เพื่อริเริ่มในการวัดความก้าวหน้าของตนในแบบต่างๆ หรือจุดต่างๆ อย่าง ที่ไม่มีการวัดเช่นนี้มาก่อน จะเห็นได้ว่าการประเมินตนเองเป็นการทำงานที่ตนเป็น ผู้ชี้นำตนเอง ปรับปรุงจากแรงจูงใจของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อมนุษย์ในโลกของความเป็นจริง และมีการนำเสนอผลงาน กิจกรรมการนำเสนอทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หยั่งรากลึก เนื่องจากนักเรียนได้สะท้อนความรู้สึกของตนว่ารู้อะไร และนำเสนอเพื่อให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้แน่ใจว่านักเรียนได้เรียนรู้ในหัวข้อนั้นๆ อย่างแท้จริง นอกจากนี้คุณลักษณะของการประเมินผล ตามสภาพจริงเช่นนี้มีประโยชน์ตอบสนองต่อเป้าประสงค์ที่สำคัญอีกหลายประการคือ 1) เป็นสัญญาณบ่งบอกว่างานของนักเรียนมีความสำคัญมากพอที่จะให้ผู้อื่นรับรู้และชื่นชมได้ 2) เปิดโอกาสให้ผู้อื่น เช่น ครู เพื่อนนักเรียน ผู้ปกครอง ได้เรียนรู้ ตรวจสอบ ปรับปรุง และชื่นชมในความสำเร็จด้วยอย่างต่อเนื่อง และ 3) เป็นตัวแทนของการบรรลุถึงเป้าหมายในการวัดทางการศึกษาอย่างแท้จริงและมีชีวิตชีวา

องค์ประกอบในส่วนของเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา 5 ด้านนั้น พบว่า การประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาจะต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของสาระพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และ ด้านพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนั้นจึงได้สร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางฯ สำหรับโรงเรียนกีฬา รวมถึงการสร้างคู่มือการใช้ระบบฯ เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ครูพลศึกษาที่นำเอาเครื่องมือไปใช้ตามกระบวนการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยในส่วนนี้ สอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541: 191-196) ได้กล่าวถึงวิธีการและเครื่องมือที่ใช้วัดสัมฤทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายทางพลศึกษา ไว้ว่า การสอนพลศึกษาเป็นเรื่องของการสอนทักษะปฏิบัติเพื่อเป็นการนำทางในพัฒนาการด้านอื่นๆ ฉะนั้น จึงต้องมีการทดสอบทักษะในกิจกรรมและกีฬาต่างๆ แต่ละประเภท โดยแยกออกไปทำการทดสอบตามกลุ่มอายุ ความสามารถ หรือระดับชั้นของผู้เรียน จะทำในลักษณะใดก็ได้ พิจารณาตามความเหมาะสม เช่น การทดสอบทักษะทั่วๆ ไป เป็นการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับกีฬาต่างๆ โดยเฉพาะ หรือเป็นการทดสอบความสามารถทางกลไก โดยจะทำการวัดความสามารถในการเรียน (Motor Educability) และประสิทธิภาพทางกลไก (Motor Efficiency) เป็นต้น ส่วนการจะเลือกใช้แบบทดสอบใดนั้นก็ต้องเลือกให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการทดสอบ แบบทดสอบที่นิยมใช้ เช่น แบบทดสอบความแข็งแรงของโรเจอร์ส (Rogers Strength Test) แบบทดสอบความสามารถทางกลไกทั่วๆ ไป ของแมคคลอย (McCloy's General Motor Ability and Capacity Tests) แบบทดสอบความเข็งแรงของกล้ามเนื้อของ ลาร์สัน (Larson Muscular Strength Test) แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาทั้งชายและหญิงของรัฐอินเดียนา (Indiana P.F. Test of Hight School Boys and Girls) และแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายของรัฐนิวยอร์ก (New York State Physical Fitness Test) เป็นต้น การทดสอบทักษะกีฬาโดยตรง เป็นการทดสอบทักษะกีฬาในแต่ละชนิดที่ผู้เรียนได้เรียนในหลักสูตรทั้งวิชาบังคับ และวิชาเลือก เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล แบดมินตัน ฯลฯ การเลือกใช้แบบทดสอบต่างๆ จะคำนึงถึงระดับอายุของนักเรียน เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ และคำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการใช้แบบทดสอบนั้นๆ ทักษะที่ทำการทดสอบควรเป็นทักษะพื้นฐานและเป็นทักษะเฉพาะที่จำเป็นของกีฬาเหล่านั้น เป็นลักษณะการวัดทักษะที่ผู้เรียนนำไปใช้ในสภาพการเล่นกีฬาจริงๆ นอกจากนั้น แบบทดสอบควรมีข้อแนะนำถึงวิธีการให้คะแนนมีเกณฑ์มาตรฐานไว้เปรียบเทียบไม่ใช้เวลามาก มีความเชื่อมั่น และมีความแม่นตรงสูง แบบทดสอบดังกล่าวได้มีผู้ทำไว้เป็นมาตรฐานแล้วในกีฬาบางประเภทโดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา เช่น ยิงธนู แบดมินตัน เบสบอลบาสเกตบอล ฮอกกี้สนาม ฟุตบอล ซอฟบอล ว่ายน้ำ เทนนิส กรีฑาลู่ และลานวอลเลย์บอล และยิมนาสติก เป็นต้น สำหรับในประเทศไทยก็ได้มีการนำเอาแบบ ทดสอบมาตรฐานในกีฬาบางอย่างของต่างประเทศมาใช้ และกีฬาบางอย่างก็สร้างขึ้นมาใช้เอง หรือบางทีก็ดัดแปลงให้เหมาะสมก่อนนำมาใช้สำหรับการทดสอบทักษะด้วยแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง ถ้าไม่ใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่มีผู้ทำเอาไว้ หรือว่ากีฬาบางชนิดยังไม่มีผู้ใดทำขึ้นมา หรือไม่เหมาะสม ครูผู้สอนก็อาจสร้างแบบทดสอบทักษะขึ้นมาเองได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสม แม่นยำ บกพร่องน้อยที่สุด

และสอดคล้องกับสภาพการณ์ในการสอนจริง แบบทดสอบชนิดนี้อาจต้องใช้เวลา และมีกระบวนการมากกว่าแบบทดสอบที่มีผู้ทำไว้แล้ว ข้อแนะนำสำหรับการสร้างแบบทดสอบขึ้นมาใช้เองมีดังนี้ 1) ต้องทำการวิเคราะห์ และเลือกทักษะที่จะนำมาวัดให้เหมาะสม 2) มีคำอธิบายวิธีการใช้แบบทดสอบทักษะอย่างชัดเจน 3) ควรแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่จะทำการวัดให้เหมาะสม 4) มีการตรวจสอบความแม่นยำ หรือความแม่นตรงของการให้คะแนน และดูความสัมพันธ์ของคะแนนแต่ละกลุ่ม 5) ผลการวัดหรือทดสอบควรมีการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง 6) แปลงคะแนนดิบไปเป็นระบบคะแนนตามหลักสถิติเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป ในการทดสอบทักษะด้วยเทคนิคการวัดผลแบบอื่นๆ ของผู้เรียน นอกจากจะกระทำได้ด้วยการให้ผู้เรียนปฏิบัติแล้ว ทักษะบางอย่างที่ยากต่อการวัดให้ตรงตามจุดหมายก็อาจใช้วิธีการอื่นๆ ได้ เช่น การให้คะแนนโดยใช้ตารางประมาณค่า (Rating Scales) การทำแผนภูมิแสดงถึงความก้าวหน้าในทักษะของนักเรียน เป็นต้น การให้คะแนนโดยใช้ตารางประมาณค่าทำให้การวัดผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น การวัดความถูกต้องของท่าทางในการตีลูกขนไก่ การวัดความถูกต้องของท่าทางการยิงประตูบาสเกตบอลแบบต่างๆ การว่ายน้ำท่าต่างๆ เป็นต้น นอกจากนั้น ยังจำเป็นต่อการใช้วัดการเคลื่อนไหวต่างๆ ที่แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ด้วย เช่น การใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหา การเล่นเป็นทีม และความยากง่ายของการเคลื่อนไหวประกอบไปด้วย ส่วนมากการวัดผลแบบนี้ จะใช้วัดผู้เรียนเป็นรายบุคคล การทำแผนภูมิแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของผู้เรียนในลักษณะการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ ทำให้การวัดผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่ไม่ใช่เป็นการให้คะแนน การวัดพัฒนาการทางความรู้และเจตคติ เป็นกระบวนการทดสอบที่ต่างจากการวัดสมรรถภาพทางกายและการวัดทักษะ เพราะมีเรื่องของสติปัญญา (intellectual) และความรู้สึกเข้ามาเกี่ยวข้องมากกว่าการเคลื่อนไหว หรือทักษะกลไกการวัดความรู้ กีฬาบางชนิดแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวัดความรู้โดยเฉพาะอยู่แล้ว แต่ดีที่สุดครูควรสร้างขึ้นมาเอง เพื่อความเหมาะสมและแม่นยำ โดยอาจใช้วิธีการสอบปากเปล่า การเขียนเรียงความ การเขียนแผนภูมิต่างๆ โดยเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมกับอุปกรณ์และอายุของผู้เรียน หลักการสร้างแบบทดสอบความรู้ในกีฬาต่างๆ มีดังนี้ 1) ข้อสอบควรครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด และจุดสำคัญๆ ของกีฬานั้นๆ 2) มีความยาวเหมาะสมกับเวลา 3) การใช้ถ้อยคำในข้อสอบควรให้เหมาะสมกับระดับอายุของนักเรียน 4) มีคำแนะนำการใช้ข้อสอบที่ง่ายและชัดเจน และยังมีเทคนิคอีกหลายแบบที่นำมาใช้ในการวัดความรู้ของผู้เรียนได้ เช่น การเช็คถูก-ผิด การจับคู่ การเติมคำ การเลือกคำตอบ การเขียนแผนภูมิ การเขียนตอบสั้นๆ เป็นต้น ส่วนของการวัดเจตคติ ต้องใช้เทคนิคแตกต่างจากการวัดความรู้ เทคนิคการวัดเจตคติความรู้สึก ความซาบซึ้งต่างๆ ควรใช้วิธีการดังนี้ เช่น การตอบคำถามสั้นๆ การให้แสดงถึงอุดมคติ การสำรวจโดยครู เป็นต้น การวัดทัศนคติเป็นการใช้เทคนิคเพื่อการค้นหาว่าผู้เรียนมีความชอบอะไรมากกว่าอะไร ในเนื้อหาวิชาต่างๆ ของหลักสูตร หรือค้นหาว่าผู้เรียนมีทัศนคติต่อการจัดชั้นเรียนอย่างไร ผลที่ได้จากการวัดเจตคติจะไม่สรุปตามความคิดเห็นของผู้เรียนเพียงคนเดียว หรือ ผู้เรียนจำนวนน้อยแต่จะสรุปจากความคิดเห็นของผู้เรียนทั้งหมด หรือโดยส่วนรวมของชั้น แบบทดสอบเจตคติจึงควรสร้างขึ้นมาเองโดยครูผู้สอน การบริหารการวัดเจตคติควรมีคำชี้แจงในการทำข้อสอบที่ชัดเจน และง่ายต่อการทำความเข้าใจ และสั้นๆ ไม่ใช้เวลามากเช่นกัน การวัด

พัฒนาการทางสังคมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พัฒนาการทางสังคมเป็นจุดมุ่งหมายของการสอนวิชาพลศึกษา ข้อหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นต้องมีการวัดผลและประเมินผลผู้เรียน แต่มักจะถูกละเลยจากครูผู้สอน การวัดพัฒนาการทางสังคมจะมีขอบข่ายเกี่ยวกับการปรับตัว เจตคติ และความสนใจที่มีต่อสังคมของผู้เรียน รวมทั้งประสิทธิภาพในการเข้าไปอยู่ในสังคมและสถานภาพในสังคมด้วย ดังรายละเอียดต่อไปนี้ คือ 1) การวัดการปรับตัวเข้ากับสังคม อาจทำได้โดยใช้แบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน เช่น แบบทดสอบการปรับตัวของเบล (Bell Adjustment Inventory) ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคม ผู้ที่ควรใช้แบบทดสอบนี้ คือ ฝ่ายแนะแนว (นักจิตวิทยาและครูแนะแนว) ของโรงเรียน โดยมีครูพลศึกษาให้ความร่วมมือด้วย การทดสอบจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคม ความวิตกกังวลเกี่ยวกับบ้านและครอบครัว สุขภาพ การคบเพื่อนๆ และอื่นๆ แบบทดสอบการปรับตัวนี้สามารถนำไปใช้ในวิชาอื่นๆ ได้ด้วย 2) การวัดเจตคติและความสนใจต่อสังคม เป็นการให้ความร่วมมือกันระหว่างฝ่ายแนะแนวกับครูพลศึกษา เทคนิคการวัดทำได้หลายวิธี เช่น การวัด และประเมินผลด้วยครูผู้สอน โดยใช้วิธีการสังเกต และการบันทึก การเขียนตอบเป็นรายบุคคล และการใช้ตารางประมาณค่า 3) การวัดประสิทธิภาพในการเข้าไปอยู่ในสังคม ใช้ตารางประเมินค่า ที่จัดทำขึ้นโดยหัวหน้าหมวดพลศึกษาในโรงเรียน หรือครูพลศึกษา เป็นแบบ ทดสอบวัดความถี่ของพฤติกรรมผู้เรียนด้วยวิธีการสังเกต ประกอบการใช้ตารางประมาณค่าหรืออื่นๆ

3. ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้และปรับปรุงระบบ พบว่า เมื่อนำระบบฯที่พัฒนาขึ้นไปใช้ส่งผลให้ครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการรับรู้ เข้าใจ เห็นความสำคัญ มีส่วนร่วมและปฏิบัติตามรูปแบบการประเมิน ซึ่งส่งผลต่อการรับรู้ที่ดีของนักเรียน นำไปสู่การตั้งเป้าหมายร่วมกัน โดยเกิดประโยชน์ทั้งครูและนักเรียนโดยผลลัพธ์ที่เกิดกับครูพลศึกษา คือ กระบวนการประเมินผลของครูมีขั้นตอนที่ชัดเจน มีความถูกต้อง และรวดเร็วมากขึ้น ส่วนผลลัพธ์ที่เกิดกับนักเรียน พบว่า ผลการประเมินของนักเรียนถูกต้องตามความสามารถที่แท้จริงเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากผลคะแนนปลายภาคเรียนและความสำเร็จทางด้านกีฬาสามารถนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินได้อย่างเป็นรูปธรรม ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับ แนวคิดของ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541: 187-189) ที่กล่าวว่าการประเมินผลการเรียนรู้เป็นการประเมินสัมฤทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการให้คะแนน (Grading) ต่อไป การประเมินผลผู้เรียนจะดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านความรู้ เจตคติ ทักษะ สมรรถภาพทางกาย และสังคม โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การใช้แบบทดสอบทักษะกีฬา (Sports Skill Tests) การใช้แบบทดสอบเจตคติ และความสนใจ (Attitude and interest Inventories) การใช้แบบสอบถามต่างๆ (Questionnaires) และการสำรวจรายการหรือการเลือกตอบ (Checklist) การวัดผล ประเมินผลและการให้คะแนนเป็นของคู่กันซึ่งกระบวนการดังกล่าวเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของครู การให้คะแนนในสาระการเรียนรู้พลศึกษาเป็นการแปลความหมายที่ได้จากการประเมินผลเป็นกระบวนการที่ค่อนข้างซับซ้อนและต่อเนื่อง เพราะคะแนนในแต่ละตัวที่ได้มานั้นจะแสดงให้เห็นถึงสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในแต่ละด้าน ฉะนั้นคะแนนทุกตัวจึงมีความสำคัญทั้งสิ้น ดังนั้นการให้คะแนนจึงไม่ควรให้เพื่อ

เป็นการผลักดัน หรือบังคับผู้เรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา เพราะผู้เรียนอาจเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาได้ ปัญหาในการให้คะแนนนักเรียน เป็นปัญหายุ่งยาก เพราะมีการแปรมากกว่าวิชาอื่น ๆ ครูพลศึกษาต้องประเมินผลผู้เรียนในพฤติกรรมด้านต่าง ๆ แล้วแปลงเป็นรูปคะแนนที่เหมือนกันหรือรวมกันเป็นคะแนนตัวเดียวกัน ปัญหาที่ประสบมากที่สุดคือ การพิจารณาให้คะแนนผู้เรียนจำนวนมาก ๆ ในห้องเดียวกัน รองลงมาคือ ปัญหาการจัดความถี่ของคะแนน และการรวมเอาพฤติกรรมทั้งหลายมาเป็นคะแนนในหน่วยเดียวกัน ก่อนการประเมินผลจึงควรตั้งปัญหา 2 ข้อเสียก่อน คือ 1) ควรจะวัดอะไร (What should be tested?) 2) ควรจะวัดอย่างไร (How tests should be given?) แนวคิดดังกล่าว สอดคล้องกับ ผลการวิจัยในครั้งนี้ ที่พบว่า เมื่อดำเนินการประเมินครอบคลุมทุกด้านตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษาแล้ว ผลการดำเนินการตามระบบที่พัฒนาขึ้น เป็นที่น่าพอใจอย่างยิ่ง โดยประเมินจากระดับผลการเรียนปลายภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556 ซึ่งพบว่า นักเรียนมีระดับผลการเรียนดีเยี่ยม ดีมาก และดี คิดเป็นร้อยละเรียงลำดับ ดังนี้ 82.43, 12.72 และ4.85 จากข้อค้นพบดังกล่าว แสดงถึงผลลัพธ์ที่เกิดกับนักเรียน คือ เกิดประโยชน์กับตนเองในด้านผลคะแนนปลายภาค และความสำเร็จทางด้านกีฬาสามารถนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการประเมิน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ ยังสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติการประเมินผลการเรียนรู้ของการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษของประเทศอังกฤษ (National Association for Gifted Children อ้างอิงจาก เฉลียวศรี พิบูลชล พร้อมคณะ. 2554) โดยมาตรฐานขั้นเริ่มต้น แยกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) กระบวนการในการวิเคราะห์ข้อมูลและการประเมินผลเด็กจะต้องถูกนำไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียน/วิทยาลัย 2) สิ่งที่ได้จากการสนทนากับเด็กจะต้องถูกนำมาใช้เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการวางแผนการเรียนรู้ในอนาคตด้วย 3) การประเมินตนเองหรือการประเมินจากเพื่อนที่มีพื้นฐานมาจากความเข้าใจที่ชัดเจนในเรื่องเกณฑ์ ต้องถูกนำมาใช้ในการเพิ่มความรับผิดชอบของเด็กเพื่อการเรียนรู้ มาตรฐานขั้นกำลังพัฒนา แยกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) โรงเรียน/วิทยาลัยจะต้องมีการประเมินความก้าวหน้าของเด็กเป็นประจำทุกวันโดยข้อมูลทั้งในลักษณะเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ที่มีการจัดลำดับอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และมีการใช้ข้อมูลที่เป็นจุดเน้นและความสามารถเป็นดัชนีชี้วัดที่จะทำให้สามารถนำมาใช้ในการวางแผนสำหรับความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเด็กได้ 2) การให้ผลสะท้อนกลับโดยการรายงานปากเปล่าและการเขียนอย่างเป็นระบบจะช่วยเด็กในการกำหนดเป้าหมายของหลักสูตรที่มีความท้าทาย 3) โรงเรียน/วิทยาลัยต้องมีการให้เด็กสะท้อนให้เห็นถึงผลการพัฒนาทักษะของเขาด้วยตนเองและให้เด็กได้เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบภาระงานหรือเป้าหมายต่างๆ ด้วยตนเอง มาตรฐานขั้นที่นำไปเป็นแบบอย่างได้ แยกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ข้อมูลการประเมินผลจะต้องถูกใช้โดยครูและทั่วทั้งโรงเรียน/วิทยาลัยและจะต้องแน่ใจว่าเด็กได้รับการเรียนรู้ที่ท้าทายอย่างต่อเนื่อง 2) การประเมินแบบ Formative และการกำหนดเป้าหมายเฉพาะบุคคลรวมถึงการทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงและระดับที่ได้รับการยกย่อง (Celebrate) 3) กิจกรรมในชั้นเรียนที่จะเตรียมสำหรับเด็กจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงความก้าวหน้าของเด็ก การบรรลุเป้าหมาย และการมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเอง

4. ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของระบบฯ ที่พัฒนาขึ้น สะท้อนผลจากความพึงพอใจในด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง ด้านความเหมาะสม ด้านความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลของนักเรียนซึ่งมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 86.70, 88.50, 87.90 และ 87.90 ตามลำดับ ในส่วนของผู้บริหาร และ ครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ พบว่า 1) ด้านผู้บริหาร ระบบฯ ที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองงานประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก ทำให้งานในส่วนของการประเมินผลการเรียนรู้ของสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศพัฒนาขึ้น ครูพลศึกษารู้จักการทำงานร่วมกัน การวางแผน และปฏิบัติตามระเบียบของฝ่ายวิชาการเป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนเกิดความรักและศรัทธาในกีฬาที่ตนเองเลือกเรียน การเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬาถือว่าเป็นผลสัมฤทธิ์สูงสุดของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และทำให้การดำเนินการประเมินผลเป็นไปในทิศทางเดียวกัน 2) ด้านครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ พบว่า ทำให้เข้าใจการประเมินทางพลศึกษาทั้ง 5 ด้าน ทำให้รู้ว่าควรจะสอนเรื่องใดก่อนและนำวิธีใดมาประเมินเรื่องที่สอน สามารถประเมินผู้เรียนได้ครอบคลุมความสามารถ และใช้วิธีการที่หลากหลายโดยมีร่องรอยหลักฐานของการประเมินอย่างครบถ้วน และถูกต้องชัดเจนและใช้เครื่องมือการประเมินที่มีคุณภาพ ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้เห็นความสำคัญในการมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดเกณฑ์ และการนำไปใช้ พร้อมทั้งตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง จนสามารถทำงานให้สอดคล้องกับฝ่ายวิชาการของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี ข้อค้นพบจากการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ กานเย และบริกส์ (Gagne & Briggs. 1974: 19) กล่าวว่า ระบบหมายถึง วิธีการใดๆ ก็ได้ที่ได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบเพื่อเป็นหลักให้สามารถทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุผลตามเป้าหมาย ซึ่งอาจจะเป็นเป้าหมายในวงกว้าง เช่น เพื่อสังคม หรือเป้าหมายย่อย เช่น เพื่อคนส่วนหนึ่งของสังคม หรือเป้าหมายในวงแคบ เช่น เพื่อครูคนเดียวก็ได้ คำกล่าวนี้ สอดคล้องกับ ชัยยงค์พรหมวงศ์ (2528: 67) ซึ่งกล่าวว่า ระบบเป็นผลรวมของหน่วยย่อย ซึ่งทำงานเป็นอิสระจากกัน แต่มีปฏิกิริยาสัมพันธ์กัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สำหรับ กิดานันท์ มลิทอง (2540: 63) กล่าวถึง “ระบบ” หมายถึง ส่วนร่วมทั้งหมดซึ่งประกอบด้วยส่วนย่อยหรือสิ่งต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งอาจเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ เช่น ร่างกายมนุษย์ซึ่งประกอบด้วยระบบการหายใจ ระบบการย่อยอาหาร ฯลฯ โดยแต่ละระบบต่างทำงานของตนแล้วมีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อให้ร่างกายสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ หรือเป็นสิ่งต่างๆ ที่มนุษย์ออกแบบและสร้างสรรค์ขึ้นอย่างมีระบบระเบียบ แล้วนำสิ่งเหล่านั้นมารวมกันเพื่อให้สามารถดำเนินงานบรรลุไปได้ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้แล้ว เช่น ระบบเครื่องยนต์ ระบบการจราจร เป็นต้น เช่นเดียวกับ รวีวัตร์ สิริภูบาล (2543: 70) ซึ่งได้สรุปความหมายของระบบว่า ระบบเป็นกระบวนการดำเนินงานที่เกิดจากการรวบรวมส่วนประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันให้ทำงานร่วมกันอย่างมีระเบียบแบบแผน โดยการนำหน่วยย่อยหรือองค์ประกอบย่อยหรือระบบย่อยที่เป็นอิสระต่อกัน แต่มีความสัมพันธ์และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน มารวมกลุ่มไว้ภายในโครงสร้างเดียวกัน เพื่อเป้าหมายในการดำเนินงานใดๆ ให้ประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งการดำเนินงานของแต่ละหน่วยย่อยหรือองค์ประกอบย่อยหรือระบบย่อยจะช่วยให้การดำเนินงานของระบบใหญ่หรือหน่วยใหญ่บรรลุจุดมุ่งหมายได้อย่างรวดเร็วขึ้น ทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิผลและประหยัดคุ้มค่า ส่วนใหญ่แล้วโครงสร้างของทุกระบบจะประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญคือ 1) ปัจจัยนำเข้า (Input) อันหมายถึง ข้อมูล สิ่งของ พลังงาน หรือทรัพยากรที่ถูกนำเข้ามาในระบบ 2) กระบวนการ(Process) คือกรรมวิธีที่ทำให้ปัจจัยนำเข้าเกิดการเปลี่ยนแปลง และ 3) ผลผลิตจากการทำงานของระบบเรียกว่าผลลัพธ์ (Product หรือ Output) อันเป็นผลสำเร็จที่เกิดขึ้น และ ไพฑูรย์ ศรีฟ้า (2544: 10) ได้สรุปความหมายของ “ระบบ” ไว้ว่า “ระบบ” หมายถึงการทำงานร่วมกันของส่วนประกอบแต่ละส่วนอย่างมีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ จากคำกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับประสิทธิผลของระบบฯ ที่ส่งผลต่อผู้เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในการทำคะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 พบว่า เมื่อนักเรียนเข้าสู่ระบบการประเมินผลการเรียนรู้ส่งผลให้นักเรียนมีระดับผลการเรียนดีเยี่ยม ดีมาก และดี คิดเป็นร้อยละ 82.43, 12.72 และ 4.85 ตามลำดับ และผลการประเมินของผู้บริหารและครูพลศึกษา พบว่า มีความพึงพอใจต่อระบบในทุกด้านที่ประเมิน

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถใช้ได้จริง เพื่อแก้ปัญหา และความต้องการของการประเมินผลการเรียนรู้ภายใต้บริบทของสถานศึกษา ซึ่งประสิทธิผลของระบบส่งผลต่อผู้เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในด้านต่างๆ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินผลการเรียนรู้ ต้องมีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นตอนแรก คือ การวางแผน กระทั่งขั้นตอนสุดท้าย คือ การสะท้อนผล ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในโรงเรียนทุกฝ่าย ต้องตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง แล้วให้ความร่วมมือ โดยมีเป้าหมายร่วมกัน คือ การพัฒนาผู้เรียนในทุกด้าน โดยอาจมีการวางแผน แล้วจัดการประชุมใหญ่ขึ้นให้บุคคลากรทั้งหมดของโรงเรียนร่วมรับรู้รับทราบแนวปฏิบัติ หลังเสร็จสิ้น ควรแจ้งผลการดำเนินการต่างๆ ให้คนกลุ่มเดิมรับรู้อีกครั้ง พร้อมทั้งให้เสนอความคิดเห็นในเรื่องที่ควรปรับปรุง จะยังประโยชน์ให้แก่องค์กรเป็นอย่างยิ่ง เมื่อองค์กรเข้มแข็งย่อมส่งผลต่อผู้เกี่ยวข้องในองค์กรทุกคนด้วย

2. การนำระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา ไปใช้ ต้องศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬาให้เข้าใจ แล้ววิเคราะห์หลักสูตรเฉพาะกีฬาของตนเองให้ชัดเจน แล้วเอาแนวทางการปฏิบัติในระบบที่พัฒนาขึ้นไปปรับใช้ ให้เหมาะสม และเอื้อประโยชน์ต่องานตนเองให้มากที่สุด

3. ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา ที่พัฒนาขึ้น ควรมีการปรับปรุงทุกภาคการศึกษา เพื่อให้เกิดความทันสมัย และครอบคลุมเนื้อหาที่มีการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งให้เหมาะสมกับผู้เรียนในเวลานั้น

4. สำหรับโรงเรียนกีฬาอื่นที่อยู่ในสังกัดเดียวกัน หรือโรงเรียนกีฬาต่างสังกัด เช่น สังกัดองค์กรส่วนท้องถิ่น โรงเรียนกีฬาต่างชาติ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ แต่ควรคำนึงถึงบริบทของสถานศึกษาตนเองด้วย พร้อมวิเคราะห์ แก้ไขในส่วนที่เหมาะสมโดย ระบบที่สร้างขึ้นต้องสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ในด้านต่างๆ

5. เมื่อนำไปใช้แล้วเกิดประโยชน์ ควรมีการสรุปผลในแต่ละภาคเรียน หรือ ทำเป็นเอกสารเพื่อยืนยันการใช้ทุกครั้ง เพื่อแสดงให้เห็นกระบวนการประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนที่มีขั้นตอน ถูกต้อง ชัดเจน ซึ่งจะส่งผลต่อครูในเรื่องการกำหนดตำแหน่ง และการทำผลงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้น และสามารถนำมาให้ผู้เรียนตรวจสอบความเป็นมาของการประเมินที่ผู้เรียนได้รับอีกทางหนึ่งด้วย

6. ผลการวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย ดังต่อไปนี้

6.1 การวิจัยครั้งนี้ กระทำตามบริบทของโรงเรียนกีฬาจังหวัดบุรี ซึ่งสังกัดสถาบันการพลศึกษา โดยแนวนโยบายต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องของการประเมินผลการเรียนรู้ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ควรนำเสนอข้อดีในการวิจัยครั้งนี้ แก่สถาบันการพลศึกษา เพื่อนำไปประยุกต์ให้เหมาะกับการใช้เป็นแนวปฏิบัติส่วนกลาง ที่สามารถใช้ได้กับโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษาทั้ง 11 โรงเรียน

6.2 เนื่องการประเมินผลการเรียนรู้ ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรเฉพาะกีฬา ดังนั้น เพื่อให้ผลการประเมินผู้เรียน สัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น ต้องจัดทำสาระหลักสูตรเฉพาะกีฬาให้ครอบคลุมตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดอย่างชัดเจน เมื่อมีแนวทางของเนื้อหาที่ทำการสอนตามหลักสูตรแล้ว กระบวนการประเมินผลก็จะดำเนินไปได้อย่างถูกต้อง ตามระบบและสามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน

6.3 การวิจัยครั้งนี้ ควรนำเสนอให้กับผู้บริหารของสถาบันการพลศึกษา และรองอธิการบดีฝ่ายโรงเรียนกีฬาให้ได้รับทราบข้อค้นพบ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในภาพรวม อีกทั้งยังประโยชน์ในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันการพลศึกษาอีกทางหนึ่ง

6.4 เสนอข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยชิ้นนี้ ในการประชุมผู้บริหารของสถาบันการพลศึกษา โดยเข้าในวาระการประชุม อาจผ่านรองอธิการบดีฝ่ายโรงเรียนกีฬา หรือผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ ทางการนำเสนองานวิจัยระดับนานาชาติที่สถาบันการพลศึกษาดำเนินการทุกปี เพื่อข้อมูลที่ศึกษาจะได้เป็นแนวทางให้สถาบันการพลศึกษาเห็นความสำคัญ แล้วนำไปใช้ประโยชน์ในลำดับต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา ที่พัฒนาขึ้น ดำเนินการในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศเท่านั้น ซึ่งอาจทำการศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ทั้งสาระการเรียนรู้หลักและเพิ่มเติม เมื่อเกิดปัญหาด้านการประเมินผลการเรียนรู้ ก็สามารถพัฒนาระบบขึ้นมาแก้ปัญหาได้ต่อไป

2. หากต้องการศึกษาวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้ ควรมีการวิเคราะห์เนื้อหาในหลักสูตรกีฬาที่ตนเองรับผิดชอบให้ละเอียด และจัดทำเครื่องมือประเมินให้สอดคล้อง โดยเฉพาะเนื้อหาด้านความรู้ และทักษะกีฬา ยังไม่ได้จัดหมวดหมู่ในหลักสูตรกีฬาเพื่อความเป็นเลิศไว้ชัดเจน ซึ่งสิ่งนี้ทำให้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ครูพลศึกษาจัดทำขึ้น มีจุดบกพร่องหลายส่วนที่ต้องทำการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

3. ในส่วนองค์ประกอบของระบบที่พัฒนาขึ้น ด้านผลงานเชิงประจักษ์ ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการว่าควรระบุเกณฑ์ที่ลดลั่นกันตามความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน และการตั้งเกณฑ์ควรจะยึดหลักให้เกิดความท้าทายสำหรับนักเรียนด้วย

4. องค์ประกอบของระบบในส่วนของ เครื่องมือการประเมินผลสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านแบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก ควรแยกชนิดกีฬา เนื่องจากธรรมชาติของนักกีฬาแต่ละชนิดมีความแตกต่างกัน จะใช้แบบวัดเดียวกันเพื่อให้คะแนนในระดับเดียวกันย่อมไม่สมควร เช่น การวิ่ง 50 เมตร นักเรียนที่เรียนกรีฑา ย่อมได้เปรียบมากกว่านักเรียนที่เรียนยกน้ำหนัก เป็นต้น

5. การวิจัยครั้งนี้ กระทำในบริบทของสถานศึกษากลุ่มเป้าหมาย คือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี หากต้องการขยายผลเพื่อให้เกิดประโยชน์กว้างขึ้น ควรทำการศึกษากับโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษาทั้ง 11 โรงเรียนแล้วจัดทำเป็นคู่มือการปฏิบัติด้านการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ แล้วประกาศใช้โดยต้นสังกัด จะทำให้เกิดระบบการประเมินผลการเรียนรู้ในแนวเดียวกันทุกโรงเรียนในสังกัดสถาบันการพลศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมล สุดประเสริฐ. (2537). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.

กรมวิชาการ. (2539). *การประเมินผลจากสภาพจริง*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

----------. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2550). *แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

----------. (2552). *เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

----------. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กาสัก เต๊ะขันหมาก. (2549). *เทคนิคการวิจัยเบื้องต้นจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติจริง*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.

กิดานันท์ มลิทอง. (2540). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กุลยา อนันตวงศ์. (2539). *สภาพและปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

โกวิทย์ บุญเพ็ง. (2550) *ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

คมกฤช รัตตะมณี. (2543). *ผลของการฝึกเกมเสริมกิจกรรมพลศึกษาที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ฆนัท ธาตุทอง. (2551). *การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: เพชรเกษมการพิมพ์.

จันจิรา อินต๊ะเสาร์. (2542). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดศรีสุพรรณ จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิจัยและสถิติการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

จิตราภา กุณฑลบุตร. (2554). *การพัฒนาและการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยและข้อเสนอชุดโครงการวิจัย.* กรุงเทพฯ: แปลนพริ้นท์ติ้ง.

จุฑามาศ บัตรเจริญ. (2547). *การพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลสาระการเรียนรู้พลศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

จุรี ไม้จันทร์. (2542). *ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) วิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ฉลาด จันทรสมบัติ. (2553). *การเขียนวิทยานิพนธ์.* มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เฉลียวศรี พิบูลชล และคณะ. (2554). *การพัฒนามาตรฐานการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ.* กรุงเทพฯ: ออฟเซ็ท.

ชวลิต ชูกำแพง. (2553). *การประเมินการเรียนรู้.* มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2528). ชุดการสอนระดับประถมศึกษา. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา*. นนทบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชุลีกร ยิ้มสุด. (2552). *การพัฒนาการคิดไตร่ตรองและพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูประถมศึกษาโดยใช้เทคนิคการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม.* ปริญญานิพนธ์ วท.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ณรงค์ พิมสาร. (2536). *การพัฒนาระบบการติดตามงานโครงการการศึกษานอกโรงเรียนแบบทางไกลของกรมการศึกษานอกโรงเรียน*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ดนัย ดวงภุมเมศร์. (2552). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา*.วิทยานิพนธ์ ค.ด (การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เตือนใจ เกตุษา. (2553). *การประเมินผลการสอน.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ตุ๊ จงรักษ์. (2543). *กระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา: ศึกษากรณีโรงเรียนปฏิรูปการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

ทศพร สระแก้ว. (2550). *ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ทิพย์ฆัมพร เกษโกมล. (2545). *การวิจัยและพัฒนาระบบการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลตามแนวคิดการประเมินแบบร่วมมือรวมพลัง*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ทิศนา แขมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์. (2550). *การพัฒนาระบบการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาด้วยตนเองในระดับประถมศึกษา*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ธีรวุฒิ เอกะกุล. *(2553). การวิจัยปฏิบัติการ.*อุบลราชธานี: ยงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ป.

ธีระ สุมิตร. (2519). *ระบบการสอน.* กรุงเทพฯ: บรรณกิจเทรดดิ้ง.

นงนภัส เที่ยงกมล. (2549). *การบริหารยุคโลกาภิวัตน์.* กรุงเทพฯ: แสงชัยการพิมพ์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2544). *การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิดและวิธีการ*. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พริ้นติ้ง.

บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2553). *การพัฒนาหลักสูตร.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประสงค์ สกุลซ้ง. (2544). *ความเข้าใจ สภาพการปฏิบัติ และเจตคติต่อการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

พันธุ์ทิพย์ รามสูต. (2545). *การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม*. นครปฐม: สถาบันพัฒนาการสาธารณสุข.

พิสนุ ฟองศรี. (2551). *108 ข้อบกพร่อง: แนวทางปรับปรุง การเขียนรายงานวิจัยและวิทยานิพนธ์.* กรุงเทพฯ: พิมพ์งาม.

----------. (2554). *การประเมินทางการศึกษา: แนวคิดสู่การปฏิบัติ.* กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.

----------. (2554). *การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย.* กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.

ไพฑูรย์ ศรีฟ้า. (2544). *การพัฒนาระบบการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ไพศาล คงภิรมย์ชื่น. (2547). *การศึกษาสภาพการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูโรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ไพศาล หวังพานิช. (2545). *การวัดผลและประเมินผลการเรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เฟื่องฟ้า เรืองเวช. (2547). *บรรณนิทัศน์เรื่องการวัดและประเมินผลการศึกษา*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

รวีวัตร สิริภูบาล. (2543). *การพัฒนาระบบฝึกอบรมครูเชิงทักษะปฏิบัติ*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

รัตนะ บัวสนธ์. (2554). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา*. นครสวรรค์: ริมปิงการพิมพ์.

โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี. (2554). *สารสนเทศ ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี*. หน้า 1-5. ชลบุรี: โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วลัย ชูธรรมธัช และคณะ. (2555*). เขียนวิทยานิพนธ์ไม่ยากอย่างที่คิด*. กรุงเทพฯ: ส.เอเชียเพรส.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.

----------. (2541). *หลักสูตรพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

----------. (2552). *การพัฒนาหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี และกระบวนการปฏิบัติ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา*.กรุงเทพฯ: องค์การค้าของ สกสค.

วินัย ดิสสงค์. (2550). *การบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. (2553). *การประเมินหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ. (2551). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2543). *การประเมินการเรียนรู้: ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

----------. (2545). *ทฤษฎีการประเมิน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

----------. (2546). การประเมินหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. ใน *เอกสารประกอบการประชุมวิชาการและเผยแพร่ผลงานวิจัย ครั้งที่ 3*. กรุงเทพฯ: ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

----------. (2552). *ทฤษฎีการประเมิน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริพร จิรวัฒน์กุล. (2552). *การวิจัยเชิงคุณภาพ ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ*. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.

ศุภชัย สายสิงห์. (2547). *กระบวนการประเมินผลตามสภาพจริง: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านขอนแก่น (นิกรราฎร์ศรัทธาคาร) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด*. รายงานการศึกษาอิสระ ศษ.ม. (การประถมศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

ส. วาสนา ประวาลพฤกษ์. (2543). *ระบบการวัดและประเมินผลผู้เรียนระดับอุดมศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

สถาบันการพลศึกษา. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา.* กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10* (พ.ศ. 2550-2554). กรุงเทพฯ: สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

----------. (2550). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10.* กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สมคิด พรมจุ้ย. (2554). *การเขียนโครงการวิจัย: หลักการและแนวปฏิบัติ.* นนทบุรี: จตุพร ดีไซด์การพิมพ์.

สมบูรณ์ ตันยะ. (2545) การประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรธน์. (2554). *หลักการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการประเมินตามสภาพจริง.* กรุงเทพฯ: ดวงกมลพับลิชชิ่ง.

สมหมาย โมฆรัตน์. (2542). *การศึกษาสภาพปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2544). *วิธีวิทยาการประเมิน: ศาสตร์แห่งคุณค่า*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิทธิ์ ธีรสรณ์. (2552). *แนวคิดพื้นฐานทางการวิจัย.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

----------. (2546). *รายงานการติดตามและประเมินผลการปฏิรูป การเรียนรู้ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ภาพรวม ปีงบประมาณ 2546*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาการศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554).* กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2547). *ข้อเสนอยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: เซ็นจูรี่.

----------. (2548). แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). *เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุกัญญา เกตุปลั่ง. (2546). *การสร้างแบบประเมินค่าทักษะยูโดสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์. (2553). *การประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

----------.. (2553). *หลักการวัดและการประเมิน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุริยา วีรวงศ์. (2531). *คู่มือการประเมินผลโครงการ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

----------. (2549). *วิถีชีวิตชุมชนกับการพึ่งพิงป่า*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ว่องวานิช. (2543). ความรู้ชายแดนด้านการประเมินผลการศึกษา. ใน *เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรเทคนิคการประเมินโครงการ*. หน้า 123-126. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

----------. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรุณ โยธสิงห์. (2546). *ความเข้าใจ สภาพการปฏิบัติและปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงของครูผู้สอนในโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสกลนคร*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

อังคณา ตุงคะสมิต. (2550). *การพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. พุทธศักราช 2544 โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านนาศรีดงเค็ง จังหวัดขอนแก่น*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ไอลดา คล้ายสำริด. (2551). *การพัฒนาระบบงานประเมินผลระดับสถานศึกษา กรณีศึกษาโรงเรียนวัดอัยยิการาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

Aahperd. (1979). *Guildelines for Children Sports.* The American Alliance for Health, Physical Education, Recreation and Dance. Reston, Va.

Archbald, D. A.; & Newman, F. M. (1988). *Beyond standardized testing: Assessing authentic academic achievement in the secondary school*. Reston, VA: National Association of Secondary Pricipals.

Baker O'Neil & Linn. (1993). Policy and validity prospects for performance based assessment. *American Psychologist*. 48: 1210-1218.

Banathy, B.H. (1968). *Instructional system*. Belmont. California: Fearow Publishers.

Bucher, Charles A. (1979). *Foundations of Physical Education*. 8th ed. St. Louis: Mosby.

Cohen, P. A.; & W.J. Mckeachie. (1994) The Role of Colleagues in the Evaluation for College Teaching. *Improving College and University Teaching*. 28: 147-154.

Corbin, C. (1994). "Teaching Fitness for Life: A Status Report," Paper Presented at the National AAHPERD Convention, Anaheim, CA,.

Corbin, Charles B. and Ruth Lindsey. (1997). Concepts of Fitness and Wellness. Boston, Massachusetts: WCB/McGraw-Hill.

Egeland, Paul Chacles. (1996, July) The Effect of Authentic Assessment on Fifth-Grade Student Science Achievement and Attitude towards Authentic Assessment. *Dissertation Abstracts International*. 57(01): 195.

Gagn, Robert Mills; & Briggs, Leslie J. (1974). *Principles of instructional design*. New York: Holt, Rinehart, and Winston.

Greenwood, D. J.; & Levin, M. (1998). *Introduction to action research: Social research for social change*. Thousand Oaks, CA: Sage.

Herman, J. L. (1993, May). Large-Scale Assessment in Support of school Reform: Lessons in the Search for Alternative measures. *International Journal of Educational Research*. 27(5): 395-413.

Herman, J., & Winters, L. (1994). Portfolio research: A slim collection. *Educational Leadership. 52*(2): 48–56.

Hojjati. (1980). A Study of The Attitude Changes of Hing School Student Toward Physical Education Activity Courses.

Kemmis, S. (1982). Seven principles for programme eval-uation in curriculum development and innovation. *Journal of Curriculum Studies. 14*(3): 221-40.

Kemmis, S.; & McTaggart, R. (1988). *The Action Research Planner*. 3rd ed.Victoria: Deakin University.

----------. (1998). Participatory action research. In N.K.Denzin and Y.S. Lincoln (Eds.), Handbook of qualitative research. 2nd ed. pp. 567-605. Thousand Oaks, CA: Sage.

Klem, Lynn Mary. (1996, November). Examining s Special Case of Construct Validity: Toward Deriving Implication for School Authentic Assessment. *Dissertation Abstracts International*. 57(5): 120.

Knowles. (1970). *Self-Directed Learning: A Guide for Learners and Teachers*. New York: Association Press.

Lewin. (1946). *Field Theory in Social Sciences*. New York: Harper and Row.

McNiff, J. (1988). *Action Research: Principles and practice*. Chatham, England: Mackays of Chatham.

Merphy, A. A. (1995). *A Model for Authentic Assessment Utilizing Portfolio*. Unpublished doctoral dissertation, Northern Illinois University.

Meyer, Carol A. (1992). What 's the difference between authentic and performance assessment?. *Education Leadership*. 49(8): 39-40.

Mitchell, R. (1992). *Testing for learning: How new approaches to evaluation can improve American schools*. New York: Free Press.

Noffke, Susan. (1994). Action research: Towards the next generation. *Educational Action Research*. 2(1): 9-21.

Nokken, O. P. (1972, January), Elementary Classroom Teacher Attitude and Practices Relationing to Physical Education. *Dissertation Abstract International*.

Oliver, J. N. (1958). The Relationship Between Physical Characteristics and The Social and Emotional Characteristic of Educationally Sub-Normal Boys British Journal of *Educational Psychology*. 22: 155-165.

Patterns of thinking: *Integrating skills in content teaching.* Boston: Allyn and Bacon.

Paxton, S. K. (1996). A Case Study of the Introduction of Authentic Assessment to a District, its Teachers, and a Senior Class. *Dissertation Abstract International*. 57(5): 2014A.

Peak, Pamela Kamille. (1995, April). Investingating The Seleced Validity of Authentic Assessment in Written Language for Students with and without Learning Disabilities. *Dissertation Abstracts International*. 55(10): 101.

Phillips. (1993). An Analysis of Factor with Student Responses to test in Physical Education Activities.

Searles. (1967). *A system for instruction.* Pennsylvania: International Textbook Company.

Silvester, P. J. (1969). Attitude to Physical Education in the Primary School. Physical Education. *Dissertation Abstract International*. 61.

Simon, S. D. (1996). *Form neo-Behaviorism to Social Constuctvism: the Paradigmatic Evoluation*. from http://www.cc.emory.edu/education/mfd/simon.html.

Singer. (1974). *Motor Learning and Human Performance: An Application to Motor Skills and Movement Behaviors.* 3rd ed. New York: Mac Millan.

Skolnick. (1980). The Effects of Physical Activities on Academic Achievement in Elementary School Children.

Stufflebeam, Daniel L. (1981). Program Evaluations Metaevaluation Checklist (Based on the Program Evaluation Standards). (online). Available: htpp://www.wmich.edu/Program_metaeval.htm. Retrieved May10,2006.

Voltmer, Edward F.; & Esslinger, Arthur A. (1949). *The Organization and Administration of Physical Education*. New York: Appleton-Century-Crofts.

Wagenan, L. V.; & Hibbard, K. M. (1998). *Building Teacher Portfolios*. Educational Leadership. from http://www.pomperaug.com/region15/teacherport.html.

Wiener, R. B. & Cohen, J. H. (1977). *Literacy Portfolios*. New Jersey: Prentice-Hall.

----------. (1997). *Literacy portfolio*. New Jersey: Prentice-Hall.

Wignaraja, Ponna. (1991). *Participatory development: Learning from south Asia*. Karachi, Tokyo: Oxford University Press.

Willard, H. R. (1974, May). An assessment of physical education in selected elementary schools. *Dissertation Abstracts International*. 18: 6504 A.

William. (1977). *Perceptual and Motor Development*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentic-Hall.

Wolf. (1991). A comparison of assessment tasks used to measure FL reading comperehension. *The Modern Language Journal*. 77(4), 473-489.

Wood, Thomas D.; & Cassidy, Rosalind F. (1972). *The new physical education*. New York: Macmillan.

Young, W.B.; & Bill, G. E. (1998). The Effect of Voluntary Effect to Influence Speed of Controction on Strength, Muscular Power and Hypertrophy Development. *Journal of Strength and Condition Research.* 7: 172-178.

Zuber-Skerritt. (1992). *Professional Development in Higher Education: A Theoretical Framework For Action Research.* London: Biddles.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคู่มือการใช้ระบบ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต คะนึงสุขเกษม	คณบดี คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และนายกสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการแห่งประเทศไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจันทร์	ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์ ดร.กรรวี บุญชัย	ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ผู้เชี่ยวชาญกีฬากรีฑา

1. จ.ต.หญิง ศรีรัตน์ ศรีเสวตร์	ประสบการณ์การสอน 14 ปี ทีมชาติ เคยเข้าร่วมแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ตำแหน่ง ครู ค.ศ.2 โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. นายวรเชษฐ์ หมัดอะดั้ม	ประสบการณ์การสอน 12 ปี ตำแหน่ง ครู ค.ศ.2 โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง
3. นายชนะ แย้มบุปผา	ประสบการณ์การสอน 35 ปี ตำแหน่ง ครู ค.ศ.2 และรองผู้อำนวยการ โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

ผู้เชี่ยวชาญกีฬาเซปักตะกร้อ

1. นายประวัติวงศ์ หาวะบุตร	ประสบการณ์การสอน 10 ปี เคยได้รับ เหรียญทองเซปักตะกร้อ “คิงส์คัพ” ชิงแชมป์โลก หัวหน้างานกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
2. นางสาวพิมพร ครองบุ่งคล้า	ประสบการณ์การสอน 1 ปี นักกีฬาทีมชาติ เอเชี่ยนเกมส์ DOHA GAMES ผู้เชี่ยวชาญกีฬาเซปักตะกร้อ โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์
3. นายพะยูร บัวขาว	ประสบการณ์การสอน 33 ปี ตำแหน่ง ครู ค.ศ.3 ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลองครักษ์

ผู้เชี่ยวชาญกีฬาฟุตบอล

1. นายธีรชัย รองเนียม	ประสบการณ์การสอน 5 ปี ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์
2. นางสาววารุณี ยอดคำมี	ประสบการณ์การสอน 3 ปี ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ
3. นายเอกวัฒน์ ลือสมุทร	ประสบการณ์การสอน 3 ปี ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง

ผู้เชี่ยวชาญกีฬายกน้ำหนัก

1. นายไพศาล หรรษาวงศ์	ประสบการณ์การสอน 2 ปี ทีมชาติ อันดับ 5 กีฬาโอลิมปิก “ปักกิ่งเกมส์” ประเทศจีน ผู้ฝึกสอนกีฬายกน้ำหนัก โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี
2. นางสาวนุษรา สิทธิรักษ์	ประสบการณ์การสอน 3 ปี ทีมชาติ 3 เหรียญทองยกน้ำหนัก เยาวชนชิงชนะเลิศ แห่งเอเชีย ประเทศเกาหลีใต้ ปี 2549 ผู้ฝึกสอนกีฬายกน้ำหนัก โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช
3. นายพยุงศักดิ์ มณีทอง	ประสบการณ์การสอน 6 ปี ทีมชาติ อันดับ 4 ยกน้ำหนักเยาวชนชิงชนะเลิศ แห่งเอเชีย จ.เชียงใหม่ ผู้ฝึกสอนกีฬายกน้ำหนัก โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์

ผู้เชี่ยวชาญกีฬายูโด

1. นางสาวยุพเรศ พละศักดิ์	ประสบการณ์การสอน 12 ปี ทีมชาติ เหรียญเงิน กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ประเทศ เวียดนาม ตำแหน่ง ครู ค.ศ.1 โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ
2. นางสาวขนิษฐา ปราชญ์วิทยา	ประสบการณ์การสอน 29 ปี ตำแหน่ง ครู ค.ศ. 3 ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล
3. นายบรรพต เลิศไธสง	ประสบการณ์การสอน 2 ปี ทีมชาติ กีฬาซีเกมส์ ประเทศเมียนม่า ปี 2556 ผู้เชี่ยวชาญกีฬายูโด โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ที่	บทบาท	ระดับชั้น	ชื่อ-สกุล	ชนิดกีฬา
1	ผู้บริหาร	รร.กพ.ชบ	นายปรีชา ศรีเขียวพงษ์	-
2	รองฯ ฝ่ายวิชาการ	รร.กพ.ชบ	นางอัมภฤน คงศรี	-
3	ครูพลศึกษา	ม.1	นางสาวปุณชรัศมี โชติมณีทรัพย์	เซปักตะกร้อ
4	ครูพลศึกษา	ม.2	นายอุทัย สังขเพศ	เซปักตะกร้อ
5	ครูพลศึกษา	ม.3	นายวีรชัย แสงสว่าง	เซปักตะกร้อ
6	ครูพลศึกษา	ม.1	นายวุฒิชัย พิพิธกุล	ฟุตบอลหญิง
7	ครูพลศึกษา	ม.2	นางสาวอมรรัตน์ จอมภา	ฟุตบอลหญิง
8	ครูพลศึกษา	ม.3	นายกูลเดชา หมื่นหาวงค์	ฟุตบอลหญิง
9	ครูพลศึกษา	ม.1	นางสาวเยาวลักษณ์ แสนบุญศิริ	ยกน้ำหนัก
10	ครูพลศึกษา	ม.2	นางสาวอังศุมาลิน ดีสายเลิศ	ยกน้ำหนัก
11	ครูพลศึกษา	ม.3	นายอรัญญา บัวทองใส	ยกน้ำหนัก
12	ครูพลศึกษา	ม.1	นายสหชัย ชัชวาลย์	ยูโด
13	ครูพลศึกษา	ม.2	นางสาวหนึ่งฤทัย ไชยรัตน์	ยูโด
14	ครูพลศึกษา	ม.3	นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล	ยูโด
15	ครูพลศึกษา	ม.1	นางสาวอรอนงค์ วงศ์ศร	กรีฑา
16	ครูพลศึกษา	ม.2	นายรังสรรค์ ขันธะเสน	กรีฑา
17	ครูพลศึกษา	ม.3	นายเอกวัช สงค์แก้ว	กรีฑา
18	นักเรียน	ม.1	เด็กชายหัสดินทร์ ปะวะกัง	เซปักตะกร้อ
19	นักเรียน	ม.2	เด็กชายดุสิต ชินจำปา	เซปักตะกร้อ
20	นักเรียน	ม.3	เด็กหญิงศิรประภา พลเคน	เซปักตะกร้อ
21	นักเรียน	ม.1	เด็กหญิงภาณุมาศ นวลใส	ฟุตบอลหญิง
22	นักเรียน	ม.2	เด็กหญิงวิศัลยา จิตสวัสดิ์	ฟุตบอลหญิง
23	นักเรียน	ม.3	เด็กหญิงซาบริน่า โปทะอินทร์	ฟุตบอลหญิง
24	นักเรียน	ม.1	เด็กชายชานนท์ จำปา	ยกน้ำหนัก
25	นักเรียน	ม.2	เด็กหญิงปัทมาภรณ์ เดื่อดิน	ยกน้ำหนัก
26	นักเรียน	ม.3	เด็กชายปทิศ แสงมาส	ยกน้ำหนัก
27	นักเรียน	ม.1	เด็กชายสิงหนาท สุกใส	ยูโด

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ที่	บทบาท	ระดับชั้น	ชื่อ-สกุล	ชนิดกีฬา
28	นักเรียน	ม.2	เด็กชายธนวัฒน์ เณรรอด	ยูโด
29	นักเรียน	ม.3	เด็กหญิงอินทิรา เปรียงกระโทก	ยูโด
30	นักเรียน	ม.1	เด็กชายพลภัทร คงจันทร์	กรีฑา
31	นักเรียน	ม.2	เด็กหญิงชฎาวรรณ บัวภิบาล	กรีฑา
32	นักเรียน	ม.3	เด็กหญิงเสาวลักษณ์ ฐานวิเศษ	กรีฑา

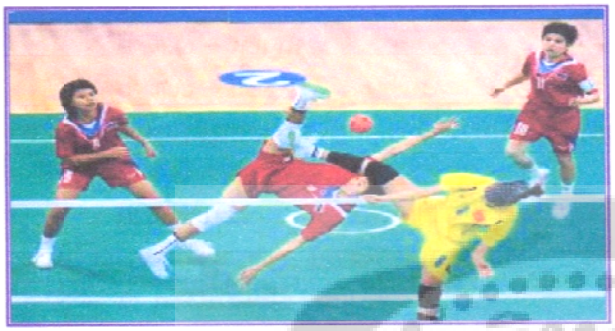
ภาคผนวก ข

- คู่มือการใช้ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

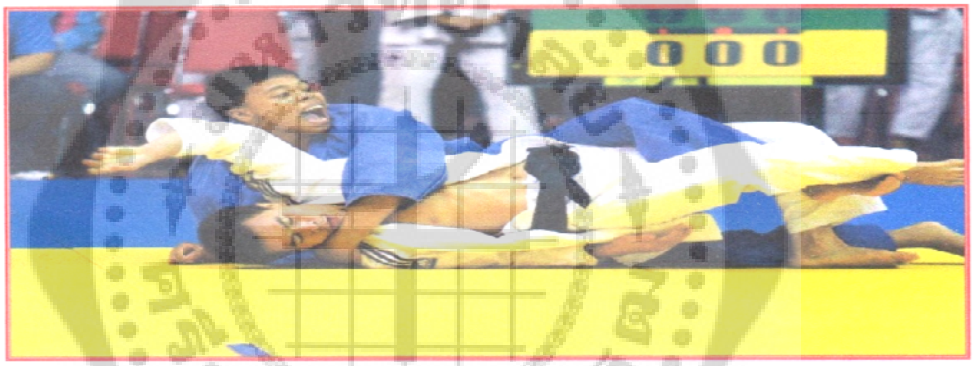
คู่มือการใช้ระบบ

การประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

.....

ผู้วิจัย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล คณะกรรมการควบคุม

รหัส 53199150051 อาจารย์ ดร. อนันต์ มาลารัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ปริญญา การศึกษาดุษฎีบัณฑิต รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา : การจัดการเรียนรู้พลศึกษา

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

ปีการศึกษา 2556

คำนำ

โรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา เป็นโรงเรียนที่มีเจตนารมณ์ในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนกลุ่มพิเศษ คือ กลุ่มที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา โรงเรียนจึงจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรสำหรับโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษาขึ้นมาใช้ เรียกว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา ซึ่งส่งผลให้สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับโรงเรียนกีฬา แตกต่างจากโรงเรียนโดยทั่วไป เป็นส่วนของสาระเพิ่มเติม ได้แก่ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ 3 มาตรฐาน ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามบริบทและจุดเน้นของโรงเรียนกีฬา ความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐาน สามารถพิจารณาได้จากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นสำคัญ การกำหนดวิธีการและเครื่องมือการประเมินผลที่สอดคล้อง แม่นตรงจึงมีผลโดยตรงต่อความสำเร็จของหลักสูตรนี้เป็นอย่างยิ่ง

ดังนั้นเพื่อให้การประเมินผลการเรียนรู้ถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลของหลักสูตร ฯ รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายในและการประเมินภายนอก ตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา ผู้วิจัยจึงพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาขึ้น และได้จัดทำคู่มือการใช้ระบบฯ ฉบับนี้ขึ้น โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการดำเนินงานของทุกฝ่ายให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนในด้านการเรียนการสอนให้มากที่สุด

นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล
ผู้วิจัย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้**	**1**
	ความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้	1
	วัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้	3
	ประโยชน์ของการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้	4
2	**บริบทของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี**	**6**
	ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี	6
	วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี	7
	ลักษณะของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี	8
	ลักษณะพิเศษของโรงเรียนกีฬา	8
	สภาพการจัดการศึกษา	10
	สภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี	13
3	**ระบบการประเมินผลการเรียนรู้**	**14**
	ความหมาย	14
	วิธีดำเนินการพัฒนาระบบ	16
	องค์ประกอบของระบบ	23
	เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน	27
	ผลงานเชิงประจักษ์	29
	การนำไปใช้	31
	การประเมินผลการเรียนรู้	34
4	**การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ**	**36**
	การได้มาซึ่งเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้	36
บรรณานุกรม		**41**

บัญชีตาราง

ตาราง **หน้า**

1 จำนวนนักเรียนแยกเป็นรายชั้น..... 11
2 ข้อมูลบุคลากร แยกตามวุฒิการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2555..... 11
3 จำนวนนักเรียนแยกตามชนิดกีฬา ประจำปีการศึกษา 2555..... 12
4 จำนวนครูผู้สอนแยกตาม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้..... 12

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ **หน้า**

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 17
2 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ 19
3 การสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ 20
4 การทดลองใช้และการปรับปรุงระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ 21
5 การประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ 22
6 องค์ประกอบของระบบการประเมินผล 23

การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ตอนที่ 1
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้

1.1 ความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้

โรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา เป็นโรงเรียนที่มีเจตนารมณ์ในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนกลุ่มพิเศษ คือ กลุ่มที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา โรงเรียน จึงจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรสำหรับโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษาขึ้นมาใช้ เรียกว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา เพื่อให้มี ความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน โดยเฉพาะสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ซึ่งแตกต่างจากโรงเรียนทั่วไป เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำสาระหลักสูตร การจัดเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ในแต่ละระดับ นอกเหนือจากการกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ตามเงื่อนไขหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา. 2552) ในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา แตกต่างจากโรงเรียนโดยทั่วไป ในส่วนของสาระเพิ่มเติม ได้แก่ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ 3 มาตรฐาน เพื่อให้เป็นไปตามบริบทและจุดเน้นของโรงเรียนกีฬา ความสำเร็จของ การจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐาน สามารถพิจารณาได้จากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นสำคัญ การกำหนดวิธีการและเครื่องมือการประเมินผลที่สอดคล้อง แม่นตรงจึงมีผลโดยตรงต่อความสำเร็จของหลักสูตร ในการใช้หลักสูตรสำหรับโรงเรียนกีฬาที่ผ่านมา ยังมิได้มีการกำหนดระบบหรือรูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้สาระเพิ่มเติมขึ้นมา โดยเฉพาะในโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยจึงมุ่งความสนใจที่จะพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งย่อมแตกต่างจากการประเมินผลของโรงเรียนอื่น ๆทั่วไป ซึ่งจัดสาระเพิ่มเติมเป็นลักษณะอื่น

การประเมินผลการเรียนรู้ (Learning Assessment) เป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลจะช่วยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและ

ประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนว่าเป็นอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับที่ไพศาล หวังพานิช (2545: 1, 4-5) ได้กล่าวถึงบทบาทของการประเมินผลว่า เป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน เป็นหน้าที่โดยตรงของผู้สอนทุกระดับที่ต้องดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียนทุกคน เพื่อตรวจสอบความสามารถในการเรียนรู้ และขณะเดียวกันก็เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพในการสอนของผู้สอนด้วย แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2539: 3-4) ที่กล่าวว่าการวัดและประเมินผลเป็นเทคนิคสำคัญที่ช่วยให้ทราบว่าการเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายหรือไม่เพียงใด ทั้งยังเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้ครูได้ข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ในการพิจารณาวิธีแก้ไขข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนของนักเรียนในด้านต่าง ๆ อันนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของการศึกษาให้ดีขึ้นและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งหมดสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545ก: 15)ที่ได้ให้ความสำคัญกับการวัดและประเมินผล โดยกำหนดแนวทางและบทบาทของสถานศึกษาไว้ในหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 26 “ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา.....” สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552:14) ได้กำหนดหลักการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ว่าเป็นกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตร นำผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินผลการเรียน สถานศึกษาต้องมีกระบวนการจัดการที่เป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และให้ผลการประเมินที่ตรงตามความรู้ ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายในและการประเมินภายนอก ตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาต่อไป

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับในชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552: 28-29)ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งการประเมินในระดับชั้นเรียน การประเมินระดับในชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน/หน่วยการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ เป็นต้น โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน การประเมินในระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อย

เพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในแต่ละระดับชั้น การประเมินตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในระดับชั้นเรียนจึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่ส่งผลต่อตัวชี้วัดและมาตรฐาน การเรียนรู้

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดว่า การพัฒนาระบบการประเมินผล การเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา สามารถใช้เป็นแนวทางแก้ปัญหานี้ได้ทางหนึ่ง เพราะครูสามารถจะประเมินผลการเรียนรู้ได้ครอบคลุมและหลากหลายตรงตามหลักการที่ถูกต้องและ ตรงตามมาตรฐาน 3 มาตรฐานในสาระเพิ่มเติมของหลักสูตร ฯ อีกทั้งยังสามารถประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนได้ครบและตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน ซึ่งผู้วิจัย เลือกดำเนินการพัฒนาภายใต้บริบทของสถานศึกษาคือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Research Approach) ที่มุ่งเน้นให้ผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ในการวิจัย โดยเน้นการปฏิบัติอย่างมีส่วนร่วม ร่วมกันคิด ร่วมกันแก้ปัญหา วิธีการนี้สามารถแก้ปัญหาที่ผู้เกี่ยวข้องประสบอยู่ได้ตามสภาพจริงที่เกิดขึ้น (สุวิมล ว่องวานิช. 2553: 34) ผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาที่พัฒนาขึ้น จะเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนพลศึกษา ผู้เกี่ยวข้อง และโรงเรียนกีฬาอื่นๆ ในสังกัดเดียวกันหรือต่างสังกัด ที่จะนำไปประยุกต์ในสถานศึกษาของตนเองต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้

ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ตั้งวัตถุประสงค์หลักและวัตถุประสงค์เฉพาะไว้ดังนี้

วัตถุประสงค์หลัก

เพื่อพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายคือโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ทั้งนี้เพื่อทราบสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

2. เพื่อสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาที่สามารถใช้ได้จริง ตรงกับมาตรฐานและตัวชี้วัด สามารถแก้ปัญหา และความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง คือ การประเมินผลการเรียนรู้กระทำภายใต้บริบทของสถานศึกษาคือโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

3. เพื่อทดลองใช้ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาที่พัฒนาขึ้นและปรับปรุงระบบในสถานการณ์จริง

4. เพื่อประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาที่พัฒนาขึ้น

1.3 ประโยชน์ของการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้

ในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาครั้งนี้ คาดหวังว่าจะก่อประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ได้ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา และเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ครบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสอนพลศึกษา 5 ด้านสำหรับโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีที่มีประสิทธิภาพและมาตรฐานเดียวกัน

2. ครูพลศึกษาสามารถนำระบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ได้ครอบคลุมตามหลักการประเมินของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา

3. โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีมีระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่สอดคล้องกับบริบท สภาพ ปัญหา และความต้องการอย่างแท้จริง

4. ระบบที่พัฒนาขึ้นสามารถเป็นแนวทางให้แก่โรงเรียนกีฬาอื่นๆในสังกัดเดียวกันหรือต่างสังกัด นำไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาตนเองได้

ตอนที่ 2
บริบทของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

2.1 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2542 ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรีหัวหน้าพรรคชาติไทย พร้อมด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี ทำการสำรวจพื้นที่วิทยาลัย พลศึกษาจังหวัดชลบุรีเพื่อดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ในปีการศึกษา 2542

อาศัยอำนาจตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พ.ศ. 2531 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 5 มกราคม 2536 ตามหนังสือสำนักเลขาธิการรัฐมนตรี ที่ นร 0202/15568 ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2536 ประกาศตั้งโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 ลงนามโดย นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และดำเนินการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2543 เป็นต้นไป

กรมพลศึกษามอบหมายให้โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ดำเนินการรับสมัครนักเรียนเพื่อเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 ถึงปัจจุบัน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โดยเปิดการเรียนการสอนและฝึกกีฬา 6 ชนิด ได้แก่ กรีฑา เซปักตะกร้อ ฟุตบอล มวยไทย มวยสากล และยกน้ำหนัก

ปัจจุบันบริหารงานโดยนายปรีชา ศรีเขียวพงษ์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2547 เป็นต้นมา จัดการเรียนการสอนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 5 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา เซปักตะกร้อ ฟุตบอล ยกน้ำหนัก และยูโด สถานที่ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 222 หมู่ 1 ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี รหัสไปรษณีย์ 20000 โทรศัพท์ (038) 457247, แฟกซ์ (038) 457247 website: www.cbss.ac.th

คำขวัญโรงเรียน

เด่นกีฬา วิชาการก้าวไกล
นำสมัยสังคม ชื่นชมคุณธรรม

สีประจำโรงเรียน

สีฟ้า หมายถึง ความกว้างไกล ยิ่งใหญ่ไพศาล
สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์

ปรัชญา

สร้างสรรค์กีฬา พัฒนาสังคม

พันธกิจ

สร้างนักกีฬาเป็นตัวแทนทีมชาติไทย

วิสัยทัศน์

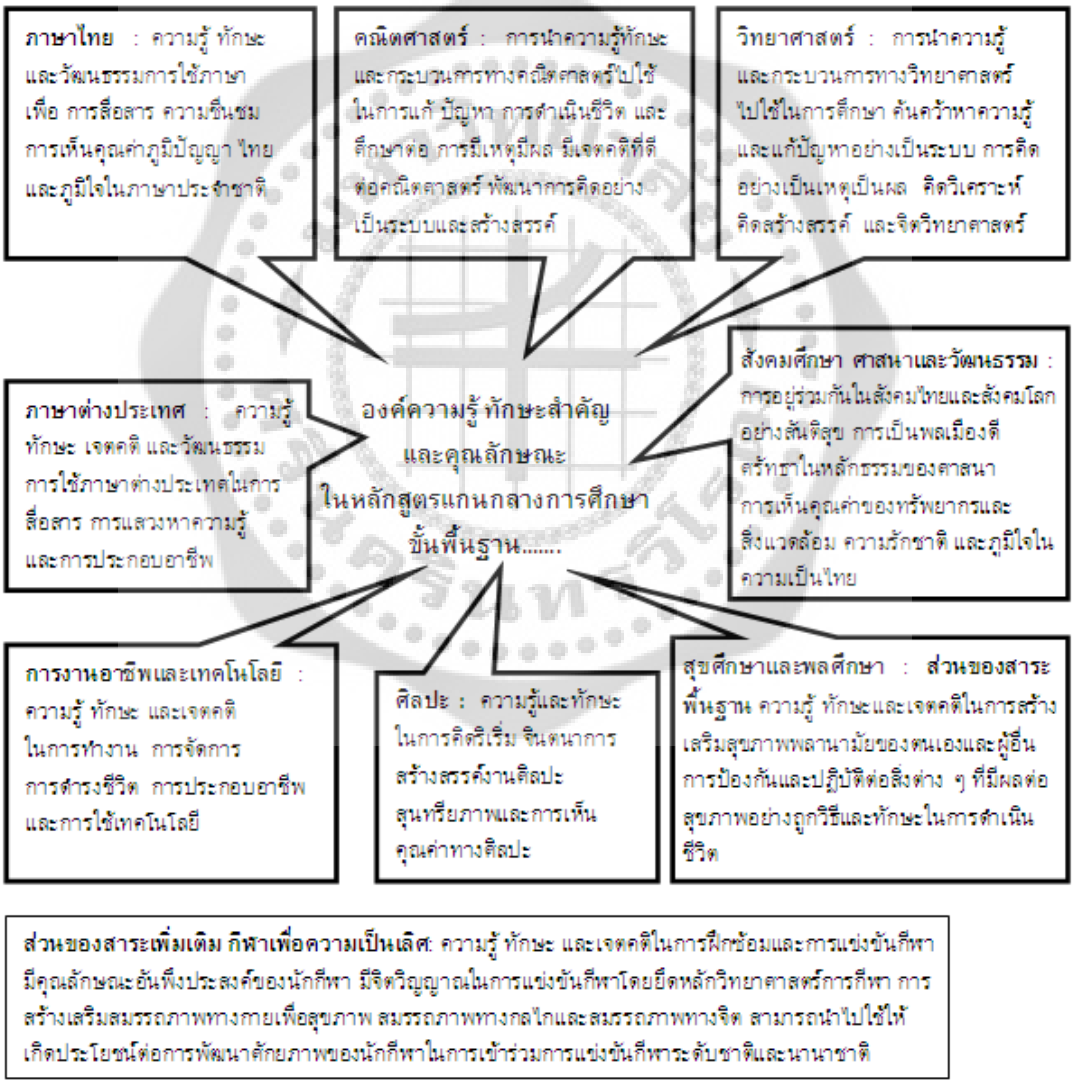
โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี จะเป็นผู้นำในการสร้างนักกีฬาที่ได้มาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและสากล

2.2 วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

1. จัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนที่มีความถนัดและความสามารถพิเศษทางการศึกษา ให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางการกีฬาให้ถึงขีดสูงสุดไปพร้อมกับการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

2. ผลิตและเตรียมนักเรียนให้มีความสามารถและมีสุขภาพ เข้าร่วมการแข่งขันระดับชาติและระดับนานาชาติให้ทัดเทียมอารยประเทศ

3. ศึกษา ทดลอง ค้นคว้าวิเคราะห์ และวิจัยเพื่อพัฒนาการกีฬาและนักกีฬาของประเทศ กีฬาเพื่อการแข่งขันและกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

2.3 ลักษณะของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

1. จัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6)

2. จัดการเรียนการสอนในวิชากีฬาทั้งหมด 5 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา เซปักตะกร้อ ฟุตบอล ยกน้ำหนัก และยูโด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา

3. เป็นโรงเรียนประจำ (กิน – นอน)

4. นักเรียนทุกคนจะได้รับงบประมาณจากรัฐบาล เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา อาหาร เครื่องนุ่งห่ม การดูแลรักษาสุขภาพ เป็นต้น

2.4 ลักษณะพิเศษของโรงเรียนกีฬา

โรงเรียนกีฬาเป็นสถาบันการศึกษาหนึ่งที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาสมรรถภาพ ทางกาย และสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียน โดยมุ่งเน้นในเรื่อง การส่งเสริม พัฒนาร่างกายและการกีฬาควบคู่กันไปอย่างเต็มประสิทธิภาพ เพื่อก้าวขึ้นสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา ดังนั้น จึงมีลักษณะการดำเนินงานแตกต่างจากสถาบันการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วไป โดยจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามแบบของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีการปรับปรุงให้เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียนกีฬา และให้ความสำคัญในเรื่องของกีฬาตามชนิดกีฬาที่เลือกฝึกโดยทำการฝึกซ้อม เช้า-เย็น ตั้งแต่วันจันทร์-วันเสาร์ สำหรับการฝึกซ้อมในช่วงเช้าจะเป็นการฝึกสมรรถภาพทางกาย ส่วนมากจะเริ่มฝึกตั้งแต่ 06.00-07.00 น. โดยประมาณ ทั้งนี้แล้วแต่โปรแกรมการฝึกของกีฬาต่าง ๆ ซึ่งกำหนดขึ้น ในเวลา 08.30-14.30 น. จะเป็นเวลาสำหรับการเรียนวิชาการตามรายวิชาต่าง ๆ ที่โรงเรียนกำหนด สำหรับการฝึกซ้อมในช่วงเย็น ใช้เวลาการฝึกซ้อมหลังเลิกเรียนตามชนิดกีฬาที่เลือก ส่วนใหญ่จะเป็นการฝึกเทคนิคเฉพาะกีฬา และใช้เวลาในการฝึกซ้อมตั้งแต่ 16.00-18.00 น.โดยประมาณ แต่อาจจะมีบางประเภทกีฬาลดเวลา หรือ เพิ่มเวลา แล้วแต่โปรแกรมการฝึกที่ผู้ฝึกสอนกำหนดขึ้น ซึ่งการฝึกซ้อมทั้งสองช่วงดังกล่าวคือการจัดการเรียนรู้อย่างหนึ่งของนักเรียนด้วย และครูพลศึกษาต้องมีแผนการจัดการเรียนรู้ มีกิจกรรมที่เป็น ลายลักษณ์อักษร มีการวัดและประเมินผล สำหรับผลการเรียนรู้จะมีการออกเป็นระดับคะแนนให้กับนักเรียน ซึ่งกีฬาชนิดต่างๆ จะอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และแยกออกมาเป็นสาระเพิ่มเติม คือ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยเป็นรายวิชาเพิ่มเติมที่โรงเรียนกีฬากำหนดขึ้นและยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการกำหนด

สำหรับรายวิชากีฬาเพื่อความเป็นเลิศในแต่ละชนิดกีฬานั้นจะมีหลักสูตรกีฬานั้น ๆ เป็นตัวกำหนดเนื้อหา โดยในแต่ละรายวิชาจะมีรหัสรายวิชากำหนดในแต่ละภาคเรียน ตั้งแต่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 พร้อมทั้งคำอธิบายรายวิชา เพื่อให้ครูได้นำไปจัดทำแผนจัดการเรียนรู้ต่อไป

ส่วนสำคัญของการกำหนดค่าหน่วยกิตและเวลาเรียน แยกออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเวลาเรียนของระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น กำหนดไว้ 2.5 หน่วยกิต/ภาคเรียน เวลาเรียน 100 ชั่วโมง/ภาคเรียน รวมแล้วใน 1 ปีการศึกษา นักเรียนจะต้องได้เรียน 5 หน่วยกิต คิดเป็น 200 ชั่วโมง สำหรับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น กำหนดไว้ 3 หน่วยกิต/ภาคเรียน เวลาเรียน 120 ชั่วโมง/ภาคเรียน รวมแล้วใน 1 ปีการศึกษา นักเรียนจะต้องได้เรียน 6 หน่วยกิต คิดเป็น 200 ชั่วโมง สำหรับระดับคะแนนที่ได้ให้ยึดหลักการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนกีฬาจึงเป็นกลุ่มเป้าหมายการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ในสาระพลศึกษา เพราะมีการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยทั่วไป

โรงเรียนกีฬาจังหวัดบุรี มีลักษณะเป็นโรงเรียนประจำแบบกิน-นอน จัดหอพักสำหรับนักเรียนชาย-หญิงแยกกันและแยกตามชนิดกีฬา นักเรียนที่เรียนอยู่ในชนิดกีฬาเดียวกันจะพักอยู่ในหอพักเดียวกันทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีระเบียบวินัยเคร่งครัด กำหนดเวลารับประทานอาหาร กำหนดเวลาเช้า-เย็นไว้เพื่อการฝึกกีฬา มีช่วงเวลาทบทวนการเรียน ทำการบ้าน กำหนดเวลาตื่นและเวลานอนไว้ในแต่ละวันเป็นตาราง

ตารางเรียนและกิจกรรมของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

เวลา	กิจกรรมประจำวันระหว่างวันจันทร์-วันศุกร์
05.30-06.00 น.	ตื่นนอน เตรียมฝึกซ้อม
06.00-07.00 น.	ฝึกซ้อมกีฬาตามโปรแกรม
07.00-08.30 น.	อาหารเช้า กิจกรรมหน้าเสาธง และเตรียมเข้าเรียน
08.30-12.00 น.	เรียนตามตาราง
12.00-13.00 น.	อาหารกลางวัน
13.00-14.30 น.	เรียนตามตาราง
14.30-15.00 น.	พักผ่อน
15.00-18.00 น.	ฝึกซ้อมกีฬาตามโปรแกรม
18.00-19.00 น.	อาหารเย็น
19.00-21.30 น.	ทบทวนการเรียน สอนซ่อมเสริม กิจกรรมนันทนาการ เตรียมเข้านอน
22.00 น.	เข้านอน

ตารางเรียนและกิจกรรมของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

เวลา	กิจกรรมประจำวันระหว่างวันเสาร์
06.00-07.00น.	ตื่นนอน เตรียมฝึกซ้อม
07.00-09.00น.	อาหารเช้า และเตรียมฝึกซ้อม
09.00-11.00น.	ฝึกซ้อมกีฬาตามโปรแกรม
11.00-12.00น.	ทำความสะอาดร่างกาย พักผ่อน
12.00-13.00น.	อาหารกลางวัน
13.00-15.00น.	พักผ่อน กิจกรรมนันทนาการ ทบทวนการเรียน
15.00-18.00น.	ฝึกซ้อมกีฬาตามโปรแกรม
18.00-19.00น.	อาหารเย็น
19.00-21.30น.	ทบทวนการเรียน ทำการบ้าน สอนซ่อมเสริม เตรียมเข้านอน

สำหรับการแข่งขันกีฬา โดยปกตินักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีจะเข้าร่วมการแข่งขันในระดับเยาวชนภูมิภาค เขตการศึกษา ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ นักเรียนบางคน ที่ต้องไปเก็บตัวทีมชาติ หรือเดินทางไปแข่งขัน จะมีการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนเพิ่มเติมให้ภายหลัง มีนักกีฬาหลายคนที่สามารถพัฒนาขีดความสามารถไปสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติ ทั้งระดับเยาวชนและทีมชาติชุดใหญ่ในการแข่งขันระดับนานาชาติ เช่น กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชี่ยนเกมส์ กีฬาชิงแชมป์โลก กีฬาโอลิมปิกเกมส์ เป็นต้น การดูแลความประพฤติและความเป็นอยู่ของนักเรียนส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับผู้ฝึกสอน โดยมีครูฝ่ายปกครองคอยดูแลความประพฤติโดยทั่วไปอีกลำดับหนึ่ง

2.5 สภาพการจัดการศึกษา

โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ในสังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา เป็นโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาเปิดทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยข้อมูลดังกล่าว เป็นข้อมูลประจำปีการศึกษา 2555 ซึ่งเป็นข้อมูลปัจจุบัน

จำนวนนักเรียนรวมทั้งสิ้น 433 คน

- แยกเป็นนักเรียนชาย 225 คน
- นักเรียนหญิง 208 คน
- จำนวนครูรวมทั้งสิ้น 55 คน
- แยกเป็นครูชาย 18 คน
- ครูหญิง 37 คน
- คนงานสนับสนุน 10 คน

จำนวนนักเรียนแยกเป็นรายชั้น ดังข้อมูลในตาราง 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนแยกเป็นรายชั้น

ชั้น	จำนวนห้อง	จำนวนนักเรียน			หมายเหตุ
		ชาย	หญิง	รวม	
มัธยมศึกษาปีที่ 1	2	39	38	77	
มัธยมศึกษาปีที่ 2	2	48	45	93	
มัธยมศึกษาปีที่ 3	2	33	39	72	
รวม	**6**	**120**	**122**	**242**	
มัธยมศึกษาปีที่ 4	2	38	36	74	
มัธยมศึกษาปีที่ 5	2	34	27	61	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	2	33	23	56	
รวม	**6**	**105**	**86**	**191**	

จำนวนบุคลากรแยกตามวุฒิการศึกษา ดังข้อมูลในตาราง 2 ต่อไปนี้

ตาราง 2 ข้อมูลบุคลากร แยกตามวุฒิการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2555

รายการ	ระดับการศึกษา								รวม
	เอก		โท		ตรี		ต่ำกว่า		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
1. ผู้บริหารโรงเรียน	-	-	2	1	1	2	-	-	6
2. ข้าราชการครู	-	-	2	2	4	3	-	-	11
3. พนักงานราชการ	-	-	-	-	2	1	-	-	3
4. ครูผู้สอนสายกีฬา	-	-	-	-	4	8	-	1	13
5. ครูผู้สอนสายสามัญ	-	-	-	-	2	10	-	-	12
6. บุคลากรสนับสนุน	-	-	-	-	1	9	-	-	10
รวม	-	-	4	3	14	33	-	1	55

จำนวนนักเรียนแยกตามชนิดกีฬา ดังข้อมูลในตาราง 3 ต่อไปนี้

ตาราง 3 จำนวนนักเรียนแยกตามชนิดกีฬา ประจำปีการศึกษา 2555
(ข้อมูล ณ วันที่ 18 พฤษภาคม 2555)

ลำดับ	ชนิดกีฬา	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	รวม
1	กรีฑา	6	5	11	13	8	10	53
2	เซปักตะกร้อ	9	23	10	16	7	12	77
3	ฟุตบอล	10	3	7	16	14	8	58
4	ยกน้ำหนัก	13	16	14	12	11	6	72
5	ยูโด	19	26	15	2	6	5	73
	รวม	57	73	57	59	46	41	333

จำนวนครูผู้สอนทั้งหมดของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี แยกตาม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

ตาราง 4 จำนวนครูผู้สอนแยกตาม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ระดับการศึกษา								รวม
	เอก		โท		ตรี		ต่ำกว่า		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
1. ภาษาไทย	-	-	-	1	2	1	-	-	4
2. ภาษาต่างประเทศ	-	-	-	-	3	2	-	-	5
3. คณิตศาสตร์	-	-	-	-	2	3	-	-	5
4. วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	1	5	-	-	6
5. สังคม ศาสนา และวัฒนธรรม	-	-	-	-	1	3	-	-	4
6. การงานอาชีพและเทคโนโลยี	-	-	-	-	1	3	-	-	4
7. ศิลปะ	-	-	-	-	1	1	-	-	2
8. สุขศึกษาและพลศึกษา	-	-	-	1	1	1	-	-	3
- กรีฑา	-	-	-	-	2	1	-	-	3
- ฟุตบอล	-	-	-	-	2	3	-	-	5
- เซปักตะกร้อ	-	-	-	-	3	3	-	-	6
- ยกน้ำหนัก	-	-	1	-	1	3	-	-	5
- ยูโด	-	-	1	-	-	2	-	-	3
รวม	-	-	2	2	20	31	-	-	55

2.6 สภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และสนทนากลุ่มนักเรียน ครูพลศึกษา พบว่า โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี มีปัญหาและความต้องในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สรุปได้ดังนี้

ด้านครูพลศึกษา

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา และไม่เห็นความสำคัญของการประเมินผลการเรียนรู้ การประเมินผลส่วนใหญ่จะเป็นการประเมินด้านทักษะกีฬาเพียงด้านเดียว ในการประเมินผลนั้น ครูแต่ละคนจะมีการประเมินในหลายรูปแบบ แต่เป็นการกระทำโดยต่างคนต่างกระทำกันตามความเข้าใจ ยังขาดระบบการประเมินผลที่ชัดเจน ขาดเกณฑ์การให้คะแนน และขาดการวางแผนร่วมกัน และที่สำคัญ คือ ไม่พบหลักฐานเกี่ยวกับเครื่องมือการประเมินผลใดๆ นอกจากแผนการฝึกซ้อมรายวัน รายเดือน และรายปี การประเมินส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น คือ ประเมินจากสายตา และประสบการณ์ของครูพลศึกษา

ด้านนักเรียน

นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องของการประเมินผลการเรียนรู้ มีนักเรียนบางคนไม่แน่ใจในสิ่งที่ตนเองรู้ในเรื่องของการประเมินเพราะไม่มีครูคนไหนอธิบายชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องการประเมินผลการเรียนรู้ให้ฟัง อีกทั้งนักเรียนยังให้ความสำคัญกับการประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะกีฬามากกว่าการประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนปลายภาค เพราะถ้าทักษะกีฬาอยู่ในเกณฑ์ดีนักเรียนจะถูกคัดเลือกให้เป็นตัวแทนโรงเรียน จังหวัด และเข้าร่วมการคัดเลือกตัวแทนทีมชาติต่อไป ทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ และต้องการให้ครูผู้สอนเป็นคนประเมินเพียงผู้เดียว เพราะสามารถตัดสินใจให้ตนเองเข้าร่วมในรายการแข่งขันต่างๆ ได้ ความต้องการเรื่องการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนส่วนใหญ่ คือ ต้องการประเมินด้านทักษะกีฬาเพียงด้านเดียวเพื่อตัดสินแพ้-ชนะ ซึ่งส่งผลต่อสภาพจิตใจซึ่งก่อให้เกิดหลายสิ่งตามมา เช่น ความพยายาม การตั้งความหวัง และความภาคภูมิใจ

ตอนที่ 3
ระบบการประเมินผลการเรียนรู้

3.1 ความหมาย

ระบบ หมายถึง กระบวนของกลุ่มที่ได้รับการออกแบบอย่างตั้งใจร่วมกัน โดยอาศัยองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และความสัมพันธ์นี้ได้ก่อให้เกิดสัมฤทธิผลต่อจุดมุ่งหมายปลายทางที่ได้ตั้งไว้

ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา หมายถึง กระบวนการที่เน้นการเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้สอดคล้องและครอบคลุมตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละแผน/หน่วยการเรียนรู้ ใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลาย การประเมินตามสภาพจริง มีความสะดวก เหมาะสม และสามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนและปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอนได้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตามเจตนารมณ์ของกระทรวงศึกษาธิการ และสอดคล้องกับ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ โดยได้ระบุถึงสิทธิของกลุ่มบุคคลดังกล่าวว่า จะต้องได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม ตามความสามารถของบุคคลนั้น ในมาตรา 10 วรรค 4 มาตรา 28 หรือมาตรา 60 และยังปรากฏในสาระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย โดยเฉพาะในหมวดแนวการจัดการศึกษา ตลอดจนปัจจัยเกื้อหนุนต่างๆ รวมถึงงบประมาณที่จะต้องช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้ของบุคคลกลุ่มนี้เกิดการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพเช่นเดียวกับผู้เรียนปกติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.2545ก) โดยเพิ่มสาระเพิ่มเติม สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามบริบทและจุดเน้นของโรงเรียนกีฬา

การประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ ตีความ บันทึกข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนตามแผน/หน่วยการเรียนรู้ นับตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด นำผลที่ได้มาตีค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดในตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ของสาระที่ 6

กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ข้อมูลที่ได้จากการประเมินนำไปใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้า จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุงให้แก่ผู้เรียน การตัดสินผลการเรียนรู้รวบยอดในเรื่อง แผนหรือหน่วยการเรียนรู้หรือในรายวิชา และการวางแผน การออกแบบการจัดการเรียนการสอนของครู (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553: 81)

การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ผู้วิจัยกับผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholders) ได้ร่วมกันดำเนินการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ขึ้นมาใช้ในโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง สาระการเรียนรู้เพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา เพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญาและพันธกิจของการจัดตั้งโรงเรียนกีฬา ประกอบด้วย 3 มาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้คือ

มาตรฐาน พ 6.1 มีความสามารถในการเล่นและการแข่งขันเฉพาะชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

มาตรฐาน พ 6.2 มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักกีฬา และมีจิตวิญญาณการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

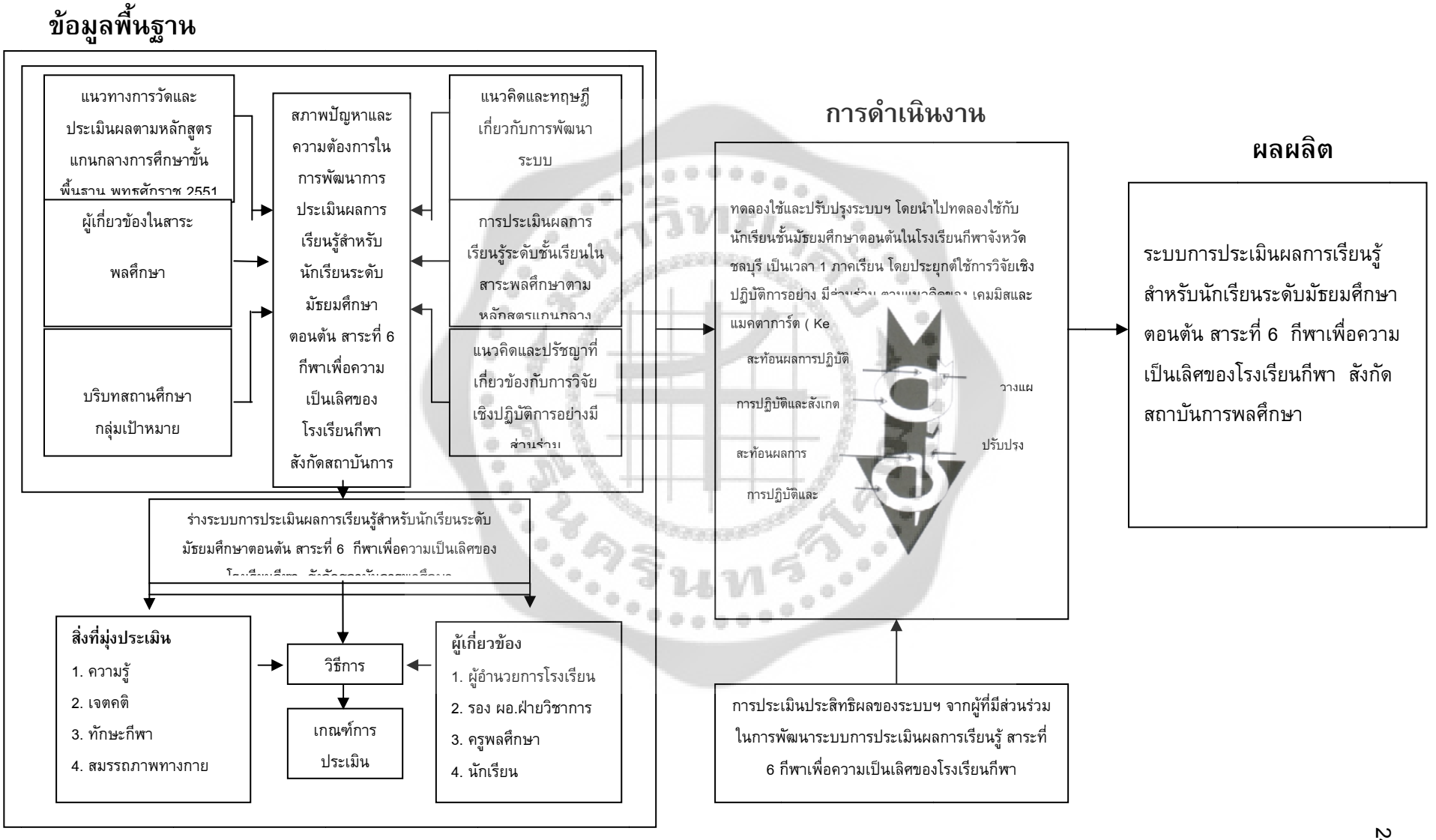
มาตรฐาน พ 6.3 มีความสามารถในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพจิตเพื่อศักยภาพด้านกีฬา

เป้าหมายการประเมินการเรียนรู้พลศึกษา หมายถึง สิ่งที่กำหนดไว้เบื้องต้นเพื่อเป็นสิ่งนำทางสำหรับการวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา ซึ่งต้องดำเนินไปตามขอบข่ายของจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา คือ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ 2) ด้านเจตคติ 3) ด้านทักษะกีฬา 4) ด้านสมรรถภาพทางกาย และ 5) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผู้เกี่ยวข้อง หมายถึง ผู้ที่มีส่วนร่วมหรือตัวแทนกลุ่มในสาระพลศึกษาที่ได้รับผลกระทบทางบวกหรือทางลบจากการประเมินผลการเรียนรู้ในระดับชั้นเรียนสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬาได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา ครูพลศึกษา นักเรียน และผู้ปกครอง

3.2 วิธีดำเนินการพัฒนาระบบ

ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ดำเนินการวิจัยตามแนวทางของการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) และใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Method Approach) โดยนำวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม ตามแนวคิดของ เคมมิส และแมคแทกการ์ต (Kammis; & McTaggart. 1988) มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ระบบที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับบริบทสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง ผู้วิจัยได้สรุปเป็นภาพประกอบ 1 ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากภาพประกอบ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อทราบสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบ ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 สร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในการแก้ปัญหา และความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนเครื่องมือการประเมินผลที่ใช้ในระบบฯ นั้น ผู้วิจัยพัฒนาตามกรอบแนวคิดของซิงเกอร์และคอร์บิน (Singer.1974; Corbin.1976 อ้างถึงใน วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527;กรมวิชาการ. 2545) ที่ระบุว่าการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาจะต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้และปรับปรุงระบบ โดยให้ครูพลศึกษากลุ่มเดิมนำระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาที่สร้างขึ้นไปใช้

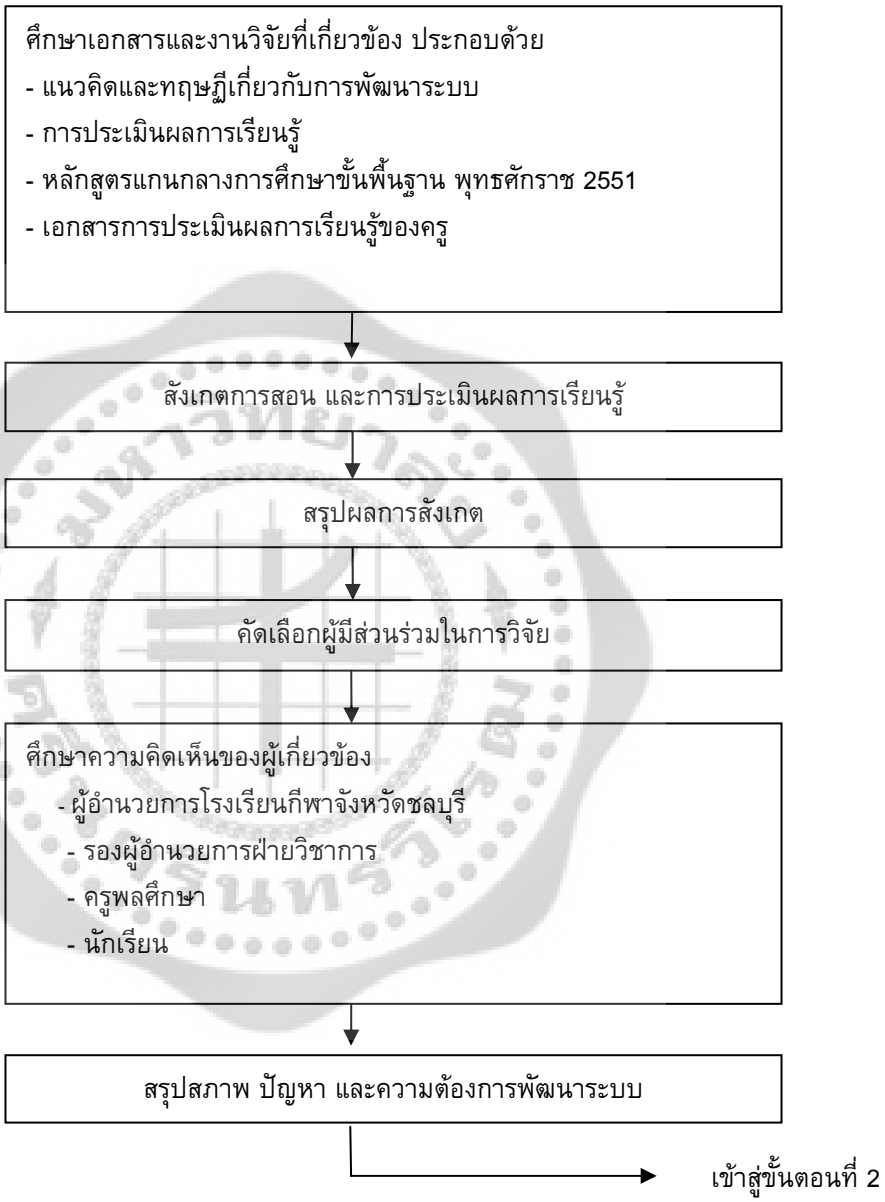
ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ เคมมิส และแมคแทกการ์ต(Kammis; & McTaggart. 1988) มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบฯ โดยดำเนินการเป็น 2 วงรอบแต่ละวงรอบมี 4 ขั้นตอน (P-A-O-R) คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกตผล (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection)

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา หลังการทดลองใช้ระบบฯ เพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์มาตรฐานสำหรับการประเมินของสตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam et al.1981 ;อ้างอิงจาก ศิริชัย กาญจนวาสี. 2545: 178-180) คือ 1) ความเป็นประโยชน์ 2) ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง 3) ความเหมาะสม 4) ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล 5) ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เกี่ยวข้องในด้านความพึงพอใจ

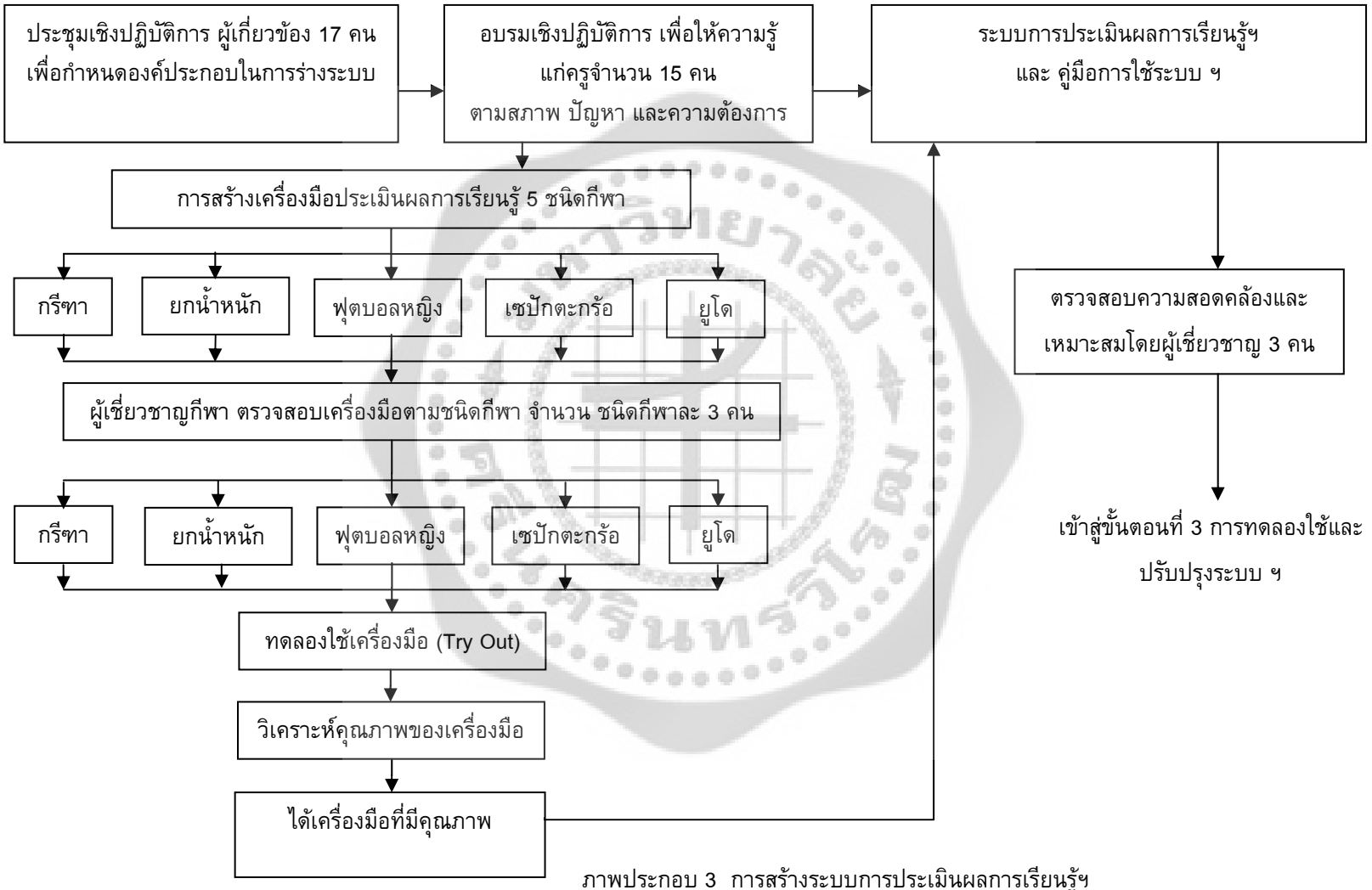
จากรายละเอียดข้างต้น สามารถแสดงเป็นภาพประกอบได้ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ

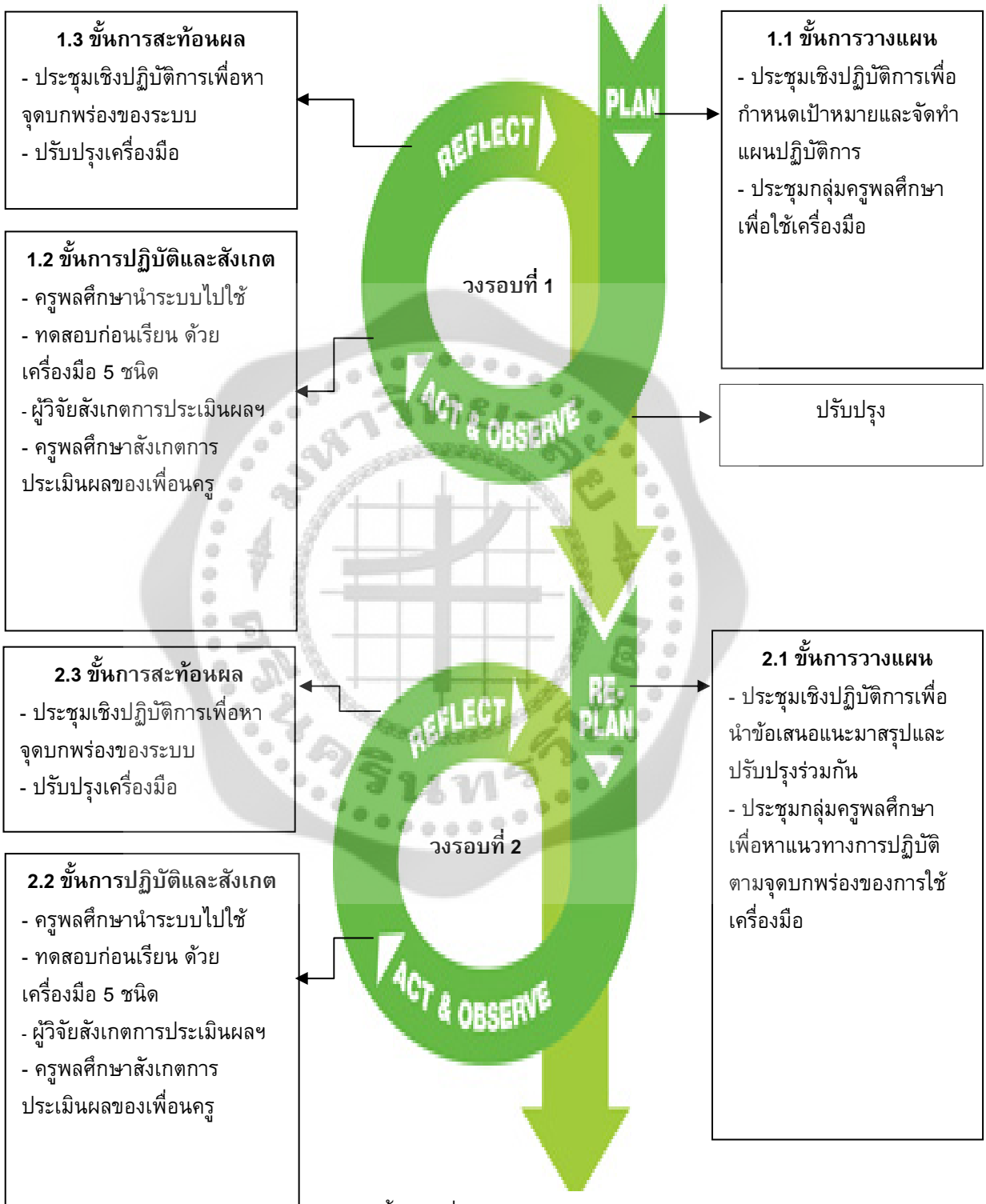
ภาพประกอบ 2 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ

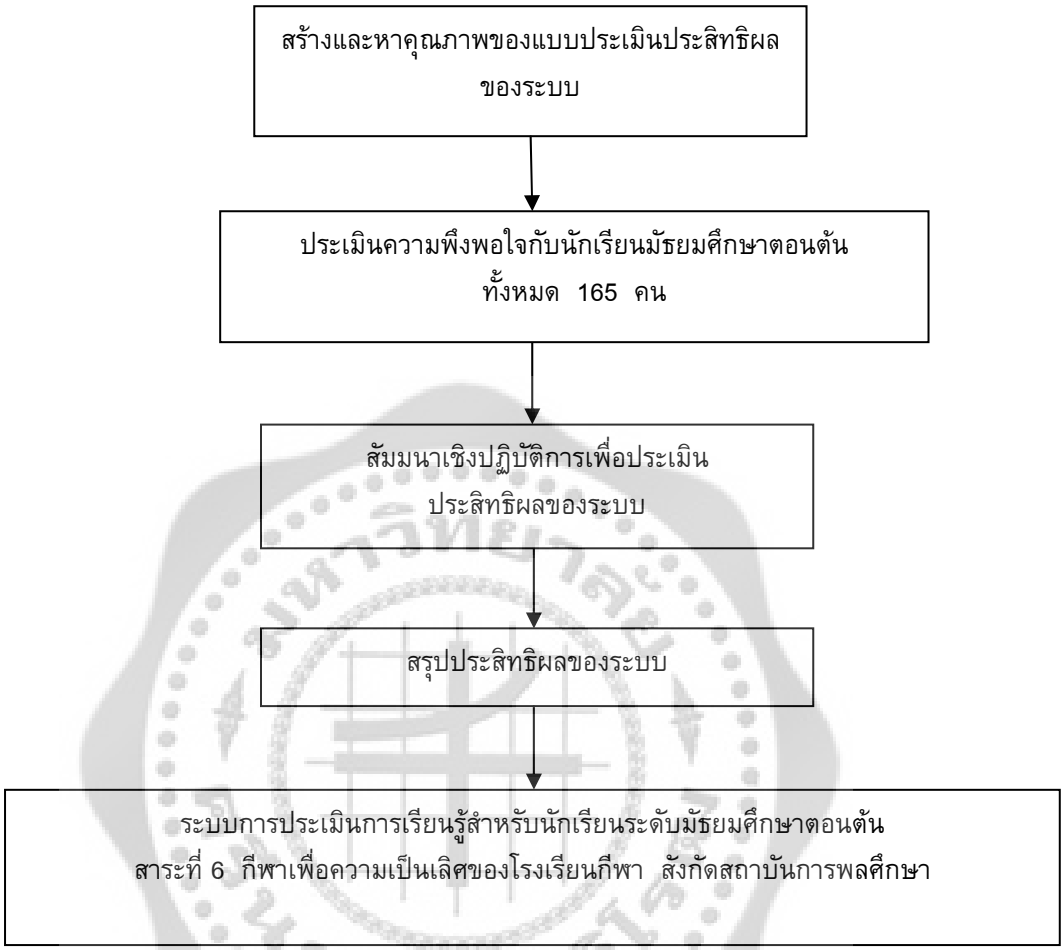
ภาพประกอบ 3 การสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้และปรับปรุงระบบการประเมินผลการเรียนรู้ ฯ

ภาพประกอบ 4 การทดลองใช้และการปรับปรุงระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ

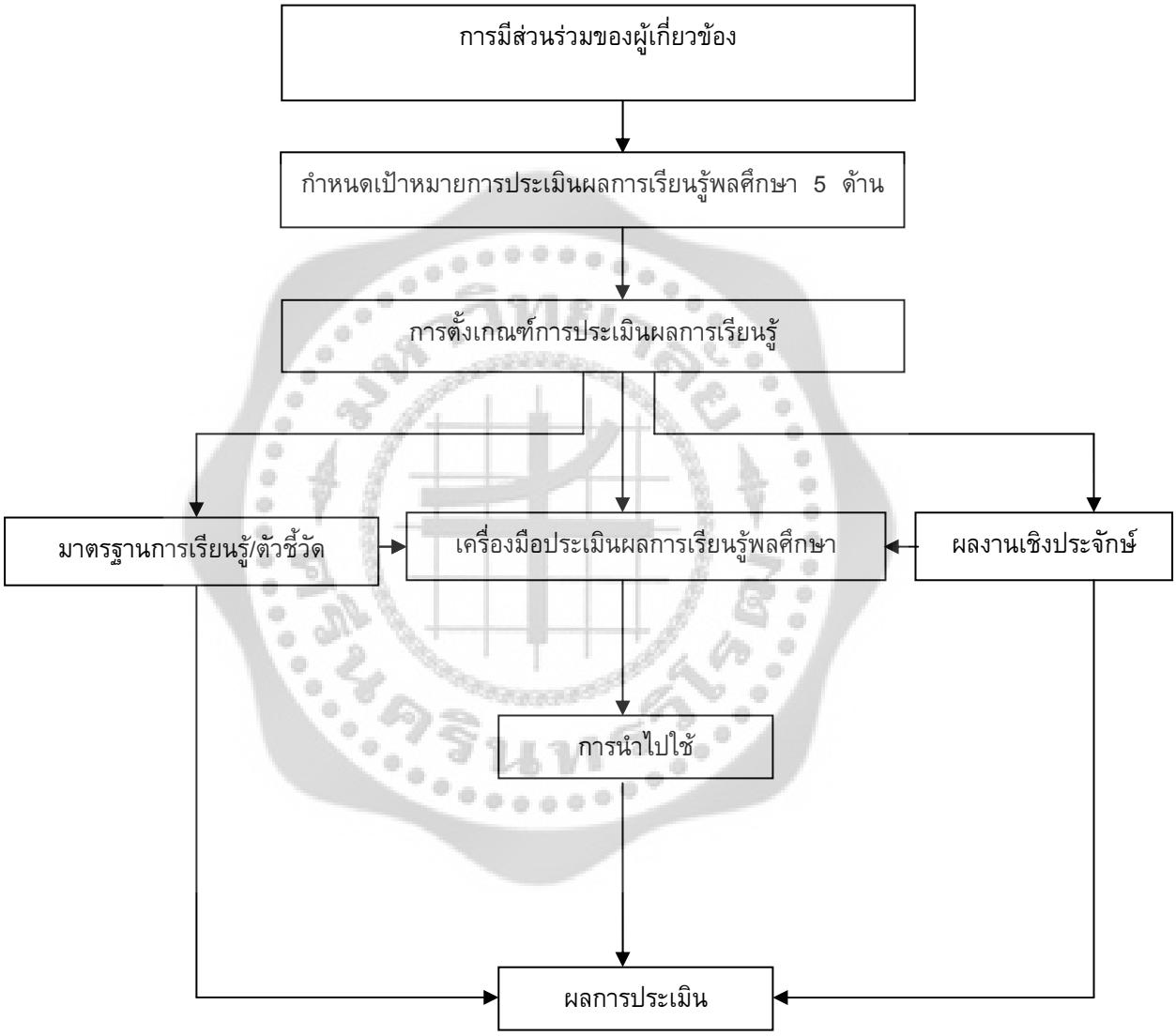
ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ

ภาพประกอบ 5 การประเมินประสิทธิผลของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ

3.3 องค์ประกอบของระบบ

ระบบที่สร้างขึ้นมีองค์ประกอบสำคัญจากข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการสนทนากลุ่มนักเรียนและครูเกี่ยวกับปัญหาของการประเมินผลการเรียนรู้ ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบได้ดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 6 องค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้

จากภาพองค์ประกอบการประเมินผลของระบบข้างต้น สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของระบบการประเมินผลการเรียนรู้เป็นครูพลศึกษาที่สอนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ จาก 5 ชนิดกีฬาที่ทำการเรียนการสอน ชนิดกีฬาละ 3 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 15 คน และดำเนินการดังต่อไปนี้

1.1 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นเวลา 1 วัน สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวน 15 คน เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจให้ตรงกันในการดำเนินการ รวมทั้งร่วมกันกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน

1.2 นำเอาเทคนิค SWOT ในการหาจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และอุปสรรค (Threat) เพื่อสร้างความตระหนักร่วมกันจากปัญหาและความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

1.3 ร่วมกันร่างระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

2. กำหนดเป้าหมายการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน

2.1 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ 1 วัน เพื่อให้ความรู้แก่ครูพลศึกษา จำนวน 15 คน ตามสภาพ ปัญหาและความต้องการที่ได้จากข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ครูพลศึกษา เพื่อเข้าสู่กระบวนการสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา โดยวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการประเมินผลทางพลศึกษา

2.2 ประชุมกลุ่มย่อย เพื่อหาแนวทางการสร้างเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา โดยเครื่องมือที่สร้างขึ้นต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของสาระพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และ ด้านพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3. การตั้งเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้

3.1 จัดประชุมเพื่อหาฉันทามติร่วมกันเรื่องของการใช้เกณฑ์การประเมิน เพื่อใช้ผลการประเมินในการพัฒนาผู้เรียน และตัดสินผลการเรียน

3.2 มติในที่ประชุมลงความเห็นในการตั้งเกณฑ์การประเมินผลทางพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดังตารางต่อไปนี้

กำหนดค่าคะแนน 100 คะแนน (80 : 20)

ลำดับ	การประเมินทางพลศึกษา	ระหว่างภาค (80)		ปลายภาค (20)
		คะแนนสะสม	ผลงานเชิงประจักษ์	
1	ด้านความรู้	-	-	20
2	ด้านเจตคติ	5	-	-
3	ด้านทักษะกีฬา	30	-	-
4	ด้านสมรรถภาพทางกลไก	20	-	-
5	ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	5	-	-
รวม		60	20	20

4. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (สาระเพิ่มเติม)

มาตรฐาน พ 6.1 มีความสามารถในการเล่นและการแข่งขันเฉพาะชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

มาตรฐาน พ 6.2 มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักกีฬา และมีจิตวิญญาณการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

มาตรฐาน พ 6.3 มีความสามารถในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกลไก และสมรรถภาพจิต เพื่อศักยภาพด้านกีฬา

ตัวชี้วัด สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (สาระเพิ่มเติม)

มาตรฐาน พ 6.1 มีความสามารถในการเล่นและการแข่งขันเฉพาะชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 1)

1. แยกแยะข้อมูล ข่าวสาร ระเบียบ ข้อบังคับ กฎ กติกากีฬาให้ทันเหตุการณ์
2. แสดงพัฒนาการของทักษะการเล่นกีฬาของตนเอง
3. ประเมินความสามารถทางทักษะกีฬาของตนเอง
4. นำปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเล่นกีฬาไปใช้ฝึกซ้อมกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 2)

1. วิเคราะห์เทคนิคการเล่นและการแข่งขันกีฬา
2. มีเทคนิคการเล่นกีฬา
3. วางแผนการเล่นและการแข่งขันกีฬาให้เหมาะสมกับตนเอง
4. เลือกปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเล่นกีฬาไปใช้ฝึกซ้อมและการแข่งขันได้

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 3)

1. วิเคราะห์กลวิธีการเล่นและการแข่งขันกีฬา
2. ใช้กลวิธีการเล่นและการแข่งขันกีฬาได้อย่างเหมาะสม
3. ประเมินปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการเล่นและการแข่งขันกีฬา

มาตรฐาน พ6.2 มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักกีฬา และมีจิตวิญญาณการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 1)

1. วิเคราะห์คุณลักษณะของนักกีฬาที่ดี
2. แสดงตนเป็นนักกีฬาที่ดีอย่างสม่ำเสมอ

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 2)

1. สังเคราะห์คุณลักษณะของนักกีฬาที่ดี และนำมาใช้ในการแข่งขัน
2. แสดงตนเป็นแบบอย่างของการเป็นนักกีฬาที่ดี

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 3)

1. ประเมินคุณค่าของคุณลักษณะของนักกีฬาที่ดี และนำมาใช้ในการแข่งขันกีฬา
2. แสดงค่านิยมของการเป็นนักกีฬาที่ดีและมีจิตวิญญาณในการแข่งขัน

มาตรฐาน พ6.3 มีความสามารถในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพจิต เพื่อศักยภาพด้านกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 1)

1. จำแนกองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกลไก
2. บอกระดับสมรรถภาพทางกลไกของตนเอง
3. บอกความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพทางจิต

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 2)

1. อธิบายความหมายของแต่ละองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกลไก
2. ทดสอบสมรรถภาพทางกลไกได้
3. อธิบายความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพทางจิต

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 3)

1. บอกคุณค่าของการทดสอบสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพทางจิต ที่มีต่อความสามารถทางการกีฬา
2. ประเมินระดับสมรรถภาพทางกลไกของตนเอง
3. มีระดับสมรรถภาพทางกลไกตามเกณฑ์

3.4 เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน

เครื่องมือการประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบระบบที่พัฒนาขึ้นนั้น ผู้วิจัยพัฒนาตามกรอบแนวคิดของซิงเกอร์และคอร์บิน (Singer.1974; Corbin.1976 อ้างถึงใน วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527;กรมวิชาการ. 2545) ที่ระบุว่าการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาจะต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีวิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือดังนี้

5.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยแยกกลุ่มตามชนิดกีฬาเพื่อสร้างเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ฯ มีวิธีการดังนี้

5.1.1 กลุ่มครูพลศึกษาสอนกรีฑา จำนวน 3 คน ใช้เวลา 1 วัน ผู้ร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย

5.1.1.1 ครูพลศึกษาสอนกรีฑามัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน

5.1.1.2 ครูพลศึกษาสอนกรีฑามัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คน

5.1.1.3 ครูพลศึกษาสอนกรีฑามัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่จะได้ในขั้นตอนนี้ คือ

1. แบบวัดความรู้ ชนิดกีฬากรีฑา สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
2. แบบวัดเจตคติ ชนิดกีฬากรีฑา สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
3. แบบวัดทักษะกีฬากรีฑา สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
4. แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกสำหรับนักกีฬากรีฑา
5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

5.1.2 กลุ่มครูพลศึกษาสอนยกน้ำหนัก จำนวน 3 คน ใช้เวลา 1 วัน ผู้ร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย

5.1.2.1 ครูพลศึกษาสอนยกน้ำหนักมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน

5.1.2.2 ครูพลศึกษาสอนยกน้ำหนักมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คน

5.1.2.3 ครูพลศึกษาสอนยกน้ำหนักมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่จะได้ในขั้นตอนนี้ คือ

1. แบบวัดความรู้ ชนิดกีฬายกน้ำหนัก สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
2. แบบวัดเจตคติ ชนิดกีฬายกน้ำหนัก สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
3. แบบวัดทักษะกีฬายกน้ำหนัก สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
4. แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก สำหรับนักกีฬายกน้ำหนัก
5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

5.1.3 กลุ่มครูพลศึกษาสอนฟุตบอลหญิง จำนวน 3 คน ใช้เวลา 1 วัน ผู้ร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย

5.1.3.1 ครูพลศึกษาสอนฟุตบอลหญิง มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน

5.1.3.2 ครูพลศึกษาสอนฟุตบอลหญิง มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คน

5.1.3.3 ครูพลศึกษาสอนฟุตบอลหญิง มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่จะได้ในขั้นตอนนี้ คือ

1. แบบวัดความรู้ ชนิดกีพาฟุตบอลหญิง สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
2. แบบวัดเจตคติ ชนิดกีพาฟุตบอลหญิง สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
3. แบบวัดทักษะกีพาฟุตบอลหญิง สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
4. แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกสำหรับนักกีพาฟุตบอลหญิง
5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีพา

5.1.4 กลุ่มครูพลศึกษาสอนเซปักตะกร้อ จำนวน 3 คน ใช้เวลา 1 วัน ผู้ร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย

5.1.4.1 ครูพลศึกษาสอนเซปักตะกร้อ มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน

5.1.4.2 ครูพลศึกษาสอนเซปักตะกร้อ มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คน

5.1.4.3 ครูพลศึกษาสอนเซปักตะกร้อ มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่จะได้ในขั้นตอนนี้ คือ

1. แบบวัดความรู้ ชนิดกีพาเซปักตะกร้อ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1,2,3
2. แบบวัดเจตคติ ชนิดกีพาเซปักตะกร้อ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1,2,3
3. แบบวัดทักษะกีพาเซปักตะกร้อ สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1,2,3
4. แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกสำหรับนักกีพาเซปักตะกร้อ
5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีพา

5.1.5 กลุ่มครูพลศึกษาสอนยูโด จำนวน 3 คน ใช้เวลา 1 วัน ผู้ร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย

5.1.5.1 ครูพลศึกษาสอนยูโดมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน

5.1.5.2 ครูพลศึกษาสอนยูโดมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คน

5.1.5.3 ครูพลศึกษาสอนยูโดมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่จะได้ในขั้นตอนนี้ คือ

1. แบบวัดความรู้ ชนิดกีพายูโด สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
2. แบบวัดเจตคติ ชนิดกีพายูโด สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
3. แบบวัดทักษะกีพายูโด สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3
4. แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไกสำหรับนักกีพายูโด
5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีพา

5.2 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยผู้เชี่ยวชาญใน 5 ชนิดกีฬา โดยมีคุณสมบัติสำคัญ คือ มีประสบการณ์ในการสอนชนิดกีฬานั้นตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และ/หรือเคยเป็นนักกีฬาทีมชาติในชนิดกีฬานั้นมาก่อน ชนิดกีฬาละ 3 คน รวมจำนวน 15 คน

5.3 การนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปจัดพิมพ์และนำไปใช้จริง

3.5 ผลงานเชิงประจักษ์

องค์ประกอบส่วนนี้ ได้มติในที่ประชุมว่า ควรจะแยกเกณฑ์การให้คะแนนผลงานเชิงประจักษ์ เป็นชนิดกีฬา เพราะโดยธรรมชาติของชนิดกีฬาย่อมมีความแตกต่างกัน โดยแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

1. กีฬายูโด ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3

1. ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย เยาวชนทีมชาติไทย หรือเข้าร่วมการเก็บตัวเพื่อคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย โดยต้องมีหนังสือรับรองหรือหนังสือขอตัวจากสมาคมกีฬานั้นๆ เป็นหลักฐานโดยระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจน

2. เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งชาติ และ ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ในชนิดกีฬานั้นๆ โดยต้องมีหนังสือคำสั่งจากจังหวัด หรือ หนังสือรับรองจากโรงเรียนและระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจนเป็นหลักฐาน

3. ได้รับเหรียญรางวัลเหรียญใดก็ได้ และมีใบประกาศนียบัตรรับรอง จากการแข่งขันชนิดกีฬานั้นๆ ในการแข่งขันรายการใดก็ได้ ภายในภาคเรียนที่กำลังศึกษา

4. ใบประกาศนียบัตรรับรองการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการแข่งขันกีฬานั้นๆ โดยได้ปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง เช่น เจ้าหน้าที่แลกสายการแข่งขัน เจ้าหน้าที่ทำความสะอาดเบาะการแข่งขัน เจ้าหน้าที่จับเวลาการแข่งขัน ฯลฯ

5. ได้รับวิทยฐานะ ขั้นใดขั้นหนึ่งจากสมาคมยูโดแห่งประเทศไทย ในการสอบเลื่อนวิทยฐานะในแต่ละครั้ง กำหนดว่าระยะเวลาตั้งแต่เปิดภาคเรียน จนถึงวันสุดท้ายของภาคการศึกษานั้นๆ

2. กีฬาเซปักตะกร้อ ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3

1. ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย เยาวชนทีมชาติไทย หรือเข้าร่วมการเก็บตัวเพื่อคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย โดยต้องมีหนังสือรับรองหรือหนังสือขอตัวจากสมาคมกีฬานั้นๆ เป็นหลักฐานโดยระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจน

2. เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งชาติ และ ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ในชนิดกีฬานั้นๆ โดยต้องมีหนังสือคำสั่งจากจังหวัด หรือ หนังสือรับรองจากโรงเรียนและระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจนเป็นหลักฐาน

3. ได้รับเหรียญรางวัลเหรียญใดก็ได้ และมีใบประกาศนียบัตรรับรอง จากการแข่งขันชนิดกีฬานั้นๆ ในการแข่งขันรายการใดก็ได้ ภายในภาคเรียนที่กำลังศึกษา

4. ใบประกาศนียบัตรรับรองการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการแข่งขันกีฬานั้นๆ โดยได้ปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง เช่น เจ้าหน้าที่จับเวลาการแข่งขัน นับคะแนน กำกับเส้น ฯลฯ

3. กีฬายกน้ำหนัก ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3

1. ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย เยาวชนทีมชาติไทย หรือเข้าร่วมการเก็บตัวเพื่อคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย โดยต้องมีหนังสือรับรองหรือหนังสือขอตัวจากสมาคมกีฬานั้นๆ เป็นหลักฐานโดยระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจน

2. เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งชาติ และ ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ในชนิดกีฬานั้นๆ โดยต้องมีหนังสือคำสั่งจากจังหวัด หรือ หนังสือรับรองจากโรงเรียนและระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจนเป็นหลักฐาน

3. ได้รับเหรียญรางวัลเหรียญใดก็ได้ และมีใบประกาศนียบัตรรับรอง จากการแข่งขันชนิดกีฬานั้นๆ ในการแข่งขันรายการใดก็ได้ ภายในภาคเรียนที่กำลังศึกษา

4. ใบประกาศนียบัตรรับรองการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการแข่งขันกีฬานั้นๆ โดยได้ปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง เช่น เจ้าหน้าเปลี่ยนน้ำหนักเหล็ก ทำความสะอาด บริการ ฯลฯ

4. กีฬากรีฑา ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3

1. ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย เยาวชนทีมชาติไทย หรือเข้าร่วมการเก็บตัวเพื่อคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย โดยต้องมีหนังสือรับรองหรือหนังสือขอตัวจากสมาคมกีฬานั้นๆ เป็นหลักฐานโดยระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจน

2. เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งชาติ และ ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ในชนิดกีฬานั้นๆ โดยต้องมีหนังสือคำสั่งจากจังหวัด หรือ หนังสือรับรองจากโรงเรียนและระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจนเป็นหลักฐาน

3. ได้รับเหรียญรางวัลเหรียญใดก็ได้ และมีใบประกาศนียบัตรรับรอง จากการแข่งขันชนิดกีฬานั้นๆ ในการแข่งขันรายการใดก็ได้ ภายในภาคเรียนที่กำลังศึกษา

4. ใบประกาศนียบัตรรับรองการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการแข่งขันกีฬานั้นๆ โดยได้ปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง เช่น เจ้าหน้าที่จับเวลา กำกับเส้น ฯลฯ

5. กีฬาฟุตบอล ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3

1. ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย เยาวชนทีมชาติไทย หรือเข้าร่วมการเก็บตัวเพื่อคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย โดยต้องมีหนังสือรับรองหรือหนังสือขอตัวจากสมาคมกีฬานั้นๆ เป็นหลักฐานโดยระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจน

2. เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งชาติ และ ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ในชนิดกีฬานั้นๆ โดยต้องมีหนังสือคำสั่งจากจังหวัด หรือ หนังสือรับรองจากโรงเรียนและระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจนเป็นหลักฐาน

3. ได้รับเหรียญรางวัลเหรียญใดก็ได้ และมีใบประกาศนียบัตรรับรอง จากการแข่งขันชนิดกีฬานั้นๆ ในการแข่งขันรายการใดก็ได้ ภายในภาคเรียนที่กำลังศึกษา

4. ใบประกาศนียบัตรรับรองการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการแข่งขันกีฬานั้นๆ โดยได้ปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง เช่น เจ้าหน้าที่กำกับเส้น เก็บลูกบอล บริการ ฯลฯ

3.6 การนำไปใช้

ในองค์ประกอบส่วนนี้ ครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน เป็นผู้นำเอาระบบฯ ที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ เคมมิส และแมคแทกการ์ต (Kammis; & McTaggart.1988) มาประยุกต์ใช้โดยดำเนินการเป็น 2 วงรอบแต่ละวงรอบมี 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกตผล (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) ซึ่งดำเนินการดังนี้

วงรอบที่ 1

1. ขั้นการวางแผน (Planning) มีวิธีดำเนินการดังนี้

1.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน เพื่อรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเป้าหมายร่วมกัน เป้าหมายเฉพาะและเป้าหมายที่ขัดแย้ง และจัดทำแผนปฏิบัติการ

1.2 ประชุมกลุ่มครูพลศึกษา โดยแยกกลุ่มชนิดกีฬา ทั้ง 5 ชนิด คือ กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด เพื่อวางแผนการใช้เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา

2. ขั้นการปฏิบัติ (Action) มีวิธีดำเนินการดังนี้

2.1 ครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน นำระบบที่พัฒนาขึ้น ไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา จำนวนนักเรียน 165 คน ประกอบด้วย

2.1.1 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 56 คน

2.1.2 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 62 คน

2.1.3 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 47 คน

2.2 ทดสอบก่อนการเรียนการสอนโดยใช้ เครื่องมือ 5 ชนิดที่สร้างขึ้น คือแบบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติ แบบวัดทักษะกีฬา แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก และแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนก่อนทำการสอน

3. ขั้นการสังเกตผล (Observation) มีวิธีดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาจำนวน 15 คน ด้วยตนเอง ตั้งแต่เริ่มทำการเรียนการสอนในภาคการศึกษาที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556 โดยใช้แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้

3.2 ครูพลศึกษาสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาคนอื่น โดยครูพลศึกษาทุกคน กระทำสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ เพื่อนำวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาคนอื่นมาประยุกต์ใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของตน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครู

4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection) มีวิธีดำเนินการดังนี้

4.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดในขั้นตอนที่ 1 จำนวน 17 คนหลังเสร็จสิ้นการสอบกลางภาค เพื่อหาจุดบกพร่องของระบบ และเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติ

4.2 ปรับปรุงระบบและเครื่องมือที่ใช้ให้เหมาะสม ตามมติของการประชุม ก่อนนำไปใช้จริงในวงรอบที่ 2

วงรอบที่ 2

1. ขั้นการวางแผน (Planning) มีวิธีดำเนินการดังนี้

1.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน เพื่อนำข้อเสนอแนะในมติของที่ประชุมมาสรุปและปรับปรุงแก้ไขร่วมกัน

1.2 ประชุมกลุ่มครูพลศึกษา โดยแยกกลุ่มชนิดกีฬา ทั้ง 5 ชนิด คือ กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด เพื่อวางแผนการใช้เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาหลังจากที่ปรับปรุงเครื่องมือตามข้อเสนอแนะเสร็จเรียบร้อย

2. ขั้นการปฏิบัติ (Action) มีวิธีดำเนินการดังนี้

2.1 ครูพลศึกษากลุ่มเดิม จำนวน 15 คน นำระบบที่พัฒนาขึ้น ไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มเดิม ในครึ่งหลังภาคเรียนที่ 1 จำนวน 242 คน

2.2 ทดสอบหลังการเรียนการสอนโดยใช้ เครื่องมือ 5 ชนิดที่สร้างขึ้น คือ แบบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติ แบบวัดทักษะกีฬา แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก และแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา เพื่อประเมินสรุปผลการเรียนหลังเสร็จสิ้น การเรียนการสอนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556

3. ขั้นการสังเกตผล (Observation) มีวิธีดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาจำนวน 15 คน ด้วยตนเอง ตั้งแต่เริ่มการเรียนการสอนในครึ่งหลังของภาคเรียนที่ 1 โดยใช้แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ชุดเดิม

3.2 ครูพลศึกษาสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาคนอื่นตั้งแต่เริ่มการเรียนการสอนในครึ่งหลังของภาคเรียนที่ 1 โดยครูพลศึกษาทุกคน กระทำสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ เพื่อนำวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของครูพลศึกษาคนอื่นมาประยุกต์ใช้ ในการประเมินผลการเรียนรู้ของตน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสังเกตการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครูชุดเดิม

4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection) มีวิธีดำเนินการดังนี้

4.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด จำนวน 17 คนหลังเสร็จสิ้นการสอบกลางภาค เพื่อร่วมกันสรุปผลการใช้งานของระบบ และเสนอแนะแนวทางปรับปรุง

4.2 ปรับปรุงระบบ ตามมติของการประชุม

โดยใช้เวลาในการทดลองใช้และปรับปรุงระบบ เป็นเวลาหนึ่งภาคเรียน คือ ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556

3.7 การประเมินผลการเรียนรู้

ใช้หลักการประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาโดยกำหนดหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน ระดับมัธยมศึกษา ดังนี้

1) ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ

2) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัดและผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

3) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

4) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องตรวจสอบความรู้ความสามารถที่แสดงพัฒนาการของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อีกทั้งต้องสร้างให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนด้วยการตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเองอย่างสม่ำเสมอเช่นกัน ตัวชี้วัดซึ่งมีความสำคัญในการนำมาใช้ออกแบบหน่วยการเรียนรู้นั้นยังเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนและผู้เรียนใช้ในการตรวจสอบย้อนกลับว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือยัง การประเมินในชั้นเรียนซึ่งต้องอาศัยทั้งการประเมินเพื่อการพัฒนาและการประเมินเพื่อสรุปการเรียนรู้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน สถานศึกษา

เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

โดยผู้สอนกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ในการผ่านตัวชี้วัดทุกตัวให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา กล่าวคือ ให้ท้าทายการเรียนรู้ ไม่ยากหรือง่ายเกินไป เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินว่าสิ่งที่ผู้เรียนรู้ เข้าใจ ทำได้นั้น เป็นที่น่าพอใจ บรรลุตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ หากยังไม่บรรลุจะต้องหาวิธีการช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสูงสุด การกำหนดเกณฑ์นี้ผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนร่วมกำหนดด้วยได้ เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันและสร้างแรงจูงใจในการเรียน การประเมินเพื่อการพัฒนาส่วนมากเป็นการประเมินอย่างไม่เป็นทางการ เช่น สังเกต หรือซักถาม หรือการทดสอบย่อย ในการประเมินเพื่อการพัฒนานี้ ควรให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาจนผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ผู้เรียนแต่ละคนอาจใช้เวลาเรียนและวิธีการเรียนที่แตกต่างกัน ฉะนั้น ผู้สอนควรนำข้อมูลที่ได้มาใช้ปรับวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ อันจะนำไปสู่การบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ในท้ายที่สุดอย่างมีคุณภาพ การประเมินเพื่อการพัฒนาจึงไม่จำเป็นต้องตัดสินให้คะแนนเสมอไป การตัดสินให้คะแนนหรือให้เป็นระดับคุณภาพควรดำเนินการโดยใช้การประเมินสรุปผลรวมเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้และจบรายวิชาการตัดสินผลการเรียน ตัดสินเป็นรายวิชา โดยใช้ผลการประเมินระหว่างภาคและปลายภาคตามสัดส่วนที่สถานศึกษากำหนด ทุกรายวิชาต้องได้รับการตัดสินและให้ระดับผลการเรียน ทั้งนี้ ผู้เรียนต้องผ่านทุกรายวิชาพื้นฐาน

การให้ระดับผลการเรียน

การตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ การตัดสินผลการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้ระบบผ่าน

และไม่ผ่าน โดย กำหนดเกณฑ์การตัดสินผ่านแต่ละรายวิชาที่ร้อยละ 50 จากนั้นจึงให้ระดับผลการเรียนที่ผ่าน สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ แนวการให้ระดับผลการเรียน 8 ระดับ และความหมายของแต่ละระดับดังแสดงในตาราง ดังนี้

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
4	ดีเยี่ยม	80-100
3.5	ดีมาก	75-79
3	ดี	70-74
2.5	ค่อนข้างดี	65-69
2	ปานกลาง	60-64
1.5	พอใช้	55-59
1	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50-54
0	ต่ำกว่าเกณฑ์	0-49

ตอนที่ 4
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

4.1 การได้มาซึ่งเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้

เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ที่ใช้ในระบบฯ ผู้วิจัยพัฒนาตามกรอบแนวคิด ของซิงเกอร์และคอร์บิน (Singer.1974; Corbin.1976 อ้างถึงใน วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527; กรมวิชาการ. 2545) ที่ระบุว่าการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษาจะต้องดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยมีแหล่งข้อมูลที่ใช้ ประกอบด้วย 4 แหล่ง คือ

1. ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการพัฒนาระบบ ภายใต้บริบทของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่ม เป้าหมาย ประกอบด้วย สภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา จากกระบวนการเก็บรวมรวบข้อมูลภาคสนามในขั้นตอนที่ 1

2. หลักสูตรโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของ 5 ชนิดกีฬา ประกอบด้วย กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด

3. กลุ่มผู้มีส่วนร่วมในการสร้างระบบฯ จำนวน 15 คน ได้แก่ ครูพลศึกษาซึ่งเป็นครูกลุ่มเดิม จำนวน 15 คน

4. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ 5 ชนิดกีฬา โดยกำหนดเงื่อนไขคุณสมบัติสำคัญ คือ มีประสบการณ์ในการสอนชนิดกีฬานั้นๆ ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และ/หรือเคยเป็นนักกีฬาทีมชาติในชนิดกีฬานั้นๆ มาก่อน เพื่อให้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ ชนิดกีฬาละ 3 คน รวมจำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลการเรียนรู้ในสาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประกอบด้วย 5 เครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. แบบวัดความรู้
2. แบบวัดเจตคติ
3. แบบวัดทักษะกีฬา
4. แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก
5. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

แบบวัดความรู้ ประกอบด้วย แบบวัดความรู้กีฬากรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

1. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยการแบ่งกลุ่ม (Focus Group) ตามชนิดกีฬา แล้วร่วมกันสร้างเครื่องมือประเมินด้านความรู้ตามระดับชั้นตั้งแต่ มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ออกมาตามชนิดกีฬา ซึ่งมีอยู่ 5 ชนิดได้แก่ กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด

2. ระบุจุดมุ่งหมายในการทดสอบ โดยจุดมุ่งหมายในการทดสอบมาจากจุดมุ่งหมายทางการศึกษาซึ่งเน้นพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของคน 3 ด้าน คือ ด้านสมอง ด้านจิตใจ ด้านทักษะทางร่างกายและสังคม

3. ระบุเนื้อหาที่จะทดสอบ ซึ่งเนื้อหาที่ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่อยู่ในหลักสูตรสถานศึกษาในชนิดกีฬานั้นๆ

4. การทำตารางเนื้อหาและการกำหนดน้ำหนัก การกำหนดให้น้ำหนักทั้งหมดเป็นร้อยละ 100 โดยเนื้อหาใดซับซ้อนมาก เนื้อหาใดเข้าใจยาก ให้น้ำหนักมาก ซึ่งจำนวนข้อที่ออกข้อสอบ ก็เป็นไปตามสัดส่วนที่กำหนดร่วมกัน

5. กำหนดรูปแบบของข้อสอบหรือข้อคำถามในการออกข้อสอบ

6. กำหนดเวลาสอบ ผู้วิจัยกำหนดเวลาสอบ

7. กำหนดจำนวนข้อและคะแนน

8. การเขียนข้อสอบ การตรวจสอบ ตามรูปแบบที่กำหนดร่วมกันในการประชุมกลุ่มกีฬา โดยในการเขียนข้อคำถาม พยายามใช้ภาษาที่ชัดเจนกระชับ ไม่กำกวมและอ่านเข้าใจง่าย เมื่อเขียนข้อสอบได้ครบแล้ว พิจารณาว่าคำถามเหล่านั้น อ่านเข้าใจตามความต้องการหรือไม่ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการทดสอบหรือไม่ เมื่อพบว่ามีความสอดคล้องดีแล้วจึงเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องพร้อมให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงก่อน

9. นำแบบวัดความรู้ทั้ง 5 ชนิดกีฬา ให้ผู้เชี่ยวชาญชนิดกีฬานั้นๆ ชนิดกีฬาละ 3 คน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสม และความเป็นไปได้

10. ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปทดลองใช้

11. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา

12. นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปจัดพิมพ์และนำไปใช้จริง

แบบวัดเจตคติ มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ แล้วร่วมกันสร้างแบบวัดเจตคติขึ้น

2. กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการวัด ก่อนที่ผู้วิจัยจะสร้างเครื่องมือวัด ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะที่ต้องการวัดให้ชัดเจน คุณลักษณะที่ต้องการวัดได้แก่ คุณค่า ความสำคัญของการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา ซึ่งได้ระบุไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ ของคุณลักษณะที่ต้องการวัด พร้อมอธิบายความหมายของคุณลักษณะดังกล่าวให้ชัดเจน เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับนำไปสร้างเครื่องมือวัด เจตคติต่อไป

4. กำหนดวิธีวัด และการสร้างเครื่องมือวัด เมื่อกำหนดพฤติกรรมคุณลักษณะด้านเจตคติที่ต้องการวัดได้แล้ว ผู้วิจัยร่วมกับผู้เกี่ยวข้องร่วมสร้างเครื่องมือวัดเจตคติแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท (Likert's Method) หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำไปตรวจสอบคุณภาพของข้อความดังนี้

5. ตรวจสอบคุณภาพของข้อความ เพื่อให้แน่ใจว่าข้อความนั้นเหมาะสมและตรงกับคุณลักษณะที่จะวัดจริง ผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ ชนิดกีฬานั้นๆ ชนิดกีฬาละ 3 คน ช่วยกันตรวจสอบข้อความในแง่ความตรง และตรวจสอบข้อความให้มีจำนวนข้อความทางบวกและทางลบจำนวนใกล้เคียงกัน และข้อความครอบคลุมพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดหรือไม่

6. ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปทดลองใช้

7. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปจัดพิมพ์และนำไปใช้จริง

8. จัดทำคำอธิบาย ดังนี้

1) คำอธิบายจุดมุ่งหมายของการวัด เพื่อให้นักเรียนสะท้อนสิ่งที่ครูผู้สอนต้องการทราบจากนักเรียนอย่างแท้จริง

2) คำชี้แจงการตอบมาตรวัดว่าต้องการให้นักเรียนตอบอย่างไร

3) คุณลักษณะที่ต้องการวัด คือ อธิบายว่าแบบวัดนี้ต้องการวัดคุณลักษณะ คุณค่าและความสำคัญของการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา

4) วิธีการใช้แบบวัดเจตคติ จะวัดนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในสาระพลศึกษา ใช้ในการวัดและประเมินผลนักเรียนทั้งก่อนการเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน และต้องการให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริง

5) การตรวจ และการแปลผลของคะแนนที่ได้จากการสอบแบบวัดเจตคติ โดยคำนึงถึงทิศทางของข้อความในทำนองลบ ผู้ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งจะได้คะแนนน้อย ในทางตรงข้ามถ้าข้อความมีทิศทางไปในทำนองบวก ผู้ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งก็จะได้คะแนน

แบบวัดทักษะกีฬา ประกอบด้วย แบบวัดทักษะกีฬากรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

ผู้วิจัยได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยการแบ่งกลุ่มย่อยตามชนิดกีฬา แล้วร่วมการสร้างเครื่องมือประเมินด้านทักษะกีฬาตามระดับชั้นตั้งแต่ มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ออกมาตามชนิดกีฬา ซึ่งมีอยู่ 5 ชนิดได้แก่ กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด โดยวางแผนดังนี้

1. การระบุจุดมุ่งหมายในการทดสอบ

1. การระบุเนื้อหาที่จะทดสอบ ซึ่งเนื้อหาที่ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่อยู่ในหลักสูตรสถานศึกษาในชนิดกีฬานั้นๆ

2. กำหนดรูปแบบของแบบวัดทักษะกีฬา

3. ร่างประเด็นสำคัญและองค์ประกอบของแบบวัดทักษะกีฬา

4. ตรวจสอบด้วยตนเอง เพื่อนำผลการตรวจมาปรับปรุง

5. นำแบบวัดความรู้ทั้ง 5 ชนิดกีฬา ให้ผู้เชี่ยวชาญชนิดกีฬานั้นๆ ชนิดกีฬาละ 3 คน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสม และความเป็นไปได้

6. ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปทดลองใช้

7. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปจัดพิมพ์และนำไปใช้จริง

แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก ประกอบด้วย แบบวัดสมรรถภาพทางกายกีฬากรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด ผู้วิจัยสร้างแบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก โดยมีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

ผู้วิจัยได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยการแบ่งกลุ่มย่อยตามชนิดกีฬา แล้วร่วมการสร้างแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายในแต่ละชนิดกีฬาขึ้นตามระดับชั้นตั้งแต่ มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ออกมาตามชนิดกีฬา ซึ่งมีอยู่ 5 ชนิดได้แก่ กรีฑา ยกน้ำหนัก ฟุตบอลหญิง เซปักตะกร้อ และยูโด โดยวางแผนดังนี้

1. การระบุจุดมุ่งหมายในการทดสอบ

2. การระบุเนื้อหาที่จะทดสอบ ซึ่งเนื้อหาที่ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่อยู่ในหลักสูตรสถานศึกษาในชนิดกีฬานั้นๆ

3. กำหนดรูปแบบของแบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก

4. ร่างประเด็นสำคัญและองค์ประกอบของแบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก

5. ตรวจสอบด้วยตนเอง เพื่อนำผลการตรวจมาปรับปรุง

6. นำเครื่องมือ ให้ผู้เชี่ยวชาญชนิดกีฬานั้นๆ ชนิดกีฬาละ 3 คน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสม และความเป็นไปได้

7. ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปทดลองใช้

8. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา

9. นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปจัดพิมพ์และนำไปใช้จริง

แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีวิธีการสร้างและขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ แล้วร่วมกันสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาขึ้น

2. กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการวัดให้ชัดเจน คุณลักษณะที่ต้องการวัดใช้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา

3. กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ ของคุณลักษณะที่ต้องการวัด พร้อมอธิบายความหมายของคุณลักษณะดังกล่าวให้ชัดเจน เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับนำไปสร้างเครื่องมือต่อไป

4. กำหนดวิธีวัด และการสร้างเครื่องมือวัด เมื่อกำหนดพฤติกรรมคุณลักษณะที่ต้องการวัดได้แล้ว ผู้วิจัยร่วมกับผู้เกี่ยวข้องพิจารณาพฤติกรรมบ่งชี้นั้นเหมาะที่จะใช้วัดแบบใด

5. ตรวจสอบคุณภาพเพื่อให้แน่ใจว่าข้อความนั้นเหมาะสมและตรงกับคุณลักษณะที่จะวัดจริง ผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญชนิดกีฬานั้นๆ ชนิดกีฬาละ 3 คน ช่วยกันตรวจสอบเพื่อให้ครอบคลุมพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดมากที่สุด

6. ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปทดลองใช้

7. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา

8. นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมร่วมกับคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ก่อนนำไปจัดพิมพ์และนำไปใช้จริง

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

เครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 : กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายวิชายูโด

สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

คำนำ

โรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา เป็นโรงเรียนที่มีเจตนารมณ์ในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนกลุ่มพิเศษ คือ กลุ่มที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา โรงเรียนจึงจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรสำหรับโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษาขึ้นมาใช้ เรียกว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา ซึ่งส่งผลให้สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับโรงเรียนกีฬา แตกต่างจากโรงเรียนโดยทั่วไป เป็นส่วนของสาระเพิ่มเติม ได้แก่ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ 3 มาตรฐาน ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามบริบทและจุดเน้นของโรงเรียนกีฬา ความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐาน สามารถพิจารณาได้จากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นสำคัญ การกำหนดวิธีการและเครื่องมือการประเมินผลที่สอดคล้อง แม่นตรงจึงมีผลโดยตรงต่อความสำเร็จของหลักสูตรนี้เป็นอย่างยิ่ง

เพื่อให้การประเมินผลการเรียนรู้ถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผล รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายในและการประเมินภายนอก ตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา ผู้วิจัยจึงพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาขึ้น และได้จัดทำเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ฯ สาระที่ 6 : กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 5 ชนิดกีฬาฉบับนี้ขึ้นมา เพื่อใช้ประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักการทางพลศึกษา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเครื่องมือฯ ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ครูพลศึกษาในการนำไปปฏิบัติใช้สำหรับงานในหน้าที่เพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนในด้านการเรียนการสอนมากที่สุด

นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	3
แบบวัดความรู้ รายวิชา ยูโด 1 พ 21232	6
แบบวัดความรู้ รายวิชา ยูโด 3 พ 22232	14
แบบวัดความรู้ รายวิชา ยูโด 5 พ 23232	22
แบบวัดทักษะกีฬา รายวิชา ยูโด 1 พ 21232	30
แบบวัดทักษะกีฬา รายวิชา ยูโด 3 พ 22232	35
แบบวัดทักษะกีฬา รายวิชา ยูโด 5 พ 23232	39
แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก	43
แบบวัดเจตคติ	52
แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์	55
เกณฑ์ผลงานเชิงประจักษ์	66
แบบบันทึกการประเมินผลทางพลศึกษา 5 ด้าน สำหรับกีฬายูโด	68
บรรณานุกรม	69

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับโรงเรียนกีฬา

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับโรงเรียนกีฬา

มาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (สาระเพิ่มเติม)

มาตรฐาน พ 6.1 มีความสามารถในการเล่นและการแข่งขันเฉพาะชนิดกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ

มาตรฐาน พ 6.2 มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักกีฬา และมีจิตวิญญาณ การแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

มาตรฐาน พ 6.3 มีความสามารถในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกลไก และสมรรถภาพจิต เพื่อศักยภาพด้านกีฬา

ตัวชี้วัด สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (สาระเพิ่มเติม)

มาตรฐาน พ 6.1 มีความสามารถในการเล่นและการแข่งขันเฉพาะชนิดกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 1)

1. แยกแยะข้อมูล ข่าวสาร ระเบียบ ข้อบังคับ กฎ กติกากีฬาให้ทันเหตุการณ์
2. แสดงพัฒนาการของทักษะการเล่นกีฬาของตนเอง
3. ประเมินความสามารถทางทักษะกีฬาของตนเอง
4. นำปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเล่นกีฬาไปใช้ฝึกซ้อมกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 2)

1. วิเคราะห์เทคนิคการเล่นและการแข่งขันกีฬา
2. มีเทคนิคการเล่นกีฬา
3. วางแผนการเล่นและการแข่งขันกีฬาให้เหมาะสมกับตนเอง
4. เลือกปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเล่นกีฬาไปใช้ฝึกซ้อมและ การแข่งขันได้

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 3)

1. วิเคราะห์กลวิธีการเล่นและการแข่งขันกีฬา
2. ใช้กลวิธีการเล่นและการแข่งขันกีฬาได้อย่างเหมาะสม
3. ประเมินปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการเล่นและการแข่งขันกีฬา

มาตรฐาน พ6.2 มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักกีฬา และมีจิตวิญญาณการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 1)

1. วิเคราะห์คุณลักษณะของนักกีฬาที่ดี
2. แสดงตนเป็นนักกีฬาที่ดีอย่างสม่ำเสมอ

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 2)

1. สังเคราะห์คุณลักษณะของนักกีฬาที่ดี และนำมาใช้ในการแข่งขัน

2. แสดงตนเป็นแบบอย่างของการเป็นนักกีฬาที่ดี

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 3)

1. ประเมินคุณค่าของคุณลักษณะของนักกีฬาที่ดีและนำมาใช้ในการแข่งขันกีฬา
2. แสดงค่านิยมของการเป็นนักกีฬาที่ดีและมีจิตวิญญาณในการแข่งขัน

มาตรฐาน พ6.3 มีความสามารถในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพจิต เพื่อศักยภาพด้านกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 1)

1. จำแนกองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกลไก
2. บอกระดับสมรรถภาพทางกลไกของตนเอง
3. บอกความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพทางจิต

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 2)

1. อธิบายความหมายของแต่ละองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกลไก
2. ทดสอบสมรรถภาพทางกลไกได้
3. อธิบายความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพทางจิต

ตัวชี้วัดชั้นปี (ม. 3)

1. บอกคุณค่าของการทดสอบสมรรถภาพทางกลไกและสมรรถภาพทางจิตที่มีต่อความสามารถทางการกีฬา
2. ประเมินระดับสมรรถภาพทางกลไกของตนเอง
3. มีระดับสมรรถภาพทางกลไกตามเกณฑ์

แบบวัดความรู้กีฬายูโด

รายวิชา ยูโด 1 พ 21232 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1

แบบวัดความรู้ สาระที่ 6 : กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

รายวิชา ยูโด 1 พ21232 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1

เวลา 60 นาที จำนวน 30 ข้อ

คำสั่ง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (✕) ทับหน้าหัวข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียวในกระดาษคำตอบ

1. ประเทศต้นกำเนิดของกีฬายูโดคือประเทศใด

ก. เกาหลี ข. ไทย

ค. ญี่ปุ่น ง. จีน

2. กีฬายูโดมีวิวัฒนาการมาจากวิชาการป้องกันตัวจากการสู้รบ วิชานั้นคืออะไร

ก. ยูยิตสู ข. เทควันโด

ค. คาราเต้ ง. กังฟู

3. ผู้ที่ถือว่าเป็นผู้ให้กำเนิดวิชายูโด คือท่านใด

ก. ดาไล-ลามะ ข. จิโกโร คาโน่

ค. คิม แจซุง ง. เหมา เจ๋อตง

4. คำว่า “ยู” หรือ “JU” หมายถึงอะไร

ก. หลักการ ข. ประสิทธิภาพ

ค. ประโยชน์สุขร่วมกัน ง. การโอนอ่อน หรือ ให้ทาง

5. คำว่า “โด” หรือ “DO” หมายถึงอะไร

ก. หลักการ ข. ประสิทธิภาพ

ค. ประโยชน์สุขร่วมกัน ง. การโอนอ่อน หรือ ให้ทาง

6. ชุดยูโดเพื่อใช้ในการแข่งขันตามกติกาปัจจุบัน ใช้สีอะไร

ก. ขาว – แดง ข. ขาว – ขาว

ค. ขาว – น้ำเงิน ง. ถูกทั้งข้อ ข และ ค

7. ตามกติกาสากล การแข่งขันกีฬายูโดในกีฬาโอลิมปิกใช้เวลาในการแข่งขันกี่นาที

ก. 3 นาที ข. 5 นาที

ค. 15 นาที ง. 25 นาที

8. การเรียงลำดับวิทยฐานะของสายคาดเอวของประเทศไทย ข้อใดถูกต้องที่สุด

ก. ขาว เขียว น้ำตาล น้ำตาลปลายดำ ดำ

ข. ขาว น้ำตาล เขียว น้ำตาลปลายดำ ดำ

ค. ขาว เขียว น้ำตาลปลายดำ น้ำตาล ดำ

ง. ขาว น้ำตาล เขียว น้ำตาลปลายดำ ดำ

9. ข้อใดต่อไปนี้ถูกต้องที่สุด

ก. ก่อนทำการแข่งขันยูโด นักกีฬาชายต้องสวมเสื้อยืดสีขาวก่อนสวมชุดยูโดทุกครั้ง

ข. ก่อนทำการแข่งขันยูโด นักกีฬาหญิงต้องสวมเสื้อยืดสีขาวก่อนสวมชุดยูโดทุกครั้ง

ค. ก่อนทำการแข่งขันยูโด นักกีฬาชายต้องคาดสายดำทุกครั้ง

ง. ก่อนทำการแข่งขันยูโด นักกีฬาหญิงต้องคาดสายน้ำเงินทุกครั้ง

10. ข้อใดต่อไปนี้ไม่ถูกต้อง

ก. ก่อนทำการแข่งขันยูโด นักกีฬาทุกคนต้องทำการชั่งน้ำหนัก

ข. ก่อนทำการแข่งขันยูโด นักกีฬาคู่แรกต้องทำความเคารพประธานจัดการแข่งขัน

ค. ก่อนทำการแข่งขันยูโด นักกีฬาทุกคนต้องทำการเคารพเบาะการแข่งขัน

ง. ก่อนทำการแข่งขันยูโด นักกีฬาต้องคาดสายเข็มขัดตามมุมที่ทำการจับฉลากแบ่งสายเท่านั้น

11. วิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องในการออกกำลังกายคือข้อใด

ก. หลังการออกกำลังกายต้องรีบอาบน้ำทันที ข. ออกกำลังกายทุกวันวันละ 10 นาที

ค. อบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายทุกครั้ง ง. ออกกำลังกายหลังกินอาหารเสร็จ

12. อาการใดควรหยุดออกกำลังกายทันที

ก. เริ่มเหนื่อย ข. หายใจเร็ว

ค. มีเหงื่อออกมาก ง. หายใจติดขัด

13. กิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพต่อไปนี้ข้อใดถูกต้อง

ก. เตะฟุตบอลเดือนละ 1 ครั้ง ข. เดินไปโรงเรียนทุกวัน

ค. เต้นแอโรบิกอาทิตย์ละ 2 วัน ง. ยืนล้างจานทุกวัน

14. เห็นด้วยหรือไม่กับคำกล่าวที่ว่า ไม่อยากหัวใจวายต้องออกกำลังกายทุกวัน

ก. เห็นด้วย เพราะกล้ามเนื้อหัวใจทำงานเต็มที่ ข. ไม่เห็นด้วย เพราะหัวใจทำงานหนัก

ค. เห็นด้วย เพราะหัวใจแข็งแรงเลือดไหลเวียนดี ง. ไม่เห็นด้วย เพราะหัวใจวายเร็วขึ้น

15. ความผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นจากการไม่ออกกำลังกายคือข้อใด

ก. อ่อนเพลียง่าย ข. กระดูกสันหลังคดงอ

ค. กล้ามเนื้อมีขนาดใหญ่ ง. ผิดทุกข้อ

16. ประโยชน์ของการออกกำลังกายคือข้อใด

ก. จิตแข็งแรง ข. กายแข็งแรง

ค. ร่างกายเจริญเติบโต ง. ถูกทุกข้อ

17. หลักการออกกำลังกายที่ถูกต้องคือข้อใด

1. อบอุ่นร่างกาย (Warm up) 2. ออกกำลังกาย (Exercise)

3. จิบน้ำ (Drink) 4. ชะลอหรือพัก (Cool Down)

<u>คำตอบคือ</u>

ก. 1, 2, 3 ข. 1, 2, 4

ค. 1, 3, 4 ง. 2, 3, 4

18. ขั้นตอนใดควรปฏิบัติเป็นอันดับแรกในการออกกำลังกาย

ก. กำหนดโปรแกรมการออกกำลังกาย ข. กำหนดปริมาณการออกกำลังกาย

ค. ตั้งเป้าหมายของการออกกำลังกาย ง. สำรวจความพร้อมของร่างกาย

19. บุคคลที่ทำงานเคร่งเครียดและใช้สมองมากควรผ่อนคลายอย่างไร

ก. ออกกำลังกาย ข. ดูทีวี

ค. อ่านหนังสือ ง. สอนหนังสือ

20. การออกกำลังกายแต่ละครั้งควรใช้เวลาอย่างน้อยเท่าใด

ก. 15 นาที ข. 30 นาที

ค. 45 นาที ง. 60 นาที

21. องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ประกอบด้วยอะไรบ้าง

ก. องค์ประกอบร่างกาย

ข. สมรรถภาพของระบบไหลเวียนเลือดและระบบหายใจ

ค. ความยืดหยุ่นและความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ

ง. ถูกทุกข้อ

22. วิธีสร้างเสริมสุขภาพทางกายในภาวะปกติต่อไปนี้ข้อใด<u>ไม่เหมาะสม</u>

ก. ดื่มน้ำกรอง ข. งดเสพสิ่งเสพติด

ค. ออกกำลังกายให้น้อยลง ง. ฉีดวัคซีนตามแพทย์นัด

23. ใครควรสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายมากที่สุด

ก. วัยรุ่น ข. เด็กเล็ก

ค. นักกีฬา ง. นักเรียน

24. วิธีทดสอบสมรรถภาพทางกายได้แก่อะไรบ้าง

ก. วัดปริมาณไขมันในร่างกาย ข. แรงบีบมือและเหยียดขา

ค. ความอ่อนตัวและความจุปอด ง. ถูกทุกข้อ

25. ประโยชน์ของการทดสอบสมรรถภาพทางกายคือข้อใด

ก. ทำให้ทราบถึงระดับการเจ็บป่วย ข. ทำให้ทราบความสามารถทางร่างกาย

ค. เป็นแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ง. ถูกเฉพาะข้อ ข และ ค

26. การมีทัศนคติที่ดีต่อการกีฬาคือข้อใด

ก. ชอบกีฬาเพราะช่วยให้ร่างกายแข็งแรง ข. ชอบให้การสนับสนุนแต่ไม่ชอบเล่น

ค. ชอบดูแต่ไม่ชอบเล่น ง. ถูกทุกข้อ

27. จากคำกล่าวที่ว่า กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ หมายถึงอะไร

ก. ต้องรู้เล่น รู้คุณ รู้โทษของการเล่นกีฬา ข. ทำให้คนสมบูรณ์แข็งแรงทั้งกายและใจ

ค. ต้องรู้แพ้ รู้ชนะ และรู้อภัย ง. ถูกทุกข้อ

28. การสร้างความภาคภูมิใจในตนเองสำหรับการเล่นกีฬาข้อใดเหมาะสมที่สุด

ก. ให้คำชมเชยเมื่อฝึกซ้อมถูกต้องตามกติกา

ข. สร้างความเชื่อมั่นว่าสามารถฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬานั้นได้ดี

ค. มีรางวัล เช่น ปรบมือหรือให้สิ่งของบ้างเพื่อให้เกิดกำลังใจ

ง. ถูกทุกข้อ

29. ต่อไปนี้ข้อใดเป็นกีฬามวลชน

ก. เดินเพื่อสุขภาพ ข. วิ่งเพื่อสุขภาพ

ค. กีฬามหาวิทยาลัยโลก ง. ถูกทุกข้อ

30. หลักการเลือกเล่นกีฬาต่อไปนี้ข้อใดถูกต้อง

ก. ลองเรียนรู้การเล่นกีฬาหลาย ๆ ชนิด ข. เล่นแล้วรวดเร็วและปลอดภัย

ค. ส่งเสริมให้สุขภาพกายและจิตดี ง. ถูกทุกข้อ

ตอนที่ 2 จงอธิบายข้อคำถามต่อไปนี้โดยละเอียด

1. จงอธิบาย **ท่านั่งบนส้นเท้าล้มหลัง** มาโดยละเอียด (5 คะแนน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. จงอธิบาย **ท่าม้วนตัวตบเบาะ** มาโดยละเอียด (5 คะแนน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนน ตอนที่ 2 มีดังนี้

ข้อที่ 1. จงอธิบาย **ท่านั่งบนส้นเท้าล้มหลัง** มาโดยละเอียด

ระดับ 5 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อดังนี้คือ

1. นั่งบนส้นเท้าเหยียดแขนไปข้างหน้า

2. ค่อย ๆ หย่อนสะโพกลงกับพื้นเบาะ เก็บคอไว้ ตามองที่แนวเข็มขัด

3. ปล่อยลำตัวให้ล้มไปตามแนวโค้งของหลัง เท้าเหยียดยกขึ้น จังหวะที่หลังถูกพื้นตบเบาะทันที

ระดับ 4 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 1 หัวข้อ

ระดับ 3 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 2 หัวข้อ

ระดับ 2 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 3 หัวข้อ

ระดับ 1 คะแนน

อธิบายการปฏิบัติได้พอเข้าใจ แต่ไม่ชัดเจนในทุกหัวข้อ

ระดับ 0 คะแนน

ไม่ได้เขียนอธิบายใด ๆ

ข้อที่ 2. จงอธิบาย **ท่าม้วนตัวตบเบาะ** มาโดยละเอียด

ระดับ 5 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อดังนี้คือ

1. เริ่มให้ก้าวเท้าขวาไปด้านหน้า

2. วางมือซ้ายให้อยู่แนวเดียวกับเท้าขวาห่างประมาณช่วงไหล่ แขนขวาคว่ำมือ วางระหว่างกลางเท้าขวาและแขนซ้าย หันหน้าไปทางไหล่ซ้าย บิดไหล่ขวาไปในทิศทางที่จะม้วนตัวไป แขนขวาที่วางระหว่างกลางนั้นงอให้โค้ง บิดข้อมือให้นิ้วชี้เข้าหาลำตัวแล้วเกร็งยันพื้นเอาไว้

3. ถีบเท้าซ้ายไปข้างหน้าให้ลำตัวกลิ้งไปตามส่วนโค้งของแขนขวา จากข้อมือไปยังข้อศอกต่อไปที่หัวไหล่ แล้วไปที่หลัง จากนั้นจึงเหยียดตัวนอน โดยงอเท้าซ้ายเล็กน้อย ให้เท้าด้านนอกราบไปกับพื้น เข่าขวาตั้งวางไว้ให้เต็มฝ่าเท้า

ระดับ 4 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 1 หัวข้อ

ระดับ 3 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 2 หัวข้อ

ระดับ 2 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 3 หัวข้อ

ระดับ 1 คะแนน

อธิบายการปฏิบัติได้พอเข้าใจ แต่ไม่ชัดเจนในทุกหัวข้อ

ระดับ 0 คะแนน

ไม่ได้เขียนอธิบายใดๆ

แบบวัดความรู้กีฬาเซปักตะกร้อ

รายวิชา เซปักตะกร้อ 3 พ 22210 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1

แบบวัดความรู้ สาระที่ 6 : กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

รายวิชา เซปักตะกร้อ 3 พ22210 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ ·

เวลา 60 นาที จำนวน 30 ข้อ

คำสั่ง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (✕) ทับหน้าหัวข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียวในกระดาษคำตอบ

1. กีฬาตะกร้อได้รับการบรรจุเข้าการแข่งขันกีฬาแหลมทองเมื่อใด

ก. พ.ศ.2480 ข. พ.ศ.2502

ค. พ.ศ.2504 ง. พ.ศ.2508

2. การส่งรายชื่อนักกีฬาประเภททีมชุด อนุญาตให้ส่งรายชื่อได้กี่คน

ก. 2 คน ข. 3 คน

ค. 4 คน ง. 5 คน

3. การแข่งขันเซปักตะกร้อประเภททีม อนุญาตให้แต่ละทีมเปลี่ยนตัวได้กี่คน

ก. 1 คน ข. 2 คน

ค. 3 คน ง. 4 คน

4. ผลดีจากการเตะด้วยข้างเท้าด้านในคือ

ก. บังคับทิศทางได้ง่าย ข. เกิดความแม่นยำ

ค. เตะได้อย่างคล่องแคล่ว ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข

5. สนามกีฬาเซปักตะกร้อมีขนาดความกว้างยาวเท่าใด

ก. กว้าง 20 ฟุต ยาว 40 ฟุต ข. กว้าง 20 ฟุต ยาว 42 ฟุต

ค. กว้าง 22 ฟุต ยาว 42 ฟุต ง. กว้าง 22 ฟุต ยาว 44 ฟุต

6. กีฬาเซปักตะกร้อใช้ผู้เล่นในการแข่งขันกี่คน

ก. 1 คน ข. 2 คน

ค. 3 คน ง. ถูกทุกข้อ

7. อวัยวะส่วนใดที่ใช้ในการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อไม่ได้

ก. เท้า ข. เข่า

ค. แขน ง. ไหล่

8. สิ่งที่จะช่วยให้การเล่นกีฬาตะกร้อเป็นทีมให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุดคืออะไร

ก. ประสบการณ์ ข. ทักษะขั้นสูง

ค. การสร้างความสัมพันธ์ในทีม ง. ถูกทุกข้อ

9. ปัญหาในข้อใดทำให้นักกีฬาไม่ประสบความสำเร็จในการเป็นนักกีฬาที่ดี

ก. มาซ้อมตรงเวลา ข. ขยันฝึกซ้อม

ค. ขยันเที่ยวเตร่ ง. เชื่อฟังผู้ฝึกสอน

10. ทีมเวอร์ค มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. การอบอุ่นร่างกาย ข. ความสัมพันธ์ในทีม

ค. ความอดทนอดกลั้น ง. พรสวรรค์ของนักกีฬา

11. ต่อไปนี้ข้อใด<u>ไม่จัด</u>ว่าเป็นทักษะของการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่

ก. ก้มตัวโดยการยืนแยกเท้า ข. เดินในระนาบพื้นฐาน

ค. ย่อตัวและลุกขึ้นยืนโดยแยกเท้า ง. ก้มตัวโดยยืนวางเท้าหน้า – หลัง

12. การเคลื่อนไหวของร่างกายอาศัยกลไกการทำงานประสานกันของระบบใด

ก. ระบบประสาท ข. ระบบกระดูก

ค. ระบบกล้ามเนื้อ ง. ถูกทุกข้อ

13. ข้อใดคือการเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน

ก. เคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ ข. เคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่

ค. เคลื่อนไหวร่างกายประกอบอุปกรณ์ ง. ถูกทุกข้อ

14. ระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในแต่ละครั้งควรใช้เวลาเท่าไร

ก. ไม่ควรเกิน 10 นาที ข. ประมาณ 12 – 15 นาที

ค. ประมาณ 30 นาที ง. ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของแต่ละคน

15. ความหนักของการออกกำลังกาย (Intensity) วัดได้จากอะไร

ก. น้ำหนักของอุปกรณ์ที่ใช้ ข. ปริมาณเหงื่อ

ค. ความเหนื่อย ง. อัตราชีพจร

16. ในปัจจุบันการขาดการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันของบุคคลเกิดจากสาเหตุใด

ก. เกิดความเครียด ข. ไม่มีสมรรถภาพทางกาย

ค. ขาดการพักผ่อน ง. มีเครื่องอำนวยความสะดวกมาก

17. จากการที่บุคคลขาดการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน เขาจะมีอาการอย่างไร

ก. เกิดความเครียด ข. ไม่มีสมรรถภาพทางกาย

ค. เกิดปัญหาสุขภาพ ง. เกิดโรคอ้วน

18. การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพสามารถใช้แก้ปัญหาสุขภาพได้อย่างไร

ก. ใช้ป้องกันปัญหาสุขภาพ

ข. ใช้บำบัดรักษาปัญหาสุขภาพ

ค. ใช้ฟื้นฟูสภาพร่างกาย

ง. ใช้แก้ปัญหาสุขภาพได้ทั้งข้อ ก ข และ ค

19. การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพควรปฏิบัติเป็นขั้นตอนดังนี้

ก. อบอุ่นร่างกาย ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ ออกกำลังกาย ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ ผ่อนคลาย

ข. ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ อบอุ่นร่างกาย ออกกำลังกาย ผ่อนคลาย ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ

ค. ออกกำลังกาย ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ อบอุ่นร่างกาย ผ่อนคลาย ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ

ง. อบอุ่นร่างกาย ออกกำลังกาย ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ ผ่อนคลาย ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ

20. การเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพควรเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายอย่างไร

ก. เลือกกิจกรรมการออกกำลังกายที่หนักมาก

ข. เลือกกิจกรรมการออกกำลังกายที่หนักปานกลาง

ค. เลือกกิจกรรมการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศและวัย

ง. เลือกกิจกรรมการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับสมรรถภาพของตน

21. สมรรถภาพทางกายของคนเรานั้นจะพัฒนาสูงสุดอยู่ในช่วงใด

ก. 15 – 25 ปี ข. 20 – 30 ปี

ค. 30 – 35 ปี ง. 35 – 40 ปี

22. การ Sit – up ควรทำในท่าเข่างอเพราะอะไร

ก. ทำให้แข็งแรงขึ้น ข. ลดอัตราเสี่ยงต่อการปวดหลัง

ค. ใช้กล้ามเนื้อได้มากกว่า ง. ทำให้ทำได้จำนวนครั้งมากขึ้น

23. ถ้าต้องการให้กล้ามเนื้อมีความแข็งแรงต้องทำอย่างไร

ก. ยืดกล้ามเนื้อบ่อย ๆ

ข. การวิ่งแต่ละครั้งให้วิ่งนาน ๆ

ค. เล่น WEIGHT ที่ต้องออกแรงมากพอสมควรบ่อย ๆ

ง. เล่น WEIGHT เบา ๆ บวกกับว่ายน้ำ

24. ปกติสมรรถภาพทางกายโดยรวม ต้องใช้เวลานานเท่าไรจึงจะเห็นการพัฒนาขึ้น

ก. 2 สัปดาห์ ข. 6 สัปดาห์

ค. 2 เดือนครึ่ง ง. 4 เดือน

25. ถ้าประสงค์จะให้กล้ามเนื้อมีความแข็งแรงควรต้องทำข้อใดบ่อย ๆ

ก. ยืดกล้ามเนื้อบ่อย ๆ

ข. การวิ่งแต่ละครั้งให้วิ่งนาน ๆ

ค. เล่น WEIGHT ที่ต้องออกแรงมากพอสมควรบ่อย ๆ

ง. เล่น WEIGHT เบา ๆ บวกกับว่ายน้ำ

26. อวัยวะใดที่จัดว่าเป็นองค์ประกอบหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางกาย

ก. กล้ามเนื้อ หัวใจ ปอด ข. กล้ามเนื้อ กระดูก ข้อต่อ

ค. หัวใจ ปอด ตับ ง. กระดูก ข้อต่อ หัวใจ

27. มี 2 สิ่งที่ควร**<u>เพิ่ม</u>**ให้มีมากขึ้น และควร**<u>ลดลง</u>**ให้เหมาะสม เพื่อสุขภาพจิตที่ดีของนักเรียนคือ

ก. ความดีและความเลว ข. ความเครียดและความรู้สึกที่ดีกับตัวเอง

ค. ร่างกายที่แข็งแรงและจิตใจ ง. ความรู้สึกที่ดีกับตัวเองและความเครียด

28. สุขภาพจิตดี (Mental Health) หมายถึง

ก. ความสามารถในการรองรับความกดดันจากสังคม

ข. เข้าใจและยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัว

ค. มีความอดทน

ง. ทุกประการที่กล่าวมา

29. ถ้านักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงว่านักเรียนเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีในเรื่องใด

ก. สุขภาพทางสังคม ข. สุขภาพจิต

ค. สุขภาพกาย ง. สุขภาพทางอารมณ์

30. ถ้านักเรียนมีน้ำหนักที่พอดี ดัชนีมวลกายที่เหมาะสม การบริโภคอาหารที่พอเพียงและเป็นประโยชน์ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีในด้านใด

ก. สุขภาพทางสังคม ข. สุขภาพจิต

ค. สุขภาพกาย ง. สุขภาพทางอารมณ์

ตอนที่ 2 จงอธิบายข้อคำถามต่อไปนี้โดยละเอียด

1. จงอธิบาย **การเตะลูกตะกร้อด้วยเข่า** มาโดยละเอียด (5 คะแนน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. จงอธิบาย **การเตะลูกตะกร้อด้วยศีรษะ** มาโดยละเอียด (5 คะแนน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนน ตอนที่ 2 มีดังนี้

ข้อที่ 1. จงอธิบาย **การเตะลูกตะกร้อด้วยเข่า** มาโดยละเอียด

ระดับ 5 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อดังนี้คือ

1. ยืนในท่าเตรียมพร้อม มือถือลูกตะกร้อโยนแล้วเตะด้วยเข่าข้างถนัดต่อเนื่องกันจนกว่าลูกตะกร้อจะตกพื้น
2. หยิบลูกตะกร้อขึ้นมาเตะใหม่ ปฏิบัติเหมือนเดิมหลาย ๆ ครั้ง
3. เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า การเตะด้วยเข่าข้างที่ถนัดดีแล้ว ให้เปลี่ยนเตะด้วยเข่าข้างที่ไม่ถนัดบ้าง หรืออาจจะสลับการเตะด้วยเข่าทั้งสองข้างก็ได้

ระดับ 4 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 1 หัวข้อ

ระดับ 3 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 2 หัวข้อ

ระดับ 2 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 3 หัวข้อ

ระดับ 1 คะแนน

อธิบายการปฏิบัติได้พอเข้าใจ แต่ไม่ชัดเจนในทุกหัวข้อ

ระดับ 0 คะแนน

ไม่ได้เขียนอธิบายใดๆ

.....

ข้อที่ 2. จงอธิบาย **การเตาะลูกตะกร้อด้วยศีรษะ** มาโดยละเอียด

ระดับ 5 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อดังนี้คือ

1. ยืนในท่าเตรียมพร้อม
2. ก้าวเท้าที่ไม่ถนัดเข้าหาลูกตะกร้อ ย่อเข่าเล็กน้อย เมื่อลูกลอยมาต่ำในระยะที่จะใช้ศีรษะเล่นได้ให้สปริงข้อเท้า

3. เหยียดลำตัวและขาสองข้างขึ้นพร้อมกับยืดศีรษะไปกระทบลูกตะกร้อให้ลูกตะกร้อกระทบกับศีรษะบริเวณตีนผมที่หน้าผาก

ระดับ 4 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 1 หัวข้อ

ระดับ 3 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 2 หัวข้อ

ระดับ 2 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 3 หัวข้อ

ระดับ 1 คะแนน

อธิบายการปฏิบัติได้พอเข้าใจ แต่ไม่ชัดเจนในทุกหัวข้อ

ระดับ 0 คะแนน

ไม่ได้เขียนอธิบายใดๆ

แบบวัดความรู้กีฬาฟุตบอล

รายวิชา ฟุตบอล 5 พ23224 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ภาคเรียนที่1

แบบวัดความรู้ สาระที่ 6 : กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

รายวิชา ฟุตบอล 5 พ23224 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ ๑

เวลา 60 นาที จำนวน 30 ข้อ

คำสั่ง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (✕) ทับหน้าหัวข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียวในกระดาษคำตอบ

1. ข้อใดเป็นความหมายของการเลี้ยงฟุตบอล
   - ก. การเตะลูกฟุตบอล
   - ข. การแตะลูกฟุตบอล
   - ค. การหยุดลูกฟุตบอล
   - ง. การครอบครองลูกฟุตบอล
2. การเลี้ยงลูกฟุตบอลควรให้ลูกฟุตบอลห่างตัวไม่เกินกี่ก้าว
   - ก. 0.5 ก้าว
   - ข. 1.0 ก้าว
   - ค. 1.5 ก้าว
   - ง. 2.0 ก้าว
3. การเลี้ยงลูกฟุตบอลควรให้น้ำหนักตัวอยู่ส่วนใดของลูกฟุตบอล
   - ก. ข้างลูกฟุตบอล
   - ข. ใกล้ลูกฟุตบอล
   - ค. เหนือลูกฟุตบอล
   - ง. ต่ำกว่าลูกฟุตบอล
4. ข้อใดเป็นการเลี้ยงที่ครอบครองลูกฟุตบอลได้ดี
   - ก. การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยเข่า
   - ข. การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า
   - ค. การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยเท้าด้านใน
   - ง. การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยเท้าด้านนอก
5. จุดประสงค์ในการเลี้ยงบอลด้วยความเร็วคือข้อใด
   - ก. พัฒนาความเร็วของการเคลื่อนที่
   - ข. พัฒนาความเร็วของเท้า
   - ค. พัฒนาท่าทางการเคลื่อนที่รวดเร็ว
   - ง. พัฒนาความเร็วในการหยุดและเคลื่อนที่
6. การเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้ามีประโยชน์ตามข้อใด
   - ก. การส่งบอลระยะใกล้
   - ข. การยิงประตู
   - ค. การส่งลูกประชิดตัว
   - ง. การเตะจากมุมธง
7. การออกแรงเตะด้วยหลังเท้าจะมาจากส่วนใดของร่างกาย
   - ก. จากหัวเข่า
   - ข. จากข้อเท้า
   - ค. จากปลายเท้า
   - ง. จากสะโพก
8. การเตาะลูกฟุตบอลด้วยศีรษะเมื่อเริ่มหัดต้องทำตามข้อใด
   - ก. ใช้คู่กับเพื่อนให้เพื่อนช่วยโยน
   - ข. ใช้ขาเตะโด่งแล้วใช้หน้าผากรับ
   - ค. ใช้มือจับลูกฟุตบอลแล้วโยนขึ้น
   - ง. ทำอย่างไรก็แล้วแต่ผู้เล่นจะถนัด

9. ก่อนที่จะมีการจัดตั้งฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีก ฟุตบอลสูงสุดของไทยคืออะไร

ก. ถ้วย ก ข. ดิวิชั่น 1

ค. FIFA ง. KING CUP

10. ไทยพรีเมียร์ลีกเริ่มขึ้นในปี พ.ศ.ใด

ก. 2538 ข. 2539

ค. 2548 ง. 2549

11. การที่เคลื่อนไหวร่างกายได้ เพราะการทำงานของระบบใดในร่างกาย

ก. กระดูกและข้อต่อ ข. กล้ามเนื้อ เอ็นและกระดูก

ค. ประสาท เอ็นและกระดูก ง. ประสาท กล้ามเนื้อและกระดูก

12. ผลต่อประสิทธิภาพในการเคลื่อนไหวต่อไปนี้ข้อใดไม่เป็นความจริง

ก. อุณหภูมิ ข. การทรงตัว

ค. สภาพจิตใจ ง. ถูกทุกข้อ

13. ยืนแบบใดจึงจะเสริมประสิทธิภาพในการเคลื่อนไหวได้เหมาะสม

ก. ยืนเท้าทั้งสองข้างชิดกัน ข. ยืนแยกเท้าที่ถนัดไว้ข้างหน้า

ค. ยืนเท้าทั้งสองข้างห่างกันเล็กน้อย ง. ยืนเท้าทั้งสองข้างห่างกันมากๆ

14. การเคลื่อนไหวเฉพาะอย่าง มักอยู่ในกิจกรรมใดต่อไปนี้

ก. เล่นกีฬา ข. เต้นแอโรบิก

ค. ทำกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ง. ทำกิจกรรมพิเศษในโรงเรียน

15. ผู้ที่ฝึกฝนให้มีทักษะ เทคนิคและกลยุทธ์ในการเล่นกีฬาต่างๆ ตามกฎ กติกาของกีฬา เรียกว่าอะไร

ก. นักกีฬา ข. นักเรียน

ค. นักศึกษา ง. ถูกทุกข้อ

16. องค์ประกอบใดของสมรรถภาพทางกายที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเคลื่อนไหวร่างกาย

ก. ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ข. ความทนทานของกล้ามเนื้อ

ค. ความทนทานของระบบไหลเวียนเลือด ง. ถูกทุกข้อ

17. ผลของการฝึกออกกำลังกายจะดีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับอะไร

ก. รูปแบบของการออกกำลังกาย ข. การใช้กลุ่มกล้ามเนื้อ

ค. กำหนดการฝึกที่ใช้ ง. ถูกทุกข้อ

18. ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นคือข้อใด

ก. การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ ข. การเคลื่อนไหวแบบไม่เคลื่อนที่

ค. การเคลื่อนไหวประกอบอุปกรณ์ ง. ถูกทุกข้อ

19. ลักษณะของพื้นแบบใดซึ่งส่งผลต่อการทรงตัวที่ไม่ดี

ก. พื้นผิวราบ ข. พื้นผิวขรุขระ

ค. พื้นผิวที่ลื่น ง. ถูกเฉพาะข้อ ข และ ค

20. สภาพความเสียดทานที่พื้นผิวของฐานรองรับลักษณะใดที่ส่งผลให้การทรงตัวมีความมั่นคง

ก. พื้นผิวที่เปียก ข. พื้นผิวที่มันลื่น

ค. พื้นผิวดินที่แห้ง ง. พื้นผิวราบเรียบมาก

21. ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบที่ใช้ในการพิจารณาการออกกำลังกายตามหลักของ FIT

ก. ความสูง ข. ความบ่อย

ค. ความหนัก ง. ความนาน

22. หัวใจจะแสดงประสิทธิผลจากการทำงานในเรื่องใดชัดเจนที่สุด

ก. ความอดทนของระบบไหลเวียน ข. ความอดทนของระบบหายใจ

ค. ความแข็งแรง ง. ความอ่อนตัว

23. ข้อใดที่บ่งบอกถึงการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี

ก. สมรรถภาพทางกายมีการพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว

ข. สุขภาพดี ไม่เจ็บ ไม่ป่วย รู้สึกแข็งแรง

ค. กินได้ ถ่ายดี สบายดี สนุกกับการออกกำลังกาย

ง. ออกกำลังกายแล้วไม่เหนื่อยเร็ว ไม่เจ็บปวด ฟื้นตัวเร็ว

24. การแก้ปัญหาสุขภาพที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพที่สุดคือวิธีใด

ก. ใช้ยาราคาประหยัด ข. ออกกำลังกายหนักๆ

ค. ออกกำลังกายที่เหมาะสม ง. รับประทานอาหารที่เหมาะสม

25. การออกกำลังกายมีผลดีต่อจิตใจอย่างไร

ก. มีสารเอ็นดอร์ฟินที่ทำให้มีความสุข รู้สึกดีจากการออกกำลังกาย

ข. หยุดความรู้สึกที่ไม่ดี ไม่ชอบ ไว้ชั่วขณะ

ค. เกิดสังคมย่อยๆ จากการไปออกกำลังกายกับคนอื่น

ง. ออกกำลังกายทำให้เกิดสิ่งดีๆ ทั้งหมดที่กล่าวมา

26. สุขภาพจิตดี (Mental Health) หมายถึง

ก. ความสามารถในการรองรับความกดดันจากสังคม

ข. เข้าใจและยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัว

ค. มีความอดทน

ง. ทุกประการที่กล่าวมา

27. การหาค่าดัชนีมวลกายข้อใดถูกต้อง

ก. น้ำหนักตัว (กก.) หารด้วยส่วนสูง (ซม.)

ข. น้ำหนักตัว (กก.) หารด้วยส่วนสูง (ม.)

ค. น้ำหนักตัว (กก.) หารด้วยส่วนสูง (ซม.)^2

ง. น้ำหนักตัว (กก.) หารด้วยส่วนสูง (ม.)^2

28. ท่านคิดว่าผลที่ได้จากการออกกำลังกายแบบแอโรบิก คืออะไร

ก. กล้ามเนื้อมีขนาดใหญ่ขึ้น

ข. พัฒนาระบบไหลเวียนและหัวใจ

ค. กำหนดทิศทางและจังหวะการออกกำลังกายกับดนตรีเข้าด้วยกันอย่างกลมกลืน

ง. สามารถประยุกต์การออกกำลังกายกับดนตรีเข้าด้วยกันอย่างกลมกลืน

29. ประโยชน์ของการออกกำลังกายด้วยการยกน้ำหนัก (Weight Training) คืออะไร

ก. การรักษาอาการบาดเจ็บของข้อเท้า เข่า หลัง

ข. เพิ่มความอดทนของกล้ามเนื้อ

ค. พัฒนาระบบหายใจและไหลเวียนโลหิต

ง. เพิ่มความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อ

30. หากการทดสอบสมรรถภาพทางกายพบว่า ได้คะแนนต่ำในเรื่องกำลังกล้ามเนื้อ ควรเน้นการออกกำลังกายประเภทใด

ก. เต้นแอโรบิก ข. ว่ายน้ำ

ค. ออกกำลังกายที่มีแรงต้าน ง. ขี่จักรยาน

ตอนที่ 2 จงอธิบายข้อคำถามต่อไปนี้โดยละเอียด

1. จงอธิบาย **การเตะลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน** มาโดยละเอียด (5 คะแนน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. จงอธิบาย **การเตะลูกฟุตบอลด้วยศีรษะ** มาโดยละเอียด (5 คะแนน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนน ตอนที่ 2 มีดังนี้

ข้อที่ 1. จงอธิบาย **การเตะลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน** มาโดยละเอียด

ระดับ 5 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อดังนี้คือ

1. ตามองดูลูกฟุตบอล กางแขนออกเพื่อการทรงตัวและป้องกันคู่ต่อสู้
2. ยกเท้าข้างที่ใช้เล่นลูกขึ้นเหนือพื้นในระดับเกือบขนานกับพื้น
3. เตะลูกขึ้นในอากาศด้วยข้างเท้าด้านใน (เหมือนการเล่นลูกแปในกีฬาตะกร้อ) ในระดับที่ต้องการ

ระดับ 4 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 1 หัวข้อ

ระดับ 3 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 2 หัวข้อ

ระดับ 2 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 3 หัวข้อ

ระดับ 1 คะแนน

อธิบายการปฏิบัติได้พอเข้าใจ แต่ไม่ชัดเจนในทุกหัวข้อ

ระดับ 0 คะแนน

ไม่ได้เขียนอธิบายใดๆ

ข้อที่ 2. จงอธิบาย **การเตะลูกฟุตบอลด้วยศีรษะ** มาโดยละเอียด

ระดับ 5 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อดังนี้คือ

1. แหงนหน้า ตามองดูลูกตลอด ใช้หน้าผากเป็นจุดสัมผัสลูกบอล เกร็งคอ
2. กางแขนออกเพื่อการทรงตัว และป้องกันการปะทะของคู่ต่อสู้
3. ยืนแบบเท้าขนานหรือเท้าสลับก็ได้

ระดับ 4 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 1 หัวข้อ

ระดับ 3 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 2 หัวข้อ

ระดับ 2 คะแนน

สามารถอธิบายการปฏิบัติได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่มีการอธิบายไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 3 หัวข้อ

ระดับ 1 คะแนน

อธิบายการปฏิบัติได้พอเข้าใจ แต่ไม่ชัดเจนในทุกหัวข้อ

ระดับ 0 คะแนน

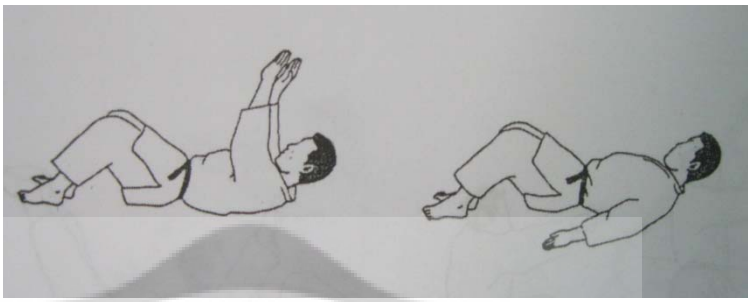
ไม่ได้เขียนอธิบายใดๆ

แบบวัดทักษะกีฬายูโด

รายวิชา ยูโด1 พ21232 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ภาคเรียนที่1

แบบวัดทักษะกีฬายูโด สำหรับ มัธยมศึกษา ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1
ประกอบด้วย 5 รายการ 30 คะแนน

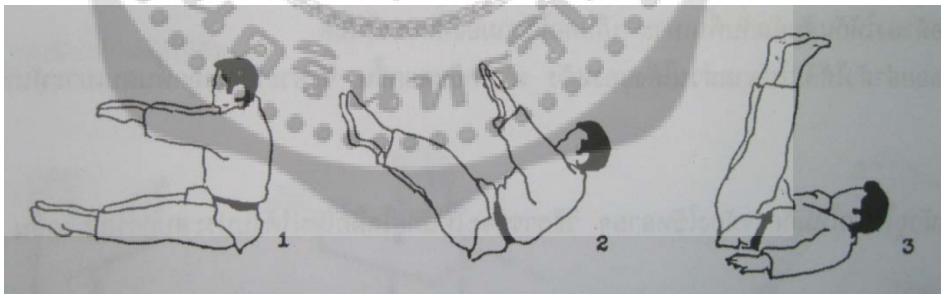
1.ท่านอนล้มหลังตบเบาะ 6 คะแนน

วิธีปฏิบัติทักษะ

1. นอนหงาย ตั้งเข่าโดยงอเท้าทั้งสองเข้ามาให้ฝ่าเท้าราบไปกลับพื้นพอดี (ส้นเท้าห่างจากสะโพกประมาณ 1 คืบ)
2. แขนทั้งสองข้างยกชูขึ้น ตามองที่แนวเข็มขัด
3. ตบแขนทั้งสองกับพื้น โดยให้มุมที่รักแร้ประมาณ 45 องศา (แขนที่ตบนั้นเหยียดตามสบายไม่เกร็ง)

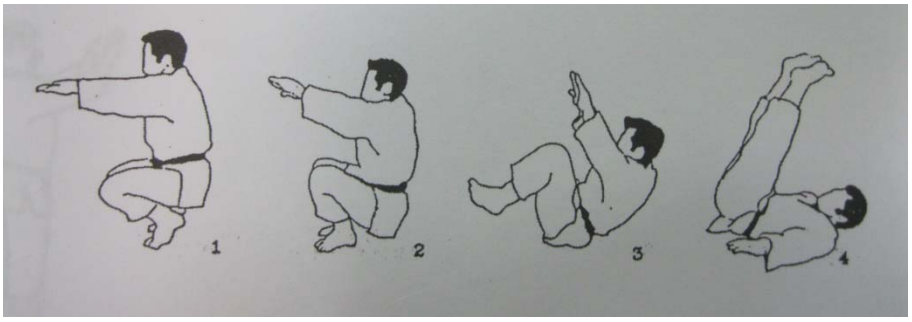
2.ท่านั่งล้มหลังตบเบาะ 6 คะแนน

วิธีปฏิบัติทักษะ

1. ท่าเตรียม นั่งเหยียดเท้าไปข้างหน้า และยกแขนทั้งสองข้างขึ้นด้วย ค่อย ๆ เอนตัวไปด้านหลัง เก็บคอไว้ ตามองที่แนวเข็มขัด
2. ปล่อยตัวให้กลิ้งไปตามส่วนโค้งของหลัง ในจังหวะแรกที่หลังสัมผัสกับพื้น ฟาดแขนทั้งสองตบเบาะ โดยให้แขนด้านในราบไปกับพื้น แขนทั้งสองข้างทำมุม 45 องศา
3. เมื่อลำตัวเอนไปด้านหลัง ก็ยกเท้าทั้งสองขึ้น

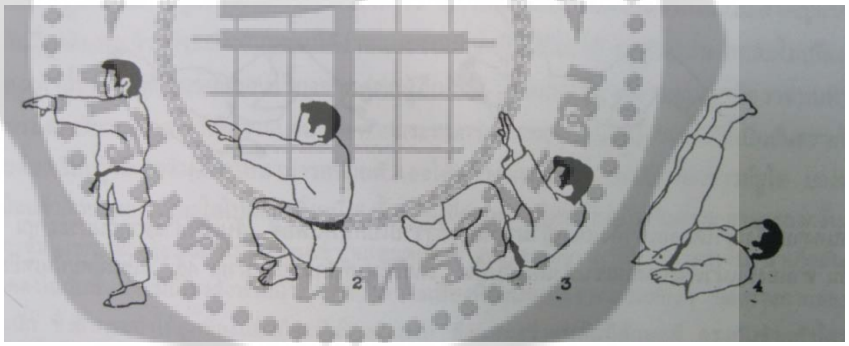
3.ท่านั่งบนส้นเท้าล้มหลัง 6 คะแนน

วิธีปฏิบัติทักษะ

1. นั่งบนส้นเท้าเหยียดแขนไปข้างหน้า
2. ค่อย ๆ หย่อนสะโพกลงกับพื้นเบาะ เก็บคอไว้ตามองที่แนวเข็มขัด
3. ปล่อยลำตัวให้ล้มไปตามแนวโค้งของหลัง เท้าเหยียดยกขึ้น จังหวะที่หลังถูกพื้นตบเบาะทันที

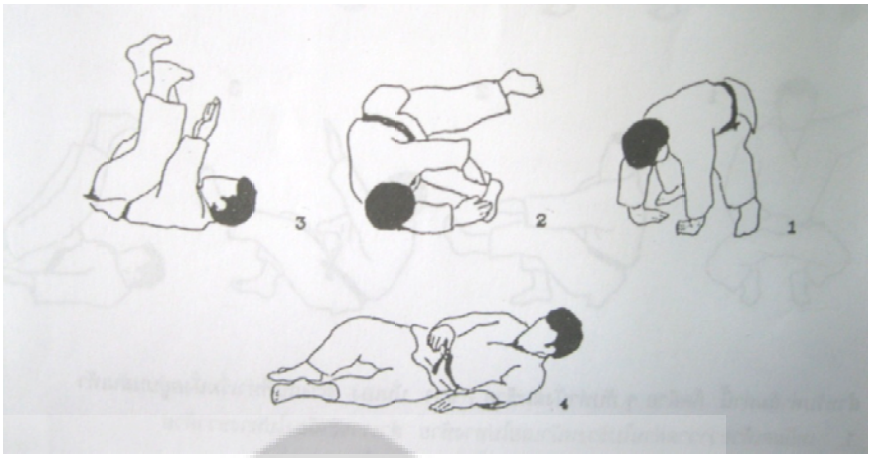
4.ท่ายืนล้มหลัง 6 คะแนน

วิธีปฏิบัติทักษะ

1. ยืนเท้าแยก ยกแขนเหยียดไปข้างหน้า
2. ย่อตัวลง ให้สะโพกสัมผัสกับพื้นเบาะ เก็บคอไว้ ตามองที่แนวเข็มขัด
3. ปล่อยลำตัวให้ล้มไปตามแนวโค้งของหลัง เท้าเหยียดยกขึ้น จังหวะที่หลังถูกพื้นตบเบาะทันที

5.ท่าม้วนตัวตบเบาะ 6 คะแนน

วิธีปฏิบัติทักษะ

1. เริ่มให้ก้าวเท้าขวาไปด้านหน้า
2. วางมือซ้ายให้อยู่แนวเดียวกับเท้าขวาห่างประมาณช่วงไหล่ แขนขวาคว่ำมือ วางระหว่างกลางเท้า ขวาและแขนซ้าย หันหน้าไปทางไหล่ซ้าย บิดไหล่ขวาไปในทิศทางที่จะม้วนตัวไป แขนขวาที่วางระหว่างกลางนั้นงอให้โค้ง บิดข้อมือให้นิ้วชี้เข้าหาลำตัว แล้วเกร็งยันพื้นเอาไว้
3. ถีบเท้าซ้ายไปข้างหน้าให้ลำตัวกลิ้งไปตามส่วนโค้งของแขนขวา จากข้อมือไปยังข้อศอกต่อไปที่หัวไหล่ แล้วไปที่หลัง จากนั้นจึงเหยียดตัวนอน โดยงอเท้าซ้ายเล็กน้อยให้เท้าด้านนอกราบไปกับพื้น เข่าขวาตั้งวางไว้ให้เต็มฝ่าเท้า

อุปกรณ์การทดสอบทักษะกีฬายูโด

1.ชุดยูโดหรือชุดวอร์ม
2.เบาะยูโด
3.นกหวีด
4.นาฬิกาจับเวลา

หมายเหตุ

1. ในทดสอบทักษะยูโดก่อนการสอบทุกครั้งควรจะมีการแนะนำ โดยการสาธิตท่าทางต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในแบบวัดทักษะยูโด โดยการสาธิตควรให้ผู้ฝึกสอนกีฬายูโด หรือนักกีฬายูโดที่มีความสามารถ หรือวิทยฐานะทางยูโด ระดับ สายน้ำตาล ขึ้นไป สาธิต

2. หลังจากสาธิตเรียบร้อยแล้วให้ผู้เข้าสอบทุกคนลงมือซ้อมปฏิบัติ โดยใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง และให้แบ่งเวลาสำหรับการซ้อมให้ครบตามทักษะที่ทำการสอบ

3. ในการซ้อมปฏิบัติทุกครั้งภายในเบาะยูโดควรให้นักกีฬายูโดที่มีความสามารถดูแลให้คำแนะนำเป็นรายกลุ่ม หรือรายบุคคล

4. เมื่อหมดเวลาการซ้อมปฏิบัติ ให้สัญญาณ แล้วสาธิตท่าที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง โดยผู้ฝึกสอน หรือ นักกีฬายูโดที่มีความสามารถก่อนทำการสอบจริง

เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ระดับ 6 คะแนน

สามารถปฏิบัติทักษะได้ครบทั้ง 3 หัวข้อตามวิธีปฏิบัติทักษะในแต่ละท่าได้อย่างสมบูรณ์

ระดับ 5 คะแนน

สามารถปฏิบัติทักษะได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่ปฏิบัติไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 1 หัวข้อ

ระดับ 4 คะแนน

สามารถปฏิบัติทักษะได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่ปฏิบัติไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 2 หัวข้อ

ระดับ 3 คะแนน

สามารถปฏิบัติทักษะได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่ปฏิบัติไม่สมบูรณ์ทั้งสาม 3 หัวข้อ

ระดับ 2 คะแนน

ปฏิบัติทักษะไม่ครบ ขาดไป 1 หัวข้อ ตามวิธีปฏิบัติทักษะ

ระดับ 1 คะแนน

ปฏิบัติทักษะไม่ครบ ขาดไป 2 หัวข้อ ตามวิธีปฏิบัติทักษะ

ระดับ 0 คะแนน

ไม่ได้ปฏิบัติทักษะ

ใบบันทึกผลคะแนนการวัดทักษะกีฬายูโด

ที่	รายชื่อ	ทักษะกีฬายูโด					รวม (30)
		นอนล้มหลัง (6 คะแนน)	นั่งล้มหลัง (6 คะแนน)	นั่งบนส้นเท้าล้มหลัง (6 คะแนน)	ยืนล้มหลัง (6 คะแนน)	ม้วนตัวตบเบาะ (6 คะแนน)	

แบบวัดทักษะกีฬายกน้ำหนัก

รายวิชา ยกน้ำหนัก 3 พ22228 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่2ภาคเรียนที่ 1

แบบวัดทักษะกีฬายกน้ำหนัก สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1

ประกอบด้วย 2 รายการ 30 คะแนน

.....

1. การทำท่า คลีน 15 คะแนน

วิธีปฏิบัติทักษะ

1. ยืนในท่าเตรียมขยับขาชิดคาน หลังตรง หรือแอ่นเล็กน้อย ศีรษะเป็นแนวเดียวกับลำตัว หรือเลยบาร์เบลเล็กน้อย มือกำบาร์เบลให้แน่น แขนปล่อยฟรี

2. ถีบเท้า และใช้หลังดึงบาร์เบลขึ้นจากพื้น ไหล่จะต้องเป็นแนวเดียวกันกับบาร์เบลหรือเลยบาร์เบลเล็กน้อย

3. ระวังไม่ให้หัวไหล่อยู่หลังบาร์เบล เพราะจะทำให้เปิดตัวเร็ว

4. เมื่อบาร์เบลพ้นเข่าแล้ว ให้เหยียดขาอย่างต่อเนื่องในเวลาเดียวกัน การเหยียดสะโพกต้องให้สุดและบังคับบาร์เบลให้ชิดตัว

5. หลังสิ้นสุดการดึงบาร์เบล ต้องทิ้งตัวลงรับให้เร็ว วัดข้อศอกรับให้เร็ว ตัวต้องตรง อกยืดขึ้น

2. การทำท่า เจอร์ค 15 คะแนน

วิธีปฏิบัติทักษะ

1. ยืนในท่าเตรียมโดยให้ยืนเต็มฝ่าเท้า ความกว้างของเท้าเท่ากับสะโพก

2. ลำตัวยืดตรง บาร์เบลวางอยู่บนไหล่ ด้านหน้ายืดอกยกไหล่ ศอกชี้ลงพื้นเป็นมุม 45 องศา มือกำคาน แขนปล่อยฟรี

3. ย่อเข่าลงหัวเข่าแบะไปตามปลายเท้า ยืดอกยกไหล่ ตัวตรง รักษาตำแหน่งของบาร์เบลและลำตัวไม่ให้มีการเปลี่ยน

4. การถีบเท้าต้องส่งแรงจากส้นเท้าไปปลายเท้า ถีบเท้า เข่า ลำตัว หัวไหล่และศอก ส่งบาร์เบลขึ้นเหนือศีรษะ เส้นทางเดินของบาร์เบลมีลักษณะเป็นเส้นตรง

5. เมื่อบาร์เบลลอยขึ้นไปถึงจุดสูงสุด ให้ปัดขาแยกหน้าหลังและทิ้งตัวลงตรง ๆ ให้ความกว้างของเท้าหน้าประมาณ 2 ฝ่าเท้า เท้าหลัง 1 ฝ่าเท้าครึ่ง เท้าหน้าวางเต็มฝ่าเท้า เท้าหลังจิกด้วยปลายเท้า มือที่กำคานไหล่และสะโพกเป็นแนวเดียวกัน ลำตัวยืดตรง

อุปกรณ์การวัดทักษะกีฬายกน้ำหนัก

1. ชุดยกน้ำหนักหรือชุดวอร์ม
2. คานและแผ่นเหล็ก
3. แผ่นรองเหล็ก
4. นกหวีด
5. นาฬิกาจับเวลา

หมายเหตุ

1. ในทดสอบทักษะกีฬายกน้ำหนักก่อนการสอบทุกครั้งควรจะมีการแนะนำ โดยการสาธิตท่าทางต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในแบบทดสอบ โดยการสาธิตควรให้ผู้ฝึกสอน หรือนักกีฬาที่มีความสามารถสาธิต

2. หลังจากสาธิตเรียบร้อยแล้วให้ผู้เข้าสอบทุกคนลงมือซ้อมปฏิบัติ

3. เมื่อหมดเวลาการซ้อมปฏิบัติ ให้สัญญาณ แล้วสาธิตท่าที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง โดยผู้ฝึกสอน หรือ นักกีฬาที่มีความสามารถก่อนทำการสอบจริง

เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

การให้คะแนนรายการทดสอบทักษะที่มีคะแนน 15 คะแนน ปฏิบัติดังนี้

ระดับ	คะแนน
ดีมาก	13 – 15
ดี	10 – 12
ปานกลาง	7 - 9
พอใช้	4 - 6
อ่อน	1 – 3

ระดับ ดีมาก

สามารถปฏิบัติทักษะได้ครบทั้ง 5 หัวข้อตามวิธีปฏิบัติทักษะในแต่ละท่าได้อย่างสมบูรณ์

ระดับ ดี

สามารถปฏิบัติทักษะได้ครบทั้ง 5 หัวข้อ แต่ปฏิบัติไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 1 หัวข้อ

ระดับ ปานกลาง

สามารถปฏิบัติทักษะได้ครบทั้ง 5 หัวข้อ แต่ปฏิบัติไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 2 หัวข้อ

ระดับ พอใช้

สามารถปฏิบัติทักษะได้ครบทั้ง 5 หัวข้อ แต่ปฏิบัติไม่สมบูรณ์ทั้งสาม 3 หัวข้อ

ระดับ อ่อน

สามารถปฏิบัติทักษะได้ครบทั้ง 5 หัวข้อ แต่ปฏิบัติไม่สมบูรณ์ทั้งสาม 4 หัวข้อ

ใบบันทึกผลคะแนนการวัดทักษะกีฬายกน้ำหนัก

ที่	รายชื่อ	ทักษะกีฬายกน้ำหนัก		รวม (30)
		การทำคลีน (15 คะแนน)	การทำท่าเจอร์ค (15 คะแนน)	

แบบวัดทักษะกีฬากรีฑา

รายวิชา กรีฑา 5 พ 23202 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1

แบบวัดทักษะกีฬากรีฑา สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1

ประกอบด้วย 3 รายการ 30 คะแนน

.....

1.รายการทดสอบ วิ่ง 100 เมตร (100 – Meter Run) 10 คะแนน

วิธีปฏิบัติทักษะ

1.เมื่อผู้รับการทดสอบพร้อมแล้วผู้ปล่อยตัวให้สัญญาณ"เข้าที่"

2.ผู้เข้ารับการทดสอบยืนอยู่หลังเส้นเริ่มและผู้ปล่อยตัวให้สัญญาณ นกหวีด ปล่อยตัว

3.ผู้เข้ารับการทดสอบวิ่งด้วยความเร็วสูงสุด ไปตามเส้นทางที่กำหนดจนถึงเส้นชัย ระยะทาง 100 เมตร

4.ผู้จับเวลาประจำอยู่ที่เส้นชัย เริ่มจับเวลาเมื่อได้ยินสัญญาณการปล่อยตัว และหยุดเวลาเมื่อผู้เข้ารับการทดสอบวิ่งผ่านเส้นชัย

อุปกรณ์

1. นาฬิกาจับเวลา
2. นกหวีด
3. ใบบันทึกคะแนน

สถานที่

สนามกรีฑา ระยะ 400 เมตร

ระเบียบการทดสอบ

1. ผู้เข้ารับการทดสอบสวมชุดกีฬา (กางเกงขาสั้น)
2. ผู้เข้ารับการทดสอบสวมรองเท้าและถุงเท้า(ไม่ให้สวมรองเท้าตะปู)

2.แบบทดสอบการเข้าเส้นชัยโดยการใช้การกดหน้าอก 10 คะแนน

วิธีปฏิบัติทักษะ

1. เมื่อนักกีฬาเร่งฝีเท้ามาเต็มที่แล้วเหลือระยะทางอีก 2 – 3 ก้าว
2. ให้นักกีฬาก้าวเท้ายาวเฉียดพื้นในลักษณะของครึ่งก้าวครึ่งกระโดด
3. จากนั้นให้กดตัวพุ่งหน้าอกแตะแถบชัยทันที

อุปกรณ์

1. นาฬิกาจับเวลา
2. นกหวีด
3. ใบบันทึกคะแนน

สถานที่

สนามกรีฑา ระยะ 400 เมตร

ระเบียบการทดสอบ

1. ผู้เข้ารับการทดสอบสวมชุดกีฬา (กางเกงขาสั้น)
2. ผู้เข้ารับการทดสอบสวมรองเท้าและถุงเท้า(ไม่ให้สวมรองเท้าตะปู)

3.แบบทดสอบการเอียงไหล่เข้าแตะแถบชัย 10 คะแนน

วิธีปฏิบัติทักษะ

1. เมื่อนักกีฬาเร่งฝีเท้ามาเต็มที่แล้วเหลือระยะทางอีก 2 – 3 ก้าว
2. ให้นักกีฬาก้าวเท้ายาวเฉียดพื้นในลักษณะของครึ่งก้าวครึ่งกระโดด
3. จากนั้นให้เอียงไหล่เข้าแตะแถบชัยทันที

อุปกรณ์

1. นาฬิกาจับเวลา
2. นกหวีด
3. ใบบันทึกคะแนน

สถานที่

สนามกรีฑา ระยะ 400 เมตร

ระเบียบการทดสอบ

1. ผู้เข้ารับการทดสอบสวมชุดกีฬา (กางเกงขาสั้น)
2. ผู้เข้ารับการทดสอบสวมรองเท้าและถุงเท้า(ไม่ให้สวมรองเท้าตะปู)

เกณฑ์การให้คะแนน

วิ่ง 100 เมตร/วินาที 10 คะแนน

คะแนน	ชาย (อายุ/ปี)			หญิง (อายุ/ปี)		
	12	13	14	12	13	14
10	13.00	12.50	12.00	14.50	14.00	13.50
9	13.20	12.70	12.20	14.60	14.10	13.60
8	13.40	12.90	12.40	14.70	14.20	13.70
7	13.60	13.20	12.60	14.80	14.30	13.80
6	13.80	13.30	12.80	14.90	14.40	13.90
5	14.00	13.50	13.00	15.00	14.50	14.00
4	14.20	13.70	13.20	15.10	14.60	14.10
3	14.40	13.90	13.40	15.20	14.70	14.20
2	14.60	14.10	13.60	15.30	14.80	14.30
1	14.80	14.40	13.80	15.40	14.90	14.40

การให้คะแนนรายการทดสอบทักษะที่มีคะแนน 10 คะแนน ปฏิบัติดังนี้

ระดับ	คะแนน
ดีมาก	9 – 10
ดี	7 – 8
ปานกลาง	5 – 6
พอใช้	3 – 4
อ่อน	1 – 2

ระดับ ดีมาก

สามารถปฏิบัติทักษะได้ครบทั้ง 3 หัวข้อตามวิธีปฏิบัติทักษะในแต่ละหัวข้อได้อย่างสมบูรณ์

ระดับ ดี

สามารถปฏิบัติทักษะได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่ปฏิบัติไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 1 หัวข้อ

ระดับ ปานกลาง

สามารถปฏิบัติทักษะได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่ปฏิบัติไม่สมบูรณ์อย่างน้อย 2 หัวข้อ

ระดับ พอใช้

สามารถปฏิบัติทักษะได้ครบทั้ง 3 หัวข้อ แต่ปฏิบัติไม่สมบูรณ์ทั้งสาม 3 หัวข้อ

ระดับ อ่อน

ไม่สามารถปฏิบัติทักษะได้

ใบบันทึกผลคะแนนการวัดทักษะกรีฑา

ที่	รายชื่อ	ทักษะกีฬากรีฑา			รวม
		วิ่ง 100 เมตร (10 คะแนน)	กดหน้าอกเข้าเส้นชัย (10 คะแนน)	เอียงไหล่เข้าเส้น (10 คะแนน)	

แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก

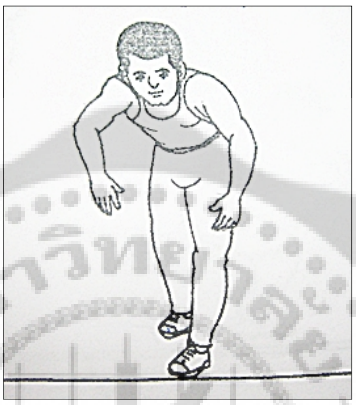
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี สังกัดสถาบันการพลศึกษา

<u>คำชี้แจง</u>

รายการทดสอบสมรรถภาพทางกายและกลไก มี 5 รายการ 20 คะแนน

.....

1. วิ่งเร็ว 50 เมตร (50 Meters Sprint)

อุปกรณ์

1. นาฬิกาจับเวลาอ่านละเอียด 1/100 วินาที
2. ลู่วิ่ง 50 เมตร มีเส้นเริ่มและเส้นชัย
3. ปืนปล่อยตัว หรือ นกหวีด (ถ้าไม่มีให้สัญญาณอย่างอื่นที่ผู้จับเวลาจะรู้เห็นได้ เช่น โบกธง หรือ ผ้าเช็ดหน้า)

เจ้าหน้าที่

ผู้ปล่อยตัว 1 คน ผู้จับเวลา 1 คน ต่อ 1 หรือ 2 ลู่วิ่ง ผู้บันทึก 1 คน

วิธีทดสอบ

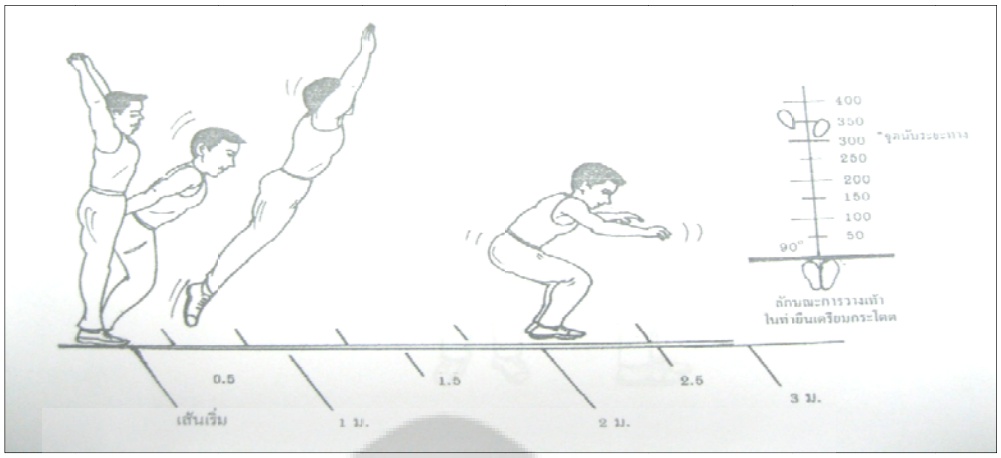
เมื่อปล่อยตัวให้สัญญาณ “เข้าที่” ให้ผู้ทดสอบยืนให้ปลายเท้าข้างใดข้างหนึ่งชิดเส้นเริ่ม (ไม่ต้องย่อตัวในท่าออกวิ่ง) เมื่อได้ยินหรือเห็นสัญญาณปล่อยตัวให้ผู้เข้าทดสอบวิ่งให้เร็วที่สุดจนผ่านเส้นชัย

ผู้จับเวลา 1 คน อาจจับเวลาทีเดียว 2 คนได้ โดยใช้นาฬิกาจับเวลา 2 เรือน มือละข้างหรือนาฬิกาจับเวลาที่มีเข็มแยกเวลา

การบันทึกผล

บันทึกเวลาเป็นวินาทีและทศนิยมตำแหน่งแรกของวินาที บันทึกเวลาที่ดีที่สุดจากการประลอง 2 ครั้ง

2. ยืนกระโดดไกล (Standing Broad Jump)

อุปกรณ์

1. พื้นที่เรียบและไม่ลื่นอย่างน้อย 3.5 เมตร
2. เทปวัดระยะทางอ่านเป็นเซนติเมตร
3. ไม้ T อย่างใหญ่

เจ้าหน้าที่

ผู้จัดลำดับผู้เข้าทดสอบ 1 คน ผู้วัดระยะและผู้บันทึก 1 คน

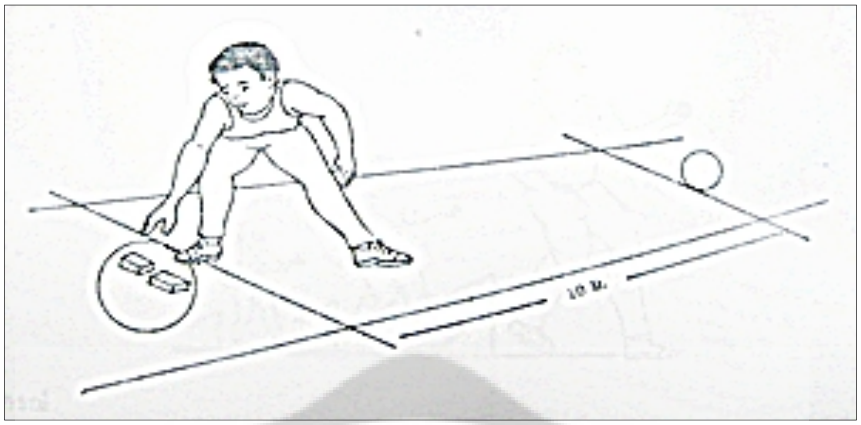
วิธีทดสอบ

ผู้จัดลำดับผู้เข้าทดสอบอธิบายวิธีการกระโดดให้ผู้เข้าทดสอบยืนปลายเท้าทั้งสองชิดเส้นเริ่ม ซ้อมเหวี่ยงแขนทั้งสองไปข้างหลังพร้อมกับก้มตัว เมื่อได้จังหวะให้เหวี่ยงแขนไปข้างหน้าอย่างแรง พร้อมกับกระโดดด้วยเท้าทั้งสองไปข้างหน้าให้ไกลที่สุด ให้วัดระยะจากเส้นเริ่มไปยังรอยส้นเท้าข้างที่ใกล้ที่สุด ถ้าผู้เข้าทดสอบเสียหลักหงายหลัง ก้น หรือ มือเตะพื้นให้ประลองใหม่

การบันทึกผล

บันทึกระยะทางที่ทำได้เป็นเซนติเมตรเอาระยะที่ไกลที่สุด จากการประลอง 2 ครั้ง

3. วิ่งเก็บของ (Shuttle Run)

อุปกรณ์

1. นาฬิกาจับเวลาอ่านละเอียด 1/100 วินาที
2. ทางวิ่งเรียบระหว่างเส้นขนาน 2 เส้น ห่างกัน 10 เมตร หลังเส้นเริ่มมีทางวิ่งเลยออกไป ชิดด้านนอกของเส้นทั้งสองมีวงกลมเส้นผ่านศูนย์กลาง 50 เซนติเมตร
3. ท่อนไม้ 2 ท่อน (ขนาด 5x5x10 เซนติเมตร)

เจ้าหน้าที่

ผู้จัดลำดับผู้เข้าทดสอบและจับเวลา 1 คน ผู้บันทึก 1 คน

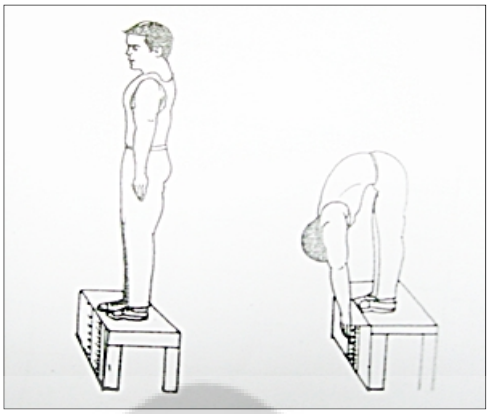
วิธีทดสอบ

วางไม้ทั้งสองท่อนกลางวงที่อยู่ชิดเส้นปลายทาง ผู้เข้าทดสอบยืนให้เท้าข้างใดข้างหนึ่งชิดเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณ “เข้าที่” เมื่อพร้อมแล้ว ผู้ปล่อยตัวสั่ง “ไป” ให้ผู้เข้าทดสอบวิ่งไปยังเส้นกลับตัว และหยิบไม้ในวงกลม 1 ท่อน วิ่งกลับมาวางในวงกลมหลังเส้นเริ่ม จากนั้นให้วิ่งกลับตัวไปหยิบไม้อีกท่อนหนึ่ง วิ่งกลับมาวางในวงกลมหลังเส้นเริ่ม เป็นครั้งที่ 1 แล้ววิ่งผ่านเส้นเริ่มไป ห้ามโยนท่อนไม้ หรือวางไม่เข้าวงกลมต้องเริ่มทดสอบใหม่

การบันทึกผล

บันทึกเวลาตั้งแต่ “ไป” จนถึงวางไม้ท่อนที่ 2 ในวงกลม บันทึกเวลาที่ดีที่สุดจากการประลอง 2 ครั้ง

4. งอตัวข้างหน้า (Trunk Forward Flexion)

อุปกรณ์

1. โต๊ะสี่เหลี่ยมหรือเก้าอี้ไม้ 1 ตัว

2.ไม้บรรทัดบอกมาตราเซนติเมตร ยาว 50 เซนติเมตร 1 อัน

เจ้าหน้าที่

ผู้จัดลำดับผู้เข้าทดสอบ 1 คน ผู้บันทึก 1 คน

วิธีทดสอบ

ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนบนโต๊ะหรือเก้าอี้ ปลายเท้าทั้งสองอยู่ชิดขอบโต๊ะหรือเก้าอี้ ขาทั้งสองเหยียดตรง เอานิ้วหัวแม่มือทั้งสองเกี่ยวกับค่อยๆ ก้มตัวลงข้างหน้าเหยียดแขนทั้งสอง เลื่อนลงไปตามแนวไม้บรรทัดจนไม่สามารถจะก้มต่อไปได้ ห้ามงอเข่า หรือ เอียงตัวไปข้างใดข้างหนึ่งหรือก้มตัวลงแรงๆ

การบันทึกผล

บันทึกระยะเป็นเซนติเมตร ถ้าปลายนิ้มมือเหยียดเลยปลายเท้าบันทึกค่าเป็นบวก (+) ถ้าปลายนิ้วมือไม่ถึงปลายเท้าบันทึกค่าเป็นลบ (-) ให้ประลอง 2 ครั้ง เอาครั้งที่ดีที่สุดเป็นผลของการประลอง

5. แรงบีบมือ (Grip Strength)

อุปกรณ์

1. เครื่องมือวัดแรงบีบมือ (Grip Dynamometer)
2. ผง Magnesium Carbonate

เจ้าหน้าที่

ผู้อ่านผลและบันทึกผล 1 คน

วิธีทดสอบ

ให้ผู้เข้าทดสอบใช้มือลูบผง แมกนีเซียมคาร์บอเนต เพื่อกันลื่นแล้วปรับเครื่องวัดจับเครื่องวัดให้เหมาะมือที่สุด โดยให้ข้อนิ้วที่ 2 รับน้ำหนักของเครื่องวัดยืนตรงปล่อยแขนห้อยข้างลำตัว พร้อมแล้วแยกแขนออกห่างลำตัวเล็กน้อย กำมือบีบเครื่องวัดจนสุดแรง ระหว่างบีบห้ามไม่ให้มือหรือเครื่องวัดถูกส่วนหนึ่งส่วนใดของลำตัว และห้ามเหวี่ยงเครื่องวัดหรือโถมตัวอัดแรงให้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง เอาครั้งที่ดีสุดเป็นผลของการประลอง

การบันทึกผล

บันทึกผลการวัดเป็นกิโลกรัม

เกณฑ์การให้คะแนนการวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี สังกัดสถาบันการพลศึกษา

รายการทดสอบ	อายุ 11 – 13 ปี		อายุ 14 -16 ปี		คะแนน
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
1.วิ่งเร็ว 50เมตร					
(วินาที)	7.51ลงมา	8.20ลงมา	7.77ลงมา	8.74 ลงมา	4
ดีมาก	7.52–8.14	8.21–9.00	7.78–8.31	8.75–9.39	3
ดี	8.15–9.43	9.01–10.63	8.32–9.38	9.40–10.69	2
พอใช้	9.44 –10.06	10.64–11.43	9.39–9.91	10.70-	1
ต่ำ	10.07 ขึ้นไป	11.44 ขึ้นไป	9.92 ขึ้นไป	11.34	0
ต่ำมาก				11.35ขึ้นไป	
2.ยืนกระโดดไกล	198ขึ้นไป	178 ขึ้นไป	196 ขึ้นไป		4
(เซนติเมตร)	181–197	162 –177	185 –195	166 ขึ้นไป	3
ดีมาก	147 – 180	128 – 161	163 – 184	157 – 165	2
ดี	130– 146	111 – 127	152 – 162	137 – 156	1
พอใช้	129 ลงมา	110ลงมา	151ลงมา	128 –136	0
ต่ำ				127 ลงมา	
ต่ำมาก	10.64 ลงมา	11.77 ลงมา	10.97 ลงมา		4
3. วิ่งเก็บของ	10.65–11.30	11.78–12.41	10.98-	12.19 ลงมา	3
(วินาที)	11.31 –12.63	12.42–	11.48	12.20-	2
ดีมาก	12.64– 13.29	13.70	11.49–	12.77	1
ดี	13.30 ขึ้นไป	13.71–14.34	12.50	12.78-	0
พอใช้		14.35	12.51–	13.95	
ต่ำ	10.6 ขึ้นไป		13.01	13.96-	4
ต่ำมาก	9.7	8.1 ขึ้นไป	13.02 ขึ้น	14.53	3
4. งอตัวไป	8.8	7.2	ไป	14.54ขึ้นไป	2
ข้างหน้า	7.9	6.3			1
(เซนติเมตร)	7	5.4	16 ขึ้นไป	13.5 ขึ้นไป	0

เกณฑ์การให้คะแนนการวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี สังกัดสถาบันการพลศึกษา

รายการทดสอบ	อายุ 11 – 13 ปี		อายุ 14 -16 ปี		คะแนน
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
5. แรงบีบมือ (กิโลกรัม)					
ดีมาก	38.2 ขึ้นไป	27.6 ขึ้นไป	39.6 ขึ้นไป	29.4ขึ้นไป	4
ดี	37.4	26.7	39	28.5	3
พอใช้	36.6	25.8	38.2	27.6	2
ต่ำ	35.8	24.9	37.4	26.7	1
ต่ำมาก	35	24	36.6	25.8	0

ใบบันทึกผลคะแนนการวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก

ที่	รายชื่อ	รายการทดสอบสมรรถภาพทางกายและกลไก					รวม (20)
		วิ่ง 50เมตร (4)	ยืนกระโดดไกล (4)	วิ่งเก็บของ (4)	งอตัวไปข้างหน้า (4)	แรงบีบมือ (4)	

แบบวัดเจตคติ
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

แบบวัดเจตคติในการเล่นกีฬา

เรื่อง เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเอง ต่อความสำเร็จในการเล่นกีฬา

(Task and Ego Orientation In Sport Questionnaire : TEOSQ)

คำชี้แจง: โปรดอ่านข้อความข้างล่างนี้และเลือกกาเครื่องหมาย ✕ ลงบนตัวเลขที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุดว่านักเรียนมีความรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาเมื่อไร หรืออีกนัยหนึ่งนักเรียนมีความรู้สึกว่าเล่นกีฬาได้ดีเมื่อไร?

ข้อที่	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าตนเองเล่นกีฬาประสบความสำเร็จ เมื่อ...?	ระดับความเห็นด้วย				
		ตรงน้อย	ตรงปานกลาง	ตรงพอใช้	ตรงมาก	ตรงทั้งหมด
1.	ข้าพเจ้าเล่นได้และมีทักษะนั้น	1	2	3	4	5
2.	ข้าพเจ้าเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ ซึ่งทำให้อยากฝึกฝนมากขึ้น	1	2	3	4	5
3.	ข้าพเจ้าสามารถทำได้ดีกว่าคนอื่น	1	2	3	4	5
4.	คนอื่นๆ ไม่สามารถทำได้ดีเท่าข้าพเจ้า	1	2	3	4	5
5.	ข้าพเจ้าได้เรียนรู้บางสิ่งบางอย่างและสนุกที่จะทำ	1	2	3	4	5
6.	คนอื่นๆ ทำให้เสีย ส่วนข้าพเจ้าไม่เคยทำ	1	2	3	4	5
7.	ข้าพเจ้าเรียนรู้ทักษะใหม่ จากการฝึกฝนอย่างหนัก	1	2	3	4	5
8.	ข้าพเจ้าฝึกฝนอย่างหนักจริงๆ	1	2	3	4	5
9.	ข้าพเจ้าเล่นได้ดีมากกว่าเพื่อนร่วมทีม	1	2	3	4	5
10.	สิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนรู้ทำให้อยากฝึกฝนมากขึ้น	1	2	3	4	5
11.	ทักษะที่ข้าพเจ้าเรียนรู้ทำให้รู้สึกดี	1	2	3	4	5
12.	ข้าพเจ้าทำดีที่สุดทุกอย่างแล้ว	1	2	3	4	5

แบบสอบถาม TEOSQ นี้ประกอบไปด้วยคำถาม 12 ข้อ เป็นคำตอบของเจตคติอันเนื่องมาจากความรู้สึกว่าตัวเองเล่นกีฬาประสบความสำเร็จ คำตอบของแบบสอบถามนี้ให้เลือก 1,2,3,4 และ 5 สำหรับการวิเคราะห์ตีความแบบสอบถามนี้จะต้องนำคำตอบออกมารวมคะแนนก่อน โดย

ข้อที่ 2,5,7,8,10 และ 12	เป็นเจตคติที่เกี่ยวกับงาน (Task Orientation)
ข้อที่ 1,3,4,6,9 และ 11	เป็นเจตคติที่เกี่ยวกับตนเอง (Ego Orientation)

ให้รวมคะแนนของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ระดับคะแนนจะอยู่ระหว่าง 5 ถึง 30 ระดับของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองตามคะแนน TEOSQ จะเป็นดังนี้ (ปราณี อยู่ศิริ. 2542: 91)

คะแนน 5 – 13 มีระดับเจตคติที่เกี่ยวกับตนเองต่ำ	ค่าคะแนน เท่ากับ 1
คะแนน 14 – 21 มีระดับเจตคติที่เกี่ยวกับตนเองปานกลาง	ค่าคะแนน เท่ากับ 3
คะแนน 21 – 30 มีระดับเจตคติที่เกี่ยวกับตนเองสูง	ค่าคะแนน เท่ากับ 5

จากนั้นให้รวมคะแนนเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงาน ระดับคะแนนจะอยู่ระหว่าง 5 ถึง 35 ระดับของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานตามคะแนน TEOSQ จะเป็นดังนี้

คะแนน 5 – 15 มีระดับเจตคติที่เกี่ยวกับตนเองต่ำ	ค่าคะแนน เท่ากับ 1
คะแนน 16 – 25 มีระดับเจตคติที่เกี่ยวกับตนเองปานกลาง	ค่าคะแนน เท่ากับ 3
คะแนน 26 – 35 มีระดับเจตคติที่เกี่ยวกับตนเองสูง	ค่าคะแนน เท่ากับ 5

แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ “ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา”

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านการมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นโดยพิจารณาคุณลักษณะสำคัญทางด้านการมีน้ำใจนักกีฬาในการเรียนการสอนพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 7 ด้าน คือ

1. ด้านการรู้แพ้รู้ชนะรู้อภัย คือ การแสดงออกในลักษณะการยอมรับผลของการแข่งขัน โดยไม่เอาผลแพ้ชนะมาเป็นอารมณ์ ไม่แสดงท่าทีที่ไม่พึงประสงค์ รวมทั้งแสดงความยินดีต่อความสำเร็จของผู้อื่นอย่างเหมาะสม

2. ด้านความกล้าหาญ คือ การแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่ไม่ประหม่า ละอาย หรือหวาดกลัว แต่มีความกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม

3. ด้านความสามัคคี คือ การแสดงออกในลักษณะเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันเพื่อทำกิจกรรมใด ๆ ให้บรรลุตามเป้าหมาย มีความรักต่อหมู่คณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่คณะ

4. ด้านความรับผิดชอบ คือ การแสดงออกในลักษณะมีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยงการงาน พร้อมที่จะรับผลจากสิ่งที่ตนเองกระทำไม่ว่าจะถูกหรือผิด

5. ด้านความอดทน คือ การแสดงออกในลักษณะมีความเข้มแข็ง มีความหนักแน่นของจิตใจ ไม่แสดงการหวั่นไหวต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

6. ด้านความมีระเบียบวินัย คือ การแสดงออกในลักษณะของการประพฤติและปฏิบัติตามข้อบังคับ กติกา หรือข้อตกลงที่สังคมยอมรับ

7. ด้านความยุติธรรม คือ การแสดงออกในลักษณะการเคารพสิทธิของผู้อื่นและรักษาสิทธิของตนเองอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เอารัดเอาเปรียบ มีการตัดสินใจตามความถูกต้องมากกว่าความต้องการของพวกพ้อง

ลักษณะของแบบวัด

แบบวัดการมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบวัดปรนัย 4 ตัวเลือก โดยแบ่งระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เรียนออกเป็น 4 ขั้น ตามแนวคิดของ โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976)

ขั้นที่ 1 ขั้นหลบเลี่ยงการถูกลงโทษ คือ พฤติกรรมที่เลือกระทำ เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษและกระทำตามคำสั่งผู้มีอำนาจเหนือตน

ขั้นที่ 2 ขั้นสนองความต้องการของตน คือพฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อสนองความต้องการและการแลกเปลี่ยน

ขั้นที่ 3 ขั้นการยอมรับของสังคม คือพฤติกรรมที่เลือกระทำ เพื่อต้องการเป็นที่ยอมรรับของผู้อื่น

ขั้นที่ 4 ขั้นกฎเกณฑ์ของสังคม คือพฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อรักษากฎเกณฑ์และบรรทัดฐานของสังคม

โครงสร้างของแบบวัด

ตารางที่ 2 แสดงโครงสร้างแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

คุณลักษณะ	จำนวนข้อ	ข้อคำถาม
การรู้แพ้รู้ชนะรู้อภัย	4	1, 8, 15, 22
ความกล้าหาญ	4	2, 9, 16, 23
ความสามัคคี	4	3, 10, 17, 24
ความรับผิดชอบ	4	4, 11, 18, 25
ความอดทน	4	5, 12, 19, 26
ความมีระเบียบวินัย	4	6, 13, 20, 27
ความยุติธรรม	4	7, 14, 21, 28

การให้คะแนน

1 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 1
2 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 2
3 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 3
4 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 4

เกณฑ์การประเมินผล

28 – 55	คะแนน	ระดับความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับต่ำ	ค่าคะแนน	1
56 – 83	คะแนน	ระดับความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง	ค่าคะแนน	3
84 – 112	คะแนน	ระดับความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูง	ค่าคะแนน	5

แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนทำความเข้าใจกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ แล้วเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

2. แบบวัดแต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✕ ในกระดาษคำตอบ ช่อง ก ข ค หรือ ง ที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้เรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

3. แบบวัดมีทั้งหมด 28 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 30 นาที

4. ให้นักเรียนทำแบบวัดทุกข้อ

5. ห้ามนักเรียนทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบวัดนี้

6. ให้นักเรียนส่งคืนแบบวัดและกระดาษคำตอบเมื่อเสร็จสิ้นการสอบ

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ทีมโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ลงสนามทำการแข่งขันกับคู่แข่งโดยทำคะแนนนำเกือบชนะ ในระหว่างการเล่นแต้มสุดท้าย ทีมโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีแตะลูกหยอดหน้าตะข่ายทำให้แต้มชนะคู่แข่ง ระหว่างนั้น **เพื่อนคนหนึ่งในทีม** ซึ่งเป็นคนทำแต้มสุดท้ายได้ทำหน้าล้อเลียน ทำนองย่อเย้ยคู่แข่ง ทำให้กรรมการเรียก และทำโทษโดยการไม่ให้แต้มสุดท้ายต้องเล่นกันใหม่ ถ้านักเรียนเป็น **เพื่อนร่วมทีม** คนหนึ่งในนั้น นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ขอให้กรรมการเปลี่ยนคำตัดสิน เพราะไม่มีในกติกา มารยาท เรื่องการล้อเลียนฝ่ายตรงข้าม

ข. บอกเพื่อนว่าทำดีแล้ว เพราะไม่มีในกติกา กรรมการไม่ควรตัดคะแนน

ค. เชื่อกรรมการเพราะเป็นผู้ชี้ขาดเรื่องการตัดสิน

ง. ตักเตือนเพื่อน และยอมรับความผิดพลาดและทำการปรับปรุงแก้ไขในการเล่นครั้งต่อไป

2. ในการแข่งขันกีฬายูโด ด.ญ.ปัทมา เห็นคู่แข่งมีบาดแผลที่ข้อศอกและมีเลือดไหล ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.ปัทมา นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. เฉยๆ เพราะไม่ใช่เพื่อนร่วมทีมของตนเอง

ข. บอกกรรมการ เพราะไม่อยากให้คู่แข่งเล่นต่อ

ค. บอกกรรมการ เพื่อให้คู่แข่งได้รับการปฐมพยาบาล

ง. บอกกรรมการ เพื่อให้ทุกคนเห็นความมีน้ำใจ

3. ในการแข่งขันกีฬาเซปัคตะกร้อ เพื่อนในทีมของ ด.ช.วายุ เกิดทะเลาะกันในระหว่างการแข่งขัน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.วายุ นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. เข้าไปห้าม จะได้แข่งขันต่อ
ข. เข้าไปห้าม เพราะกลัวถูกลงโทษ
ค. เข้าไปห้าม เพื่อให้ทีมเกิดความสามัคคี
ง. เข้าไปห้าม เพื่อให้เพื่อนเห็นความหวังดีของตน

4. ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลหญิง ด.ญ.สุภัทรา อยากเป็นผู้เล่นเพราะจะได้ยิงประตู แต่คุณครูกลับให้ ด.ญ.สุภัทรา ไปเป็นผู้รักษาประตูเพราะตัวสูง ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.สุภัทรา นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ตั้งใจเป็นผู้รักษาประตู เพราะมีความสำคัญต่อการแข่งขัน
ข. ตั้งใจเป็นผู้รักษาประตู เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
ค. บอกคุณครูขอเป็นผู้เล่น เพราะอยากยิงประตู
ง. บอกคุณครูขอเป็นผู้เล่น เพราะอยากให้คุณครูเห็นความสามารถ

5. ในการฝึกเลี้ยงลูกบอล ด.ญ.พรทิพย์ ถูกเพื่อนเลี้ยงลูกบอลมาชน ทำให้ลูกบอลของ ด.ญ.พรทิพย์ กระเด้งออกไปไกล ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.พรทิพย์ นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. วิ่งไปเก็บลูกบอล เพราะเพื่อนไม่ได้ตั้งใจ
ข. บอกเพื่อนว่าไม่เป็นไร เพื่อให้เพื่อนชื่นชม
ค. วิ่งไปเก็บลูกบอล เพราะกลัวถูกทำโทษ
ง. บอกให้เพื่อนไปเก็บลูกบอลมาให้

6. ในการฝึกซ้อมกีฬาทุกครั้ง ครูจะให้นักเรียนทุกคน ทำการอบอุ่นร่างกายก่อนเสมอ แต่ในวันนั้น ครูผู้สอนติดประชุมด่วนเลยมาช้าในช่วงอบอุ่นร่างกาย เพื่อนๆ ของ ด.ช.สหัสวรรษ ไม่ได้ทำการอบอุ่นร่างกาย ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.สหัสวรรษ นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. อบอุ่นร่างกายต่อไป เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
ข. อบอุ่นร่างกายต่อไป จะได้มีสุขภาพที่ดี
ค. หยุดอบอุ่นร่างกาย เพราะจะได้ไม่เหนื่อย
ง. หยุดอบอุ่นร่างกาย เหมือนกับเพื่อนๆ

7. ในการแสดงท่าทุ่มมาตรฐาน (NAGE – NO – KATA) กีฬายูโด คุณครูให้นักเรียนช่วยกันตัดสินผลการแข่งขัน แต่คู่ของ ด.ช.อังคาร ทำการแสดงได้ไม่ดีเท่ากับคู่อื่น ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.อังคาร นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ให้คะแนนเท่ากัน จะได้เสมอกัน
ข. ให้คะแนนคู่ตนเองน้อย เพราะแสดงได้ไม่ดี
ค. ให้คะแนนคู่ตนเองน้อย เพราะกลัวคุณครูตำหนิ
ง. ให้คะแนนคู่ตนเองตามที่เพื่อนๆ บอก

8. ในการแข่งขันยูโดชิงแชมป์ประเทศไทย นายสิทธิศักดิ์ ถูกคู่แข่งเจตนาทำผิดกติกายูโด โดยใช้มือจับสาบเสื้อแล้วชกไปที่หน้าอกอย่างแรงด้วยความตั้งใจ แต่กรรมการมองไม่เห็น โดยภายหลังคู่แข่งคนนั้นได้กล่าวขอโทษ ถ้านักเรียนเป็น นายสิทธิศักดิ์ นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ทำผิดกติกาบ้างเพื่อเอาคืน
ข. ยกโทษให้ เพราะการแข่งขันจบลงไปแล้ว
ค. ยกโทษให้ เพื่อจะให้เพื่อนๆ ชื่นชม
ง. ยกโทษให้ เพราะถือเสียว่าเป็นการเล่นกีฬา

9. ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ลูกบอลมาถูกตัวของ ด.ญ.สุลัคณา แล้วออกนอกสนาม แต่ไม่มีใครเห็น กรรมการให้ทีมของ ด.ญ.สุลัคณา ได้ส่งลูกบอลข้างสนาม ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.สุลัคณา นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ไม่บอกใคร เพราะไม่มีใครรู้
ข. ไม่บอกใคร เพราะกรรมการตัดสินแล้ว
ค. บอกกรรมการ เพื่อให้เพื่อนๆ เห็นการกระทำที่ถูกต้อง
ง. บอกกรรมการ เพราะตนเองเป็นผู้ทำออก

10. ในการเล่นกีฬายกน้ำหนัก เพื่อนๆ ของ ด.ช.สุธิวัส ตั้งใจเล่นกันอย่างสนุกสนาน แต่ ด.ช.สุธิวัส ไม่ชอบเล่นยกน้ำหนัก ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.สุธิวัส นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. เล่นกับเพื่อน เพราะคุณครูคอยดูอยู่
ข. เล่นกับเพื่อน เพื่อจะได้ชวนเพื่อนไปเล่นอย่างอื่นบ้าง
ค. เล่นกับเพื่อน เพื่อความสามัคคีของทีม
ง. เล่นกับเพื่อน เพื่อให้เพื่อนๆ พอใจ

11. ในการแข่งขันเซปักตะกร้อ ด.ญ.ชุติพร มักทำให้ทีมแพ้การแข่งขัน เพราะเล่นกีฬาไม่เก่ง แล้วเพื่อนๆ ก็มักพูดต่อว่า ด.ญ.ชุติพร ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.ชุติพร นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ขออนุญาตคุณครูไม่ลงแข่งขัน เพื่อให้เพื่อนๆ พอใจ
ข. ขออนุญาตคุณครูไม่ลงแข่งขัน เพราะไม่อยากให้ทีมแพ้
ค. ลงแข่งขัน เพราะต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่
ง. ลงแข่งขัน เพราะกลัวถูกครูลงโทษ

12. ในชั่วโมงเรียนยูโด ด.ช.เจษฎา มีรูปร่างอ้วน จึงมักถูกเพื่อนๆ หัวเราะเวลาคุณครูให้ออกมาทำท่าทุ่ม ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.เจษฎา นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ตั้งใจทำ เพราะไม่อยากให้เพื่อนหัวเราะ
ข. ตั้งใจทำ เพื่อให้เพื่อนๆ เห็นความสามารถ
ค. ตั้งใจทำ เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
ง. ตั้งใจทำ เพราะตนเองสามารถทำได้

13. ในการคัดเลือกยกน้ำหนักตัวแทนโรงเรียน ด.ญ.วิลาวรรณ มาสาย คุณครูจึงไม่ให้ ด.ญ.วิลาวรรณ ลงคัดเลือกตัวแทน ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.วิลาวรรณ นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ขอโทษคุณครูเพื่อจะได้ลงแข่งขัน
ข. ขอโทษคุณครูเพื่อไม่ให้คุณครูลงโทษ
ค. ขอโทษคุณครูและสำนึกผิด
ง. ขอโทษคุณครูเพื่อให้คุณครูชื่นชม

14. ในการเล่นแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อ ทีมของ ด.ช.ดุสิต มีผู้เล่นที่ตัวสูงทำให้ได้เปรียบคนอื่นๆ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ดุสิต นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. เล่นเต็มที่ เพื่อให้ทุกคนเห็นว่าตนเองเก่ง
ข. ขอให้คุณครูแบ่งทีมใหม่ เพราะจะได้ไปอยู่กับทีมอื่นบ้าง
ค. ขอให้คุณครูแบ่งทีมใหม่ เพื่อให้แข่งขันกันอย่างยุติธรรม
ง. เล่นเต็มที่ เพราะคุณครูบอกให้แข่งขันกันได้แล้ว

15. ในการแข่งขันฟุตบอลหญิง ทีมของ ด.ญ.ภานุมาศ ไม่ตั้งใจเล่น ทำให้ไม่เคยชนะเลยสักครั้งเดียว ผู้ฝึกสอนฟุตบอลหญิง จึงเรียก เด็กหญิงภานุมาศ มาตำหนิ เพราะเป็นหัวหน้าทีม ถ้านักเรียนเป็นเด็กหญิงภานุมาศ นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ยอมรับผิดแทนเพื่อน เพื่อให้เพื่อนชื่นชม
ข. ไม่ยอมรับผิด เพราะไม่ใช่ความผิดของตนเอง
ค. ยอมรับผิด เพราะทีมของตนแพ้การแข่งขัน
ง. ไม่ยอมรับผิด เพราะอยากให้ครูตำหนิเพื่อนบ้าง

16. ในการฝึกทักษะการทุ่มยูโด ครูให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาสาธิตกลุ่มละ 1 คน ด.ช.มงคล ต้องเป็นตัวแทนของกลุ่มทั้งๆ ที่ทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.มงคล นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ออกไปแสดงการสาธิตด้วยความมั่นใจ
ข. ออกไปแสดงการสาธิตเพื่อให้เพื่อนพอใจ
ค. ออกไปแสดงการสาธิตเพราะกลัวคุณครูลงโทษ
ง. ออกไปแสดงการสาธิตเพื่อจะได้ไม่ต้องออกไปอีก

17. ในการเล่นกีฬายูโด ด.ญ.กชพร ได้ประกบคู่กับเพื่อนที่ตนเองไม่ชอบ ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.กชพร นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ตั้งใจเล่น เพราะอยากชนะ
ข. ตั้งใจเล่น เพราะคุณครูคอยดูอยู่
ค. ตั้งใจเล่น เพื่อแสดงความสามัคคี
ง. ตั้งใจเล่น เพื่อให้เพื่อนๆ ชื่นชม

18. ในการฝึกซ้อมกีฬายูโดในชั่วโมงเรียน ครูมอบหมายให้ ด.ญ.มีน คอยจดชื่อเพื่อนนักเรียนที่ไม่ตั้งใจซ้อม มีเพื่อนหลายคนไม่ตั้งใจซ้อม ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.มีน นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ไม่จดชื่อเพื่อน เพื่อไม่ให้เพื่อนถูกครูลงโทษ
ข. ไม่จดชื่อเพื่อน เพื่อให้เพื่อนชื่นชม
ค. จดชื่อเพื่อน เพราะกลัวคุณครูตำหนิ
ง. จดชื่อเพื่อน เพราะเป็นหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

19. ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ด.ญ.อรไพลิน ถูกเพื่อนดึงมือขณะกำลังยิงประตู แต่คุณครูไม่เห็น จึงให้เล่นต่อไป ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.อรไพลิน นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. เล่นต่อไป เพราะคุณครูสั่ง
ข. เล่นต่อไป จะได้ไม่เสียเวลา
ค. เล่นต่อไป เพราะควรปฏิบัติตามคำตัดสิน
ง. เล่นต่อไป เพื่อให้เพื่อนๆ เห็นความอดทน

20. ในชั่วโมงการฝึกซ้อมกีฬายูโด เพื่อนๆ ในกลุ่มของ ด.ช.ฐิติ ชวนกันไปเล่นฟุตบอล ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ฐิติ นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ชักชวนเพื่อนๆ ให้ไปทำการฝึกซ้อม
ข. ไม่ไป เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
ค. ไปเล่นฟุตบอล เพราะเพื่อนๆ ชวน
ง. ไปเล่นฟุตบอล เพราะสนุกกว่าการฝึกซ้อมยูโด

21. ในชั่วโมงการเรียนการสอนฟุตบอล ลูกบอลของกลุ่ม ด.ญ.ธารทิพ หายไป 1 ลูก เพื่อนในกลุ่มคนหนึ่งบอกว่ากลุ่มที่อยู่ข้างๆ เอาไป ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.ธารทิพ นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. เชื่อเพื่อน เพราะเป็นเพื่อนสนิทของตน
ข. เชื่อเพื่อน เพราะเพื่อนในกลุ่มก็คิดเหมือนกัน
ค. ไม่เชื่อเพื่อน เพราะควรสอบถามให้แน่ใจ
ง. ไม่เชื่อเพื่อน เพราะกลุ่มข้างๆ ตัวโตกว่า

22. ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลหญิง ทีมของ ด.ญ.วิศัลยา ต้องแข่งขันกับทีมคู่แข่งที่ชอบเล่นรุนแรง ทำให้ทีมของ ด.ญ.วิศัลยา พ่ายแพ้การแข่งขัน กรรมการให้นักเรียนจับมือกันเมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลง ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.วิศัลยา นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. จับมือกับคู่แข่ง ถ้าเพื่อนๆ ทุกคนจับ
ข. จับมือกับคู่แข่ง เพื่อแสดงความยินดี
ค. จับมือกับคู่แข่ง เฉพาะคนที่ไม่เล่นรุนแรง
ง. จับมือกับคู่แข่ง เพราะคุณครูสั่ง

23. ในชั่วโมงการสอนกีพายกน้ำหนัก คุณครูอธิบายวิธีการปฏิบัติ แล้วถามว่าใครไม่เข้าใจบ้างให้ยกมือขึ้น ด.ช.นฤดล ฟังไม่เข้าใจเพราะไม่ได้ฟังและเพื่อนชวนคุย ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.นฤดล นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ไม่ยกมือ เพราะไม่มีเพื่อนคนไหนยกมือ

ข. ไม่ยกมือ เพราะกลัวคุณครูลงโทษ

ค. ยกมือ เพราะว่าคุณครูใจดี

ง. ยกมือ เพราะไม่ได้ตั้งใจฟัง

24. ในการแข่งขันกีพาฟุตบอลหญิง ด.ญ.วาลุกา เป็นนักกีพาฟุตบอลหญิงของโรงเรียน เพื่อนๆ จึงหวังว่า ด.ญ.วาลุกา จะสามารถช่วยให้ทีมชนะการแข่งขันได้ ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.วาลุกา นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. พยายามเล่นเต็มที่ เพื่อไม่ให้เพื่อนโกรธ

ข. พยายามยิงประตูให้มากที่สุด แล้วให้เพื่อนคอยป้องกันประตู

ค. บอกให้ทุกคนช่วยการเล่น จะได้ชนะการแข่งขัน

ง. ตั้งใจเล่นเต็มที่ เพื่อให้ทุกคนเห็นความสามารถ

25. ในการเล่นกีพายกน้ำหนัก ด.ช.ชานนท์ ได้เป็นผู้เล่นสำรองของทีม ทั้งๆ ที่ยกได้ดีกว่าเพื่อนร่วมทีมคนอื่น ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ชานนท์ นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ไม่พอใจ เพราะไม่ได้เป็นตัวจริง

ข. ไม่พอใจ เพราะครูไม่เห็นความสามารถ

ค. เล่นเป็นผู้เล่นสำรอง เพราะกลัวถูกไล่ออกจากทีม

ง. เล่นเป็นผู้เล่นสำรอง เพราะมีความสำคัญต่อทีม

26. ในการฝึกซ้อมกีพาเซปักตะกร้อ คุณครูให้ ด.ญ.อารญา ขยันฝึกซ้อม เพื่อจะได้เป็นนักกีพาของโรงเรียน แต่เพื่อนๆ ของ ด.ญ.อารญา ไม่มาฝึกซ้อมเวลาที่คุณครูไม่อยู่ ถ้านักเรียนเป็น ด.ญ.อารญา นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ไม่ทำการฝึกซ้อม เพราะจะได้ไม่เหนื่อยย

ข. ไม่ทำการฝึกซ้อม เหมือนกับเพื่อนๆ

ค. ฝึกซ้อมต่อไป เพราะคุณครูสั่งไว้

ง. ฝึกซ้อมต่อไป เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความสามารถมากขึ้น

27. ในการเรียนการสอนวิชาเซปักตะกร้อ คุณครูให้นักเรียนทุกคนแต่งกายให้เรียบร้อย แต่ ด.ช.ศรราม ไม่ได้สวมรองเท้ากีฬาที่ถูกต้องจึงกลัวถูกคุณครูลงโทษ ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.ศรราม นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. เข้าเรียนตามปกติ และให้คุณครูลงโทษ

ข. เข้าเรียนตามปกติ เพื่อให้ทุกคนชื่นชม

ค. ไม่เข้าเรียน เพราะกลัวคุณครูลงโทษ

ง. ไม่เข้าเรียน จะได้เล่นอยู่ที่หอพัก

28. ในการเล่นแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อ ด.ช.วรายุทธ มักถูกเพื่อนๆ ขอร้องให้ไปช่วยเล่นแทน ถ้านักเรียนเป็น ด.ช.วรายุทธ นักเรียนจะทำอย่างไร

ก. ไม่ไป เพราะไม่ยุติธรรมกับทีมอื่น

ข. ไม่ไป เพราะกลัวคุณครูลงโทษ

ค. ไปเล่น เพราะเพื่อนๆ ชวน

ง. ไปเล่น เพราะอยากให้เพื่อนเลี้ยงขนม

การให้คะแนน

ข้อ	ก	ข	ค	ง	ข้อ	ก	ข	ค	ง	ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	2	3	1	4	11	3	2	4	1	21	2	3	4	1
2	1	2	4	3	12	2	3	1	4	22	3	4	2	1
3	2	1	4	3	13	2	1	4	3	23	3	1	2	4
4	4	1	2	3	14	3	2	4	1	24	1	2	4	3
5	4	3	1	2	15	3	1	4	2	25	2	3	1	4
6	1	4	2	3	16	4	3	1	2	26	2	3	1	4
7	2	4	1	3	17	2	1	4	3	27	4	3	1	2
8	2	1	3	4	18	2	3	1	4	28	4	1	3	2
9	2	1	3	4	19	1	2	4	3					
10	1	2	4	3	20	4	1	3	2					

เกณฑ์ผลงานเชิงประจักษ์

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

ผลงานเชิงประจักษ์ ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3 จำนวน 20 คะแนน

1. ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย เยาวชนทีมชาติไทย หรือเข้าร่วมการเก็บตัวเพื่อคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย โดยต้องมีหนังสือรับรองหรือหนังสือขอตัวจากสมาคมกีฬานั้นๆ เป็นหลักฐานโดยระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจน

2. เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งชาติ และ ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ในชนิดกีฬานั้นๆ โดยต้องมีหนังสือคำสั่งจากจังหวัด หรือ หนังสือรับรองจากโรงเรียนและระบุชื่อนักเรียนอย่างชัดเจนเป็นหลักฐาน

3. ได้รับเหรียญรางวัลเหรียญใดก็ได้ และมีใบประกาศนียบัตรรับรอง จากการแข่งขันชนิดกีฬานั้นๆ ในการแข่งขันรายการใดก็ได้ ภายในภาคเรียนที่กำลังศึกษา

4. ใบประกาศนียบัตรรับรองการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการแข่งขันกีฬานั้นๆ โดยได้ปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง เช่น เจ้าหน้าที่แลกสายการแข่งขัน เจ้าหน้าที่ทำความสะอาดเบาะการแข่งขัน เจ้าหน้าที่จับเวลาการแข่งขัน ฯลฯ

5. ได้รับวิทยฐานะ ขั้นใดขั้นหนึ่งจากสมาคมยูโดแห่งประเทศไทย ในการสอบเลื่อนวิทยฐานะในแต่ละครั้ง กำหนดว่าระยะเวลาตั้งแต่เปิดภาคเรียน จนถึงวันสุดท้ายของภาคการศึกษานั้นๆ

แบบบันทึกการประเมินผลทางพลศึกษา : กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

รายวิชา.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1

ที่	รายชื่อ	รายการประเมินทางพลศึกษา						รวม (100)	ระดับผลการเรียน
		ความรู้ (20)	ทักษะกีฬา (30)	สมรรถภาพ (20)	เจตคติ (5)	คุณลักษณะฯ (5)	ผลงานเชิงประจักษ์ (20)		

ภาคผนวก ง

- เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

บส.1

แบบสนทนากลุ่มครูพลศึกษา

<u>คำชี้แจง</u>

การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สนทนากับครูพลศึกษา สาระที่ 6กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 15 คน ดำเนินการตามแนวทางการสนทนากลุ่มที่กำหนดขึ้น โดยมีแนวคำถามในการสนทนากลุ่มดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป เช่น อายุ หน้าที่ที่รับผิดชอบ

คำถามหลัก

- ครูพลศึกษาที่นี่ส่วนใหญ่อายุเท่าไหร่ สอนกีฬาอะไร ระยะเวลาที่สอน หน้าที่รับผิดชอบหลักและหน้าที่รับผิดชอบรองคืออะไร

.....

.....

.....

คำถามขยาย

- เพราะอะไรจึงเลือกสอนที่โรงเรียนแห่งนี้
- ธรรมชาติของกีฬาที่สอนเป็นอย่างไร
- หน้าที่หลักประจำวันในการสอนเป็นอย่างไร ใช้เวลาเท่าไหร่ในการสอน
- มีเป้าหมายของการปฏิบัติหน้าที่การสอนหรือไม่ อย่างไร
- หน้าที่รับผิดชอบนอกเหนือจากหน้าที่หลักคืออะไร ทำไมต้องทำ เกี่ยวข้องกับหน้าที่หลักหรือไม่ อย่างไร

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนในสาระพลศึกษา สาระเพิ่มเติม กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

คำถามหลัก

- ครูพลศึกษาที่นี่ส่วนใหญ่ดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนในลักษณะใด

.....

.....

.....

คำถามขยาย

- มีการประเมินผลการเรียนรู้เหมือนกันหรือไม่ในแต่ละประเภทกีฬาอย่างไร
- ใครเป็นผู้ทำการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน
- ผลการประเมินผลการเรียนรู้ที่ได้นำไปใช้อย่างไร
- ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร
- ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ท่านพบปัญหาและอุปสรรคหรือไม่อย่างไร
- ท่านมีความต้องการประเมินผลการเรียนรู้ในลักษณะใด นอกเหนือจากที่หลักสูตรกำหนด

3. ข้อมูลเกี่ยวกับหลักการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา

คำถามหลัก

- ท่านรู้หลักในการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

คำถามขยาย

- ท่านมีวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ในวิชาที่ท่านสอนอย่างไร
- วิธีการที่ท่านใช้ถูกต้องตามหลักของการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางฯ ปี 2551 หรือไม่ อย่างไร
- ในความเข้าใจของท่าน คิดว่าการประเมินผลการเรียนรู้คืออะไร ทำเพื่ออะไร
- ท่านคิดว่าท่านได้ทำการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางฯ ปี 2551 แล้วหรือไม่ เพราะอะไร อย่างไร
- ท่านพบปัญหาหรืออุปสรรคเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร เพราะอะไร แล้วท่านแก้ปัญหาอย่างไร

4. ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายทางพลศึกษา 5 ด้าน

คำถามหลัก

- ท่านมีการประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายทางพลศึกษา ครบทั้ง 5 ด้าน หรือไม่ และดำเนินการประเมินลักษณะใด อย่างไร

.....

.....

.....

คำถามขยาย

- ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินตามจุดมุ่งหมายทางพลศึกษาอย่างไร
- ท่านมีขั้นตอนดำเนินการประเมินทางพลศึกษาอย่างไร
- การประเมินที่ผ่านมาได้มีการวิเคราะห์หรือไม่ว่าประเมินตามจุดมุ่งหมายทางพลศึกษา 5 ด้าน ถ้ามี ท่านประเมินด้วยวิธีการใด
- ท่านให้ความสำคัญกับการประเมินตามจุดมุ่งหมายทางพลศึกษามากน้อยแค่ไหน เพราะอะไร

5. บทบาทของผู้เกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนในสาระพลศึกษา สาระเพิ่มเติม กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

คำถามหลัก

- ปัจจุบันผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ปี 2551 หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

คำถามขยาย

- ท่านได้เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยในการประเมินผลการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร
- ท่านมีวิธีการให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยการประเมินผลการเรียนรู้อย่างไร
- ท่านคิดว่าจะเกิดความยุ่งยากหรือไม่ ถ้าผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้
- ในความคิดเห็นของท่าน ผู้มีส่วนร่วมควรจะมีบทบาทอย่างไรในการประเมินผลการเรียนรู้

6. แนวทางในการแก้ปัญหาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนในสาระพลศึกษา สาระเพิ่มเติม กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

คำถามหลัก

- ขอให้ท่านเสนอแนวคิดในการที่จะพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการประเมินผลตามหลักแกนกลางฯ ปี 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา และสิ่งที่ท่านเสนอมาสามารถแก้ปัญหาที่ประสบอยู่ได้หรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

.....

คำถามขยาย

- แนวทางในการแก้ปัญหาของแต่ละประเภทกีฬาควรมีความเหมือนกัน หรือต่างกัน หรือไม่ อย่างไร

- แนวคิดที่เสนอมาจะแก้ปัญหาได้ในส่วนใด เพราะอะไร

- แนวคิดที่เสนอมาจะสามารถใช้ได้สำหรับสาระพลศึกษาของโรงเรียนได้ทั้งหมดหรือไม่ อย่างไร

7. องค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนในสาระพลศึกษาสาระเพิ่มเติม กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ควรมีลักษณะอย่างไรเพื่อใช้แก้ไขปัญหาการประเมินผลการเรียนรู้ที่ประสบอยู่

คำถามหลัก

- ท่านคิดว่าองค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนในสาระพลศึกษาควรมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

คำถามขยาย

- องค์ประกอบที่เสนอมา มีขั้นตอนอย่างไร เพราะอะไรถึงต้องดำเนินการตามขั้นตอนแบบนี้

- องค์ประกอบที่เสนอมา สามารถแก้ไขปัญหาการประเมินผลการเรียนรู้ที่ประสบอยู่ได้อย่างไร เพราะอะไร

- ใครควรมีส่วนร่วมในองค์ประกอบที่เสนอมาครั้งนี้ เพราะอะไร

บส.2

แบบสนทนากลุ่มนักเรียน

<u>คำชี้แจง</u>

การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สนทนากับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยแยกตามระดับชั้น และชนิดกีฬา คือ มัธยมศึกษาปีที่ 1 กีฬาละ 1 คน จำนวน 5 คน มัธยมศึกษาปีที่ 2 กีฬาละ 1 คน จำนวน 5 คน มัธยมศึกษาปีที่ 3 กีฬาละ 1 คน จำนวน 5 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 15 คน ดำเนินการตามแนวทางการสนทนากลุ่มที่กำหนดขึ้น โดยมีแนวคำถามในการสนทนากลุ่มดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป เช่น ระดับชั้นเรียน ชนิดกีฬา ผลการเรียน

คำถามหลัก

- นักเรียนกำลังเรียนอยู่ชั้นอะไรบ้าง ในชนิดกีฬาอะไร มาจากจังหวัดไหน ทำไมถึงเลือกกีฬานี้และเคยเล่นกีฬานี้มาก่อนหรือไม่ ผลการเรียนล่าสุด (ภาคเรียนที่ผ่านมา) เป็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

คำถามขยาย

- ครูท่านใดเป็นครูสอนกีฬาให้นักเรียน
- เคยเล่นกีฬาประเภทนี้มาก่อนหรือไม่ ถ้าเคยเล่นในระดับใด ผลเป็นอย่างไร
- มีความมุ่งหวังอย่างไรในกีฬาที่นักเรียนเลือก ทำไม
- เป้าหมายสูงสุดที่ตั้งไว้คืออะไร ทำไม
- นักเรียนคิดว่าผลการประเมินการเรียนรู้ที่ได้รับ มีความสำคัญกับเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ อย่างไร

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนในสาระพลศึกษา สาระเพิ่มเติม กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

คำถามหลัก

- ปัจจุบันการประเมินผลการเรียนรู้ในชนิดกีฬาที่เรียนเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

คำถามขยาย

- ใครเป็นผู้ทำการประเมินผลการเรียนรู้ ประเมินอย่างไร
- ครูได้แจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบหรือไม่ อย่างไร
- ก่อนการประเมินผลการเรียนรู้ ครูแจ้งให้นักเรียนได้ทราบหรือไม่ อย่างไร
- นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร
- นักเรียนได้นำผลการประเมินที่ได้รับไปใช้ประโยชน์หรือไม่ อย่างไร
- นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร
- ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนพบปัญหาและอุปสรรคหรือไม่อย่างไร
- นักเรียนมีความต้องการประเมินผลการเรียนรู้ในลักษณะใด

3. ข้อมูลเกี่ยวกับหลักการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา

คำถามหลัก

- นักเรียนรู้หลักในการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

คำถามขยาย

- นักเรียนทราบวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ในวิชาที่เรียนหรือไม่ อย่างไร
- วิธีการที่นักเรียนถูกประเมินเป็นอย่างไร
- ในความเข้าใจของนักเรียน คิดว่าการประเมินผลการเรียนรู้คืออะไร ทำเพื่ออะไร
- นักเรียนคิดว่านักเรียนถูกประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางฯ ปี 2551 แล้วหรือไม่ เพราะอะไร อย่างไร
- นักเรียนพบปัญหาหรืออุปสรรคเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร เพราะอะไร

4. ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายทางพลศึกษา 5 ด้าน

คำถามหลัก

- นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายในการประเมินผลทางพลศึกษา 5 ด้านหรือไม่เพราะอะไร

.....

.....

.....

คำถามขยาย

- นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินตามจุดมุ่งหมายทางพลศึกษาอย่างไร
- การประเมินที่ผ่านมา นักเรียนถูกประเมินด้วยวิธีการอย่างไร
- การประเมินที่ผ่านมา นักเรียนคิดว่า มันเป็นการประเมินตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษาหรือไม่ เพราะอะไร

5. บทบาทของผู้เกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนในสาระพลศึกษา สาระเพิ่มเติม กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

คำถามหลัก

- ปัจจุบันนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ปี 2551 หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

คำถามขยาย

- ครูได้เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้ามาช่วยในการประเมินผลการเรียนรู้หรือไม่อย่างไร
- ครูมีวิธีการให้นักเรียนเข้ามาช่วยในการประเมินผลการเรียนรู้อย่างไร
- นักเรียนคิดว่าจะเกิดความยุ่งยากหรือไม่ ถ้าครูให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้
- ในความคิดเห็นของนักเรียน ผู้มีส่วนร่วมควรจะมีบทบาทอย่างไรในการประเมินผลการเรียนรู้
- นักเรียนอยากเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้หรือไม่ เพราะอะไร

6. แนวทางในการแก้ปัญหาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนในสาระพลศึกษา สาระเพิ่มเติม กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

คำถามหลัก

- ขอให้นักเรียนเสนอแนวคิดในการที่จะพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการประเมินผลตามหลักแกนกลางฯ ปี 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา และสิ่งที่นักเรียนเสนอมาสามารถแก้ปัญหาที่ประสบอยู่ได้หรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

.....

คำถามขยาย

- แนวทางในการแก้ปัญหาของแต่ละประเภทกีฬาควรมีความเหมือนกัน หรือต่างกัน หรือไม่ อย่างไร

- แนวคิดที่เสนอมาจะแก้ปัญหาได้ในส่วนใด เพราะอะไร

- แนวคิดที่เสนอมาจะสามารถใช้ได้สำหรับสาระพลศึกษาของโรงเรียนได้ทั้งหมดหรือไม่ อย่างไร

7. องค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนในสาระพลศึกษาสาระเพิ่มเติม กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ควรมีลักษณะอย่างไรเพื่อใช้แก้ไขปัญหาการประเมินผลการเรียนรู้ที่ประสบอยู่

คำถามหลัก

- นักเรียนคิดว่าองค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนในสาระพลศึกษาควรมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

คำถามขยาย

- องค์ประกอบที่เสนอมา มีขั้นตอนอย่างไร เพราะอะไรถึงต้องดำเนินการตามขั้นตอนแบบนี้

- องค์ประกอบที่เสนอมา สามารถแก้ไขปัญหาการประเมินผลการเรียนรู้ที่ประสบอยู่ได้อย่างไร เพราะอะไร

- ใครควรมีส่วนร่วมในองค์ประกอบที่เสนอมาครั้งนี้ เพราะอะไร

บส.3

แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร

<u>คำชี้แจง</u>

การสัมภาษณ์เชิงลึกในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สัมภาษณ์ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 2 ท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ชื่อ – สกุล.....วุฒิการศึกษา.....

สาขาวิชา.....

ตำแหน่ง.....อายุราชการ.....ปี

ภูมิลำเนาเดิม .....

ปัจจุบันพักที่.....

ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนแห่งนี้.....ปี

ภาระหน้าที่ในปัจจุบัน.....

2. เหตุผลที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนแห่งนี้

.....

.....

.....

3. ผลงานที่ภาคภูมิใจ ตั้งแต่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนแห่งนี้ ได้แก่

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระเพิ่มเติม สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนในสาระพลศึกษา สาระเพิ่มเติม กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

1.1 โรงเรียนมีประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนหรือไม่ อย่างไร

1.2 โรงเรียนมีระบบการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนหรือไม่ อย่างไร

1.3 โรงเรียนมีความจำเป็นต้องมีระบบการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนหรือไม่ อย่างไร

1.4 ปัญหาสำคัญของการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนคืออะไร และควรมีวิธีแก้ไขอย่างไร

1.5 ปัจจุบันการประเมินผลการเรียนรู้ที่ทำอยู่ตรงตามหลักสูตรแกนกลางฯ กำหนดหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ข้อมูลเกี่ยวกับหลักการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา

2.1 โรงเรียนได้ยึดหลักในการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางฯ ปี 2551 หรือไม่ อย่างไร

2.2 ท่านได้ให้นโยบายอย่างไรในการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียน

2.3 ท่านคิดว่าโรงเรียนแห่งนี้ มีการประเมินผลการเรียนรู้เป็นระบบตามหลักสูตรฯ หรือไม่ เพราะอะไร

2.4 วิธีการที่โรงเรียนใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้เป็นอย่างไร

2.5 ท่านพบปัญหาหรืออุปสรรคเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร เพราะอะไร แล้วท่านแก้ปัญหาอย่างไร

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายทางพลศึกษา 5 ด้าน

3.1 ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายทางพลศึกษา 5 ด้าน อย่างไร

3.2 ท่านเห็นความสำคัญกับการประเมินให้ตรงตามจุดมุ่งหมายทางพลศึกษาหรือไม่ เพราะอะไร

3.3 ท่านได้มีการประชุมระดมสมองเกี่ยวกับเรื่องการประเมินผลการเรียนรู้*ในสาระพลศึกษา สาระเพิ่มเติม กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ*หรือไม่ อย่างไร

4. บทบาทของผู้เกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

4.1 ท่านมีบทบาทอย่างไรบ้างในการประเมินผลการเรียนรู้*ในสาระพลศึกษา สาระเพิ่มเติม กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ*ของโรงเรียน

4.2 ท่านได้เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้*ในสาระพลศึกษา สาระเพิ่มเติม กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ*หรือไม่ อย่างไร

4.3 ในความคิดเห็นของท่าน ผู้มีส่วนร่วมควรจะมีบทบาทอย่างไรในการประเมินผลการเรียนรู้*ในสาระพลศึกษา สาระเพิ่มเติม กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ*

5. แนวทางในการแก้ปัญหาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

5.1 ขอให้ท่านเสนอแนวคิดในการที่จะพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการประเมินผลตามหลักแกนกลางฯ ปี 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา และสิ่งที่ท่านเสนอมาสามารถแก้ปัญหาที่ประสบอยู่ได้หรือไม่ เพราะอะไร

5.2 แนวทางในการแก้ปัญหาของแต่ละประเภทกีฬาควรมีความเหมือนกัน หรือต่างกันหรือไม่ อย่างไร

5.3 แนวคิดที่เสนอมาจะแก้ปัญหาได้ในส่วนใด เพราะอะไร

5.4 แนวคิดที่เสนอมาจะสามารถใช้ได้สำหรับสาระพลศึกษาของโรงเรียนได้ทั้งหมดหรือไม่ อย่างไร

6. องค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศควรมีลักษณะอย่างไรเพื่อใช้แก้ไขปัญหาการประเมินผลการเรียนรู้ที่ประสบอยู่

6.1 ท่านคิดว่าองค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนในสาระพลศึกษา สาระเพิ่มเติม กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ควรมีลักษณะอย่างไร

6.2 องค์ประกอบที่เสนอมา มีขั้นตอนอย่างไร เพราะอะไรถึงต้องดำเนินการตามขั้นตอนแบบนี้

6.3 องค์ประกอบที่เสนอมา สามารถแก้ไขปัญหาการประเมินผลการเรียนรู้ที่ประสบอยู่ได้อย่างไร เพราะอะไร

6.4 ใครควรมีส่วนร่วมในองค์ประกอบที่เสนอมาครั้งนี้ เพราะอะไร

บส.4

แบบสังเกตการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ชื่อผู้สอน ..... ครั้งที่ .....
วันที่ ..... เดือน .....พ.ศ. ..... เวลา .....
วิชาที่สังเกต.....เรื่อง.....ระดับชั้น.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้ผู้สังเกตการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ บันทึกผลการสังเกตในประเด็นต่อไปนี้ พร้อมทั้งให้รายละเอียด ยกตัวอย่าง หรือให้เหตุผลต่อประเด็นต่างๆ

1. บรรยากาศในชั้นเรียนโดยรวม

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. การเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนของนักเรียน

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. กิจกรรมที่ครูใช้สอนสามารถดึงแนวคิดของนักเรียนได้เพียงใด

.....
.....
.....
.....
.....

4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

5. ลักษณะการประเมินผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างทำการเรียนการสอน

.....
.....
.....
.....
.....

6. ลักษณะการสรุปบทเรียน

.....
.....
.....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ) .....ผู้บันทึก

(.....)

บท. 1

แบบบันทึกการวิจัย

ข้อมูลจากแหล่ง.....**เก็บข้อมูลครั้งที่**.....**วันที่**.....

สถานที่เก็บข้อมูล.....

ผู้ให้ข้อมูล	บทสนทนาและปฏิกิริยาที่เกิดขึ้น	รหัส	ข้อคิดเห็นของผู้วิจัย
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....

ประเด็นที่ต้องการค้นหาเพิ่มในการเก็บข้อมูลครั้งต่อไป

.....

.....

.....

ข้อสรุป

.....

.....

.....

บท. 2

แบบบันทึกการสะท้อนผลและสัมมนาเชิงปฏิบัติการ

แหล่งข้อมูล/วิธีการ.....

ประเด็น.....

วัน เดือน ปี ที่ดำเนินการ.....

เวลาเริ่ม – สิ้นสุด.....

สถานที่.....

ข้อมูลที่ได้.....

.....

.....

.....

.....

.....

การตีความเบื้องต้น.....

.....

.....

.....

.....

.....

การประเมิน.....

.....

.....

.....

.....

.....

บป. 1

แบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

<u>คำชี้แจง</u>

แบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญมี 4 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ระบบ (ใช้ประเมินทั้งฉบับ)

ตอนที่ 3 แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ (ใช้ประเมินในตอนที่ 3 หน้า 23-35)

ตอนที่ 4 แบบประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้ (ใช้ประเมินในตอนที่ 3 หน้า 23-35)

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่านในการประเมินตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ดังนี้

มีความเห็นว่า เหมาะสม

มีความเห็นว่า ไม่เหมาะสม กรุณาเขียนสิ่งที่ควรปรับปรุง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่านในการประเมินตอนที่ 4 ดังนี้

มีความเห็นว่า สอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น +1

มีความเห็นว่า ไม่แน่ใจ กำหนดคะแนนเป็น 0

มีความเห็นว่า ไม่สอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น -1

ถ้ามีสิ่งที่ท่านเห็นว่าควรปรับปรุงแก้ไขหรือเพิ่มเติม กรุณาเขียนข้อมูลลงในความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ-สกุล .....
2. วุฒิการศึกษาขั้นสูงสุด .....
3. ตำแหน่งทางวิชาการ .....
4. มีความเชี่ยวชาญด้าน .....

.....

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้ระบบ

ท่านเห็นว่าส่วนประกอบต่าง ๆ ในคู่มือการใช้ระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ต่อไปนี้มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	สิ่งที่ควรปรับปรุง
ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้			
1.1 ความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้			....
1.2 วัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้			....
1.3 ประโยชน์ของการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้			....
ตอนที่ 2 บริบทของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี			
2.1 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี			....
2.2 วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี			....
2.3 ลักษณะของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี			.....
2.4 ลักษณะพิเศษของโรงเรียนกีฬา			.....
2.5 สภาพการจัดการศึกษา			.....
2.6 สภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาระบบฯ			....

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	สิ่งที่ควรปรับปรุง
ตอนที่ 3 ระบบการประเมินผลการเรียนรู้			
3.1 ความหมาย			.....
3.2 วิธีดำเนินการพัฒนาระบบ			.....
3.3 องค์ประกอบของระบบ			.....
ตอนที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ			
4.1 การได้มาซึ่งเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้			....
4.2 แบบวัดความรู้			.....
4.3 แบบวัดเจตคติ			.....
4.4 แบบวัดทักษะกีฬา			.....
4.5 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายและกลไก			.....
4.6 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์			.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้

ท่านเห็นว่าองค์ประกอบต่าง ๆ ของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ต่อไปนี้มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (โปรดดูในคู่มือการใช้ระบบ หน้า 23 - 35)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	สิ่งที่ควรปรับปรุง
1. การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง			
1.1 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจให้ตรงกันในการดำเนินการ และกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน			....
1.2 สร้างความตระหนักร่วมกันจากปัญหาและความต้องการในการพัฒนาระบบ			....
1.3 ร่วมกันร่างระบบการประเมินผล การเรียนรู้ฯ			....
2. เป้าหมายการประเมินการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน			
2.1 ให้ความรู้แก่ครูพลศึกษาเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสู่กระบวนการสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ			....
2.2 สร้างเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์			....

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	สิ่งที่ควรปรับปรุง
3. การตั้งเกณฑ์การประเมิน			
3.1 ประชุมเพื่อหาเกณฑ์การประเมิน			.....
3.2 เกณฑ์การประเมินผลทางพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ			....
4. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด			
4.1 ใช้หลักเกณฑ์ มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา			....
5. เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ พลศึกษา 5 ด้าน			
5.1 ใช้ตามกรอบแนวคิดของชิงเกอร์และคอร์บินโดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์			....
5.2 ครูพลศึกษาแยกตามกลุ่มชนิดกีฬา เพื่อสร้างเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้			....
5.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยผู้เชี่ยวชาญใน 5 ชนิดกีฬา ๆ ละ 3 คน			....

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	สิ่งที่ควรปรับปรุง
5.4 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา			....
6. ผลงานเชิงประจักษ์			
6.1 เกณฑ์กีฬายูโด ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3			.....
6.2 เกณฑ์กีฬาเซปักตะกร้อ ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3			....
6.3 เกณฑ์กีฬายกน้ำหนัก ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3			....
6.4 เกณฑ์กีฬากรีฑา ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3			....
6.5 เกณฑ์กีฬาฟุตบอล ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3			....
7. การนำไปใช้			
7.1 วงรอบที่ 1			
1. ขั้นการวางแผน (Planning)			.....
2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)			.....
3. ขั้นการสังเกตผล (Observation)			.....
4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection)			.....
7.2 วงรอบที่ 2			
1. ขั้นการวางแผน (Planning)			.....
2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)			.....
3. ขั้นการสังเกตผล (Observation)			.....
4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection)			.....

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	สิ่งที่ควรปรับปรุง
8. การประเมินผลการเรียนรู้			
8.1 ใช้หลักการประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา			....
8.2 การให้ระดับผลการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา			....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....
.....
.....
.....
.....
.....

ตอนที่ 4 แบบประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบของระบบการประเมินผลการเรียนรู้

ท่านเห็นว่าองค์ประกอบต่าง ๆ ของระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ต่อไปนี้มีความสอดคล้องกันในแต่ละขั้นตอนหรือไม่ อย่างไร (โปรดดูในคู่มือการใช้ระบบ หน้า 23-35)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	1	0	-1
1. การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง			
1.1 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจให้ตรงกันในการดำเนินการ และกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน			
1.2 สร้างความตระหนักร่วมกันจากปัญหาและความต้องการในการพัฒนาระบบ			
1.3 ร่วมกันร่างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ			
2. เป้าหมายการประเมินการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน			
2.1 ให้ความรู้แก่ครูพลศึกษา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสู่กระบวนการสร้างระบบการประเมินผลการเรียนรู้ฯ			
2.2 สร้างเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ทางพลศึกษา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์			
3. การตั้งเกณฑ์การประเมิน			
3.1 ประชุมเพื่อหาเกณฑ์การประเมิน			
3.2 เกณฑ์การประเมินทางพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ			
4. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด			
4.1 ใช้หลักเกณฑ์ มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา			

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	1	0	-1
5. เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษา 5 ด้าน			
5.1 ใช้ตามกรอบแนวคิดของซิงเกอร์และคอร์บินโดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดพัฒนา 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์			
5.2 ครูพลศึกษาแยกตามกลุ่มชนิดกีฬา เพื่อสร้างเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ฯ			
5.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยผู้เชี่ยวชาญใน 5 ชนิดกีฬา ๆ ละ 3 คน			
5.4 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาอื่น ที่เปิดสอนชนิดกีฬาเดียวกัน ระดับเดียวกัน ในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา			
6. ผลงานเชิงประจักษ์			
6.1 เกณฑ์กีฬายูโด ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3			
6.2 เกณฑ์กีฬาเซปักตะกร้อ ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3			
6.3 เกณฑ์กีฬายกน้ำหนัก ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3			
6.4 เกณฑ์กีฬากรีฑา ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3			
6.5 เกณฑ์กีฬาฟุตบอล ระดับชั้น ม.1, ม.2, ม.3			
7. การนำไปใช้			
7.1 วงรอบที่ 1			
1. ขั้นการวางแผน (Planning)			
2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)			
3. ขั้นการสังเกตผล (Observation)			
4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection)			
7.2 วงรอบที่ 2			
1. ขั้นการวางแผน (Planning)			
2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)			
3. ขั้นการสังเกตผล (Observation)			
4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection)			

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	1	0	-1
8. การประเมินผลการเรียนรู้			
8.1 ใช้หลักการประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา			
8.2 การให้ระดับผลการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา			

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

บป. 2

แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา

<u>คำชี้แจง</u> : แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา เพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินประสิทธิผลของระบบฯ ที่สร้างขึ้น ซึ่งความคิดเห็นของนักเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเองและโรงเรียนโปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริง ผู้วิจัยจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลนี้เพื่อการวิจัยเท่านั้น

จงใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับความพึงพอใจ ตามความเป็นจริง ความพึงพอในระดับต่างๆ มีความหมายดังนี้

5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
4 หมายถึง พึงพอใจมาก
3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านความเป็นประโยชน์</u>					
1.ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจการประเมินผลการเรียนรู้					
2.ช่วยทำให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของการประเมินผลการเรียนรู้					
3. ช่วยทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการประเมินทางพลศึกษาทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ความรู้ เจตคติ ทักษะกีฬา สมรรถภาพ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์					
4. ช่วยให้นักเรียนรู้ว่าตนเองต้องเรียนรู้เรื่องใด และมีวิธีการประเมินอย่างไร					
5. ช่วยให้นักเรียนประเมินความสามารถในการเรียนรู้ของตนเองได้					
<u>ด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง</u>					
6. นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ครบตามเกณฑ์ของการประเมินทั้ง 5 ด้าน คือ ความรู้ เจตคติ ทักษะกีฬา สมรรถภาพ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์					
7. เป็นการประเมินที่หลากหลาย ประกอบด้วย ความรู้ เจตคติ ทักษะกีฬา สมรรถภาพ และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์					

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
8. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน					
9. ครูพลศึกษา สามารถอธิบายความหมายของการประเมินได้ครอบคลุมและทำให้นักเรียนเข้าใจ					
10. ครูพลศึกษา สามารถประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างยุติธรรม และมีความชัดเจน ซึ่งนักเรียนยอมรับได้					
ด้านความเหมาะสม 11.การประเมินด้านความรู้ มีค่าคะแนน เท่ากับ 20 คะแนน สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่นักเรียนได้เรียนมาในภาคเรียนที่ 1					
12. การประเมินด้านเจตคติ มีค่าคะแนน เท่ากับ 5 คะแนน สอดคล้องกับสิ่งที่นักเรียนยึดถือและปฏิบัติมาตลอดในภาคเรียนที่ 1					
13. การประเมินด้านทักษะกีฬา มีค่าคะแนน เท่ากับ 30 คะแนน สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่นักเรียนได้เรียนมาในภาคเรียนที่ 1					
14. การประเมินด้านสมรรถภาพทางกายและกลไก มีค่าคะแนน เท่ากับ 20 คะแนน สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่นักเรียนได้เรียนมาในภาคเรียนที่ 1					
15. การประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน มีค่าคะแนน เท่ากับ 5 คะแนน สอดคล้องสิ่งที่นักเรียนยึดถือและปฏิบัติมาตลอดในภาคเรียนที่ 1					
ด้านความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล 16. ครูพลศึกษาประเมินผลการเรียนรู้ตรงกับสาระการเรียนรู้ที่สอน					
17. ผลการประเมินของครูพลศึกษามีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ					
18.ครูพลศึกษาแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินก่อนทำการเรียนการสอนในสาระการเรียนรู้นั้นๆ					
19. ครูพลศึกษามีเทคนิคการประเมินที่หลากหลาย และครอบคลุมในสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน					
20. นักเรียนเชื่อว่าระดับผลคะแนนปลายภาคเรียนที่ได้รับจากการประเมินของครูพลศึกษา เกิดจากความรู้ ความสามารถของตัวนักเรียนอย่างแท้จริง					

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บป. 3

แบบประเมินประเด็นการสัมมนาเชิงปฏิบัติเพื่อสรุปประสิทธิผลของระบบ

กลุ่มผู้แสดงความคิดเห็น.....
วัน เดือน ปี ที่ดำเนินการ.....
เวลาเริ่ม – สิ้นสุด.....
สถานที่.....
ประเด็นการสัมมนา

1. ด้านความเป็นประโยชน์

ข้อมูลที่ได้.....
.....
.....
.....

การตีความเบื้องต้น.....
.....
.....
.....

ข้อสรุป.....
.....
.....
.....

2. ด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง

ข้อมูลที่ได้.....
.....
.....
.....

การตีความเบื้องต้น.....
.....
.....
.....

ข้อสรุป.....
.....
.....
.....

3. ด้านความเหมาะสม

ข้อมูลที่ได้.....
.....
.....
.....

การตีความเบื้องต้น.....
.....
.....
.....

ข้อสรุป.....
.....
.....
.....

4. ด้านความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ข้อมูลที่ได้.....
.....
.....
.....

การตีความเบื้องต้น.....
.....
.....
.....

ข้อสรุป.....
.....
.....
.....

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม .....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการหาคุณภาพของเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้
สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

ของแบบวัด

ตอนที่ 1 ตัวอย่างการประเมินแบบวัดความรู้ รายวิชา ยูโด

ข้อ	ยูโด 1					ยูโด 3					ยูโด 5				
	ความตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ความตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ความตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC	
ตอนที่ 1															
1.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
2.	0	1	1	0.7	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
3.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
4.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
5.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
6.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
7.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
8.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
9.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
10.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
11.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
12.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
13.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
14.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
15.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
19.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
17.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
18.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
19.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
20.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
21.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
22.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
23.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
24.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
26.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
27.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
28.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
29.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
30.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
ตอนที่ 2															
1	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
2.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
รวม				1.0	ใช้ได้				1.0	ใช้ได้				1.0	ใช้ได้

ตอนที่ 1 แบบวัดความรู้ รายวิชา ฟุตบอล

ข้อ	ฟุตบอล 1					ฟุตบอล 3					ฟุตบอล 5				
	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC	
ตอนที่ 1															
1.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
2.	0	1	1	0.7	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
3.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
4.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
5.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
6.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
7.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
8.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
9.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
10.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
11.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
12.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
13.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
14.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
15.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
19.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
17.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
18.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
19.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
20.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
21.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
22.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
23.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
24.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
26.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
27.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
28.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
29.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
30.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
ตอนที่ 2															
1	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
2.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้

ตอนที่ 1 แบบวัดความรู้ รายวิชา กรีฑา

ข้อ	กรีฑา 1					กรีฑา 3					กรีฑา 5				
	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC	
ตอนที่ 1															
1.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
2.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
3.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
4.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
5.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
6.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
7.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
8.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
9.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
10.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
11.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
12.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
13.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
14.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
15.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
19.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
17.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
18.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
19.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
20.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
21.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
22.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
23.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
24.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
26.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
27.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
28.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
29.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
30.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
ตอนที่ 2															
1	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
2.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้

ตอนที่ 1 แบบวัดความรู้ รายวิชา ยกน้ำหนัก

ข้อ	ยกน้ำหนัก 1					ยกน้ำหนัก 3					ยกน้ำหนัก 5				
	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC	
ตอนที่ 1															
1.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
2.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
3.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
4.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
5.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
6.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
7.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
8.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
9.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
10.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
11.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
12.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
13.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
14.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
15.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
19.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
17.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
18.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
19.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
20.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
21.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
22.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
23.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
24.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
26.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
27.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
28.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
29.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
30.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
ตอนที่ 2															
1	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
2.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
รวม				1..0	ใช้ได้				1.0	ใช้ได้				1.0	ใช้ได้

ตอนที่ 1 แบบวัดความรู้ รายวิชา เซปักตะกร้อ

ข้อ	เซปักตะกร้อ 1					เซปักตะกร้อ 3					เซปักตะกร้อ 5				
	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC	
ตอนที่ 1															
1.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
2.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
3.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
4.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
5.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
6.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
7.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
8.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
9.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
10.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
11.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
12.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
13.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
14.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
15.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
19.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
17.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
18.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
19.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
20.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
21.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
22.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
23.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
24.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
26.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
27.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
28.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
29.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
30.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
ตอนที่ 2															
1	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
2.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
รวม				1..0	ใช้ได้				1.0	ใช้ได้				1.0	ใช้ได้

ตอนที่ 2 ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (IOC) ของแบบวัดทักษะวิชายูโด

ข้อ	ยูโด 1					ยูโด 3					ยูโด 5				
	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC	
ตอนที่ 1															
1.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
2.	0	1	1	0.7	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
3.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
4.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
5.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
รวม				0.94	ใช้ได้	รวม			1.0	ใช้ได้	รวม			1.0	ใช้ได้

ตอนที่ 2 ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (IOC) ของแบบวัดทักษะวิชาฟุตบอล

ข้อ	ฟุตบอล 1					ฟุตบอล 3					ฟุตบอล 5				
	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC	
ตอนที่ 1															
1.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
2.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
3.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
4.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
5.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
รวม				1.0	ใช้ได้	รวม			1.0	ใช้ได้	รวม			1.0	ใช้ได้

ตอนที่ 2 ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (IOC) ของแบบวัดทักษะกรีฑา

ข้อ	กรีฑา 1					กรีฑา 3					กรีฑา 5				
	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC	
ตอนที่ 1															
1.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
2.	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
3.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
4.	0	1	1	0.7	คงไว้	0	1	1	0.7	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
5.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
รวม				0.94	ใช้ได้	รวม			0.94	ใช้ได้	รวม			1	ใช้ได้

ตอนที่ 2 ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (IOC) ของแบบวัดทักษะยกน้ำหนัก

ข้อ	ยกน้ำหนัก 1					ยกน้ำหนัก 3					ยกน้ำหนัก 5				
	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC	
ตอนที่ 1															
1.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
2.	0	1	1	0.7	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
3.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
4.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
5.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้	1	1	1	1	คงไว้
รวม				0.94	ใช้ได้	รวม			1	ใช้ได้	รวม			1	ใช้ได้

ตอนที่ 2 ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (IOC) ของแบบวัดทักษะเซปักตะกร้อ

ข้อ	เซปักตะกร้อ 1					เซปักตะกร้อ 3					เซปักตะกร้อ 5				
	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข	ข้อคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC	
ตอนที่ 1															
1.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
2.	0	1	1	0.7	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
3.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
4.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
5.	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้	1	1	1	1.0	คงไว้
รวม				0.94	ใช้ได้	รวม			1.0	ใช้ได้	รวม			1.0	ใช้ได้

ตอนที่ 3 แบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก

ข้อ	รายการ	คำถามหรือข้อคำถามแต่ละคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข
		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC	
1.	วิ่งเร็ว 50 เมตร (50 Meters Sprint)	1	1	1	1.0	คงไว้
2.	ยืนกระโดดไกล (Standing Broad Jump)	0	1	1	0.7	คงไว้
3.	วิ่งเก็บของ (Shuttle Run)	1	1	1	1.0	คงไว้
4.	งอตัวข้างหน้า (Tunk Forward Flexion)	1	1	1	1.0	คงไว้
5.	แรงบีบมือ (Grip Strengh)	1	1	1	1.0	คงไว้
รวม					0.94	ใช้ได้

ตอนที่ 4 แบบวัดเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เจตคติเกี่ยวกับงาน

ข้อ	ข้อคำถาม	คำถามหรือข้อคำถามแต่ละคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข
		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC	
1.	ข้าพเจ้าเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ ซึ่งทำให้อยากฝึกฝนมากขึ้น	0	1	1	1.0	คงไว้
2.	ข้าพเจ้าได้เรียนรู้บางสิ่งบางอย่างและสนุกที่จะทำ	1	1	1	1.0	คงไว้
3.	ข้าพเรียนรู้ทักษะใหม่ จากการฝึกฝนอย่างหนัก	1	1	1	1.0	คงไว้
4.	ข้าพเจ้าฝึกฝนอย่างหนักจริง ๆ	1	1	1	1.0	คงไว้
5.	สิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนรู้ทำให้อยากฝึกฝนมากขึ้น	1	1	0	0.7	คงไว้
6.	ข้าพเจ้าทำดีที่สุดทุกอย่างแล้ว	0	1	1	0.7	คงไว้
รวม					0.83	ใช้ได้

เจตคติเกี่ยวกับตนเอง

ข้อ	ข้อคำถาม	คำถามหรือข้อคำถามแต่ละคำถามถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข
		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC	
1	ข้าพเจ้าเล่นได้และมีทักษะนั้น	1	1	1	1.0	คงไว้
2	ข้าพเจ้าสามารถทำได้ดีกว่าคนอื่น	1	1	1	1.0	คงไว้
3	คนอื่นไม่สามารถทำได้ดีเท่าข้าพเจ้า	1	1	1	1.0	คงไว้
4	คนอื่นๆ ทำให้เสีย ส่วนข้าพเจ้าไม่เคย	1	1	0	0.7	คงไว้
5	ข้าพเจ้าเล่นได้ดีกว่าเพื่อนร่วมทีม	1	1	0	0.7	คงไว้
6	ทักษะที่ข้าพเจ้าเรียนรู้ทำให้รู้สึกดี	1	1	1	1.0	คงไว้
รวม					0.83	ใช้ได้

ตอนที่ 5 แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

ข้อ	ข้อคำถาม	คำถามหรือข้อคำถามแต่ละคำถาม ถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข
		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC	
	การรู้แพ้รู้ชนะ	0	1	1	0.7	คงไว้
1.	ข้อที่ 1	1	1	1	1.0	คงไว้
2.	ข้อที่ 2	1	1	1	1.0	คงไว้
3.	ข้อที่ 3	1	1	1	1.0	คงไว้
4.	ข้อที่ 4	1	1	0	0.7	คงไว้
รวม					0.83	ใช้ได้
	ความกล้าหาญ					
5.	ข้อที่ 1	0	1	1	0.7	คงไว้
6.	ข้อที่ 2	1	1	1	1	คงไว้
7.	ข้อที่ 3	1	1	1	1	คงไว้
8.	ข้อที่ 4	1	1	1	1	คงไว้
รวม					0.92	ใช้ได้
	ความสามัคคี					
9.	ข้อที่ 1	1	1	1	1	คงไว้
10.	ข้อที่ 2	1	1	1	1	คงไว้
11.	ข้อที่ 3	1	1	1	1	คงไว้
12.	ข้อที่ 4	1	1	1	1	คงไว้
รวม					1.0	ใช้ได้
	ความรับผิดชอบ					
13.	ข้อที่ 1	0	1	1	0.7	คงไว้
14.	ข้อที่ 2	1	1	1	1	คงไว้
15.	ข้อที่ 3	1	1	1	1	คงไว้
16.	ข้อที่ 4	1	1	1	1	คงไว้
รวม					0.91	ใช้ได้

ตอนที่ 5 (ต่อ)

ข้อ	ข้อคำถาม	คำถามหรือข้อคำถามแต่ละคำถาม ถามได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหา				การแก้ไข
		ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	IOC	
	ความมีระเบียบวินัย					
17.	ข้อที่ 1	0	1	1	0.70	คงไว้
18.	ข้อที่ 2	1	0	1	0.70	คงไว้
19.	ข้อที่ 3	1	1	1	1	คงไว้
20.	ข้อที่ 4	1	0	1	0.70	คงไว้
รวม					0.78	คงไว้
	ความยุติธรรม					
21.	ข้อที่ 1	1	1	1	1	คงไว้
22.	ข้อที่ 2	1	1	1	1	คงไว้
23.	ข้อที่ 3	1	1	1	1	คงไว้
24.	ข้อที่ 4	1	0	1	1	คงไว้
รวม					1	คงไว้
	ความอดทน					
25	ข้อที่ 1	1	1	1	1	คงไว้
26.	ข้อที่ 2	1	1	1	1	คงไว้
27.	ข้อที่ 3	1	1	1	1	คงไว้
28.	ข้อที่ 4	1	0	1	0.70	คงไว้
รวม					0.94	คงไว้
ค่าความเที่ยงโดยรวม					0.89	ใช้ได้

ค่าอำนาจจำแนกของแบบประเมิน

ตอนที่ 1 ตัวอย่างการประเมินแบบวัดความรู้ รายวิชา ยูโด

ข้อ	ยูโด 1				ยูโด 3				ยูโด 5			
	กลุ่มเก่งตอบถูก	กลุ่มอ่อนตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป	กลุ่มเก่งตอบถูก	กลุ่มอ่อนตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป	กลุ่มเก่งตอบถูก	กลุ่มอ่อนตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป
ตอนที่ 1												
1.	15	5	0.67	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้
2.	14	5	0.60	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้
3.	13	6	0.47	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้	13	4	0.60	ใช้ได้
4.	15	7	0.53	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้	13	6	0.47	ใช้ได้
5.	14	4	0.67	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้
6.	13	4	0.60	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้	12	2	0.67	ใช้ได้
7.	14	3	0.73	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้
8.	14	3	0.73	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้
9.	15	1	0.93	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้
10.	15	2	0.87	ใช้ได้	15	8	0.47	ใช้ได้	15	8	0.47	ใช้ได้
11.	12	2	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	13	5	0.53	ใช้ได้
12.	15	5	0.67	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้	13	5	0.53	ใช้ได้
13.	15	7	0.53	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้
14.	13	2	0.73	ใช้ได้	13	3	0.67	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้
15.	15	8	0.47	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้
16.	15	3	0.80	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้
17.	14	2	0.80	ใช้ได้	13	4	0.60	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้
18.	14	1	0.87	ใช้ได้	15	3	0.80	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้
19.	14	1	0.87	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้
20.	13	0	0.87	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้
21.	13	0	0.87	ใช้ได้	14	2	0.80	ใช้ได้	15	2	0.87	ใช้ได้
22.	12	5	0.47	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้
23.	12	5	0.47	ใช้ได้	15	3	0.80	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้
24.	14	8	0.40	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้	13	4	0.60	ใช้ได้
25.	14	4	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	13	5	0.53	ใช้ได้
26.	15	7	0.53	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้
27.	15	6	0.60	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้	13	3	0.67	ใช้ได้
28.	14	3	0.73	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้
29.	14	3	0.73	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้
30	15	7	0.53	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้	15	9	0.40	ใช้ได้
รวม			068	ใช้ได้	รวม		0.63	ใช้ได้	รวม		0.62	ใช้ได้
ตอนที่ 2												
1	15	8	0.40	ใช้ได้	15	8	0.40	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้
2.	15	9	0.40	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้	15	9	0.40	ใช้ได้
รวม			0.40	ใช้ได้	รวม		0.47	ใช้ได้	รวม		0.47	ใช้ได้

จากสูตรค่าอำนาจจำแนก (r) = $\frac{\text{กลุ่มเก่งตอบถูก} - \text{กลุ่มอ่อนตอบถูก}}{\text{จำนวนคนสอบทั้งสองกลุ่ม/ 2}}$

ตอนที่ 1 ตัวอย่างการประเมินแบบวัดความรู้ รายวิชา กรีฑา

ข้อ	กรีฑา 1				กรีฑา 3				กรีฑา 5			
	กลุ่มเก่งตอบถูก	กลุ่มอ่อนตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป	กลุ่มเก่งตอบถูก	กลุ่มอ่อนตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป	กลุ่มเก่งตอบถูก	กลุ่มอ่อนตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป
ตอนที่ 1												
1.	15	7	0.53	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้	15	8	0.47	ใช้ได้
2.	14	5	0.60	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้
3.	13	6	0.47	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้
4.	15	4	0.73	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้
5.	14	4	0.67	ใช้ได้	13	5	0.53	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้
6.	13	4	0.60	ใช้ได้	15	8	0.47	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้
7.	14	3	0.73	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้
8.	14	8	0.40	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้
9.	15	1	0.93	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้
10.	15	2	0.87	ใช้ได้	15	8	0.47	ใช้ได้	15	8	0.47	ใช้ได้
11.	12	2	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	13	5	0.53	ใช้ได้
12.	15	5	0.67	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้	13	5	0.53	ใช้ได้
13.	15	6	0.60	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้
14.	13	7	0.40	ใช้ได้	13	3	0.67	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้
15.	15	6	0.60	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้
16.	14	5	0.60	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้
17.	15	7	0.53	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้
18.	14	1	0.87	ใช้ได้	15	9	0.40	ใช้ได้	14	8	0.40	ใช้ได้
19.	14	1	0.87	ใช้ได้	13	5	0.53	ใช้ได้	13	7	0.40	ใช้ได้
20.	13	0	0.87	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้
21.	13	0	0.87	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้	15	2	0.87	ใช้ได้
22.	12	5	0.47	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้
23.	12	5	0.47	ใช้ได้	15	3	0.80	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้
24.	14	8	0.40	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้	13	4	0.60	ใช้ได้
25.	14	4	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	13	5	0.53	ใช้ได้
26.	15	7	0.53	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้
27.	14	6	0.53	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้	13	3	0.67	ใช้ได้
28.	15	5	0.67	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้
29.	14	3	0.73	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้
30	14	7	0.47	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้
รวม			0.63	ใช้ได้	รวม		0.60		รวม		0.58	ใช้ได้
ตอนที่ 2												
1	15	8	0.47	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้
2.	15	6	0.60	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้
รวม			0.53	ใช้ได้	รวม		0.63	ใช้ได้	รวม		0.56	ใช้ได้

จากสูตรค่าอำนาจจำแนก (r) = $\frac{\text{กลุ่มเก่งตอบถูก} - \text{กลุ่มอ่อนตอบถูก}}{\text{จำนวนคนสอบทั้งสองกลุ่ม/ 2}}$

ตอนที่ 1 ตัวอย่างการประเมินแบบวัดความรู้ รายวิชา ยกน้ำหนัก

ข้อ	ยกน้ำหนัก 1				ยกน้ำหนัก 3				ยกน้ำหนัก 5			
	กลุ่มเก่งตอบถูก	กลุ่มอ่อนตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป	กลุ่มเก่งตอบถูก	กลุ่มอ่อนตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป	กลุ่มเก่งตอบถูก	กลุ่มอ่อนตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป
ตอนที่ 1												
1.	15	4	0.73	ใช้ได้	13	6	0.47	ใช้ได้	14	8	0.40	ใช้ได้
2.	13	7	0.40	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้
3.	15	5	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	15	7	0.63	ใช้ได้
4.	14	4	0.67	ใช้ได้	15	8	0.47	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้
5.	15	8	0.47	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้
6.	13	4	0.60	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้
7.	14	3	0.73	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้
8.	14	3	0.73	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้
9.	15	1	0.93	ใช้ได้	15	3	0.80	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้
10.	15	7	0.53	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้
11.	15	6	0.60	ใช้ได้	15	9	0.40	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้
12.	15	7	0.53	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	13	4	0.60	ใช้ได้
13.	15	7	0.53	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้	15	3	0.80	ใช้ได้
14.	14	6	0.53	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้
15.	15	5	0.60	ใช้ได้	14	2	0.80	ใช้ได้	14	8	0.40	ใช้ได้
16.	15	4	0.73	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้
17.	14	2	0.80	ใช้ได้	13	4	0.60	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้
18.	14	1	0.87	ใช้ได้	15	3	0.80	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้
19.	14	1	0.87	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้
20.	13	0	0.87	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้
21.	13	0	0.87	ใช้ได้	14	2	0.80	ใช้ได้	15	8	0.47	ใช้ได้
22.	12	5	0.47	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้	14	8	0.40	ใช้ได้
23.	12	5	0.47	ใช้ได้	15	3	0.80	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้
24.	14	8	0.40	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้	13	4	0.60	ใช้ได้
25.	14	4	0.67	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้	13	5	0.53	ใช้ได้
26.	15	8	0.47	ใช้ได้	15	9	0.40	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้
27.	15	7	0.53	ใช้ได้	14	8	0.40	ใช้ได้	13	3	0.67	ใช้ได้
28.	14	4	0.67	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้
29.	13	7	0.40	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้
30	13	6	0.47	ใช้ได้	15	3	0.80	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้
รวม			0.63	ใช้ได้	รวม		0.62	ใช้ได้	รวม		0.57	ใช้ได้
ตอนที่ 2												
1	15	8	0.47	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้
2.	15	6	0.60	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้
รวม			0.53	ใช้ได้	รวม		0.53	ใช้ได้	รวม		0.53	ใช้ได้

ตอนที่ 1 ตัวอย่างการประเมินแบบวัดความรู้ รายวิชา เซปักตะกร้อ

ข้อ	เซปักตะกร้อ 1				เซปักตะกร้อ 3				เซปักตะกร้อ 5			
	กลุ่มเก่งตอบถูก	กลุ่มอ่อนตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป	กลุ่มเก่งตอบถูก	กลุ่มอ่อนตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป	กลุ่มเก่งตอบถูก	กลุ่มอ่อนตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป
ตอนที่ 1												
1.	15	7	0.53	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้
2.	15	3	0.80	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้
3.	15	5	0.67	ใช้ได้	12	7	0.33	ใช้ได้	13	4	0.60	ใช้ได้
4.	13	3	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	13	6	0.47	ใช้ได้
5.	14	4	0.67	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้
6.	13	4	0.60	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้	12	2	0.67	ใช้ได้
7.	14	3	0.73	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้	13	7	0.40	ใช้ได้
8.	14	3	0.73	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้
9.	15	1	0.93	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้
10.	15	2	0.87	ใช้ได้	15	8	0.47	ใช้ได้	15	8	0.47	ใช้ได้
11.	12	2	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	13	5	0.53	ใช้ได้
12.	15	5	0.67	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้	13	5	0.53	ใช้ได้
13.	15	7	0.53	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้
14.	13	2	0.73	ใช้ได้	13	3	0.67	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้
15.	15	8	0.47	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้
16.	15	5	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้
17.	15	7	0.53	ใช้ได้	13	4	0.60	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้
18.	15	6	0.60	ใช้ได้	15	3	0.80	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้
19.	14	1	0.87	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้
20.	13	0	0.87	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้
21.	13	0	0.87	ใช้ได้	14	2	0.80	ใช้ได้	15	2	0.87	ใช้ได้
22.	12	5	0.47	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้
23.	12	5	0.47	ใช้ได้	15	3	0.80	ใช้ได้	13	6	0.47	ใช้ได้
24.	14	8	0.40	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้
25.	14	4	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	13	8	0.33	ใช้ได้
26.	15	7	0.53	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้
27.	15	6	0.60	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้	15	3	0.80	ใช้ได้
28.	13	3	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	14	9	0.33	ใช้ได้
29.	14	6	0.53	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้	12	6	0.40	ใช้ได้
30	14	5	0.60	ใช้ได้	14	8	0.40	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้
รวม			0.65	ใช้ได้	รวม		0.62	ใช้ได้	รวม		0.60	ใช้ได้
ตอนที่ 2												
1	15	4	0.73	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้	15	8	0.47	ใช้ได้
2.	15	6	0.60	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้
รวม			0.66	ใช้ได้	รวม		0.56	ใช้ได้	รวม		0.60	ใช้ได้

ตอนที่ 1 ตัวอย่างการประเมินแบบวัดความรู้ รายวิชา ฟุตบอล

ข้อ	ฟุตบอล 1				ฟุตบอล 3				ฟุตบอล 5			
	กลุ่มเก่งตอบถูก	กลุ่มอ่อนตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป	กลุ่มเก่งตอบถูก	กลุ่มอ่อนตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป	กลุ่มเก่งตอบถูก	กลุ่มอ่อนตอบถูก	ค่าอำนาจจำแนก	สรุป
ตอนที่ 1												
1.	14	8	0.40	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้	13	6	0.47	ใช้ได้
2.	14	7	0.47	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้
3.	13	7	0.40	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้	13	4	0.60	ใช้ได้
4.	12	6	0.40	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้	13	6	0.47	ใช้ได้
5.	15	6	0.60	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้
6.	13	4	0.60	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้	12	2	0.67	ใช้ได้
7.	14	3	0.73	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้
8.	14	3	0.73	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้
9.	15	1	0.93	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้
10.	15	2	0.87	ใช้ได้	15	8	0.47	ใช้ได้	15	8	0.47	ใช้ได้
11.	12	2	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	13	5	0.53	ใช้ได้
12.	15	5	0.67	ใช้ได้	14	5	0.60	ใช้ได้	13	5	0.53	ใช้ได้
13.	15	7	0.53	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้
14.	13	2	0.73	ใช้ได้	13	3	0.67	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้
15.	15	8	0.47	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้
16.	15	3	0.80	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้
17.	12	3	0.60	ใช้ได้	13	4	0.60	ใช้ได้	14	2	0.80	ใช้ได้
18.	15	5	0.67	ใช้ได้	15	3	0.80	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้
19.	14	1	0.87	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้
20.	13	0	0.87	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้
21.	13	0	0.87	ใช้ได้	14	2	0.80	ใช้ได้	15	2	0.87	ใช้ได้
22.	12	5	0.47	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้
23.	12	5	0.47	ใช้ได้	15	3	0.80	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้
24.	14	8	0.40	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้	13	4	0.60	ใช้ได้
25.	14	4	0.67	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้	13	5	0.53	ใช้ได้
26.	15	7	0.53	ใช้ได้	15	7	0.53	ใช้ได้	14	7	0.47	ใช้ได้
27.	15	7	0.53	ใช้ได้	14	3	0.73	ใช้ได้	13	3	0.67	ใช้ได้
28.	14	4	0.67	ใช้ได้	14	2	0.80	ใช้ได้	14	4	0.67	ใช้ได้
29.	15	4	0.73	ใช้ได้	15	2	0.87	ใช้ได้	13	6	0.47	ใช้ได้
30	14	3	0.73	ใช้ได้	13	4	0.60	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้
รวม			0.64	ใช้ได้	รวม		0.64	ใช้ได้	รวม		0.60	ใช้ได้
ตอนที่ 2												
1	14	6	0.53	ใช้ได้	15	4	0.73	ใช้ได้	15	6	0.60	ใช้ได้
2.	15	7	0.53	ใช้ได้	14	6	0.53	ใช้ได้	15	5	0.67	ใช้ได้
รวม			0.53	ใช้ได้	รวม		0.63	ใช้ได้	รวม		0.63	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้

ยูโด 1

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .9762

ยูโด 3

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .9678

ยูโด 5

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .9425

ฟุตบอล 1

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .8674

ฟุตบอล 3

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .8973

ฟุตบอล 5

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .8876

กรีฑา 1

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .8479

กรีฑา 3

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .8504

กรีฑา 5

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .8472

เซปักตะกร้อ 1

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .8674

เซปักตะกร้อ 3

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .8649

เซปักตะกร้อ 5

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .8605

ยกน้ำหนัก 1

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .8729

ยกน้ำหนัก 3

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .8706

ยกน้ำหนัก 5

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .8724

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดสมรรถภาพทางกายและกลไก

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 5

Alpha = .8637

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเจตคติ

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 6

Alpha = .9393

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์

Reliability

****** Method 1 (space saver) will be used for this analysis ******

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A L P H A)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 12

Alpha = .8549

ภาคผนวก ฉ

- หนังสือขออนุญาตใช้สถานที่ และขอสัมภาษณ์
- หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
- ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

รายสารบรรณ ว.วิ.สพ.ชบ.
รับที่ 78
วันที่ 21 มกราคม 56
เวลา ..... น.

ที่ ศธ 0519.12/0239

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2556

เรื่อง ขออนุญาตใช้สถานที่ และขอสัมภาษณ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้สถานที่โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ในระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2556 และขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และครูพลศึกษาที่สอนสาระที่ 6 จำนวน 15 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ตร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/๐๖๔๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๔ มกราคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬา เพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต คะนึงสุขเกษม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุมือการใช้ระบบ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/๐๖๔๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจันทร์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคู่มือการใช้ระบบ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/๑๑๔๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๔ มกราคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.กรวี บุญชัย เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคู่มือการใช้ระบบ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/๐๖๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มกราคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์ชนะ แย้มบุบผา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบแบบประเมินผลการเรียนรู้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/๐๖๖3

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มกราคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์ชนิษฐา ปราชญ์วิทยา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบแบบประเมินผลการเรียนรู้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/๕๖๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มกราคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลองครักษ์

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์พยูร บัวขาว เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบแบบประเมินผลการเรียนรู้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/ว๓๗๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ สิงหาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นายไพศาล หรรษาวงศ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบแบบประเมินผลการเรียนรู้กีฬายกน้ำหนัก

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/3385

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

9 สิงหาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อทดลองใช้เครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/๓๓๘๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ สิงหาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อทดลองใช้เครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/3386

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

7 สิงหาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อทดลองใช้เครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/3384

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

7 สิงหาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา ศุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อทดลองใช้เครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/3383

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

4 สิงหาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อทดลองใช้เครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/๓๓๘๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ สิงหาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อทดลองใช้เครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/๓๓๕)

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ สิงหาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อทดลองใช้เครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/๓๓๘๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ สิงหาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อทดลองใช้เครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/ 3379

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

7 สิงหาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" โดยมี อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อทดลองใช้เครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-457-4136

ที่ ศธ 0519.12/4841

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นประธานสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง

เนื่องด้วย นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา" ได้รับอนุมัติให้สอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ในวันที่ 6 ธันวาคม 2556 เวลา 14.00 น. ณ ห้อง 203 คณะพลศึกษา ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ชอบธรรมสกุล เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ชอบธรรมสกุล เป็นประธานสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ของนิสิตผู้นี้ ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้บุคลากรในสังกัดมาเป็นประธานสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
โทรสาร. 0-2260-0132

ภาคผนวก ช

ภาพกิจกรรมในการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการให้ความรู้แก่ครูพลศึกษา สาระที่ 6 กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
โดย รศ.ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์

กิจกรรมการสนทนากลุ่มนักเรียนที่เข้าร่วมการวิจัย

กิจกรรมการประเมินผลผู้เรียนด้านทักษะกีฬา โดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้น รายวิชา ยูโด 1

กิจกรรมประเมินผลผู้เรียนด้านทักษะกีฬา โดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้น รายวิชา เซปักตะกร้อ 5

กิจกรรมประเมินผลผู้เรียนด้านทักษะกีฬา โดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้น รายวิชา ยกน้ำหนัก 3

การให้ความรู้ด้านวิชาการเกี่ยวกับกีฬาที่รับผิดชอบ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล
วันเดือนปีเกิด	8 มีนาคม 2515
สถานที่เกิด	อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	222 หมู่ 1 ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู ค.ศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี สังกัดสถาบันการพลศึกษา
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ (วิทย์ฯ-คณิตฯ) จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2542	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (การสอนมัธยมศึกษา – ภาษาไทย) จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2552	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2550	การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษานอกระบบ) จากมหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2556	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ